

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

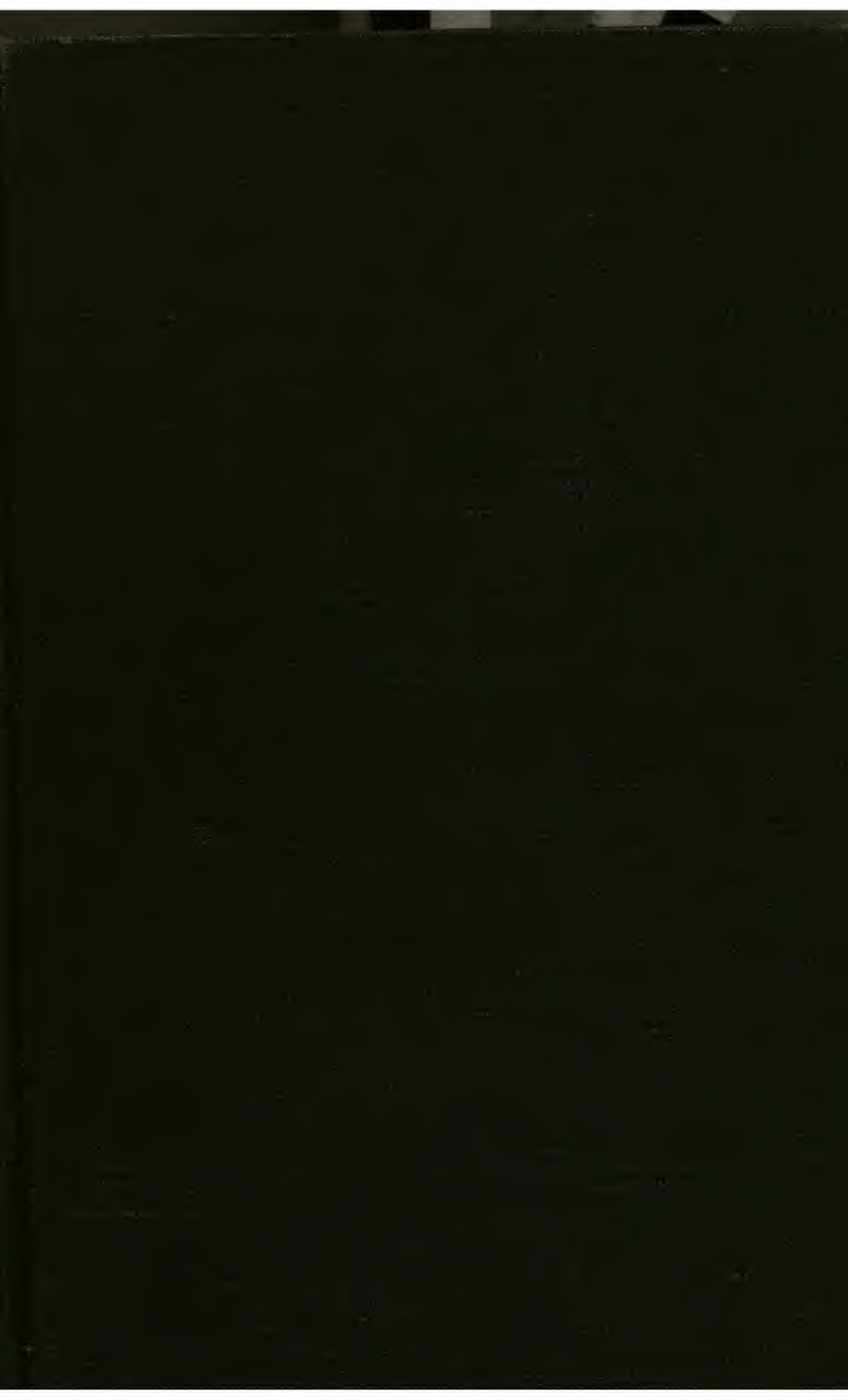
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

OL 45501.68

Harvard College
Library

FROM THE BEQUEST OF
JOHN HARVEY TREAT
OF LAWRENCE, MASS.
CLASS OF 1862

Hand

Պ Լ Ա Տ Ո Ն Ի

ՏՐԱՄԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆԻՔ

ՅԱՂԱԳՍ ՕՐԻՆԱՑ ԵՒ ՄԻՆՈՎՍ

Ի ՎԵՆԵՏԻԿ

Ի ՄԻԻԹԱՐԵԱՆ ՏՊԱՐԱՆԻ

1890

ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆՔ

ՆԱԽՆԵԱՑ

ՊՂԱՏՈՆԻ ՕՐԷՆՔ ԵՒ ՄԻՆՈՎՍ

Պ Ղ Ա Տ Ո Ն Ի

ՏՐԱՄԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆՔ

ՅԱՂԱԳՍ ՕՐԻՆԱՑ ԵՒ ՄԻՆՈՎՍ

Ի ՎԵՆԵՏԻԿ

Ի ՄԻԻԹԱՐԵԱՆ ՏՊԱՐԱՆԻ

1890

~~OL 73971.31~~
~~OL 43925.5~~
OL 45501.68

Great fund

Plato

ԶՊղատոնէ և զՀայերէն թարգմանութենէ գրող նորա ի նախնեաց անտի մերոց վաստակասիրաց, գտցեն լիուլի խնդրողք ի բազմահմուտ յառաջարանին կարգելոյ ի գըլուխ Տրամախօսութեանց միծի և քաջանուն իմաստասիրին, և ամօք ինչ յառաջագոյն ի մերոց մամլոց ընծայելոց ի լոյս իսկ այժմ, ըստ տուելոյ այնժամու խոստմանս, կարգեմք ի վայելս և յուսումն բանասիրաց ազգիս նաև զգիրս Օրինաց կամ Օրէնսդրոսեանց, զմի յընտրելագունից Տրամախօսութեանց նորա, յերկոտասան գիրս, և զանուանեալն Միևուկս կամ Յաղագս օրինի:

Այսչափ միայն ի բազմապատիկ երկասիրութեանց Պղատոնի հասին առ մեզ թարգմանութեամբ նախնեաց. բայց և այնորիկ ոչ միշտ զերծք ի վրիպակաց գրչաց, և ոչ անեղծք՝ յապականիչ ժանեաց ժամանակին և տարիաց. Գանգի ի վերայ միոյ եւեթ և անթուական գրչագրի՝ զոր ունիմք ի մատենադարանիս, բռնադատեալք առնել զտպագիրս, և ի համեմատութիւն արկեալ գայն ընդ բնագրին, գտանեմք ուրեք զթարգմանիչն ոչ այնչափ հմուտ հեղին բարբառոյ, վասն որոյ և մերթ վրիպեալ յուղիղ և ի բուն ընթերցուածոյ բանից և յիմաստից հեղինակին, թող զրազմագոյն եւս վրիպակս՝ յանհմտութենէ գրչին. որ թէպէտ բոլորագիր ընտիր՝ այլ յոգնախուռն և անհազ կէտադրութեամբքն յաճախ անիմանալի գործեալ գրանսն, զոր ջանացաք ուղղել, որչափ ինչ մարթ եղև մեզ առնել, ի դիւրութիւն ընթերցանելիացն:

Նա և զայս եւս երախտապարտ մտօք և սրտիւ հարկ համարիմք հռչակել աստէն, զի քաջալիւր և ձեռնտու ի ծախս տպագրութեան գրոցս երևեցաւ մեզ ուսմնասէր և բազմահմուտ՝ այրն Փրեգեբրիկ Կ. Կոնիքիար՝ հայագէտն անգղիացի, վարդապետ ի մեծի համալսարանին Ոքսֆորդի:

ՊՂԱՏՈՆԻ

ՕՐ ԻՆ ԱՑ

ԵՒ

ՕՐԷՆՍԴԻՐՈՒԹԵԱՆՑ

ԳԻՐՔ ԱՌԱՋԻՆ

ՊԱՏՃԱՌՍ ՏՐԱՄԱԴՐՈՒԹԵԱՆՆ ԱՌ ԱԹԵՆԱՑԻ ՈՄՆ ՕՏԱՐ*,

ԵՒ ԱՌ ԿՂԻՆԻԱՍ ԵՒ ՄԵԳԻԼՈՍ

Պղատուն. Աստուած, եթէ այլոք՝ի մարդկանէ ձեզ, իվ սիրելիք, ընկալաւ զպատճառն զտրամադրու թեանն օրինացն:

Կղինիաս. Աստուած, իվ սիրելի, իբրու է իսկ զարդարագոյնն ասել. առ մեզ իսկ ԶԵԼՍ, առ լակեդոմոնացւոցն, ուստի ասէ Մեգիլոս¹, թուի ինձ ասել սոցա զԱպոլոն. այսպէս է:

Մեգիլոս. Այո:

Պղատուն. Ապա ուրեմն ըստ Հոմերոնի ասես, իբրու Մինոսի գնալով առ հօրն յամենայն ժամ զուգաւորու թիւն՝ի ձեռն իննամեայ ժամանակի², ըստ այնոցիկ՝ որ ի նմանէն համբաւք՝ դնել քաղաքացն զօրէնսն:

Կղինիաս. Այս իսկ այսպէս առ մեզ. և արդ զեղբայր նորա զՌադամանթիւս, լսեմք անուռ արդարոյն ընկալեալ. զսա արդ ասեմք մեք իսկ կրետացիքս³, վասն յայնժամ իրաւապէս բաշխելոյն զդատաստանքն գով մեծ ընկալեալ:

* Աթենացի օտարականն և հիւրն է, որպէս գնի յայտնի ի մե. ըում թարգմանու թեան՝ ինքն Պղատուն. զոր և Կիկերոն ասէ յա. ռաջին գիրս Օրինացն:

¹ Յոյն. Ուստի Մեգիլոսն է:

² Յոյն. Զինն ամ հանապազօր առ հայրն երթեալ՝ զբուցել ընդ նմա:

³ Յոյն. Զեղբայր նորա զՌադամանթիւս, (քանզի լսէք զանուսն), գով արդարագոյն. զսա արդ ասեմք մեք իսկ կրետացիքս:

Պղատուն. Եւ ազնիւ իսկ է գովասանութիւնս, այս-
միկ որպէս վայելէ որդոյ Արամազդայ: Եւ քանզի այս-
պիսի բարեօք օրինակօք¹ սնուցեալ էք դու իսկ և
սա, ակն ունիմ զի ոչ նուազապէս յաղագս քաղաքա-
վարութեան և օրինաց զդեգերումնս առնելով մեր՝
ասել իսկ և լսել համանգամայն ըստ գնալոյս ՚ի ճա-
նապարհի, մինչև ցԱրամազդայ այրն և տաճարն, ի-
բրու լսեմ². և հանգիստք ըստ ճանապարհին, տապ-
ելոյ, վայելչականք մերում հասակիս. և ծառք բար-
ձունք են՝ սաղարթացեալք, և անտառախիտն ստուե-
րացեալ ՚ի հովանեաց. և վայել է մեզ հանգստի
հանդիպեալ փութապէս, և բանիւք մխիթարել զմի-
մեանս, և դիւրաւ այսպէս զճանապարհն ամենայն
կատարել:

Կդիմիաւ. Սակայն է իսկ, իվ սիրելի, յառաջա-
գոյն հասանելոյ՝³ նոճոյ բարձրութիւնք և գեղեցկու-
թիւնք սքանչելի, առ որս հանգուցեալք դեգե-
րեսցուք:

Պղատուն. Ուղղապէս ասես:

Կդիմիաւ. Յոյժ իսկ, քանզի տեսանելով զայսպի-
սիսն՝ յաւետագոյն ասասցուք. այլ գնասցուք բարի
պատահմամբ:

Պղատուն. Արդ այսպէս եկեսցես, և ինձ ասասցես
թէ զլնչ է ՚ի միասին երախանսն՝ զոր հրամայեաց
օրէնքն, և կրթութիւնս՝ առ սպառազինութեանցն
ունակութեան:

Կդիմիաւ. Թուի ինձ, իվ սիրելի, և ամենայնի
զմտաւ ածենն դիւրաւ գով զմերս. քանզի զգաւառիս
մերոյ զկրիտիոյ տեսանեմք զբնութիւնս, իբրու ոչ
է, որպէս թէ ոչ Սաղացոցն⁴ դաշտ: Վասն որոյ իսկ
և նոքա ձիօք յաւէտ վարին, և ընթացմամբ՝ մեք.
քանզի սա դժուարին է իսկ, և առ հետեակացն ըն-
թացան կրթութիւնն յոյժ չափաւոր⁵: Թեթեւ արդ-

1 Յօն. Օրինական կամ օրինաւոր բարուք սնեալ էք:

2 Յօն. Իբրեւ լսեմ, են բաւական, և հանգիստք...

3 Այսինքն՝ յառաջելոյ ՚ի ճանապարհին:

4 Յօն. Թեսաղացոցն:

5 Յօն. Եւ ՚ի հետեակ ընթացիցն կրթութիւն յոյժ ճահաւոր:

զէնք 'ի հարկէ մեզ ստանալ 'ի սմա, և ոչ յայնցանէ՝ որ ծանրութիւնք ունին. և արդ աղեղանցն և նետիյն թեթևութիւնն առ այսոքիկ յարմարական մեզ թուի: Եւ այսոքիկ ամենայն առ պատերազմունսն մեզ պատրաստեալ է. և օրինադիրն, որպէս երևի իսկ ինձ, առ այսոքիկ հայելով՝ կարգաւորէր զամենայն: Քանզի և երախանս ժողովել այսոքիկ ասացաւ. տեսանելով իբրու ամենեքեան յորժամ 'ի զինուորութեան իցեն, յայնժամ հարկ է առ 'ի նորին իրէ՝ 'ի սակս պահպանութեան իւրեանց՝ երախանիլ ըստ այնմիկ ժամանակին: Այնտեղեմութիւն արդեւք թուի ինձ՝ ապաստան լինել զբազմաց՝ իբրու ոչ ուսողաց՝ եթէ պատերազմ միշտ ամենեցուն 'ի կենցաղումս փոյթ իցէ, առ ամենայն քաղաքք. և թէ պատերազմի իսկ ելոյ, 'ի սակս պահպանութեանն հարկ է ժամանակի կերակրոցն՝ 'ի միում վայրի ժողովել յերախանս. և զմանս իշխանս, իշխեցեալս, սպառազինեալս գոյով՝ պահպանս նոցունց. այս իսկ և 'ի խաղաղութեան առնելի է: Քանզի զոր յովք 'ի մարդկանէ կոչեն խաղաղութիւն, զայս իսկ անուն միայն գոյ, սակայն գործով առ ամենայն քաղաքք՝ ըստ բնութեան պատերազմ անքարող գոյ: Եւ գրէ արդեւք, եթէ դիտողութիւն արարեալ՝ այսպէս գտցես զկրետացունցն օրինադիրն: Իբրու 'ի պատերազմ հայելով յայտնապէս՝ զամենայն զօրինականսն մեզ շարադասեաց. և ըստ այսոքիկ այսպէս պահել աւանդեաց զօրէնսն, իբրու յայլոցն ոչ երբեք յոչ և միոյ 'ի ստացուածոցն գոյ օգտակարութիւն, և ոչ 'ի խորհրդոցն, եթէ ոչ յաղթող իցէ ոք 'ի պատերազմի. այլ զամենայն զյաղթելոցն զինչսն և զբարինս՝ յաղթողացն լինել:

Պղատուհի. Բարեւք, հովսիւրելի, երևիս ինձ կրթեալ՝ առ 'ի գիտել զօրինականսն զկրետացունց: Բայց զայս ինչ ասա ինձ ևս հաւաստի. զի սահման այս՝ որ եղաւ առ 'ի քէն՝ բարեւք քաղաքավարեալ քաղաքիս, թուիս ինձ ասել՝ այսպէս զարդարելով բնակիլ պարտ գոյ,

1 Յայն. Թուի ինձ արդ զանմտութիւն ոմանց կշտամբել իբրու ոչ ուսողաց:

իբրու պատերազմաւ յաղթել այլոց քաղաքացի,
կդիմիաս. Յոյժ իսկ և կարծիս գոյինձ, թէ և Մե-
գիլոսի այսպէս թուի:

Մեգիլոս. Եւ որպէս արդեւք տացէ այլպէս պա-
տասխանի, իվ աստուածայինդ, 'ի լակեդոմոնացւոց
դք՝ որ և իցէ:

Պդատուն. Եւ որպէս արդեւք. քաղաքաց իսկ առ
քաղաք ուղղապէս այս են, գեղ առ գեղ իսկ այլ
իցէ:

կդիմիաս. Ոչ:

Պդատուն. Այլ նոյնս իսկ է:

կդիմիաս. Այո:

Պդատուն. Եւ զի՞նչ է. տուն առ տուն՝ այնոցիկ որ 'ի
գիւղն իցեն, և առն առ առն միոյ, նոյնպէս է տա-
կաւին:

կդիմիաս. Նոյնդ իսկ:

Պդատուն. Եւ ինքեան առ ինքեան՝ որպիսիք ինչ է.
իբրու առ մարտուցելոյ ընդ ինքեան տրամախորհել
պարտ է, թէ որպէս տակաւին ասիցեմք:

կդիմիաս. Ո՛վ սիրելի աթենացի, զի ոչ կամիմատտի.
կեցի արդեւք առասել զքեզ. քանզի թուիս ինձ աստու-
ծոյ մականուննութեան արժանի գոլ, կամ մականուա-
նիլ մանաւանդ. քանզի զբանս առ սկզբանն ուղղա-
պէս վերստին ածելով՝ հաւաստի արարեր. իբրու
դիւրաւ վերստին գտցես՝ զոր ինչ այժմ՝ առ 'ի մէնջ
ուղղապէս ասացաւ, մարտուցեալ գոլն զամենեսեան
ամենեցուն հրապարակաբար և յատկապէս, և զիւ-
րաքանչիւրս ինքեանց անձանց իւրեանց:

Պդատուն. Որպէս ասացեր, իվ պանչելի:

կդիմիաս. Եւ աստանօր, իվ սիրելի, յաղթելն ին-
քեան անձին իւրոյ՝ յամենայն յաղթութեանցն նախկին
է և արիագոյն, և պարտին ինքեան յինքենէ՝ յամե-
նայն պարտութեանց յուրին է համանգամայն և չա-
րագոյն. զի այսոքիկ՝ իբրու պատերազմ գոյ իւրաքան-
չիւրում 'ի մէնջ առ մեզ ինքեանս՝ նշանակէ:

Պդատուն. Իարձեալ այսուհետեւ զբանս գարձու-
ցուք. քանզի մի ոք իւրաքանչիւր դք՝ 'ի մէնջ լաւագոյն ան.

ձին իւրոյ, և միւսն նուազագոյն է, որպէս՝ ասասցո՛ւք զտուն և զգեւղ և զքաղաք զնոյնս ունել յինքեան, եթէ չասասցուք¹ :

Կդիմիաւս. Զլաւագոյն գոյն ուրուք անձին իւրոյ ասես, և զնուազագոյնն:

Պղատուն. Այո:

Կդիմիաւս. Եւ զայս ուղղապէս հարցեր. քանզի յոյժ է այս ինչ յաւէտապէս և ոչ նուազաբար՝ առ քաղաքսն. քանզի որչափ վեհագոյնքն յաղթիցեն յօլովիցն² և վատթարագունիցն, ուղղաբար արդեւք լաւագոյն անձին իւրոյ այս թուեսցի քաղաքս, և գովեսցի արդեւք յայնժամ արդարապէս այսպիսի յաղթութեամբս. և զներհականսն կրէ՝ յորժամ ներհակքն հանդիպիցին:

Պղատուն. Իսկ արդ եթէ իցէ երբեք վատթարագոյնն վեհագոյն ուրուք լաւագունին, թողուցումք այժմ զայս, քանզի երկարագոյն բանի կարօտանայ. բայց զասացեալս առ ՚ի քէն այժմ ուսանիմ, իբրու երբեք քաղաքացիք ազգակիցք և ՚ի նորին քաղաքէ լեալք, ապիրատք և բազումք ՚ի միասին եկեալք՝ զսակաւագոյնք արդարք բռնադատեցին՝ զի ընդ ծառայութեամբ արկցեն. և յորժամ յաղթիցեն իսկ՝ քաղաքն այն ինքեան նուազ³ ուղղապէս ասասցի արդեօք համանգամայն և չար, և յորժամ յաղթիցին՝ վեհագոյն և բարի:

Կդիմիաւս. Եւ յոյժ է անտեղի, իվ սիրելի, այժմ ասացեալդ. սակայն խոստովանել այսպէս՝ հարկաւորագոյն է:

Պղատուն. Հուպ լեր արդեւք և զնոյնս դարձեալ խնդրեսցուք. բազում եղբարք ուրեք եղիցին արդեւք միոյ առն և միոյ կնոջ որդիք, և արդ սքանչելի ոչ ինչ է՝ զյօլովսն ՚ի սոցանէ ապիրատք լինել, և զսակաւան՝ արդարք:

1 Յօրինակին՝ եէէ ասասցո՛ւք:

2 Յօրինակին՝ վեհագոյնքն յօլովիցն, ուղղեցաք ըստ յոյն բնագրին:

3 Այսինքն՝ ինքն պարտեալ յինքենէ:

ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆՔ

ՆԱԽՆԵԱՑ

ՊՂԱՏՈՒ ՕՐԷՆՔ ԵՒ ՄԻՆՈՎՍ

Պ Դ Ա Տ Ո Ն Ի

ՏՐԱՄԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆՔ

ՅԱՂԱԳՍ ՕՐԻՆԱՑ ԵՒ ՄԻՆՈՎՍ

Ի ՎԵՆԵՏԻԿ

Ի ՄԻԹԱՐԵԱՆ ՏՊԱՐԱՆԻ

1890

OL 73971.31

~~OL 43925.5~~

OL 45501.68

Best fund

Plato

ԶՊղատոնէ և զՀայերէն Թարգմանութենէ գրոց նորա ի նախնեաց անտի մերոց վաստակասիրաց, գտցեն լիովի խնդրողք ի բազմահմուտ յառաջաբանին կարգելոյ ի գըլուխ Տրամախօսութեանց միծի և քաջանուն իմաստասիրին, և ամօք ինչ յառաջագոյն ի մերոց մամլոց ընծայելոց ի լոյս: Իսկ այժմ, ըստ տուելոյ այնժամու խոստմանս, կարգեմք ի վայելս և յուսումն բանասիրաց ազգիս նաև զգիրս Օրինաց կամ Օրէնսդրոքեանց, զմի յընտրելագունից Տրամախօսութեանց նորա, յերկոտասան գիրս, և զանուանեալն Միևուկս կամ Թաղազս օրինի:

Այսչափ միայն ի բազմապատիկ երկասիրութեանց Պղատոնի հասին առ մեզ Թարգմանութեամբ նախնեաց. բայց և այնոքիկ ոչ միշտ գերծք ի վրիպակաց գրչաց, և ոչ անեղծք՝ յապականիչ ժանեաց ժամանակին և տարհրաց: Քանզի ի վերայ միոյ եւեթ և անթուական գրչագրի՝ զոր ունիմք ի մատենադարանիս, բռնադատեալք առնել զտպագիրս, և ի համեմատութիւն արկեալ զայն ընդ բնագրին, գտանեմք ուրեք զԹարգմանիչն ոչ այնչափ հմուտ հելլեն բարբառոյ, վասն որոյ և մերթ վրիպեալ յուղիղ և ի բուն ընթերցուածոյ բանից և յիմաստից՝ հեղինակին, թող զրազմագոյն եւս վրիպակս՝ յանհմտութենէ գրչին. որ թէպէտ բոլորագիր ընտիր՝ այլ յոգնախուռն և անճաշ կէտադրութեամբքն յաճախ անիմանալի գործեալ գբանսն, զոր ջանացաք ուղղել, որչափ ինչ մարթ եղև մեզ առնել, ի գիրութիւն ընթերցանելուացն:

Նա և զայս եւս երախտապարտ մտօք և սրտիւ հարկ համարիմք հռչակել աստէն, զի քաջալիւր և ձեռնտու ի ծախս տպագրութեան գրոցս երևեցաւ մեզ ուսմնասէր և բազմահմուտ, այնք Փրիւզերիկ Կ. Կոնիքիար՝ հայազէտն անգղիացի, վարդապետ ի մեծի համալսարանին Ոքսֆորդի:

ՊՂԱՏՈՒԻ

ՕՐ ԻՆ ԱՑ

ԵՒ

ՕՐԷՆՍԴԻՐՈՒԹԵԱՆՑ

ԳԻՐՔ ԱՌԱՋԻՆ

ՊԱՅՃԱՌԾ ՏՐԱՄԱԴՐՈՒԹԵԱՆՆ ԱՌ ԱԹԵՆԱՑԻ ՈՄՆ ՕՏԱՐ*,

ԵՒ ԱՌ ԿՂԻՆԻԱԾ ԵՒ ՄԵԳԻԼՈՍ

Պղատուն. Աստուած, եթէ այլոք 'ի մարդկանէ ձեզ, իվ սիրելիք, ընկալաւ զպատճառն զտրամադրու թեանն օրինացն:

Կղիկիւս. Աստուած, իվ սիրելի, իբրու է իսկ զարդարագոյնն ասել առ մեզ իսկ Զեւս, առ լակեդոմոնացւոցն, ուստի ասէ Մեգիլոս¹, թուի ինձ ասել սոցա զԱպոլլոն. այսպէս է:

Մեգիլոս. Այո:

Պղատուն. Ապա ուրեմն ըստ Հոմերոնի ասես, իբրու Մինոսի գնալով առ հօրն յամենայն ժամ զուգաւորու թիւն 'ի ձեռն իննամեայ ժամանակի², ըստ այնոցիկ՝ որ 'ի նմանէն համբաւք՝ դնել քաղաքացն զօրէնսն:

Կղիկիւս. Ասի իսկ այսպէս առ մեզ. և արդ զեղբայր նորա զՌադամանթիւս, լսեմք անուն արդարոյն ընկալեալ. զսա արդ ասեմք մեք իսկ կրետացիքս³, վասն յայնժամ իրաւապէս բաշխելոյն զդատաստանքն գով մեծ ընկալեալ:

* Աթենացի օտարականն և հիւրն է, որպէս գնի յայտնի 'ի մերում թարգմանութեան՝ ինքն Պղատուն. զոր և Կիկերոն ասէ յառաջին գիրս Օրինացն:

¹ Յոյն. Ուստի Մեգիլոսն է:

² Յոյն. Զինն ամ հանապազօր առ հայրն երթեալ՝ զրուցել ընդ նմա:

³ Յոյն. Զեղբայր նորա զՌադամանթիւս. (քանզի լսէք զանուանն), գով արդարագոյն. զսա արդ ասեմք մեք իսկ կրետացիքս:

Պղատուն. Եւ ազնիւ իսկ է գովասանութիւնս, այս-
միկ որպէս վայելէ որդոյ Արամազդայ, Եւ քանզի այս-
պիսի բարեօք օրինակօք՝ սնուցեալ էք դու իսկ և
սա, ահիւ ունիմ զի ոչ նուազապէս յաղագս քաղաքա-
վարութեան և օրինաց զդեգերումնս առնելով մեր՝
ասել իսկ և լսել համանգամայն ըստ գնալոյս 'ի ճա-
նապարհի, մինչև ցԱրամազդայ այրն և տաճարն, ի-
բրու լսեմ³. և հանգիստք ըստ ճանապարհին, տապ
ելոյ, վայելականք մերում հասակիս. և ծառք բար-
ձունք են՝ սաղարթացեալք, և անտառախիտն ստուե-
րացեալ 'ի հովանեաց. և վայել է մեզ հանգստի
հանդիպեալ փութապէս, և բանիւք մխիթարել զմի-
մեանս, և դիւրաւ այսպէս զճանապարհն ամենայն
կատարել:

Կդիմիաւ. Սակայն է իսկ, իվ սիրելի, յառաջա-
գոյն հասանելոյ՝³ նոճոյ բարձրութիւնք և գեղեցկու-
թիւնք սքանչելի, առ որս հանգուցեալք դեգե-
րեսցուք:

Պղատուն. Ուղղապէս ասես:

Կդիմիաւ. Յոյժ իսկ, քանզի տեսանելով զայսպի-
սիսն՝ յաւետագոյն ասասցուք. այլ գնասցուք բարի
պատահմամբ:

Պղատուն. Արդ այսպէս եկեսցես, և ինձ ասասցես
թէ զինչ է 'ի միասին երախանսն՝ զոր հրամայեաց
օրէնքն, և կրթութիւնս՝ առ սպառազինութեանցն
ունակութեան:

Կդիմիաւ. Թուի ինձ, իվ սիրելի, և ամենայնի
զմտաւ ածեն զիւրաւ գոլ զմերս. քանզի զգաւառիս
մերոյ զկրիտիոյ տեսանեմք զբնութիւնս, իբրու ոչ
է, որպէս թէ ոչ Սաղացոցն՝⁴ դաշտ: Վասն որոյ իսկ
և նոքա ձիօք յաւէտ վարին, և ընթացմամբ՝ մեք.
քանզի սա դժուարին է իսկ, և առ հետեակացն ըն-
թացսն կրթութիւնն յոյժ չսփաւոր⁵: Թեթեւ արդ

1 Յոյն. Օրինական կամ օրինաւոր բարութեան եւ:

2 Յոյն. Իբրեւ լսեմ, են բաւական, և հանգիստք...

3 Այսինքն՝ յառաջելոյ 'ի ճանապարհին:

4 Յոյն. Թեոսաղացոցն:

5 Յոյն. Եւ 'ի հետեակ ընթացիցն կրթութիւն յոյժ ճահաւոր:

զէնք 'ի հարկէ մեզ ստանալ 'ի սմա, և ոչ յայնցանէ՝ որ ծանրութիւնք ունին. և արդ աղեղանցն և նետիցն թեթևութիւնն առ այսօրիկ յարմարական մեզ թուի. Եւ այսօրիկ ամենայն առ պատերազմունսն մեզ պատրաստեալ է. և օրինադիրն, որպէս երևի իսկ ինձ, առ այսօրիկ հայելով՝ կարգաւորէր զամենայն: Քանզի և երախանս ժողովել այսօրիկ ասացաւ. տեսանելով իբրու ամենեքեան յորժամ 'ի զինուորութեան իցեն, յայնժամ հարկ է առ 'ի նորին իրէ՝ 'ի սակս պահպանութեան իւրեանց՝ երախանիլ ըստ այնմիկ ժամանակին: Այնտեղեմութիւն արդեւք թուի ինձ՝ ապաստան լինել զբազմաց՝ իբրու ոչ ուսողաց՝ եթէ պատերազմ միշտ ամենեցուն 'ի կենցաղումս փոյթ իցէ, առ ամենայն քաղաքք. և թէ պատերազմի իսկ ելոյ, 'ի սակս պահպանութեանն հարկ է ժամանակի կերակրոցն՝ 'ի միւր վայրի ժողովել յերախանս. և զմանս իշխանս, իշխեցեալս, սպառազինեալս գոլով՝ պահպանս նոցունց. այս իսկ և 'ի խաղաղութեան առնելի է: Քանզի զոր յորովք 'ի մարդկանէ կոչեն խաղաղութիւն, զայս իսկ անուն միայն գոլ, սակայն գործով առ ամենայն քաղաքք՝ ըստ բնութեան պատերազմ անքարող գոլ: Եւ գրէ արդեւք, եթէ դիտողութիւն արարեալ՝ այսպէս գտցես զկրետացւոցն օրինադիրն: Իբրու 'ի պատերազմ հայելով յայտնապէս՝ զամենայն զօրինականսն մեզ շարադասեաց. և ըստ այսօրիկ այսպէս պահել աւանդեաց զօրէնսն, իբրու յայլոցն ոչ երբեք յոչ և միոյ 'ի ստացուածոցն գոլ օգտակարութիւն, և ոչ 'ի խորհրդոցն, եթէ ոչ յաղթող իցէ որ 'ի պատերազմի. այլ զամենայն զյաղթելոցն զինչսն և զբարինս՝ յաղթողացն լինել:

Պղատով. Բարեւք, ով սիրելի, երևիս ինձ կրթեալ՝ առ 'ի գիտել զօրինականսն զկրետացւոց: Բայց զայս ինչ ասա ինձ ևս հաւաստի. զի սահման այս՝ որ եղաւ առ 'ի քէն՝ բարեւք քաղաքավարեալ քաղաքիս, թուիս ինձ ասել՝ այսպէս զարդարելով բնակիլ պարտ գոլ:

1 Յշն. Թուի ինձ արդ զանմտութիւն ոմանց կշտամբել իբրու ոչ ուսողաց:

իբրու պատերազմաւ յաղթել այլոց քաղաքացւոյն :

Կդիմիաս. Յոյժ իսկ և կարծիս գոյինձ, թէ և Մեգիլոսի այսպէս թուի :

Մեգիլոս. Եւ որպէս արդեւք տացէ այլպէս պատահանի, իվ աստուածայինդ, 'ի լակեդոմոնացւոց դք՝ որ և իցէ :

Պդատուն. Եւ որպէս արդեւք. քաղաքաց իսկ առ քաղաք ուղղապէս այս են, գեղ առ գեղ իսկ այլ իցէ :

Կդիմիաս. Ոչ :

Պդատուն. Այլ նոյնս իսկ է :

Կդիմիաս. Այո :

Պդատուն. Եւ զի՞նչ է. տուն առ տուն՝ այնոցիկ որ 'ի գիւղն իցեն, և առն առ առն միոյ, նոյնպէս է տակաւին :

Կդիմիաս. Նոյնդ իսկ :

Պդատուն. Եւ ինքեան առ ինքեան՝ որպիսիք ինչ է. իբրու առ մարտուցելոյ ընդ ինքեան տրամախորհել պարտ է, թէ որպէս տակաւին ասիցեմք :

Կդիմիաս. Ո՛վ սիրելի աթենացի, զի ոչ կամիմատտիկեցի արդեւք առասել զքեզ. քանզի թուիս ինձ աստուծոյ մականունութեան արժանի գոյ, կամ մականուա նիլ մանաւանդ. քանզի զբանս առ սկզբանն ուղղապէս վերստին ածելով՝ հաւաստի արարեր. իբրու դիւրաւ վերստին գտցես՝ զոր ինչ այժմ առ 'ի մէնջ ուղղապէս ասացաւ, մարտուցեալ գոն զամենեսեան ամենեցուն հրապարակաբար և յատկապէս, և զիւրաքանչիւրս ինքեանց անձանց իւրեանց :

Պդատուն. Որպէս ասացեր, իվ սքանչելի :

Կդիմիաս. Եւ աստանս, իվ սիրելի, յաղթելն ինքեան անձին իւրոյ՝ յամենայն յաղթութեանցն նախկին է և արիագոյն, և պարտիլն ինքեան յինքենէ՝ յամենայն պարտութեանց յողին է համանգամայն և չարագոյն. զի այսոքիկ՝ իբրու պատերազմ գոյ իւրաքանչիւրում 'ի մէնջ առ մեզ ինքեանս՝ նշանակէ :

Պդատուն. Դարձեալ այսուհետեւ զբանս դարձուցուք. քանզի մի դիւրաքանչիւր դք՝ 'ի մէնջ լաւագոյն ան.

ձին իւրոյ, և միւսն նուազագոյն է, որպէս՝ ասասցո՛ւք զտուն և զգեւղ և զքաղաք զնոյնս ունել յինքեան, եթէ չասասցուք¹ :

Կդիկնիաւս. Ձլաւագոյն գոլն ուրուք անձին իւրոյ ասես, և զնուազագոյնն :

Պդատուն. Այո :

Կդիկնիաւս. Եւ զայս ուղղապէս հարցեր. քանզի յոյժ է այս ինչ յաւէտապէս և ոչ նուազաբար՝ առ քաղաքսն. քանզի որչափ վեհագոյնքն յաղթիցեն յովովիցն² և վատթարագոնիցն, ուղղաբար արդեւք լաւագոյն անձին իւրոյ այս թուեսցի քաղաքս, և գովեսցի արդեւք յայնժամ արդարապէս այսպիսի յաղթուլ թեամբս. և զներհականսն կրէ՝ յորժամ ներհակէն հանդիպիցին :

Պդատուն. Իսկ արդ եթէ իցէ երբեք վատթարագոյնն վեհագոյն ուրուք լաւագոնին, թողուցումք այժմ զայս, քանզի երկարագոյն բանի կարօտանայ. բայց զասացեալս առ ՚ի քէն այժմ ուսանիմ, իբրու երբեք քաղաքացիք ազգակիցք և ՚ի նորին քաղաքէ լեալք, ապիրատք և բազումք ՚ի միասին եկեալք՝ զսակաւագոյնք արդարք բռնադատեցին՝ զի ընդ ծառայութեամբ արկեցեն. և յորժամ յաղթիցեն իսկ՝ քաղաքն այն ինքեան նուազ³ ուղղապէս ասասցի արդեօք համանգամայն և չար, և յորժամ յաղթիցին՝ վեհագոյն և բարի :

Կդիկնիաւս. Եւ յոյժ է անտեղի, իմ սիրելի, այժմ ասացեալդ. սակայն խոստովանել այսպէս՝ հարկաւորագոյն է :

Պդատուն. Հուպ լեր արդեւք և զնոյնս դարձեալ ինդրեսցուք. բազում եղբարք ուրեք եղիցին արդեւք միոյ առն և միոյ կնոջ որդիք, և արդ սքանչելի ոչ ինչ է՝ զյովովսն ՚ի սոցանէ ապիրատք լինել, և զսակաւսն՝ արդարք :

1 Թորինակին՝ էիէ ասասցուք :

2 Թորինակին՝ Ֆեհագոյնն յովովիցն, ուղղեցաք ըստ յոյն բնագրին :

3 Այսինքն՝ ինքն պարտեալ յինքենէ :

Կդիկնիաս. Ոչ իսկ արդ:

Պդատուն. Եւ ոչ արդեւք իցէ վայելական ինձ և ձեզ¹, զայս ինչ որսալ, եթէ յաղթելով իսկ չարացն, տուն և ազգականքն այնմիկ ամենայն՝ նուազագոյն ինքեանց ասասցին արդեւք. և լաւագոյն յայնժամ՝ յորժամ պարտին չարքն: Քանզի ոչ 'ի սակս բարեւ ձեռութեան և տարաձեռութեան բանից այժմ եղև մեզ դիտողութիւնս՝ ըստ բազմաց բանին, այլ 'ի սակս ուղղութեան և 'ի սխալանաց օրինաց՝ որ իցէ երբեք բնութեան:

Կդիկնիաս. Ճմարտապէս, ո՛վ սիրելի, ասես:

Մեգիլոս². Բարեւք իսկ արդ այսպէս և ինձ լինել քեզ կարծակից յայսմ իրի այժմ՝ այսչափ:

Պդատուն. Տեսցուք³ արդեւք և զայս ինչ. եղբարցս այսմիկ՝ որ այժմ ասացան, եղիցի՞ որ արդեւք ուրեք դատաւորք:

Կդիկնիաս⁴. Յոյժ իսկ:

Պդատուն⁵. Ո՞ր է արդ վեհագոյն. այն որ զոմանս կորուսանէ 'ի սոցանէն, որչափ չարքն են, և վեհագունիցն՝ իշխել սոցունց հրամայէ. եթէ այն իսկ՝ որ քաղցունցն արդեւք հրամայէ իշխել վատթարագունիցն, և զվատթարագոյնան թողուցու կեալ, և կամաւ ստորանկիլ ընդ իշխանութեամբ: Եւ երրորդ իսկ դատաւոր առ 'ի յարիութեան իսկ ասասցուք, թէ իցէ որ այսպիսի՝ որ ըմբռնեալ մի ազգակցութեան⁶ զանազանեալ, ոչ կորուստնիցէ և ոչ զոք, այլ հաշտեցուցեալ մանաւանդ առ մնացեալ ժամանական, օրէնք սոցա դնելով՝ առ միմեանս կարասցէ պահել զսոսա, իբրու գոլ բարեկամք:

Կդիկնիաս. Երկարաւ վեհագոյն⁷ լինիցի արդեւք այսպիսի դատաւոր և օրէնսդիր:

1 Յօրինակին՝ ինչ 'ի յեւ:

2 Յօրինակին՝ Պդատուն:

3 Յօրինակին՝ այսչափ քեզս...

4 Յօրինակին՝ Պդատուն:

5 Յօրինակին՝ Կդիկնիաս: Աստի յառաջ կարգ անուանցն խառնակեալ էր 'ի հայրուսմ. ուղղեցաք ըստ բնագրին:

6 Յօրինակին՝ ազգակցութիւն:

7 Յոյն. Յոյժ վեհագոյն:

Պղատուն. Եւ սակայն ներհակապէս իսկ, եթէ առ պատերազմ արդեւք հայելով սոցունց՝ զօրէնքն օրինադրիցէ:

Կդիսիաս. Այս իսկ ճշմարտապէս է:

Պղատուն. Եւ զի՞ է, որ զքաղաքն շարայարմարելով առ 'ի պատերազմել, եթէ զարտաքինն տեսանելով զկենցաղն զարդարիցէ՝ մանաւանդ, եթէ առ պատերազմ՝ այնմիկ՝ որ ինքեան յամենայն ժամ ելանելով որ կոչի արդեւք հակառակութեան¹. զոր մանաւանդ ախորժէ ամենայն որ ոչ երբէք լինել յիւրում քաղաքի, և եղեալ իսկ՝ իբրու վաղվաղակի գտանել ըզհաշտութիւնն:

Կդիսիաս. Յայտ է, եթէ առ այսօրիկ:

Պղատուն. Եւ որպէս կորուսանելով իսկ միւսոցն խաղաղութիւն՝ լինել հակառակութեանն, և ոմանց յաղթելով, եթէ ընդունիցի՝ որ արդեւք, մանաւանդ՝ զբարեկամութիւն և զխաղաղութիւն եղեալ 'ի ձեռն հաշտութեանն. և այսպէս առ արտաքինս նայել պատերազմունս հարկ գոլ մտացն:

Կդիսիաս. Այսպէս արդ կամեսցի ամենայն որ՝ յառաջագոյն քան զայնպէս՝ առ իւրումն լինել քաղաքին:

Պղատուն. Ո՞չ ապաքէն և այսպէս օրինադիրն:

Կդիսիաս. Զիմրդ իսկ:

Պղատուն. Սակայն իսկ արիագոյնն². ոչ է պատերազմ, և ոչ է հակառակութիւնն, — քանզի 'ի բաց ըզձալ պարտ է զկարօտանալն սոցունց, — այլ մանաւանդ խաղաղութիւնն առ միմեանս, և խոհեմութեանն սիրելութիւն. քանզի և յաղթելն, որպէս թուի ինձ, ինքեան նորին քաղաքին՝ ոչ է յարիագունիցն, այլ 'ի հարկաւորագունիցն. նման այսօրիկ, եթէ հիւանդացեալ մարմինն՝ բժշկական մաքրութեան հանդիպե-

¹ Յայն. Եւ զի՞ է որ զքաղաքն յարդարիցէ. արդեւք յարտաքին պատերազմն հայելով եւեթ՝ զկենցաղն զարդարիցէ, եթէ 'ի պատերազմն որ յինքեան գործի հանապազօր, որ և կոչի ապստամբութիւն:

² Յայն. Կլիսիաս. Զիմրդ իսկ — Պղատուն. Արդ ուրեմն վասն բարւոյ ոչ զամենայն օրինաւորս կարգեսցէ ամենայն որ: — Կդիսիաս. Զիմրդ ոչ: — Պղատուն. Այս իսկ է լաւագոյնն. ոչ պատերազմ և ոչ հակառակութիւն. — քանզի չէ բաղձալի ինչ կարօտանալն սոցունց. — այլ...

լով՝ վարկանիցի որ զարիագոյնսն յայնժամ գործել,
և առ այն իսկ մարմինն՝ որ բժշկութեան ոչ լինի կա-
րօտացեալ՝ ամենեւին ոչ բնաւ խորհիցի. այսպէս և որ
առ քաղաքացի բարեբաստութեան՝ և կամ առ ռամ-
կի տրամախորհելով որ այսպէս, ոչ երբեք արդեւք քա-
ղաքական լինիցի, ուղղապէս առ արտաքին պատերազ-
մականսն նայելով միայն, և առաջին՝ և ոչ թերեւս
ստոյգ օրինադիր, եթէ ոչ ՚ի սակս խաղաղութեան
զպատերազմին իրան մանաւանդ օրինադրեսցէ, և
կամ ՚ի սակս² պատերազմացն՝ զխաղաղութեանն:

Կդիկիրաւ. Երեւի իսկ բանի³, ուստի սիրելի, որպէս ուղ-
ղաբար ասացեալ: Սակայն պահանջացի, եթէ այս որ
առ մեզ են օրինականս՝ և տակաւին առ Լակեդեմոն
ոչ զամենայն զփոյթ արարեալ է ՚ի սակս այսոցիկ:

Պդատուն. Թերեւս իսկ արդեւք. և պարտ է մեզ⁴
ոչ խստաբար մարտնչել այժմ ընդ սոսա, այլ դիւրաւ
վերստին հարցանել, իբրու մանաւանդ յաղագս այսո-
ցիկ մեր և նոցա փութացեալ. և ինձ իսկ արդ. բանիւս
հետեւեսցուք: Առաջի արդ. դիցուք զՏիրտէոս՝ զբը-
նիկն աթենացի, քանզի աստուստ էր քաղաքացի, որ
մանաւանդ յաւէտագոյն ամենեցուն մարդկան՝ առ
այսդիկ փութացեալ ասէ, թէ Ոչ թերեւս⁵ յիշեցից
և ոչ բանիւ՝ այր եդից, և ոչ՝ թէ չօխագոյն, ասէ,
որ իցէ ՚ի մարդկանէ, ոչ թէ բազում բարիք ստացեալ
է, և գրէ եթէ զամենայն ասացեալ, զայն՝ որ ոչ առ
պատերազմունս արիագոյն միշտ լինիցի: Զայս իսկ
քերթուածս և դու լուեալ ես ուրեք, քանզի աստա-
նօր, թուի ինձ, յագուրդ գոլ սոցա:

Մեգիլոս⁶. Յոյժ իսկ:

Կդիկիրաւ⁷ Սակայն և առ մեզ հասեալ է՝ կրեալ ՚ի
Լակեդեմոնոյ:

1 Յոն. Առ քաղաքին բարեբաստութեան:

2 Յոն. Քան ՚ի սակս պատերազմացն:

3 Յօրինակին. Երեւի ՚ի սկզբանդ:

4 Յօրինակին. Կլէնիւս. Թերեւս իսկ արդեւք: Պդատուն. Եւ
պարտ է մեզ:

5 Յօրինակին. Ոչ էր թերեւս յիշեցից:

6 Յօրինակին. Կդիկիրաւ:

7 Յօրինակին. Պդատուն:

Պղատուն. Եւ արդ վերստին այժմ հարցցուք հաղորդաբար¹ զքերթողս զայս այսպէս. ով Տիրտէոս, քերթողս աստուածային, քանզի թուիս մեզ բարի գոլ և իմաստուն, զի զայնոսիկ որ 'ի պատերազմունսն զանազանին՝ ներթողեցեր զանազանաբար: Աւասիկ արդ հանդիպիմք՝ ես և Կլինիաս կնովսացիս այս, միաբանելով ընդ քեզ յաղագս այսորիկ յոյժ որպէս մեզ թուի. և թէ յաղագս նոցունց արանցն ասեմք և ե. թէ ոչ՝ կամիմք հաւաստի գիտել: Ասա դու մեզ արդ. երկու տեսակք են պատերազմի, որպէս և մեք վարկանիմք, նոյնպէս և դու վարկանիս հաւաստի, թէ որպէս: Առ այսոսիկ թուի ինձ, իբրու թէ և յոյժ յուրին կամիցի ոք ասել և օտարացեալ 'ի Տիրտիոսէ, Ճշմարիտ իցէ՝ զի երկու. մին իսկ զոր ամենեքին կռջեմք հակառակութիւն, որ և ամենեցուն պատերազմաց դժուարագոյն է, իբրու մեք ասացաք այժմ թերեւ. և զմիւս սեռն դիցուք մեք պատերազմի, ամենեքին՝ որով արտաքինսն և այլացեղսն մարտուցեալ վարիմք՝ յոյժ հեղագոյն առաջնոյն:

Կղինիաս. Ո՞րպէս ոչ:

Պղատուն. Բեր արդ, որպէս և առ որպիսիք գովելով զպատերազմ՝ այսպէս գերագոյն գովեցեր, և զմանս պարսաւեցեր 'ի յարանց. քանզի նմանեալ ես 'ի յարտաքինսն: Ասացեր արդ այսպէս 'ի քերթուածսն, իբրու ոչ այնպիսեացն ներելով՝ որք ոչ համարձակին տեսանել զմահ ոռոգեալ արեամբ, և ոչ հեշտասցին ցանկութեամբ հուպ կալով²: Ապաքէն զայն որ յետ այսորիկ են՝ մեք թերեւ ասասցուք, զի դու իսկ՝ որպէս թուիս, ով Տիրտէոս, զայնոսիկ յաւէտագոյն որ առ օտար և արտաքին պատերազմն լինին երեւակք, ասէ զայսոսիկ և խոստովանի:

Կղինիաս. Եւ զինչ արդ այլ:

Պղատուն. Բայց մեք իսկ, բարի ելով սոցունց, ասասցուք տակաւին վեհագոյնք գոլ զայնոսիկ՝ որ 'ի մեծագոյն պատերազմին լինիցին արիագոյնք և յոյժ երե-

¹ Այս ինքն 'ի միասին, հասարակ:

² Յայն. Եւ ոչ աւարաց ցանկասցին՝ հուպ կալով:

ւակք. և ունիմք վկայ մեզ քերթող զԹէոգնիս զքաղաքացին այնմիկ՝ որ 'ի Սիկիլիայն է մեզարեցւոցն, որ ասէ. Այր հաւատարիմ՝ ոսկոյ և արծաթոյ հակա-կշիռ գօլ արժանագոյն, 'ի դժուարագոյն հակառակու-թեանն ճողոպրելով¹: Զայս իսկ ասեմք 'ի պատերազմի դժուարագունի վեհագոյն նորա լինել. ուժգնաբար, գրեթէ որչափ լաւագոյն է արդարութիւն և ողջա-խոհութիւն և խոհեմութիւն, 'ի միասին գոլով հան-դերձ արիութեամբ. քանզի հաւատարիմ և ողջ առ հակառակութիւնն ոչ երբեք լինիցի առաքինութեանց ամենայն, զի սոքա անցեալք և քաջ մարտուցեալք՝ կամեացին մեռանիլ 'ի պատերազմի, ասէ Տիւրտէոս. իսկ 'ի վարձաւորացն են յոյժ բազումք, որոց յոլովա-գոյնքն լինիցին յանդգունք և ապիրատք և ամբարհա-ւաճք և անխոհեմակամք գրեթէ ամենեքեան՝ բաց 'ի յոմանց արդեւք 'ի յոյժ սակաւուց: Ո՛ւր արդեւք վախ-ճանի բանս այս, և զի՞նչ յանդիման երբեք առնել կամե-ցեալ՝ ասէ զայնոսիկ: Յայտ է թէ զայս ինչ իբրու ամե-նեցուն յաւէտադոյն, և որ աստանօր և առ 'ի յԱրա-մազդայ օրինադիր, և ամենայն որոյ փոքր ինչ օգուտ է՝ այն այլ ոչ ինչ է, քան եթէ² առ մեծագոյն առաքի-նութիւնն միշտ հայելով մանաւանդ. դիցէ զօրէնքն: Եւ տակաւին, իբրու ասէ Թէոգնիս, այս է հաւատար-մութիւն առ դժուարինսն, զոր արդարութիւն կա-տարեալ անուանիցէ դր արդեւք. զոր և Տիւրտէոս դարձեալ յաւէտագոյն գովեաց, զի է գեղեցիկ և ըստ ժամանակի զարդարեալ առ քերթողիս, սակայն չորրորդ իսկ թուով և զօրութեամբ պատուական գոլն ասի արդեւք ուղղապէս:

Կդիւնիաս. Ո՛վ սիրելի, զօրինադիրն մեր 'ի բաց ձգեմք առ հեռագոյնքն³:

Պղատուն. Ոչ մեք իսկ, իվարիագոյն, այլ զմեզ ին-քեանս, յորժամ կարծեսցուք զամենայն զայն որ 'ի Լակեդոմոն, և զայնոսիկ՝ որ աստանօր առ պա-

1 Յայն. 'ի դժուարագոյնն, Կիււնոս, երկպառակութեան:

2 Յօրինակին՝ քաւէ էիէ:

3 Այս ինքն՝ զօրինադիրն մեր 'ի կշիռ համեմատութեան արկցուք ընդ հեռագոյն եւս օրինադիրսն:

տերազմն մանաւանդ հայելով, զխիւղութիւնս և զԲի-
նովս դնել զօրինականսն:

Կդիւնիս. Եւ զայս զորպէս պարտ է մեզ ասել:

Պղատուն. Իբրու զճշմարիտն իսկ և զարդարն յաղա-
գըս աստուածայնոյ իրի ասել պատմելով, ոչ իբրու ա-
ռաքինութեան ինչ մասն մանրագոյն, և զայսոսիկ՝ զյու-
ռինն, տեսանելով առնէր. այլ ամենայն առաքինութեան,
և ըստ տեսակացն նորին խնդրել սոցա զօրէնսն,
և ոչ ըստ այն տեսակացն՝ զոր այնոքիկ՝ որ այժմ՝ յա-
ւելուն՝ խնդրելով: Քանզի որոյ իւրաքանչիւր որ թերեւս
'ի պէտս լինիցի՝ զայն ինչ և խնդրէ առաջի եդեալ-
ոմն յաղագս վիճակացն և մակավիճակացն, և ոմն
յաղագս բռնութեան. և այլք իսկ յայլոց բազմաց
այդպիսեաց, Բայց մեք ասեմք զայն ինչ գու յաղագս
օրինաց՝ բարեւթ խնդրողացն, որպէս և այժմ մեք սկսաք.
և զքո իսկ պատմութեանդ ձեռնարկութիւնդ յաղագս
օրինաց՝ ամենեւին սքանչացեալ եմք. քանզի յառաքի-
նութենէ սկսանիլն՝ ասելով իբրու թէ՝ 'ի սակս այ-
սորիկ եդաւ օրէնքն, ուղիւղ¹ է: Բայց զայս որ յամե-
նայն 'ի մանրամասն առաքինութեան, զայսոսիկ 'ի
փոքրագոյնն վերաբերելով ասացեր, օրինադրել, ոչ
ուղղապէս ևս երեւցար՝ ասելովն, և զվերջինս այժմ
բանս՝ զամենայն ասացի վասն այսորիկ. ուր արդեւք
հանդերձեալ ես բաժանելով՝ ախորժեն, զի ասացես
և լուայցես: Ախորժէս զի ասացից:

Կդիւնիս. Յոյժ իսկ:

Պղատուն. Ո՛վ սիրելի, պարտ է ասել իբրու զկրե-
տացւոց օրէնքն ոչ են ունայնք զանազանապէս ամենե-
ցուն ելենացւոցն փորձեալք բարեւթ. քանզի ուղղա-
պէս իսկ ունին, զնոքոք վարողքն բարեբաստք կատա-
րելով, քանզի ամենայն բարիքն առտուիցեն: Եւ բա-
րիք ամենայն կրկին են. ոմանք մարդկայինք և միւսքն
աստուածայինք, և երկաքանչիւրքն աստուածայնոցն
պարտին². և եթէ ընդունիցի բաղա՝ զմեծագոյնսն,
ապ' եթէ ոչ՝ երկաքանչիւրոցն զրկի: Եւ են իսկ փոք-

¹ Թօրինակին՝ իւղիւղ:

² Յոյն. Եւ մարդկայինքն՝ յաստուածայնոցն զծագումն ունին:

րագոյնքն այս՝ որոց առաջին իսկ է ողջութիւն¹,
գեղեցկութիւն երկրորդ՝ և երրորդ զօրութիւն յըն-
թացան իսկ, և առ այլ ամենայն շարժութիւնքն մար-
մնոյ, եւ չորրորդ իսկ փարթամութիւն. որ ոչն է կու-
րութեամբ թերեւս՝ եթէ համանգամայն և խոհեմու-
թիւն հետեւեսցի այնմիկ, Արդ որ աստուածային
բարութեանցն նախկին է և արքունական, և երկրորդ-
հանդերձ մտօք՝ ողջախոհ ունակութիւն հոգւոյ, և
այսոքիկ ընդ արութեան խառնեալք, և երրորդ՝
թերեւս իցէ արդարութիւն, և չորրորդ՝ արիութիւն,
Բայց այսոքիկ ամենայն՝ այնոցիկ բնութեամբ ա-
ռաջինք են դասեալ. և արդ՝ օրինադրին այսպէս
պարտ էր դասել. և յետ այսոցիկ, զայլ կարգաւո-
րութիւնս քաղաքացեացն՝ առ այսոքիկ գոլ սոցայ
նայեցեալ՝ հրամայել պարտ է, և ՚ի սոցանէ մարդ-
կային իսկ առ աստուածայինսն, և աստուածայինքն
առ արքունական միտքն հային, ՚ի միասին և հար-
սանեօք՝ միմեանց հաղորդելով. և յետ այսոցիկ՝
առ մանկանցն ծնունդքն և մնունդքն՝ որչափ արուք
են և որչափ էգք, համբակաց եղելոց, և առ երիցա-
գոյնն հասանելով մինչև ցծերութիւնն՝ ուղղապէս
պատուողին դարմանել պարտ է, զանարգողն ամենայն
սոցունց միաբանութիւնքն, զտրամադրութիւնքն և
զհեշտութիւնքն, և ՚ի միասին զամենայն տուփու-
թեանցն զփոյթն քննելով և պահելով, և պարսաւել
ուղղապէս և գովել ՚ի ձեռն նոցունց օրինացն:

Սակայն ՚ի բարկութիւնս և յերկիւղս, և որչափ
այլ ՚ի ձեռն դժուարապատահման խռովութիւնք ան-
ձանց լինիցին, և որչափ առ բարեբախտութիւնքն յայս-
պիսեացս լինիցին առիթք ճողոպրելոյ, և որչափ ըստ
հիւանդութեանց, և կամ ըստ պատերազմաց. կամ
որ տնանկութեան, կամ որ ինչ սոցունց ներհակս լինի-
ցին՝ անկանին առ մարդկան ախտք, առ ամենայն այսպի-
սեացս զիւրաքանչիւրոց տրամադրութիւնքն՝ ուսու-
ցանելի է, և սահմանելի զբարին իսկ և զոչն:

1 Թյն՝ խոհեմութիւն, խոհականութիւն (φρόνησις):

Երբորդ՝ և յետ այսոց՝ հարկ է օրինադրին զստա-
ցուածմնքաղաքացւոց, և զծախսն պահել, որով և լի-
նիցի յեղանակաւ, և զառ միմեանս ամենեցուն հա-
ղորդութիւնք, և բաժանմունքն կամաւոր և անկա-
մաւոր՝ ըստ որում գործիցեն արդեւք, իւրաքանչիւրք
յայսպիսեացս առ միմեանս վերադիտել՝ զիրաւինն և
զոչն: Եւ առ որս գոյ և յորոց պակասի ինչ, և այնո-
ցիկ որ բարեւք անսայցեն օրինացն զպատիւս բաշխել. և
որ դժուարահաւանքն են՝ այնոցիկ պատուհասս հա-
սուցանել՝ մինչև ցվախճան, ամենայն քաղաքավարու-
թեամբ անցուցանելով. տեսցէ՝ ի վախճանելոցն թէ
որով յեղանակաւ պարտ է իւրաքանչիւրոցն լինել
չիմք¹ և պատիւս, զոր պարտ է սոցունց բաշխել. և
տեսանելով, այն որ եղիր զօրէնսն սոցունց, ամենե-
ցուն պահապանք ի վերայ կացուցանէ. զոմանս ի
ձեռն խոհեմութեան, և զոմանս ի ձեռն ճշմարիտ
կարծեաց հասեալք. զի այսպէս զայս ամենայն ի միա-
սին կապելով միտքն՝ հետեւեալք ողջախոհութեան
և արդարութեան երևեցուցանէ, և ոչ ճոխութեան
և պատուասիրութեան: Այսպէս, ով սիրելիք, ես
իսկ կամէի զձեզ թերևս. տակաւին այժմ կամիմ
պատմել. որպէս ի յԱրամազդայ՝ ասացեալ օրէնքն,
և ի Պիթեայ Ապողոնի՝ զորս և Լիւկիւրգոս եղեալ
են, այս ամենայն գրեալ է. և որպիսի են զդասու-
թիւն ընկալեալ, յայտ են այնմ որ առ օրէնս հմտա-
գոյն է արհեստիւ, և կամ սովորութեամբ ոմամբ:
Իսկ այլոցս մեզ ոչ են յայտնիք:

Կղիկիաւս. Ո՞րպէս արդ պարտ է, ով սիրելի, ասել
զայն որ յետ այսոցիկ են:

Պղատուն. Ի սկզբանէ դարձեալ թուի ինձ պարտ
գոյ՝ պատմել զամենայն որպէս և սկսաք, նախ զա-
րիութեանն խորհուրդ, և ապա զայլ ինչ. և դարձեալ ի
միւս տեսակացն առաքինութեանց անցանելով՝ եթէ
ախորժիցէք, և թէ որպէս արդ զառաջինն դարձեալ
պատմեսցուք և զայլն փորձ արասցուք զայս ինչ

1 Այսպէս յօրինակին. յոյն՝ չերիմք (ταφός):

դնելով յարացոյց, և այսպէս առասպելաբանելով զբաղումն ինչ և մխիթարութիւն ճանապարհի արասցուք, և անդ հայելով բացերեւցուցուք՝ եթէ աստուած կամեսցի:

Կղիւնիաւ. Բարեւք ասես. արդ փորձ արա յառաջագոյն դասել զայսոսիկ՝ զգովասանականն զԱրամազդայ:

Պղատուն. Փորձեցից և զքեզ և զանձն իմ. քանզի հասարակաց է բանս. և ասասցուք արդ զհաղորդակցութիւնն՝ զոր յառաջագոյն պատմեցաք երախանս, * որոյ խորհուրդն է այսպէս: Քանզի արք տասն էին սոցա վերակացուք, և շարադասութիւնն սոցա այսպիսի ինչ էր. զի մակդաղիայ՝ որ է կերակուր ինչ ճարպոյ, իւրաքանչիւր ոք բերէր, և ոմն առաջի սոցայ կալով՝ անօթ կրէր ՚ի վերայ գլխոյ իւրոյ, յորում դատողութեամբ զկերակուրսն արկանէին. որ արժանի դատողութեանն հասանէին՝ առանց օրինի ամենսին և չափու, և որք ոչ՝ մատամբն յարմարելով, այսպէս արկանէր զկերակուրն չափաւք. յետ որոյ եթէ մին միայն առ ՚ի նոցանէ տպաւորեալ գտանի որչափ՝ զայնպիսիքն արտամերժէին ՚ի յընտրութենէ հաղորդակցութեանն, զի ոչ իբրու այն որ առ աթենացւոցն էր դատակնիք յոլովագունիցն կամբն յաղթէր: Իսկ արդ զընտրեալն՝ երիցագոյնն հաղորդակցացն մուծանէր ՚ի տունն, յորում հաղորդակցութիւնն լինէր, և ներքոյ առ դրամբն կացեալ ասէր այսպէս. Ընդ դուննս ընդ այս բանք արտաքս ոչ ելցէ, պատուիրելով անձառաբար ունել՝ զամենայն որ ՚ի սմայ են իրս. և կրէր իւրաքանչիւր ոք ՚ի տանէ իւրմէ նկանակ և պանիր, և արմաւ և գինի, և որչափ ՚ի սոցանէ յորս և կամին զոհ, հանդիպէին գոլ մասունք, առաքէին ՚ի հաղորդակցութիւնս. և էին պարս երիս առ լակոնացիքն՝ համբակացն, արանց և երիցագունից. և երգէին ծերքն այսպէս. Մեք երբեք էաք երիտասարդք զօրեղ. և արքն՝ Մեք ենք իսկ տակաւին. և թէ հաճոյ թուիցի՝ ընկալցին զփորձ. և մանկունքն՝ Մեք իցեմք:

* Աստեղանիչ հատուածք պակասէ ՚ի յոյն ընագրին:

Իսկ վեհագոյնք յոլովից՝ ասասցուք և զկրթութիւնսն
պատերազմին գաեալ առ ՚ի յօրինադրէն*,

Կդիմիաւս. Այո:

Պղատուն. Եւ երրորդ և կամ չորրորդ՝ այսինքն է
զվարչահարութիւնս, և զմերկակրութիւնսն, և զթա-
քուստն, զի այսոքիկ առ արութիւն արածանին. թերեւ
արդեւք այսպէս պարտ է ընդ թուով արկանել և զայլ
մասունսն առաքինութեան, և կամ զինքեանսն իսկ,
եթէ այսպէս անուանել պարտ է, յայտնելով միայն
զոր ասեն. քանզի լակոնացիքն բազում իմացութեամբ
և ոչ բազում բանիւք վարէին:

Մեզիկոս. Այսուհետեւ երրորդ անգամ ես իսկ ասա-
ցից թերեւ, և զայն ՚ի լակեդոմոնացւոց՝ որ եգիտ զոր-
սորդութիւն, Եւ չորրորդ՝ եթէ կարեմք ասել փոր-
ձեսցուք: Տակաւին արդ և զչորրորդն ես իսկ փոր-
ձեցից ասել զայն ինչ որ առ ժուժկալութիւնքն խոշ-
տանգանս՝, որ լինէին առ բազինն արդարուհոյն Ար-
տեմիդեայ, այնմ որ զքաղաքավարութիւնն ուղղէր.
քանզի առաջի կայր սորա քահանայուհին բերելով
ինչ առ ձեռս թաքուցեալ, որ է մինչև ցայժմ անծա-
նօթ. և եթէ նուազագոյն քան զոր պատշաճն էր՝ խոշ-
տանգիւր, քանզի շարժել զձեռսն ոչ իշխէր ունելով ՚ի
վերայ գլխոյ խոշտանգեալն ծանրանայր՝ աստուածու-
հին, առ այնմ որ առաջի կայր՝ զիրն ունելով
՚ի ձեռինն, և պատշաճապէս այնմ համբերելով
խոշտանգանացն, թեթեալէս տրամակայիր առ քա-
հանայուհին: Եւ այսպիսիս առ մեզ յոյժ լինէր
և ՚ի մարտքն որ առ միմեանց էր, և յափշտա-
կութիւնք ոմանց ընչից, ՚ի ձեռն բազում խոշտան-
գանաց՝ յամենայն ժամ լինելով ՚ի մերկակրութիւնսն.
քանզի կրթելով զմանկունսն առաջի արեգականն՝
տային հարկանել զմիմեանս մինչև ցյաղթութիւնն.
երբեմն՝ յորժամ և գունդ ձգէին, կամ այլ ինչ.
իբրու զի նախ որ յափշտակէրն՝ ստանայր գյաղթու-
թիւնն, և յոյժ լինէր առ նոցա աշխատութիւնս այս,

* Նաեւ աստէն ոտրբերի թարգմանութիւնս ՚ի յունականէն:

և տակաւին այն որ թաքուստ¹ անուանիր, սքանչելաւ, պէս և բազմաշնատ առ ժուժկալութիւնք. ձմերայն² ի բոկութեանցն³... և առանց պաշտօնէի զանձինս իւրեանց սփոփեալ՝ ի գիշերի և ի տուընջեան մոլորելով ընդ ամենայն գաւառն: Տակաւին և ի հրահանգս մերկութեան չարաչար ժուժկալութիւն լինելն առ մեզ՝ ընդ տապոյն զօրութիւնն մարտնչելով, և այսպիսի այլ բազումք՝ զորս գրէ եթէ կամիցի ոք պատմել թէ որչափ են, թերևս ոչ երբեք դադարիցի. քանզի ցանկայր ոմն ի քաղաքէ համբակ գոլով՝ ոչ երևիլ առ սահմանեալ ժամանակաւ*, հարկիր արդ շրջելով ընդ լերունս՝ ոչ ննջել բնաւ, զի մի ըմբռնեսցի, և ոչ պաշտօնէիւք վարելով, և ոչ կերակուրս կրելով առ ինքն վասն կելոյ, և այլս այլ տեսակ մերկութեան առ կրթութիւն պատերազմի. քանզի արձակելով զիւրաքանչիւր ոք ի սոցանէ մերկ, հրամայէին ամ մի բոլոր՝ ի լերինս յածիլ. և կերակրել զանձն իւր՝ ի ձեռն գողութեան, և այլոց այսպիսեաց, և այսպէս իբր ոչ ուրուք յայտնիլ, վասն որոյ և ծածուկ անուանիր, քանզի տանջէին այսպիսիքս եթէ երևէին երբեք ուրուք*:

Պղատուն. Բարեւք իսկ, ո՛վ լակեդոմոնացի սիրելի, ասես: Բեր արդ զարիութիւնն դիցուք որպիսի պարզաբար այսպէս գոլ առ երկիւղսն և տրտմութիւնսն վասն մարտի, միայն թէ և առ փափաքանաց իսկ և հեշտութեանց, և առ ոմանս՝ թուղութիւնս առանց այնոցիկ որ առ էս սքանչանան, որք և ի պարկեշտիցն գոլ կարծիցեն, և զցասմունսն մոմատեսակ գործիցեն առ այսոսիկ ի միասին:

Կլիկիաւս. Թուի ինձ իսկ այսպէս, առ այսոսիկ ամենայն ի միասին:

Պղատուն. Արդ եթէ յիշեմք զյառաջագոյն բանքն զայն որ նուազագոյն ինքեանս քաղաք գոլ ասէր և զայր զի այսպէս ասացաք, ով սիրելի կնոսացի:

1 Βαυλὸς κρύπτεται, 'ի κρύπτεται Ծածիւլ բայէ:

2 Յօրինակին յնայն, զոր ուղղեցաք ըստ յունին:

3 Այսպէս թերի յորինակին, ուր յոյն ունի ἀστροναύται.

* Աստեղանիշք պակասէ 'ի յոյն բնագրին:

Կդիկնիսաւ. Եւ յոյժ իսկ:

Պդաւոռն. Եւ այժմ արդ որպէս ասեմք. զտրտմութեանցն նուազագոյն գոլ չար, եթէ մանաւանդ զհեշտութեանցն:

Կդիկնիսաւ. Ինձ իսկ թուի զհեշտութեանց. և ամենեքեան մանաւանդ լսեմք զայն որ 'ի ձեռն հեշտութեանցն յաղթահարի:

Պդաւոռն. Արամազդայ արդեւք և Պիւթիոսի օրինադիրն զօրութիւն՝ ոչ կաղութեամբ խեղկեալ օրինադրեցին առ ահեակսն միայն կարելով թեւակոխել, և առ այն որ աջակողմունսն են՝ թուղաբար պաշուծեալ, անհնարին ունելով առ երկաքանչիւրսն:

Կդիկնիսաւ. Առ երկաքանչիւրսն՝ ես իսկ արժանի համարիմ:

Պդաւոռն. Ասացից արդ դարձեալ խորհուրդք որ իցեն ձեզ՝ երկաքանչիւր քաղաքացդ որ ճաշակին հեշտութեամբն, և ոչ ճողոպրին 'ի սոցանէ. որպէս և 'ի տրտմութեանցն ոչ փախչէր, այլ ածել 'ի մէջ հարկէր և հաւանեցուցանէր պատուօք՝ իբրու յաղթեալ սոցա. ուր իցէ արդ այս շարադասեալ յօրէնսն յաղաքս հեշտութեանցն: Ասացի արդ եթէ զլ'նչ է այս որ գործէ զմեզ նմանապէս առ ցաւաբերսն և առ հեշտութիւնքն՝ զնոյնս իսկ արիագոյնքն՝ յաղթելով, յորում պարտ է յաղթել. և ոչ նուազագոյն գոլ թշնամեաց՝ որք մերձ իցեն ինքեանց և դժուարագունից:

Կդիկնիսաւ. Այսպէս արդ, ով սիրելի, որպէս առ ցաւաբերսն ունի օրէնք բազումք ընդդիմադասեալք՝ ասել ոչ թերեւ կարացից ըստ մեծի մասանց և երեւելեացն՝ ասելով յաղաքս հեշտութեանցն: Իսկ զփոքունսն՝ թերեւ կարացից արդեւք:

Պդաւոռն. Ապաքէն և ես ոչ իսկ այնոքիւք որ 'ի Կրետէ են օրինօքն՝ ունիմք զայսպիսիսն նմանապէս առնել յանդիման:

Կդիկնիսաւ. Ո՛վ արիագոյնդ 'ի բարեկամաց, և ոչ ինչ սքանչելի: Իսկ այլ ուրեմն եթէ յաղաքս օրինացն որ 'ի տանէն խնդրէր որ՝ արդեւք կամելով տեսանել զճմարիտն և զվեհագոյնն՝ ոչ դժուարապէս,

այլ հեղաբար ունէաք զմիմեանս:

Պղատուն. Ուղղաբար, ով սիրելի աթենացի, ասացեր, և հաւատարի է. քանզի ոչ արդեւք, ով կղինիաս, այսչափ արանց մեծագունից վայել է այսպէս: Կղինիաս. Զի և ոչ արդ:

Պղատուն. Արդ եթէ ուղղաբար է եթէ ոչ, ով է որ սաստէ զակոնական և կրետական քաղաքավարութեան, բանտ արդեւք. Թերևս այլ իցէ և զասացեալքն: Իսկ առ 'ի բազմաց, Թերևս մանաւանդ ունիցիմ ասել, քան զձեզ զերկաքանչիւրսդ. քանզի ձեզ, Թէպէտ և չափաւորապէս կազմեալ է իրս՝ օրինացն մին 'ի գեղեցկագունիցն արդեւք իցէ՝ օրինացն ոչ Թողուլ զոր 'ի համբակացն խնդրել և ոչ զինչ, Թէ որք 'ի սոցանէ բարեւք ունին, և որք ոչ բարեւք սակս օրինացն, այլ միով ձայնիւ և միոյ բերանոյ միաբանել ամենեցուն հաղորդաբար՝ զհաւանականն, որում պատահեցաւ օրինադրութիւնն, և ոչ հակաբանել երբեք, զի յաստուածոցն են եղեալ. իսկ եթէ այլաբար որ կամիցի ասել անունկնդիրնորագոյն բանիցն, մի հաւանեսցի մատուցանել լսելիս: Իսկ 'ի ծերոց որ եթէ այլաբար 'ի մտածութիւն իւր անկցի, կարծիս կասկածանաց ինչ քննութեան մի զսա առաջի մանկանց և խակագունիցն և ոչ կատարելոցս սփռեսցէ, այլ առ երիցագոյն ընկերս իւր և առ իշխանս:

Կղինիաս. Ուղղապէս ասացեր, ով սիրելի, իբրև տեսանող կամ բաղխոհական, նախուստն օրինադրին հետևելով: Խուի ինձ եթէ յոյժ ճշմարտապէս ասացեր:

Պղատուն. Եւ ահա այժմ յոյժ անապատ 'ի մանկանց եմք. և վասն զի ծերք եմք՝ ուրեմն Թողացուցանէ մեզ օրէնսն, ոչ ծածկիլ ինչ 'ի միմեանց, այլ յատկաբար առ միմեանս ասել. վասն զի ոչ ինչ գայթակղեցուցանէ զմեզ այսոքիկ:

Կղինիաս. Ճշմարիտ:

Պղատուն. Եւ ահա յորժամ ծերագոյնքս 'ի մի վայր հուպ ելոյ, այժմ ոչ ինչ վնասէ, եթէ գնախուստ օրինադրութիւնս քննեսցուք. և զվատթարագոյնն ծա-

նիցուք. այս ոչ անտեղի, այլ մանաւանդ դատողութիւն. իբրու զբռնկութիւն, եթէ ոչ մախանօք որ հակաճառաբար զասացեալն վայրապար պարսաւէ, այլ բարեմտաբար տնօրինէ:

Կդիկիաւ. Բարեւք ասացեր:

Պղատուն. Ապա ուրեմն ես այժմ ոչ արհամարհեմ զօրէնս, մինչև ոչ ըստ իմում զօրութեան տիրապէս թեւակոխել զնա. բայց տարակուսիմ¹, քանզի օրէնս դիրն ձեր հաղորդաբար ելլենացւոցն և բարբարոսացն հրամայէ 'ի բոլոր ծայրագոյն հեշտութեանցն 'ի բաց լինել, և 'ի տրտմականագունիցն և յարհաւրացն և յերկիւղէ՝ ըստ կարողութեան 'ի մանկութենէ փախել պարտ վարկանէր իսկ եթէ հասանէր 'ի վերայ եկեալ՝ տեւել և ժուժալ փորձութեանցն իբրու զառաքինի և 'ի մանկութենէ կրթեալ: Որ և թուին, և սակս իւր իսկ օրէնսդիրն, և յաղագս հեշտութեանցն այսպէս հաւանէր 'ի մտածութեան իւրում՝ այսբար խոկալով. քանզի եթէ 'ի մանկութեան հեշտութիւնքն հանդիպեալք քաղաքացեացն կամ այլոց ոմանց՝ անեզրական և առանց թշուառութեան՝ անարիս և հեղգս զնոսա գործէ. վասն որոյ ոչ կարեն ժուժկալ, և աստուտ պարապիննորագոյն գարշելեաց գործառնութեան, վասն որոյ ծառայեն ախտի, յորմէ երկիւղէ կասկածանս ընկալեալ, կրեն հոգի ունել սոցայն՝ երբեմն աղախնական հիքութեամբ, և երբեմն ազատագոյն ըստ խոկմանն. զսոսա ոչ կամիմ պարզ, և յատկաբար իք անուանել²: Եւ արդ տեսցուք, եթէ այսոքիկ յասացելոցս իրաւաբար թուեսցի ձեզ՝ ըստ իւրում եղանակին, եթէ ոչ:

Կդիկիաւ. Իրաւացի մեզ ասացեալքս 'ի քէն թուեսցեալ: Սակայն յաղագս այսպիսի իրողութեան, մե-

1 Եղև. Մինչև ըստ իմում կարի թեւակոխեալ 'ի քննութիւնն, մանաւանդ թէ յանդիման արարեալ ձեզ զտարակուսանս իմ: Քանզի դուք միայն էք 'ի մեջ յունաց և բարբարոսաց, որոց օրէնսդիրն հրամայէ...

2 Եղև. Վասն որոյ և չէ մարթ արիականս և ճմարիա ազատս կոչել զնոսա:

Ծագոյն վաղվաղակի հաւանեալ՝ անտիական¹ տիոց
և համբակաց և անխոհից է:

Պղատուն. Արդ՝ եթէ և զայնոսիկ որ զկնի այսոցիկ
պատմեցից՝ յաւելլով՝ ի բանս, ով կլինիայ և զակե-
դոմոնացի սիրելի, յետ արութեանն սակս ողջախո-
հութեանն՝ ասեմ զինչ գտցուք տարբերութիւն ի
քաղաքավարութիւնս կամ ի քաղաքավարեալն՝
որպէս նախ քան զայսոսիկ սակս պատերազմին ա-
սացաք:

Մագիլոս. Թուի եթէ ոչ դիւրաւ այսոքիկ բա-
ժանին:

Կդիմիաւ. Սակայն բարեւք թուի ինձ, եթէ ի
նախուստն մերում՝ գործառնութեան բարեւք ասա-
ցաք սակս սեղանակցութեան և հաղորդաբար կրթու-
թեան և զգուշութեան մրցման, քանզի յարմարա-
գոյնք են միմեանց երկաքանչիւրքն:

Պղատուն. Թուի արդեւք, ով սիրելի, գծուարին
գոլ առ քաղաքավարութիւնս անընդերկուաբար և
առանց պատճառի՝ նմանապէս լինել բանիւ և գոր-
ծով². քանզի որպէս ի մարմինքն ոչ է հնար գոլ
հրամայել ինչ միոյ մարմնի մի ինչ խորհուրդ՝ յորում
ոչ երևեսցի ոմն վնասակար գոյով ի մարմնոյն, և
ոմանց օգտակար. քանզի ի կրթութիւնքս այսոքիկ և
սեղանակցութիւնքս՝ առ բազումս այլ ինչ օգտակար
է քաղաքացն. բայց առ հակառակութիւնսն գծուարին
է, և յայտնեն մեղիսիացւոց և բիւոտացւոց և թու-
րիացւոցն մանկունքն. և հին օրէն իսկ թուի ինձ
այս խորհուրդ և ըստ բնութեան, զայնոքիկ որ առ
ափրոդիտականքն են հեշտութիւնքն, ոչ միայն մարդ-
կան, այլ և անասնոց ապականիչք գոն և գազանաց.
և այսոցիկ պատճառ զձերն գոլ ասեն քաղաք: Որչափ
յաւէտագոյն քան զայլ քաղաքք մերձեցեալ է յայս-
պիսի կրթութիւնս, և եթէ խաղալիս. և եթէ փոյթ

¹ Յօրինակին՝ գանգիւն:

² Յօշն. ինձ այնպէս թուի զի ի սահմանագրութեան օրինաց չէ
գիւրին այնպէս զամենայն ինչ գնել ի կարգի ի վարդապետականին
որպէս ի գործնականին՝ զի չունիցի ոք ասել ինչ հակառակ:

պարտ է զմտաւ ածել՝ դոլ զայսպիսիքս խորհելի
իսկ է, եթէ իգական բնութեան և արուական՝ ի
հազորգութիւն հասանելով ծննդականութեանն՝
առ այնմիկ հեշտութիւնն թուի ըստ բնութեան ի
բաց հատուցեալ: Իսկ արուաց առ արուք, կամ ի-
գաց առ էգք օտար ի բնութենէն, և նախկին յանդը-
նութեանցն գոլ վասն անժուժկալութեան հեշտու-
թեանցն: Եւ ամենեքեան իսկ զկրետացիսն՝ այնմիկ
որ յաղաքս Գանիմիդեայ է առասպելաւն՝ ստորագեմք,
իբրու զբանս զայս գործողաց: Քանզի առ յԱրամազ-
դայ եղեալ սոցա էին օրէնքն հաւատացեալ, և զայս
զառասպել՝ առ ի յԱրամազդայ ասացին յաւելեալ.
քանզի հետևելով աստուծոյն, և զհեշտութիւնն զայն-
միկ շահեսցին: Եւ արդ առասպելին իր՝ ողջ մնացէ:
Իսկ յաղաքս օրինացն դիտաւորութիւնս առնելով
մարդկան՝, սակաւ ինչ պակաս՝ գրեթէ ամենայն խոր-
հուրդն այսոցիկ յաղաքս հեշտութեանց է և տրտու-
թեանց՝ քաղաքական և յատկագոյն բարուք. քանզի
այսոքիկ՝ երկու աղբււրք բնաւորեալ են հոսիւ, յորոց
մինն ուռգեալ ուստի և յորժամ և որչափ պարտն է՝
բարեբաստի և քաղաք՝ նմանապէս և ուսմիկ, և ա-
մենայն կենդանի: Իսկ այն որ առանց մակացութեան՝
միանգամայն և արտաքոյ ժամանակացն, զհակակա-
յեալսն այնմիկ արդեւք ունիցի կեանս:

Մնգիլոս. Ասին արդեւք, ի՞նչ սիրելի, այսոքիկ
բարեւք իսկ. սակայն անյայտութիւն իսկ ըմբռնէ
զմեզ թէ զինչ պարտ է արդեւք ասել առ այսոքիկ¹:
Սակայն ինձ իսկ ուղղապէս թուի հրամայեալ ի
հեշտութեանցն փախչել, և այն որ ի Լակեդոմոն էր
օրինադիրն՝ յաղաքս այնոցիկ որ ի Կնոսոսէ էին օրի-
նացն, այսմիկ արդեւք օգնել կամեսցի²: Եւ այնու-
քիկ որ ի Սպարտէ էին՝ վեհագոյն քան զմարդիկ
թուին ինձ եղեալ առ հեշտութիւնսն. քանզի մանա-

1 Այս ինքն՝ յորժամ մարդիկ կամիցին սահմանել օրէնս:

2 Յայն. իսկ յորժամ խնդրիցեմք գիտել թէ զիարդ արժան է
իսպանել զայսոսիկ, ի վարանս տարակուսանաց անկանիմք:

3 Յայն. Կլինիայ թողում զպաշտպանութիւնն:

ւանդ ուր մարդիկ առ մեծագոյնսն անկանին հեշտութիւնս և ամբարհաւաճութիւնս՝ հանդերձ ամենայն անխմաստութեամբ, զայսոքիկ արտաքս եհան օրէնքն մեր յամենայն գաւառէ՝ ի միասին. և ոչ առ ագարակս իսկ տեսցես և ոչ ի քաղաքք. որչափ սպարտիացւոց փոյթ է ի միասին խումբ առնել. և որչափ սոցունց միանգամայն հետեւելով զամենայն հեշտութիւնս շարժեն ըստ զօրութեան¹, և ոչ ոք գոյ բնաւ յամենեցուն՝ որ հանդիպելով այնմիկ որ լկտի երգս առնէ արբեցութեան, և ոչ զմեծագոյնն դատապարտութիւն վաղվաղակի վերայ այնմիկ հասուցանէ, և ոչ արդեւք զդիոնիսեանցն ունելով պատճառ՝ արձակեսցէ զսա: Որպէս առ սայլքն երբեմն տեսայ ես առ ձեզ. և ի Տարանտիայ՝ առ մեր արտաբնական² տեսայ զամենայն քաղաքն արբեցեալ առ դիոնիսեանքն. բայց առ մեզ ոչ և մի ինչ գոյ այսպիսի:

Պղատուն. Ո՛վ լակեդոմոնացի սիրելի, գովելի են ամենայն այսպիսիքս, ուր և իցեն ոմանք ժուժկալողք. ուր թուղասցին, խենեշագոյնք լինիցին: Քանզի վաղվաղակի հասցէ ոք քեզ, զի ասի մերժելով զքեզ՝ ցուցանելով զկանանցն առ ձեզ՝ ի ձէնջ զներողութիւն: Եւ այսպիսեացս ամենեցուն արդեւք, և ի Տարանտիայ և առ մեզ և առ ձեզ, մի պատասխանի արձակել ինձ թուի, զի մի չարաչար ունիցին իրողութիւնս՝ այլ ուղղապէս: Քանզի ամենայն ոք պատասխանի տալով սքանչացեալ օտարի՝ զառ սոցա անտուրուրութիւնն տեսանելով՝ ասէ այսպէս. մի սքանչանար, ի՞նչ սիրելի, զի օրէն մեզ այսպէս է. ի ձեզ թերևս յաղագս այսոցիկ այլպէս է: Բայց մեզ այժմ, ի՞նչ սիրելիք, ոչ յաղագս այլոյ մարդկան է բանս, այլ յաղագս նոցունց օրինադրացն, և յաղագո չարութեան և առաքինութեան: Եւ տակաւին արդ ասասցուք յովապէս յաղագս ամենայն արբեցութեան. քանզի ոչ

1 Յօն. Մերժեն յամենայն զօրութենէ իւրեանց:

2 Այսինքն՝ առ գաղթականս մեր:

3 Յօն. Քանզի և ութենացիքս կարեմք կշտամբել զձեզ՝ ցուցանելով ...

փոքր ինչ է՝ և ոչ յոռին, իմանալ զայսոսիկ խորհուրդս օրինադրին. և ասեմ զայս ոչ յաղագս գինի ամենեկն ըմպելոյ կամ ոչ, այլ յաղագս արբեցութեան՝ եթէ որպէս սկիւթացիքն վարին և պարսք, պարտ է վարիլ և ես կարքեդոնացիք և կելտացիք և վիրք և թրակացիք, պատերազմական ՚ի միասին ամենայն սեռք գոլով, եթէ որպէս դուք. քանզի դուք, որպէս ասեսդ, ՚ի բաց հրաժարէք: Իսկ սկիւթացիք և թրակացիք անխառն՝ գինով վարին՝ կանայքն և ինքեանքն. և ՚ի վերայ հանդերձիցն հեղուով՝ զեղեցիկ և բարեբաստ խորհուրդ խորհիլ կարծիցեն: Իսկ պարսիկք յոյժ իսկ վարին սովաւ և այլովք փափկութեամբ՝ զոր դուքդ ՚ի բաց հրաժարէք: Սակայն մանաւանդ գասութեամբ և կարգաւ:

Մեղիդոս. Ո՛վ եղբայր սիրելի, հալածեմք մեք իսկ զայսոսիկ զամենեսեան՝ յորժամ զէնք ՚ի ձեռս մեր առցուք¹:

Պղատուն. Ո՛վ արիագոյն, մի ասեր զայսոսիկ. քանզի բազում փախուստք և հալածանք անարուեստք լեալ են և լինիցին: Վասն որոյ յայտնի ոչ երբեք զայս ասացեմք սահման՝ այլ ընդերկուալի, յաղագս բարի հանդիպմանց, և ոչ յաղթութիւն և զպարտութիւն ասելով մարտի. քանզի մեծագոյն քաղաքքն՝ փոքրագունիցն յաղթեն մարտակցութեամբ, և ընդ ծառայութեամբ արկցեն զսոսա: Իսկ սիւռակոսացիք զլիւկուացիք, որք թուին քաջօրէնագոյնք լեալք այնոցիկ՝ որ առ այնմիկ տեղքն են. և կիտացւոց աթենացիք. և այլ բազումք այսպիսիք արդեւք: Սակայն յաղագս իւրաքանչիւրում խորհրդոյն ասելով, փորձ արասցուք հաւանեցուցանել զմեզ զինքեանս: Իսկ զյաղթութիւնք և զպարտութիւնք՝ արտաքոյ բանիս այժմ դիցուք, և ասեմք իբրու ոմն ՚ի սոցանէ բարի է, և ոմն ոչ բարի: Բայց նախ լուարուք ինձ յաղագս այսոցիկ նոցունց՝ իբրու պարտ է

¹ Յօրինակին՝ առ Խառն:

² Յոյն. Այլ էթէ գրգռիցի պատերազմ ընդ մեզ և ընդ նոսա, հեշտեաւ և յաղթանակաւ ՚ի փախուստ գործուցանեմք:

զբարին և զոչն՝ գիտել:

Մեգիլոս. Եւ որպէս արդեւք ասես:

Պղատուն. Թուի ինձ՝ ամենեքեան որ բանիւ ինչ ընկալեալ են խորհուրդ, և նախադրեալ պարսաւել զնոյն և կամ գովել վաղվազակի՝ ասացեալ զիրն՝ ոչ առնեն ըստ յեղանակի: այլ զնոյն գործեն՝ իբրու եթէ գովելով ուրուք զցորեան իբրու կերակուր բարի, վաղվազակի պարսաւիցէ որ՝ ոչ քննելով զսորա զգործն և ոչ զպատրաստութիւնն. թէ որպիսի յեղանակաւ, և որոց ոմանց, և յետ որոց, և որպէս ունելով, և որպէս մատուցանել ունիցին. այժմ իսկ նոյնպէս թուի ինձ և մեզ առ բանքս գործել. քանզի յաղաքս արբեցութեան լուեալք այսչափ միայն վաղվազակի՝ ոմանք պարսաւելով զսա և միւսք գովելով, և մանաւանդ անտեղաբար, քանզի վկայիւք և գովչք վարելով գովեմք երկաքանչիւր՝. և ոմանք քանզի բազումք ունիցիմք վկայք՝ արժանանամք ասել ինչ տիրապէս. և միւսք՝ քանզի զայնոսիկ որ ոչ վարին նովաւ, տեսանեմք զի յաղթեն մարտնչելով: Սակայն և այս մեզ ընդերկուաբար երևի: Եւ արդ եթէ յաղաքս իւրաքանչիւրոց այլոց օրինացն այսպէս պատմուցուք, ոչ թուի ինձ հաճոյ իսկ գոյ. այլ յեղանակաւ միւսով՝ որ ինձ պարտ գոյ թուի, կամիմ ասել յաղաքս նորին իսկ հարբեցութեան, փորձ առնելով արդեւք եթէ հնար իցէ ինձ, զայն որ յաղաքս ամենեցուն այսպիսեացն է ուղիւղ իրաւութիւն մեզ յայտնել. քանզի և բիւրք առ բիւրից ազգք յաղաքս այսոցիկ ընդերկուեալք են՝ մարտնչելով ընդ ձեզ՝ երկու քաղաքիդ:

Մեգիլոս. Եւ սակայն եթէ ունիմք ուղիւղ խնդրուած ինչ այսպիսեացս, ոչ է պարտ մեզ դանդաղել առ լսողութիւնս սոցա:

Պղատուն. Խորհեցուք արդեւք յաղաքս այսորիկ ասել այսպէս: Բեր արդ եթէ ասիցէ որ զանունդ այժուց, և զնոյն իսկ զկենդանին իբրու ստացուած գոյ բարի՝ գովիցէ, և այլ որ տեսանելով այժք զի ճա-

1 Յոյն. Քանզի միայն զանունն լուեալ արբեցութեան փութացար յանգոսնել, որպէս և ես ի գովութիւնն, երկաքանչիւր՝ անտեղաբար, նաև վկայս և գովիչս ի մէջ ածելով:

բակին առանց արածողին իւրեանց, և 'ի գործեալ վայրս զչարիս գործելով՝ պարսաւիցէ, և զամենայն կենդանի՝ կամ անիշխան և կամ չար իշխանօք հանդերձ տեսանելով, այսպէս պարսաւիցէ. զայնպիսոյն զբանբասանքն ողջ վարկանեմք երբեք արդեւք, զի բամբասիցէ զոր ինչ և իցէ:

Մեգիլոս. Եւ որպէս:

Պդատուն. Քաղցր ոմն իշխան դիցուք մեզ թէ է 'ի նաւարկութեան, որպէս զնաւավարականն ունիցի միայն մակացութիւն, եթէ նաւաբեկ իսկ լինիցի, և եթէ ոչ որպէս արդեւք ասասցուք¹:

Մեգիլոս. Ոչ իսկ, եթէ առ արուեստաւն ունիցի և զայսպէս ախտանալն իբրու ասեսդ:

Պդատուն. Եւ իշխան բանակի զիմրդ ուրեմն՝ եթէ զպատերազմականն ունիցի մակացութիւն՝ կարողապէս իշխել, և զանգիտող գօլով 'ի չարիսն 'ի ձեռն երկիւղի արբեցութեանն նաւակոծի:

Մեգիլոս. Եւ որպէս:

Պդատուն. Իսկապէս² եթէ ոչ ունիցի զարհեստն, և զանգիտող իցէ:

Կդիկիաս. Ամենևին զումեմնէ չարէ ասես, և ոչ զարանց իշխանէ, այլ ոմանց յոյժ զկանանց:

Պդատուն. Եւ զինչ, եթէ զգավող կամ զբամբասող հազորդութեամբ ումեմն իսկ ըստ որում՝ բնաւորեալ է իշխան գոլ, և նովաւ օգտակար է, և սա իսկ ոչ տեսեալ երբեք եթէ ուղղապէս³ է սմա հազորդել ընդ այլոյ իշխանի, այլ միշտ ընդ անիշխան և կամ ընդ չար իշխանաց հազորդել. կարծիցեմք արդեւք զայնպիսի տեսողքն այնոցիկ հազորդութեանցն, եթէ բարի ինչ պարսաւելոց է և կամ գովելոց:

1 Յայն. Պատուական արդեւք համարիցիմք զնաւապետ՝ որ թէպէտ զնաւավարականն ունիցի մակացութիւն, այլ 'ի նաւաբեկութեան զախտ ծովու ախտանայցէ, եթէ ոչ...

2 Յայն. Իսկ որպէս:

3 Յայն. Իսկ զիմրդ թէ զհասարակութիւն ոք գովիցէ կամ ընդ վայր հարցէ, որում պարտ և պատշաճական իցէ ընաւորապէս ունել զոք իշխան, և նորա տեսչութեամբն օգտակար լինել, և զայնպիսին չիցէ երբեք տեսեալ ուղղապէս հազորդել...

Մեգիլոս. Ո՞րպէս արդեւք ոչ երբեք տեսանելով,
և ոչ ՚ի միասին լինելով, ուղղապէս պատահելոյ, ոչ
և միոյ յայսպիսի հաղորդութեանց:

Պրատուն. Ընկալ դու, արդեւք բազում հաղորդու-
թեանցն խմբակիցք և խմբակցութիւնք դիցուք ար-
դեւք մի ոմն գոլ զուգակցութիւն:

Մեգիլոս. Եւ յոյժ իսկ:

Պրատուն. Զայս իսկ արդեւք ուղղապէս լինելով,
թերեւ տեսեալ իցէ երբեք¹. և այնոցիկ իսկ պա-
տասխանի տալ դիւրին է իբրու ոչ իսկ երբեք ամենե-
ւին. քանզի ոչ է այս ձեզ գաւառային, և ոչ օրի-
նական. բայց ես հանդիպեցայ և բազմաց և ՚ի բա-
զում տեղիս, և տակաւին առ ամենեսեան իբրու
զտաղս ասելի է², և հարցայ և գրեթէ զօլորն իսկ
ոչ և մի ուղղապէս լինելով տեսայ և ոչ լուայ՝ բայց
մանր մասնկունքն՝ փոքունք՝ ուրուք և սակաւս: Իսկ
զբազումս ՚ի միասին զամենայն իբրու ասելի է սխա-
լեալս:

Կդիկնիաս. Որպէս զայսոսիկ ասես, ով սիրելի, ասա
ևս հաւատարմ. քանզի մեք իսկ ասացելոցդ առ ՚ի քէն
հմուտ եմք՝ ոչ հանդիպելով արդեւք վաղվաղակի.
թերեւ ծանիցուք զուղիղն և զոչն լինելով առ սոսա:

Պրատուն. Վայելապէս ասես. այլ իմ ասելովս
զփորձ առ ուսանել, քանզի յամենայն ուղղեկցու-
թիւն և հաղորդութիւն գործոց ոմանց որ երևիցին,
իբրու ուղիւղ յամենայնի իւրաքանչիւրոց իշխան գոլ
իմանաս:

Կդիկնիաս. Ո՞րպէս ոչ:

Պրատուն. Սակայն արիագոյնն³ քան զզանգի-
տողքն յարհաւիրս անկեալ խռովիցի:

Կդիկնիաս. Այսպէս:

Պրատուն. Ապա եթէ հնար էր ինչ, ոչ ամենեւին
զարհուրեալ և կամ զանգիտեալ՝ կայուցանել ՚ի վե-

1 Յայն. Տեսեալ իցէ ուրուք երբեք կանոնս և կարգս յայսպիսի
խմբակցութիւնս:

2 Յայն. ὡς ἔπος εἰπὼν, որպէս բանիս կարգ է ասել: Թարգմանչին
թուի շփսթեալ ընդ ἔπος, քաշ, եւք բառին:

3 Յայն. Եւսուղ քան զզանգիտողքն ՚ի մէջ վատնագաց...

րայ զօրաց զօրավար, ոչ արդեւք յամենայն յեղանակաւ թերեւ զայս ինչ գործէաք:

Կդիկիաւս. Յոյժ իսկ:

Պդատուն. Եւ այժմ իսկ ոչ յաղաքս զօրաց ասեմք և իշխելոյ՝ ի հանդիսի արանց՝ թշնամիք թշնամեաց ի ձեռն պատերազմին, այլ բարեկամաց՝ խաղաղութեամբ առ բարեկամն հաղորդելոց խոհեմութեամբ:

Կդիկիաւս. Ուղիղ ասացեր:

Պդատուն. Եւ է՛ այսպիսի միաբանութիւնս, եթէ արբեցութեամբ իցէ, ոչ առանց խռովութեան:

Կդիկիաւս. Եւ որպէս ոչ. այլ թուի ինձ ամենայն ներհակապէս:

Պդատուն. Ապաքէն յառաջագոյն իսկ և սոքա կարօտանան իշխանի:

Կդիկիաւս. Սակայն և որպէս, իբր ոչ միոյ իսկ իրի:

Պդատուն. Եւ որպէս արդ առանց խռովութեան, եթէ հնար իցէ, զայսպիսի իշխանս պարտ է գտանել:

Կդիկիաւս. Եւ զիմորդ ոչ:

Պդատուն. Սակայն և յաղաքս միաբանութեան, որպէս թուի ինձ, խոհեմական սմա գոլ պարտ է: Զի պահող լինիցի բարեկամութեանն իսկ որ գոյ, և ևս յուրավարունի դարմանող, զի իցէ՝ ի ձեռն միաբանութեանն, որ յայնժամ իցէ:

Կդիկիաւս. Զմարտապէս:

Պդատուն. Ոչ ապաքէն զուարթուն և իմաստուն իշխան՝ ի վերայ արբեցելոց կացուցանել պարտ է, և ոչ զներհակն. քանզի արբեցող՝ արբեցողաց և համբակաց իշխան, ոչ իմաստուն, եթէ ոչ մեծ ինչ չար գործէ՝ յոյժ արդեւք վարիցի բարի պատահմամբ:

Կդիկիաւս. Ամենեին իսկ արդար:

Պդատուն. Ոչ ապաքէն եթէ լինելով իբրու հնար է այսոցիկ միաբանութեանցս ուղղագոյն առ քաղաքս՝ բամբասիցե ոք զիրն այն, թերեւ ուղղապէս արդեւք բամբասի. ապա եթէ սխալելով իբրու խորհուրդ ինչ մանաւանդ տեսանելով պարսաւիցէ: Նախ իսկ յայտ է իբրու ոչ գիտէ զնոյն ինչ ուղղապէս լինելով, և ապա զի ամենայն այսմիկ յեղանակաւ չար երեւես:

ցի առանց զուարթուն տեառն և իշխանի գործելով. և զայս ոչ իսկ խորհիս, զի եթէ հարգեցեալ վարիչ՝ և կամ ամենայնի իշխան՝ դրդուեցուցէ զամենայն, եթէ նաւք, և եթէ կառք, եթէ զօրք, և եթէ զորինչ և իցէ երբեք հանդիպեսցի՝ մատակարարեալն առ ՚ի սմանէ:

Կդիմիաս. Ամենեւին զայս իսկ ճշմարիտ ասացեր, զի սիրելի:

Պղատուն. Զոր առ այսոսիկ է մեզ ասա, զինչ երբեք եթէ լինիցի այս ուղիւղ որ առ խումբան է, օրէն բարի արդեւք գործիցէ առ մեզ. Որպէս այժմ իսկ ասէաք, եթէ զօրք ուղիւղ առաջնորդութեան հանդիպիցին՝ յաղթութիւն պատերազմի հետեւեւոցն արդեւք լինիցի, ոչ փոքր ինչ բանի՝ և այլսն այսպէս². Իսկ խմբակցութեան ուղղապէս դաստիարակելով՝ զինչ մեծ ուսմկաց կամ քաղաքի արդեւք լինիցի:

Պղատուն. Եւ զինչ մանկան միոյ և կամ դասու ըստ յեղանակի դաստիարակելով, զինչ մեծ ասացաք արդեւք լինեւ քաղաքին: Եւ կամ զայս այսպէս հարցեալ ասասցուք արդեւք, իբրու միայն՝ իսկ քաղաքին լինիցի՝ դուզնաքեայ ինչ օգուտք. ապ՝ եթէ ընդհանրապէս հարցցես եթէ խրատելոցն զինչ մեծ շահեցոյց զքաղաքն, ոչ է գտուարին ասել, եթէ բարեւք իսկ խրատեալքն լինիցին արդեւք արբ բարիք, և այսպիսիք լեալք՝ զայլսն իսկ բարեւք գործիցեն, և տակաւին յաղթիցեն թշնամեացն արդեւք մարտուցեալք: Քանզի խրատ իսկ բերէ զյաղթութիւն. և յաղթութիւն իցէ՝ յորժամ բերիցէ զանհրահան գութիւնս³. Քանզի բազումք ամբարհաւաճեալք վասն պատերազմաց յաղթութեանց, բիւրիւք այլօք չարեօք լի եղեն ՚ի ձեռն ամբարտաւանութեան: Եւ

1 Յօրինակին՝ լայր էւ. ուղղեցաք ըստ յոյն բնագրին (xifer-vhtg):

2 Այսինքն՝ ոչ դուզնաքեայ ինչ օգուտ է. զոր այսպէս արժան է իմանալ և զայլոց...

3 Յօն. Միոյն:

4 Յօն. Բայց և յաղթութիւն մերժ ապականիչ է խրատու (կամ դաստիարակութեան):

խրատ իսկ ոչ երբեք եղև արհամարհեալ. բայց յաղթութիւնք մարդկան՝ բազումք իսկ եղեն այսպիսիք և լինիցին ևս:

Կլիկիաւս. Թուիս մեզ, իվ սիրելի, զայն որ առ գինիսն հասարակաց դեգերմունքն են, իբրու 'ի խրատու մեծ մասն ինչ տարածիլ ասել, եթէ ուղղապէս արդեւք լինիցի:

Պղատուն. Եւ զիմորդ ոչ:

Կլիկիաւս. Ունիցին արդեւք յետ այսմիկ ասել, իբրու այժմ ասացեալ ճշմարտէ:

Պղատուն. Ճշմարիտն իսկ իվ սիրելի, հաստատել թէ այս այսպէս ունի՝ աստուծոյ է, քանզի բազում երկբայութիւնք են. բայց իբրու ինձ երևի պարտ է ասել, քանզի ոչինչ մախանք հանդիպիցին: Իսկ յաղագս օրինաց և քաղաքավարութեան զբանքս այժմ իսկ առնել¹:

Կլիկիաւս. Այսորիկ արդեւք փորձ արասցուք, զի զոր թուիդ քեզ յաղագս այժմ երկբայելոցն՝ իմասցուք:

Պղատուն. Բայց պարտ է առնել այսպէս ձեզ առ 'ի յուսանիլ, և ինձ առ 'ի յայտնելն զփորձ առնել փութապէս և տարածել զբանս: Բայց նախ իսկ լուարուք՝ յաղագս այսմիկ իրի զքաղաքս մեր ամենեքին Ելլենացիք կարծեն իբրու բանասէր և բազմաբան գու: Իսկ զլակեդոնն և զԼիրիոն, զմին նուազաբան, և զմիւսն՝ բազմամտութեամբ մանաւանդ՝ քան եթէ բազմաբանութեամբ կրթեալ: Բայց պատրաստիմ՝ գուցէ կարծիս առտուեցից ձեզ՝ եւ առ փոքունս զմեծս ասելով, յաղագս արբեցութեամբ փոքումք իրի՝ ամենեին երկարաբան: Վերստին մաքրելով, և ըստ բնութեան սորա ուղղութեան, ոչ է հնար երբեք առանց երաժշտականի ուղղութեան զհաւաստին և կամ զբաւականսն առ բանսն ընկալուլ. և երաժշտականին առանց ամենայն հրահան:

¹ Յոյն. Բայց զթուեցեալն ինձ ասացից մտադիւրութեամբ, ուր զօրինաց քաղաքավարութեան առեալ է մեր խօսել:

գի ոչ երբեք կարասցէ՜. և այսօրիկ ամենեկին բազում բանից կարօտմանն, Տեսէք արդեւք եթէ զինչ արասցուք. ապա թողցուք իսկ զայսօրիկ 'ի հասեալ ժամն, և փոխեսցուք առ այլ ոմն բան յազազս օրինաց:

Մեզիլոս. Ո՛վ սիրելի աթենացի, թերևս ոչ գիտես եթէ զինչ հանդիպի տունս մեր, քաղաքիս ձերոյ գոլով առիթ³. Թերևս իսկ և ամենեցուն մանկանց յորժամ լուիցեն եթէ քաղաքն ուրուք առիթք են, յայնմ ժամու զբարեմտութիւն 'ի համբակացն վաղվաղակի զգնեսցուն, իւրաքանչիւրք 'ի մէջ յայսօրիկ՝ որ առիթք են քաղաքիս, իբրու երկրորդ հայրենի գաւառ գոլով յետ իւրում քաղաքի: Եւ ինձ արդեւք այժմ այս ինչ եղէ. քանզի լսելով առ 'ի մանկանցն վաղվաղակի⁵, թէ բամբասիցեն ինչ և կամ գովիցեն լակեդոմոնացիք զաթենացիք, իբրու քաղաքս մեր, ով մի... է⁴. ոչ է բարեւք և կամ բարեւք իսկ հաճոյ թուեցաւ⁵: Զայս իսկ լսելով, և մարտնչելով առ այսոսիկ միշտ վասն ձեր առ այնօրիկ որ զքաղաքն 'ի բամբասանս արկանէին՝ զամենայն բարեմտութիւն ընկալայ, և ինձ այժմ իսկ ձայնդ ձեր սիրելի է, և առ 'ի բազմաց ասացեալն. իբրու որչափ յաթենացւոց բարիք են՝ զանազանապէս են, այսպիսիք թուի ճշմարտագոյն ասել, Քանզի միայն առանց կարծեաց՝ ինքնաբնակաբար աստուածային մասամբ ճշմարտապէս, և ոչ ինչ ստեղծանելով ունին զբարու թիւն: Վստահանալով արդեւք 'ի սակս իմ ասասցես թերևս այսչափ, որչափ և քեզ իցեն սիրելի:

1 Յոյն. Եւ զերաժշտականէն անմարթ է ինձ խօսել՝ առանց զամենայն մասունս հրահանգաց (գաստիարակութեան) բովանդակելոյ:

2 Յոյն. Πράξενος զոր հինքն մեր մերթ առիթ թարգմանցին, և այլուր ասպնալան, լանաբար, լանաբու և նախասպնալան: Բնագիրն այսպէս ունի զթիւն տողսդ հայ թարգմանչին. Ո՛վ սիրելի աթենացի, թերևս ոչ գիտես զի գերդաստանն իմ 'ի լակեդեմոն՝ զպարաս հասարակաց ասպնջականութեան ունի առ աթենացիս:

3 Յոյն. Անգատին 'ի մանուկ տիոցս:

4 Այսպէս թերի յօրինակին. յոյնն ունի և՛ Մեգիլ:

5 Յոյն. Բարիոք կամ ոչ նոյնպէս ասպնջականեալք:

Կդիկիաւս. Եւ սակայն, իվ սիրելի, և զառ յինէն բանս լուեալ և ընդունել վստահութեամբ, որչափ ախորժես ասա: Քանզի աստանօր թերևս լուար՝ իբրու Եպիմանիդէս եղև այր աստուածային, որ էր մեր իսկ ընտանի. և եկեալ նախ քան զպարսկական տաճն ամաւ յառաջագոյն առ ձեզ, ըստ այն դիւթուութեանն, և զոր զոհեաց զումանս, զոր աստուած ՚ի բաց եբարձ¹: Եւ արդ զարհուրելով աթենացւոցն ՚ի պարսկական զօրացն, ասաց այսպէս՝ եթէ մինչև ՚ի տաճն ամոռ եկեսցեն, հրաժարիցեն գործելով ոչ ինչ յայնցանէ զոր ինչ յուսացան՝ կրելով զյոլովագոյն չարս քան եթէ առնելով: Յայնժամ իսկ օտարացան բնակելով առ ձեզ նախածինքն մեր, և բարեմտութիւն յայնմհետէ առ ձեզ ես և ծնողքն մեր ունիմք:

Պդաւտոն. Եւ զձերդ իսկ այսուհետև այժմ լսել իբրու թուի ինձ պատրաստէ արդեւք: Իսկ իմս առ ՚ի կամել պատրաստէ. և առ ՚ի կարել՝ ոչ ամենեւին դիւրին: Սակայն իսկ զփորձ առնել պարտ է, նախ առ բանիւ սահմանեսցուք թէ զինչ երբեք իցէ խրատ, և զո ունի զօրութիւն. քանզի ՚ի ձեռն սորա ասեմք հասանել ՚ի գոլ յառաջագոյն ձեռնարկեալն առ ՚իմէնջ՝ ՚ի հասեալ ժամս մինչև առ աստուած թերևս հասցէ:

Կդիկիաւս. Յոյժ իսկ արասցուք զայս ինչ՝ եթէ քեզ իցէ հեշտագոյն:

Պդաւտոն. Ասելով այժմ իմ եթէ զինչ երբեք պարտ է ասել խրատ գոլ խորհեսցուք. զի թերևս հաճոյ թուեսցի ձեզ ասացեալքս:

Կդիկիաւս. Ասասցես արդեւք:

Պդաւտոն. Ասելով իսկ ասեմ այսպէս. այնմ որ բարի այր հանդերձեալն է գոլ՝ որպէս և իցէ զայս ինչ ՚ի մանկութենէ վստիպաղակի խոկալ պարտ է խաղալով իսկ և փութալով առ իրողութիւնն՝ առ իւրաքանչիւր պատշաճն. ումեմն շինելով ինչ մանկական շինուածովքն խաղալ պարտ է, և ումեմն երկրա-

¹ Յոյն. Աստուծոյ նախագիտութեամբն (μαντεία), զոհս հրաժանաւ նորա մատուցանէր:

գործելով, և գործիս երկաքանչիւրոց փոքունց ճշմարտագունիցն նմանս կազմել այնոցիկ որ զերկաքանչիւրսն կերակրեն¹, Եւ 'ի յուսմանց իսկ որչափ հարկաւոր են նախ ուսանիլ՝ յառաջագոյն ուսանել, իբրու հիւսանն գչափելն և զկշռելն, և պատերազմականին զհեծանելն խաղալեօք, կամ այլ ինչ յայսպիսեացն առնելով. և փութալ 'ի ձեռն մանկականացն՝ անտանօր դարձուցանել՝ զհեշտութիւնն և զցանկութիւնքն մանկանցն, ուր և հասանելով սոցա՝ պարտ է զկատարածն ընկալուլ: Եւ զգլուխ իսկ խրատու ասեմք զուղիւղ սնունդն, որ և զանձն իսկ խրատելոյն² 'ի փափագումն այնմիկ մանաւանդ ածցէ, որոյ կարօտանայ յարութիւն հասանելով կատարեալ գոլիրողութեանն առաքինութեամբն: Տեսէք իսկ թէ մինչև յայսմիկ զոր ասացիս հաճոյ ձեզ թուեսցի:

Կդիսիաւս. Եւ որպէս ոչ:

Պղատուն. Մի այսուհետև այս որ խրատս անուանեմք իցէ անորիշ. քանզի այժմ գովելով զիրաքանչիւրոց զսնունդսն ասեմք, իբրու ոմն 'ի մէնջ խրատեալ գոյով, և ոմն է յորժամ անխրատ 'ի վաճառականութիւնս և 'ի նաւավարութիւնս, և 'ի յայլոց այսպէս մանաւանդ յոյժ խրատելով մարդկան. քանզի ոչ զայսօրիկ վարկանելով, իբրու խրատ գոլ, թերևս այժմ իցէ մեզ բանս, այլ զայն որ առ արիութիւնսն են 'ի մանկութենէ, խրատքն առնելով ցանկալի, իսկ և տուփալի լինել քաղաքացի՝ 'ի կատարեալ և իշխել, և ընդ իշխանութեամբ կալ. գիտել իրաւամբք զայս առ զօրութիւն և կամ առ այլ ինչ իմաստութիւն, առանց մտաց և իրաւանց դարբնական³ իմն գոլ և առանց ազատութեան, և ոչ արժանացեալ ամենեին կոչիլ խրատ: Արդ մեք ոչ ինչ անուամբ տարբերեցուք սոքօք. այլ այժմ իսկ խոստացեալ մեզ բանս կացցէ և հաստատուն մնասցէ, իբրու ուղղապէս խրատեալքն գրեթէ բարիք լինիցին, և պարտ է արդեւք

1 Այսինքն՝ գաստիարական կամ կրթեն, որպէս յոյն ունի:

2 Յոյն. Խալացողին:

3 Յոյն. βανυσον, պաճուճեալ, արտաքնայարգար:

զերաւոն ոչ երբեք անարգել, իբր նախկին գեղեցկա-
գունիցն՝ առ արիագոյն արքն լինելով. և եթէ երբեք
արտաքս ելցէ՝ սակայն հնար է վերստին ուղղել զայս
միշտ առն, պարտ է ըստ զօրութեան յամենայն կեն-
ցադուսն:

Կդիմիաւս. Ուղղապէս, և տեղի տացուք բանիցդ
քոց զոր ասացեր:

Պդատուն. Իսկ և կանխաւ ներեցաք, իբրու ելով
այնոցիկ՝ որ կարողքն են իշխել. չարքն իցեն այնոցիկ՝
որ ոչ¹:

Կդիմիաւս. Ասես ուղղապէս:

Պդատուն. Եւ հաւաստագոյն ևս այժմ վերստին
առցուք զայսոսիկ՝ զոր երբեմն ասէաք. և եթէ իբրու
'ի ձեռն պատկերի, թերևս հնարաւոր 'ի ձեզ² յայտ-
նել զայսպիսիսս ընկալարուք զիս:

Կդիմիաւս. Ասա միայն:

Պդատուն. Ոչ ապաքէն զմի ոք իսկ 'ի մէնջ՝ զիւրա-
քանչիւր ոք համարիմ:

Կդիմիաւս. Այո՛:

Պդատուն. Եւ երկու ստանալով յինքեան խորհրդ-
դակիցք, ներհականք իսկ և անխոհմք, զորս առ-
ասեմք հեշտութիւնք և տրտմութիւնք:

Կդիմիաւս. Են այսոցիկ:

Պդատուն. Այսպէս և առ երկրորդիւ սքօք զկար-
ծիս հանդերձելոցն, որոց հասարակաց իսկ անուն է
յոյս՝ և յատուկ երկիւղ, որ նախ տրտմութեան է
յոյս. և վստահութիւն, որ նախ քան զներհականն.
և առ այսոցիկ ամենեցուն խորհուրդ՝ որ ինչ երբեք
'ի սոցունց լաւագոյն է կամ վատթարագոյն. որ և
լինելով աւանդութիւն քաղաքի՝ իբրու հասարակաց՝
օրէնք մականուանեցաւ³:

1 Թոյն. Բառաջագոյն կանխեցաք ասել, թէ որ գիտիցեն իշխել
անձանց՝ բարիք են, իսկ որ ոչ՝ չարք:

2 Թօրինակին՝ 'ի միւ. եդաք ըստ յունին:

3 Մթին են սողաք, զոր այսպէս ունի յոյն բնագիրն. — Պզառն.
Երկուսին 'ի սոսա յաւելուլ արժան է և զնախազգածութիւն
հանդերձելոցն, զոր յոյս սովոր եմք կոչել հասարակաբար 'ի հա-
ռոյականս, և երկիւղ՝ յորժամ գուշակ թուիցին տրտմականաց:

Կդիմիաւ. Հագիւ իսկ իբրու հետեին. սակայն և զայն ինչ ասա որ յետ այսոցիկ իբրու հետեւելով:

Մեզիլոս. Եւ առ ինձ իսկ նոյն կիրդ է, և ոչ եմ 'ի բացէ:

Պաւտոն. Արդ յաղագս այսոցիկ խորհեսցուք այսպէս: Աքանջանս ինչ աստուածային զիւրաքանչիւր որ վարկցուք 'ի մէնջ կենդանի, եթէ իբրու խաղալք նոցունց, և եթէ իբրու փութով ոմամք բաղկացեալ, քանզի զայս իսկ ոչ գիտեմք. բայց զայս ինչ գիտեմք, զի այսոցիկ կիրքս 'ի մեզ իբրու աղիք ոմանք և կամ լարք գոլով, բերեն զմեզ, և հանդէպ միմեանց ձգելով 'ի ներհական գործք, որոյ որոշելով արդեւք կայ առաքինութիւն և չարն¹: Քանզի միով ասէ բանս² պարզ³ գոլով ձգմանցն 'ի միասին հետեիլ, և ոչ երբեք պակասե...⁴ նմանէ հակակայիլ՝ առ այլ լարքն իւրաքանչիւր. սա իսկ գոլով զբերումն բանականին՝ լար ոսկի և վսամական՝ քաղաքին հասարակաց օրէնք կոչեցեալք: Եւ այլք ոմանք կարծք և երկաթիք, և ոմն կակղագոյն՝ իբրու ոսկի գոլով, և այլք ամենայն պէս պէս տեսակաց նմանեալք՝ և պարտ գոլ իսկ գեղեցկագոյն բերմամբն՝ օրինացն միշտ 'ի միասին ըմբռնիլ: Իբրու զի բանականին անուան՝ չեմք գոլ հեզագունի, արդ և ոչ խստագունի կարօտանալ 'ի պաշտօնէիցն. զի սորա բերումն այսպէս իսկ մեզ բերելով՝ ոսկի սեռ յաղթիցէ այլոց սեռից: Եւ այսպէս յաղագս սքանչելեաց առաքինութեան գոլով մեզ ճառս՝ որը իցէ արդեւք, կատարեալ և վեհագոյն ինքեան. և նուազագոյն գոլովն՝ յեղանակաւ ոմամք յայտնապէս լինիցի թերեւ որչափ մանաւանդ իմանալի է. և զի քաղաք և ռամիկ զբանն իսկ ճշմարիտ ինքեան ընկալեալ

սոցա ներհական՝ վստահութիւն: Այլ 'ի վերջան զամենսին բանականն՝ (λογισμός) որ թելադրէն մեզ որ 'ի սոցունց լաւագոյն իցէ և կամ վատթարագոյն. որքանզի հասարակաց աւանգութիւն է քաղաքի, վասն որոյ և օրէնք կոչեցաւ:

1 Այսինքն՝ յորոց 'ի զանազանութենէ յառաջագային առաքինութիւնք կամ ախպք:

2 Այս է՝ միտք կամ խոհականն որ 'ի մեզ:

3 Այսպէս յօրինակին. յոյնն՝ պարտ:

4 Թերի յօրինակին. յոյնն՝ պակասեւ 'ի նմանէ:

յաղագս ձգմանցն նոցունց, սովաւ հետեւելով պարտ է կեալ և քաղաքի՝ կամ առ ՚ի յաստուածոցն ու մեծն է կամ առ ՚ի սման է իսկ ասացելոյդ ճանաչողի. զայսու սիկ բանս ընկալեալ և օրէն եդեալ՝ ընդ ինքեան իսկ և ընդ այլոց քաղաքաց կաճառիլ. այսպէս իսկ և չաւրութիւն և առաքինութիւն հաւաստագոյն մեզ իցէ արդեւք յարմարեալ: Եւ հաւաստագոյն սորա լինելով խրատով և այլ խորհրդովք, թերեւ իցէ մանաւանդ երևելի իսկ, և առ այնոցիկ որ ՚ի գինիսն են դեգերմունք, որով թուիցիմք արդեւք յոռին գոյ. յաղագս այնորիկ յերկարութիւն բազում բանից, յաճախապէս ասացեալ:

Կլիկիաւս. Եւ երևեսցի թերեւ երկարութիւն սոցա ոչ ինչ տարածամ:

Պղատուն. Բարեւք ասես: Բերելով առ ՚ի պեան չանս այս զարբեցութիւն, որպիսի ինչ զսա ՚ի բաց գործեսցուք:

Կլիկիաւս. Եւ առ ինչ դիտելով զսա վերստին հարցանես:

Պղատուն. Ոչ ևս առ մի ինչ. բայց այս բոլորովին հաղորդեալ ընդ սմա, որպիսի ինչ ՚ի միասին անկանի լինելով. և ևս հաւաստագոյն զոր կամիմս փորձ արարից աւսել: Քանզի հարցանեմք այսպիսի ինչ. յուժգնագոյնք արդեւք զհեշտութիւնք և զտրտմութիւնք և զցասմունք և զտուփմունք՝ գինեացն արբեցութիւն մակաւ տարածէ:

Կլիկիաւս. Յոյժ իսկ:

Պղատուն. Սակայն զգայութիւնքն և զլիշմունքն և զկարծիսն զխոհեմութիւնքն՝ որպիսի ինչ սապէս յուժգնագոյնք, զի ամենեւին պակասեցուցանէ զնոսա, եթէ յազեցեալ որ արբեցութեամբն լինիցի:

Կլիկիաւս. Ամենեւին պակասեցուցանէ:

Պղատուն. Ոչ ապաքէն ՚ի նոյնն հասուցանէ զունակութիւն հոգւոյն՝ յայն որ մինչդեռ համբակ էր:

1 Այս է՝ ՚ի խառնիլ անդ ընդ նմա արբեցութեան (կամ գինւոյն), զորպիսի գործիցէ ազգեցութիւն:

Կդիկնիսաւ. Եւ զհարդ ոչ:

Պդատուն. Նուազագոյն իսկ յայնժամ սա լինիցի
իսկ ժուժկալող:

Կդիկնիսաւ. Նուազապէս:

Պդատուն. Չարագոյն արդեւք ասասցուք գոլ զայն
պիտին:

Կդիկնիսաւ. Յոյժ իսկ:

Պդատուն. Ապա ուրեմն ոչ միայն ծերն՝ որպէս
թուի ինձ, երկրորդ անգամ մանկական բարք բերի-
ցէ թերեւս, այլ և արբեալն:

Կդիկնիսաւ. Քաջ ասացեր, ով սիրելի:

Պդատուն Այսմիկ իսկ խորհրդոյս, է՛ ոմն բան՝ որ
ձեռնարկութիւն առնէ հաւանեցուցանել զմեզ,
իբրու զի պարտ է ճաշակել, և ոչ փախչել ամենայն
կարիւ, ըստ որում հնարն է:

Կդիկնիսաւ. Թուի այսպէս գոլ. դու արդ ասես, և
պատրաստ լեր այժմ ասել:

Պդատուն. Հշմարտապէս իսկ յիշես, և այժմ ես
պատրաստ եմ. քանզի երկոցունց կամելով յօժարա-
պէս ասացիք լսել:

Կդիկնիսաւ. Եւ որպէս ոչ լուիցուք, թէպէտ և
յոչ միոյ այլ իրի սակս, այլ վասն սքանչանացն իսկ և
անտեղութեանն, թէ պարտ է կամաւ երբեք առն
յամենայն չարութիւն արկանել զանձն իւր:

Պդատուն. Հոգւոյ արդ ասես:

Կդիկնիսաւ. Այո՛:

Պդատուն. Եւ մարմնոյ զինչ. ով ընկեր 'ի չարու-
թեան անօրութիւն և 'ի գարշանք և 'ի տկարու-
թիւնք, եթէ երբեք որ կամաւ 'ի յայսպիսիքս
հասցէ:

Կդիկնիսաւ. Եւ որպէս ոչ:

Պդատուն. Եւ զհարդ զայնոսիկ որ 'ի բժշկանոցն
գնան զի ըմպիցեն դեղք, տգէտք գոլ կարծիցեմք.
զի սակաւ ինչ յետոյ՝ առ բազում աւուրս այնպիսի
մարմին ունիցին՝ որպէս թէ իսպառ ունել հանդեր-
ձեալ էին զկեալն, յանձն ոչ առնուին, կամ զայնու-
սիկ որ 'ի կրթութիւնս և աշխատանսն հասանին, ոչ
գիտեմք իբրու տկարք վաղվաղակի լինիցին:

Կդիկնիաւս. Զայսոսիկ զամենայն գիտեմք:

Պդաւտուն. Եւ զի 'ի սակս այնոցիկ որ յետ այսմիկ օգտակարութեանցն են՝ կամաւ գնան:

Կդիկնիաւս. Գեղեցկապէս:

Պդաւտուն. Ո՛չ ապաքէն և յաղաքս այլոց խորհրդոց պարտ է զնոյնս տրամախոհիլ յեղանակ:

Կդիկնիաւս. Յոյժ իսկ:

Պդաւտուն. Եւ յաղաքս դեգերմանն որ առ գինիսն է, այսպէս պարտ է տրամախոհիլ, եթէ է իսկ ուղղապէս զայս ինչ՝ առ այսպիսիսն խորհիլ:

Կդիկնիաւս. Եւ որպէս ոչ:

Պդաւտուն. Ապա եթէ երևեսցի մեզ՝ թերևս զօգտակարութիւն ինչ ունելով, ոչ ինչ նուազագոյն քան զայն որ առ մարմնովն է յարմարանացն՝ սկզբամամբ իսկ յաղթահարէ. քանզի այն վիրօք և հատուածօք լինիցի, և այս ոչ:

Կդիկնիաւս. Ուղղապէս ասես: Բայց ես սքանչացայց արդեւք եթէ կարացուք այսպիսի ինչ իմանալ:

Պդաւտուն. Զնոյնս իսկ այժմ, որպէս թուի ինձ, պարտ է ձեռնարկութիւն առնել և ասել և դու ինձ զայս ինչ ասա. երկու երկիւղից տեսակք՝ գրեթէ ներհականք, հնարաւորք իմանալ:

Կդիկնիաւս. Զորս իսկ:

Պդաւտուն. Զայսոքիկ իսկ. երկնչիմք երբեք՝ ակն ունելով լինել մեզ չար ինչ:

Կդիկնիաւս. Այո:

Պդաւտուն. Եւ երկնչիմք իսկ բազում անգամ 'ի կարծեաց, վարկանելով թուիլ չարք՝ գործելով և կամ ասելով ինչ յայնցանէ՝ որ ոչ են բարիք. զոր երկիւղիւ կոչեմք մեք իսկ, թուի ինձ թէ և ամենեքեան, ամօթ:

Կդիկնիաւս. Եւ զիմարդ ոչ:

Պդաւտուն. Եւ զայսոքիկ արդեւք երկու ասէի երկիւղ:

1 Այսինքն՝ եթէ և 'ի գինեացն դեգերմանէ մարթ իցէ օգտի ակն ունել:

2 Այսինքն՝ եթէ կարացից խելամուտ լինել թէ զիմարդ այդչափ օգուտք յառաջ գայցեն 'ի գինեբրուաց (յերախանաց):

յորոց միւսն ներհան իսկ է խոշտանգանաց և այլոց երկիւղից. և ներհանն է յոլովիւք և մեծագոյն հեշտութեամբն:

Կդիմիաւ. Ուղղագոյն իսկ ասես:

Պղատուն. Ապաքէն ոչ օրինադիր, և ամենայն որում փոքր ինչ օգուտս է, զայսպիսի զերկիւղս պատուաւ մեծագունիւ պաշտիցէ, և կոչելով պատկառանս. զարտաբոյ սորա յանդգնութիւնս՝ անպատկառումն և մեծ չար առանձնապէս և ՚ի հրապարակի առասելով ամենեցուն թուեցայց:

Կդիմիաւ. Ուղղապէս ասես:

Պղատուն. Ո՛չ ապաքէն զայլ բազումն և զմեծագոյնս՝ երկիւղս այս զմեզ կեցուցանէ, և առ պատերազմունս զյաղթութիւն և զփրկութիւնն մի ըստ միով է ոչ այլ ինչ այսպէս յոյժ ՚ի մեզ գործեացէ. քանզի երկու ելով այնոցիկ որ զյաղթութիւն գործեն, վստահութիւն իսկ և համարձակութիւն առ թշնա մեացն. իսկ առ բարեկամացն երկիւղ ամօթոյ՝ յաղագս չարի ուրուք:

Կդիմիաւ. Է այդ այդպէս:

Պղատուն. Ապա ուրեմն աներկիւղ պարտ է լինել և զարհուրեցուցիչ՝ իւրաքանչիւրոյ ՚ի մէնջ. ՚ի սակս որոց երկաքանչիւրոց՝ ընդ երկուս բաժանիմք¹:

Կդիմիաւ. Յոյժ իսկ:

Պղատուն. Իսկ և աներկիւղք զիւրաքանչիւր կա մեցեալք առնել յերկիւղոց, բազում ոմանց յերկիւղ ածելով զսա օրինձք գործեացուք այսպիսի:

Կդիմիաւ. Երեւիմք այսպէս:

Պղատուն. Եւ զի՛ յորժամ ձեռնարկութիւն առնեմք ահագին զօմն գործել իրաւամբք: Ո՛չ արդեւք առանց ամօթոյ ՚ի միասին բերելով զսա և կրթելով պարտ է առ ՚ի յաղթել, մարտնչելով բերել սովաւ զյաղթութիւնս. և կամ զանդիտութեամբն որ ՚ի սմա է մարտնչելով, և յաղթելով սմա պարտ է կատարել:

¹ Յոյն. Ապա ուրեմն իւրաքանչիւրոյ ՚ի մէնջ աներկիւղս պարտ է լինել, և երկիւղիւ զարհուրեալս. և զվասն էրն ասացաք:

գոյով առ այսպիսի նահատակութիւնս, ոչ մինչև ցկէս անձին իւրոյ լինիցի առ արիութիւնն, և ողջախոհ արդեւք կատարելապէս իցէ, ոչ բազում հեշտութեամբ և ցանկութեամբ յորդորելով անամօթել և անիրաւել՝ մարտնչելով և յաղթելով բանիւ և գործով, և արհեստիւ 'ի խաղք և 'ի փոյթք, այլ առանց ախտի գոյով յամենեցունց յայսպիսեացս:

Կդիկիւսս. Ո՛չ ապաքէն զվայելական բանն արդեւք ունիցի:

Պդատուն. Եւ զինչ արդ դեղ է երկիւղի զոր աստուած ետ մարդկան: Իբրու թէ որչափ յոլովագոյն արդեւք կամիցի որ արբիլ 'ի սմանէ զներկայս և զհանդերձեալն սմա ամենայն և զվախճանսն՝ յամենայն երկիւղ հասուցանել՝ զարիագոյնն մարդկան, և նրն ջել իսկ, և յրմպելոյն 'ի բաց թափելով, դարձեալ յամենայն ժամ զնոյնն սա լինել:

Կդիկիւսս. Եւ զինչ այսպիսի ասասցուք, իմ սիրելի, առ մարդիկ ըմպելի երբեք լեալ:

Պդատուն. Եւ ոչ ինչ. ապա եթէ լեալ էր երբեք, էր զի և առ արիութիւն էր, թերեւս օրինադրի՞ պիտանացու: Իբրեւ այսպիսի ինչ յաղապս նորա և մանաւանդ ունէաք թերեւս ընդ սմա տրամաբանել. Բեր, ուլ օրինադիր, եթէ կրետացւոց և որոց իցեն ոմանց՝ օրինադրես, նախկի իսկ 'ի քաղաքացւոց ընկալցէ արդեւք քննութիւն՝ հնարաւոր գոյով հասանել յաղազս արիութեան և զանգիտութեան:

Կդիկիւսս. Յայտ է եթէ ասիցէ թերեւս ամենայն որ:

Պդատուն. Եւ զիարդ. զգուշութեամբ և առանց վշտաց մեծաց, եթէ ներհականօքն նոցունց:

Կդիկիւսս. Եւ զայս յետ զգուշութեանն 'ի միաօին խոստովանեսցի ամենայն որ:

Պդատուն. Վարեսցի՞ արդեւք յերկիւղն զսոսա ածելով և յանդիմանելով առ 'ի կիրսն՝ իբրու թէ հարկել աներկիւղ լինել հրամայելով, և պատուիրել խրատաւ, և զայն իսկ անարգելով եթէ որ քեզ ոչ հաւանեսցի գոյովն այսպիսի՝ իբրու դուդ յամենայնի կարգես, և կրթելով իսկ քաջ և արիապէս առանց տուժի:

ի բաց արդեւք թողուցուս, ապա եթէ չարաչար զտուժս ՚ի վերայ դիցես. և կամ եթէ ամենեւեմ ոչ վարեացի՝ այլ ոչ ինչ ամբաստանելով ըմպելոյն:

Կդիմիաս. Եւ որպէս ոչ վարեացի, ի՞նչ սիրելի:

Պղատուն. Կրթութիւն արդ, ի՞նչ սիրելի, զի զայս որ այժմէն¹ պանչելի իցէ թերեւս պատրանաց՝ ըստ սակաւուց, և ըստ այնմ որչափ և իցեն, միշտ որ կամիցի²: Եւ եթէ յանապատի միայն որ արդեւք զյառաջագոյն ամօթալին եղեալ առաջի, նախ քան զունեն թարեւք՝ զերեւելն ոչ պարտ վարկանելով, այսպէս կրթիցի առ երկիւղսն, զըմպելի միայն պատրաստելով փոխանակ բիւրից իրողութեանց, ուղղապէս թերեւս ինչ գործիցէ: Ապա եթէ հաւատալով որ անձին իւրոյ՝ բնութեամբ և խոկմամբ թարեւք պատրաստիլ ոչ իսկ դանդաղեացի խմբակցօք բազմօք կրթելով՝ ցուցանել զայն որ առ ըմպելոյն կարեւոր տարբերութեանն է զօրութիւն, գերակոխելով և յաղթելով. իբրու ՚ի ձեռն խայտառակութեան ոչ ինչ սղալել մեծագոյն, և ոչ այլայիլ ՚ի ձեռն առաքինութեան, և ՚ի վերջին արբեցութենէ ՚ի բաց կայցէ, նախ քան զհասանին առ պարտութիւն ըմպելոյն՝ յամենայն մարդկանէ երկուցեալ:

Կդիմիաս. Այո, զի ողջախոհիցի, ի՞նչ սիրելի, այսպէս գործելով այնպիսին:

Պղատուն. Դարձեալ իսկ առ օրինադիրն, ասասցաւք զայս ինչ. Իցէ արդ, ի՞նչ օրինադիր, զի երկիւղին արդ զրեթէ ոչ աստուած եղ մարդկան այսպիսի դեղ, և ոչ մեք հնարաւորեալ եմք. — քանզի զկախարդքն ոչ ասացից ՚ի խրախճանութիւնս — իսկ արդ աներկիւղութեան և յոյժ յանդգնելոյ, և առանց ժամու և յոր ոչն է պարտ՝ որպիսի իցէ, կամ որպէս ասեմք:

Կդիմիաս. Ասիցէ որ, թէ և զգինոյն ասելով:

¹ Յայն. Քան զայս որ այժմէն... և գիւրագոյն (ρᾳστώνης):
² Յայն բառ գ պարսեանց թարգմանէ հայն:

³ Յայն. Ընդ որում՝ կամ ուր կամիցի:

Պղատուն. Թէպէտ և ունիցի այս զներհականն և ասելովն այժմ, եթէ ըմպեալ զսա մարդ՝ զանձն առանձին իւրոյ խանդաղատեալ գործիցէ վաղվադակի մանաւանդ քան զառաջինն. և որչափ թերևս յօլովագոյն ճաշակիցէ՝ ի սմանէ, յօլովագոյն բարի յօլսով ընուի և զօրութեամբ առ կարծիս, և վախճանելով իսկ այսպիսիս ամենայն համարձակութեամբ և ազատութեամբ՝ իբրու իմաստուն գոլով լի լինիցի և ամենայն աներկիւղութեամբ, իբրու ասելի է առանց դանդաղանաց, այսպէս իսկ և գործել:

Կդիմիաւս. Ամենայն ոք թուի ինձ եթէ այսոցիկ ներ... ութիւն արասցէ¹:

Մեզիյուս. Զիարդ իսկ:

Պղատուն. Վերստին արդեւք յիշեսցուք զայս ինչ՝ որ երկուց ասացաք հաճութեանց կարօտանալ անձանց մերոց: Ումեմն՝ թէ որպէս մանաւանդ համարձակեսցուք, և ումեմն՝ զներհակի նորին, զի մանաւանդ երկիցուք:

Կդիմիաւս. Այն իսկ են՝ որ զպատկառանացն ածէի², օրպէս թուի մեզ:

Պղատուն. Բարեւք յիշէք. այլ քանզի զարիւթ թիւնն և զաներկիւղութիւնն երկիւղիւքն պարտ է խոկալ, ապա ուրեմն խորհելի է զի ներհականօքն զներհականն իսկ բժշկել պարտ է:

Կդիմիաւս. Զի այս է վայելչական:

Պղատուն. Զայս ինչ ախտանալով ուրեմն՝ բնաւորեալ եմք զանազանապէս համարձակք գոլ և յանդուգք. և զայսոսիկ թերևս խոկալ, որպէս թուի ինձ, պատշաճ իցէ, իբրու նուազագոյն գոլ անամօթութեամբ և յանդգնութեամբ լցեալ և ահագինք՝ առ ի համարձակել յամենայն ժամ ասել ինչ կամ կրել, և կամ առնել ամօթալի ինչ զինչ և իցէ³:

Կդիմիաւս. Այսպէս թուի:

Պղատուն. Ո՛չ ապաքէն այսոցիկ են ամենայն որովք եմք այսպիսիք. սրտմտութիւն, տրիւմն, ամբարհա-

1 Այսպէս թերի յօրինակին. յոյնն՝ համախորհուրդ երեւեսցի:

2 Յոյնն՝ ասելի:

3 Այսինքն՝ չառնել ինչ ընդ որ ապա զամօթ կրիցեմք:

ւաճութիւն, անուսումնութիւն, շահասիրութիւն, զանգիտումն, Եւ ևս այսոքիկ. ճոխութիւն, գեղեցկութիւն, զօրութիւն, և ամենայն որչափ 'ի ձեռն հեշտութեան արբեցուցանելով, անխոհեմ գործէ: Եւ սոցունց՝ նուաստագոյն իսկ և անմնասակարագոյն՝ առաջին իսկ առ 'ի ընկալուլ հմտութիւն, և ապա 'ի խոկալն առ գինոյ հրահանգի և խաղալեաց: Վէրք ունիմք ասել հեշտութիւն չափաւոր՝ մանաւանդ թէ որպէս իցէ բարի հասմամբ լինիցի. զի դիտեսցուք արդեւք դժուարին հոգւոյ և վայրենոյ յորմէ ապիրատութիւնք բազում լինիցին. որպէս հասանելով 'ի միասին արկուածքն՝ փորձութիւն առնուլ և վշտագնելով յաղագս սոցունց սխալագոյն, և կամ 'ի միասին լինելով Գիոնիսոսի տեսութեամբն, և կամ առ ափորդիտականօքն՝ պատրեալումն հոգւոյ փորձ առնուլ, յորդորելով զդատերս իւր և զուստերս, և զկանայս. այսպէս առ սիրելագոյնքս վշտագնելով, զսովորութիւն անձին տեսանել: Եւ բիւրինս իսկ ասելով, ոչ որ երբեք գործիցէ ինչ զանազան 'ի մանկական խաղալեօքն, յայնմէ՝ որ այլպէս է՝ առանց վարձու տեսանել՝ որ ունի տեսակ տուգանաց. և այս իսկնոյնս յաղագս նոցունց, ոչ թերեւս կրետացիք, և ոչ զայլ մարդիկ կարծեմք, եթէ ընդ երկբայութեամբ անկցիմք, և ոչ փորձ միմեանց՝ հեզագոյն զայս գոլ, զնուաստագունութեանն, և զգուշութեանն տարբերին առ այլ կրթութիւնսն:

Կդիկնիսաւ. Ճշմարիտ այս իսկ է:

Պղատուն. Այս ինչ արդեւք մի իցէ յայնցանէ որ պիտանացուն իսկ են ճանաչելն զանութիւնքն և զունակութիւնքն զանձանց՝ արհեստիւն այնմիկ որոյ է զայսոսիկ բժշկելն. և է ուրուք ասէքդ՝ որպէս թուի, քաղաքականին: Այսպէս է:

Կդիկնիսաւ. Յոյժ իսկ:

ՊՂԱՏՈՆԻ

ՕՐԷՆՔ ԿԱՄ ՕՐԷՆՍԴՐՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԿՐՈՐԴ

Պղատուն ասէ. իսկ զոր յետ այսորիկ է, որպէս
Թուի ինձ, այսպէս խորհիլ պարտ է յաղաքս սորա Թէ
զիւրդ միայն զայս ունի բարի զտեսանելս, որպէս ու
նիմբ մեք բնութեամբ, Թէ և այլ ինչ մեծագոյն ու
նի օգտութիւն և արժանի բազում փութոյ, 'ի պիւ
տանացու ուղղութեան' 'ի միասին գոլովն առ գինիսն¹.
Զինչ արդեւք ասեմք, Մի՛ իր մեզ իցէ, որպէս Թուե
ցաւ բանիս կամելով մեզ նշանակել, Թէ ուր, կամ
որպէս: Լսեմք մտովք մերովք նայելով, գուցէ գայ
Թագղեսցուք 'ի ձեռն սորա:

Կղիկիաս ասէ. Սա արդ:

Պղատուն. Վերստին յիշել² այժմեա իսկ դարձեալ
ցանկամ, Թէ զինչ երբեք ասեաք՝ զուղեղ խրատն
մեզ գոլ. զի այս ինչ՝ որպէս ես իսկ կասկածեմ այժմ,
'ի խորհուրդս այսմիկ է բարեւք ուղղելով զփրկու
թիւն:

Կղիկիաս. Մեծ ինչ ասես:

Պղատուն. Ասացից արդեւք զմանկանցն՝ մանկական
գոլ առաջին սգայութիւն, զհեշտութիւն և զտրտմու
թիւն. և 'ի ձեռն նոցա առաքինութիւն և չարութիւն՝
և առ հոգւոյն ախկին լինիցի զայսոգրիկ գոլ: Եւ զխոհե
մութիւն և զճշմարիտ հաստատուն կարծիս՝ բարեբախ.

¹ Այս է՝ 'ի խմբակցութեան առ գինիսն:

² Յօրինակին՝ յեղև (Թերեւս յեղեղէ). եգաք ըստ յոյն բնա
գրին:

տութիւն այնմիկ՝ որոյ առ ծերութիւն պատահեցի։
Եւ կատարեալ իսկ իցէ այրն՝ զայսոքիկ և զսոյն որ առ
սոցունց են՝ ամենայն ստացեալ բարութիւնս։ Խորատ իսկ
ասեմզայն որ . . կին՝ լինիցի առ մանկունսն, արիութիւն
և հեշտութիւն, թերեւ և սիրելութիւն, և տրտմու-
թիւն և ատելութիւն՝ ուղղապէս լինիցին յանձին. ոչ
ևս հնարաւորելով սոցա բանիւ հասանել. և հասու-
լինելով բանին, խոհեմակիցք լինիցին բանիւ, ուղղա-
պէս սովորել ՚ի ձեռն պատշաճաւոր բարուց. և սորա
իսկ ձայնակցութիւնն ամենայն արիութիւն է², իսկ
այն որ առ հեշտութիւնքն և արիութիւնքն³, սնանիլն
սորա ուղղապէս⁴, իբրու ատել իսկ՝ զոր պարտն է ա-
տել, վաղվաղակի՞ մինչ և ցկատարած, և գորովել յայն
ինչ որ պարտն է, զսոյնս իսկ ՚ի բաց հատանելով
բանիւ և խրատու, ասելով ըստ իմում կարծեաց,
ուղղապէս արդեւք առասիցես։ Բարեւք իսկ այժմ.
բանդի ուղղապէս սոցունց սնանելով հեշտութեանց
և տրտմութեանց որք խրատք են⁵, ՚ի վայր խոնարհի
բազում ինչ մարդկան ՚ի կենցաղումն և ապականի.
իսկ աստուածքն գթալով առ մարդկան աշխատու-
թեան բնաւորեալ սեռս, հանգիստք սոցա վաստակոցն
կարգեցին զտօնս փոխարէն աստուածոցն, և երա-
ժիշտք զԱպողոն, զերաժշտիցն ուղղեացն զմուռնդքն⁷
իսկ լինելով առ տնն աստուածօքն. և տեսանել՝ զոր
ինչ պարտն է՝ որպէս ճշմարիտ ձեզ ըստ բնութեան
գովի բանս այժմիկ թէ որպէս ասեն։ Իսկ զնոր ա-
մենայն, իբրու ասելի է, տաղս ՚ի մարմինս, և ՚ի ձայնս
հանդարտութիւն բերել. զշարժութիւն միշտ խնդ-
րելով և զբարբառիլ. ոմանց՝ վազելով և խայտալով,
իբրու կաքաւելով առ հեշտութիւնն և խաղալով, և
ոմանց՝ բարբառելով զձայնս ամենայն։

1 Թերի յօրինակին. անշուշտ Նախիկ՝ որպէս ունի յոյն։

2 Այսինքն՝ կատարեալ արիութիւն է։

3 Յօնն՝ տրտմութիւն (λύπη)։

4 Այսինքն՝ գիտել այնպէս ուղղութեամբ վարել նոքօք։

5 Յօնն՝ ՚ի սկզբանէ (էξ ἀρχης)։

6 Այս է՝ ուղիղ սահմանադրութեամբ հեշտութեանցն և տրտմու-
թեանց որ խրատք (կամ գաստիարակութիւն) են։

7 Յօնն. Զմուռնայս, զԱպողոն՝ զերաժշտացն առաջնորդ, և զԻփո-
նիսոս սահմանելով՝ զի զնոցա ուղղեացն զմուռնդն։

Իսկ արդ այլ կենդանիք՝ ոչ ունին զգայութիւն շարժութեանցն դասուցն, և ոչ անկարգութեանցն՝ որոց արդեւք անուն է յեղանակ և յարմարութիւն¹։ Եւ մեզ իսկ զաստուածքն զոր ամացաք պարակիցք՝ պարզեիչ զսոսա գոլ, և տուիչք ներյարմար և ներ- յեղանակ զգայութեան, հեշտութեամբ արդեւք շարժել զմեզ, և առտուել մեզ զայստիկ երգօք և կա- քաւմամբք ՚ի միասին փակեալք, և պարք անուանել, զայն որ առ ՚ի խնդութեան անուն ներբնակ², Նախ- կի արդ զայս ինչ ընդունեսցուք, և դիցուք առաջի՝ խրատ գոլ ՚ի ձեռն երաժշտիցն և Ապողոնի, եթէ որպէս։

Կդիկնիաս. Այդպէս։

Պդատուն. Ո՛չ ապաքէն որ անխրատն է, իսկ ան- պարտելի³ մեզ իցէ, և զխրատեալն բաւականաբար՝ պարեալ դնելի է մեզ։

Կդիկնիաս. Զիարդ սչ։

Պդատուն. Եւ պար իսկ՝ կաքաւումն և երգ է բո- լորովին։

Կդիկնիաս. Հարկաւոր է։

Պդատուն. Ապա ուրեմն բարեւք խրատեալն, բա- րեւք երգել և կաքաւել հնարաւոր իցէ։

Կդիկնիաս. Թուի ինձ ասել։

Պդատուն. Տեսցուք արդ եթէ զլ՛իչ երբեք իցէ այժմ ասացեալս։

Կդիկնիաս. Ո՛ր արդեւք։

Պդատուն. Որպէս ասեմք թէ բարեւք երգէ և բարեւք կաքաւէ, եթէ զբարիս երգէ և զբարիս կաքաւէ, յաւելուցո՞ւք եթէ ոչ։

Կդիկնիաս. Յաւելուցուք։

Պդատուն. Եւ զիարդ զբարիսն վարկանելով բարիս գոլ, և զլոռինն զարշլիսն, այսպէս սորօք վարի և վեհագոյն մեզ իցէ, այսպէս խրատեալն առ պարսն և երաժիշտսն, եթէ այն որ մարմնաւ և ձայնիւ առ-

1 Թալ. οἷς δι' ὅσους ὄνομα καὶ ἀρμονία.

2 Թալ. ἐμφυτος ἐνդωρεῖται՝ բնաւոր։

3 Այսպէս յօրինակին։ յոյն՝ անպարաւոր, անպարեի։

տութիւն այնմիկ՝ որոյ առ ծերութիւն պատահեսցի։
Եւ կատարեալ իսկ իցէ այրն՝ զայսոքիկ և զոյն որ առ
սոցունց են՝ ամենայն ստացեալ բարութիւնս։ Խորատ իսկ
ասեմզայն որ . . կին՝ լինիցի առ մանկունսն, արիութիւն
և հեշտութիւն, թերեւ և սիրելութիւն, և տրտմու-
թիւն և ատելութիւն՝ ուղղապէս լինիցին յանձին. ոչ
ևս հնարաւորելով սոցա բանիւ հասանել. և հասու-
լինելով բանին, խոհեմակիցք լինիցին բանիւ, ուղղա-
պէս սովորել 'ի ձեռն պատշաճաւոր բարուց. և սորա
իսկ ձայնակցութիւնն ամենայն արիութիւն է², իսկ
այն որ առ հեշտութիւնքն և արիութիւնքն³, սնանիրն
սորա ուղղապէս⁴, իբրու ատել իսկ՝ զոր պարտն է ա-
տել, վաղվաղակի⁵ մինչև ցկատարած, և գորովել յայն
ինչ որ պարտն է, զնոյնս իսկ 'ի բաց հատանելով
բանիւ և խրատու, ասելով ըստ իմում կարծեաց,
ուղղապէս արդեւք առասիցես։ Բարեւք իսկ այժմ.
բանզի ուղղապէս սոցունց սնանելով հեշտութեանց
և տրտմութեանց որք խրատք են⁶, 'ի վայր խոնարհի
բազում ինչ մարդկան 'ի կենցաղումն և ապականի.
իսկ աստուածքն գթալով առ մարդկան աշխատու-
թեան բնաւորեալ սեռս, հանգիստք սոցա վաստակոցն
կարգեցին զտօնս փոխարէն աստուածոցն, և երա-
ժիշտք զԱպողոն, զերաժշտիցն ուղղեսցեն զսնունդքն⁷
իսկ լինելով առ տօնս աստուածոցն. և տեսանել՝ զոր
ինչ պարտն է՝ որպէս ճշմարիտ ձեզ ըստ բնութեան
գովի բանս այժմիկ թէ որպէս ասեն։ Իսկ զնոր ա-
մենայն, իբրու ասելի է, տաղս 'ի մարմինս, և 'ի ձայնս
հանդարտութիւն բերել. զշարժութիւն միշտ խընդ-
րելով և զբարբառիլ. ոմանց՝ վազելով և խայտալով,
իբրու կաքաւելով առ հեշտութիւնն և խաղալով, և
ոմանց՝ բարբառելով զձայնս ամենայն։

1 Թերի յորինակին. անշուշտ նախկին՝ որպէս ունի յոյնն։

2 Այսինքն՝ կատարեալ արիութիւն է։

3 Յայն՝ տրտմութիւն (λύπη)։

4 Այսինքն՝ գիտել այնպէս ուղղութեամբ վարել նոքք։

5 Յայն՝ 'ի սկզբանէ (ἐξ ἀρχῆς)։

6 Այս է՝ ուղիղ սահմանադրութեամբ հեշտութեանցն և տրտմու-
թեանց որ խրատք (կամ գաստիարակութիւն) են։

7 Յայն. Զմուսայս, զԱպողոն՝ զերաժշտացն առաջնորդ, և զԻո-
նիսոս սահմանելով զի զնոցա ուղղեսցեն զսնունդն։

Իսկ արդ այլ կենդանիք՝ ոչ ունին զգայութիւն շարժութեանցն դասուցն, և ոչ անկարգութեանցն՝ որոց արդեւք անուն է յեղանակ և յարմարութիւն¹։ Եւ մեզ իսկ զաստուածքն զոր ասացաք պարակիցք՝ պարզեիչ զսոսա գոլ, և տուիչք ներյարմար և ներ-յեղանակ զգայութեան, հեշտութեամբ արդեւք շարժել զմեզ, և առտուել մեզ զայսոսիկ երգօք և կա-քաւմամբք՝ ի միասին փակեալք, և պարք անուանել, չայն որ առ ՚ի խնդութեան անուն ներբնակ²։ Նախ-կի արդ զայս ինչ ընդունեսցուք, և դիցուք առաջի՝ խրատ գոլ ՚ի ձեռն երաժշտիցն և Ապողոնի, եթէ որպէս։

Կդիմիաս. Այդպէս։

Պդաւոռն. Ո՛չ ապաքէն որ անխրատն է, իսկ ան-պարտելի³ մեզ իցէ, և զխրատեալն բաւականաբար՝ պարեալ դնելի է մեզ։

Կդիմիաս. Զիարդ սչ։

Պդաւոռն. Եւ պար իսկ՝ կաքաւումն և երգ է բո-լորովին։

Կդիմիաս. Հարկաւոր է։

Պդաւոռն. Ապա ուրեմն բարեւք խրատեալն, բա-րեւք երգել և կաքաւել հնարաւոր իցէ։

Կդիմիաս. Թուի ինձ ասել։

Պդաւոռն. Տեսցուք արդ եթէ զլ՛նչ երբեք իցէ այժմ ասացեալս։

Կդիմիաս. Ո՞ր արդեւք։

Պդաւոռն. Որպէս ասեմք թէ բարեւք երգէ և բարեւք կաքաւէ, եթէ զբարիս երգէ և զբարիս կաքաւէ, յաւելուցո՞ւք եթէ ոչ։

Կդիմիաս. Յաւելուցուք։

Պդաւոռն. Եւ զիարդ զբարիսն վարկանելով բարիս գոլ, և զյոռնին զարշելին, այսպէս սոքօք վարի և վեհագոյն մեզ իցէ, այսպէս խրատեալն առ պարսն և երաժիշտն, եթէ այն որ մարմնաւ և ձայնիւ առ-

1 Թ-ն ունի δὴ πρὸς ὅνομα καὶ ἀρμονία.

2 Թ-ն ἐμφυτός ընդ-բայս՝ բնաւոր։

3 Այսպէս յօրինակին. յոյնն՝ անպարաւոր, անպարելի։

տրամախոհեալն իցէ գեղեցիկ՝ և բաւականապէս պաշտել կարասցէ յամենայն ժամ: Սակայն խնդայ ոչ բարեաւքն, և ոչ ատէ զայնոսիկ որ ոչ են բարի: Եթէ այն իսկ որ ձայնիւն և մարմնովն յոյժ կարող իցէ ուղղել կամ տրամախոհել, սակայն հեշտութեամբն և տրտմութեամբն ուղղիցէ. զոմանս սիրելովն որչափ բարիքն են, և առ ոմանս դժուարանալով, որչափ ոչ բարիք:

Կդիմիաւ. Յոյժ զտարբերութիւնդ, ով սիրելի, զխրատուն ասես:

Պղատուն. Ո՛չ ապաքէն եթէ զբարին իսկ զերգոցն և զկաքաւմանցն, երիս գոլ մեք ճանաչեմք, գիտեմք և զխրատեալքն իսկ... և զանխրատն ուղղապէս: Այ՛ եթէ զայս ոչ իսկ գիտեմք, և ոչ զայն՝ եթէ ով խրատու պահապան է՝ ճանաչել արդեւք երբեք կարասցուք. ուրեմն այսպէս է:

Կդիմիաւ. Այդպէս իսկ:

Պղատուն. Եւ այսոքիկ արդեւք, յետ այսորիկ, մեզ իսկ իբրու շանց հետախուզից՝ քննելի է և բարի և երգ, դաշինք և կաքաւք. ապ՛ եթէ այս ՚ի մէնջ ճողոպրեալք ՚ի բաց գնասցեն, ունայն է մեզ, որ յետ յաղագս ուղիւղ խրատու՝ կամ եղղենականի և կամ բարբարոսականի բանն արդեւք իցէ:

Կդիմիաւ. Այո:

Պղատուն. Իցէ արդ. բայց զի՛նչ զգեղեցիկ ձեն կամ զդաշն գոլ: Պարտ է ասել երբեք բարերարիական հոգւոյ՝ աշխատանօք գոլով, և վատի ումեմն՝ առ նոյնս իսկ և առ հաւասարս: Արդ նմանապէս ձեքն և բարբառքն՝ պատահի լինել երկոցունց:

Կդիմիաւ. Եւ որպէս և ոչ գոյնքն իցեն:

Պղատուն. Բարեւք իսկ ով ընկեր. քանզի յերաժրշտականումն և ձեք իսկներքոյ, և դաշինք առ յեղանակս, և յարմարութիւնքն երաժշտականին գոլով իբրու բարեյեղանակ և քաջայարմար, և բարեգոյն դաշն կամ ձե ոչ իցէ նմանեցուցանելով որպէս պարուց վարդապետքն նմանեցուցանեն՝ ուղղապէս բար-

† Այսպէս յօրինակին. յոյն՝ φέρει, ανδρείως ψύχης.

բառիւ: Զի արիագունիցն իսկ ազնիւք են, և վատացն յոռինք. և քանզի ոչ երկարաբանութիւն բազում լինիցի մեզ առ այսոսիկ, ամենայն ինչ պարզաբար լինի. ոմանք յարիութիւն հպելով հոգւոյ կամ մարմնոյ, կամ 'ի նոյնն իսկ. և կամ 'ի պատկեր ոմն նորին՝ 'ի միասին զամենայն ձեք իսկ և զգաշինք բարի առնեն: Իսկ այն որ 'ի չարութիւն, զամենայն ներհական:

Կդիկնիսս. Ուղղապէս իսկ հրաւիրէ և զայսոսիկ մեզ այսպէս ունել. տացի արդ պատասխանի:

Պդաւտոն. Տակաւին իսկ և այս ինչ. որպէս, ամենեքեան ամենայն պարօք նմանապէս խնդամք, եթէ յոյժ իսկ նուազագոյն:

Կդիկնիսս. Ամենայնիւ իսկ:

Պդաւտոն. Զինչ երբեք արդեւք ասասցուք մոլորեալ գոյով մեզ՝ որպէս ոչ այսոցիկ են մեզ բարի ամենեցուն, եթէ նոյնն իսկ՝ այլ ոչ թուի նոյնպէս գոյ. քանզի ոչ երբեք ասիցէ որ զչարութեանն քան զարիութեանն պարքն՝ գեղեցկագոյն գոյ: Եւ ոչ իբրու սա խնդայ յոռին ձեօքն, և այլքն ներհակօքն սմա ոմամքք երաժշտիւք. և ասեն արդեւք յոլովագոյնքն, երաժշտակի ուղղութիւն գոլ զայնմիկ զօրութիւնն, որ անձանց առտուէ զհեշտութիւնն: Այլ այսոցիկ ոչ են երեւելի, և ոչ է իրաւացի ամենեին՝ բարբառել: Բայց այսոցիկ մանաւանդ վայել է մոլորեցուցանել զմեղաւորս¹:

Կդիկնիսս. Առ որս:

Պդաւտոն. Քանզի նմանութիւնք են յեղանակաց այն որ առ պարսն գործօք և պէսպէս բարեւք² և նմանութեամբք լինին. պատահմամբ արտաքս հանելով իւրաքանչիւրոցն՝ որովք իսկ առ յեղանակի ասացեալն, և կամ առ երգան. և կամ որպէս և իցէ առ պարեալն, կամ ըստ բնութեան, կամ ըստ սովորութեան, և կամ ըստ երկաքանչիւրս, զայսոսիկ իսկ "ութօք խնդալ և գովել զսոսա, և բարիս առասել հար-

¹ Յոյն բնագիրն չէւ:

² Յոյն՝ բարուք:

կաւոր է. և որոց թերևս օտարաբնակ, կամ յեղանակաւ, և կամ սովորութեամբ իւրք, ոչ ուրախանալ հնար է և ոչ գովել, այլ յոռինս ասել իսկ այնոցիկ որ բնութեանն իսկ ուղիւղ պատահին, և սովորութեանն՝ ներհակապէս, և սոքա հեշտութեամբ զգովասանութիւնն՝ ներհականք առասեն, քանզի հեշտ գոլ ասեն զիւրաքանչիւրն 'ի սոցանէ. և չարք և ներհականք այլոցն զայնոսիկ՝ յորս կարծեն խորհիլ, ամաչեն իսկ շարժել մարմնովն զայսպիսիս, և ամաչեն երգել իբրու երևեցուցանելով բարիս՝ փութով, և խնդան առ սոքօք:

Կդիկիւս. Ուղղագոյն ասասցես:

Պդաւոն. Ապա ուրեմն փնասակաւոր ինչ բերէ՝ այնմոր խնդայ չարութեան ձեզքն և կամ դաշամբքն, եթէ զօգտակարութիւն ոմն սոցա առ ներհականսն զհեշտութիւնս ընդունողացն:

Կդիկիւս. Վայելագոյն իսկ:

Պդաւոն. Ո՛րպէս. վայելագոյն եթէ և հարկաւոր նոյնդ գոյ, այն իսկ որ յորժամ չար բարութ զուգաւորի ոք ընդ մարդկան չարեաց, ոչ ատիցէ, այլ խնդայ ընդունելով, և բամբասէ իբրու խաղալեաց մասամբ երազացուցանելով զնոցա չարաբարութիւնն. յայնժամ հարկ է իսկ նմանել խնդացողին, նմանել յայնոսիկ որով ուրախանայ, թէ և գովել արդեւք ամաչիցէ, և մանաւանդ քան զայսպիսիսս զինչ մեծ բարի և կամ չար ասասցուք մեք թերևս յամենայն հարկէ մեզ լինել:

Կդիկիւս. Կարծեմք եթէ ոչինչ:

Պդաւոն. Իսկ արդ օրէնք բարեօք եդեալ իցեն, և կամ առ ապառնի ժամանակն լինելոց իցեն՝ զայն իսկ որ առ երաժիշտքն խրատքն են և խաղալիսն, կարծեմք պարտ գոլ քերթողականացն. զի որ ինչ թերևս զնոյն իսկ զքերթողն՝ քերթուածօքն զուարճացուցանէ եղանակաւ և կամ դաշամբ և կամ բանիւ հպելով զայս ուսուցանելով, և զքաջ զօրինացն զմանկունքն և զհամբաւքն պարիւքն, զոր ինչ և պատահի իսկ գործել առ 'ի յառաքինութիւն և կամ 'ի չարաբարութիւն:

Կդիկնիաւս. Այսպէս արդ՝ այս իսկ ունի խորհուրդ զի որպէս թերեւ՝¹

Պղատուն. Եւ այժմ իսկ, որպէս ասելի է, տաղս զայս յամենայն քաղաքն պարտ է առնել, բաց յայնցանէ որ յեգիպտոս են:

Կդիկնիաւս. Եւ յեգիպտոս իսկ որպէս զայս ասես օրինադրիլ:

Պղատուն. Եւ լսեն իսկ սքանչելի է. քանզի կան, խաւ իսկ երբեք, որպէս թուի, ծանօթի եղև առ նոցունց բանս այս՝ զոր այժմ ասեմք մեք, եթէ գեղեցիկ իսկ ձեք և գեղեցիկ դաշինք՝ պարտ է ընձեռել սովորութեամբքն՝ այնոցիկ որ 'ի քաղաքսն են համբակաց. և կարգելով զսոսա թէ որք են, և կամ որպիսիք, բայց երևեցուցին² առ տաճարքն: Եւ քան զայնորիկ՝ ոչ պատկեր ոչ կենդանագրաց և ոչ այլոց որչափ ձեք զորպիսի և իցէ գործիցեն նորաձեւել, և ոչ խորհել, այլ որպէս էին հայրենի և գաւառային սովորութիւնք: Ոչ այժմ իսկ պարտ է առ այսոսիկ, և ոչ առ ամենայն երաժշտականաւն: Եւ դիտելով գտցես աստանօր զայնոսիկ՝ որ բիւր՝քամաց յառաջագոյն գրեալ էին և կամ տպաւորեալ. ոչ իբրու ասելի է տաղս բիւրամեանս՝ այլ ճշմարտապէս այժմ իսկ գոյացելոցս ոչինչ լաւագոյն և ոչ վատթարագոյն, այլ նոյն իսկ արհեստիւս գործեալ:

Կդիկնիաւս. Սքանչելի ասես:

Պղատուն. Օրինադրական արդ և քաղաքական գերազանցապէս: Այլ զովանս յոռինս արդեօք գտցի աստանօր³: Սակայն այն որ առերաժշտականաւն է ճշմարիտ է և արժանի հանձարոյ. քանզի հնարէր արդեւք յաղագս այնոցիկ օրինադրել, հաստատապէս վստահացեալ դաշինք որ զուղղութիւն բնութեամբ առտուիցեն. և այս իսկ աստուծոյ, և կամ աստուածայնոյ ուրուք թերեւ իցէ, որպէս անտանօր ասեն

¹ Յօշն. — Կդիկնիաւս. Ոչ առողջ մասց թուի այդ խորհուրդ: — Սեգիւս. Եւ զիարդ:

² Յօշն. բացերևեցուցին (եգին 'ի ասել):

³ Այս է՝ գաւառիցին յօրէնս նոցա և ինչ ինչ ոչ զերծ 'ի թեւութեանց. այլ...

զայնոսիկ որ զբազում ժամանակն բաւեցուցեալ են երգքն խորհոսի՝ եղեալքերդուածք։ Զի որպէս ասէին՝¹ հնար էր ուրուք 'ի բաց բառնալ զոմն 'ի սոցանէ, և թէ որպէս ունի զուղղութիւն՝ վստահութեամբ ընդօրինաւ ածել և ընդ դասութեամբ զսոսա, որպէս հեշտութեանն և տրամութեանն խնդրուածն ուրուք է, և նորայով խնդրել միշտ երաժշտականաւ վարիլ գրեթէ ոչ մեծ զոմն զօրութիւն առ 'ի յապականել զարբազանեալ պարն՝ բողոքելով զհնութիւն։ Իսկ արդ անտանօր՝ ոչ ամենեկին թուեցաւ հնար լինել, զի ապականիցէ, այլ ամենայն ներհականն։

Կդիմիաւ։ Երեւի այսպէս թերևս ունեն յայնոցիկ, որ առ 'ի քէն այժմ ասացան։

Պրաւտուն։ Վստահացեալ արդեւք ասասցուք զերաժշտականաւ և խաղալեօք պարիցն պիտոյութիւն ուղիւղ գոլ այսուիկ ոմամբ յեղանակաւ։ Խնդամբ, կարծեմք բարի իսկ գործել արդեւք ոչ այսպէս։

Կդիմիաւ։ Այսպէս իսկ։

Պրաւտուն։ Եւ սակայն այսպիսի իրիւ խնդալով՝ հանդարտութիւն բերելով ոչ կարեմք։

Կդիմիաւ։ Են իսկ այդպէս։

Պրաւտուն։ Արդ ոչ 'ի մէնջ համբակագոյնքն ինքեանք պարել պատրաստ են։ Իսկ մեզ երիցագունիցս՝ զնոսա իսկ տեսանելով, հանդարտութիւն բերել վարկանիմք, և եթէ վայելչագոյն՝ խնդալով նոցունց խաղօքն իսկ և տօնախմբութեամբն. քանզի առ մեզ իսկ թեթևութիւնն մեր պակասեալ է այժմ. զոր փափագելով և սիրելով դնեմք այսպէս նահատակութիւնք՝ կատարողացս մեզ զօր ինչ մանաւանդ 'ի մանկութիւն յիշմամբ զարթուցանէ։

Կդիմիաւ։ Ճշմարտապէս։

Պրաւտուն։ Արդ իսկ թուի մեզ և յոյժ ունայն գոլ այժմ ասացեալ բանս՝ յաղագս տօնողացն զբազումս ասել։ Այլ զսա պարտ է իմաստնագոյն վարկա-

1 Ի պատիւ Խոսի՝ ըստ յոյն բնագրին։

2 Յոյն՝ ասէի։

3 Այս է՝ առ եգիպտացիսն։

նել, և տալ սմա զդատ յաղթութեանն, որ և զմեզ
թերևս ուրախանալ և խնդալ մանաւանդ գործիցէ.
քանզի պարտ է իսկ՝ զի թողացաք խաղալ այսպիսեօքս:
Զայս իսկ որ յոլովից մանաւանդ առնէ զխնդու-
թիւն, յաւէտապէս պատուել իսկ, և որպէս ասա-
ցի այժմ՝ զյաղթութիւնսն տալ զի բերիցէ. արդեւք
ոչ ուղղապէս ասի այս ինչ և գործիցի թերևս. և
եթէ այսպէս լինիցի:

Կդիկնիաւ. Թերևս այդպէս:

Պդաւոռն. Այլ, ով երանելի, ոչ վաղվաղակի զայս
ինչ դատեսցուք, այլ բաժանելով զսա ըստ մասանց՝
դիտեսցուք այսպիսեալ ոմամք յեղանակաւ. զիմրդ-
կամ երբ իսկ ոք այսպէս պարզաբար նահատակու-
թիւն դիցէ զոր ինչ և իցէ, ոչ որոշեալ զմերկան² և
զերաժիշտքն և զմակաձիսն³, այլ զամենեսեան ժողո-
վելով զայնոսիկ որ ՚ի քաղաքին իցեն: Նախ ասիցէ
դնելով զյաղթութիւնքն՝ ախորժողին գալ նահատա-
կել յաղագս միայն հեշտութեան, և այն իսկ որ զուար-
ճացուցանէ զտեսողքն յաւէտաբար ոչ ինչ մակ
սաստելով ոմամք յեղանակաւ. և յաղթիցէ զայս
ինչ, զնոյնս իբրու յաւէտապէս գործելով. և դատես-
ցի նահատակելոցն եղեալ հեշտութիւն: Զինչ երբեք
թերևս վարկանիցուք յայսմիկ առաջացուցութենէս
պատահիլ:

Կդիկնիաւ. Յաղագս որոյ ասես:

Պդաւոռն. Վայելչագոյն է ումեմն իսկ ցուցանել
այնպէս, որպէս Հոմերոս հագներգութիւն. և այլոյ
իսկ փանդեոններգութիւն, և միւսոյ իսկ կատակեր-
գութիւն: Եւ ոչ սքանչելի է, եթէ սքանչելիս ոք ցու-
ցեալ մանաւանդ՝ թերևս յաղթել վարկանիցի: Այ-
սոցիկ արդ այսպիսեացս, և այլոց նահատակաց բիւ-
րից գոլով, ունիմք ասել թէ ով թերևս յաղթի
իրաւապէս:

Կդիկնիաւ. Անտեղի հարցեր. քանզի ով արդեւք
այսմիկ տացէ քեզ պատասխանի, իբրու ճանաչեալ

¹ Այս է՝ զմերկակռիւն:

² Այսինքն՝ զձիւղար հեծեալսն:

Թերեւ երբեք, նախ քան զլսելն և նահատակացն իւրաքանչիւրոց ինքնալուր լինել սմա:

Պրատուն. Զիմրդ ախորժէք. ես զայսմիկ զանտեղի պատասխանիս նոցա պատասխանեցայց:

Կդիմիաւ. Զիմրդ ոչ:

Պրատուն. Իսկ այսուհետեւ եթէ յոյժ փոքունքն դատիցեն մանկունք, դատ արասցեն և այնմ որ սքանչելիսն ցուցանէ. այսպէս է:

Կդիմիաւ. Եւ որպէս ոչ:

Պրատուն. Ապ'եթէ մեծագոյն մանկունքն՝ զայնոսիկ որ զկատակերգութիւնսն, և ողբերգութիւն այն են՝ որ առ 'ի կանացն են խրատեալ, և նոր պատահիքն, և գրեթէ Թերեւ բազմութիւնն ամենեցուն՝

Կդիմիաւ. Թերեւ այդպէս:

Պրատուն. Եւ բարեւք հագներգող, որ զիլիականն և կամ զՈդիսեան, և կամ ինչ յիսիդոսեանցն տրամադրիցէ, Թերեւ արդ մեք ծերքս հաշտապէս լսելով յաղթել արդեւք ասացուք ամենեկին յոյժ: Ո՛վ իցէ արդ ուղղապէս յաղթեալ այս ինչ յետ այսորիկ. այսպէս է:

Կդիմիաւ. Այո:

Պրատուն. Յայտ է իբրու ինձ իսկ Թուի, և ձեզ հարկաւոր է ասել զայնոսիկ որ առ 'ի մերոց ընկերակցացս՝ դատեալք իցեն, ուղղապէս Թերեւ յաղթել. քանզի մեզ սովորութիւնս, որ այժմ իսկ է, ամենեկին յոյժ Թուի քան զայնոսիկ որ յամենայն քաղաքքն են և յամենայն տեղիք լաւագոյն լինել:

Կդիմիաւ. Զի իսկ ոչ:

Պրատուն. Ներդնեմ արդեւք զայս իսկ այսչափ և ես բազմաց պարտ գոլ՝ զերաժշտականն հեշտութեամբ դատել, և ոչ առ 'ի յայնցանէ իսկ որ հանդիպիցին. այլ գրեթէ զայն ասեմք գոլ գեղեցիկ երաժիշտ՝ որ զվեհագոյնսն և զբաւականապէս խրատեալսն հըրձուեցուցանէ, կամ մանաւանդ զայն որ զմի դք յայն.

1 Յօռ. Ապա եթէ երիցագոյն մանկունքն զկատակերգութիւն նախաձեռար ընտրիցեն, և 'ի կանանց խրատեալքն և երիտասարդք, և գրեթէ Թերեւ ամենայն բազմութիւնն զողբերգութիւն:

ցանկէ որ առաքինութեամբ և խրատու տարբերին յայլոյն. և վասն այսոցիկ ասեմք առաքինութեան կարօտանալ զդատաւորս. քանզի այլ իսկ խոհեմութեանն կցորդ գոլ սոցա պարտ է և արիութեանն իսկ, զի ոչ 'ի տեսարանէ պարտ է ուսանել զդատելն ճշմարիտ դատաւորին՝ զարհուրելով 'ի ձեռն բազում խռովութեանցն, և իւրոյ անհրաճանգութեանն. և ոչ դատել՝ գիտելով վասն անարիութեան և զանգիտութեան, 'ի նոյն բերանոյն, որովք առ աստուած քնն կարգաց. հանդերձեալ դատիլ 'ի սմանէ՝ ստելով տարտամապէս, բացասել զդատն. քանզի ոչ աշակերտ՝ այլ վարդապետ, իբրու զիրան 'ի տեսողացն մանաւանդ նստուցանէ դատաւոր, և հակակայելով ընդ այնոցիկ, որ զհեշտութեանն ոչ պատշաճաբար 'ի տեսողացն բացատրիցեն. զի պարտ էր նախնի և ելլենական օրինին, որպէս սիկիլացին իսկ և իտալիացի օրէնն. այժմ բազմութեան տեսողացն յորդորելով և զյաղթողն ընտրելով տարածմամբ ձեռացն՝ ապականեաց իսկ զբերթողքն. քանզի առ դատաւորացն հեշտութեանն առնեն, գոլով յոռին քան զնոյնս իսկ զինքեանս՝ խրատեսցեն տեսողքն. և ապականեաց զնոյն իսկ զտեսարանին հեշտութիւնքն. քանզի պարտ էր սոցա լաւագոյն զնոյն սովորութիւնսն լսելով՝ լաւագոյն ունել զհեշտութիւնն. այժմ իսկ արարողացն՝ ամենայն ներհակապէս պատահի, եւ զինչ արդ մեզ այժմ իսկ կատարեալքս բանիւ կամի նշանակել՝ դիտեսցուք, եթէ ոչ զայս ինչ:

Ե յիսիուս. Զորպիսի՜:

Պղատուն. Թուի ինձ երրորդ անգամ կամ չորրորդ՝ բանն առ ինքեան շրջաբերելով հասանել իբրու ուրեմն խրատէ իսկ մանկանցն ձգմունքն և բերմունքն առ ընդ օրինիւ ստորանկեալ բանն և ուղիւղ ասացեալն. և հեզագունիցն և երիցագունիցն՝ 'ի ձեռն հմտութեան 'ի միասին թուեցեալն. իբրու թէ ճշմարտապէս ուղիղ

1 Թօրինակին՝ միայն Պղատունի ընծային բանիս. ուղղեցաք ըստ յոյն բնագրին:

է։ Արդ զի ոչ հոգին մանկանն ներհակապէս խնդալ և տրտմել սովորիցի օրինին՝ և այնոցիկ որ ընդ օրինօքն իցեն, այլ ՚ի միասին հետեւեացի խնդալով և տրտմելով՝ այնոքիւք որովք և ծերն. ՚ի սակս այսոցիկ՝ զայնօսիկ որ երգք կոչեմք՝ ճմարտապէս իսկ ողբանք անձանցն սոքա այժմ լինելով՝ առ այնպիսին որ ասեմք ձայնակցութիւնն ՚ի միաբանութիւնն փութացեալք։ Եւ վասն ոչ հնարաւորիլ զփոյթն բերել անձանցն համբակաց՝ խաղք և երգք կոչիլ և գործիլ. որպէս աշխատելոցն, և տկարապէս ունողացն զմարմինքն՝ հեշտագունիւք ոմամք կերակրովք և բմպելեալ՝ զքաղցր սնունդն ջանան մատուցանել՝ այնոցիկ որոց փոյթ է յաղազս սոցա. և զչարեացն դժուարիւք, զի զոմանս սիրեցին, զոմանս ատել ուղղաբար սովորեցեն։ Սապէս իսկ և զքերթականն՝ ուղիւղ օրինադիրն գեղեցիկ և գովասանական բանիւք հաւանեցուցանէ, և հարկէ ոչ անսովոր զողջախոհիցն և զարիագունիցն, և ամենեւին զամենայն բարի արանցն, զեղանակաւ ձեքն և զյարմարութեամբ դաշինքն առնելով ուղղապէս քերդել։

Կլիկնիսս. Այժմ արդ այսպէս քեզ թուին, — առ ՚ի յԱրամազդ երդմեցուցանեմ զքեզ ով սիրելի, — յայլ քաղաքքն գործել։ Ես իսկ, որչափ և հասանեմ, բաց ՚ի ձէնջ և ՚ի լակեդոմոնացւոց զոր դուդ այժմ ասես, ոչ գիտեմ գործելով. այլ նորագոյնք միշտ լինելով առ կաքաւսն, և առ այլ ՚ի միասին ամենայն երաժշտական. ոչ օրինօք փոփոխելով, այլ ոմամք հեշտութեամբք՝ առանց դասութեան բազմացելոց նոցունց. և ըստ այսոցիկ՝ գոլ իբրու դու առ Եգիպտոս ՚ի բաց առնես զմեկնութիւնդ, այլ ոչ երբեք նոցունց։

Պղատոն. Արիագոյն, ով Կլիկնիս։ Եթէ թուեցայ քեզ ասել զայդ իսկ, զոր դուդ ասես իբրու այժմ լինելով, ոչ սքանչացայց, եթէ ոչ հաւաստի ասացեալ, զոր ինչ տրամախոհիմն. զայս ինչ արարի և կրեցի։ Այլ զոր ինչ խորժեմ լինել առ երաժշտականաւն՝ այնպիսի ինչ, թերևս ասացից, իբրու թուել քեզ զայսոսիկ ասել ինձ։ Քանզի բամբասել զիրողութիւնն անբոյժս, և զհեռագոյնս ՚ի սխալանաց հաստատեալս,

ոչ ինչ հեշտ է. իսկ այլ իցէ յորժամ է կարևոր. և քանզի քեզ այսոքիկ՝ հանդերձ իմով թուեցան, բեր արդ՝ ասես առ մեզ, և առ սոցա մանաւանդ՝ քան զառ այլոց ելլենացւոց լինել զայսպիսիս:

Կդիմիաւ. Զիմրդ ոչ:

Պդատուն. Եւ զինչ՝ թէ և առ այլոցն լինիցի այս. պէս, որպէս զսոսա գեղեցկաբար. այսպէս ասասցուք թերևս, թէ որպէս այժմ լինի լինելով:

Կդիմիաւ. Բազում է տարբերութիւնդ՝ եթէ որպէս առ սոքօք և առ մեզ և ևս, որպէս ասացեր դու այժմ, պարտ իսկ գոլ լինիցի:

Պդատուն. Բեր արդ ի միասին խոստասցուք այժմ: Այլ զինչ առ ձեզ յամենայն խրատ և յերաժշտական ասացեալքս են. այսպէս զքերթօղքն հարկէք աւել, իբրու զբարին իսկ, այր ողջախոհ գոլով և արդար, բարեբաստ է և երանելի. և թէ մեծ իսկ և զօրաւոր, և թէ փոքր և տկարագոյն իցէ, և եթէ փարթամ է և եթէ ոչ. և եթէ փարթամ իսկ է, և ի քնար և ի փող՝ յուժգին, և իցէ ապիրատ՝ եղկելի է և թշուառապէս կացցէ: Եւ ոչ թերևս յիշեցից, ասէ քերթօղն, եթէ ուղղապէս ասէ, եթէ ոչ թաւիշ այրեղից զայնոքիկ՝ որ ոչ զամենայն բարի ասացեալն՝ արդարութեամբ գործիցէ և ստասցի. քանզի այսպիսի գոլով՝ և հրակիզութեամբ տեւելաւցի հուպ կայով, և ապիրատ գոլով ոչ համարձակիմ՝ տեսնել սպառնումն ընդ արեան խառնեալ, և ոչ յաղթել ընթանալով առ ճայրասաղարթսն ճայրիցն. և ոչ այլ ինչ սմա և ոչ ինչ յասացելոց բարեացն լինիցի. քանզի առ ի բազմաց ասացեալքն բարիւք՝ ոչ ասին ուղղաբար: Քանզի ասի իսկ՝ ողջանալն իբրու արիագոյն ինչ՝ և երկրորդ՝ գեղեցկութիւն, և երրորդ՝ ճոխութիւն. և բիւրիսն այլ բարիք ասին, զի զարագ տեսանելն և լսելն, և զամենայն որչափ հուպ են ի

1 Այս է՝ աղէ տոս, տուր ինձ պատասխանի:

2 Ի քերթուածոց Տիրաէոսի լակեդեմոնացւոյ են տողքս:

3 Յայն՝ համարձակի.... յաղթէ:

4 Այսինքն՝ զբաշտողութիւն նախամեծար համարին քան զամենայն բարիս:

զգայութիւնքն քաջազգաբար ունել. տակաւին և առնելն ինչ գոռոզութեամբ. զայն ինչ որոյ ցոնկայ, և զայն իսկ որ կատարած է ամենայն երանութեան գոլ. զայս ամենայն ստանալով՝ անմահ գոլ, լինելով իբրու վաղվաղակի: Դուք իսկ և ես, յորժամ զայս ասեմք, իբրու այս ամենայն ՚ի միասին արդարոց իսկ և սուրբ արանց՝ արիագոյնք են ստացուածք. իսկ ապիրատաց չարաչարք ՚ի միասին ամենայն՝ սկսանելով յողջութենէն, և տեսանելն իսկ և լսելն և զգալն և ամեննին կեալն. մեծագոյն իսկ չար ՚ի միասին զամենայն ժամանակն անմահ գոլով, և ստանալով զայս ամենայն զոր ասեմքս բարութիւնք, բայց յարդարութենէ իսկ և յամենայն յառաքինութենէ. և նուազ չար է սմա թերևս, եթէ սակաւ ժամանակ կեայր կենդանի: Զայսոսիկ արդեւք թուի ինձ ասել ձերոցն քերթողաց. զոր ես առնել և հարկ՝ և տակաւին զայնոսիկ որ սոցունց հետեին եղանակք և յարմարութիւն բացատրելով, խրատել այսպէս զձերոն համբակ: Զի եթէ տեսանիք՝ ես իսկ ասեմ հաւաստի զջար առացեալն, իսկ ապիրատացն՝ բարի գոլ. և արդարոցն չարս, և զբարիսն բարի արանցն բարիս, և չարեացն չարս: Արդ զոր հարցանէի, ձայնակցիմք ուրեմն ես և դուք եթէ որպէս լինիցի:

Կդիսիաւ. Զոմանս իսկ ես երեւցուցանեմ, և զոմանս ոչ¹:

Պղատուն. Ողջութիւն արդեւք ստանալով, և ճոխութիւն և գոռոզութիւն իսպառ. և ևս յաւելից ձեզ՝ զօրութիւն զանազանեալք, և արիութիւն հանդերձ անմահութեամբս. և ոչ այլ ինչ սմա ասացեալ չարեացն գոլ լինելով, և զանիրաւութիւն և զամբարհաւածութիւն ունելով յինքեան, միայն զայսպէս կացեալն. թերևս զձեզ հաւանեցուցանեմ թէ ոչ արդեւք բարեբաստէ, այլ եղկելի լինել հաւաստի:

Կդիսիաւ. Ճշմարտապէս ասես:

Պղատուն. Իցէ. զի՞նչ է արդ յետ այսորիկ պարտ

¹ Այս է է ինչ յորս ձայնակցիմ, իսկ յայլն ոչ:

է մեզ ասել: Քանզի արիագոյն իսկ և զօրաւոր, գեղեցիկ և ճոխ, և արարող այնոցիկ զոր ինչ ցանկայ 'ի կենցաղումս. ոչ թուի ձեզ, եթէ անիրաւ իոյէ և ամբարհաւաճ, 'ի հարկէ գարշելի արդեւք կեալ սմա: Կամ զայս իսկ թերեւս ներեսցուք սմա զգարշելիս:

Կդիմիաս. Յոյժ իսկ:

Պղատուն. Զիարդ և զհարաչարն¹:

Կդիմիաս. Ոչ ևս զայս նմանապէս:

Պղատուն. Եւ զիարդ, զոչ գեղեցկապէսն և զոչ պատշաճեալն սմա:

Կդիմիաս. Եւ որպէս արդեւք զայս ևս ներեսցուք:

Պղատուն. Այսպէս թէ աստուած մեզ, որպէս թուի, ով սիրելիք՝ տացէ զմիաբանութիւն, իբրայժմ իսկ գրեթէ հեռագոյնք եմք 'ի միմեանց. զի ինձ արդեւք երեւին այսոցիկ այսպէս կարեւոր հաւաստի, ով սիրելի Կղինիա, իբրու ոչ Կրետէ կղզին և օրինադիր դուով 'ի սմա փորձ արարից թերեւս զքերթողն հարկել բարբառել, և զամենեսեան զայն որ 'ի քաղաքին. և տուրժ սակաւ ինչ մեծագոյն եղից թերեւս 'ի վերայ այնմիկ եթէ 'ի գաւառին բարբառիցի, իբրու են ոմանք մարդիկ, երբեք չարք իսկ և հեշտապէս կացեալք, և կամ այլ ինչ իսկ՝ որ կատարելապէս ունիցին զշահս խօրագիտութեամբ, և այլք են որ իրաւամբք. և բազում իսկ են այսպիսիքն արդեւք առ 'ի կրետացւոցն ասացեալք այժմ, և 'ի լակեդոմոնացւոցն, որպէս թուի, և այլոց մարդկան զանազանն, թերեւս հաւանեցուցից արդեւք զքաղաքացիքն ոչ բարբառիլ: Զի բեր, ով արիագոյնքդ արանց, առ 'ի յԱրամազդ և յԱպողոն երդուեալք, եթէ զօրինադրողքն ձեզ զայսոսիկ զնոյն զաստուածսն հարցանեմք, թէ իրաւագոյն կենցաղն է հեշտագոյն թերեւս, և կամ երկուց ելոց կենցաղաց, որոց մինն հեշտագոյն գուով հանդիպի, և միւսն արդարագոյն իսկ: Եթէ երկու ասիցեն, հարցցուք թերեւս դարձեալ զսոսա, և թերեւս ուղղապէս և վերստին հարցանես, թէ և զոր բարե-

¹ Այսինքն՝ զհարարարն կամ զհարագործ:

բաստագոյնք պարտ է ասել. զայն իսկ որ զարդարա-
գոյն, եթէ զայնոսիկ որ զհեշտագոյնն, անտեղի թերևս
բանն նոցա լինիցի: Եւ կամիմ ոչ առ յաստուծոցն այս.
պիսի ինչ ասել ինձ, այլ առ 'ի հարցն և 'ի յօրինա-
դրացն մանաւանդ. և ինձ զյառաջագոյն հարցեալսն՝
զհայր և զօրինադիրն հարցից, և ասացէ, իբրու այն
իսկ՝ որ կեցցէ զհեշտագոյն կենցաղն՝ երանելի է.
ապա յետ այսոցիկ ես ասացից. ով հայր, ոչ իբրու
բարեբաստ ախորժէիր զիս կեալ, այլ միշտ հրամայե-
լով ոչինչ դադարէիր կեալ ինձ իբրու իրաւապէս:
Այսպէս արդեւք եղեալն, եթէ օրինադիր և եթէ
հայր իցէ, անտեղի ինձ թերևս թուի, և տարակու-
սեալ երևեացի 'ի միաբանութենէ անձին իւրոյ՝ զայս
ասել: Ապա եթէ զարդարագոյնն բարեբաստ բաց
ասիցէ գոլ կենցաղ, խնդրիցէ երբեք, թուի ինձ
որպէս որ լսէն, թէ զի՞նչ 'ի սմա հեշտութեանն լա-
ւագոյն՝ ազնիւն և բարին, զոր օրէնսն գովէ. քանզի
զի՞նչ արդարոյն որոշեալ 'ի հեշտութենէ՝ բարի ար-
դեւք լինիցի: Բեր պարծանս իսկ և գովեստ առ 'ի
մարդկանէ և յաստուծոցն է արդեւք՝ բարի իսկ և
ազնիւ, և թախանձ իսկ, և դժուարագովութիւնք,
ներհականք սոցա:

Կղիկիաւ. Նուազագոյն իսկ, ով սիրելի, օրինադիր
ասացուք:

Պղատուն. Այլ ոչ անիրաւեւն զոք և ոչ 'ի ձեռն
ուրուք անիրաւին՝ թախանձէ իսկ արդեւք. սակայն
բարի կամ ազնիւ և այլքն հեշտագոյնքն են, սակայն
գարշելիք և չարք:

Կղիսիաւ. Եւ որպէս:

Պղատուն. Ո՛չ ապաքէն բանն որ ոչ բաժանէ իսկ
զհեշտն և զարդարն, և զբարին և զազնիւն, հաւա-
նական իսկ կամ այլ ոչ ինչ կամելով ուրուք զսուրբն
և զարդարն կեալ կենցաղ. զի օրինադիր իսկ գարշելի
ամենայն բանից և ներհակագոյն թերևս որ ոչ ասի-
ցէ զայսօքիկ այսպէս ունել. քանզի ոչ որ կամաւ
կամեսցի հաւանել գործել զայն ինչ՝ որոյ խնդալն
քան զտրտմեւն ոչ յաճախագոյն հետեի. քանզի աղ-
ջամոջին տեսեալն 'ի հեռաստանէ ամենեցուն, իբր

ասելի է տաղս, և մանկանց և այլոց ամենեցուն. իսկ օրինադիրն՝ եթէ ոչ զկարծիսն 'ի ներհականն սորա հաստատիցէ, 'ի բաց բառնալով զխաւարն, և հաւանեցուցանէ դիւրապէս՝ սովորութեամբ և գովութեամբ և բանիւք՝ իբրու ստուերագրելով արդարացիքն են և անիրաւքն: Իսկ անիրաւքն արդարոյն ներհակապէս երևելով յանիրաւէ, իսկ և 'ի չարէ անձին իւրոյ՝ տեսանելոյն զհեշտութիւնս: Իսկ արդարացիքն թախանձագոյնք, և 'ի յարդարոյ զամենայն հակակայեալն ամենայնի առ երկաքանչիւրս: Կդիկնիաւ. Երևի:

Պղատուն. Իսկ զճմարտութիւնն ընտրութեանն, զոր ասասցուք տիրապէս գոլ կամ որպէս. զվատթաւագոյնն հոգւոյն եթէ զվեհագունին:

Կդիկնիաւ. Կարեւոր է ուրուք այն որ վեհագունին է:

Պղատուն. Ապա ուրեմն հարկաւոր է անիրաւ կենցաղոյն, ոչ միայն քարշելի և յոռին, այլ և թախանձական ճմարտութեամբ՝ քան զարդար և զիրաւացի գոլ կենցաղն:

Կդիկնիաւ. Տագնապի իսկ ըստ այժմ ասացեալ բանիդ, զվ սիրելի:

Պղատուն. Եւ օրինադիր ոչ ինչ փոքրագոյն իսկ օգուտ, թէ և այս այսպէս ոչ ունէր իբրու այժմ ասաց բանս ունել, թէ և այլ ինչ յանդգնիլ յաղագս բարոյ ստել առ համբակսն, էր ինչ օգտակար ստոյս այսմիկ, որ ստելով երբեք հնարաւորի մանաւանդ ոչ բռնութեամբ, այլ կամելով՝ զամենայն իրաւացիսն:

Կդիկնիաւ. Բարի է իսկ ճմարտութիւնն, զվ սիրելի, և տեական. և թուի իսկ ոչ դիւրին գոլ հաւանեցուցանել:

Պղատուն. Իցէ. սիրտնացոյն իսկ առասպելաբանութիւնն՝ դիւրին եղև առ 'ի հաւանեցուցանել՝ այնպէս գոլ անհաւան, և այլ յոգունս:

Կդիկնիաւ. Ո՞րք:

Պղատուն. Սերմանելոց երբեմն ատամանց՝ զինուորք 'ի սոցանէ բուսուցանելով. և մանաւանդ մեծ է օրինադրի յարացոյց, յոր ինչ թերևս և ձեռնարկիցէ

որ հաւանեցուցանել զհամբակացն անձինս: Իբրու
այլ ոչ ինչ սմա պարտ է գիտելով գտանել, քան
եթէ հաւանեցուցեալ զինչ մեծագոյն բարի գոր-
ծիցէ քաղաքի. և յաղագս այսորիկ զամենայն հնար
գտանել որով և յեղանակաւ՝ այսպիսի ամենայն
զուգաբանութիւնս. յաղագս այսոցիկ մի և զնոյն
զոր ինչ յաւետագոյնն է միշտ՝ բարբառիցի յամե-
նայն կենցաղումն երգօք և առասպելօք և բանիւք:
Ապ' եթէ այլպէս թուեսցի քան զայսոսիկ, առ-
այնոքիկ և ոչ մի մախանք ընդերկբայեցուցէ զբանս:
Կղիսիաւ. Այլ ինձ ոչ երևի առ այսոքիկ հնարա-
ւորիլ մեզ երկբայիլ երբեք արդեւք, կամ այլոյ ու-
րուք:

Պղատուն. Զայն իսկ որ յետ այսորիկ այժմ է, իմ
իցէ ասելն թերևս: Քանզի ասեմ ամենեցուն պարտ
գոլ երգել երիս զպարտսն¹. գոլով տակաւին որոց
անձանց և մանկանց մատաղագունից, այլ ամենայն
բարիքն ասելով, որչափ ասացաք: Իսկ և ևս, ասե-
լոց եմ արդեւք, և գլուխ սոցունց իցէ այ՝ ինչ.
զնոյնս իսկ հեշտագոյն և արիագոյն առ 'ի յաստուա-
ծոցն կենցաղս ասիլ: Ասելով ճշմարտապէս ասեմք
միանգամայն, և մանաւանդ հաւանեցուցանեմք զորս
հաւանեցուցանել պարտ է, կամ թէ այլաբար երբեք
բարբառիմք ասելով:

Կղիսիաւ. Ներելի են այդ ինչ ասեսդ:

Պղատուն. Նախ իսկ այսուհետև յերաժշտիցն պար՝
մանկականն ուղղագոյն արդեւք մտաց է առաջին,
զայսպիսիսս 'ի միջին երգելով ամենայն փութով և
բոլոր քաղաքիս: Երկրորդ իսկ որ մինչև ցերեսուն ա-
մացն են, զՊէտան իսկ բողոքելով վկայ ասացելոց
յաղագս ճշմարտութեան, և համբակաց քառութիւն
հաւանութեամբ լինել ըղձալով, և պարտ է իսկ:
Եւ երրորդ ևս զայնոսիկ որ գերագոյնն երեսուն ա-
մաց՝ մինչև ցվածսնիցն լինելով երգել: Իսկ զայնո-
սիկ որ յետ այսոցիկ՝ քանզի ոչ տակաւին կարող են
հանդուրժել երգոցն, առասպելաբանք յաղագս նո-

¹ Յայն՝ զպարտսն:

ցունց բարուցն 'ի ձեռն աստուածային համբաւի թոշուլ պարտ է:

Կղրնիաւ. Եւ ասես, ո՛վ սիրելի, զայսոսիկ զերիս պարսս. ոչ յոյժ հաւաստի 'ի միտ առնումք թէ զինչ կամիս ասել յաղագս սոցա:

Պղտտուն. Գրեթէ են իսկ սոքա 'ի սակս որոց յորովագոյնքն յառաջագունիցն ասացան բանք:

Կղրնիաւ. Ոչ ևս իմացաք՝ այլ տակաւին հաւաստագոյն փորձես ասել:

Պղտտուն. Ասացուք. եթէ յիշեմք ըստ սկզբանն բանից, իբրու բնութեանն ամենայն համբակացն ջերմագոյն գոլով, հանդարտութեան բերել ոչ կարէ, ոչ ըստ մարմնոյն և ոչ ըստ ձայնին, այլ բարբառի միշտ, և վազէ անկարգաբար և դատութեան. իսկ զգայութիւն այսոցիկ երկաքանչիւրոց այլոց իսկ կենդանեացն ոչ ինչ մերձենայ. իսկ մարդոյ բնութիւնս ունիցի զայս միայն: Իսկ շարժութեանն հետեողին անուն իցէ զուգաւորութիւն, և ձայնին իսկ սրագունին՝ համանգամայն խառնել յարմարութիւն՝ առասացի անուն, և պար իսկ 'ի միասին երկաքանչիւրս կոչեսցի. զաստուածք ասացաք՝ ողորմելով մեզ՝ պարակիցք իսկ և առտուողք մեզ պարգեւեալ զԱպողոնին իսկ և զերաժիշտքն. և երրորդ իսկ ասացաք, եթէ յիշեմք, զԴիոնիսոս:

Կղրնիաւ. Եւ որպէս ոչ յիշեմք:

Պղտտուն. Իսկ արդ Ապողոնի և երաժշտիցն պարքն՝ ասացան. և զմիւսն իսկ երրորդ պարն հարկ է ասել, Դիոնիսոսի:

Կղրնիաւ. Ո՞րպէս արդեւք, ասա. քանզի յոյժ անտեղի լինիցի արդեւք յանկարծակի լսելով Դիոնիսոսի պար 'ի ծերոց յարմարեալ, եթէ այնոքիկ որ գերագոյն երեսուն և յիսուն ամացն են մինչև ցրվածանիցն պարիցեն սմա:

Պղտտուն. Զմարտապէս իսկ ասես, և բանի առայսոցիկ որպէս թուի ինձ կարօտանամք, թէ որպէս այս այսպէս իրաւապէս արդեւք լինիցի:

Կղրնիաւ. Զի՞ իսկ:

Պղտտուն. Մեզ ապա ուրեմն յառաջագոյն ասա.

ցեալքն խոստացեալ են:

Կդիմիաւ. Յաղագս որոյ:

Պդաւոռն. Պարտ գոլն ամենայն առն և մանկան, ազատի և ծառայի, իգի և արուի, և բոլոր քաղաքի, բոլորովին իսկ հեշտաբար՝ միշտ փոփոխելով, և ամենայն ջանիւ պէսպէս առտուելով զպաճուճանս, ի բրու անյագութիւն և հեշտութիւն գովութեանցն և երգոցն:

Կդիմիաւ. Եւ որպէս ոչ խոստասցի արդեւք պարտ գոլ այսպէս գործել:

Պդաւոռն. Ո՛ր արդեւք այս մեզ, արիագոյնս քաղաքիս, հասակօք և խոհեմութեամբ համանգամայն՝ հաւանական գոլով այսոցիկ որ՝ ի քաղաքումս են երգելով գեղեցկապէս, զմեծագոյնսն թերևս գործիցէ բարիս: Եւ եթէ զայս առանց մտածութեան, այսպէս թողցուք՝ որ իսկագոյն թերևս իցէ գեղեցկագունիցն և շահաբեր երգոցն:

Կդիմիաւ. Այլ անհնար է պատմելն, իբրու իսկ զայժմ ասացեալքս:

Պդաւոռն. Եւ որպէս արդ վայելագոունից է այս թերևս տեսէք այսպէս աստանօր:

Կդիմիաւ. Ո՛րպէս արդեւք կամ ո՛ր:

Պդաւոռն. Ամենայն ոք ծեր՝ լինելով առ երգս, լի լինի նախատանօք, և խնդայ իսկ նուազ գործելով զայս ինչ. և հարկի եղելոյ, ամաչէ արդեւք՝ մանաւանդ որչափ ծերագոյն և ողջախոհ լինիցի՝ այսչափ յաւէտ. ոչ արդեւք այսպէս:

Կդիմիաւ. Այսպէս արդ:

Պդաւոռն. Ապաքէն՝ ի տեսարանի իսկ, և առ ամենայն մարդկան, ուղիւղ առ երգս կալով տակաւին, յաւէտագոյն թերևս ամաչէ. և զայսոսիկ իսկ, որպէս այն որ վասն յաղթութեան աշխատելով պարքն բացականչեն, նուրբք և առանց կերակրոյ հարկեցին երգել այսպիսիքս ամեննին երբեք թախանձաբար, և ամեթալի երգով, առանց յօժարութեան թերևս զայս ինչ գործիցեն:

Կդիմիաւ. Հարկաւորագոյն իսկ ասես:

Պդաւոռն. Թէ որպէս արդ զսոսա միսթարեսցուք

յօժարագոյն գոյ առ երգս. արդեւք ոչ օրինադրեսցուք նախ զմանկունսն իսկ մինչև ցամառ լռութուտասանց ամենեւին ՚ի գինի ոչ ճաշակիլ ուսուցանելով. իբրուզի ոչ է պարտ զառու հրոյ ՚ի վերայ հրոյ ՚ի մարմնի իսկ և ՚ի հոգին, նախ քան զսկսանիլն սորա աշխատանքն վարիլ խորշել ՚ի մոլորական ունակութենէ համբակաց: Եւ յետ այսորիկ գինով իսկ ճաշակիլ չափաւոր մինչև ցերեսուն ամսն. սակայն ՚ի յարբեցութենէ և ՚ի բազմախմբութենէ ամենեւին ՚ի բաց կալ համբակին. Եւ ՚ի քառասներորդ ամսն հասանելով հաղորդակցութեամբքն խրախանալով կոչելով իսկ զաստուածքն՝ այլ և զԴիոնիսուս, մխիթարել զսասա ՚ի Ծերագունիցն խոկումն միանգամայն, և ՚ի խրատն՝ զոր մարդկան կարծր ծերութեան օգնական պարգևեաց և դեղ զգինին՝ իբրու վերստին աճմամբ զուարթանալ, և տրտմութեան զանխլութիւն լինել՝ կակղագոյն ՚ի խստագունէ բարքն հոգւոյն, որպէս երկաթ ՚ի հուր եղեալ լինելով. և այսպէս գոյ դիւրաստեղծ: Նախ իսկ իւրաքանչիւր ոք այսպէս տրամադրեալ ոչ արդեւք կամեսցի ՚ի յօժարագոյն լինել նուազ ինչ ամաչելով, ոչ բազմօք այլ չափաւորօք, և ոչ օտար ոտիւք, այլ ընտանեւք. և զոր բազում իսկ ասացաք մակերգել:

Կդիմիաս. Եւ յոյժ իսկ:

Պդատուն. Իսկ արդ յեղանակս յորդորելոցն զսասա երգոյ հաղորդին ընդ մեզ, ոչ թերևս ամենեւին իայտառակ լինիցի:

Կդիմիաս. Ոչ իսկ:

Պդատուն. Իսկ որով արդ երգիցեն արքն ձայնիւ կամ երաժշտականաւ. յայտ է եթէ վայելչականաւ սոցունց ոմամբ իսկ:

Կդիմիաս. Եւ որպէս ոչ:

Պդատուն. Այս արդեւք վայել իցէ աստուածային արանցն, քան եթէ պարօքն:

Կդիմիաս. Մեք արդ, ով սիրելի, և սոքա ոչ զայլ ոք երբեք կարասցուք երգել երգ, քան եթէ զայն որ պարօքն է ուսեալ իսկ, և սովորականք եղեալք:

Պղատուն, վայելչապէս իսկ, քանզի ոչ իսկ հասու էք լեալ գեղեցկագոյն երգոյն, զի ունիք զգորականաց քաղաքավարութիւն, և ոչ զայնոյիկ որ 'ի քաղաքի իցեն բնակեալ. այլ յանկարծակի իբրև զձիք շամբուշ յերամակի ճարակեալք ընդարձակ՝ զհամբակն էք ստացեալք: Արդ ոչ որ 'ի ձէնջ հասեալ՝ զիրն առ 'ի ճարակակցաց պատառելով յոյժ, վայրենի ելով և մռնչելով ընկալցի. այլ պահանջեա 'ի պահակ ձիոյ յատկապէս, և հրահանգեա հանդարտացուցանելով և ընտանեցուցանելով, և զամենայն զպատշաճն բացատրելով մանկական սննդեանն, ուստի ոչ միայն բարի թերևս զինուորիցէ, այլ զքաղաք և զպարանս մատակարարել իցէ հնարաւոր, որպէս 'ի սկզբանն ասացաք, քան զՏիւռտէոս 'ի պատերազմականքն պատերազմականագոյն գոլով, չորրորդ առաքինութեան, այլ ոչ պառաջին զառաքինութեանն պատուելով ստացուածս, միշտ և յամենայն ժամ ռամկօք իսկ և հանդերձ ամենայն քաղաքաւ:

Կղիմիաս. Ոչ գիտէք 'ի մէնջ¹, ով սիրելի, եթէ վամն էր դարձեալ իսկ զօրինադիրնն արհամարհես:

Պղատուն. Ոչ, ով բարիայր, նայելով աստանօր մտօք գործես զայս ինչ թերեւ², այլ եթէ ախորժիցէք, ուր և բանս բերէ անտանօր գնացուք. զի եթէ ունիմք երաժիշտ քան զբոլոր պարսն գեղեցկագոյն, և քան զայն որ առ 'ի հասարակաց տեսարանքն են, փորձ արասցուք բացատրեալ սոցունց՝ զորս ասեմք յայնմէ իսկ ամաչել, և խնդրել զոր գեղեցկագոյնն է, և սմա հաղորդել:

Կղիմիաս. Յոյժ իսկ:

Պղատուն. Ո՛չ ապաքէն նախ իսկ պարտ է՝ զայն ինչ գոլ ամենեցուն, որովք հանդերձ հետեւի ինչ շնորհ. և կամ զայս ինչ միայն՝ զի իցէ յանձին իւրում փութագոյն, և կամ հետեւիցի սմա ուղղութիւն և կամ երրորդն օգտակարութիւն: Որզան, ասացից արդեւք, կերակրոյ իսկ և ըմպելոյ, և ամենայն սննդ:

¹ Յայն՝ ոչ գիտեմ:

² Յայն՝ ոչ եթէ նախատինս ինչ գնելով զայս ասեմ:

դեանն հետեիլ իսկ շնորհին այնմիկ՝ որ ողջութիւն ասեմք կրողացն յամենայն ժամ զայս ինչ գոլ առ սոցունց, որպէս և զուղղութիւնն:

Կդիկիւսս. Յոյժ իսկ:

Պրատուն. Իսկ և ուսմանն հետեիլ սակայն այս ինչ շնորհն զհեշտութիւնն և զուղղութիւնն և զօգտակարութիւնն և զքաջ բարեօքն՝ զճմարտութիւնն գոլ կատարելով:

Կդիկիւսս. Է այնպէս:

Պրատուն. Եւ զինչ է. նմանեացն գործուն, որչափ արհեստք են նմանական, ոչ զայս ինչ գործիցեն: Եթէ հեշտութիւն լինիցի սոցունց հետեւելով, շնորհք իրաւապէս առասել զսա պարտ է:

Կդիկիւսս. Այո:

Պրատուն. Իսկ և զուղղութիւնն այնպիսեացն երբեք հաւասարութիւն թերեւ բոլորովին ասել պարտ է, որպէս գործիցէ նախկին քան զայն՝ որ այսչափ է և կամ այսպէս՝ այլ ոչ հեշտութեամբ:

Կդիկիւսս. Բարեւք:

Պրատուն. Ապաքէն հեշտութիւն ընտրեալ արդեւք այն միայն լինիցի ուղղապէս, որ ոչ զօգուտս ինչ և ոչ զնմանութիւն գործելով առտուիցէ, և ոչ սակայն զմնասակարութիւն, այլ ի սակս այսմիկ միայն լինիցի՝ հանդերձեալ այլոցն հետեւելով շնորհով, զոր գեղեցկապէս արդեւք անուանիցէ որ զհեշտութիւն, յորժամ ոչ ինչ սմա յայսցանէ հետեւիցէ:

Կդիկիւսս. Առանց մնասու զհեշտութիւնն միայն ասես:

Պրատուն. Այո, և հրահանգ իսկ գոլ զնոյնդ առաջից յայնժամ՝ յորժամ ոչ ինչ գործիցէ մնաս, և ոչ օգտիցի բանից կամ փութոյ արժանի:

Կդիկիւսս. Ճմարտապէս ասես:

Պրատուն. Ոչ արդեւք զամենայն զնմանութիւն առասցուք թերեւս յառաջելոցս այժմիկ, ոչ իսկ հեշտութեամբ պատշաճ գոլ դատիլ և կամ կարծեօք, որ ոչ իցէ ճմարիտ: Եւ զամենայն իսկ հաւասարութիւն, զի ոչ այնմ որ թուիցի, եթէ ոչ խնդութեամբ հաւասարն իսկ հաւասար, և չափաւորն թերեւս

իցէ չափաւոր ամենեւին. այլ այնմ որ ճշմարիտ իցէ մանաւանդ ամենայնի, և ոչ երբեք այլոյ ուրուք երեւեսցի:

Կդիկնիաս. Ամենեւին ամենեցուն:

Պդաւոռն. Ո՛չ ապաքէն զերաժշտականն իսկ ամենայն ասեմք կարծեօք գոլ և նմանական:

Կդիկնիաս. Զի իսկ:

Պդաւոռն. Ո՛չ արդեւք յորժամ երաժշտականօք ասիցէ հեշտութեամբ դատիլ՝ զայս բանս ընդունել պարտ է, և խնդրելի ոչ է զսա իբրու զփութացեալ ոմն, եթէ լինիցի թերևս, այլ զայն իսկ որ ունիցի զնմանութիւն գեղեցկագունին կերպովն:

Կդիկնիաս. Զճարտապէս:

Պդաւոռն. Եւ այսոցիկ արդեւք՝ որ զգեղեցիկ երգն և զերաժիշտն խնդրեն, խնդրելի է՝ իբրու թուի ինձ, ոչ այն որ հեշտն է, այլ ոմն որ ուղիւղն է. զի որպէս ասեմք նմանութեամբ էր ուղղութիւնք՝ են և կարծիս. և զայս իսկ ո՛չ արդեւք՝ ի միասին խոստովանեսցին քերթողք և լսողք և նմանողք:

Կդիկնիաս. Եւ յոյժ իսկ:

Պդաւոռն. Պարտ է արդ իւրաքանչիւրում, որպէս թուի ինձ, ճանաչիլ ՚ի քերթուածոցն, եթէ զի՛նչ երբեք իցէ, առ ՚ի յայնմանն որ հանդերձեալ է ՚ի սմա գոլ սխալական. քանզի զգովութիւնն ոչ ճանաչելով թէ զի՛նչ իցէ, և կամ որոյ երբեք պատկեր իցէ ճշմարտապէս, յամառութեամբ իսկ զուղղութիւնն ախորժանաց սորա և կամ սխալանացն ճանաչիցէ:

Կդիկնիաս. Եւ որպէս ամենայն յամառութեամբ:

Պդաւոռն. Եւ որ զուղղապէսն ոչ ճանաչեն՝ զբարին կամ զքաջն բարի, իցէ արդեւք հնարաւոր ճանաչել. և ասեմ զայս ոչ ամենեւին հաւաստի, այլ աստանօր թերևս ասացցի հաւաստագոյն:

Կդիկնիաս. Ո՛րպէս:

Պդաւոռն. Ե՛ն իսկ առ երեսս մեր և տեսութիւնս՝ բազում նմանութիւնք:

Կդիկնիաս. Այո:

Պդաւոռն. Զի՛նչ արդ եթէ և սոցունց տգէտ դր իցէ, եթէ զի՛նչ իցէ իւրաքանչիւր ՚ի մարմնոցն, և

կամ որոյ նմանութիւն. ծանիցէ՛ արդեւք եթէ մը 'ի սոցանէ ուղղապէս իցէ գործեալ: Եւ ասեմք զայս ինչ. իբրու զթիւսն մարմնոյն, և զգրութիւնքն անդամոցն իւրաքանչիւր՝ թէ որչափ են, կամ որպիսիք առ որպիսեաց գոլով՝ զպատշաճաւորն ընկալաւ դասութիւն, և ևս զգոյնս իսկ և զձեւս. և եթէ այսոքիկ ամենայն շփոթաբար ընդ միմեանս խառնեալ գործեցան, թուի՛քեզ իսկ ճանաչել երբեք ամենեկին զայսոքիկ ամենայն՝ ումեմն որ տգէտ է եթէ զինչ իցէ նմանեալ կենդանին:

Կդիմիաւս. Եւ որպէս:

Պդատուն. Էւ եթէ ծանիցուք իսկ եթէ գրեալն և կամ ստեղծեալն մարդ է, և զամենայն մասունքն անձին իւրոյ և զգոյնքն համանգամայն և զձեքն՝ առ 'ի յարուեստէն ընկալեալ է, հարկաւոր է արդեւք այն որ զայսոսիկ գիտեն, և զայն ինչ պատրաստաբար ճանաչեն, եթէ գեղեցիկ է, կամ որպէս երբեք նուազութիւն ունիցի ինչ գեղեցկութեան:

Կդիմիաւս. Ամենայն թերևս, ով սիրելի, իբրու ասելի է, առ 'ի յամենեցունց զգեղեցկագոյնքն, և կենդանեացն ճանաչեմք:

Պդատուն. Ուղղապէս ասացեր. ոչ ապաքէն առ ամենայն պատկեր, և ներ գիր և ներ երաժիշտ¹, և յամենայն իսկ հանդերձելոյն՝ խոհեմական գոլ դատաւոր, պարտ է գերիսս ունել. եթէ զինչ է յառաջագոյն ճանաչել, և ապա եթէ ուղղապէս է. և ապա երրորդ, եթէ բարեւք է գործեալ պատկերն, որոյ և իցէ, բանիւք իսկ և երգօք և յարմարութեամբ:

Կդիմիաւս. Նմանէ իսկ:

Պդատուն. Ոչ այսուհետեւ բացասասցուք՝ առասելով առ երաժիշտն, ըստ որում դժուարին է. քանզի գովութիւն գոյ առ սմա զանազանապէս քան զառայլոյ պատկերացն. քանզի 'ի սմանէ խորշիլ պարտ է յոլովապէս՝ քան յայլոյ յամենեցունց յայսպիսեացս. քանզի սխալելով ոք՝ մեծագոյն թերևս վնասիցի՝

1 Թ.յ.՝ καὶ ἐν γραφικῇ καὶ ἐν μουσικῇ.

զգարբարք խոհեմասիրելով. և դժուարին է իմանալ վասն այսորիկ զքերթողն՝ յոռինք գող քերթողք, նոցունց երաժշտիցն: Զի ոչ թերևս նորա իսկ երբեք իցեն այսչափ սխալականք՝ իբրու թէ զբանք արանց քերթելով, զգոյնն և զերգն հիգական՝ բացատրիցէ. և երգ իսկ ազատաց և ձևք ՚ի միասին դնելով, զյարմարութիւնք իսկ և ձևք ազատական² ենթադրեալ զերգ կամ զբանն, զներհականն յարմարութեանց բացատրիցէ տակաւին: Եւ գազանաց ձայնք և մարդկան և գործեաց զամենայն թնդմունք ոչ ՚ի միասին երբեք թերևս շարադրիցէ, իբրու զմինչ նմանեցուցանելով: Իսկ արդ քերթողք մարդկայինք, յոյժ զայսպիսիքս շարամանելով՝ և ՚ի միասին անբանաբար իսկ գալարելով՝ ծաղը թերևս պատրաստիցեն մարդկան, այնոցիկ՝ որպէս ասէ Որփեւս՝ որ հանդիպողք լինիցին հրճուանացն գեղեցկութեան. քանզի զայսոսիկ զամենայն տեսանիցեն գալարելով տակաւին, օցտիցեն քերթողքն զյարմարութիւն իսկ և զձևք՝ առանց դաշնաց՝ սոսկ բանք առչափս դնելով, զերգ և զյարմարութիւն առանց բանից՝ սոսկ փանդեռնահարութեամբ և փողահարութեամբ վարելով, որք ամենեւին դժուար՝ առանց ձև բանի յեղանակ և յարմարութիւն լինել, և ճանաչելն թէ զինչ կամեսցի, և կամ որպիսի ինչ իցէ ՚ի բանից՝ արժանի նմանութեանցն: Այլ զմտաւածել հարկաւոր է, զի ամենայն այնպիսին լի է բազում վայրաբնակութեամբ, որչափ արագութեան և անվթարութեան և գազանային ձայնի յոյժ իցէ սիրելի. իբրու թէ փողահարութեամբ վարիլ և փանդեռնահարութեամբ պարտ է, սակայն որչափ ընդ երգով է և ընդ կաքաւանօք. և սոքօք իսկ երկաքանչիւրովք վարիլն սոսկապէս՝ ամենեւին զարմանալի է և առանց երաժշտութեան, և զայնոսիկ ունիցի իսկ՝ և այսպէս բան: Բայց մեք իսկ, ոչ

¹ Այսպէս յօրինակին. յոյն՝ իգախն:

² Հստ յունին՝ զերգս ազատաց և զձեւ՝ ծառայից և ստրկաց պատշաճեցուցէ:

զի երաժշտօքն մերօք ոչ պարտ է վարիլ այնոցիկ որ ոչ են երեսնամեայք, և քան զյիսներորդն վեհագոյնք լեալք, առնեմք զգիտաւորութիւնս, այլ եթէ երբ իցէ պարտ զայս ինչ: Արդ յայսցանէ թուի ինձ բանս նշանակել զգեղձկաց երաժշտութիւնն, զի հրահանգիլ պարտ է, և վեհագոյն այնոցիկ որ յիսնամեայքն են, այնոքիւք ամենայնիւ որչափ պարտ է երգել. քանզի յեղանակացն և յարմարութեանցն հարկաւոր է սոցա ունել բարի մտածութիւն, և ճանաչել թէ որպէս պարտ է գիտել զուղղութիւն երգոցն, թէ առ որոյ յարմարեալ են կամ ոչ յարմարեալ, և զփոփոխումն յարմարութեանցն՝ զոր քերթողն ՚ի միասին շարամերձեաց, թէ ուղղապէս են և կամ ոչ:

Կդիմիաս. Յայտ է իբրու ոչ իսկ:

Պղատուն. Քանզի ծիծաղական է բազում ամբօինս վարկանել բաւականապէս գիտել զքաջայարմարն և զգիւրայեղանակն և զոչն, այնոցիկ որչափ երգել առ սոցունց և ՚ի վերայ հասանել յարմարութեամբ հարկեալք եղեն. և թէ զինչ գործեն իւրաքանչիւր որ ՚ի սոցանէ տգէտք գոլով այսոցիկ՝ ոչ բաղախօհին զայս ինչ պատշաճելով: Իսկ ամենայն երգ ուղղապէս ունիցի, և անպատշաճաբար գոլով՝ սխալաբար:

Կդիմիաս. Հարկաւոր է այդ:

Պղատուն. Զինչ է. արդ այնոքիկ որ ոչ թէ զինչ երբեք ունիցի գիտեն, զոր ինչ ասասցուք. արդեւք իբրու ուղղապէս իսկ զայս ունիցի, ծանիցէ երբեք յորում և իցէ:

Կդիմիաս. Եւ զինչ է հնար:

Պղատուն. Այս արդ, որպէս թուի, վերագոյն գտանեմք զսոսա յայժմ: Քանզի զայնոքիկ որ մաղթեմք երգօքս և կամ կամաւ յեղանակաւ ոմամք երգել, հարկեմք մինչև ցայն վայր գրեթէ հարկաւոր է հրահանգել իսկ, մինչև հնար գոլ ՚ի միասին հետեւիլ իւրաքանչիւր հաստատութեանցն յեղանակացն և աղեաց երգոցն. զի տեսանելով զյարմարութիւնքն և զյեղանակքն՝ ընտրեալ իսկ զպատշաճաւորս որպէս և իցեն այնոքիկ, որ այգբան և այսչափ

գոլով սոցա, երգել վայել է, և այսպէս երգել. և երգելով ինքեանք իսկ հեշտութիւն վաղվաղակի անմիաս հեշտացին, և համբակագունիցն առաջ նորդք բարուց քաղցունց և սիրայարմար լինիցին: Եւ մինչև ցայս վայր խրատեալք, ստուգագոյն թեւ ընտ խրատ՝ զայն որ առ բազմութիւնն բերէ ընձեռեալք իցեն, և այնմ որ առ սոցունց իսկ է քերթողաց: Իսկ զերրորդն՝ ոչ և մի կամ երիս է քերթողի՝ գիտե՛լ եթէ բարի է և եթէ ոչ բարի նմանութիւն. բայց յարմարութեան և յեղանակի գրեթէ հարկ է: Այսոցիկ երիցն ամենայն՝ ի սակս ընտրութեանն գեղեցկագունին, և կամ երկրորդին, և կամ ոչ երբեք բաւական մակերգող լինել համբակացն առաքինութեան: Եւ զոր բանս իսկզբանն ախորժեաց, զայն որ Գիոնիսուսի պարին օգնականութիւնն է մակացուցանել՝ բարիոք ասացեալ ասաց ըստ զօրութեան, գիտեսցուք: Արդ եթէ այս այսպէս եղև՝ խռովատեսակ. իսկ երբեք այսպիսի ժողովս՝ ի հարկէ յառաջ հասանելով, խմբոյս պատահի մանաւանդ լինելով զոր և ի սկզբանն յաղագս սորա ենթադրեցաք՝ հարկ գոլ լինել յաղագս այժմ եղելոցս: Կլիկիաւս. Հարկ է:

Պղատուն. Եւ ամենայն ոք իսկ ինքն ինքեան թեթեւագոյն ամբառնայ, և սխրացեալ և համարձակութեամբ լցեալ, և անլրութեան առ այսուիկ ընկերացն և իշխել բաւական արժանանայ անձին իւրոյ և այլոցն:

Կլիկիաւս. Չի՞նչ իսկ:

Պղատուն. Ո՛չ ապաքէն ասացաք թէ յորժամ այսօրիկ լինիցին, որպէս երկաթ ոմն՝ հոգիքն քաղցելոցն հրատեսակ լինելով՝ կակղագոյնք լինել և նորագոյնք, իբրու գիւրայարմարք պատահիլ կարողին և մակացողին՝ խրատել զսա, և ստեղծանիլ՝ որպէս էին յառաջագոյն մինչդեռ նորք էին. և ստեղծիչ իսկ սմա գոլ՝ զուգախմբականս հնարելով. զքաջայոյսն և զհամարձակագոյնն լինելով և անամօթա-

1. Յոյն՝ իսկ զերրորդն ոչ է հարկաւոր քերթողի գիտել...

գոյն քան զոր պարտն է. և ոչ կամեցեալ զդաս և զմասն լուութեան, և զբանի համբերեն, և երաժշտի և խմբման կամելով առնել զամենայն զոր սոցունց են ներհականք: Եւ 'ի ներքս մտանելով, ոչ բարի վստահութեամբ ընդ ոչ գեղեցիկ երկիւղն մարտնչելով 'ի ներքս մուծանել իբրու իրաւամբք գլուով այնմիկ՝ զոր պատկառումն և ամօթ և աստուածային երկիւղ անուանեցաք:

Կդիկնիւս. Են այսգրիկ:

Պդաւտոն. Սոցունց իսկ օրինացս օրինապահք գոլ և արարչակիցք սոցունց, զուարթունքն և զանխռովքն՝ զօրավար այնոցիկ որ ոչ են արթունք. առանց որոց իսկ ընդ արբեցութեան մարտնչիլ չարաչար է, քան զառպատերազմունսն գոլն առանց անխռովարար իշխանաց: Եւ զայնոսիկ որ ոչ հնարաւորի կամաւ հասանել սոցունց, և առաջնորդացն Դիոնեսիոսի՝ այնոցիկ որ վերագոյնք իցեն քան զամս վաթսուն, հաւասար և կամ մեծագոյն զամօթն կրել. քան զայնոսիկ որ Արեսայ իշխանացն անհաւանք լինիցին:

Կդիկնիւս. Ուղղապէս:

Պդաւտոն. Ո՛չ ապաքէն եթէ այսպիսի ինչ է արբեցութիւն, և այսպիսի խրատ շահեսցին արդեւք այսպիսի խմբակիցքս. և մանաւանդ իցեն բարեկամք եթէ յառաջագոյն 'ի միմեանց 'ի բաց կացեն, և ոչ այսպէս թշնամիք, որպէս այժմ իսկ են: Իսկ ըստ օրինացն 'ի միասին գոլով յամենայն ժամ, և հետեւելով այնոցիկ՝ զոր ինչ և պատմիցեն հսկողքն այնոցիկ որ ոչ հսկեն:

Կդիկնիւս. Ուղղապէս իսկ, եթէ լինիցի այդպէս իբրու ասեսդ այժմ:

Պդաւտոն. Ոչ այսուհետեւ և զայն ինչ 'ի Դիոնեսիոսի պարգեւացն պարսաւեսցուք պարզաբար, իբրու զի չար է և ոչ արժանի ընդունիլ 'ի քաղաքք. քանզի տակաւին ևս 'ի յոլովագոյն պատմիցէ դք թերեւ վասն սորա ասելով, քանզի և մեծագոյն բարին զոր և պարգեւէ, դանդաղելի է իսկ ասել բազմաց. քանզի մարդիկ չարաչար զսա կարծեցին, և ճանաչեն ասացեալ:

Կդիկհիաս. Զորպիսի ինչ:

Պդատուն. Բանք ինչ միանգամայն և համբաւ հասեալ իսկ բերի, իբրու սա իսկ աստուածս առ 'ի մօրուէ իւրմէ Հեռայ այլայլեցաւ զկամս հոգւոյն, վասն որոյ պատուհասեալ զվաւաշական և զմոլեկան պարքն յարմարել, քանզի և զգինին՝ առ այսորիկ պարգեւեաց: Բայց ես զայսպիսիքս իսկ այնոցիկ որ վարկանին զգոյշ գոլ ասել յաղագս աստուածոցն՝ թողուցում ասել: Բայց զայս իսկ գիտեմ, զի ամենայն կենդանի, որչափ պատշաճէ սմա միտք ունել կատարելապէս, զայնպիսին և զայնչափ ոչ երբեք ունելով բուսանի և յայսմիկ ժամանակիս, յորում ոչ է ստացեալ զեռհեմութիւն իւր, մոլի ամենայն անկարգաբար, աղաղակելով, և զքնական մոլութիւնն շարժելով յինքեան վաղվաղակի անհմտաբար՝ առանց դասութեան վազէ: Վերստին իսկ յիշեսցուք, զի երաժշտականի իսկ և կրթականի առաջք գոլ զայս ինչ ասացաք:

Կդիկհիաս. Յիշեմք՝ զիմրդ ոչ:

Պդատուն. Ո՛չ ապաքէն և զեղանակի իսկ և զյարմարութեան զգայութիւն մեզ մարդկանս, սկզբամբս այս ասացաք պարգեւիլ, և զլպողոն և զերաժիշտքն և զԴիոնիսուոս յաստուածոցն՝ լինել այսմիկ պատճառ:

Կդիկհիաս. Եւ որպէս ոչ:

Պդատուն. Եւ զգինին իսկ որպէս նմանեցուցանէ այլոցն բանք, զի մոլեսցուք ասէ, առ 'ի պատուհաս մարդկան է առտուեալ. բայց այժմ առ 'ի մէնջ ասացեալքս ներհակապէս ասէ դեղ պատկառանաց, 'ի սակս ստացման հոգւոյ պարգեւիլ և մարմնոյ ողջութեան իսկ և զօրութեան:

Կդիկհիաս. Գեղեցկապէս, ռվսիրելի, զբանս 'ի բաց յիշեցեր:

Պդատուն. Եւ կէսն իսկ պարիս այսպէս առ եզր հասցէ, և միւսն կէսն, որպէս թուիցի ևս, արդեւք կատարեմք և կամ թողումք:

Կդիկհիաս. Զոր ասես, և որպէս զերկաքանչիւրոն բաժանելով:

Պդատուն. Բոլոր պարն՝ բոլոր խրատ էր մեզ: Եւ

սորա իսկ ոմն իսկ յեղանակք և յարմարութիւնք, այն որ ըստ ձայնին են:

Կդիւնիւս: Այո:

Պղատուն. Եւ միւսն իսկ որ ըստ մարմնոյն շարժութեանն էր՝ յեղանակ իսկ հաղորդաբար ունէր ըստ ձայնին շարժութեանն, սակայն ձեւ յատուկ և անդ ուր դաշն ասի ձայնին շարժութիւնն:

Կդիւնիւս. ձմարտապէս:

Պղատուն. Իսկ արդ զձայնիս, մինչև զհոգւոյ առարիութիւն հրահանգն, ոչ գիտեմ թէ ի՞նչ յեղանակաւ երաժշտական անուանեցաք:

Կդիւնիւս. Ուղղապէս իսկ:

Պղատուն. Եւ զայնոսիկ իսկ որ մարմնոյն են՝ զոր խաղալով կաքաւս ասասցուք, եթէ մինչև ցմարմնոյն արիութիւնն այսպիսի շարժութիւնս լինիցի, զներարհեստ բերումն առ այնպիսին առաստացուք կրթական:

Կդիւնիւս. Ուղղագոյն իսկ:

Պղատուն. Եւ զերաժշտականին զոր այժմ գրեթէ կէս պատմեցաք պարին, ասասցուք առ եզր հասանել, և այսպէս այժմ ասացի. և զկէսն ասեմք՝ թէ ո՞րպէս և կամ ո՞ւր պարտ է առնել:

Կդիւնիւս. Ո՛վ արիագոյն, ընդ կրեւտացիք և ընդ լակեդոմոնացիք տրամաբանելով դու յաղագս երաժշտականի՝ մեր պատմելով, և պակասելով յաղագոյն կրթականի, զինչ երբեք կարծիցես դու, և որպիսի մեզ տալ պատասխանի առ այսմիկ հարցումնս:

Պղատուն. Պատասխանի իսկ տուեալ քեզ իսկ ասացից, գրեթէ զայս հարցեալ հաւաստապէս և իմանամ իբրու հարցումն գոլով սա այժմէն և պատասխանի իբրու ասացի. և տակաւին հրամայեմ կատարել զոր ինչ յաղագս կրթականին է իրս:

Կդիւնիւս. Քաջ քեզ թուեցաւ իսկ, և այդպէս արա արդեւք:

Պղատուն. Պարտ է առնել, զի ոչ է յոյժ դժուարին ասել ձեզ զերկաքանչիւրոց իսկ զծանօթութիւն իրիս. քանզի յոյժ՝ յայսմ արհեստիս՝ զյաճախն ունիք հմուտութիւն, քան թէ ՚ի յայնմիկ:

Կդիմիաւս. Գրեթէ ճշմարտապէս ասես :

Պղատուն. Ոչ ապաքէն իսկ այսմիկ խաղալեաց սկիզբն զընութեամբ վազելն սովորեալ է ամենայն կենդանի : Իսկ մարդկայինս իբրու ասացաք զգայութիւն յեղանակի ծնաւ ըմբռնեալ զկաքաւսն, և դաշանցն յիշեցուցանելով և զարթուցանելով զեղանակն և 'ի միմեանց իսկ հաղորդեալ, պար և խաղալիս ծնան :

Կդիմիաւս. Ճշմարտապէս :

Պղատուն. Եւ ասեմք իսկ զի զմիմեանս սորա՛ պատմեցաք, և զմիւսն փորձ արասցուք պատմել ըստ կարգի :

Կդիմիաւս. Յոյժ իսկ :

Պղատուն. Իսկ այսուհետեւ առ պէտսն արբեցուծեան զպատճառն 'ի միասին խառնըմանն մակադրեսցուք, թէ և ձեզ երկաքանչիւրոյ՝ հանդերձ ինե թըւեսցի :

Կդիմիաւս. Զոր իսկ, և կամ զորպիսի՞ ինչ ասես :

Պղատուն. Իսկ եթէ քաղաք ոմն՝ իբրու գոլով 'ի սմա արագութիւն առ ասացեալ խորհրդոյս, վարեսցի օրինօք և կարգաւորութեամբ, իբրու 'ի սակս խորհելոյ, վարելով խոկմամբ, և յայլոյ հեշտութեանցն 'ի բաց ոչ կացցէ, սապէս և ըստ նոյն բանիս 'ի սակս յաղթելոյ նոցա հնարեսցէ, այս իսկ յեղանակաւ ամենեցուն սղօք վարիլ պարտ է : Ապ' եթէ իբրու խաղալեօք իսկ պարտ իցէ ախորժողին, յորժամ կամիցի, և առ որոց կամեսցի ըմպել այլօք ոմամբ խորհրդօք՝ ոչ իսկ օրինեմ ես զայսմիկ օրէնս, իբրու թէ պարտ է երբեք վարիլ արբեցուծեամբ քաղաքիս այսմիկ, և կամ այսմիկ առն. այլ տակաւին մանաւանդ առ կրետացւոցն և լակեդոմոնացւոցն պիտոյիցն յաւելուցում թերեւ կարբեդոնացւոցն օրինօքն, զոք ոչ երբեք զինուորութեամբ 'ի բանակի գոլով ճաշակիցէ այսպիսի ըմպելեացս, այլ ջրարբութեամբ լինել առ միմեանս, զայսպիսին յամենայն ժամանակ, և 'ի քաղաքի, ոչ աղախին և ոչ ծառայ ճաշակել ոչ երբեք,

1 Յոյն՝ զմիւր յերկոցունց՝ պատմեցաք :

և ոչ զիշխանս յայսմիկ ժամանակի՝ յորում իշխան-
ցեն թերևս, և ոչ զվարիչք և ոչ զգատաւորք՝ ներգոր-
ծողք ելով, գինի ամենեւին ճաշակել. և ոչ այն ոք
որ խորհրդածուն իցէ, և 'ի խորհուրդ՝ արժանի բա-
նից մտանիցէ, ոչ 'ի տունջեան իսկ և ոչ այլ երբեք
ամենեւին, եթէ ոչ 'ի սակս մարմնական բժշկու-
թեան, վասն հիւանդութեանց, և ոչ 'ի գիշերի իսկ
յորժամ խորհեսցի որ մանկունս առնել, այր կամ կին :
Եւ այլ իսկ ամենեւին բազումք ասիցէք թերևս՝ առ-
որս այնոցիկ որ միտք և օրէն ուղիւղ ունիցին, ոչ է
գինիս ըմպելի. իբրու թէ ըստ այսմիկ բանիս, և ոչ
այգեաց բազմաց թերևս և կարօտանայ քաղաքն, որ
և իցէ, և զայլ երկրագործութիւնքն, թերևս և զա-
մենայն վարք այսպէս կարգաւորութեամբ ունիցի :
Իսկ արդ գրեթէ առ գինի ամենեցուն չափաւորս
պարտ է ստանալ զտեսակս սորա, սակաւ իսկ այսպէս՝
ո՛վ սիրելիք, եթէ 'ի միասին՝ մեզ թուիցի, յաղաքս
գինոյ ճառիս ասասցի շաղկապս :

Լիլիւնիաւ. Բարեւք հանդերձ քե մեզ թուի :

ՊՂԱՏՈՆԻ

ՕՐԷՆ ՍԴՐՈՒԹԻՒՆ ԵՐՐՈՐԴ

ՏՐԱՄԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ՊԵՄՔՆ

ԱԹԵՆԱՑԻ ՈՄՆ, ԵՒ ԿՂԻՆԻԱՍ ԵՒ ՄԵԳԻԼՈՍ

Պղատուն ասէ. Այսոքիկ արդեւք այսպէս. բայց քաղաքավարութեան սկիզբն զո՞րք երբեք լինել ասասցուք. ոչ ապաքէն աստուտ ոք զսա տեսցէ զիւրապէս և գեղեցկագոյն:

Կղինիաս. Ո՛ւստ:

Պղատուն. Ուստի՞ իսկ և զքաղաքացն առ 'ի յարութիւնս աճմունս փոխաբերելով համանգամայն և առ 'ի չարութիւնս յամենայն ժամ տեսանելի է:

Կղինիաս. Եւ ուստի՞ իսկ ասես:

Պղատուն. Թուի ինձ եթէ 'ի ժամանակի երկարութենէ իսկ և յանեզրութենէ և 'ի փոխաբերութեանցն որ 'ի սմա են:

Կղինիաս. Ո՞րպէս ասես:

Պղատուն. Բեր, յետ որումքաղաքք են և մարդիկ քաղաքավարելով, կարծիցես թերեւս զմտաւածել զժամանակի երկարութիւն որչափ եղև:

Կղինիաս. Ապաքէն զիւրագոյն իսկ այս ոչ է:

Պղատուն. Սա իբրու անեզր ինչ և անհնար թերեւս ամենայնի իցէ:

Կղինիաս. Յոյժ իսկ այսպէս է:

Պղատուն. Ապաքէն ուրեմն բազումք իսկ եղեն մեզ քաղաքք 'ի յայսմ ժամանակի՝ և ըստ այսմիկ բազմութեան բանիս ոչ սակաւագոյնք ապականեալք և քաղաքավարեալք: Իսկ բազում անգամ զամենայն քաղաքավարութիւն յամենայն ժամ, և երբեմն իսկ

ի փոքունց մեծագոյնք, և երբեմն ՚ի մեծագունից փոքունք. և վատթարք ՚ի լաւագունից եղեն, և վեհագոյնք ՚ի վատթարագունից:

Կդիկնիաս. Հարկաւորապէս իսկ:

Պդատուն. Յաղաքս այսորիկ արդեւք փոփոխմանս հասու եղերուք, եթէ իցէ մեզ հնար՝ պատճառին, թերեւս ցուցցէ մեզ զառաջին զքաղաքավարութեանց լինելութիւնն և փոխադրութիւն:

Կդիկնիաս. Բարեւք ասես, և յօժարանալ պարտ է քեզ իսկ՝ զոր ինչ խորհիսդ յաղաքս այսոցիկ բացերեցուցանել, և մեզ իսկ ՚ի միասին՝ բանից քոց հետեւել:

Պդատուն. Արդեւք թուին ձեզ ՚ի նախնի բանքն ունել ինչ ճշմարտութիւն:

Կդիկնիաս. Ո՞րք իսկ:

Պդատուն. Բազում ապականութիւն մարդկան լինեն ջրհեղեղօք իսկ և հիւանդութեամբք և այլօք բազմօք, որովք և սուղ ինչ ՚ի մարդկան մնացեալ էր սեռէ:

Կդիկնիաս. Յոյժ իսկ հաւանական է ամենայն այդպիսիք ամենայնի:

Պդատուն. Բեր արդ զմտաւ ածցուք մի ՚ի բազմացն՝ զայս որ եղև երբեմն ջրհեղեղաւ:

Կդիկնիաս. Զորպիսի՞ ինչ յաղաքս սորա խորհելով:

Պդատուն. Իբրու զի այնոքիկ որ յայնժամ փախուցեալք յապականութենէ, գրեթէ լեռնայինք ոմանք թերեւս էին անդիորդք, առ գազաթունս փոքունս ինչ նշմարանս մնացուցանելով մարդկային սեռիս:

Կդիկնիաս. Յայտ է:

Պդատուն. Եւ այսպիսեացս իսկ հարկ էր, երբեք անհմուտք գոլ այլոց արհեստից, և այնոցիկ որ առ քաղաքք են հնարիցն առ միմեանս յազահութիւնս իսկ և ՚ի վիճաբանութիւնք, և որչափ այլ չարագործութիւնք՝ զինչ խորհին առ միմեանս:

Կդիկնիաս. Այդպէս իսկ վայել էր:

Պդատուն. Դիցուք արդ զայնոքիկ՝ որ ՚ի գաշտն

էին քաղաքք՝ և առ ծովք բնակեալ միահամուռն ՚ի յայնմ ժամանակի ապականեալ:

Կդիկնիաւ. Դիցուք:

Պղատուն. Ո՛չ ապաքէն և զգործարանս ամենայն կորուսանել, և զոր ինչ արհեստի հուպ էր ճեպով գտեալ, կամ քաղաքականաւ, և կամ այլով ոմամք իմաստութեամբ, զամենայն ասացուք այնմիկ ժամանակաւն հոսիլ:

Կդիկնիաւ. Եւ որպէս իսկ, ի՞նչ արհագոյն, եթէ կայով մնացեալ էր այսոքիկ այսպէս, զամենայն ժամանակն, իբրու այժմիկ զարդարեալս է՝ գտանի՞ր երբեք տեղի դատարկ, որ և իցէ իսկ:

Պղատուն. Բիւրինս բիւրուց ամս զանխեալ էին արհեստքն՝ յայնցանէ որ էին յայնժամ, և հազար ամ: Եւս որոյ ոչ եղև այս ինչ և կամ այսչափ երկու հազար ամաց, ոմանք Դեղաղոսի եղէն յայտնի, և ոմանք Որփեայ, և ոմանք Պալամիրեայ, և որ առ երաժշտականաւն էր իրս Մարսիւայ և Ողոմպոսի. և որ ինչ առ քնարաւն էր՝ Ամիրոնի, և այլ ինչ այլոցն ամենեւին բազում, իբրու ասելի է, տաղն երէկ եղեալ և յառաջագոյն:

Մեգիլոս. Գիտէք արդեւք, ի՞նչ Կլինիա, զսիրելին այնմիկ առ որով զանց՝ արարեր, զայն իսկ որ պարզաբար եհաս առ մեզ:

Պղատուն. Թերևս զԵպեմինիդէս ասես:

Կդիկնիաւ. Այո զսա, քանզի յոյժ գերագոյն քան զամենեսեան թեւակոխեաց հնարաւոր սիրելի, զոր բանիւ իսկ Եսիրոս կանխաւ դիւթաբար ասէր՝ իսկ գործով նա կատարէր, իբրու դուքդ ասէք:

Մեգիլոս. Ասեմք արդ այսպէս:

Պղատուն. Ո՛չ ապաքէն այդպէս ասեմք գոլ յայնժամ յորժամ եղև ապականութիւն՝ զիրողութեանցն առ մարդկան, յոյժ իսկ և ահաւոր անապատ, և առատութիւն երկրի՝ զամենեւին բազում և կենդանեաց այլոց, պակասելով խաշանց յանկարծակի, և որ ինչ ՚ի նոխազաց մնացեալ հանդիպէր սեռէ նուազագոյն, և այսոքիկ ճարակելով գոլ սոցա կեալ յայնժամ իսկ բանն:

Կդիկնիսու. Զի՞ իսկ:

Պդատուն. Իսկ յաղագս քաղաքի և քաղաքավարութեան և օրինադրութեան, զորս այժմ՝ բանս մեզ առաջի կացոյց, արդեւք իբրու տաճոս ասելի է կարծեսցուք և յիշատակ գոլ ամենեկին:

Կդիկնիսու. Ոչ:

Պդատուն. Ո՛չ ապաքէն յայնցանէ որ այսպէս էին տրամակայեալ՝ եղեն մեզ ամենայն այսոքիկ որ այժմս են քաղաքք իսկ և քաղաքավարութիւնք և արհեստք և օրէնք, և բազում ինչ չարութիւն և բազում առաքինութիւն:

Կդիկնիսու. Ո՞րպէս ասեսդ:

Պդատուն. Թերեւ կարծիցո՞ւք, ո՞վ սքանչելի, զայնոսիկ որ յայնժամ էին անհմուտք բազում իսկ բարութեանցն որ առ քաղաքն էին. և բազում ներհակացն նոցունց կատարելագոյնս առաքինութեամբ լեալ կամ չարութեամբ:

Կդիկնիսու. Բարեւք ասես, և իմանամք զոր ասեսդ իսկ:

Պդատուն. Ո՛չ ապաքէն յառաջելով ժամանակին և աճելով մերոյ սեռիս՝ յայսոսիկ ամենայն որ այժմս հաստատեալս են յառաջմամբ հասան ամենայն:

Կդիկնիսու. Ուղղապէս իսկ:

Պդատուն. Սակայն ոչ յանկարծակի, իբրու զի ոչ էր վայելչական, այլ ըստ փոքումբ, ամենեկին բազմառմամբ ժամանակաւ:

Կդիկնիսու. Եւ մանաւանդ վայել է այդպէս:

Պդատուն. Քանզի 'ի բարձանց 'ի դաշտքն իջանելն՝ կարծեմ թէ ահագին ևս էր ամենեցուն:

Կդիկնիսու. Եւ որպէս ոչ:

Պդատուն. Ո՛չ ապաքէն հաւանեալս տեսանէին զինքեանս վասն սակաւութեանն որ էր առ այնմիկ ժամանակաւ, և հնարաւոր զառ միմեանս յայնժամ գնալն առ ծով և կամ 'ի ցամաքի հանդերձ արհեստօքն, իբրու ասելի է բանս՝ գրեթէ ամենայն կորուսեալ էր, և 'ի միասին խառնիլ կարծեմ թէ ոչ էր միմեանց յոյժ հնարաւոր, քանզի երկաթ և պղինձ և ամենայն հալական քարինս խառնեալ էին և կորու-

սեալ խորու թէ տարակուսանս էր ամենեցուն վերստին մաքրել և գտանել զայսոսիկ, և հատումն ծառոց ունէին նուազ. քանզի թէպէտ և մնացեալ լինէր ուրուք՝ ի լերինս գործարան՝ վաղվադակի մաշելով, այնպիսին աներկեւան գտանէր, և լինելոյ այլ ոչ էր հնար, նախ քան զհալական քարանցն արհեստին գտանելն առ մարդկան:

Կդիկնիսա. Եւ որպէս:

Պդատուն. Եւ որչափ ազգաց յետոյ կարծեմք զայս այսպէս լինել:

Կդիկնիսա. Յայտ է թէ ամենեին բազմաց ոմանց:

Պդատուն. Ո՛չ ապաքէն և արհեստքն որչափ երկաթոյ կարօտանան կամ պղնձոյ, կամ այլոց այսպիսեաց ամենեցուն, յայնմ ժամանակին աներեւանք էին թերեւս յայնժամ:

Կդիկնիսա. Եւ զիարդ ոչ:

Պդատուն. Եւ հակառակութիւնք միանգամայն և պատերազմունք կորուսեալք էին յայնմ ժամանակի՝ ի բազում տեղիս:

Կդիկնիսա. Ո՛րպէս:

Պդատուն. Նախ իսկ զի սիրէին և բարեմտութեամբ տրամակայեալ էին առ միմեանս վասն անապատին, և ապա կերակուրն և սնունդն նոցա ոչ աշխատութեամբ և մախանօք առ միմեանս էր. քանզի ճարակոյ նուազութիւն ոչ գոյր՝ բաց ՚ի յոմանց սակաւուց, թերեւս ՚ի սկզբանն ըստ որում ունէին զյուլովագոյն կեանս յայնմ ժամանակի. քանզի կաթին և մնոյ ոչ էին կարօտացեալ, տակաւին որսալովն ոչ յողին ինչ և ոչ սակաւ գտանէին զսնունդն, և օթոցի և վերածածկութից և բնակութեանց, և առնօթից հրափորձից և անփորձից ՚ի հրոյ՝ ոչ ունէին նուազութիւնք, քանզի ստեղծական արհեստքն և որչափ շարամանականքն ոչ կարօտանան երկաթոյ. և զայս ամենայն այսոքիւք արհեստիւքս աստուած պարգեւեաց մարդկան, զի յորժամ այնպիսի տարակուսանս հասցեն՝ ունիցին մարդկային սեռս զաճումն և զշառաւիղ. Եւ տնանկը իսկ վասն այսորիկ ոչ էին բազում, և ոչ ՚ի ձեռն տնանկութեան հարկեալք

և զանազանեալք լինէին առ միմեանս, և ճոխանալ երբեք ոչ կարէին. քանզի առանց ոսկոյ էին և առանց արծաթոյ, և ամենայն զուգաբանութիւն որ առանց ճոխութեան և աղքատութեան լինիցի՝ գրեթէ ամենայն արիագոյն բարեօք լինիցի. զի ոչ ամբարհաւաճութիւն, և ոչ անիրաւութիւն, և ոչ նախանձ իսկ, և ոչ մախանք լինէին, և վասն այսորիկ էին արք բարիք: Եւ վասն դիւրաբարութեանն, զոր այսպէս իսկ կ'չէին բարիք. քանզի զոր ինչ լսէին, եթէ բարի էր և եթէ յուրս՝ դիւրաբարք գոյով ճշմարիտ առեւ վարկանէին և հաւանէին, քանզի ստութեան կարծիս ոչ որ ունէր վասն խորագիտութեան, որպէս և այժմ իսկ: Այլ յաղագս աստուծոցն և մարդկան զասացեալսն ճշմարիտ կարծելով, ըստ այսմիկ ունէին զկեանս. վասն որոյ էին այսպիսիք, որպէս մեք այժմ զսոցանէ պատմեցաք:

Կդիւնիւս. Ինձ իսկ և սմա՝ հանդերձքն այդպէս թուի:

Պդաւոն. Ապաքէն ասասցուք եթէ ազգք բազումք կեցեալք յեղանակաւս այսմիկ, քան զայնոսիկ որ յառաջ քան զՅրհեղեղն են եղեալ, և քան զայս իսկ որ այժմն են անարհեստագոյնք և անուսումնականք, այլ առ այլքն իսկ հանդերձեալ են գոլ արհեստքն, և առ պատերազմականքն՝ որչափ հետեակ են իսկ, և որչափ առ ծով այժմ լինին, և որչափ առ քաղաքն միայն հանդէսք և հակառակութիւնք ասին բանիւք և գործովք հնարաւորեալք քան զամենայն հնարս առ 'ի չարագործել զմիմեանս և յապիրատել: Եւ էին իսկ դիւրաբարք և արիագոյնք, և միանգամայն ողջախոհք, և ամենեւին արդարագոյնք, և զպատճառի այսոցիկ աւասիկ պատմեցաք:

Կդիւնիւս. Ուղղապէս ասես:

Պդաւոն. Ասացին և այսոցիկ՝ որ սոցունց հետեւին, և ամէն իսկ ասացին 'ի սակս այսորիկ, զի իմասցուք եթէ այնոցիկ որ 'ի յայնժամ էին օրինաց երբեք էր պէտտ, և ո՛վ էր օրինադիր սոցա:

Կդիւնիւս. Եւ բարեւք իսկ ասացեր:

Պդաւոն. Ապա ուրեմն նոքա ոչ կարօտանային եր-

բեք օրինադրաց, և ոչ ևս սիրէր ըստ այնոցիկ ժամանակացն լինել այսպիսի, զի ոչ գիր ունէին տակաւին այսոքիկ որ յայնմ մասին լեալ էին շրջաբերութեան, այլ սովորութեամբ և հայրենի օրինացն հետեւելով ունէին զկեանսն:

Կդիւնիաս. Վայելագոյն իսկ:

Պդատուն. Եւ քաղաքավարութեան իսկ յեղանակ է ոմն այս իսկ:

Կդիւնիաս. Ո՞ր դ:

Պդատուն. Թուի ինչ զի ամենեքեան զքաղաքավարութիւն որ էր 'ի ժամանակին յայնմիկ՝ զօրեղութեան՝ կոչէին, որ և այժմ տակաւին 'ի բազում տեղիս է առ ելլենացիս և առ բարբարոսս, և ասէ իսկ զսա Հոմերոս լինել առ կեկլոպեանցն բնակութիւն՝ ասելով. «Սոքա իսկ էին ոչ վաճառականք, ոչ խորհրդածուք և ոչ յօրինողք, այլ 'ի բարձրագոյն լերանց գագաթունս բնակելով, և յայրս գետնափորս հանգուցեալ էին, իւրաքանչիւր որ ոչ մանկանցն խնամս տանելով, և ոչ միմեանց, և այսպէս վարէին զկեանսն»:

Կդիւնիաս. Թուի ձեզ քերթողք՝ այդ լեալ սխրալի. քանզի և այլ սորա բանք, մանաւանդ քաղաքական՝ ընթերցաք, սակայն ոչ բազում, զի ոչ վարիմք յոյժ կրետացիքս օտարք քերթուածովքն:

Մեգիլոս. Բայց մեք վարիմք իսկ, որպէս Թուի յաղթել այդպիսի քերթողացդ, ոչ իսկ լակոնացի, այլ մանաւանդ յունական կենցաղ վարելով յամենայն ժամ. և այժմ իսկ բարեւք քո բանիդ Թուի վկայեալ՝ նախնին սոցա վայրենութիւնն, 'ի ձեռն առասպելաբանութեանն 'ի վերայ բերելով:

Պդատուն. Այո՛. քանզի վկայակից լինիցի մեզ, և առցուք իսկ զսա յաղթող. զի այսպիսի քաղաքավարութիւնք լեալ են երբեք:

Կդիւնիաս. Բարեւք:

Պդատուն. Ոչ արդեւք յայսցանէ որ ըստ միոյ

1 Βουλὴ δυναστεια, որ է զօրութիւն, հարստութիւն, բռնութիւն:

2 Յիններորդ գրոց Ոգիսականին Հոմերի:

3 Յօրինակին՝ Կերիդ, ուղղեցաք ըստ յունին:

բնակութեան և սեռի սերմանեալ են՝ տարակուսմամբն այնմիկ որ յապականութիւնքն լինէր, որով երիցագոյնն իշխէ։ Վասն զի սկիզբն սոցա 'ի հօրէ և 'ի մօրէ լինելոյն, որոց հետեւելով՝ որպէս հաւք երամ մի առնեն, արածելով հայրենի օրինաւ և թագաւորութիւն թագաւորելով ամենեցուն արդարագոյն։

Կդիմիաւս. Եւ յոյժ իսկ։

Պդատուն. Եւ յետ այսոցիկ առհասարակ մեծագոյնս առնելով՝ քաղաքք գան 'ի միասին յոլովք, և առ 'ի յերկրագործութիւնս այնոցիկ որ առ կողմունքն են լերանցն նախ դարձցին. և ցանկ արկանեն թանձրափուշ, և պարսպաց բարձրութիւնք առնեն 'ի սակս գազանացն, մի բնակութիւն կատարելով, մեծ և հասարակաց։

Կդիմիաւս. Վայելչագոյն է այդոցիկ այսպէս լինելն։

Պդատուն. Եւ այս իսկ զինչ ոչ վայելչագոյն։

Կդիմիաւս. Որպիսի՞ ինչ։

Պդատուն. Բնակութեանցս այսոցիկ մեծագունիցս աճելով և փոքրագունից, և նախ զիւրաքանչիւր 'ի փոքունցն թողուլ, ըստ սեռի ունելով երիցագոյնն իշխան, և ինքեան սովորութիւնք յատկագոյն՝ վասն որիչ 'ի միմեանց բնակելոյն, և այլ յայլոց ծնողաց և սնուցողացն գոլով, զոր և սովորեցան առ աստուածքն իսկ և առ ինքեանս, զարդարելոցն զարդարելագոյնս, և արիագունիցն արիագոյնս, և ըստ յեղանակի այսպէս իւրաքանչիւրոց զբացբարձմունքն՝ իւրեանց մանկունքն տպաւորելով. և 'ի մանկանցն մանկունքն՝ զոր ասեմք հասանիլ, ունելով յատուկ օրէնք 'ի մեծագոյն զուգաբանութիւնն։

Կդիմիաւս. Եւ որպէս ոչ։

Պդատուն. Սակայն և զիւրեանց օրէնսն՝ հաճոյ գոլ իւրաքանչիւր ուրուք հարկաւոր էր. իսկ զայլոցն համարելով վերջին։

Կդիմիաւս. Այդպէս։

Պդատուն. Ի սկիզբն արդ օրինադրութեան որպէս մտանելով՝ զանխլացաք իբրու թուի ինձ։

1 Այս է. ինձ այնպէս թուի թէ զանխուլ 'ի սկիզբն օրինադրութեան մուտ փորձեցաք։

Կդիմիաւս. Յոյժ իսկ:

Պղատուն. Զայնոսիկ որ յետ այսօցիկ է՝ հարկաւոր է ասել 'ի միասին եկելոցս այսօցիկ հասարակաց՝ առանձինս գիտելով զամենայն օրէնսն՝ զհաճոյ թըւեցեալն իւրեանց, մանաւանդ առ հասարակաց առ ռաջնորդացն, և այնօցիկ որ ընդ ձեռամբ ունին զամբոխսն և զհրապարական ցուցանել, իբրու թագաւորաց յայտնապէս, և 'ի հաճութիւն բերելով ինքեան: Իսկ օրինադիրք կօչեցին և զիշխանքն հաստատել՝ զքաջայաղթութիւն առ 'ի զօրութեանցն արարել, և կամ զթագաւորութիւն՝ այսմիկ փոխաբերութեամբս քաղաքավարութեանն բնակեցին:

Կդիմիաւս. Ըստ կարգի արդեւք այդպէս և այսմիկ յեղանակաւ լինիցի:

Պղատուն. Ասացուք արդեւք երրորդ այսուհետեւ ձե քաղաքավարութեան լինելով. յորում ամենայն տեսակք և կիրք քաղաքավարութեանց՝ և միանգամայն քաղաքաց՝ 'ի միասին անկանի լինել:

Կդիմիաւս. Եւ որպիսիք ինչ է այս իսկ:

Պղատուն. Զոր յերկրորդումն և Հոմերոս նշանակեաց՝ ասելով զերրորդն այսպէս լինել. « շինել, ասէ, ուրուք զՌարդանիայ, քանզի ոչ երբեք իլոն բնակէր 'ի դաշտի քաղաքանալով, քաղաք բազմութեանց մարդկան. այլ տակաւին առ ծայրս լեռանց բնակէին¹: Ասէ իսկ զայսոսիկ տաղքս, և զայնօրիկ որ յաղագս կիկլոպեանցն ասացաւ, 'ի յաստուծոցն ասացեալք և ըստ բնութեան, քանզի աստուածային է և տէսական քերթողական սեռ՝ երգելով օրհնութեամբ. և առ բազումս յայնցանէ որ ըստ ճշմարտութեան լինի, հանդերձ չնորհօք ոմամբ և երաժշտիւք յիւրաքանչիւր ժամու 'ի վերայ հասանիլ²:

Պղատուն. Իսկ արդ յառջագոյնսն հասցուք տակաւին այսուհետեւ, 'ի վերայ հասանելով մեր առասպելին. թերեւս նշանակիցէ իսկ յաղագս մերոյ խորհրդոյս և կամացս:

¹ Ի քսաներորդ գրոց Իլիականին:

² Յոյն բնագիրն այսպէս ունի. « յիւրաքանչիւր ժամու. — Կդիմիաւս. Արդ 'ի վերայ հասի ստուգութեան բանիցդ:

Կդիմիաս. Ո՛չ ապաքէն պարտ է յոյժ իսկ:

Պդատուն. Ասացուք եթէ բնակեցաւ առ 'ի բարձանցն 'ի մեծ իսկ և 'ի գեղեցիկ դաշտ Խլիոն, 'ի վերայ բլրոյ իսկ ոչ բարձրագունի. և ունելով գետք բազումք 'ի վերուստ 'ի լեռնէ անտի դիմեալք:

Կդիմիաս. Ասեն արդ:

Պդատուն. Ապա ուրեմն ոչ բազում ժամանակաւ ոմամք յետ ջրհեղեղին՝ զայս ինչ կարծիցեմք լինել:

Կդիմիաս. Որպէս ոչ բազմաւ:

Պդատուն. Վարկանիլ պարտ է, որպէս թուի ինձ, թէ մոռացումն եհաս սոցա այժմ ասացեալ ապականութեանս, զի այսպէս առաջի բազում գետոց 'ի բազմաց հոսելով՝ յօրինեցին զքաղաքն՝ վստահանալով 'ի բլուրս ոչ յոյժ բարձունս:

Կդիմիաս. Յայտ է արդ՝ իբրու ամենեկին հեռացեալ էին երկար ժամանակաւ յայնպիսի ախտէն:

Պդատուն. Կարծեմ եթէ և այլ քաղաքք բազումք յայնժամ բնակեալ էին բազմանալով մարդկան:

Կդիմիաս. Զիարդ ոչ:

Պդատուն. Որք և սպառազինէին իսկ 'ի վերայ սորա, և առ ծով իսկ թերեւ՝ առանց ահի վարելով սոցա առ ծովսն:

Կդիմիաս. Երևի այդպէս:

Պդատուն. Եւ տամնամեայ ժամանակք կալով և մնալով՝ աքեացիք զՏրովադայ վերջնանահանջ առնէին:

Կդիմիաս. Եւ յոյժ իսկ:

Պդատուն. Ո՛չ ապաքէն յայսմիկ ժամանակի տամնամեայ գոլով Խլոջն պաշարիր, և պաշարողացն իւրաբանչիւրոց՝ առ տունսն բազում ինչ դժուարինս պատահէին լինել՝ առ 'ի հակառակութենէն համբակացն, որք և հասանելով զզինուորքն 'ի քաղաքք իւրեանց և 'ի տունքն ոչ բարեւք և ոչ արդարութեամբ ընդունէին, այլ իբրու մահք և սպանմունք, և փախուստք ամենեկին յոյժ լինել, որք և դարձեալ արտաքս անկեալ չողան 'ի ստորինս փոխարկելով զանուն՝ դուրացիք կոչեցեալք աքեացւոցն փոխանակք:

վասն զի այնոքիկ որ յայնժամ զփախուցեալն հաւաքէր՝ դովբայի էր։ Եւ զայսոսիկ արդ ամենայն աւասիկ դուք, իվ լակեդոմոնացիք, աստուստ առասպելաբանելով 'ի կատարած հասուցէք։

Կդիւնիաւ. Զո՛ իսկ¹,

Պղատուն. Ուստի արդ զսկզբանն 'ի բաց դդուեցաք² յաղազս օրինաց տրամաբանելով անկեալք առերաժշտականաւն, և յաղազս արբեցութեանցն, այժմ առ նոյն դարձեալ հասանեմք՝ որպէս յաստուածուստ յաջողեալք, և բանս՝ մեզ իբրու պաշտպանութիւն ինչ պարգևէ. զի եհաս առ 'ի Լակեդոմոն բնակութիւնդ այդմիկ և Կրետէ՝ զոր դուք ուղղապէս ասացիք բնակիլ իբրու եղբարք գոյով սոցա օրինիւք։ Այժմ՝ այսուհետեւ՝ այսչափ յաճախելով յաժմամբս բանիս 'ի ձեռն քաղաքավարութեանց ոմանց և բնակութեանց, շրջելով պատմութեամբս՝ տեսաք զառաջին և զերկրորդ և զերրորդ քաղաքն միմեանց, որպէս կարծեմք, բնակութեամբն հպագոյնք՝ ժամանակի ոմամբ անեզր երկարութեամբ։ Եւ այժմ իսկ չորրորդ մեզ ոմն սա է քաղաք, ապ' եթէ ախորժիցէք՝ ազգ, երբեք հասցէ բնակելով, և յառաջ քան այժմ բնակեալ իսկ։ Որոց ամենայնէ եթէ կարասցուք խորհել ինչ՝ բարեւք և կամ ոչ բնակեցաւ արդ սա, և ո՞ որ են օրէնք որ կեցուցանեն զսա, և ինքեանք կան և մնան, և ո՞ որ են որ ապականեն զապականեալն, և փոխանակ որոց՝ որք եղան բարեբաստ զքաղաքն գործելով, իվ Մեգիլէ և Կլինիա։ Զայսոսիկ դարձեալ արդ՝ իբրու իսկզբանէ ասել մեզ պարտ է, եթէ ոչ զյառաջագոյն ասացեալ բանիցն ամբաստան լինիցիմք։

Կդիւնիաւ. Ապ' եթէ աստուած ոմն խոստացի մեզ, իվ սիրելի, իբրու թէ 'ի ձեռնարկութիւն արասցուք օրինադրութեանն դիպողութեամբ՝ առ բանս այժմիկ ոչ վատթարագոյնք և ոչ նուազագոյնք, լսիցուք եր-

¹ Մեգիլեայ ընծայի հարցումնս 'ի բնագրին, որպէս և որ 'ի ստուերէ յանուն Կլինիայ պատասխանիք և բանք։

² Այսպէս յօրինակին. Թերեւս շրջապատ, յոյն՝ ἐξείραπτοσθεναι

կար. Թերևս պատմեցից իսկ ես, և սուղ ինձ Թուես-
ցի հասեալ օրս լինել. Թէպէտ և է այն իսկ որ
յամառնային յեղանակացն 'ի ձմեռնայինսն դառնայ՝
հանդերձ աստուծով:

Պղատուն. Պարտ է իսկ զայսոսիկ, որպէս Թուի
ինձ, դիտել:

Կդիկնիսս. Յոյժ իսկ:

Պղատուն. Եղերուք արդ մտածօրէն ժամանակն
այնմիկ, յորժամ Լակեդոմոն և Արգոս և Մեսենէ,
և այնոքիկ որ յետ սոցունց ընդ ձեռամբ նախածնացն
մերոց, ուլ Մեգիլէ, լինել բաւականապէս. և այն
իսկ որ յետ այսորիկ էր, Թուեցաւ սոցա՝ որպէս ասի
առասպելին՝ որ եռակի զսպայքն բաժանելով՝ երիս
քաղաքք բնակեցուցանել, զԱրգոս և զՄեսսսենեա
և զԼակեդոմոն:

Կդիկնիսս. Արդար իսկ:

Պղատուն. Եւ Թագաւոր իսկ արգիացւոց լինել
Տեմեսոս, և Մեսենայ՝ Կրեսփոնտէս, և Լակեդոմոնոյ՝
Պրոկլէս և Իւուիւս(Թենէս):

Պղիկնիսս. Ո՞րպէս ոչ:

Կղատուն. Եւ սոցա իսկ ամենեքեան որ յայնժամ
էին երդուան, և դաշինք եղին զի օգնեսցեն եթէ
ոք զԹագաւորու(Թիւն նոցա ապականեսցէ:

Կդիկնիսս. Զիարդ ոչ:

Պղատուն. Եւ Թագաւորու(Թիւն լուծանի, երդնու-
լով յԱրամազդ, և եթէ այլ ոմն երբեք իշխանու-
թիւն լուծեալ է, ոչ 'ի ձեռն այլոյ ուրուք՝ այլ 'ի
ձեռն ինքեանց նոցունց. որպէս և սակաւ ինչ յառա-
ջագոյն այսոցիկ բանիցս հանդիպելով՝ այսպէս յա-
ղաքս սոցա ասասցուք:

Կդիկնիսս. Եւ որպէս:

Պղատուն. Ո՞չ ապաքէն այժմ մանաւանդ ստու-
գեսցուք զայսպիսիս. քանզի հանդիպելով գործոց
լինելով՝ կարծեմ եթէ հասաք առ բանս: Իբրու ոչ
առ ունայն ինչ զնոյն բանս խնդրեսցուք, այլ առ
եղեալ ունելով զձշմարտութիւնն: Եւ եղև այսպէս: Թա-
գաւորութիւնք երիս՝ երկից Թագաւորեալ քաղաքաց,
երդուան միմեանց երկաքանչիւրքն ըստ օրինացն որ

եղան, զի իշխեսցեն. և իշխեն հասարակաբար, ոմանք ոչ գողողագոյն զիշխանութիւնն գործել, յառաջագոյն հասանելով ժամանակին և ազգին, և ոմանք զայսոսիկ հաստատելով իշխանացն, զի ոչ սոքա զթագաւորութիւնն երբեք լուծցեն, և ոչ այլոց առ այլ ինչ յորդորեցուցիչք լինիցին, այլ օգնեսցեն մանաւանդ թագաւորքն իսկ առ 'ի յայլոց անիրաւեալ թագաւորաց և ժողովրդոցն. և ժողովուրդքն առ 'ի յայլոց անիրաւել ժողովրդոցն և թագաւորացն. ոչ արդեւք այսպէս:

Կդիկնիաս. Այդպէս իսկ:

Պդատուն. Ոչ ապաքէն մեծագոյնն քաղաքավարութեանցն հաստատութեանն էր այն, որ առ երիսն քաղաքքն օրինադրեալք էին, եթէ թագաւորքն օրինադրէին և եթէ այլ ոմանք:

Կդիկնիաս. Որպիսի ինչ:

Պդատուն. Օգնականք իսկ գոն երկուցն միշտ 'ի վերայ միոյ քաղաքին՝ այնմիկ որ եղեալ օրինացն ոչ անսայր:

Կդիկնիաս. Յայտ է:

Պդատուն. Եւ զայս ինչ բազումք հրամայեն օրինադրացն, իբր զի այսպիսիս դիցեն զօրէնսն՝ զորս կամաւ ժողովուրդն և բազմութիւնքն ընդունիցին. որպէս թէ առ հրահանգիչքն թերևս կամ առ բժիշկն հրամայեսցի հեշտութեամբ բուժել և կրթել զառաջիկայս սոցա մարմինս:

Կդիկնիաս. Ամենեին իսկ այդպէս:

Պդատուն. Եւ այս իսկ է բազում անգամ սիրելի, եթէ որ առանց մեծի տրտմութեան կարասցէ ըզմալի և ողջ գործել զմարմինս:

Կդիկնիաս. Զի իսկ:

Պդատուն. Եւ տակաւին յայնժամ ոչ էր փոքր 'ի պատրանս այս ինչ առ դրութիւնսն օրինացն:

Կդիկնիաս. Որպիսի ինչ:

Պդատուն. Ոչ էր օրինադրացն մեծագոյնն 'ի պարսաւանաց՝ զոմն հաւասարութիւն սոցա կազմելով գոյացութեանն, որ և առ այլս օրինադրեալ քաղաքս բազումս լինելով, եթէ որ խնդրիցէ շարժել զստա-

ցուածս երկրի, և զպարտուց լուծումն տեսնելով իբրու ոչ կարասցէ առանց այսոցիկ լինել երբեք հաւասարութիւնն բաւականապէս: Իբրու ձեռնադրելով՝ իսկ օրինադրին շարժելի այսպիսեանց ինչ՝ ամենայն ոք հանդիպելով սմա՝ սա է ոչ շարժել զանշարժսն, և անէծս ՚ի վերայ հասուցանէ՝ զերկրի գրաւահարկումն պատմելով և զպարտուցն ՚ի բաց հատումն, իբրու աստուստ ՚ի տարակուսութիւն և ՚ի տնանկութիւն հասուցանել զամենայն այր: Բայց զովքացեաց և այս այսպէս էր բարեւք, և առանց աւտելութեան զերկիրն անընդերկուաբար բաժանեալ, և պարտք մեծք և հինք ոչ էին ՚ի վերայ սոցա:

Կդիմիաւս. Ճշմարտապէս:

Պդատուն. Եւ որպէս արդ երբեք, ով արիագոյնք, այսպէս չարաչար առ սոքօք տանելի եղև բնակութիւնն իսկ և օրինադրութիւնն:

Կդիմիաւս. Ո՞րպէս արդ և զի՞նչ պարտաւելով զսոսաւսեա:

Պդատուն. Զի երից լինելով սոցա բնակութեանց՝ երկու մասն սոցունց վաղվաղակի զբաղաբաւարութիւնն և զօրէնքն ապականեաց, և մնաց մէկ մասն՝ միայն ձերոյ քաղաքիդ:

Կդիմիաւս. Ոչ ամենեւին դիւրին ինչ հարցանես:

Պդատուն. Այլ սակայն պարտ է մեզ՝ զայս ինչ առ այժմ ժամուս դիտելով և քննելով յաղաքս օրինաց, խաղալով զծերական ողջախոհ խաղալիսն՝ անցանել առ ճանապարհաւս անտրտմաբար, որպէս ասացաք, գնալ յայնժամ յոր և գայաք:

Կդիմիաւս. Զի իսկ ապա և պարտ է առնել իբրու ասեսդ:

Պդատուն. Զո՞ք արդեւք խորհուրդ գեղեցկագոյն արասցուք յաղաքս օրինաց, և կամ յաղաքս այնոցիկ որ զսոսա իցեն զարդարեալ. և կամ քաղաքաց ոմանց՝ յաղաքս ընտիր և մեծագոյն բնակութեանց դիտեսցուք:

Կդիմիաւս. Ոչ է դիւրին՝ փոխանակ սոցունց զայս առնել:

1 Այս է՝ ձեռն արկանելով:

Պղատուն. Ո՞չ ապաքէն զի զմտաւ ածէին իսկ այնոքիկ յայնժամ՝ զպատրաստութիւնս և զկազմութիւնս զայս՝ ոչ Պելոպոնոսոյ միայն բաւական օգնական լինել, գրեթէ յայտ է, այլ և ելլենսցւոցն ամենեցուն, եթէ որ 'ի բարբարոսաց անիրաւեսցէ զսոսա. որպէս և այնոքիկ որ առ Նլլինոն բնակեալ էին յայնժամ՝ վստահանալով յասորեստանեացն զօրութիւն յայնմիկ իրի որ առ Նինոս եղև՝ յանդդունելով զպատերազմն յարուցին 'ի վերայ Տրովադայ. քանզի տակաւին ոչ ինչ փոքր մնացեալ ձեն իշխանութեանն յայնմիկ, որպէս այժմ 'ի մեծագոյն թագաւորէն երկնչիմք մեք, և յայնժամ յայնմանէ՝ որ 'ի միասին հաստատեալ էր շարադասութիւնն զօրացն՝ երկնչէին որ յայնժամ էին. քանզի մեծ ամբաստանութիւն առ սոսա լինէր երկրորդ աւարտումն Տրովադայ. քանզի մանր մասն է նոցունց իշխանութիւնն: Առ սովաւ իսկ ամենայն բնակին բազմութիւնն՝ բաժանելով յերիս քաղաքս միով կազմութեամբ 'ի ձեռն թագաւորաց եղբարց, մանկանց Հերակլէի. բարեւք, որպէս թուի, վերստին գտեալ և զարգարեալ զանազանապէս յայնմիկ որ հասեալ էր 'ի վերայ Տրովադայ. զի նախ իսկ զհեռակլիդեանքն՝ պելոպիդեանցն վեհագոյնս վարկանէին իշխանացն իշխան առնել. և ապա զբանակն՝ զայս քան զայն, որ հասեալ էր 'ի վերայ Տրովադայ՝ տարբերիլ առաքինութեամբ. քանզի յաղթահարեալ սոցա, և պարտիլ 'ի ձեռն սոցա այնոցիկ աքեացիք գոլով 'ի ձեռն դովրացւոց: Ո՞չ արդեւք այսպէս կարծեմք, և այսպիսեալ ոմամբ մտածութեամբ պատրաստիլ զայնոսիկ որ էին յայնժամ: Կդիկիաւ. Եւ մանաւանդ յոյժ:

Պղատուն. Ո՞չ ապաքէն և զհաստատագոյն թուելն այսոցիկ հանդիպիլ՝ լայելջագոյն էր սոցա. և ժամանակաւ ոմամբ՝ թերևս բազմաւ, կալ մնալ իբրու հաղորդելով իսկ միմեանց բազմաւ աշխատանօք և վշտագնութեամբ. և 'ի ձեռն մի սեռի թագաւորացն եղբարց գոլով՝ ընկալուլ զզարդարումն. առ այսոցիկ տակաւին և բազում դիւթիւք վարեալք գոլով այլօքն իսկ և դեղփիական Ապոլոնիւն:

Կդիկնիսաւ. Եւ՝ որպէս ոչ վայելազոյն:

Պդաւտուն. Այսոցիկ արդ մեծագունիցս ակն ունեւոյ՝
'ի բաց թուուցեալ անցիր յայնժամ վաղվադակի.
սակայն զոր ասացաք այժմիկ՝ փոքր մասն ձերոյ ինչ տե-
ղւոյն, սա ընդ երկուս մասունսն պատերազմելով ոչ եր-
բեք դադարեաց մինչև ցայժմ. քանզի 'ի վերայ հա-
սեալ մտածութիւնն, որ էր յայնժամ՝ և 'ի միասին ձա-
նակցեալ, անհանդուրժելի թերեւս զոմն զօրութիւն
ընկալաւ առ պատերազմունսն:

Կդիկնիսաւ. Եւ որպէս ոչ:

Պդաւտուն. Ո՛րպէս արդ և կամ ուր կորուսանի. ոչ
արդեւք արժանի է դիտողութեան այսքան և այսպի-
սի 'ի միասին բազմութեանս բաղկացութիւն, և կամ
ոչ երբեք պատահումն ապականէ զսա:

Կդիկնիսաւ. Զբաղանօք թերեւս զայլ ինչ դիտելով
դք ասիցէ, եթէ ոչ զօրէնս և զբաղաբաւարութիւնս
տեսանիցէ՝ պահողք բարի և մեծագոյն իրողութեանց,
և կամ ներհակապէս սոցունց ապականողք ամենեկն,
եթէ ծուլութիւն սոցունց լինիցի:

Պդաւտուն. Յայսոսիկ արդեւք, որպէս թուի, բարի
բախտի հանդիպմամբ 'ի ներքս մտաք՝ իբրու 'ի բա-
ւական ինչ և 'ի խնդրուածս:

Կդիկնիսաւ. Եւ յոյժ իսկ:

Պդաւտուն. Ո՛վ սքանչելի, մոռացեալք եղաք մար-
դիկ ամենայն, և այժմ իսկ մեք՝ կարծելով յամե-
նայն ժամ բարի ինչ տեսանել իրողութիւն լինելով,
և զսքանչելի՝ արդեւք գործելով, եթէ դք թերեւս ոչ
վստահանայ բարեւք վարիլ սովաւ, ըստ յեղանակի
ոմամբ. բայց այժմիկ իսկ մեք՝ ոչ թերեւս յաղագս
այսորիկ ուղղապէս տրամախոհիմք և ոչ ըստ բնու-
թեան, և առ այլն իսկ ամենեքեան՝ ամենայն յա-
ղագս որոյ այսպէս տրամախոհիցեմ:

Կդիկնիսաւ. Եւ ասես արդեւք զի՞նչ. և յաղագս
որոյ ասասցուք մանաւանդ ասելքեզ զբանս զայս:

Պդաւտուն. Ո՛վ բարի, և ես առ անձն իմ այժմ
ծիծաղեցայ. քանզի 'ի բաց հայեցեալ առ այսմիկ
զարդարեալ զօրութիւնս, յաղագս որոյ առնեմք
զգրոյցատրութիւնս, և ամենեկն գեղեցիկ գող թուե-

ցաւ ինձ, և սքանչելի ստացուած պնտահաւ յելե-
նացւոցն. իբրու ասացի, եթէ վարիր որ արդեւք
սովաւ յայնժամ բարեւք:

Կդիկիւսաւ. Ո՛չ ապաքէն բարեւք, և բարի միտս
ուռողապէս դու զամենայն ասացեր, և մեք գովեցաք:

Պդաւտոն. Թերեւս իսկ զմտաւ արդ ածեմ՝ իբրու
որ տեւանիցէ մեծ ինչ և զօրութիւն բազում ունելով՝
վաղվաղակի կրէ զայս ինչ, իբրու թէ գիտիցէ ստա-
ցեալն վարիլ սովաւ. այսպիսի իսկ և այսքան ելով,
զմեծամեծս արդեւք և զբազումս գործելով լինիցի
բարեբաստ:

Կդիկիւսաւ. Ո՛չ ապաքէն ուղիւղ և զայս ինչ, և
կամ որպէս ասես:

Պդաւտոն. Դիտեա իսկ զի հայելով ուրուք՝ այն որ
զգովասանութիւնս զայս յաղաքս իւրաքանչիւրոյ ե-
ղեալ իցէ՝ ուղղաբար ասէ. նախ իսկ յաղաքս այսու-
րիկ որ այժմ ասացաւս, որպէս թէ ըստ յեղինակի
ոչ հաւատացին կարգաւորեալ զզօրսն այնպիսի՝ որոյ
յայնժամ զարդարէին զսոսա ժամանակին, որպէս
թերեւս հանդիպէին, եթէ ոչ արդեւք բաղկացու-
ցեալ էին զսա զգուշութեամբ: Սա իսկ պահիր միշտ
ժամանակք իբրու զսոսա ազատք գոլ. և այլոց իշ-
խանք՝ որոց և ախորժէին, և ամենեին առ ամենայն
մարդկան՝ ելլեւացւոց ՚ի բարբարոսաց գործել զոր
ինչ և ցանկային ինքեանք իսկ ծնունդ իւրեանց. ո՛չ
արդեւք ՚ի սակս այսոցիկ ցանկային:

Կդիկիւսաւ. Արդար:

Պդաւտոն. Ապա ուրեմն և որ տեսանիցի հարստու-
թիւն մեծ, և կամ պատիւս ազգի զանազանք, և
կամ զինչ և իցէ յայսպիսեացն, եթէ ասիցէ զայսոսիկ
զնոյնս առ այս ինչ հայելով ասաց, իբրու վասն այ-
սորիկ լինեւոց են սմա այսոքիկ՝ որոց ցանկայ ամե-
նայն, և յովաւգոյնք և կամ որչափ՝ արժանագոյնք
են բանի:

Կդիկիւսաւ. Թուի ինձ այդպէս:

Պդաւտոն. Բէր արդ. ամենեցուն մարդկան է հա-
սարակաց մի ինչ ցանկութիւն այժմ առ ՚ի բանէս
յայտնելով, իբրու ինքս ասէ բանս:

Կդիկնիսաւ . Որպիսի՞ ինչ :

Պղատուն . Այն իսկ որ ըստ անձին իւրոյ կարգաւորութեան լինիցին լեալք մանաւանդ իսկ ամենայն . ապ'եթէ ոչ՝ սակայն մարդկայինքն :

Կդիկնիսաւ . Զի՞ իսկ :

Պղատուն . Ո՛չ ապաքէն քանզի ախորժեմք ամենեւեբեան միշտ զայս ինչ ելով , մանկունք իսկ և որք 'ի ծերութեան հասեալք , զոր ինչ ըղձալի մեզ մինչև իսպառ հարկաւոր :

Կդիկնիսաւ . Ո՞րպէս ոչ :

Պղատուն . Սակայն իսկ և բարեկամացն իսկ երբեք հանդերձ մեւք զայս ինչ ըղձամք , զոր ինչ և նոքա իսկ անձանց իւրեանց :

Կդիկնիսաւ . Զոր՞ ինչ :

Պղատուն . Սիրելի՛ իսկ որդի հօր առն գոլով մանուկ :

Կդիկնիսաւ . Ո՞րպէս ոչ :

Պղատուն . Սակայն և որոց մանուկն ըղձայ զի լինիցի անձին իւրոյ , բազում անգամ հայրն 'ի բաց ըղձայ թերևս առ աստուածքն , ոչ լինել ըստ որդւոյն ըղձից :

Կդիկնիսաւ . Յորժամ իմա գոլով և տակաւին համբակ' և աղօթէ իսկ , զայն ասես :

Պղատուն . Եւ յորժամ հայրն ծեր գոլով և յոյժ յանդուգն , ոչինչ 'ի բարեացն և յարդարագունիցն գիտելով՝ աղօթս արասցէ մանաւանդ յօժարապէս առ ախտք գոլով եղբայրագոյնք այնոցիկ որ եղեն Թեսէոսի , առ դժուարաբախտապէս առ վախճանեալն Իպպոլիտոսն , և մանուկն գիտիցէ . յայնժամ որպէս կարծես զմանուկն ըղձալ յաղագս հօրն :

Կդիկնիսաւ . Իմանամ զոր ասեսդ . քանզի թուիս ինձ ասել , իբրու ոչ է այս ըղձալի և ոչ ցանկալի , զի հետևեացի ամենայն որ իւրոյ խորհրդոցն . և զեսորհուրդն ոչ մանաւանդ յաղթահարեալ իւրոյ խոհեմութեանն . և այս իսկ և քաղաքի , և միոյ 'ի մէնջ իւրաքանչիւրում է ըղձալն , և փութալն զի ունիցի միտք :

Պղատուն . Այո : Եւ քաղաքական իսկ առն և օրինաւ .

դրի՝ առ այսօսիկ միշտ պարտ է հայիլ, և դնել զկարգաւորութիւնքն օրինացն: Իբրու ես իսկ յիշեցի արդ՝ և ձեզ վերստին յիշեցուցանեմ ըստ սկզբանն, եթէ զասացեալքն յիշեսցուք: Զի ոմն յայնցանէ նոցունց էր հրաման, իբրու պարտ իցէ բարի օրինադրին զամենայն օրէնսն ՚ի սակս պատերազմի դնել. և ես զիմն ասէի այսպէս, եթէ այս իսկ առ մի առաքիւնութիւն ունի զտեսութիւն, չորից ելոց սոցունց. բայց պարտ է զի առ ամենեսեան ՚ի սոսա հայեսցի, կամ մանաւանդ՝ առաջինն և ամենայն առաքինութեանն թագաւորականն՝ որ է խոհեմութիւնն, և միտք և կարծիս հանդերձ փափագանօք և ցանկութեամբ հետեւելով սոցունց: Եհաս արդ դարձեալ բանս ՚ի նոյն. և ես որ ասեմս այժմ, ասեմ դարձեալ զայնօսիկ զոր ասէի յայնժամ եթէ ախորժիցէք իբրու խաղալով, կամ իբրու ճեպելով. և ասեմ արդ՝ զի ըղձմամբ վարին սխալական է այնմիկ՝ որ միտք ոչ է ստացեալ, այլ ներհակացն իւրոցն խորհրդոց՝ պարտ է լինել առ սմա փութով: Արդ եթէ կամիցիք զիս զի եղից, եղից այսպէս. քանզի յոյժ ակն ունիմ այժմ գտանել զձեզ բանիս հետեւողք, զոր սակաւ ինչ յառաջագոյն եդաք յաղագս թագաւորացն ապականութեան. և բոլոր տրամախոհութեանն, ոչ զանգիտութիւն գոլով պատճառին, և ոչ զի զպատերազմի իրս ոչ գիտէին իշխանքն իսկ, և այնոքիկ որոց պարտ է ընդ իշխանութեամբ լինել, բայց այլով ամենայն չարութեամբ են ապականեալ, և մանաւանդ մեծագունիւն լաւ մարդկային իրողութիւնս՝ անուսումնութեամբն: Այսոքիկ արդ՝ իբրու այսպէս եղև առ այնոքիկ որ յայնժամ էին, և այժմ թերևս լինի, և ՚ի յապառնի ժամանակն ոչ այլաբար պատահիցի, եթէ կամիցիք փորձեցից՝ գալով բանիւս և ըստ կարգի, և վերստին գտանել իսկ և ձեզ ըստ զօր յայտնել իբրու բարեկամաց գոլով:

Եղի ինչաւ. Բանիւ իսկ զքեզ այսուհետեւ գովելով, իվ սիրելի, յոյժ է ծանրագոյն. բայց գործով արագապէս գովեսցուք, քանզի յօժարապէս ասացեալոց հետեւեսցուք. որով իսկ որ ազատն իցէ յամենայն

ախտէ գովելով, և ոչ գովել մանաւանդ՝ յայտնի իցէ :

Պղատուն. Քաջ ասացեր, ով Լլինիա, և արասցուք զայդօքիկ որ ասացերդ :

Լլինիաւ. Լինիցին այսօքիկ եթէ կամեսցի աստուած. ասա միայն :

Պղատուն. Ասացուք այժմ, ըստ Ճանապարհաւս գնալով, զմնացորդս բանին զմեծ անուսումնութիւնն յայնժամ՝ զայնմիկ զգօրութիւնն կորուսանել, և այժմ զնոյնս իսկ բնաւորեալ և գործել. իբրու զի օրինադրին, եթէ այսպէս ունիցի, պարտ է ջանալ քաղաքացն խոհեմութիւն որչափ հնար իցէ նախախնամել, և զանխոհեմութիւնն՝ ի բաց բառնալ :

Լլլինիաւ. Յայտ է :

Պղատուն. Ո՞ր էր արդ մեծագոյն իրաւապէս թերեւս ասացի անուսումնութիւնն գիտիցէք. եթէ հանդերձ իմով և ձեզ թուեսցի՝ ասելով ես իսկ զայսպիսիս ղենեմ :

Լլլինիաւ. Զոր :

Պղատուն. Զայն իսկ զի յորժամ թուեսցի ինչ բարի գուլ կամ գեղեցիկ՝ ոչ սիրեցի զայն ինչ, այլ ատեցի. և զհարն իսկ և զանիրաւ գուլ թուեսցեալն՝ սիրէ նա և համբուրեսցէ : Զայսօքիկ իսկ զերկբայութիւնս տրտմութեան և հեշտութեան՝ ըստ բանի կարծեացն ասացից ես գուլ ծայրագոյնն յանուսումնութեանց և զմեծագոյնն, քանզի տրտմեալն և հեշտացեալն նորին այն է, զոր ինչ ամբոխ իսկ և բազմութիւն քաղաքի է : Արդ յորժամ մակացութեամբ և կարծեօք կամ բանիւ հակակայի ընդ բնութեամբ արքունականն հոգին, զայս ես անխոհեմութիւն առասեմ. և քաղաքի՝ յորժամ իշխանացն և օրինացն՝ բազմութիւնն ոչ հաւանեսցի, նոյնպէս է : Եւ արդ իմոյ առն հոգւոյ, յորժամ բազում գեղեցիկ բանք իցեն, և ոչինչ յաճախագոյն գործիցեն, այլ զամենայն ինչ սոցունց ներհականք, զայսօսիկ ամենայն անուսումնութիւնք՝ սխալականք յոյժ է դիցես քաղաքի, և միոյ իւրաքանչիւրոց քաղաքացեաց, այլ ոչ գոյացուցչացն, եթէ կամիմք իմանալ՝ ով սիրելի զոր ասեմն :

Կդիկնիսաւ. Իմանամբ, ով սիրելի, և ներեմք այդոցիկ որ ասեսդ:

Պդատուն. Այս իսկ այսուհետեւ այսպէս կացցէ և մնասցէ՝ Թուեցեալ իսկ և ասացեալ, իբրու զի այնոցիկ՝ որ զայսոսիկ ուսանին, 'ի քաղաքացեացն՝ ոչ է պարտ հրամայել ինչ յայնցանէ որ հուպ են յիշխանութիւն: Այլ իբրու անուսումնականք՝ նախատել զսոսա պարտ է, Թէպէտ և յոյժ իցեն բանականագոյն, և ամենեւին պաճուճեալք, և զամենայն՝ որչափ առ 'ի յերագութիւն հոգոյ իցեն բնաւորեալ, առ ամենայն ունիցին աշխատութիւն: Իսկ զայնոսիկ որ առ այսոցիկ ներհակապէս ունիցին, իբրու իմաստունք առասել պարտ է. Թէպէտ իբրու ասելի է բանս՝ ոչ գոյ իցեն մակացողք, և ոչ այլոյ ուրուք գործառնութեան. և զիշխանութիւնս իբրու խոհեմականաց՝ ուցա տալ պարտ է. քանզի որպէս, ով սիրելիք, առանց միաբանութեան առ խոհեմականութիւնն լինիցի ինչ արդեւք մինչև ցփոքրագունի ումեմն տեսակի, ոչ գոյ այլ գեղեցկագոյն և մեծագոյնն միաբանութեանցն. մեծագոյն իրաւապէս իսկ ասացի իմաստութիւն, որոյ հաղորդ է իսկ այն որ ըստ բանի կենցաղավարի. իսկ այն որ յայսմանէ պակասեալ իցէ, ապականիչ տան և քաղաքի, ոչ երբեք փրկիչ՝ այլ ներհակապէս, անուսումնական գոլով՝ յայսոսիկ յամենայն ժամ երևեսցի: Զայսոսիկ որպէս ասացաք՝ ասացեալք, զիցեն այսպէս:

Կդիկնիսաւ. Եւ կացցեն արդ:

Պդատուն. Իշխանք արդ և որք ընդ իշխանութեամբ են՝ հաճիկ է գոլ 'ի քաղաքիս:

Կդիկնիսաւ. Զիմրդ ոչ:

Պդատուն. Իցեն. արդ իշխանութիւնք և իշխեցեալք որպիսիք, և իրչափ իցեն 'ի քաղաքք մեծագոյնք և 'ի փոքունք. նոյնպէս և 'ի տունս՝ ոչ արդ մի իսկ զհօր և զմօր, և ամենեւին ծնողացն՝ ծննդոցն իշխելով, ուղղագոյն իցէ իշխանութիւն յամենայն տեղի:

Կդիկնիսաւ. Եւ մանաւանդ արդար:

Պդատուն. Եւ այսմիկ հետեւի զի ազնուականքն՝

անարեացն իշխեսցեն: Եւ երրորդ ևս օոցունց հետեի, երիցագունիցն պարտ է իշխել, և համբակագունիցն ընդ իշխանութեամբ լինել, և չորրորդ՝ զի ծառայքն ընդ իշխանութեամբ լինիցին, և տէրքն իշխեսցեն:

Կդիկնիսս. Է այդպէս:

Պղատուն. Եւ հինգերորդն՝ զի վեհագոյնքն իշխեն, և վատթարագոյնքն ընդ իշխանութեամբ իցեն:

Կդիկնիսս. Յոյժ իսկ հարկաւոր իշխանութիւն ասացեր արդ:

Պղատուն. Եւ յօրովագոյն առ ամենայն կենդանեաց այս իսկ գտանիցի ըստ ընութեան, իբրու թեւեւացին երբեմն ասէ Պինդարոս: Եւ մեծագոյն իսկ իշխանութեանց՝ վեցերորդ արդեւք լինիցի, զի հետեւիցի անմակաջողն՝ ընդ հրամանաւ գօլով՝ և խոհեմական առաջնորդեսցէ և իշխեսցէ: Եւ զայս մանաւանդ, թվ իմաստնագոյնդ Պինդարէ, գրեթէ ոչ օտարոտի ես՝ ի ընութենէ ասեմ իսկ լինել, այլ ըստ ընութեան օրինացն իշխանութեանն կամաւոր և ոչ բռնութեամբ բնաւորեալ:

Կդիկնիսս. Ուղղապէս ասես:

Պղատուն. Իսկ աստուածասէր և բարեբախտ զոմն ասելով, եւթներորդ իշխանութիւն առ ՚ի վիճակի ումեմն հասուցանեմք, և որոյ հասանին իշխել, և որ վիճակահարին՝ ի սմանէ, ընդ իշխանութեամբ անկցին. և այս իսկ է արդարութիւն որով իցէ ոք իրաւագոյն:

Կդիկնիսս. Ըմարտապէս իսկ ասես:

Պղատուն. Տեսանես արդ, քանզի ասասցուք, ո՞վ օրինադիր, առ ոմն խաղալով յայնցանէ որ առ օրինագրութիւնն հասանին դիւրապէս, որչափ են առ իշխանս արժանաւորութիւն, և որ ինչ բնաւորեալ են առ միմեանս ներհակապէս. զի այժմ իսկ աղբիւր վիճաբանութեան մեք գտաք, զոր քեզ պարտ է իսկ բժշկել: Բայց նախ՝ հանդերձ մեւք քննեա, թէ որպէս և զինչ առ այսօրիկ տխալելով՝ թագաւորքն որ ՚ի յԱրգոս էին և ՚ի Մեսսիոնէ, զանձինս՝ միանգամայն զելենացւոցն զօրութիւնն՝ սքանչելի գօլով՝ ՚ի յայնմ ժամանակին, ապականեցին. ոչ արդեւք տգէտք գօլով

ուղղապէս ասացելոյն առ 'ի յԵսիդոսէ, եթէ չկէսն բազում անգամ քան զբոլորն յօլովագոյն լինիցիոյ. յորժամ իցէ զբոլորն իսկ առնուն՝ տուրժական, և զկէսն՝ չափաւոր. յայնժամ չափաւորն քան զանչափն յօլովագոյն վարկանի և վեհագոյն գօլ, և միւսն վատ-
թարագոյն:

Կդիմիաս. Ուղղապէս իսկ:

Պղատուն. Ո՞րպէս արդ կարծեսցուք. առ թագաւորսն զայս ինչ լինելով նախ յամենայն ժամ ապականիլ՝ թէ առ ժողովուրդսն:

Կդիմիաս. Իսկ վայելչագոյնն և յօլովագոյնն՝ թագաւորացն ցուցանէ գօլ զախտս զայս իսկ, ամբարտաւանաբար կալով վասն փափկութեան:

Պղատուն. Ո՞չ ապաքէն յայտ է, իբրու նախ զայս իսկ ունէին թագաւորքն որ յայնժամ էին՝ զյաղթահարելն զեղեալ օրէնքն. և զոր բանիւ և երդմամբ գովեցին՝ առ այնոցիկ ոչ միաբանեցան: Այլ երկբայու թիւն իբրու մեք ասեմք գոլով անուսումնութիւն՝ մեծագոյն թուիր նոցա իմաստութիւն, և զամենայն զայնոսիկ՝ ծուլութիւնն դառն և աներաժշտականութիւն ապականեաց:

Կդիմիաս. Թուի ինձ այդպէս:

Պղատուն. Իցէ արդ. Եւ զի՞նչ յօրինադրէն պարտէր յայնժամ խորշել յաղագս այսմիկ լինելութեան կրիցս՝ եղեալ զօրէնսն: Արդ յաստուածսն երդնուով, այժմ իսկ ոչ է իմաստուն զայս ինչ գիտելն և ոչ ասելն դժուարին. բայց եթէ յառաջագոյն կանխաւ գիտացեալ, յայնժամ իմաստնագոյն էր թերևս քան զմեզ կանխագէտն:

Մեգիլոս. Զորպիսի ինչ ասես:

Պղատուն. Առ եղեալն առ ձեզ, ո՞վ Մեգիլէ, է այժմ նայիլ և գիտենալ, և ծանուցեալ ասել դիւրապէս զօր ինչ պարտ էր յայնժամ լինել:

Մեգիլոս. Հաւաստագոյն ասա:

Պղատուն. Հաւաստագոյնն թերևս իցէ այս ինչ:

1 Ծօրինակի մերում Կղինիայ ընծային բանքս և հետևորդքն. ուղղեցաք ըստ յայն բնագրին:

Մեզիկոս. Որպիսի ինչ:

Պդառոն. Եթէ որ մեծագոյն տայցէ նուազագու-
նիցն զօրութիւն՝ չափաւորն 'ի բաց թողեալ: Իսկ
նաւաց առագաստ, և մարմնոց կերակուր կամ սնունդ,
և անձանց իշխանութիւնք՝ վերստին գրդուեցունէ
երբեք զամենայն, և ամբարհաւաճելով՝ զոմանս 'ի
խօթութիւն վանէ, և զմիւսս 'ի ծնողաց անարգանս
և յապիրատութիւնս: Զի՞նչ արդ երբեք ասեմ իսկ
զայսպիսի իրէս. իբրու ոչ է, ո՞վ արք սիրելիք, մահ-
կանացու անձին բնութիւն, որ կարէ որ զմեծագոյնն
մարդկան բերել իշխանութիւն, նոր իսկ և առանց
բնութեան գօրով. իբրու ոչ մեծագոյն աստիւն ան-
խոհեմութեամբն լցեալ տրամախոհութիւնն սորա
ընկալցի զատելութիւն առ 'ի հուպ բարեկամացն, որ
և լինելով վաղվազակի ապականեաց զսա և աներևան
արար զամենայն զօրութիւն նորին: Յայսմանէ արդ
խորշին գիտելով զչափաւորութիւնն՝ մեծ օրինա-
դրացն, որպէս և յայնժամ լինելով, այժմ առ մեզ
կասկածանս ունի չափաւորութեան, այս ինչ թուի
ինձ գօլ:

Մեզիկոս. Որպիսի ինչ:

Պդառոն. Աստուած գոլ զոմն որ մատակարարէր
զձեզ, որ զհանդերձեալն կանխաւ տեսեալ երկաւոր
'ի ձեզ բուսոյց 'ի միածնէ զթագաւորացն լինելու-
թիւն, 'ի չափաւորն մանաւանդ ամբոփեաց: Եւ յետ
այսորիկ տակաւին բնութիւն ոմն մարդկային ընդ-
աստուածայնոյ խառնեալ զօրութիւն, տեսանելով
զձեր իշխանութիւնն վիրաւորեալ ամբարհաւաճու-
թեամբ, տակաւին խառնէ զայն՝ որ ըստ ծերութեանն
ողջախոհ զօրութիւնն է ընդ նահատակութեան,
յուժգին զօրութեան զուժ և քսան ծերիցն՝ հաւա-
սարաթիւ 'ի մեծագոյնսն թագաւորացն արարեալ
զօրութեան: Եւ երրորդն ձեր փրկիչ տակաւին՝ յան-
դրգնելով և տրտմելով զիշխանութիւնն ձեր տեսեալ,
իբրու դանդաճաւանդ ինչ արկանէր սմա զգիտողացն
զօրութիւնն, հուպ բերելով զսա զօրութեանն այնմիկ՝

1 Այս է 'ի վերջան զպատշաճականն և զկարեոր:

որ ընկալեալ էր վիճակաւ: Եւ ըստ այսմիկ բանիս՝
 Թագաւորութիւնն առ ձեզ այնոքիւք որովք պարտ էր
 զուգախառնեալ և չափաւորութիւն ունելով, առ իսկ
 փրկիր՝ և փրկութեան այլոց եղև պատճառ: Քանզի
 յաւուրսն Տիմեոսի և Լրեսփոնտոսի՝ և այնոցիկ օրի-
 նադրացն՝ որք և էին Թերևս օրինադրողք, ոչ Արիս-
 տոդիմոսի մասն քնացեալն էր Թերևս, քանզի ոչ բա-
 ւականապէս օրինադրութեան հմուտք էին. զի գրե-
 թէ ոչ երբեք զմտաւ ածին երդմամբ՝ ի չափաւորու-
 թիւն ածել զանձն համբակի ընկալեալ զիշխանու-
 թիւնն, յորմէ հնար էր լինել հարստահարութիւն: Բայց
 այժմ աստուած եցոյց, որպէս պարտն էր, և
 պարտ է արդ ումեմն իշխանութիւն գոյով յաւեաա-
 գոյն լինել: և ոմն առ ՚ի մէնջ ճանաչիլ զայսոսիկ, որ-
 պէս ասացաք յառաջագոյն, այժմ իսկ լեալ, ոչ ինչ ի-
 մաստուն է, յարացուցով տեսանելով՝ եղեալ զսա ոչ
 ինչ դժուարին: Բայց եթէ էր որ յառաջագոյն տե-
 սանելով յայնժամ զայսոսիկ՝ և կարող գալով չափա-
 ւոր առնել զիշխանութիւնն, և յերից մին գործել,
 իմացեալքն Թերևս յայնժամ գեղեցկագոյն էին՝
 և զամենեսեան կեցուցեալ էր, և ոչ երբեք պարս-
 կականն ՚ի վերայ Ելլադայ, և ոչ այլ դք, և ոչ մի
 Թերևս դիմեալ էր զօրութիւն՝ արհամարհելով իբրու-
 գոյով մեր սուղ ինչ արժան իսկ:

Լիդինիաւ. ձգմարիտ ասես:

Պդառոն. Եւ ամօթալի արդ վանեցին զսոսա, ում
 Լիդինիա: Եւ ամօթալիս օր ասեմն, ոչ եթէ ոչ յադ-
 թելով իսկ այնոքիկ՝ որ առ երկրաւ և ծովու գեղե-
 ցիկ մարտութեանց ընկալան յաղթութիւնս, այլ զոր
 ասեմ ամօթալի յայնժամ գոն՝ զայս ինչ ասեմ, զի
 նախ իսկ այնոցիկ քաղաքացն երիս գոյով զմինն յա-
 զագս Ելլադիայ վանել՝. և զերկուսն չարաչար այսպէս
 գոլ ապականեալս, իբրու մինն իսկ զլակեդոմոն
 արգելոյր վանել զսա՝ պատերազմելով ընդ սմա ըստ
 յաղթութեան, և միւսն նախկի գոյով առ այնոսիկ
 ժամանակօքն, որ առ բաշխմանն էին. և կամ առ

1 Յ. Լ. Մին և Լ. Թ. հասանէր յօգնականութիւն Ելլադայ:

Արդոսի՝ աղաչելով ՚ի բաց հալածելով զբարբարոտն, ոչ լուաւ և ոչ վանեաց զսա: Եւ բազում ասելով որ զլեալն յայնժամ առ այնմիկ պատերազմին, ոչ բարեձեռութեամբ ջատագով լինիցի Ելլադայ. այլ եթէ ոչ յայնժամ ամենացւոցն և լակեդոմոնացւոցն հասարակաց խորհուրդն վանեալ էր զի վերայ հասեալն ծառայութիւն, գրեթէ աւասիկ ամենայն սեռքն ելլենացւոցն ընդ միմեանս շփոթաբար խառնեալ էին, և բարբարոսք ընդ ելլենացւոց, և ելլենականքն ընդ բարբարոսքն, որպէս այնոքիկ որք ՚ի պարսից են այժմ բռնադատեալք՝ զանազանելով իսկ և շփոթելով չարաչար ցրուեալս առ ՚ի բնակութիւնս: Չայտոսիկ, իւլ Կլինիա և Մեգիլէ, ունիմք սաստեւ քաղաքակաւնացն և օրինադրացն որ յայնժամ էին և այժմ: Զի զպատճառս նոցա վերստին խնդրելով՝ գտանիցեմք թէ զինչ առ այնոցիկ պարտ էր նոցա այլ գործել. իբրու իսկ զայս ինչ ասացաք, զի ուրեմն ոչ է պարտ մեծ իշխանութիւնք և ոչ խառնք օրինադրել. արամախորհելով զայս ինչ՝ զի քաղաքի ազատ գոլ պարտ է և խոհեմական, և ինքեան բարեկամ, և պարտ է օրինադրին առ այնոքիկ հայելով օրինադրել: Բայց ոչ սքանչանամք, եթէ բազում անգամ աւասիկ առաջի եդեալ ասացաք, եթէ առ այտոսիկ հայելով պարտ է օրինադրին օրինադրել. և առաջի եդեալքն ոչ առ այնոքիկ երևին մեզ յամենայն ժամ: Այլ համամտեւ պարտ է՝ յորժամ առ ողջախոհներն ասեմք պարտ գոլ հայիլ և առ խոհեմութիւնն և բարեկամութիւնն. իբրու ոչ այլ ոմն իցէ դիտաւորութիւնս այս, այլ նոյնս: Եւ այլ բազումք իսկ և այսպիսի բանք եթէ լինիցին, ոչ զմեզ խռովեցուցանել:

Կղիկիրաս. Փորձ արասցուք առնել այսպէս՝ վերբոսին առեալք զբանս: Եւ այժմ արդ զոր ինչ յաղագս վասն բարեկամութեանն և խոհեմութեանն և ազատութեանն, զոր ինչ ախորժելով հանդերձեալ ես ասել պարտ գոլ դիտողութիւն առնել օրինադրին, ասա:

Պղատուն. Լուր արդ այժմէն: Բաղաքավարութեանց՝ երկու ոմանք իբրու մարք՝ առ ՚ի յորոց զայլն լինել

ասելով որ՝ Թերևս ուղղապէս ասիցէ. և զմինն իսկ առասեմք միիշխանութիւն ուղղապէս, և զմիւսն իսկ հրապարակալութիւն՝: Եւ զմինն իսկ ունել զսեռն պարսից, և զմիւսն՝ մեք. և այլքն՝ գրեթէ ամենայն, որպէս ասացի, ՚ի սոցանէ են պաճուճեալ: Պարտ է արդ և հարկաւոր՝ երկոցունցս հաղորդիլ սոցունց, եթէ ազատութիւն իսկ և բարեկամութիւն խոհեմութեամբ իցէ, զոր և կամի բանս հրամայել մեզ ասելով՝ իբրու ոչ երբեք ՚ի սոցունց անմասն լինելով քաղաք՝ հնարաւոր լինի բարեւք քաղաքավարել:

Կդիմիաւ. Եւ որպէս արդ:

Պդատուն. Իսկ մին զմիշխանականն, և միւսն զազան սիրելով մեծապէս քան զոր պարտն էր միայն՝ ոչ և մինն ՚ի սոցանէ ստանայ զչափաւորութիւնն սոցունց, բայց ձեր իսկ՝ որ է լակոնականն, և կրետականն յաւէտաբար: Իսկ աթենացիքն և պարսքն ՚ի հնումն իսկ այսպէս, բայց այժմ նուազագոյն, և զպատճառսն պատմեսցուք եթէ կամիցիք:

Կդիմիաւ. Այդպէս, եթէ հանդերձեալ եմք երբեք զառաջի եղեալս մեզ կատարել:

Պդատուն. Եւ լուիցուք արդ. զի պարսք յորժամ զչափաւորն յաւէտագոյն քան զծառայութիւնն իսկ և զազատութիւնն ունէին առ Կիրոսով, նախ իսկ ազատք եղեն, և ապա այլոց բազմաց տեաքք. քանզի ազատութեան իշխանացն հաղորդեցուցանելով զիշխեալն, և առ հաւասարութիւնն ածելով մանաւանդ՝ բարեկամք էին զինուորքն զօրավարացն, և յօժարապէս զանձինս իւրեանց մատնէին ՚ի նահատակութիւնս. և եթէ որ խոհեմական էր ՚ի սոցանէ, և խորհրդածու լինել հնարաւոր, ոչ մախացող գլխով Թագաւորին, այլ շնորհելով զհամարձակութիւնն և պատուելով զայնոսիկ որ կարողք են լինել ինչ խորհրդածուք հասարակաց, զխոհեմութեանն առաջի ամենեցուն շնորհեցեր զօրութիւն, և զամենայն ինչ՝ յայնժամ հատուցանէր սոցա վասն ազա-

1 Βουλὴ δημοκρατία, զոր հինք Թարգմանեն նաեւ Ընկերակալութիւն և անուշ-որդ-ութիւն:

տութեան իսկ և բարեկամութեանն և մտացն հա-
ղորդութեան:

Կդիմիաւս. Թուի ինձ ասացեալքս այդպէս լինել:

Պդաւտոն. Եւ արդ յորժամ կորեաւ այս յա-
ւուրսն Կամբիւսոսի, և դարձեալ յաւուրսն Դարե-
հի գրեթէ գտաւ, կամիք եթէ իբրու դիւթութիւն
ինչ զմտաւ ածեալ վարեսցուք սովաւ¹:

Կդիմիաւս. Բերէ իսկ մեզ զինդրուածս այս՝ մինչ
'ի վերայ որոյ գիմեալք եմք:

Պդաւտոն. Պատմեցից արդ ես յաղագս Կիւրոսի,
այլօք ամենայնիւ զօրավար բարի գոլ զսա և քաղա-
քասէր. բայց զուղիւղ խրատէ ամենեկն բուռն ոչ
հարեալ, և տնօրէնութեան ոչ ինչ մտօք լիեալ
նայեցող:

Կդիմիաւս. Ո՞րպէս զայսպիսիս ասեմք:

Պդաւտոն. Թուի սա 'ի մանկութենէ զինուորիւ
յամենայն կեանա իւր. և զմանկունսն աւանդեալ
'ի կանայսն՝ զի սնուցանիցեն. և սորա իբրու բարե-
բաստք զմանկունսն 'ի մանկութենէ՝ անտի վաղվա-
ղակի երանելիք լեալք և ոչ միոյ իրի կարօտացեալք,
մնուցանելին արգելլով զսոսա իբրու բարեբանապէս
բարեբաստք գողով. ոչ անձանց իւրեանց հակակայիւ
յոչ և մի իրս, գովել հարկէին զամենեւեանն զառ-
'ի օրցանէ ասացեալն և կամ գործեալն, և մնուցին
այսպիսի ոմանք զսոսա:

Կդիմիաւս. Գեղեցիկ մնունդ ասացեր:

Պդաւտոն. Յիգական² իսկ՝ արքայուհի կանանցն նո-
րագոյն եղելոց փարթամն, և անապատի յարանց
վասն ոչ պարապ ելոյ սոցա 'ի պատերազմացն, և 'ի
բազում վշտացն՝ զմանկունսն մնուցանելով³:

Կդիմիաւս. Ունի իսկ նմանութիւն բանս:

Պդաւտոն. Բայց հայրն սոցա՝ հօտք և ոչխարք և
երամբ բազում արանց իսկ և այլոց ստանայր. բայց

1 Յոն. Կամբէ զի յանգիման արարից զկարծիս մտոց իմոց և
զերկմտութիւն՝ զինդրոյն զորմէ բանքս են:

2 Յօրինակին հիւսիսն. ուղղեցաք ըստ յունին:

3 Այս է՝ առ նուագութեան արանց՝ զի չունէին նոքա պարապ
'ի պատերազմաց և 'ի վտանգաց:

զօոսա որոց հանդերձեալ էր աւանդել՝ տգիտանայր զհայրենի արհեստքն, ոչ հրահանգելով սոցա զայն որ էր իսկ պարսկական՝ հովիւք գոլով պարսից՝ ի դժուարին քաւառի հարցն և խիստագունի, որ բաւական էր հովիւք կազմել յաւետ զօրաւորք, և հնարաւորեալք արտաքոյ շրջել և բնակիլ, առնելով զհրակունս, և զինուոր իսկ եթէ պէտս լինէր այնպիսոյ։ Սակայն ապականեալ հրահանգ ունելով՝ ի ձեռն ասացեալ բարի պատահմանն, զպարսկականն արհամարհելով, առ ի կանանց և ի ներքինեաց խրատելով զորդիս սորա։ Ուստի և եղեն որպէս և պարտ էր վայելչագոյն սոցա լինել մնուցեալք և վարժեալք՝ անվարժական մնողեամբն. և ըմբռնեալք զիշխանութիւնն մանկունքն յետ վաղձանելոյն Կիւրոսի, փափկութեամբ և անհմտութեամբ լի գօլով, նախ իսկ մինն զմիւսն հարստահարելով՝ ի բաց սպանանէր ընդ հարստութիւնն դժուարացեալք, և յետ այսորիկ ինքն մոլեալ ի ձեռն արբեցութեան և անվարժութեան՝ զիշխանութիւնն կորուսանէ, ի ձեռն դամբայ և ներքինոյն այնմիկ որ յայնժամ արհամարհէր զվամբիւստի յիմարութիւնն։

Կդիկիւսաւ. Ասին այսոքիկ իսկ. և նման են գրեթէ այսպէս են լեալ՝

Պդաւոն. Եւ դարձեալ իսկ ի պարսք եկեալ իշխանութիւնն ի ձեռն Դարեհի, և այլոց եւթանցն՝ որպէս ասի երբեք։

Կդիկիւսաւ. Զիմրդ։

Պդաւոն. Տեսանեմք արդ՝ հետեւելով բանիս, զի Դարեհի թագաւորի որդի ոչ էր, և փափուկ մընդեամբ ոչ էր խենեշացեալ. և հասեալ իսկ յիշխանութիւն, և ըմբռնեալ զսա եւթներորդ գոլով, բաժանեաց եւթն մասունս հատանելով, յորոց և այժմ ևս փոքունք նշմարանք մնացեալ են. և օրէնս դնելով արժանի համարիւր բնակիլ հասարակաց՝ հաւասարութիւն ի ներքս բերելով և զԿիւրոսի հարկն զօր խոստացաւ պարսից՝ ներքոյ օրինացն դնէր, սիրելու։

1 Նման են աւելորդարանութիւն է ի հայրումս։

Թիւն և հաղորդութիւն ամենայն պարսից պարգևելով,
ընդիւք և պարգևօք զպարսից ամբօինն առ ինքն ձգե-
լով: Այսուհետև զօրացն բարեմտութիւն ունելով
առ սմա, ստացաւ գաւառք ոչ սակաւք յայնցանէ
որ կորուսեալ էր Կիւրոս: Իսկ յետ Դարեհի՝ այն-
միկ որ Թագաւորական և փափկացեալ սննդեամբն
վարժեցաւ Քսերքսէս. վասն որոյ ասելն Թերևս արդա-
րագոյն է՝ Թէ ով Դարեհ, որ զԿիւրոսի չարութիւնն
ոչ ուսար, սակայն ուսուցեր զՔսերքսէս նոյն ախոր-
ժակօքն, որովք Կիւրոս իսկ զԿամբիւսոս. և սա ի-
բրաւ նոյն վարժմանցն ծնունդ գոյով՝ զնմանինն Կամ-
բիւսոսի կատարեաց ախտքն: Եւ գրեթէ այսչափ
ժամանակաւ Թագաւոր 'ի Պարսս' ոչ ևս մեծ եղև
ճշմարտապէս, բայց անուամբ միայն. և պատճառն
սորա, որպէս իմ բանս է, պատահումն ոչ է բարեւք
այլ չարաչար կենցաղ, որով զանազանապէս փար-
թամացն և բռնաւորացն մանկունքն բազում անգամ
կենցաղաւարին: Քանզի ոչ երբեք լինիցի՝ մանուկ
գոյով և այր ծեր՝ յայսմ սննդենէս առաքինութեան
տարբերութիւն ընկալեալ ինչ: Արդ զոր ասեմքս օրի-
նադրին ստուգութեամբ քննել պարտ է՝ և մեզ իսկ
առ հասեալ ժամն իրաւացի է: Իսկ, ով լակոդոմոնա-
ցիք, զայս ինչ ձերոյ քաղաքին բացատրել՝ որ տնան-
կութեան և փարթամութեան, և ռամկութեան և
Թագաւորութեան ոչ զանազանելով՝ զպատիւ ինչ
և զսնունդ բաշխէ, զորս ոչ 'ի սկզբանէ ձեզ աստուա-
ծայինն առ 'ի յաստուծոյ ումեմն ազդեաց. քանզի ոչ է
պարտ 'ի քաղաքի գերունակութիւնք գոյ պատուոյ,
Թէ ով է ճոխութեամբ տարբերեալ, և ոչ Թէ ով է
արագ կամ գեղեցիկ և կամ զօրաւոր, առանց առա-
քինութեամբ, և ոչ առաքինութեամբ յորմէ Թերևս
ողջախօհութիւնն հեռացեալ իցէ:

Կպիկիաւս. Ո՞րպէս զայս ասես, ով սիրելի:

Պղատոռն. Արիութիւն մանն մի է առաքինութեան:

Կպիկիաւս. Արդար:

Պղատոռն. Դատեա արդ դու լսելով զբանս, եթէ
ընդունիցիս բնակակից զոմն և կամ դրացի, որ յոյժ
դոյ արիագոյն, և ոչ իցէ ողջախօհ, այլ զեխ:

Կդիկնիաս. Ա՛յլ ինչ բարեբանեա՛:

Պդատուն. Եւ եթէ արհեստաւոր իսկ է, և ամե-
նայնի հմուտ և իմաստուն, բայց ապիրատ, քեզ
զինչ թուեսցի:

Կդիկնիաս. Ոչ ինչ բարի:

Պդատուն. Ա՛յլ սակայն արդարութիւն առանց
ողջախոհութեան ոչ բնաւորի:

Կդիկնիաս. Եւ որպէս:

Պդատուն. Եւ ո՛չ այն իսկ զոր իմաստուն մեք այ-
ժմ առաջի եղաք, որ զհեշտութիւնքն և զտրամու-
թիւնքն ստացեալ իցէ, ձայնակիցք և ուղիղ բանիցն
հետեողք:

Կդիկնիաս. Ոչ իսկ:

Պդատուն. Տակաւին արդ զայս իսկ քննեսցուք ՚ի
սակս պատուասիրութեանն՝ որ ՚ի քաղաքս լինին, թէ
որ ուղղապէս իսկ, և որ ոչ լինին յամենայն ժամ:

Կդիկնիաս. Զորսիսի ինչ ասես:

Պդատուն. Ողջախոհութիւն՝ առանց այլ ամենայն
առաքինութեան՝ ներ անձին ոմամբ միացեալ, պա-
տուակամն է եթէ անպատիւ լինիցի արդեւք ըստ
իրաւանց:

Կդիկնիաս. Ոչ ունիմ թէ որպէս ասես:

Պդատուն. Եւ ասացեր իսկ չափաւորապէս. քանզի
ասելով յայնցանէ ինչ որ հարցանէին, օտարոտի ՚ի
դաշանցն թուեսցիս ինձ բարբառել:

Կդիկնիաս. Բարեւք այժմ թուի ինձ ասացեալքդ:

Պդատուն. Իցէ. արդ և յաւելումք յաղաքս պա-
տուոյ և անպատուութեան, ոչ բանի՝ այլ անբան
լուութեան ումեմն մանաւանդ արժանանայ:

Կդիկնիաս. Երեւիս ինձ զողջախոհութենէ ասել:

Պդատուն. Ա՛յո, զայնմէ իսկ որ քան զայլմն յա-
ճախագոյն է մեզ օգտակար; յաւելուածաւն մանա-
ւանդ թերեւս պատուելով՝ ուղղապէս պատուիցի,
և երկրորդն իսկ երկրորդաբար. և այսպէս իսկ ըստ
բանին որ ՚ի կարգին է՝ զպատիւսն որ են ՚ի կարգին

հասուցանելով իւրաքանչիւրոյ, ուղղապէս թերեւ
հասուցէ։

Կդիկիւսաւ. Ունի այդ այրպէս։

Պդատուն. Զիւրդ ոչ օրինադրի եւ զայսոսիկ ա-
սասցուք իսկ գոլով բաշխել։

Կդիկիւսաւ. Եւ յաւէտ իսկ։

Պդատուն. Կամիս արդ զի զամենայն առ իւրաքան-
չիւրոյ գործ եւ ըստ մանրութեան սմա տացուք բաշ-
խել, եւ զեռակի բաժանելն, քանզի օրինաց եմք եւ
մեք ցանկացողք. փորձ արասցուք իսկ 'ի բաց հատա-
նել զմեծագոյնքն իսկ եւ զերկրորդքն։

Կդիկիւսաւ. Արդար։

Պդատուն. Ասասցուք այսուհետեւ, քանզի քաղաքի
որ հանդերձեալ է կեալ իսկ եւ բարեբաստիւ ըստ
զօրութեան մարդկայնոյ, պարտ է գոլ այդպէս, եւ կա-
րեւոր՝ զպատիւս իսկ եւ զանպատուութիւնս բաշխել։

Կդիկիւսաւ. Ուղղապէս։

Պդատուն. Է իսկ թերեւ ուղղապէս պատուասիրա-
գոյնք եւ նախնիք այնոցիկ գոլ՝ որ առ հոգիսն են բա-
րութեանց, ողջախոհութեամբ գոլով առ սմա. եւ եր-
կրորդ այն որ առ մարմինն են բարութիւնք, եւ երրորդ
այնոցիկ որ առ գոյութիւնսն եւ ինչսն ասին։ Եւ առանց
այսոցիկ եթէ պատահեսցի որ օրինադիր, կամ քա-
ղաքի պատիւս, կամ յինչս յառաջ հատուցանելով,
եւ կամ զոմն 'ի վերջնոցն՝ յառաջագոյնս՝ պատուով
դասելով, ոչ ինչ իրաւացի եւ ոչ ինչ քաղաքական գոր-
ծիցէ իր՝ ասացին։ Այսոքիկ այսպէս թէ որպէս ձեզ
թուին։

Կդիկիւսաւ. ձմարտագոյն ասացին եւ հաւաստի։

Պդատուն. Եւ զայսոսիկ մեզ այժմ իսկ յաճախա-
պէս ասել, յաղաքս քաղաքավարութեանն պարսից
խնդրուածն. եւ վերստին գտանեմք եւ ես վատթարա-
գոյնք սղբա լեալք, եւ զպատճառն ասասցուք. զի զաղա-
տութիւնն 'ի ժողովրդենէն բարձեալք, զտէրութիւնն
քան զոր պատշաճն էր յաւէտագոյն 'ի վերայ հա-
սուցանելով՝ զբարեկամութիւնն եւ զհաղորդութիւնն
քաղաքին կորուսին. եւ սորա ապականեալ՝ ոչ իշխա-
նացն խորհուրդն վասն այնոցիկ որ ընդ իշխանու-

Թեամբ էին, և ամենայն բազմութիւնն խորհիւր, այլ միայն 'ի սակս իւրեանց իշխանութեանն. և եթէ փոքր ինչ առաւելութիւն վարկանէին լինել անձանց իւրեանց, յամենայն ժամ խռովեցուցանէին զքաղաքն, և զազինք սիրելիք խռովեցուցանէին՝ ապականելով հրով, և թշնամաբար և անողորմապէս առէին և առեցեալք լինէին. և յորժամ 'ի պէտտ հասանէին մարտի՝ ոչ գտանէին զբազմութիւնքն հասարակաց յօժարութեամբ կամեցեալք վշտագնապէս տագնապիլ, այլք ստացեալք բանիւ և թուով՝ անեղբիւրք առ պատերազմունքն դժպէիք ունէին զսոսս, և որպէս կարօտեալք մարդկան վարձելով 'ի ձեռն վարձեալ և օտարոտի մարդկան վարկանէին կեալ, և առ սոքօք անուսումնականագոյն գով հարկէին՝ ասելով գործովք եթէ շաղխաղփութիւն են առ ոսկոյ և առ արծաթոյ յամենայն ժամ ասացեալքն պատուականագոյն և գեղեցկագոյն իրողութիւնքն 'ի քաղաքի:

Կդիմիաւ. Յոյժ իրաւապէս ասացեր:

Պդաւոն. Իսկ այն որ պարսից են իրս, իբրու ոչ ուղղապէս մատակարարին, վասն յուժգին տէրութեանն և ծառայութեանն՝ ընկալցի զկատարած:

Կդիմիաւ. Եւ յոյժ իրաւապէս:

Պդաւոն. Իսկ յաղագս ատտիկեցի քաղաքաւարութեանն՝ յետ այսորիկ այսպէս պատմել մեզ պարտ է, որպէս զի ամենեին յամենայն իշխանութեանցն 'ի բաց ազատութիւնն յայնմանէ իշխանութենէն, որ այլօք ունէր զչափաւորութիւնն, ոչ ինչ եղև վատթարագոյն: Քանզի ըստ այնմ ժամանակին, ըստ որում պարսից 'ի վերայ արշաւանս ելլենացւոց՝ թերևս և գրեթէ ամենեցուն որ բնակեալ էին յԵւրապոլին, իբր քաղաքաւարութիւն էր իսկ նախնի, և 'ի չորից պատուոց իշխանութիւնք՝ իբրու տիրուհի ոմն էր մեզ պատկառանքն, վասն որոյ ծառայել օրինացն իսկ կամէաք մեք կալելալ: Եւ առ այսոքիւք մեծութիւնն զօրացն առ երկիր և ծով հասանելով՝ ունէր երկիր զանտարակուսելի, ծառայք և հնազանդք տակաւին մեծապէս առնէր զմեզ իշխանայն իսկ և օրինաց ծառայելով. և վասն այսորիկ ամենայնի 'ի միասին առ միմեանս իսկ, և առ

ինքեանս, շաղկապ էր մեզ բարեկամութիւն. զի գրեթէ տասն ամառ յառաջագոյն քան զնաւամարտութիւնն որ 'ի Սալամինա՝ հասանիր Ռատիս պարսկական ունեւ. լուր զօր՝ առաքելով Ռարեհի յանդիմանապէս 'ի վերայ անթնացւոցն երեսորէացւոց, զմարդիկն գերելով ամել. մահ սմանախառացեալ՝ եթէ ոչ գործիցէ զայսոսիկ։ Եւ Ռատիս զերեսորէացիսն իսկ 'ի սուղ ինչ ժամանակի ըստ յաղթութեան ամենեւին կալեալ բազում բիւրօք, և զբան ինչ զարհուրեցուցիչ՝ 'ի մերս հասուցանէր քաղաք՝ իբրու ոչ որ յերեսորէացւոցն իցէ ճողոպրեալ 'ի սմանէ, քանզի զձեռն 'ի միասին փակելով՝ կալցին զամենայն երկիրն երեսորէացւոցն զինուորքն Ռատին՝։ Եւ բանս իսկ՝ եթէ ճմարիտ էր և եթէ այլպէս՝ հասանիր, և զայլ ելլենացիքն և զանթնացիքն զարհուրեցուցանէր։

Եւ մաղթութիւն առնելով սոցա յամենայն կողմունս, զի օգնեսցեն սոցա, ոչ այլ որ կամիր բաց 'ի լակեղմոնացւոց։ Իսկ սոքա 'ի ձեռն պատերազմին որ առ մեսենացիսն էր, և եթէ այլ ինչ արգելոյր զսոսա, զի ոչ գիտեմ ասել, յետոյ ուրուք հասանէին միով օրով քան զմարտն՝ որ եղև 'ի Մառաթօն։ Եւ յետ այսորիկ պատրաստութիւնք մեծագոյնք և սպառնալիք, իբրու ասելի է, հասանէին բազումք 'ի թագաւորէն։ Եւ յառաջ հասանելով ժամանակին՝ Ռարեհ իսկ ասացաւ մեռանել. և յուժգին ոմն համբալ որդին սորա ընկալեալ զիշխանութիւնն. և ոչ արգելոյր զյանդգնութեամբ դիմին իւր։ Իսկ անթնացիքն կարծէին զայս ամենայն 'ի վերայ իւրեանց պատրաստիլ վասն եղելոյ իրին 'ի Մառաթօն. և լուեալ զԱթոն իսկ քակեալ բռնութեամբ, և զԵլլեսպոնդոս և զնորայն բազմութիւնն լծեալ 'ի Ծառայութիւն, վարկանէին ոչ յերկիր գոլ սոցա փրկութիւն և ոչ առ ծով, և զոր օգնական սոցա լինել. յիշելով զի ոչ և յայնժամ յորում յառաջագոյն եկին և գործեցին զայն ինչ որ առ երեսորէացիսն է, քանզի յայնժամ ոչ որ օգնեաց սոցա, և ոչ տազնապեցաւ մարտակից սոցա լինելով։ Զնոյնս իսկ ակն ունէին և յայնժամ լինել առ երկիր

1 Այս ինքն՝ ձեռն օգնականութեան տուեալ միմեանց զինուորացն Ռատի, զամենայն երեսորէացիս՝ իբրև յուռկանի 'ի մէջ փակել։

և առ ծով, զամենայն փրկութիւն տեսանելով անկրե-
լի. նաւս հազարս, նաւս յորովագոյնս քան զայս հաս-
նելով՝ ի վերայ սոցա՝ Մի փրկութիւն խորին անօսր իսկ և
տարակուսելի, սակայն միայն նայելով առ յառաջա-
գոյն եղեանն իբրեւ ի տարակուսանաց, և յայնժամ
երևիր լեալ յաղթելն մարտնչելով. և ՚ի վերայ յուսոյս
այսմիկ հաստատելով գտանէին իւրեանց ապա-
ւէն զինքեանս միայն գոլ և զաստուածքն: Եւ զայսու-
քիկ զամենայն՝ սոցա առ միմեանս բարեկամութիւնն
առնէր: Իսկ երկիւղն յայնժամ ՚ի վերայ էր հասեալ,
որ լեալ էր որ յօրինացն որ յառաջագոյն էին, զոր
ստացեալ էին ծառայելով օրինացն յառաջագոյն, զոր
և պատկառումն բազում անգամ ասացաք ՚ի վերագոյն
բանսն՝ որոյ և ծառայել ասացաք պառչաճ գոլ. զայ-
նոսիկ որ հանգերձեալ են բարիք գոլ, յորմէ վատա-
գոյնն իսկ ազատ է և երկիւղ. և եթէ ոչ աստուած
հասեալ էր՝ ոչ երբեք ՚ի միասին գոլով վանէին զնո-
սա, և օգնական լինէին տաճարաց և շիրմաց, և հայ-
րենի գաւառի և այլոց միանգամայն ընտանեաց և բա-
րեկամաց. քանզի օգնեաց յայնժամ, այլ ըստ մանրու-
կութեան իւրաքանչիւր դէ ՚ի մէջ յայնժամ թերեւս
ջրուելով՝ այլ դէ այլ ուրուք սերմանել:

Եղիկիսաւս. Ուղղապէս ասացեր, ո՛վ սիրելի, և ան-
ձին քո և հայրենի գաւառին վայելչական:

Պղատուն. Են այսդքիկ, ո՛վ Մեգիլէ. քանզի առ-
քեզ այն իսկ՝ որ յայն ժամանակի եղեն հաղորդաբար
լիեալ հարանցն բնութեամբ իրաւացի է ասել, Դի-
տեա՛ իսկ ՚ի վերայ այսոցիկ և դու Ելինիա, եթէ ա-
սեմք ինչ առ օրինադրութիւնն պատշաճաւոր. զի ոչ
՚ի սակս առասպելաց զայս ինչ պատմեմք, այլ ՚ի սակս
որոյ ասեմք զի յեղանակաւ ոմամբ, նոյնպէս մեզ
կիրս պատահեցաւ որպէս և պարսից. նոցա իսկ առ
ամենայն ծառայութիւն հասուցանելով զժողովուրդ-
քն, և մեզ իսկ ներհակապէս սոցունց առ ամենայն
ազատութիւնս յորդորելով զբազմութիւնք, որպէս արգ-
և զինչ ասասցուք՝ աստուտ նախ եղեալքն մեր յա-
ռաջագոյն բանք ոմամբ յեղանակաւ բարեւք են աս-
ացեալքն:

**Կղինիաս, Ո՛րպէս բարեւք. փորձեա իսկ տակաւին
Հաւատագոյն մեզ նշանակել զոր այժմ առաջերդ :**

Պրատուն. իցէ այդպէս: Այլ էր մեզ ոմանց, ով սի-
րելիք, առ հին օրինօքն ամբոխն տէր, այլ յեղանա-
կաւ ոմամբ ծառայէաք օրինազն:

Կղիկնիւս . Արեւից իսկ ասերս :

Պղատուռն. Այսօրիկ որ առ երաժշտականաւն էին՝
Նախ զի զայն որ էր յայնժամ 'ի սկզբանէ պատմեցուք՝
զուժգին աճումն ազատ կենցաղոյն։ Քանզի բաժա-
նեալ էր մեզ յայնժամ երաժշտականն, և տեսակքն
սորա և ձեքն. և էր ինչ տեսակ երգոյ՝ իզձք առ
տատուածքն, և անուամբ օրհնութիւն կոչէին, և այս-
միկ էր ներհական երգոյս միւս տեսակ՝ զոր ողբք թե-
րեւ իրաւապէս կոչիցէ զք. և միւս տեսակ՝ զոր կոչեն
հարուածք՝. և այլ Ղիմնիսուսի լինելութիւն թուի
ինձ՝ երկադուռն մեծավերջ ասացեալ. և օրէնք իսկ
սորա անուն կոչէին իբրու այլ ոմն երգ, և մակասա-
ցողք էին փանդեռնահարք։ Եւ սոցունց կարգաւո-
րելով և այլոց ոմանց, ոչ էր պարտ այլոյ ուրուք՝ այլոյ
իրիք վարիլ երգոյ տեսակաւ. և զհաստատութիւնն
սոցունց ճանաչել, և միանգամայն ճանաչելովն դատե-
ն, և զոչ հաւանեալն տուժել։ Ոչ էր ձայն սրնկի, և ոչ
այլ ոմանք առանց երաժշտութեան աղաղակ բազ-
մութեանն, որպէս և այժմ իսկ, և ոչ թնդմունք. գո-
վասանութիւնք բացատրելով այնօրիկ որ առ վարժ-
մունքն էին կրթեալք, և 'ի խրատ հասեալ էին,
թուիր լսել զսոսա կատարեալ լուութեամբ։ Իսկ ման-
կանց և դաստիարակաց, և յովազոյն ամբոխին դա-
ւազանօք զարդարելով լինէր խրատն այնօրիկ։ Արդ-
այսպէս կարգաւորեալ գոլով՝ կամէր զի իշխեսցէ քա-
ղաքացեացն բազմութիւն, և ոչ յանդգնիլ զընտրու-
թիւնն այսօրիկ առնել խռովութեամբ։ Իսկ յետ
այսօրիկ յառաջ գոլով՝ ժամանակին՝ իշխանքն իսկ յան-
երաժիշտ անօրհնութեանն արարողք լինէին. բնու-
թեամբ իսկ քերթողականք՝ սակայն անգէտք առ իրա-
ւունսն և օրէնսն երաժշտականի, մոյեալք, և յաւէտա-

գոյն քան զոր պարտ էր՝ 'ի ձեռն հեշտութեանն ըմբռնեալք, խառնելով զողբ և զօրհնութիւնք և զհարուածք, ընդ երկդուն մեծավերջից և զփողահարութիւնքն փանգեռնահարութեան նմանեցուցանելով և զամենայն ընդ ամենայնի 'ի միասին ածելով երաժշտականաւն անկամաբար 'ի ձեռն անխոհեմութեանն ստելով՝ իբրու ուղղութիւն իսկ ոչ ունիցի ամենեկին երաժշտականն՝ բաց 'ի հեշտութեանն խնդացողին. սովաւ եթէ վեհագոյն դք իցէ, և եթէ վատութարագոյն, ուղղագոյն ունելով զլնտրութիւնն, այսպիսի ինչ առնելով և բանք ասելով այսպիսիք՝ յաւելան առ բազմաց անօրէնութիւնք և յանդգնութիւն յերաժշտականն՝ իբրու բաւական գոյով սոցա առնել ընտրութիւն. ուստի և տեսարանքն՝ յանձայնից եղեն ձայնաւորք՝ իբրու երաժշտիւք 'ի վերայ ածելով զգեղեցիկն և զօն, և փոխանակ քաջայաղթութեանն 'ի սմա եղև չարաչար տեսարանայաղթութիւն. Գանգի եթէ և հրապարակակալութիւն էր 'ի սմա միայն լեալ ազատ արանց, ոչ ինչ էր թերեւ լեալն յոյժ չարաչար. բայց այժմ՝ իշխեաց իսկ ձեզ՝ յերաժշտականեամենեցուն առ ամենեւեան իմաստութեան կարծիսն և անօրէնութիւն. որոյ 'ի միասին հետեւիւր և ազատութիւն. քանզի աներկիւղք լինէին իբրու գիտողք իրին, և այս իսկ ներ...ութիւնս՝ ծնաւ անամօթութիւն. քանզի ոչ երկնչէն 'ի լաւագունին կարծեացն 'ի ձեռն յանդգնութեան, այս իսկ է չարաչար անամօթութիւն 'ի ձեռն ազատութեան ումեմն յուժգնապէս յանդգնելով:

Կղիկիաւ. Ճշմարտագոյն ասես:

Պրատոն. Եւ ըստ կարգի այսմիկ ազատութեանս ինէր արդեւք՝ ոչ կամեն ծառայել իշխանացն, և այսմիկ հետեւիւր փախչելն 'ի հօր և 'ի մօր և յերիցադունից ծառայութեանն և յօրինադրութեանն. և մերձ այսոցիկ կատարածին գոլ խնդրեն ոչ անսալ օրինացն, և առ այսոց կատարածին երդմանց և հաւատոց, և ա-

1 Այսպէս յօրինակին. յոյնն՝ ἄδεια, ներքն. համարձակութիւն:

մենեւին աստուածոց փոյթ ոչ առնել, և այսպէս զասացեալ նախնի տիտական՝ բնութիւն 'ի բաց ցուցանէին, և նմանելով սոցա առնոյնսն նոցունց հասանէին դժուարին յաւիտեանական կենցաղավարելով՝ ոչ դադարելովն երբեք 'ի չարեաց, և 'ի սակս որոյ ուրուք այսոքիկ մեզ ասացան: Բայց ինձ իսկ երևի այսպէս պատշաճ, որպէս յերիվար զբանս յամենայն ժամ՝ զի ըմբռնեցից վերստին, և ոչ իբրու անսանձահար բերան ստացեալ բռնութեամբ բերելով 'ի ձեռն բանիս՝ ըստ ասացեալ առակին 'ի խոհեմութենէ արտաքս անկանիլ: այլ վերստին հարցանել զայժմ ասացեալս, եթէ 'ի սակս որոյ ուրուք այսոքիկ ասացաւ:

Կդիմիաս. Բարեւք:

Պրատուն. Այսոքիկ այժմ ասացաւ 'ի սակս այնոցիկ:

Կդիմիաս. Որոհ:

Պրատուն. Ասացաք՝ իբրու օրինադրին պարտ է զերիսս այս դիտելով օրինադրել. իբրու զի օրինադրեալ քաղաքն ազատ իսկ իցէ և բարեկամ ինքեան, և 'ի միտսն ունիցի: Այսպէս է արդ:

Կդիմիաս. Զմարտ:

Պրատուն. Արդ 'ի սակս այսոցիկ քաղաքավարութեանց՝ զտէրունականն նախապատուելով և զազատագոյն, դիտողութիւն արասցուք այժմ [եթէ որով 'ի սոցանէ ուղղապէս քաղաքավարեսցի. և բուռն հարկանելով երկաքանչիւրոց զումեմնէ չափաւորութենէ՝ զումանց 'ի տիրելոյն և զումանց ազատելոյն, տեսցուք զի յայնժամ զանազանապէս առ սոքօք եղև բարեբաստութիւնք: Իսկ 'ի ծայրագոյնն հասանելով յերկաքանչիւրոցն՝ 'ի ծառայութեանն իսկ և 'ի ներհականին սորա, ոչ պատշաճ եղև ոչ այնոցիկ, և ոչ այսոցիկ:

Կդիմիաս. Զմարտապէս ասես:

Պրատուն. Սակայն և վասն այնոցիկ տեսաք, և զգորացին բնակելով զօրութիւն, և զԲարդանոսի՝ առլեառնակողմունքն և առ Ծովն բնակութիւն, և զյա-

ռաջագոյնքն զոր եղեալ՝ էին մնացորդք յապականու-
թենէն տակաւին։ Իսկ զյառաջագոյն քան զայսոցիկ
եղեալքն մեզ բանք յաղաքս երաժշտականի և արքե-
ցութեան և քան զայսոսիկ ևս յառաջագոյն, զի այս
ամենայն ասացաւ վասն իմանալոյ՝ թէ որպէս երբեք
արիւնքս բնակեցցի քաղաք, և կամ յատուկ ոք որ-
պէս թերևս վեհագոյն բերիցի զկենցաղն։ Ապա եթէ
արարաք ինչ վարկաբարազի, լինիցի՝ արդեւք կշտամբանք
մեզ երբեք առ ՚ի յինքեանց ասացեալ, ով Մեգիլէ
իսկ և Կլինիա։

Կղիկիաւս. Ես անձին իմոյ թուիմ, ով սիրելի, թէ
տեսանեմ։

Պղատուն.¹ Կարծեմ եթէ ըստ պատահման մեզ
հանդիպեցաւ բանիցս այսոցիկ որ ասացաք իրողու-
թիւնս ամենայն. քանզի գրեթէ առ պէտս սոցա հա-
սայ ես այժմ, և ըստ ժամանակի ումեմն՝ դու իսկ ե-
կիր միանգամ և սա Մեգիլոս։ Ձի ես ոչ թաքուցանեմ
ի ձէնը զպատահեալն ինձ այժմ, այլ և գուշակումն
արարից ես զոմն։ Քանզի յովագոյնն Կրետէոյ՝ ձեռն-
արկութիւն առնէ առնել բացաբնակութիւն². և
հրամայէ կնոսացւոց քաղաքն՝ ինձ և այլոց ինն արանց
միանգամայն, և օրէնս յայնցանէ որ առ ձեզ են, եթէ
ոմանք հաճոյ մեզ թուեցին, դնել հրամայէ. և եթէ
ոմանք այլուստ ուրեք՝ զմտաւ ածելով զօտարութիւնն
սոցունց, եթէ երեւեցին լաւագոյնք։ Այժմ արդ ինձ
և ձեզ զայս տացուք շնորհս, յասացելոցս ընտրել որ
բաղկացուցուք քաղաք։ Այսմիկ³ բաղկացութեամբս
ոչ պատերազմ խոստանալով, ով Կլինիա. այլ եթէ
և Մեգիլոսի ոչ դժուարին թուեցի՝ առ յինէն ասա-
ցեալքս դու զամենայն վարկանէիր ըստ քոյոց կամաց,
ըստ զօրութեան ասացեալ։

Կղիկիաւս. Բարեւք ասեալ։

1 Ի յոյն բնագրին Կղինիայ ընծային և այս բանք։

2 Թ. 333՝ αποικία, որ է գաղութ, գաղթականութիւն, բնակավի-
թութիւն։

3 Թ. 333՝ Պղատունի ընծայէ զայս վերջին հատուած բանի։

**Պղատուն. Սակայն և առ 'ի յինէն ասացեալքն
ասացան իսկ զեղեցկագոյն: Իսկ արդ. փորձ արասցուք՝
բանիւ նախ բնակեցուցանել զքաղաքն՝:**

1 Յոյն բնագիրն.— Կէլիսո. Բարեւք պատ:— Մեգիլո. Եւ իմ
խորհուրդք մտաց՝ ոչ օտար ինչ են 'ի քոյոցդ:— Պղատն. Քաջ է.
արդ. փորձ արասցուք բանիւ նախ բնակեցուցանել զքաղաք:

ՊՂԱՏՈՆԻ

ՕՐԷՆՍԴՐՈՒԹԻՒՆ ՉՈՐՐՈՐԴ

ՏՐԱՄԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆՍ ՊԱՏՃԱՌ

ԱԹԵԱՑԻ ՈՄՆ ՕՏԱՐ, ԵՒ ԿՂԻՆԻԱՍ ԵՒ ՄԵԳԻԼՈՍ

Պղատուն. Բեր արդ, թէ որպիսի պարտ է զմտաւ ածել մեզ լինել քաղաքին: Եւ ասեմ իսկ ոչ զանունն սորա հարցանելով թէ որպիսի ինչ իցէ այժմ, և յապառնի ժամանակն թէ զինչ պարտ է կոչել զսա. քան զի զայս իսկ թերեւ և բնակութիւն նորին, և կամ տեղի ինչ, և կամ գետոյ ուրուք և ագբուր, և կամ աստուածոց մականունութիւն այնոցիկ որ ՚ի տեղւոջ են՝ յաւելուն զիրեանցն համբաւ, նոր լինելով քաղաքին: Իսկ ախորժամմբ մանաւանդ հարցանեմ յազագս սորա այժմ այս ինչ, եթէ որպիսի. առ ծովո՞ւ իցէ, թէ ցամաքին:

Կղիկիաս. Ո՛վ սիրելի, գրեթէ հեռի իսկ է ՚ի ծովէ քաղաքն յազագս որոյ մեք այժմ տրամաբանեմք, ութսնօք ոմամք ասպարիսօք:

Պղատուն. Եւ որպէս. նաւահանգիստք արդեւք են առ սովաւ, եթէ ամենեւին առանց նաւահանգըստի:

Կղիկիաս. Քաջանաւահանգիստ է սա ըստ զօրութեան յաւէտագոյն, ով սիրելի:

Պղատուն. Վաշ թէ որպիսի ինչ ասես. և զինչ շուրջ զսովաւ գաւառն. որպէս ամենաբեր է, եթէ ոմանց ուրուք կարօտանայ:

Կղիկիաս. Գրեթէ ոչ և միոյ իրի իցէ կարօտացեալ:

Պղատուն. Եւ մերձաւոր սորա իցէ՛ արդեւք քաղաք հօւսի։

Կդիկնիաս. Ոչ ամենեին, վասն որոյ և բնակի՛. քան զի նախնի բացաբնակութիւն լինելով ներտեղեոջն՝ զգաւառն այն անապատ գործեաց, իբրու անբաւ ինչ ժամանակ։

Պղատուն. Եւ լերանց և դաշտաց, և նիւթոյ ամենայնի՝ որպիսի մասն յիւրաքանչիւրոց մեզ հասեալ է։

Կդիկնիաս. Նմանեալ է՝ ի միւսում՝ Երեսոյ բոլորովն բնութիւն։

Պղատուն. Դժուարին եթէ դաշտային թերեւ աւելցես զնա։

Կդիկնիաս. Յոյժ իսկ զերկաքանչիւրսդ։

Պղատուն. Սպառչ է անբոյժ իսկ առ ի ստացումն առաքինութեան. Քանզի թէ առ ծով հանդերձեալ էր գոլ և քաջանաւահանգիստ, և ոչ ամենաբեր՝ այլ բազմօք նուազեալ, մեծի ուրուք կարօտանայր փրկչի իւրոյ, և օրինադրաց ոմանց աստուածայնոց, եթէ ոչ էր հանդերձեալ՝ բազում զանազան և յոռին ունել բարք՝ բնութեամբ այսպիսի լինելով։ Բայց այժմ մխիթարութիւն ունի զութսուն ասպարիսացն. մերձաւորագոյն իսկ քան զոր պատշաճն է գրեթէ կայով առ ծովուն՝ որչափ քաջնաւահանգիստ ասես գոյ զսա։ Սակայն սիրելի ինչ է և այս. քանզի դաւառն բնակեալ առ ծով ումեմն՝ իւրիք զօրհանապազ հշտագոյն է, սակայն մանաւանդ ճշմարտապէս և աղտաղտուկ և դառն ունի մերձաւորութիւն. քանզի վաճառաւ և ընչեւք ի ձեռն վաճառականութեան լցեալ զանձն իւր, բաղդ դիւրափոփոխ և անհաւատագոյն ծնանի առ հոգիան, և զինքն իսկ առ ինքեան քաղաքն առնէ առանց հաւատարմութեան և առանց բարեկամութեան, և առ այլ մարդիկ նոյնպէս։ Բայց առ այսոցիկ մխիթարութիւն զամենաբեր գոյն ստացեալ է, և դժուարին գոլոյն յայտ է եթէ ոչ բազմաբեր իսկ և միանգամայն ամենաբեր. քանզի զայս առնե-

1 Յոյն՝ վասն որոյ խորհիմք հաստատել անգէն դազթականս. քանզի...

լով բազում պատճառս գտանէր՝ հաւաքմամբ գահեկանի ոսկոյ և արծաթոյ, և սոքօք լի լինէր արդեւք, որոյ մեծագոյն չար՝ իբրու ասելի է բանս՝ մի փոխանակ միոյ ոչ ինչ արդեւք լինիցի քաղաքի՝ ի ստացումն արդարագոյն և ազնուական բարուց, իբրու ասացաք՝ եթէ յիշիցէք ՚ի յառաջագոյն բանսն:

Կդիկնիսս. Եւ յիշեմք և ներեմք, զի և յայնժամ և այժմ ասելոք քո ուղղապէս է:

Պդատուն. Եւ զիարդ իցէ նաւակառուցական նիւթիւ տեղին գաւառին այնմիկ, կամ որպէս ունի:

Կդիկնիսս. Այ գոյ բնաւ ոչ հաճարի ոմն բանից արժանի, և ոչ սօսի և նոճի ոչ բազում, և շոճի և լայն տերեւի սակաւ թերեւ գտցէ որ՝ որով վարիլ նաւակառուցացն առ ներքին մասունսն և ողնափայտիցն հարկաւոր է:

Պդատուն. Եւ այսօրիկ ոչ ինչ չարաչար ունիցի գաւառին բնութեանն:

Կդիկնիսս. Զի իսկ:

Պդատուն. Զմանութիւնս չար նմանել թշնամեացն ոչ գիւրաւ հնար է քաղաքի, թէպէտ և բարի է¹:

Կդիկնիսս. Առ զիսկ յասացելոցդ հայելով՝ ասացեր զոր ասեսդ:

Պդատուն. Ո՛վ գիւցային, պահեա զիս հայելով՝ յասացեալն յառաջագոյն յաղագս կրետացւոցն օրինացն, իբրու զի առ մի ինչ հային: Եւ զայս արդ աւելաք, իբրու զնոյն ինչ գոյով առ ՚ի պատերազմունսն: Բայց ես զմտաւ ածեալ ասացի՝ իբրու զի թէ յառաքինութիւն հային իսկ այսպիսի օրինադրութիւնքս եղեալ՝ բարեւք ունիցի. բայց եթէ առ մասն ինչ՝ և առ ամենայն ոչ, գրեթէ ոչ ամենեւին ներէին: Արդ դուք ինձ փոխանակ հասեալ օրինադրութեանս հետեւելով, զգուշացուք եթէ ոչ թերեւ առ ՚ի յառաքինութիւն տարածելով, կամ յառաքինութեան մասն մասն ինչ օրինադրեմ: Քանզի զայս իսկ զօրէնսն մի-

1 Ըսա յոյն բնագրին. Զի օգտակար է քաղաքի՝ չունել գիւրու թիւն նմանելոյ թշնամեացն, ուր չգուցէ ինչ բարի:

այն կարծեմ եղեալ ուղղապէս՝ որ 'ի նմանութիւն աղեղնաւորի յամենայն ժամ այնմիկ դիտողութիւն արասցէ՝ որոյ յայնցանէ որ միշտ բարի են հետեի ինչ շարունակաբար . և զայլն ամենայն 'ի միասին 'ի բաց պակասեցուցանէ, եթէ փարթամութիւն ոք՝ և եթէ այլ ինչ յայլոցն այնպիսեացն գոլով հանդիպի։ Բաց յասացելոցն յառաջագոյն, և զնմանութիւն իսկ ասէի զթշնամեացն՝ զայն որ չարաչարն է՝ այսպիսի ինչ լինել, յորժամ բնակիցի ոք առ ծով, և տրտմի 'ի ձեռն թշնամեաց . որպէս ասաց իսկ ոչ յիշելով՝ ախորժելով առ ձեզ զչարութիւն, Զի Մինովս երբեք զբնակեալսն յԱստիկէ յանդիման կացոյց 'ի դժուարին ոմն բերումն հարկի, զօրութիւն բազում ստացեալ առ ծով . և նոքա ոչ ևս ստացեալ էին նաւք պատերազմականք որպէս այժմ . և ոչ զգաւառն իսկ լի նաւակառուցական ծառօք՝ իբրու դիւրապէս զնաւակառուցականն առտուիցեն զօրութիւն։ Ո՛չ ապաքէն այսպիսիք ոմանք եղեն 'ի ձեռն նմանութեան նաւավարութեան . ինքեանք նաւավարք եղեալք՝ վաղվաղակի յայնժամ զթշնամիսն վանեցին։ Զի սոակաւին թերեւ բազում անգամ եւթն կորուսանել մանկունք սոցա պատշաճ էր՝ նախ քան զհետեակ զինուորացն փոխանակ նաւավարք լինել, և սովորել փութապէս 'ի բաց վազելով ընթացմամբ առ նաւսն հասանել վաղվաղակի, և դարձեալ 'ի բաց դնալ, թուելով ոչ ինչ առնել ամսթալի . ոչ հրաման արձակելով մեռանել թշնամեացն 'ի վերայ հասանելով, այլ վայեքագոյն պատճառս լինել սոցա, և յոյժ պատրաստ՝ զէնս կորուսանելով և փախչելով զփախուստս՝ իբրու ասեն ոչ ամթալիս։ Քանզի այսոքիկ 'ի նաւակառուցական զինուորութենէ բանք սիրեն պատահել ոչ արժանիք գովութեան բազում անգամ բիւրոց՝ այլ նորին ներհակի . քանզի զբարք չարք՝ ոչ է պարտ երբեք սովորել, եւ այն իսկ էր լաւագոյն մամս քաղաքացեաց, էր իսկ զայս ինչ և 'ի Հոմերոսէ ընկալուլ զի խորհուրդս այս՝ բարի ոչ էր, քանզի Ոդիսեւս այսոքիւք դաւաճանէ զԱգամեմնոն՝ յորժամ արէացիքն 'ի ձեռն տրովադացւոցն ըմբռնեալք էին մարտին . և նա հրամայեաց

զնաւքն՝ ի ծովն քարշել. և նա դժուարացեալ անար-
գելով ասէ ցնա. «Իբրու անհմուտ ոմն պատերազմիս
լինելով հաստատապէս զգեղեցիկ զնաւսդ առ թշնա-
միսն մերժես. քանզի մանաւանդ տրովացւոցն լինի-
ցին ըղձալի, և մեզ պատճառ արմատի խլելոյ. քանզի ոչ
աքէացիքս յաղթեցին պատերազմիս՝ նաւացս այսպէս
ձգելով, այլ դարձուցանեն զերեսս իւրեանց վաղվա-
զակի, և այսմ պատճառ քոյդ իցէ խորհուրդ՝ որպէս
յայտնէ ոգեալդ առ ի քէն, ։ Զայսոսիկ դիտէր և նա
եթէ չար են ի ծով նաւքն՝ առ զինուորքն մար-
տուցեալք կալով. առիւծք եթէ իմասցին արգելք
փախուցեալ զեղջերուս՝ այսպիսեալ վարին սովորու-
թեամբ. Առ սորօք և քաղաքացն ի ձեռն նաւար-
կութեան և զօրութիւնքն միանգամայն փրկութեան,
և պատիւս՝ ոչ գեղեցկագունին ի պատերազմակա-
նացն բացատրեցին. քանզի ի ձեռն վարչութեան յիս
նապետութեամբ և նախապետութեամբ պէսպէս
գորով մարդկան, և ոչ երևելով առանձնապէս արիա-
գունիցն, զպատիւն իւրաքանչիւրոց ոչ կարիցէ որ բա-
ցատրել ուղղապէս, և մանաւանդ որպէս քաղաքավա-
րութիւն ասկաւին ուղիղ լինիցի յայսմանէ զրկեալ։

Կղիկիաս. Անհնարին է, իվ սիրելի. Բայց զնաւա-
մարտութենէն որ եղև յելլենացւոցն առ բարե-
բաստքն՝ մեք ասեմք իսկ կրետացիք՝ կեցուցանել
զեյլադա։

Պղատոն. Քանզի բազումք յելլենացւոցն և ի
բարբարոսացն՝ ասեն զայսոսիկ. Բայց մեք, իվ սիրելի,
ես իսկ և սա Մեգիլոս, ասեմք զհետեակ մարտն
որ եղև ի Մառաթոն և ի Պլատէքն. զմինն սկսանի՝
զփրկութեանն ելլենացւոցն, և զմիւսն ի կատարած
հասուցանել, և զոմանս յելլենացւոցն վեհագոյնս ա-
րարեալ, և զոմանս ոչ վեհագոյնս, զի այսպէս ասաս-
ցուք, յազադս այնոցիկ որ յայնժամ կեցուցին զմեզ
մարտքն. Քանզի առ այնմիկ որ ի Սալամինայ էր՝ յա-
ւելայց քեզ զայն որ առ Արտեմիսիոս առ ծովոյն
մարտն։ Այլ և այժմ հայելով առ քաղաքավարու-

1 Յայն՝ ընդգէմ բարբարոսացն։

Թեան առաքինութիւնն, և զգաւառի բնութիւն, գիտեմք և զօրինացն կարգաւորութիւն. զայսպէս կեալն և ոչ զգոն միայն մարդկան՝ պատուականագոյն վարկանելով որպէս և բազումք. այլ զվեհագոյն լինին և զգոն, իբրու այսչափ ժամանակ, որչափ և իցեն. առաջաւ մեզ իսկ այս, որպէս Թուի ինձ, յառաջագոյնքն:

Կղիմիաս. Զի իսկ:

Պղատուն. Զայս ինչ դիտեսցուք միայն. ըստ ճանապարհացն եմք 'ի գալ այնմիկ՝ որ գեղեցկագոյն է քաղաքաց յաղագս բնութեանց և օրինադրութեանց:

Կղիմիաս. Եւ յոյժ իրաւապէս:

Պղատուն. Ասա իսկ զոր յետ այսոցիկ 'ի կարգին է. ո՛վ իցէ ժողովուրդն բնակեալն առ ձեզ, կամ որպիսի՞ յամենայն Կրիտիոյ է յօժարացեալն. որպէս՝ ամբոյն յօրով լիեալ 'ի քաղաքին, եթէ միայն գաւառին են մնունդք. քանզի ոչ միայն յելլենացւոց հաւաքին, այլ տեսանեմք զոմանս և յարգիացւոցն և յեգիւնոյ, և այլուստ բաց յելլենացւոցն բնակելով 'ի գաւառն: Սակայն առ հասեալ ժամն ասա մեզ, ուստի՞ ասես լինել զգօրս քաղաքացն այժմ:

Կղիմիաս. Յամենայն Կրետէոյ իսկ Թուի ինձ լինել. և այլոցն իսկ յելլենացւոց՝ մանաւանդ երևէր ինձ զայնոսիկ որ 'ի Պելոպոնիոսի էին ընդունել բնակակիցք. քանզի և զայդ իսկ զոր այժմ ասես ճշմարիտ ասես՝ իբրու Թէ յԱրգոս էին, զի և յաւէտագոյն ընտիրք են այժմ աստանօր սեռն գորտիւնացւոց. քանզի 'ի Գորտիւնոյ հանդիպի 'ի պելոպոնիսականէն յայսմանէ լեալ բացաբնակ:

Պղատուն. Ո՛չ այսուհետեւ դիւրաւ այսուիկ նմանապէս Թերեւս լինիցի բնակութիւնն քաղաքին. յորժամ ոչ մեղուացն հոյլիցն լինիցի յեղանակաւ, մինն սեռի միոյ գաւառէ հասանէ, հասանելով բարեկամաց՝ և առ բարեկամս բնակիցի, անձկութեամբ ոմամբ

1 Յոյն. Եթէ կամիցիմք ընդ նոյն ճանապարհ յառաջ խաղալ, որ պատշաճագոյնն իցէ յաղագս քաղաքաց հաստատութեան և օրինադրութեանց:

պաշարելով երկրին, և կամ այլօք այսպիսի կրիւք հարկեալ, լինիցի երբեք զի և հակառակութեամբ բռնադատեալ մասն ինչ քաղաքի հարկեսցի թերևս այլ ուրուք օտարանալ: Եւ երբեք 'ի միասին քաղաք ու մանց փախեալ միահամուռն՝ վեհապունիւն յաղթեալ պատերազմաւ: Այսօքիկ արդ ամենայն ունին զոմն դիւրագոյն ինչ առ 'ի բնակիլ և յօրինադրիլ, և զոմն յոյժ ինչ դժուարին. քանզի մի ինչ գոլ սեռ հոմաձայն և օրինակից՝ ունի ինչ սիրելութիւն, հաղորդ գոյով տաճարաց, և ամենեցուն այսպիսեացս իսկ՝ զայս օրէնս և զքաղաքավարութիւնս. բաց յայնցանէ որ ընտանիքն իւրեանց ոչ ընկալցին դիւրաբար, և երբեմն իսկ վասն չարութեան՝ օրինաց հակառակելով, և խնդրելով տակաւին՝ նոյն բարութն վարիլ 'ի ձեռն որոց և յառաջագոյն ապականացու՝ դժուարին և դժուարահաւան լինիցի բնակեցուցանողին և օրինադրին: Իսկ պէսպէս սեռն 'ի միասին հաւաքեալ լսել իսկ զօրէնսն նորագոյնս՝ թերևս կամեսցի. բայց միաբանիլն՝ իբրու երիվարաց ոմանց լծակցութիւնք 'ի միասին և 'ի նոյն ըստ ասացելումն փոքնելն, բազում ժամանակի պէտս ունի, և դժուարին է ամենեւին: Այլ է ճշմարտապէս օրինադրութիւն և բնակեցուցանելն զքաղաքս՝ ամենեցուն կատարելագունից առաքինութեամբ արանց:

Կդիւնիւս. Վայելապէս. բաց առ ո՞ հայելով զայս ասացեր, ասա ինչ հաւաստագոյն, ով բարի:

Պդաւոռն. Կարծեմ եթէ յաղագս օրինադրաց վերստին պատմելով՝ միանգամայն ասել ինչ և վատ թարագոյն: Այլ եթէ առժամայն ասացից՝ ոչ լինիցի իրս կատարելապէս տակաւին. և թերևս երբեք դժուարացայց. քանզի գրեթէ ամենայն մարդկայինս թուի այսպէս ունել:

Կդիւնիւս. Յաղագս որո՞յ ասես:

Պդաւոռն. Հանդերձեալ էի ասել իբրու ոչ ոք 'ի մարդկանէ երբեք ոչինչ օրինադրէ, այլ պէսպէս հանդիպմունք և պատշաճք 'ի վերայ հասանելով՝ զանազանապէս օրինադրեն մեզ զամենայն ինչ. քանզի կամ պատերազմ բռնադատելով դարձոյց զքաղաքա-

վարութիւն և փոխադրեաց զօրէնս, կամ դժուարին տնտնկութեան տարակուսանք, բազում անգամ և հիւանդութիւնք՝ հարկեն նորաձեւել, և սասանմունք ՚ի վերայ հասանելով առ բազում ժամանակաւ բազում ամաց՝ բազում անգամ տարաժամութեամբ: Եւ զայսոսիկ իսկ զամենայն յառաջագոյն տեսանելով ոք՝ ճեպեսցի թերեւս ասել իբրու ես այժմ, զի մահկանացուն իսկ ոչ և միոյ ուրուք օրինադրէ և ոչ ինչ, այլ պատահմունք գոյ ասիցէ գրեթէ զամենայն մարդկային իրողութիւնս: Եւ է այս իսկ առ նաւավարութիւն և վարչութիւն և բժշկական և զօրավարական. զայս ամենայն ասելով՝ թուիր բարեք գոյ, այլ սակայն և զայս ինչ ասելով՝ բարեւք ասել առ նոյնս սոցունց:

Կդիկնիսս. Զորպիսի ինչ:

Պդաւոռն. Իբրու իսկ աստուած զամենայն, և աստուծով հանդիպումն և ժամանակ զմարդկայինս զամենայնս նաւապետեն. քանզի հանդարտագոյն իսկ է՝ պարտ վարկանիւն այսմիկ հետեւիլ արուեստիս. քանզի ՚ի ձմերանի ժամանակ ըմբռնելով զվարչականն զմեծամեծս առնէ. և կամ ոչ և զայս մեծ ինչ յաճախութիւն եդից թերեւս արհեստիս:

Կդիկնիսս. Ո՞րպէս:

Պդաւոռն. Ո՞չ ապաքէն և առ այսն այսպէս, և ըստ նորին ունիցի բանին: Քանզի և օրինադրութիւն զսա իսկ ասել պարտ է, այլոցն ՚ի միասին հասանելով, որչափ պարտ է գաւառի հանդիպիլ, եթէ հանդերձեալ է բնակիլ բարեբաստապէս օրինադիրն ՚ի շէմարտութիւն հուպ դուլով, յամենայն ժամ պատահեսցի այնմիկ քաղաքին:

Կդիկնիսս. Ճմարտագոյն ասես:

Պդաւոռն. Ո՞չ ապաքէն որ առ իւրաքանչիւր յասացելոցս ունիցի ինչ զարուեստս, և իղձ արասցէ զի կարասցէ ուղղաբար զհանդիպեալն յարմարել ՚ի ձեռն արհեստին:

Կդիկնիսս. Եւ ամենեւին արդար:

Պդաւոռն. Եւ այլքն իսկ ամենայն այժմ ասացեալքն հրամայելով՝ նոյնպէս ըղձալ ըղձային թերեւս:

Կդիկնիսաւ. Եւ զիարդ ոչ:

Պդատուն. Այսպէս իսկ թուի ինձ թէ և օրինաւ
դիրն արասցէ:

Կդիկնիսաւ. Եւ ինձ իսկ թուի:

Պդատուն. Բեր արդ, ով օրինադիր, — առ սա ասաս-
ցուք. — զի քեզ և որպէս տացուք ունելով քաղաք, զոր
առեալ ունիցիս դու: Իսկ 'ի մնացելոցն բաւականա-
պէս զքաղաքն մատակարարեալ, զինչ յետ այսորիկ
ուղղապէս է ասել զօրինադիրն. թերեւ ասացուք թէ
այսպէս պարտ է:

Կդիկնիսաւ. Այո:

Պդատուն. Զայս ինչ ասէ. Տուք ինձ հարստահա-
րեալ քաղաք, և եղիցի տէրն սորա համբալ ոմն
բռնաւոր. և 'ի յիշողութիւն սրագոյն և դիւրին առ
ուսմունս, և արիագոյն և մեծվայելուչ բնութեամբն,
զոր և յառաջագոյն ասէաք, պարտ գորով հետեիլ 'ի
միասին ամենայն առաքինութեան մասանցն. և այժմ
հարստահարեալ քաղաքիս հետեւեսցի հոգի այսպի-
սի, եթէ հանդերձեալ է շահիլ զայլն 'ի գոյից:

Կդիկնիսաւ. Թուի ինձ եթէ զողջախոհութենէ ճա-
ռէ օտարս, ով Մեգիլէ, պարտ գոլ հետեիլ, այսպէս
իսկ է:

Պդատուն. Զաւակական անունդ ասացեր, ով Կլի-
նիա, և ոչ զայն զոր պանծացուցանելով ասէ խոհե-
մութիւն հարկելով գոլ զողջախոհութիւնն. այլ զայն
իսկ զոր վաղվաղակի մանկանց և գազանաց ոմանց՝
առանց ժուժկալութեան առ հեշտութիւնքն լինե-
լով իբրու կցորդ բնութեանն 'ի վերայ հասանի, և
ոմանց ժուժկալութեամբ, զոր և միացեալ ասացաք
բազում բարութեանցն՝ ասելով ոչ արժանի գոլ բա-
նի: Հուպ է արդ յասացեալն բանս:

Կդիկնիսաւ. Ճամարիտ:

Պդատուն. Այսպիսի իսկ բնութիւն ունիցի բռնա-
ւորն, առ այլք ասացեալ բնութեանցն, եթէ քա-
ղաքին զօրաւոր գոլ պարտ է. զի ընկալեալ վաղվա-
ղակի քաղաքավարութիւն՝ տրամադրութիւն ոչ է և
ոչ լինիցի երբեք:

Կդիկնիսաւ. Եւ որպէս և ի՞նչ բանիւ զայսոսիկ, ով

սիրելի, ասելով որ ուղղապէս ասել՝ զանձն իւր հաւանեցուցանէ:

Պղատուն. Դիւրագոյն իցէ այս հաւանելի, ի՞նչ Կլիւնիա, իբրու ըստ բնութեանց այս այսպէս է:

Կլիւնիա. Ո՛րպէս ասես թէ բռնաւորն լինիցի համբակ, ողջախոհ, քաջութեամբ, յիշող, արիագոյն, մեծ վայելուչ, բարեբաստ:

Պղատուն. Յաւել ո՛չ այլ ինչ՝ այլ զլինելն առ սովաւ օրինադիր՝ արժանի գովութեան, և զպատահումն ինչ բարի ածել ՚ի վերայ սորա: Քանզի այսորիկ լինելով, գրեթէ ամենայն ինչ աստուծով գործեցաւ. այնոքիկ զորս զանազանապէս բարի գործելով որ քաղաքի կամեցեալ ախորժէ. և երկրորդ՝ եթէ երկու ոմանք լինիցին իշխանք այսպիսիք. և երրորդ՝ ըստ համեմատութեան: Այսպէս դժուարագոյն՝ որչափ յօլովագոյնք իցեն. և որչափ ներհականն այսոցիկ պատահէ՝ լինիցի ներհակապէս:

Կլիւնիա. Ի հարստահարութենէ արիագոյն ասես լինել զքաղաքն՝ որպէս երեւի, օրինադրով ծայրագունիւ իսկ, և զարդարեալ բռնաւորաւ դիւրաւ իսկ և վաղվաղակի փոխաբերիլ յայս ինչ զոր ասեմն ՚ի վատթարագունէն: Եւ երկրորդ իսկ՝ ՚ի սուղ իշխանութենէ, որպէս ասես. և երրորդ՝ ՚ի հրապարակակալութենէ:

Պղատուն. Ոչ. այլ ՚ի հարստահարութենէ իսկ առաջին, և երկրորդ ՚ի թագաւորական քաղաքավարութենէ, և երրորդ ՚ի հրապարակակալութենէ ումեմնէ, չորրորդ՝ ՚ի սուղ իշխանաց ասեմ: զայսոցիկ լինելութիւնս դժուարապէս հնար գոլ թերեւս ընդունել. քանզի յօլովք առ սովաւ լինիցին բռնաւորք: Եւ զայսոսիկ ասեմք լինել՝ յայնժամ ճշմարիտ օրինադիր լինիցի բնութեամբ՝ և հասարակաց պատահիցի սմա զօրութիւն առ այնոցիկ՝ որ ՚ի քաղաքին ըզմեծագոյնսն կարեն, և ուր թուով իսկ սակաւ բայց զօրաւոր՝ որպէս ՚ի հարստահարութիւն լինիցի. այսպէս և արագութիւն և պարտութիւն փոխաբերութեանն սիրէ լինել:

Կլիւնիա. Ո՛րպէս, քանզի ոչ իմանամք:

Պրատուն. Եւ սակայն ասացաւ առ 'ի մէջ ոչ մի անգամ, այլ և բազում անգամ: Բայց դուք թերևս ոչ էք տեսեալ երբեք բռնադատելով զքաղաք:

Կդիմիաս. Եւ ոչ եմ իսկ ցանկացող տեսութեանդ այդմիկ:

Պրատուն. Բայց զայս իսկ տեսանիցես թերևս 'ի սմա իբրու այժմ ասացաք:

Կդիմիաս. Զորպիսի ինչ:

Պրատուն. Զի ոչ ինչ կարօտանայ աշխատութեանց՝ և ոչ ամենեկին բազում ժամանակի՝ բռնաւորն կամելով փոխել զսովորութիւնք քաղաքի. այլ գնալ ինքն իսկ նախ՝ որպէս և կամեսցի թերևս գոլ զայլն, եթէ յառաքինութեան խորհուրդս յորդորել կամեսցի զքաղաքացիքն, և եթէ 'ի ներհականսն. ինքեամբ նախ գծադրել զամենայն գործելոյն, և զոմանս գովելոյն և պատուելոյն, և զոմանս 'ի պարսաւանս ածել. և զայն իսկ որ ոչ հաւանին՝ անարգելով ըստ իւրաքանչիւր գործոց:

Կդիմիաս. Եւ որպէս կարծեմք, վաղվաղակի 'ի միասին հետեիլ զայլն քաղաքացիս՝ այնմիկ որ ըմբռնեալ իցէ զայսպիսի հաւանականութիւնս, և ըզբռնութիւնս միանգամայն:

Պրատուն. Զմեզ ոչ դք հաւանեցուցանելով, սիրելիք. այլպէս վաղվաղակի և դիւրաւ հնար գոլ փոխել երբեք քաղաքի զօրէնս, բայց եթէ բռնաւորացն առաջնորդութեամբ, և ոչ այժմ այլպէս լինի, և ոչ դարձեալ երբեք լինիցի. զի և այս իսկ ոչ է մեզ անհնարին, և ոչ դժուարապէս թերևս լինելով: Բայց այսուիկ դժուարին է լինել, և սակաւ իսկ՝ եղեալն առ բազում ժամանակաւ. և յորժամ պատահեսցի՝ զյղբունս և զբազում բարութիւնս գործիցէ: Յորժամ տուփումն աստուածային ողջախոհ և արդար խորհրդոցն՝ պատահեսցի առ մեծագոյն ումանս զօրութիւն, կամ ըստ միջշխանութեան զօրացեալ, և կամ ըստ փարթամութեան գերունաւկութեան տարբերեալս և կամ ըստ սեռից, և կամ զնեստողոսին եթէ երբեք դք վերստին նորոգեսցէ բնութիւն, զորմէ ասեն բանիցն զօրութեամբն պմե-

նեցուն վերագոյն լեալ՝ յաճախապէս տակաւին տար-
բերիլ և ողջախոհութեամբն: Եւ սա իսկ առ տրու-
վադացեօքն, որպէս ասեն, եղև. առ մեւք իսկ ոչ:
Ապա եթէ լեալ էր, և կամ լինիցի այսպիսի, և կամ
այժմ իսկ է որ 'ի մէնջ, երջանկապէս ինքն իսկ կեց-
ցէ, և երանելիք իցեն 'ի միասին լսողքն բանիցն՝
որ հոսեն ողջախոհ բերանոյն նորա: Նոյնպէս և 'ի
միասին խորհելն իսկ և ողջախոհիլն, մեծագոյն զօ-
րութիւն առ մարդիկ հասցէ, յայնժամ արիագոյն
քաղաքավարութիւն. և այսպիսի օրինացն բուսցի
լինելութիւն, զոր ասեմքս, ամենեցուն կանխագոյն
և ոչ երկարագոյն:

Կդիկնիաւ. Ո՛րպէս:

Պդատուն. Փորձեսցուք՝ յարմարելով զքեզ քաղա-
քաւս, ծերքն՝ որպէս մանկունք բանիւ ստեղծանել
զօրէնս¹:

Կդիկնիաւ. Հասցուք արդ, ոչ ծուլացեալք տա-
կաւին:

Պդատուն. Կարդասցուք զաստուած առ կազմու-
թիւնս քաղաքիս², և սա լուիցէ մեզ. և լուեալ քաղցր
և հեշտ հասցէ առ մեզ՝ հանդերձ մեւք զարդարե-
լով զքաղաքս և զօրէնս:

Կդիկնիաւ. Եւ եկեսցէ իսկ:

Պդատուն. Զորպիսի քաղաքավարութիւն ունիմք
առ միտս՝ հրամայել քաղաքի:

Կդիկնիաւ. Եւ որպիսի՝ ինչ ասես, խորհելով ասա
ևս զհաւաստի: Իբրու զհրապարակակալութիւն
ոմն, և կամ զսուղ ինչ իշխանութիւն, և կամ՝ զարիա-
գոյն յաղթութիւն, և կամ զթագաւորական: Զի
ոչ հարստահարութիւն երբեք ասացիս, իբրու մեք
իսկ զմտաւ ածեմք:

Պդատուն. Բեր արդ այսուհետև, թէ ո՞ր 'ի ձէնջ
կամեսցի տալ յառաջագոյն մեզ պատասխանի. զըն-
տանի քաղաքավարութիւնն ասելով, թէ ո՞ր է այն
պիսին:

1 Յայն. Որպէս ծերունիք սովոր են խրատել զմանկութիւն:

2 Այս է՝ յաջողել մեզ զքործ օրինագրութեանս:

Մեգիլոս. Ինձ ծերագունիս արդեւք իրաւացի է ասել յառաջագոյն:

Պղատոն. Թերևս իսկ ասա:

Մեգիլոս. Սակայն զմտաւ ածելով, ով տիրելի, զառ զակեդոմոնացոքն քաղաքավարութիւնն, ոչ ունիմք քեզ այսպէս ասել՝ թէ զո՞ դք պարտ է առասել զսա: Թուի ինձ նմանել հարստահարութիւն, քանզի պանչելի իրն վերդիտողացն՝ իբրու հարստահարական եղև առ սովաւ: Եւ է յորժամ երեւեսցի ինձ ոմն քան..... զաքս՝ հարստահարութեամբն յաւէտագոյն թուեցեալ.....³ արիագոյն յաղթութիւն գոլ զսա՝ ամենեցուն է անտեղի: Եւ թագաւորութիւն իսկ ՚ի ձեռն կենցաղոյս է ՚ի սմա, և նախնի ամենեցուն. և յամենայն մարդկանէ և ՚ի մէնջ նուցունց ասացեալ: Բայց ես այսպէս այժմ յանկարծակի՝ թերևս հարցեալ ճմարտապէս, որպէս աւսացի, ոչ ունիմ սահմանելով ասել, եթէ ո՞ դք է յայսոսիկ քաղաքավարութեանցս:

Պղատոն. Զնոյնդ ախտով, Մեգիլէ, երեւիմ ես ախտացեալ. զի ամենեւին տարակուսիմ զքաղաքավարութիւնն՝ որ ՚ի Կնոսոս էր, զոմն յայսցանէ հաստատելով ասել:

Մեգիլոս. Ըմարտապէս, ով պանչելիք, քաղաքավարութեանց հաղորդէք. բայց զոր անուանեցաքս այժմ՝ ոչ եմ քաղաքավարութիւնք, այլ քաղաքաց բնակութիւնք, տիրելով իսկ և ծառայելով ոմանց մասանց իւրեանց, և տեառն իւրաքանչիւրոյ իշխանութիւնն առասի: Եւ եթէ պարտ էր այսպիսոյ ուրուք մականուանիլ քաղաքին, ապա իսկ պատշաճ էր՝ զայն որ տէրն է այնոցիկ՝ որ ճմարտապէս միտք ունիցին՝ զամենայն անունն առասել:

Պղատոն. Բայց ով էր աստուածն:

Մեգիլոս. Փոքր ինչ արդեւք առասպելաւ վարել պարտ է, եթէ հանդերձեալ եմք ներդաշնակապէս յայտնել զայժմ ասացեալդ հարցումն առ ՚ի քէն:

1 Յոյն ἄφορος պարէտ, վերատեսուչ, վերակացու:

3 Այսպէս թերի յօրինակին:

Պղատուն. Ո՛չ ապաքէն պարտ է այսպէս առնել,
Մեզիդու. Ճշմարիտ:

Պղատուն. Զի քան զքաղաքան զորոց 'ի օկզբանէ
զբնակութիւնն պատմեցաք՝ տակաւին յառաջագոյն
ամենեւին ասի սկիզբն իսկ և բնակութիւն լինել առ
Կռնոսաւ, յաւէտ բարեբաստ. զորոյ նմանութիւն
ունելով է այն իսկ որ յայսցանէ որ այժմէն բնակի
արիապէս:

Մեզիդու. Բարեւք, որպէս թուի ինձ, յաղաքս
սորա լսել պարտ է:

Պղատուն. Ինձ իսկ այսպէս երեւի. վասն որոյ և
բանիւքս առաջի զսա եդի:

Մեզիդու. Ուղղագոյն ինչ գործելով, և զոր ինչ
'ի կարգի էր իսկ առասպելին կատարելով եթէ
պաշտէ, յաւէտ ուղղապէս արասցես:

Պղատուն. Առնելի իսկ է իբրու ասեքդ: Համբաւ
արդ ընկալեալ եմք երանելի կենացն որ յայնժամ
էին, իբրու անսպառ իսկ և ինքնաբուղիս ունէին
զամենայն. Եւ այսոցիկ պատճառն ասի այսպիսի ինչ:
Գիտելով ուրեմն Կռնոս, որպէս մեք պատմեցաք,
իբրու մարդկային բնութիւն ոչ և մի իցէ բաւական՝
զմարդկայինս տնօրինելով ինքնակալութեամբ զա-
մենայն, ոչ լի լինել ամբարհաւաճութեամբ և անի-
րաւութեամբ. զայս արդ խորհելով կացուցանէր
թագաւորս և իշխանս քաղաքաց մերոց ոչ մարդիկ՝
այլ յաստուածայնոյ ումեմն և վեհագոյն սեռէ
զդիք. որպէս մեք այժմ առ հօտն առնեմք. և որ-
չափ ընտանիք են երամք՝ ոչ զարջառու արջառոց, և
զնոխազս նոխազաց՝ ինքեանց զմանն առնեմք իշ-
խանս. այլ մեք տիրեմք սոցունց վեհագոյնս այնոցիկ
սեռդ: Այնպէս իսկ և աստուած ուրեմն մարգա-
սէր գօրով՝ սեռիս մերոյ լաւագոյն վերակացուս առ-
նէր զդիսն. որ և սոցա 'ի ձեռն բազում դիւրու-
թեանն մեզ յոյժ դարման լինէր խաղաղութիւն և
պատկառանս և ազատութիւն, և առատութիւն ար-
դարութեան շնորհելով առանց հակառակութեան,
և բարեբաստք մարդկային սեռս գործիւր: Ասէ արդ
և այժմ բանս այսմիկ ճշմարտութեամբ վարելով,

իբրու որչափ քաղաքաց աստուած ոչ, այլ մահկանացու ոք իշխեսցէ, ոչ իցէ սոցա դադարումն ՚ի չարեաց. այլ նմանիլ մեզ պարտ է ամենայն հնարիւք զայնմիկ կենցաղն՝ որ առ կռոնոսով էր. և որչափ գոյ ՚ի մեզ անմահութիւն՝ սմա հաւանելով հրապարակաբար, և յատկապէս զճնակութիւնքն և զքաղաքն մատակարարելով զմտացն բաշխումն մականուանելով օրէնս: Ապա թէ այր մի, և կամ սակաւ իշխանութիւն ոմն, և կամ հրապարակակալութիւն՝ հոգի ունելով հեշտութեամբ ցանկացեալ ըղձալեացն, և ընդ սոքօք կարօտացեալ տեսելով՝ առ ոչինչ, այլ անկատար և անյագ՝ չար հիւանդութեամբ ըմբռնեալ իշխեսցէ քաղաքի, կամ ումնն ռամկի՝ կոխելով այսպիսի զօրէնքն, իբրու այժմ իսկ ասէաք, ոչ իցէ փրկութեան հնար, գիտել իսկ պարտ է մեզ զճանս զայս, ով կլինիաս, թէ որպէս սմա հաւանեսցուք, և կամ զինչ գործեսցուք:

Կդիկնիաս. Հարկէ իսկ հաւանիլ:

Պդառոն. Զմտաւ արդ ածցես, զի օրինաց տեսակք, այնչափ գոլ ասեն ոմանք, որչափ քաղաքավարութեանց իսկ են... Եւ քաղաքավարութեանց՝ արդ պատմեցաք որչափ բազումք ասեն: Բայց մի համարիր ՚ի սակս վատթարի ուրուք գոլ զայժմիկ երկբայութեանս, այլ յաղաքս մեծագունի. քանզի զարդարն և զանիրան, թէ որպէս պարտ է տեսանել, դարձեալ եհաս մեզ երկբայութիւն: Քանզի ոչ առ պատերազմն, և ոչ առ առաքինութիւնն, բռնորովին հպիլ պատշաճ գոլ ասեն զօրէնքն, այլ զորինչ հաստատեալ քաղաքավարութիւնն պատշաճ իցէ. թէ որպէս միշտ իշխիցէ, և ոչ քակիցէ զճնութեամբ սահմանն իրաւանց, այսպէս ասել գեղեցկագոյն:

Կդիկնիաս. Ո՞րպէս:

Պդառոն. Քանզի լաւագունին է պատշաճ:

Կդիկնիաս. Ասա ինչ հաւաստի:

Պդառոն. Այսպէս դնէ երբեք, որպէս ասեն, զօրէնսն ՚ի քաղաքի յամենայն ժամ՝ կալողն՝:

1 Այս է՝ որ զօրաւորն իցէ, նա միշտ սահմանէ զօրէնս:

Կդիկնիւս. Ճշմարիտ ասես:

Պդաւտոն. Կարծես դու արդեւք իբրու ասէի, կամ զՏրապարակ երբեք յաղթելով, և կամ զայլ ոմն քաղաքավարութիւն և կամ զբռնաւոր զնել կամաւ՝ նախ առ այլ ինչ օրէնս, քան եթէ առ պատշաճն անձին իւրոյ և զիշխանութեան՝ զի մնասցէ:

Կդիկնիւս. Եւ զիմրդ:

Պդաւտոն. Ո՛չ ապաքէն և որ անցանի ընդ այնոսիկ որ եդեալքն են՝ տանջեսցի առ ՚ի դրողէն իբրու ապիրատեալ, իրաւացի գոլ զսոսա մականուանելով:

Կդիկնիւս. Նման է արդ:

Պդաւտոն. Զայսոսիկ միշտ և այսպէս, և ըստ այսոցիկ իրաւունան արդեւք ունիցին:

Կդիկնիւս. Ասաց արդ բանս այսպէս:

Պդաւտոն. Քանզի է այս յաղագս այնոցիկ ապիրատութեանցն ՚ի սկզբանն:

Կդիկնիւս. Որո՞ց իսկ:

Պդաւտոն. Այնոցիկ զորս յայնժամ դիտեալք թէ որո՞ց պարտ է իշխել այլոց: Եւ երևեցաւ իսկ զի իշխեսցեն ծնողքն ծննդոցն, և համբակացն ծերքն, և նահատակողքն՝ անարեացն: Եւ փութապէս այսպիսի ինչ էին ասացեալքն. բայց եթէ յիշեմք, և հակառակէին՝ ոմանք միւսոց. և արդ մի էր և այս յայնցանէ, և ասացաք երբեք ըստ ընութեան ՚ի վերայ հասեալ զՊինդարոս արդարացուցանելով զբռնաւորն՝ այսպէս ասել:

Կդիկնիւս. Այո, այսոքիկ էին որ ասացան յայնժամ:

Պդաւտոն. Դիտեա արդ՝ թէ որպիսեանց ոմանց պարտ է աւանդել զքաղաքս մեր. քանզի եղև իսկ բիւր անգամ այսպիսիս՝ առ ոմանց քաղաքովք:

Կդիկնիւս. Որպիսի՞դ:

Պդաւտոն. Իշխանացն առ մարտս հասանելով, յաղթողքն զիրողութիւնն և զոր ինչ ՚ի քաղաքն էին այսպէս ընտանեցուցին իւրեանց, իբրու իշխանու:

1 Յօրինակին՝ հակառակիս էին:

Թեան բնաւ ոչ հաղորդեցուցանել զպարտեալսն՝ և ոչ զծնունդս սոցա. և զգուշութեամբ պահելով զմիմեանս՝ կեան այսպէս. քուցէ յիշխանութիւն հասեալ 'ի սոցանէ՝ 'ի վերայ յարիցէ, յիշելով զյառաջագոյն եղեալ չարիսն: Զայսոսիկ մեք ասեմք այժմ ոչ քաղաքավարութիւնք գոլ, և ոչ ուղիւղ օրէն, որչափ ոչ 'ի սակս հասարակաց 'ի միասին եղան քաղաքին: Իսկ զայնոսիկ որ 'ի սակս ոմանց հակառակողք՝ և ոչ քաղաքացիք զոր ասասցուք, և զերաւունքն սոցա, զոր ասեն գոլ, վարկանիմք մնոտի աւսացեալք: Եւ ասացան առ 'ի մէնջ այսորիկ 'ի օակս այնորիկ, իբրու զի մեք քոյոյ քաղաքիդ իշխանութիւն ոչ տացուք, քանզի փարթամ է, և ոչ յայսպիսեացն այլ ինչ է ստացեալ զօրութիւն, կամ մեծութիւն կամ սեռ: Բայց այն իսկ է՝ որ եղեալ օրինացն դիւրահաւան իցէ, և յաղթէ զյաղթութիւնն զայն 'ի քաղաքին, սմա ասեմք և զաստուծոյն պաշտօնն տալ, և պատշաճ գոլ զմեծագոյնն: Զմեծագոյնն՝ առաջնոյն, և զերկրորդն այնոցիկ որ երկրորդաբար յաղթիցէ. և ըստ համեմատութեան այսպէս այնոցիկ որ 'ի կարգին են. զայն որ յետ այնոցիկ են՝ իւրաքանչիւր ոք բացատրելի գոլ, Եւ զասացեալսն իսկ իշխանք՝ այժմ պաշտօնեայք օրինոքն կոչիցի՝ ոչ խակ անուանց ինչ նորաձեւութեան, այլ վարկանիմ ամենայնի յաւէտագոյն գոլ առ այսուիկ փրկութիւն իսկ քաղաքի: Եւ ներհական նորին, քանզի յորում քաղաքի իցէ իշխեցեալ և ապախտ օրէնք՝ տեսանեմ ապականութիւն այնմիկ պատրաստ գոլով: Եւ յորում տէր իցէ իշխանացն, և իշխանքն ծառայք օրինացն, զփրկութիւն՝ և զամենայն որչափ աստուածքն քաղաքաց պարգեւեցին բարութիւնք՝ լինելով տեսանի:

Կդիւնիաւ. Այո. երգչելով յԱրամազդ, իմ սիրելի, զի ըստ հասակիդ քո արագատես:

Պղատուն. Քանզի համբակ գոլով... զայսպիսիս աղօտագոյն տեսանիցի, և ծերացեալ իսկ արեալ գոյն:

Կդիւնիաւ. Ճշմարտագոյն իսկ:

Պղատուն. Արդ յետ այսոցիկ զինչ 'ի կարգին է բանիդ՝ կատարել պարտ իցէ:

Կղիկիաւ. Եւ որպէս ոչ:

Պղատուն. Ասացուք արդ զսոսա, թէ ով արք, աստուած իսկ, որպէս նախնի բանն է, սկիզբն և զվաղձան և զմիջոց զէականն ամենեցուն ունելով, ուղղապէս կատարէ զամենայն ըստ բնութեան շրջաբերելով, և ամա իսկ հետեւի իրաւունս միշտ: Պակասելոցն յաստուածային օրինացն պատուհասիչ, որոյ որ հանդերձեալն իսկ իցէ բարեբաստ գոյ՝ 'ի միասին հետեւի խոնարհութեամբ զարդարեալ: Իսկ այնոքիկ որ 'ի ձեռն ամբարհաւաճութեան վերացեալ իցէ և կամ ընչիւք գողոզացեալ, կամ պատուօք և կամ մարմնոյ գեղեցկութեամբ, համանգամայն մանկութեամբ և անխոհեմութեամբ. բորբոքի ամբարտաւանութեամբ հոգւով, իբրու ոչ իշխանի, և ոչ այլոյ ուրուք առաջնորդի կարօտացեալ, այլ և այլոց բաւական գոյով առաջնորդել, մնասցէ իսկ յաստուծոյ մերկացեալ: Եւ մնացեալ այսպիսի, և զայլս տակաւին այսպիսիս ըմբռնեալ՝ խայտայ խռովեցուցանելով միանգամ զամենայն՝ և բազմաց ոմանց թուիցի ոմն գոյ, և յետ ժամանակի ոչ բազում՝ հատուցանէ պատուհաս ըստ իրաւանցն ոչ բամբասելի. և զանձն իւր, և զտուն և զքաղաք՝ միահամուռ խռովեալ գործիցէ: Առ այսոսիկ արդ այսպէս կարգաւորեալ, զինչ պարտ է առնել կամ տրամախոհիլ, և զինչ ոչ այնմիկ որ խոհեմականն է:

Կղիկիաւ. Յայտ իսկ է այս ինչ՝ որ յայնցանէ որ հետեւելոց են աստուծոյ, յապա ժամանակաւ պարտ է տրամախոհիլ ամենայն առն:

Պղատուն. Եւ որպիսի գործք սիրելի և հետեւող իցէ աստուծոյ: Մի գոյով և մի բան նախնի ունելով՝ զի նմանոյն իսկ չափաւոր գոյով, նմանին արդեւք իցէ սիրելի: Իսկ այնոքիկ որ առանց չափոյ են՝ ոչ միմեանց, և ոչ այնոցիկ որ չափաւորքն են՝:

Արդ մեզ աստուած ամենայն ընչից չափ իցէ, մա-

1 Կարեն հաճոյ լինել, որպէս ունի յոյն:

նաւանդ և յոյժ յաւէտագոյն, իբրու ասեն, քան
զայլ որ 'ի մարդկանէ: Արդ այնոքիկ որ այսպիսոյս
սիրելի լինիցի, ըստ զօրութեան յաւէտագոյն հարկ
է և իւրն այնպիսի լինել. և ըստ այսմիկ բանիս՝
ողջախոհն իսկ 'ի մէնջ՝ աստուծոյ սիրելի է, քանզի
և նման. իսկ այն որ ոչ իցէ ողջախոհ՝ աննման է և
տարբերեալ և ապիրատ. և զայլն այսպէս ըստ
այսմիկ բանիս ունիցի: Իմասցուք արդ սոցունց հե-
տևող գոյ՝ զայսմիկ բանս զամենեցուն բանից, որպէս
թուի ինձ, գեղեցկագոյնս և ճշմարտագոյնս. իբրու
այսմիկ իսկ որ բարին է զոհել աստուծոցն, պարտ
է իսկ և կաճաւիլ՝ ընդ սոցա ըղձիւք և ամենայն
վերադրութեամբ և աստուածային հաճութեամբ.
որ և իցէ գեղեցկագոյն և արիագոյն և կատարե-
լագոյն առ բարեբաստ կենցաղումն...² իսկ այս զա-
նազանապէս վայելուչ: Իսկ այնմ որ չարն է՝ սոցունց
ներհականք են բնաւորեալ. քանզի պիղծ է հոգւով
որ չարն իսկ է. և մաքուր իսկ, որ նորին ներհակն
է՝³ և առ 'ի յայլմէ որ ոչ է մաքուր, և ոչ այր բա-
րի, և ոչ աստուած երբեք ընդունիցի ուղղապէս:
Մնտի արդ իցէ առ աստուածսն բազում աշխա-
տանս ոչ արդարագունից. իսկ այնոցիկ որ մաքուրքն
իցեն՝ ամենայն ինչ իցէ 'ի Ժամու: Արդ մեզ զգու-
շանալ պարտ է առ այս ինչ, թէ որոյ պարտ է
առնել զգիտողութիւն. քանզի նետք են այսոքիկ,
և իբրու նետից են սոցա ցանկութիւնքն ասելով,
թէ որք 'ի սոցանէ բերցին, թերևս ուղղապէս նախ
իսկ ասացաք պատիւք զայնոսիկ որ մատչին աստու-
ծոցն որ յՈլիմպոս են, և ունին զքաղաքք, և եր-
կրային աստուծոց երկրորդաբար: Իսկ և նորագոյն
զարիականսն հատուցանելով ուղղապէս բարեպաշ-
տութեան դիտողութեանն հանդիպիցի: Եւ յետ
աստուծոցն այսոցիկ դիցն՝ որ խոհեմականն է ձօ-
նիցէ արդեւք, և դիւցազանցն յետ այսոցիկ, և

1 Այս ինքն՝ հաղորդել: Վերադարձիւն կոչէ զնուէրս և զգոհս:

2 Թերի 'ի մերում օրինակին:

3 Յոյն՝ ուր հոգի արդարոյն մաքուր է:

Տեւեհի սոցունց ընտանի տաճարացն հայրենի աստուծոցն ըստ օրինացն ձօնելն, և ծնողացն իսկ պատիւնն՝ մինչդեռ կենդանի իցեն, յետ այսոցիկ իբրու զիրաւացի և պատշաճ հատուցանել սոցա նախ և առաջին և մեծագոյն իբրու պարսոս. քանզի ամենայն պարտուց՝ այսոցիկ երիցագոյնք են. և համարել պարտ է, զոր ինչ ունիցի և ստացեալ իցէ՝ ծնողացն գոլ զամենայն և սնուցողացն, առ ի շնորհել զայսոսիկ ի պաշտօն նոցունց ըստ ամենայն զօրութեան՝ սկսանելով ի գոյութենէն իւրմէ, և երկրորդ յայնցանէ որ մարմնոյն են, և երրորդաբար զհոգւոյն փոխն վճարելով, և դարման տալով վամն աշխատանացն սոցա, և նախնի մրցանացն այնոցիկ որ փոխատրեցին ի մանկութեան՝ մանկանց հատուցանել: Արդ հնացելոց ի ծերութեան յոյժ այսոցիկ պէտս ունելով և առ ամենայն կենցաղս, պարտ է ունելով ունել առ ծնողսն բարեբաստութիւն զանազանապէս. քանզի թեթեւագոյն և թռչուն բանիցն՝ ծանրագոյն են տուգանքն. քանզի վերադիտող առ այսոցիկ կարգեալ է իրաւանց հրեշտակ Նեմեսիս, և սաստելոց՝ սոցա հպատակիլ պարտ է. և ի բաց թթափելով զցասումն, եթէ գործովք ծանիցին զայսպիսիս գործել: Քանզի վայելագոյն է մանաւանդ որդւոյ՝ թուեցեալն անիրաւութիւնն հօր և ցասումնքն, թերեւ զանազանապէս: Իսկ ծնողացն վախճանելով՝ շիրիմ լինիցի խոհեմական և գեղեցկագոյն, ոչ ի վեր վերացուցանելով զսովորեալսն օրէնսն, և ոչ պակասելով քան զայն իսկ որ նախահարքն եղեալ են իւրոց ծնողացն: Եւ յորժամ վախճանեալ իցեն՝ զտարեւոր յիշատակքն՝ զայն իսկ որ զարդաբերքն իցեն, հատուցանել, և ոչ պակասեցուցանել ստէս ի յիշատակն նոցունց, այլ այսուիկ մաղթել միշտ յաւէտ. և ծախս զոր ինչ հանդիպեալ իցէ ի պատահմանէ զլափաւորն՝ ննջեցելոցն բաշխել: Զայս իսկ առնելով, և ըստ այսոցիկ կելով յամենայն ժամ, իւրաքանչիւրք զարժանին թերեւս առ ի յաստուծոցն,

1 Այս է՝ զմասն ինչ յընչից զոր ժառանգիցեմք ի ծնողացն:

և որչափ վեհագոյնքն են քսն զմեզ պահանջիցեմք՝ բարութեանց յուսով ունելով զյոյովագոյնն կենցաղոյս: Եւ զայնոսիկ որ առ ծնողք և ազգականք, և բարեկամք և քաղաքացիք, և որչափ օտարականք՝ առ աստուածոցն հաճոյութիւնք և հանդիպմունք են, 'ի միասին զամենայն կատարելով՝ զկենցաղն իւր պայծառացուցանելով ըստ օրինացն՝ զարդարել պարտ է զեւն նոցունց օրինացն, զոմանս հաւանեցուցանելով, և զայնոսիկ որ ոչ հպատակին հաւանութեամբն սովորութեանց՝ աշխոյժ իրաւամբք տանջելով, զքաղաքն մեր կամակցութեամբ աստուածոցն երջանիկ և բարեբաստ կատարէ: Բայց զոր պարտ է և հարկաւոր ասել՝ օրինադիր որ զայս ինչ խորհի, զոր և ես, և զայն իսկ որ ձեք օրինի անյարմարապէս ասացեալքն իցեն, յաղաքս այնոցիկ թուի ինձ. զի յարացոյցք առաջի դնելով ինքեան իսկ, և այնոցիկ որոց օրինադրեսցէ զայլմն ամենայն ըստ զօրութեան պատմելով, յետ այսորիկ սկսանիլ դրութեանն օրինացն: Եւ են իսկ այսոքիկ ձեով ոմամք կալով մանաւանդ, ոչ ամենեւին դիւրին 'ի միում ըմբռնելով ասել զսոսա իբրու ումնմն գաղափարաւ: Այլ այսպէս յեղանակաւ հասցուք, եթէ հնար իցէ, յաղաքս այնոցիկ հաստատել:

Կդիւնիւս. Ասա թէ զորպիսի իսկ:

Պդաւոն. Կամեցայց թերեւս զսոսա իբրու դիւրահաւանք առ 'ի յառաքինութիւնք գոլ. և յայտ է թէ զայս ինչ փորձիցէ օրինադիրն առնել յամենայն օրինադրութեանն իւրում:

Կդիւնիւս. Եւ որպէս ոչ:

Պդաւոն. Արդ զասացեալքդ յաղաքս զոհից և ծնողաց՝ թուեցաւ ինձ յօժարապէս առնել յաղաքս որոց եղև պատմութիւնդ, ոչ ամենեւին զկարծր հոգովք բուռն հարկանելով, այլ մանաւանդ լսել հանգարտագոյն իսկ և դիւրահաշտագոյն. իբրու թէպէտ և ոչ մեծ ինչ, այլ սակայն փոքր՝ զլսողն որպէս ասաց՝ դիւրահաշտ լինելով քաջութեամբագոյն գործիցէ, զամենայն սիրել պարտ է: Քանզի ոչ բազում ինչ հեշտաշարժութիւն, և ոչ

առատութիւն յօժարացելոցն իբրու արիագունից մանաւանդ լինիցի իսկ վաղվաղակի: Բայց զխիողոս՝ բազումք իմաստուն երևեցուցանեն ասացեալ, իբրու առ 'ի չարութիւնն ճանապարհն դիւրին և առանց քրտանց առտուէ՛ զգնալն սուղ գօլով յաւէտագոյն: Իսկ առաքինութեանցն ասէ զքրտինքն առաջի աստուածքն եդեալ են շրջանակի, այնոքիկ որ անմահք են, երկար իսկ է և ծառայեալ ճանապարհն նորին, և դժուարին իսկ յառաջագոյն, սակայն յորժամ 'ի ծայրագոյնն հասցէ, դիւրաւ բերիցէ. թէպէտ և որպէս և էր իսկ դժուարագոյն:

Կդիմիաւ. Եւ բարեւք իսկ թուեցաւ ասացեալդ ամենեկն յօլովագոյն:

Պդատուն. Բայց նախհասեալ բանդ՝ թէ որպէս առ 'ի յինէն գործեցաւ՝ կամիմ ձեզ դնել առաջի:

Կդիմիաւ. Եւ գիր արդ:

Պդատուն. Ասացուք արդ ընդ օրինադրին տրամաբանելով զայս ինչ. Ասմ մեզ ով օրինադիր, թէ զոր ինչ պարտ է մեզ գործել և ասել գիտիցես, ապա ուրեմն յայտ է եթէ և զոր ինչ ասիցես:

Կդիմիաւ. Հարկաւոր իսկ է:

Պդատուն. Փոքր իսկ յառաջագոյն ուրեմն ոչ լուաք քս ասելով, իբրու օրինադրին ոչ է պարտ զքերդողն յորդորեցուցանել քերդել զայն ինչ զոր իւրեանցն իցէ սիրելի. քանզի ոչ գիտիցէ եթէ օրինացն երբեք ներհական ասելով՝ ինչ քնաս արասցեն քաղաքին:

Կդիմիաւ. ձմարիտ ասես:

Պդատուն. Արդ յաղաքս քերդողացն եթէ զայս ստիկ ասացուք՝ առ սմա ասացեալքս թերևս իցեն չափաւորք:

Կդիմիաւ. Ո՞ր:

Պդատուն. Այսոքիկ նախնի առասպել գոյ, ով օրինադիր, առ 'ի մէնջ ասացեալ նոցունց միշտ՝ և այլոց 'ի միասին ամենեցուն թուեցեալ, եթէ յորժամ քերդողն առ եռոտանովն երաժշտիցն նստիցի, յայնժամ ոչ իցէ ներխոհմ, այլ իբրու աղբիւր ոմն, զի վերայ հասեալն պատրաստաբար թողուցաւ հո-

սել, և արհեստին ելով նմանութիւն՝ հարկի ներհակաբար միմեանց զմարդիկ գործել տրամադրել, ներհակք բազում անգամ ասել սմա. սակայն գիտէ ոչ եթէ զայսոսիկ, և եթէ զմինն յասացելոցս ճշմարիտ է: Այլ օրինադրին զայս ինչ ոչ գոյ առնել յօրէնսն՝ երկու յաղաքս միոյ. այլ մի յաղաքս միոյ հանապազ բացերևեցուցանել բան: Զգուշացիր ՚ի նոցունց յառ ՚ի քէն յասացելոցդ. քանզի ելով թաղման ումեմն գերազունի, և ումեմն նուազագունի, և միւսոյ չափաւորի, զմինն ընտրելով՝ դու զմիջինն զայն հրամայես, և գովասանութիւն արարեր պարզաբար: Այլ ես՝ եթէ կին մի իցէ զանազանեալ ճոխութեամբ, և թաղել զնա հրամայիցէ քերթուածովն զգերագոյն թաղումն, թերևս գովիցից. ապա եթէ նուազ ոմն և տնանկ այր՝ զայն որ նուազագոյն է թաղումն. և այն որ չափ գոյացութեանն է՝ ստացեալ իցէ, և չափաւոր ինքն իցէ, զնոյնն թերևս գովիցէ: Այլ քեզ ոչ այսպէս ասել պարտ է, որպէս այժմիկ ասացեր, չափաւոր ասելով. այլ եթէ զինչ է չափաւորն և որչափ՝ ասելի է. և կամ զայնպիսի բանն՝ մի ևս խորհիս լինել քեզ օրէն:

Կդիկիաւ. Ճշմարտապէս ասես:

Պդատուն. Ո՞րպէս արդ մեզ, որ կարգեալ իցէ ՚ի վերայ օրինացն, ոչ ինչ այսպիսի առեալ ՚ի սկզբանն օրինացն՝ այլ վաղվաղակի զոր ինչ պարտ է առնել, և ոչ ասէ իսկ, և ՚ի վերայ սպսռնալեաց տուրժիւն, առ այլ ինչ դառնայ օրէնս. այլ միսիթարութիւն և հաւանականութիւն օրինադրելոցն և մի ինչ պարգւէ: Այլ որպէս բժիշկ ոմն այսպէս և ոմն այնպէս, զմեզ սովորեալ է յիւրաքանչիւրում ժամու բժշկել. վերստին յիշեսցուք զերկաքանչիւր յեղանակէն. զի զօրինադրին աղաչեմք, որպէս և զբժիշկն աղաչեն մանկունք՝ զի հանդարտագոյն յեղանակաւն բժշկիցէ զնոսա. որպէս ասասցուք, իցեն երբեք ոմանք բժիշկք, և ոմանք պաշտօնեայք բժշկացն, սակայն բժիշկք կոչեմք և զսոսա:

Կդիկիաւ. Բնաւ իսկ կոչեմք:

Պդատուն. Արդ եթէ ազատք իցեն և եթէ ծա-

ռայք, ըստ հրամանի տէրանցն և տեսութեանցն և ըստ հմտութեանցն՝ զարհեստն ստացեալ լինի ըստ բնութեան: Ոչ որպէս և ազատքն. նորա իսկ ուսեալք են, այսպէս զիւրեանցն ուսուցանեն մանկունք: Դիցեն արդեւք զայսոսիկ երկու սեռք՝ կոչեցելոցն բժշկաց:

Կդիմիաւս. Քանզի որպէս ոչ կոչեմք:

Պղատուն. Եւ ընդ նմին իմանաս արդեւք, զի ծառայից և ազատաց ելով հիւանդաց որ 'ի բաղաբին իցեն, զծառայքն իսկ գրեթէ ծառայքն բազում անգամ բժշկեն ընթանալով շուրջ զոթօք, և 'ի բժշկարանքն սպասելով, և ոչ ինչ փոյթ յաղագս ցաւոց իւրաքանչիւրում իւրաքանչիւրոյ 'ի ծառայիցն, ոչ և մի յայնպիսի բժշկացն հատուցանէ, և ոչ առ 'ի նմանէ բան պահանջէ, այլ հրամայելով սմա զթուեցեալսն 'ի հմտութենէ՝ իբրու ստուգապէս գիտելով, որպէս գոռոզ ոմն յանդգնաբար 'ի բաց գնացեալ լինի վազելով առ այլ ոմն հիւանդացեալ ծառայ, և դիւրութիւն այսպէս տեսն իւրոյ պատրաստէ յաղագս մատակարարութեանն հիւանդաց: Այլ ազատն՝ իբրու յոլովագոյն զազատացն հիւանդութիւնս բժշկէ և մակադիտէ: Եւ զայսոսիկ քննելով 'ի սկզբանէ իսկ՝ ըստ բնութեան, ըստ հիւանդին, խորհելով իսկ և ընդ բարեկամաց նորա համանգամայն ուսուցանէ զնոյն հիւանդացեալն. և ոչ յառաջագոյն հրամայէ ինչ, նախ քան եթէ երբեք ընդ նմին հաւանեցուցանէ, և յայնժամ հանդերձ հաւանակաւ նութեամբ հանդարտեալ միշտ պատրաստելով զհիւանդացեալն, և յառողջութիւն ածեալ, փութայ սմա կեալ այսպէս: Ո՛րպէս արդ. այսպէս եթէ այնպէս բժիշկ որ բժշկէ լաւագոյն է. և վարժի՛ որ վարժէ երկակի զմինն կատարելով զօրութիւն, եթէ միակի և ըստ վատթարագունին երկոցունց՝ և վարենագունին 'ի բաց գործելով:

Կդիմիաւս. Բազում ինչ զանազանի կրկինն, ո՛վ սիրելի:

Պղատուն. Կամիս արդ զի տեսցուք զկրկինս զայս և զպարզս, առ նոյն օրինադրութիւնքն լինելով:

Կդիկնիսաւ. Քանզի և որպէս ոչ կամիմ:

Պդատուն. Բեր արդ վասն աստուծոցն, զինչ արդեւք առաջին օրէն դիցէ օրինադիրն. ոչ արդեւք զայն որ ըստ բնութեան է՝ զոր յաղագս լինելու թեան սկիզբն է վասն քաղաքաց առաջին զարդարէ՝ գործօքն:

Կդիկնիսաւ. Եւ զիարդ ոչ:

Պդատուն. Այլ սկիզբն լինելութեան յամենայն քաղաքաց՝ ոչ է արդեւք ամուսնութիւն զուգակցութիւնն և հաղորդութիւնն:

Կդիկնիսաւ. Քանզի որպէս ոչ:

Պդատուն. Եւ ամուսնական օրէնք արդեւք առաջին տալնապին դնիլ բարեւք, թերեւս դնելով ըստ ուղղութեան ամենայն քաղաքին:

Կդիկնիսաւ. Բնաւ է այդպէս:

Պդատուն. Առեմք արդ նախ զպարզն, քանզի ունիցի թերեւս այսպէս ամուսնանալ իսկ յորժամ ամաց իցէ երեսնից, մինչև ամաց հնգից և երեսնից: Ապ' եթէ ոչ, տուրժիցի իսկ ընչիւք և աւարդանօք. ընչիւք՝ ալսչափ և այս, և անարդանօք այսուիկ և այս: Որ պարզն իսկ է, յաղագս ամուսնութեան իցէ այսպիսի ինչ. և որ կրկինն է՝ իցէ այսպէս. այլ ամուսնանալ յորժամ ամաց իցէ երեսնից, մինչև ցհնկից և երեսնից. տրամախոհելով իբրու իցէ ճշմարտապէս մարդկային սեռս՝ և բնութեամբ ումեմն հաղորդեալ է անմահութեան, որոց և բնաւորեալ է ամենայն ոք ունել զամենայն ցանկութիւն. քանզի լինելն գովասանելի և ոչ յանանուն կալն վախ. ճաննելով: Այսպիսոյ ումեմն է ցանկութիւն սեռ. արդ մարդկան է ինչ բնականից յամենայն ժամանակի, որ իսպառ սմա հետեւեալ լինի և հետեւեցցի, այսուիկ յեղանակաւ անմահ գոլով, մանկունք մանկանց թողլով՝ նոյն և մի գոլով միշտ լինելութեանն՝ անմահութեամբն հաղորդել: Արդ յայսմանէ կամաւ զրկել զանձն իւր՝ ոչ երբեք է սուրբ, և նախախնամութեամբ ՚ի բաց զրկէ որ և մանկանց և կնոջ ծուլացող իցէ: Հաւանելով արդ օրինացն՝ առանց տուրժի արդեւք ՚ի բաց փոխեցի՝ թերեւս

ոչ հաւանելով իսկ և ոչ ամուսնանալով ամաց եղեալ հնգից և երեսնից՝ տուրժեսցի ըստ ամի ամի՝ այսչափ և այս։ Զի մի թուիցի զմիաբանութիւնն՝ շահ իւր և դիւրութիւն բերել, և ոչ հաղորդեսցի պատուոց այնոցիկ՝ որովք համբաւեալսն ի քաղաքին զծերագոյնքն իւրեանց պատուեն յիւրաքանչիւր ժամու։ Զայս ինչ արդ առօրինին այնմիկ լսելով՝ պարտ է յաղագս միոյ իւրաքանչիւրում տրամախորհել, թէ զինչ կրկին սոցա։ Այսպէս պարտ է սոցա լինել։ Երկայնութեամբն զփոքրագոյնն, վասն հաւանեցուցանելոյն, իսկ համանգամայն և ուսանալոյն, թէ սպանալովն միայն վարելով պարզ լինեն երկարութեամբ։

Մեկիւրու։ Ըստ լակոնական յեղանակին, ո՞վ սիրելի, զնուազագոյնն հանապազ նախապատուել այնոցիկ։ Սակայն գրոց եթէ որ ինձ հրամայէ լինել դատաւոր զինչ ախորժեցից թերևս ի քաղաքին դնել զգրեալս, զյերկարագոյնսն ընտրեցից։ Եւ արդ յաղագս ամենայն օրինացս ըստ այսորիկ, եթէ լինիցի իւրաքանչիւր յարացոյց, զնոյն զայս թերևս ընտրեցից։ այլ սակայն և չղինիասայ սմա հաճիլ պարտ է յայժմիկ յօրինադրեալս։ քանզի սորա քաղաքս որ այժմիկ է՝ այսպիսի օրինօքս վարիլ տրամախորհի։

Կղիմիաւս։ Բարեւք իսկ, ո՞վ Մեգիլէ, ասացեր։

Պղատուն։ Այսուհետև յաղագս բազում կամսաւ կաւ գրոց առնել զբանն՝ յոյժ պարզմտութիւն է։ քանզի կարծեմ եթէ լաւագոյնքն, և ոչ սղալագոյնքն՝ կամ երկարագոյնքն պատուելի են։ Եւ այն իսկ որ յայնմիկ ասացեալ յօրէնքս են՝ ոչ կրկնակիւ միւսքն քան զայլսն զանազանեալ են միայն յառաքինութիւն պիտոյիցն։ այլ որպէս ասացաւ այժմիկ երկակի բժշկացն սեռ ուղղագոյն յարադրեցաւ։ Այլ ըստ այսորիկ ոչ և մի որ կարծեցեալ է տրամախորհիլ ևս երբեք յօրինադրացն։ իբրու պարտ

¹ Այս է՝ զամուրի կեանսն կամ զմիաբնակութիւնն, ըստ յունին։

² Այսպէս յօրինակին։ սղագոյնք կամ համառօտագոյնք ըստ բնագրին։

գոլ երկուօքն վարիլ առ օրինադրութիւնս՝ հաւանականութեամբ և բռնութեամբ, որչափ հնար իցէ ըստ անեզր թախանձութեան խրատու միւսողն վարիլ. քանզի ոչ հաւանականութեամբ խառնելով զմարտն օրինադրեն՝ այլ միայն անխառն բռնութեամբ: Այլ ես, իմ երանելիք, և երրորդ ինչ տակաւին՝ առ օրէնսն տեսանեմ զոր ինչ պարտ է լինել, բայց այժմիկ լինել ոչ և մի ուրուք:

Մեկիդոս. Զորպիսի ինչ ասես:

Պղատուն. Յայսցանէ այժմիկ առ 'ի մէջ ընտրելոցն ըստ աստուծոյ ինչ լեալ. քանզի գրեթէ յորմէ հետէ յաղագս օրինացն սկսաք ասել, 'ի վաղորդայնէ միջօրեայ իսկ եղև. և յայսմիկ ամենագեղեցիկ հանգստեանս եղաք ուրուք՝ այլ ոչ ինչ քան եթէ յաղագս օրինաց տրամաբանելով. և զօրէնս ասել այժմիկ սկսանիլ թուի ինձ: Այլ յառաջագոյնս էր ամենայն նախերգան օրինացն: Եւ զինչ ասացի զայսոսիկ: Զայս ինչ ասել կամելով, զի 'ի բանի՝ ամենայն և որչափ ձայն հաղորդեալ է, նախերգանք իսկ գոն. և գրէ եթէ իբրու վերստին շարժութիւնք ոմանք ունելոյն էր արհեստ սկսումն և պիտանացու առ 'ի կատարել զհանդերձեալն 'ի փանդեռնահարական երգոց, ասելով երբեք օրինացն և ամենայն երաժշտի նախերգան սքանչելապէս փութացեալ առաջի եղեալ է: Սակայն այնոցիկ որ ճշմարտապէս օրէնք են, զորս քաղաքական գոլ ասեմք, ոչ և սոքօք երբեք ոչ ասաց ինչ նախերգան. և ոչ յանձն առնու եղեալ արտաբերեաց 'ի լոյս՝ իբրու ոչ գոլով բնութեամբ: Այլ մեզ այժմիկ եղեալ դեգերումնս իբրու ինձ թուի որպէս գոն. և արդ այժմիկ կրկին ասացեալ օրէնքս՝ թուեցան ոչ գոլ պարզաբար այսպէս երկինք, այլ երկուք ոմանք օրէնք. իսկ և նախերգան օրինիս՝ որ և հարստահարական հրամանի նմանեալ, ասացաւ կարգաւորութեամբ բժշկացն՝ զորս ասացաք անազատք՝ զայս ինչ գոլ օրէն անապական: Իսկ զյառաջագոյնս քան զայս ասացեալն հաւանական

1 Այս ինքն՝ այժմիկ ոչ ուրեք 'ի կեր արկեալ:

ասացեալ 'ի ձեռն սորա ճշմարտապէս իսկ գոլ
հաւանական: Սակայն նախերգանի զըստ... նիցն
ունելով զօրութիւն՝ քանզի հաշտաբար, և վասն
հաշտութեանն՝ քաջուսումնադոյն, զկարգաւորու-
թիւնն, որ և օրէնք է ընդունիցի, որով զօրէնսն
օրինադիրն ասէ, 'ի սակս այսորիկ՝ ասել ինձ երևե-
ցաւ ճառս այս ամենայն, զոր և հաւանեցուցանելով
ասաց ասացողն: Վասն որոյ արդ ըստ իմոյ բանիս՝ նոյնս
այս նախերգան, այս ոչ բան թերևս ուղղորդաբար
ասացեալ լինիցի, գոյով օրինացն զայս արդարացեալ:
Զի՛նչ յետ այսորիկ թերևս ասել խորոժեցից: Զայս
ինչ, իբրու զօրինադիրն նախ քան զամենայն օրէնսն
հանապազ պարտ է ոչ անմասն զսորա առնել 'ի նախ-
երգանէ. և ըստ իւրաքանչիւրում ըստ որում 'ի
միմեանց տարբերեալ լինին՝ որչափ և այժմիկ ասա-
ցեալքս զանազանեցան:

Կղինիաւ. Զիմս իսկ ոչ արդեւք այլաբար օրինա-
դրել հրամայիցէ մեզ այնմիկ որ այսոցիկ մակացու է:

Պղաւտուն. Բարեւք իսկ այժմիկ, ով Լլինիա, թը-
ւիս ինձ այսչափ զայս..... ամենայն օրինացն իցէ
նախերգան. և զի ամենայն օրինադրո..... պարտ
է ամենայն նախադրել բանին զինուորեալն.....¹
քանզի ոչ ինչ փոքր է, զոր յետ այսորիկ ասելոց եմ, և
ոչ սուղ ինչ զանազանեալ քան եթէ հաւաստի կամ
ոչ հաւաստի՝ սոցա լսելի առնել: Իսկ արդ յաղագս
մեծագունից և փոքրագունից ասացեալ օրինացն թէ
նմանապէս նախերգել հրամայեմք, ոչ թերևս ուղ-
ղորդաբար ասիցեմք. քանզի և ոչ երգի, և ոչ ամե-
նայն բանի՝ զայս առնել պարտ է. և մանաւանդ
բնաւորեալ իսկ գոլ ամենեցուն, այլ ոչ է պարտ վարիլ.
այլ նորին ճարտասանին իսկ և երգողին և օրինա-
դրին զայսպիսի ինչ յիւրաքանչիւր ժամու հրամայ-
ել պարտ է:

Կղինիաւ. Ճշմարտապէս իսկ թուիս ինձ ասել.
այլ մի ևս, ով սիրելի, գեգերումն յօլովագոյն ծու-
լութեանս արասցուք, այլ առ բանս եկեսցուք, և 'ի

1 Այսպէս թերի 'ի մերում օրինակի:

սոցանէ սկիզբն արասցուք, եթէ քեզ սիրելի է որոց ոչ իբրու նախերգելով ասացեր յայնժամ։ Դարձեալ արդ, որպէս ասեն այնոքիկ որ զխաղալիսն առնեն, լաւագունիցն սկիզբն կրկին իցէ, վերստին սկիզբն արասցուք՝ իբրու նախերգան, այլ ոչ զՀանդիպեալ բանն կատարելով որպէս այժմիկ, և ընկալցուք նոցունց սկիզբն խոստովանելով նախերգել։ Իսկ արդ յաղաքս աստուծոցն պատուոյ, և նախածնից իսկ Հաճոյութեան, և այժմ ասացեալքս բաւական են. այլ ՚ի կարգին փութասցուք ասել մինչև ամենայն նախերգանն բաւականապէս ասացեալ թուիցի քեզ. և յետ այսորիկ արդեւք զնոյն օրէնսն պատմեսցես ասելով։

Պղատուն. Ո՛չ ապաքէն յաղաքս աստուծոցն իսկ և այնոցիկ որ յետ աստուծոցն են, և յաղաքս կենդանի ծնողաց և վաղճանելոց, յայնժամ բաւականապէս նախերգեցաք, իբրու այժմիկ ասեմք և զմնացեալսն ևս յայսմանէ. երեւի ինձ զի դու հրամայես այժմիկ իբրու լոյս ածել։

Լիդիսիսու. Ամենեւիմբ իսկ է այդպէս։

Պղատուն. Այլ սակայն յետ այսպիսեացս իբրու պարտ է զառ հոգիսն և մարմինսն և գոյացութիւնսն, յաղաքս փութոյ իսկ և ներողութեան ունել. այլ պատշաճ է և հաղորդ տարածմամբ ասողին իսկ և լսողին խրատու՝ ըստ որում հնար է լինել յաջորդք։ Զայսոսիկ արդ մեզ զնոյնս յետ այնոցիկ ճշմարտապէս ասել իսկ և լսել պարտ է։

Լիդիսիսու. Ուղղապէս։

ՊՂԱՏՈՆԻ

ՕՐԷՆՔ ԵՒ ՕՐԷՆՍԴՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԻՆԳԵՐՈՐԳ

Պղատուն. Լուիցէ արդ. ամենայն ոք, այն իսկ որ
այժմ յաղագս աստուածայնոցն և սիրելի նախա-
հարցն զասացեալն լուաւ: Զի ամենայն նորին ստա-
ցուածոցն՝ յետ աստուածոցն՝ հոգի աստուածային գո-
լով և ընտանեգոյն. և սորայս ամենայն և ամենե-
ցուն երկակի է. լաւագոյնքն իսկ և վեհագոյնքն
տիրելով, և նուազքն և վատթարագոյնքն ծառայք
գոլով: Սրդ. 'ի նոցանէ զտիրեալքն՝ միշտ նախապա-
տուել պարտ է, քան եթէ զայն իսկ որ ծառայքն
են: Այսպէս և զհոգին իւր, յետ աստուածայնոցն որ
տէրք են՝ սոցունց հետեւելով պատուել պարտ է ա-
սելով երկրորդաբար՝ ուղղապէս հրամայեմք. և պա-
տուէ՝ իբրու ասելի է տաղս, 'ի մէնջ ոչ ոք ուղղա-
պէս. սակայն պատուել կարծէ. զի աստուածային ինչ
պատին գոլով, և 'ի չարեացն պատուական ինչ ոչ
է: Իսկ այն որ վարկանի բանիւք ոմամք կամ պար-
գեօք աճեցուցանել զսա. և կամ անսալով ոմանց,
ոչ ինչ լաւագոյն 'ի վատթարագունէ զսա գործելով,
պատուել զսա թուիցի. բայց առնիցէ զայս ոչ իսկ:
Ա. Յայնժամ վաղվաղակի մանուկ լեալ մարդ ամե-
նայն՝ վարկանի բաւական գոլ զամենայն ինչ գիտել,

և պատուել կարծէ գովելով զհոգին իւր, և յօժա-
րացեալ յորդորէ գործել զոր ինչ և՛ կամիցի. բայց
այժմ իսկ ասացեալ է՝ իբրու առնելով զայսոսիկ
փնասէ զսա և ոչ պատուէ: Բայց պարտ է, որպէս
ասեմք, յետ աստուծոցն երկրորդ գոլ սմա: Բ. Եւ
ոչ յայնժամ՝ յորում մարդ սխալանաց իւրոց իւրա-
քանչիւր ժամու ոչ զանձն իւր պատճառ վարկանիցի
և յուրվագոյն չարեացն և մեծագունիցն, այլ զայլս.
և զանձն իւր միշտ 'ի պատճառէն որոշէ՝ որպէս թուի
իւր՝ պատուելով զհոգին իւր. սակայն բազում ի՛նչ
կարօտանայ գործել զայս ինչ, քանզի այնպէս փնասի
մանաւանդ. Գ. Լ. ոչ յայնժամ, յորում հեշտու-
թեանցն առանց բանին և գովասանութեան օրինա-
դրին՝ ներութիւնս առնիցէ. և յայնժամ ոչ պատուէ,
այլ անարգէ չարեօք և զղջմամբ լցուցեալ զսա: Դ. Եւ
ոչ յայնժամ, յորում հակառակաբար՝ զգովեցեալսն
աշխատանս և զերկիւղս և զվէրս և զտրտմութիւնս
ոչ հանդուրժեսցէ ժուժկայութեամբ, այլ հնազան-
դի սոցունց. յայնժամ ոչ պատուէ՝ այլ անպատիւ
գործիցէ զսա՝ զայսպիսիսս ամենայն առնելով: Ե. Եւ
ոչ յորժամ զկեալն ամենեկին բարի գոլ վարկանիցի՝
պատուէ, այլ անարգէ մանաւանդ զսա և յայնժամ.
քանզի զայն իսկ որ յետ մահու են իրս՝ չարք գոլ
հոգւոյն վարկանելով հպատակի, և ոչ ընդդիմամար-
տի՝ ուսուցանելով և յանդիմանելով, իբրու ոչ գիտէ,
և ոչ եթէ ներհակապէս բնաւորեալ են, մեծագոյնք
գոլ մեզ բարութիւնք՝ իրան որ առ աստուածսն են
անտանօր: Զ. Եւ ոչ սակայն նախ քան զառաքինու-
թիւն պատուիցէ որ զգեղեցկութիւնն. այս է այլ
ոչ ինչ՝ քան եթէ հոգւոյն ճմարտապէս ամենեկին
անարգանս. քանզի հոգւոյ՝ զմարմին պատուականա-
գոյն ասէ գոլ բանս այս ստելով. զի ոչ ինչ է եր-
կրածին՝ երկնայնոյն պատուականագոյն. այլ որ յա-
ղաքս հոգւոյ այլաբար կարծիցէ, ոչ գիտէ իբրու առ
սքանչելի ումմին ստացուածի՝ առ այսմիկ ծուլանայ:
Է. Եւ ոչ իսկ, յորժամ ինչք փափաքի որ ստանալ
ոչ բարեւք, և կամ ստացեալ ոչ դժուարապէս բե-
րիցէ կաշառօք, թերևս պատուէ յայնժամ զհոգի

իւր: Սակայն յայսմանէ իցէ ամենեւին պակասեալ, քանզի զպատուականն նորին ամենեւին և զգեղեցիկն 'ի բաց մատնէ փոքումբ ոսկով. զի ամենայն որ 'ի վերայ երկրի և ներքոյ սորա է ոսկի՝ զառաքինութիւն ոչ արժէ: Եւ որպէս ասելի է 'ի միասին, որչափ օրինադիրն իսկ գարշելի է, և չար գոլ թուելով կարգեսցէ, և զներհականն սոցունց՝ բարիք և գեղեցկութիւնք, յոմանց 'ի բաց կալ ոչ կամեսցի ամենայն հնարաւ, և առ միւսն խորհիլ՝ ըստ ամենայն 'ի միասին զօրութեան, ոչ գիտէ սոքօք ամենեցուն ամենայն մարդ զհոգին աստուածային՝ գոլ անարգագոյն և խայտառակագոյն տրամակայեալ առ սմա: Քանզի զասացեալն մեծագոյն դատն չարագործու՝ ոչ դք է՝ իբրու ասելի է տաղս խորհի, և մեծագոյն իսկ՝ նմանել արանց այնոցիկ որ չարքն են. և նմանելովն 'ի բարեացն իսկ փախչիլ արանց, նաև բանից, և 'ի սոցանէ 'ի բաց անջատիլ, և առ չարագոյնսն յարիլ՝ գնալով զհետ սոցունց շարամբ, ձուլութեանց. և առ այսպիսիսն բնաւորելով՝ հարկէ առնել և կրել՝ զոր ինչ բնաւորեալ են միմեանց այսպիսիքս՝ առնել և ասել:

Արդ զայս ինչ ախտանալն իրաւունս ոչ է. քանզի բարի է արդարն և իրաւունսն այլ՝ պատուհաս աւերաւութեան հետեւեալ ախտի: Որոյ իսկ որ հանդիպեսցի, և որ ոչն հանդիպեսցի՝ եղկելի է. ոմն ոչ բռնկելով, և միւսն՝ զի այլք բազումք կեցցեն: Վեհագունիցն հետեւիլ, և վատթարագունիւքն հնարաւորել լինել վեհագոյն, և զայսոսիկ՝ իբրու արիւպէս կատարել հոգւոյ. արդ քաջաբնակագոյն ստացուած մարդոյ ոչ իցէ առ 'ի փախչել իսկ 'ի չարէն և հաճելով զհետ երթալ ամենեցուն արիւգունին, և ընդունելով իսկ հաղորդաբար բնակիլ ընդ սմա զմնացեալն 'ի կենցաղէ իւրմէ: Վասն այսորիկ եր-

1 Զմթին տողս հայ թարգմանչին՝ այսպէս պարզել 'ի գէպ է ըստ բնագրին. Քանզի որ զչար գործիցէ, ոչինչ փոյթ յանձին ունի խոկալ վասն պատուհասին զոր մնայ նմա կրել վասն յանցանացն. և պատուհասն է նմանել...

կրորդ կարգեցաւ պատիւ: Իսկ գերրորդն ամենայն
ոք թերեւս զայս իմանայ՝ զմարմնոյն գոլ զընութեան
պատիւն: Եւ զպատիւնն իսկ դիտել պարտ է, թէ
ոյք 'ի սոցանէ ճշմարիտք և ոյք ապախտք. և զայս
իսկ օրինադրի երեւի ազդեխն զայսոսիկ, և այսպիսի
իսկ ոմանք գոլ զսոսա. պատուական գոլ մարմին ոչ
գեղեցիկն և ոչ զօրաւորն, և ոչ որ արագութիւն ու-
նիցի, և ոչ մեծն, և ոչ առողջն, թէպէտ՝ և բազ-
մաց թուի այսոքիկ. սակայն և ոչ սոցունց ներ-
հականքն. այլ այն որ 'ի մէջ ամենայն ունակու-
թեանս այսմիկ հասանիցին՝ ողջախոհագոյնք համան-
գամայն և զգուշագոյն՝ երկար գոլով. քանզի ոմանք
մեղկեալք և յանդուգք առնեն զհոգիսն, և միւսքն
'ի վայր կործանեալք և անազատք:

Այսպէս և ընչիցն և արարածոցն ստացուածն և պա-
տիւն ըստ այսմիկ յեղանակիս ունիցի: Իսկ գերագոյնքն
իւրաքանչիւրքն 'ի սոցունց՝ թշնամութիւնք և հակա-
ռակութիւնք առ քաղաքս և առ ռամիկս գործելով,
և պակասեալսն իբրու բազում անգամ ծառայու-
թիւնք: Արդ մի ոք ընչասէր լինիցի 'ի սակս ման-
կանց, զի փարթամագոյն մնացուցէ զսոսա՝. քան-
զի ոչ նոցա և ոչ քաղաքի իսկ է այս ինչ լաւագոյն.
զի համբակացն առանց պակշտութեան գոյքն¹, որ
կարևորացն ոչ կարօտանայ, ամենեցուն երաժշտա-
գոյն է և արիագոյն. քանզի ձայնակցելով մեզ ըստ
ամենայնի, և շարայարմարեալ ընդ մեզ՝ անտրտում
կենցաղս գործիցէ: Եւ մանկանց պարտ է բազում
պատկառանս, և ոչ ոսկի մնացուցանել: Եւ կար-
ծեսցուք սաստելով համբակացն, յորժամ ամօթ ոչ
ունիցին, զայս ինչ մնացուցանել. և է իսկ յայսմիկ
հրամանէս ոչ միայն համբակացն լինելով, զոր ինչ
հրամայեն ասելով եթէ պարտ է ամաչել ամենայն
համբակի: Բայց ներխոհեմ օրինադիրն՝ երիցագու-
նիցն մանաւանդ հրամայէ 'ի համբակացն ամաչել,
և ամենեցուն յաւէտագոյն խորշել, գուցէ տեսցէ

¹ Այս է՝ փարթամագոյն թողցէ նոցա ժառանգութիւն:

² Յօրինակին՝ գոյնքն. ուղղեալք ըստ յունին:

որ զսա 'ի համբակացն, և կամ լուիցէ գործելով, և կամ ասելով ինչ գարշելի. քանզի ուր ծերք անվեհերք իցեն, հարկ է և համբակացն աստուծոյ անպատկառագոյնք լինել: Քանզի խրատ համբակացն և ծոցունց միանգամայն է զանազանեալ, ոչ խրատեն այլ զոր ինչ այլոյ ուրուք ուսուցանելով ասիցէ որ զայն ինչ՝ այլ ինչ առնելով:

Ի կենցաղումն երեւին, և զազգակցութիւն աստուծոցն հոմածին, և զամենայն հաղորդութիւն նոյն բնութեան արեանս կցորդեալ՝ պատուելով և պաշտելով բարեմիտ թերևս լինել՝ զորս աստուածս 'ի սերմն մանկանց իւրոց կալցի ըստ համեմատութեան: Եւ սակայն զբարեկամացն իսկ և զընկերացն առ 'ի կենցաղիս կաճառմունս, հաշտեալս ստասցի որ թերևս մեծագոյն իսկ և պարկեշտագոյնս՝ գնոցունցն առ ինքն պաշտօնն վարկանելով՝ քան զոր նոցունցն թուիցի, և նուազս զիւրսն խորհելով առ բարեկամն շնորհս քան զբարեկամն իսկ և զընկերան: Սակայն առ քաղաք և քաղաքացիք երկարաւ է արիագոյն՝ այն որ նախ քան զընթացսն՝ յամենայն նահատակութիւնան պատերազմականսն իսկ և առ խաղաղականսն յաղթել թուիցի, ընդունելով զպաշտօնն ընտանի օրինացն, իբրու պաշտելով ամենայն մարդկան՝ գեղեցկագոյն 'ի կենցաղումս:

Զսոսա և առ օտարքն իսկ խորհել պարտ է իբրու նշանակք գոյն սրբագոյնք՝ զի գրեթէ ամենայն օտարացն և առ օտարսն սղալանք՝ քան զայնոքիկ որ քաղաքացւոցն են յաւետագոյնք յաստուած ոմն յանձնեալ են. քանզի միացեալ՝ գոլով օտարն յընկերացն իսկ և յազգականացն՝ ողորմելի իցէ աստուծոց և մարդկան: Արդ որ կարողն իցէ պատուհասել զսա՝ առ յօգնել սմա լիցի յօժարագոյն. քանզի կարէ զանազանապէս հիւրընկալն իւրաքանչիւրոց դէն՝ և աստուածն հիւրընկալին հետեւելով Արամազդայ: Քանզի բազում բարեպաշտու.

1 Այսպէս յօրինակին. յոյն բնագիրն ան αἰώτατα ξύμβολα αὐτῶν.

2 Յայն՝ մենացեալ ἔργος.

Թիւն է այնմիկ, որ փոքր ինչ մեղս առ օտարն մեղան-
չելով՝ ի կենցաղումս՝ գնացեալ ՚ի վախճանն իւր հա-
սանել: Եւ քան զօտարն իսկ, և առ վայրին բնակիչքն
զսխարանքն՝ այն որ առ ծառայքն լինիցի մեծագոյն
մեղք են իւրաքանչիւրոց. զի առաջի որոյ վկայի ծառայն
զծառայութիւնն խոստացաւ՝ հանդիպեցաւ առ ՚ի
յաստուծոյ խոստմանց. զի պահապան լինիցի տարբերե-
լով այնորիկ զինչ կրիցէ սա, որպէս ոչ երբեք առանց
պատուհասի մնացէ որ ՚ի տարապարտուց կիրք սո-
ցունց պատահի:

Իսկ արդ յաղագս ծնողաց, և ինքեան և իւրոցն
առ քաղաքիւ իսկ և բարեկամք և ազգականք, օտա-
րականս իսկ բնակեալսն ՚ի վայրին գրեթէ զկաճառ-
մունսն պատմեցաք: Բայց թէ որպիսի գոլով որ թե-
րեւ գեղեցկագոյն վարիցէ զկենցաղն՝ պատմեմ այ-
սօքիկ հետեւի, որչափ թերեւ ոչ օրէնք, այլ գովա-
սանութիւն. խրատելով և պարսաւ զիւրաքանչիւրս
դիւրաւ բերեալս, մանաւանդ և հաշտագոյնք որ
հանդերձեալ են դնիլ՝ օրինացն գործիցէ, այսօքիկ
յետ այնոցիկ մեզ ասել պարտ է: Ընմարտութիւն
արդ քան զամենայն ինչ բարի առ ՚ի յաստուծոցն
վարկանի, նոյնպէս և ՚ի մարդկանէ: Որոյ հանդեր-
ձեալ է լինել երանելի իսկ և բարեբաստ՝ բանէ՝
վաղվաղակի կցորդիցէ, զի իբրու բազում ժամանակ
կեցցէ. գոլով ճշմարիտ զի հաւատարիմ է, և ան-
հաւատ իսկ է այնօքիկ՝ որոյ սուտն կամաւ սիրելի
իցէ. և այնմիկ որ առանց կամաց անխոհեմ գոլով,
ոչ իցէ նախանձելի. քանզի ամենայն որ առանց բա-
րեկամի է, որ առանց ուսման իցէ և հաւատարմու-
թեան. և ժամանակին յառաջ հասանելով ծանու-
ցեալ ՚ի դժուարին ծերութեանն, մերկացեալ զսա-
յամենայնէ՝ պատրաստեաց առ կենցաղոյն կատա-
րածն. իբրու զի կենդանի գոլով՝ և ոչ ընկերաց և
մանկանց գրեթէ նմանապէս սրբութեամբ սմա
լինիցի կենցաղ. պատուական իսկ է և այն՝ որ ոչ
ինչ անիրաւէ: Բայց այն որ ոչ յորդորէ զապիրատն

1 Յոյն՝ ՚ի սկզբանէ էջ 407ԻԵ.

առ 'ի յանիրաւել՝ յաճախագունի քան եթէ կրկնապատիկ քան զայնոքիկ արժանանայ պատուոյ. քանզի՝ այն իսկ միոյ և սա այլոց բազմաց իցէ արժանի ազգելով զայլոցն անիրաւութիւն իշխանացն, և այն իսկ որ ըստ զօրութեան հանդերձ իշխանօքն արգելու զսոսա՝ մեծայրն 'ի քաղաքի և կատարեալն սա կոչեսցի յաղթազգեաց առաքինութեամբ. զայսոսիկ զնոյնս գովասանութիւն և յաղագս ողջախոհութեան պարտէ տաել, յաղագս խոհեմութեան, և որչափ այլ բարութիւնք հնարաւորեալ իցէ որ ստանալ, ոչ միայն սմա ունել՝ այլ և այլոց փոխատրիլ, և զայն իսկ որ փոխատրողն իցէ՝ իբրու ծայրագոյն պատուել պարտ է: Իսկ զայն որ ոչ կարեն՝ բայց կամին, երկրորդ այսմիկ թողուլ: Իսկ զմախացողն, և կամաւ ոչ և միոյ 'ի ձեռն բարեկամութեան հաղորդ լեալն բարութեաց ոմանց, զսա իսկ պարսաւել. բայց զստացուածն ոչ մանաւանդ վասն ստացողին անարգել, այլ ըստ զօրութեան ստանալ: Լև վիճաբանութիւն արասցէ առ մեզ աւմենայն որ՝ առանց մախանաց վասն առաքինութեան. քանզի այսպիսիս աճեցուցանէ զքաղաք՝ ինքն իսկ հանդիսանալով, և զայլն ոչ արգելով դաւաճանութեամբ: Իսկ որ մախացողն իցէ այլոցն՝ դաւաճանօքն պարտ գոլ թուեցեալ գերագոյն լինել ինքն, իսկ նուազ տարածի առ ճմարիտ առաքինութիւնն, և զայնոցիկ՝ որոց զհանդէսն առնէ, 'ի տրտմութիւն հասուցանէ բամբասելովն 'ի տարապարտուց, և վասն այսոցիկ անհրաժանգ առնելով զբոլորն քաղաքն 'ի հանդէս առաքինութեան, փոքրագոյն զսա առ 'ի բարեպաշտութիւն զիւրն իսկ գործիցէ մասն: Յասմնատեսակ պարտ է գոլ ամենայն առն, և հեզ իբրու յաւետագոյն. քանզի այնոքիկ որ քան զայլն չարաչար են, և կամ դժուարաբոյժ և կամ մանաւանդ ամենեւին անբոյժ յանիրաւութիւնն, 'ի սոցանէ այլաբար փախչելով ոչ գոյ, քան եթէ մարտնչելով և վանելով յաղթել, և ոչ մի ինչ թողացուցանելով խափանել զսոսա. և զայսոքիկ առանց արիագոյն ցասման՝ ամենայն հոգւոյ անհնար է գործել: Եւ 'ի սոցանէ որչափ անիրաւեն իսկ՝ որ բժշկելի իցէ զայն

գիտեւել պարտ է նախ իսկ . զի ամենայն ապիրատ՝ ոչ անիրաւ է կամաւ իւրով . [Թերեւս ստասցի՝¹ և մա- նաւանդ առ այն իսկ՝ որ իւրոցն ամենայնի պատուա- կանագոյնք են . և հոգի՝ իբրու ասացաք, ճշմարտու- թեամբ է իսկ ամենեցուն պատուականագոյն՝ ի ներ իւրում . արդ պատուականին զմեծագոյն չարն որ կամաւ ընկալցի ոք երբեք, և կեցցէ՝ ի կենցաղումս ստանալով զսա : Այլ եղկելի իսկ իցէ արդ ամենեին որ անիրաւն իցէ՝² և որ զշարինս ունիցի . բայց ողոր- մել այնմիկ որ զբռնկելիսն ունիցի պարտ է, և խափա- նելով զցասումն հեզացուցանել՝ և ոչ ծայրագոյն բարկութեամբ հիգապէս՝ դառնանալով ի կատա- րած հասանիլ : Իսկ այն որ անխառնաբար և առանց մխիթարութեան գիմեալ իցէ՝ ի սխալանսն չարա- բար իսկ, պարտ է ի վերայ սորա հասուցանել զբար- կութիւնն . վասն որոյ ցասմնատեսակ վայելել, և հեզ ասեմք յիւրաքանչիւր ժամու պարտ գոլ առն որ բա- րի է :

Եւ ամենեցուն մեծագոյն չարեաց բազմաց ի մարդ- կանէ բնաւորեալ առ հոգիսն է, որոյ ներութիւն ունելով, ամենայն ոք ի բաց փախելոյ ոչ և մի ու- նիցի հնար . և այս իսկ է զոր ասեն՝ իբրու բարե- կամ անձին իւրում³ բնութեամբ ամենայն մարդ- իսկ է, և ուղղապէս ունի զայսպիսի գոյն . բայց ճշմարտութեամբ իսկ ամենայն մեղաց վասն յոյժ անձին իւրոյ բարեկամութեանն՝ պատճառ իւրա- քանչիւրոյ լինիցի յիւրաքանչիւրում ժամու : Զի կու- րացեալ իցէ առ սիրեցեալն սիրողն, իբրու իսկ զի- րաւացիսն և զբարիսն և զգեղեցիկքն չարաբար դատէ զիւրն, քան զճշմարիտն նախապատուել պատ- շա՛ միշտ վարկանելով . զի ոչ յանձն իւր, և ոչ յիւրն պարտ է առն որ մեծ լինել հանդերձեալ է փափագիլ, այլ յիրաւացիսն եթէ առ ի յինքենէ, և եթէ առ ի յայլմէ ումեքէ մանաւանդ գործե- լով հանդիպին ի նորին իսկ այսոքիկ սխալանացն,

1 Յոյն՝ իգապէս :

2 Անոր անձին կամ անձնասիրութիւն՝ ըստ բնագրին :

և զանազանութիւն որ առ ինքեան իցէ՝ կարծելն իմաստութիւն գոյ եղև ամենեցուն։ Վասն որոյ ոչ գիտելով, իբրու ասելի է բանս ոչ ինչ՝ կարծեմք զամենայն ինչ գիտել, ոչ յորդորելով զայլ զոր ոչ գիտեմք գործել, հարկիմք մեղանչել ինքեան գործելով։ Վասն որոյ պարտ է ամենայն մարդոյ փախել ի յոյժ սիրելոյն զանձն իւր. և վեհագունին իւրոյ զհետ ելթալ ամենայնի իսկ պատշաճ, ոչ և մի ինչ ամօթ առ այսուիկ առաջի իւր դնելով։ Բայց զայնուքիկ որ փոքրագոյն այսոցիկ, և բազում անգամ ասելով իսկ, են սակայն պիտանացու քան սոցա, ոչ է պարտ նուազ ասել անձին իւրոյ վերստին յիշեցուցանելով։ որպէս զի ումմն 'ի բաց հոսելով՝ միշտ պարտ է զներհականն 'ի վերայ հոսել, և վերջստին յիշելութիւն՝ կաթիլ է խոհեմութեան 'ի բաց պակասելոյ։ Վասն որոյ 'ի ծիծաղելեաց խափանել պարտ է և յարտասուաց հրաշիցն. և պատուիրել ամենայնի՝ ամենայն առն բոլորովին զամենայն ուրախութիւն թաքուցանելով և զվիշտս՝ հանդարտաձև գոյ փութալ, և 'ի բարեբաստ կողմն կալով իւրաքանչիւրում հրեշտակին պատահմանց՝ իբրու առ բարձրագոյնսն և 'ի ներհակագոյնսն գործովք ոմամք ձգելով զնա. և յուսալ միշտ բարութեանցն՝ զորս պարգեւիցէ աստուած. և զի վերայ հասեալ աշխատութեանց փոխանակ մեծագունից՝ նուազագոյնս առնել. և այժմ... լոցն առ 'ի լաւագոյնսն փոխաբերութիւնս՝ ներհականսն... ցունց միշտ ամենեցուն հասանել հանդերձ բարի հանդիպմամբ։ Այսուքիւք արդ յուսօքս իւրաքանչիւրոյ կեալ պարտ է, և այսոցիկ ամենեցուն յիշմամբս՝ յոչ և մի ինչ խնայել. այլ միշտ ըստ ճեպման իսկ և խաղալեաց՝ յիշեցուցանելով այլոց և անձին իւրոյ։

Հաւաստի այժմ իսկ յաղագս խորհրդոց՝ որպէս պարտ է խորհիլ, և յաղագս անձին իւրոյ իւրաքանչիւրոյ իրի թէ որպիսի գոյ պարտ է, գրեթէ ասացաւ որչափ աստուածայինքն. իսկ մարդկային այժմ առ 'ի մէնջ ոչ ասացաւ. բայց պարտ է, քանզի ընդ մարդկան տրամաբանեմք և ոչ ընդ աստուծոյ,

է իսկ բնութեամբ մարդկային, մանաւանդ հեշտութիւնք և տրտմութիւնք և ցանկութիւնք. առ որս հարկ է մահկանացու կենդանւոյն անարհեստաբար իբրու դաւանել իսկ և կախեալ գոյ մեծագոյն ջանօք: Պարտ է արդ զկենցաղն գեղեցկագոյն գովել՝ ոչ միայն զի ձեռով յաղթէ առ ՚ի բարեփառութիւն, այլ և որ կամիցի՝ և ոչ համբակ գոլով փախստական ՚ի սմանէ ՚ի բաց լինիցի՝ յաղթէ և այսուիկ զոր ինչ ամենեքեան խնդրեմք, խնդարն յոլովագոյն, և նուազ տրտմելովն առ ամենայն կենցաղն. և որպէս իցէ այս հաւաստի՝ թերևս ճաշակիցէ որ ուղղապէս պատրաստաբար, և յոյժ երևեսցի: Եւ ուղղութիւնն եթէ ո՞ր որ է՝ զայս իսկ առ ՚ի բանէս պարտ է առնելով դիտել, եթէ այսպէս մեզ ըստ բնութեան է բնաւորեալ եթէ այլաբար առանց բնութեան: Զկենցաղ առ կենցաղումն՝ պարտ է զհեշտագոյն և զտրտմական այսպէս դիտել: Զհեշտութիւն ախորժեմք գոյ մեզ, և զտրտմութիւն ոչ կամիմք և ոչ ախորժեմք. և զէջոքն ՚ի սոցանէ փոխանակ հեշտութեան ոչ ախորժեմք, բայց փոխանակ տրտմութեան ախորժեմք. և զտրտմութիւն նուազ՝ հանդերձ մեծագոյն հեշտութեամբ ախորժեմք, բայց զնուազ հեշտութիւն հանդերձ մեծագոյն տրտմութեամբ ոչ ախորժեմք, և հաւասար առ հաւասարի զերկաքանչիւրսն զսոսա ոչ ախորժեմք. և ոչ իբրու ոչ ախորժեմք՝ ունիցիմք թերևս ասել հաւաստի այսոցիկ: Իսկ ամենայն բազմութեամբ և մեծութեամբ, և ուժգնութեամբք հաւասարութեամբք իսկ, և որչափ ներհակք են ամենեցուն այսպիսեացս ախորժս՝ տարբերելով իսկ և ոչ ինչ տարբերելով առ կամս իւրաքանչիւրոց: Այսպէս արդ այսոցիկ ՚ի հարկէ զարդարելով, յորում իսկ կենցաղ երգոյ բազում երկաքանչիւրս և մեծամեծ և ուժգինք, և գերազանցէ հեշտութեանցն իրս՝ ախորժեմք. և յորում ներհականս՝ ոչ ախորժեմք. և յորում իսկ սակաւ երկաքանչիւր և փոքունք և հանդարտականս, և գերազանցէ տրտմականս՝ ոչ ախորժեմք. բայց յորում ներհականս սոցա՝ ախորժեմք, և յորում կենցաղի հաւասարին մա-

սունքն սոցա, որպէս յառաջագոյն պարտ է տրամա-
խոհիլ՝ զհաւասարամասն կենցաղն իբրու գերազան-
ցելով: Իսկ այնմ որ սիրելին է մեզ՝ ախորժեմք, և զայ-
նոսիկ որ թշնամօքն՝ ոչ ախորժեմք զամենայն զկենցաղս
մեր՝ իբրու սոքօք են կապակցելով բնաւորեալ. և
սլարտ է զմտաւ ածել թէ զորս բնութեամբ ախոր-
ժեմք. ապա եթէ բայց յայսցանէ առեմ ինչ թերևս
ախորժել՝ վասն անգիտութեան և անհմտութեան
գոլով կենցաղոյն ասեմք զայսոսիկ: Արդ եթէ յիշ
ումանք և որչափ կենցաղք են, յաղագս որոց պարտ
է ընտրել զախորժելին իւր, և զկամաւորն և զանա-
խորժելին իսկ, և զակամայն գիտելով. և յօրէնսն
ինքեամբ կարգելով սիրելին՝ համանգամայն և զհեշ-
տոն և զարիագոյնն իսկ և գեղեցիկն ընտրելով
կեալ այնպէս՝ իբրու իցէ մարդոյ իսկ երջանկագոյն,
ասեմք իսկ ողջախոհ կենցաղ մի գոլ, և խոհեմա-
կան մի, և մի զարիագոյնն և զամբողջ կենցաղն մի
կարգեսցուք. և սոցունց չորս գոլով ներհականս այլս
չորս, անզգամ, անարի, զեխ, և հիւանդոտ: Արդ
զողջախոհն իսկ կենցաղն՝ որ ճանաչեն իբրու հեզա-
գոյն իցէ ՚ի վերայ ամենեցուն, և հանդարտագոյն
տրտմութիւնք, և հանդարտատեսակ հեշտութիւնք
և կակուղ ցանկութիւնք և տուփմունք, ոչ մոլեկանք
առտուելով. իսկ զեխն խստագոյն ՚ի վերայ ամե-
նայնի, և յուժգին իսկ տրտմութիւնք և յուժգին
հեշտութիւնք, և զուգակատարած իսկ, և շամբուշ
ցանկութիւնք, և տուփմունք իբրու մոլեկանք առ-
տուելով գերազանցելով իսկ յողջախոհ կենցաղումն
հեշտութեանցն զթշուառութիւնսն իսկ, և բազմու-
թեամբ և հոծութեամբ. վասն որոյ այն իսկ հեշ-
տագոյնն է մեզ ՚ի կենցաղաց, և սա տրտմականա-
գոյն ՚ի հարկէ պատահի ըստ բնութեան լինել, և
այնմ իսկ որ կամեսցի կեալ հեշտութեամբ, ոչ
է տակաւին պատշաճ կամաւ կեալ զեխութեամբ.
այլ աւասիկ յայտ է իբրու եթէ զի այժմ ասա-
ցեալս՝ ուղիւղ է ամենայն դք ՚ի հարկէ, և ակամայ
է զեխ, զի կամ վասն անուսումնութեան և կամ
վասն անժուժկալութեան, և կամ վասն երկաքան.

չիւրոց սոցունց ողջախոհութեան կարօտացեալ գուլ, կեցցէ ամենայն մարդկային ամբոխս: Զայսոսիկ իսկ յաղաքս հիւանդոտ և ամբողջ կենցաղի տրամախոհիլ պարտ է. իբրու ունին իսկ հեշտութիւնք և տրտմութիւնք, և գերազանցեն իսկ հեշտութիւնքն զտրտմութիւնքն յողջութեանն, և արտմութիւնքն զհեշտութիւնքն 'ի հիւանդութեանն, բայց մեզ ախորժսն կամաւորութեանն կենցաղն ոչ է զի տրտմական գերազանցէ, այլ ուր մանաւանդ գերազանցի, զայսոսիկ կենցաղն հեշտագոյն ընտրեցաք:

Արդ ողջախոհս քան զեխն, և խոհեմականն քան զանգգամն: Ասացուք թերեւ և որ արիութեանն է քան զանարիութեանն, նուազագոյնք և փոքունս և անգայտ՝ ունելով զերկաքանչիւրս հեշտութեանցն իրիւ՝ երկաքանչիւրն զերկաքանչիւրն գերազանցելով տրտմութեանն իրիւն այնոցիկ գերազանցելով զսոսա. արիագոյնն իսկ անարիագունին և խոհեմականն անգգամին յաղթիցեն, իբրու հեշտագոյնք գուլ կենցաղացն, քան զկենցաղան ողջախոհին և արիագունին և խոհեմականին և ամբողջին՝ քան զանարին և զանգգամն, և զեխն իսկ և զհիւանդոտն. և միանգամայն առաքինութեան հաղորդեալն ըստ մարմնոյ կամ հոգւոյ, քան զայն որ չարաբարութեան է հաղորդեալ կենցաղն, հեշտագոյն գուլով, և քան զայլսն գերագոյն յաճախութեամբ գեղեցկութեամբ և ուղղութեամբ և առաքինութեամբ և բարեփառութեամբ. իբրու զի զհպեալն 'ի սա կեալ՝ բարեբաստութեամբ քործիցէ քան զներհականն ամենեին իսկ և բոլորովին. և նախերգանն իսկ օրինացն բանիցն աստանօր ասացեալ՝ զկատարածն կալցի:

Իսկ յետ նախերգանին հարկաւոր է հետեւիլ օրինացն մանաւանդ: Ճմարտագոյն է օրէնս քաղաքավարութեան ստորագրել իսկ որպէս 'ի միասին արծարծումն և կամ մանուած՝ այլ ինչ զի՛նչ և իցէ, ոչ 'ի նոցունց ինքեանց որպէս և իցէ զթեւն իսկ և զառեւն գործել, այլ հարկ է տարբերիլ առի՛չիցն սեռի առաքինութեամբ՝ զօրութիւն իսկ և հաստատութիւն յեղանակօքն ըմբռնեալ, և միւսն կակղա-

գոյն և հանդարտութեամբ իրաւացի ումեմն վա-
րեալ. վասն որոյ իսկ զայնոքիկ որ մեծագոյն իշխանու-
թիւն առ քաղաքսն իշխեցեալ իցեն՝ պարտ է ընտրել
ումեմն յեղանակաւ. այսպէս և զայնոքիկ որ փո-
քովք իսկ խրատով հրահանգեալ իցեն յիւրաքան-
չիւր ժամու ըստ համեմատութեան: Իցի արդ եր-
կու տեսակք քաղաքավարութեան. ոմն իշխանաց ըն-
տրութիւն իւրաքանչիւրոց, և միւսն օրէնք իշխանու-
թեանցն բացատրելով. և զայն իսկ որ յառաջ քան
զայսոսիկ ամենայն պարտ է այսպէս տրամախոհել:
Զամենայն հօտ և հովիւ իսկ և անտիրոգ և զձիւն սնու-
ցող, և որչափ այլ այսպիսի են ընկալեալ, ոչ այլպէս
երբեք արասցէ ձեռնարկութիւն առ ՚ի լաւացուցա-
նել զսոսա քան եթէ նախ իսկ զիւրաքանչիւրոյ պատ-
շաճ մաքրութիւն մաքրիցէ, զուգաբնակութեամբ
ընտրելով զողջագոյնքն և զոչն, և զազնուականքն և
զվատթարքն, և զոմանս իսկ առաքեսցէ առ այլս
ոմանս երամս, և զոմանս դարմանեսցէ. տրամա-
խոհելով իբրու ունայն իցէ թերեւս աշխատութիւն՝
անկատար առ մարմինք իսկ և հոգիք զորս
բնութիւն... սնունդ ապականելով ՚ի բաց կորուսա-
նէ յողջա... մահ սովորութեանցն, և մարմնոցս եղ-
իւրաքանչիւր... ուածոցն եթէ ոչ որ զոր և ինչ
իցեն մաքրիցէ... իսկ արդ այլոց կենդանեացն փոյ-
թըն նուազէ... յարացուցի արժանանայ պատմիլ առ
բան... կան¹: Մեծագոյն փոյթ պարտ է առնել օրի-
նադրին, և քննել և ասել զպատշաճն իւրաքանչիւ-
րոց իսկ յաղագս մաքրութեան և ՚ի միասին այլոց
ամենայն գործոց. զի վաղվաղակի յաղագս մաքրու-
թեանց քաղաքի այսպէս ունելով թերեւս իցէ բա-
զում գոյով մաքրութեանցն՝ ոմանք դիւրագոյնք են

¹ Այսպէս թերի յօրինակին, զոր հարկ համարիմք լրացուցա-
նել ըստ ընաբրին. Տրամախոհելով իբրու ունայն իցէ թերեւս
աշխատութիւն՝ առ մարմինք և հոգիք զոր բնութիւն անկատարս
գործեաց, կամ առ չարաչար խրատեալ. և զի հիւանդ կամ
ախտացեալ մասնն՝ զառողջն և զանարատ ապականէ, եթէ որ ոչ
զգուշացի. որ թէպէտ զանբանից կենդանեաց չիցէ այնչափ կարե-
ւոր, այլ ՚ի գէպ է իբրեւ զօրինակ յարացուցի ՚ի մէջ ածել:

և ոմանք դժուարագոյնք, և զոմանս բռնաւոր իսկ և օրինադիր նոյնն գոլով՝ որչափ դժուարինք իսկ են և արիագոյնք, կարասցէ թերևս զայնոսիկ մաքրել:

Իսկ օրինադիր առանց հարստահարութեան հաստատելով քաղաքավարութիւն նոր և օրէնս, թէ և հեշտագոյնն 'ի մաքրութեանց՝ արասցեն մաքրութիւն սիրելաբար թերևս, և զայն ինչ գործիցէ. և է արիագոյնն իսկ ցաւաբեր, որպէս և այնոքիկ որչափ 'ի դեղիցն այսպիսիք են յեղանակաւ, որ իրաւամբքն հանդերձ պատուհասաւ 'ի տանջանսն հասուցանէ՝ զմահ կամ զփախուստ՝ պատուհասին եղեալ կատարած. քանզի զայնոսիկ որ զմեծագոյնսն իցեն մեղուցեալ և անբոյժ գոլով, զմեծագոյնն փնաս արասցէ քաղաքին, 'ի բաց փոխեալ այնպէս սովորեալ: Իսկ հեզագոյն 'ի մաքրութեանցն՝ այսպիսի է մեզ: Որչափ վասն կերակրոյն նուազութեան առաջնորդօքն 'ի վերայ այնոքիկ որ ունիցին ինքեանք, ոչ ունելով պատրաստեալք սոցա՝ ցուցանեն յարմարելով հետևիլ սոցունց՝ իբրու ցաւու ումեմն առ քաղաքն բնաւորելով, վասն բարեբանութեան 'ի բաց փոխելոյ՝ անուն եղեալ բացաբնակութիւն հաշտարար՝ զի մանաւանդ արտաքս առաքէ: Ամենայն արդ օրինադիր զայս ինչ փութապէս սկզբանն պարտ է առնել: Սակայն մեզ սոցունց ևս անտեղագոյն առ այսոքիկ պատահեալքս այժմ իսկ են. զի ոչ բացաբնակութիւն և ոչ ընտրութիւն զոմն մաքրութեան պարտ է հնարել առ հասեալ ժամս, բայց իբրու ոմանց՝ բազմաց 'ի միասին հոսելով, ոմանք յաղբերաց և ոմանք 'ի մի ժողովս ծովու՝ հարկ է առ միտս նայելով զգուշանալ, իբրու զի որ մաքրագոյնն իցէ հոսեալ ջուր, զոմանս արտաքս արկցէ, և զոմանս զառուան խոտորեցուցանէ 'ի բաց: Որպէս թուի ինձ, և տագնապ իցէ ամենայն քաղաքական պատմութեանս: Այլ այսոքիկ քան զի բանիւ են այժմ և ոչ գործովք գործեցեալս, առ կատարած հասցէ մեզ ընտրութիւնս, և ըստ կամաց մաքրութիւն սորա եղիցի պատահեալ. քան զի զարքն՝ յայսցանէ որ ձեռնարկութիւն առնեն խորհելով այժմ քաղաքս քաղաքավարել՝ ամենայն

հաւանականութեամբ և ժամանակաւ հրահանգելով արգելուցուն հասանիլ: Իսկ զայնոքիկ որ բարիքն են ըստ զօրութեան հաշտութեամբ: Եւ այս իսկ ոչ զանխիցէ՝ լինելով մեզ բարեբախտութիւն. զի որպէս ասացաք՝ բարեբախտիլ զհերակլեանցն բացաւ թակութիւն իբրու երկրի և պարտուց 'ի բաց հատանելով, օրինադրութեամբ բանիւ 'ի չարաչար և 'ի նախանձուէ 'ի բաց փախեալ: Զոր օրինադրիլ հարկելով քաղաքի նախնեացն՝ ոչ թողուլ իբրու անշարժ ինչ, և ոչ շարժիլ հնար է ումեմն յեղանակաւ, այլ ըղձամաք միայն, իբրու տաղէ իսկ ասելի, մնացէ և փոքր փոխաբերութիւն բարեպաշտ՝ բազում ժամանակաւ փոքր ինչ փոխաբերելով:

Իսկ այնոցիկ որ միշտ շարժեն ստանալով՝ սոցունց երկրի անսպառ գոլ. և ստանալով իսկ, և պարտապանք սոցունց բազումք՝ կամելով հաղորդութիւն առնել 'ի ձեռն հեզութեան այնոցիկ որ տարակուսեալ իցեն, և զմանս թողացուցանելով և զմանս խնդրելով, ներութեամբ հուպ գոլով առ չափաւորութիւնն և տնանկութիւն, վարկանելով գոլ ոչ զայնոսիկ որ զգոյսն նուազ գործիցէ, այլ զայն իսկ որ զանյաբութիւնն յօլովագոյն: Քանզի փրկութեան սկիզբն քաղաքի մեծագոյն այսոքիկ լինիցին, և 'ի վերայ սորա իբրև 'ի հաստատուն խարսխի շինել հնար է, զոր և յետոյ իսկ շինեսցէ որ՝ զարդ ինչ քաղաքական պատշաճելով այսպիսի ինչ յարմարութեանս. և սորա իսկ տկարագոյն գոլով փոխաբերութեանս՝ ոչ իցէ զօրաւոր քաղաքական գործն որ յետ այսոցիկ, և ոչ մի լինիցի արդեւք քաղաքի այն ինչ յորմէ մեք իբրու ասեմք փախչիմք. բայց սակայն ասել իսկ ուղղագոյն է, թէպէտ և ոչ փախեայք յայնժամ թերևս յորժամ փախչեաք 'ի սմանէ, ասացի արդ այժմ թէ վասն ոչ իրաւապէս ընչասիրութեան: Եւ այլ ոչ գոյ ոչ անդորր իսկ և ոչ նեղ՝ փախուստ հնարիս այսմիկ. իբրու պարիսպ քաղաքի կացցէ մեզ այժմ: Քանզի առանց ամբաստանելոյ զգոյսն՝ առ միմեանս պատրաստել դիւրաբար իսկ, և կամ ոչ յառաջ հասանել նախ քան զառա-

ջին գոլն կամաւ այլոյ կազմութեանն՝ որովք իցէ նախնի ամբաստանութիւնք առ միմեանս, և այնոցիկ որչափ մտաց փոքր ինչ իսկ հաղորդեալ իցեն: Իսկ այնոցիկ որ իբրու մեզ այժմ աստուած պարգեւեաց, հասարակաց քաղաք բնակեցուցանել, և ոչ գոլ զմանս թշնամութիւնս իսկ առ միմեանս՝ զայսոցիկ ՚ի սոցունց թշնամութեան պատճառս լինել վամս բաշխմանն երկրին իսկ և բնակութեանն, ոչ իցէ մարդկային հանդերձ ամենայն չարութեան անուսումնութիւն:

Ո՛վ որ արդ իցէ յեղանակն ուղղագոյն բաշխմանն: Նախ իսկ զնոյն հաւաքումն թուոյն կարգել պարտ է որչափ իրաւացի է գոլ, և յետ այսորիկ զբաշխումն քաղաքացւոց՝ ըստ որչափ մասունս բազմութեամբ և որքան բաշխել պարտ է սոցունց վերստին խոստանալով. պարտ է և այսոցիւք զերկիր իսկ՝ և զբնակութիւնքն մանաւանդ զի հաւասար բաշխել պարտ է: Հաւաքումն արդ բազմութեան բաւական ոչ այլպէս ուղղապէս լինիցի թերեւս ասացեալ, քան եթէ ըստ երկրին, և ըստ մերձաւոր վայրիցն քաղաքն, երկիր իսկ այսչափ՝ որչափ ողջախօհք գոլով կերակրել բաւական՝ և յոլովագունի ոչ ինչ կարօտանայ. և բազմութեան իսկ՝ որչափ հնար իցէ զառ վայրին բնակեալսն անիրաւելով զսոսա վանել, և դրացեաց իւրեանց անիրաւելոց՝ օգնական լինել ոչ գոլ թերեւս ամենեին անկարող: Չայսոսիկ արդեւք գիտելով՝ զգաւառն և զդրացիքն սահմանեսցուք գործով և բանիւք այժմ ՚ի սակս ձեռոյ և ստորագրութեան, զի կատարեսցի առ օրինադրութիւնն: Բանս լիցի այս ինչ: Հինգ իսկ հազարք լիցին և քառասուն՝ ՚ի սակս պատշաճեալ ումնն թուոյ՝ սահմանակիցք իսկ և բաշխակիցք՝ զայլս վանելով: Եւ երկիր և բնակութիւնք այսպէս ըստ այդման մասանց բաշխեալք՝ լինելով այր և վիճակ բաշխակից: Երկու արդ մասունք ամենայն թուոյն նախ բաշխիցի, և յետ այսոցիկ երիս նորինտ¹, զի բնաւորեալ

¹ Այսպէս յօրինակին:

է և չորս և հինգ և մինչև ցտամն ըստ կարգի: Պարտ է արդ յաղագս թուոց՝ զայսչափ իսկ ամենայն առն օրինադրելով իմանալ թէ ո՞ր թիւ, և որպիսի ամենայն քաղաքաց՝ թերևս իցէ պիտանացու: Ասացուք արդ զայն որ յօրովս և ըստ կարգի մանաւանդ բաշխմունս ստացեալ իցէ ներ յինքեան. քանզի ոմն իսկ առ ամենեսեան զամենայն հատուած սըն ըմբռնեալ է, բայց քառամնիցն և հնգից հազարացն ՚ի պատերազմի իսկ և ՚ի խաղաղութեան՝ առ ամենայն նշանակքն և հաղորդութիւնքն յաղագս ՚ի միասին բերմանցն և բաշխմանց՝ ոչ յօրովի միոյ կարօտանալով՝ ՚ի վաթսուն հատուածս թերևս հատանիլ հնար իցէ: Բայց շարունակք ՚ի միակէն և ցտամնեակն. զայսոսիկ արդ՝ ըստ պարապութեան պարտ հաստատապէս ընկալուլ՝ այնոցիկ որոց օրէնքն հրամայէ ընկալուլ. քանզի ունիցի ոչ այլպէս, քան եթէ ըստ այսորիկ: Բայց պարտ է ասել զսոսա՝ ՚ի սակս այսոցիկ բնակեցուցանելով զքաղաք, ոչ թերևս նոր իսկզբանէ արացէ զսա՝ և ոչ արդեւք հնացեալ և ապականեալ արծարծէ: Իսկ յաղագս աստուծոց և տաճարաց՝ զորս վաղվաղակի ՚ի քաղաքին իւրաքանչիւրոց շինել պարտ է, և որոց ոմանց անուանիլ աստուծոց կամ դից, ոչ ձեռն որ ձեռնարկութիւն արացէ, միտս ունելով շարժել զսոսա որչափ ՚ի դելփէացւոց կամ ՚ի Դոդոնեայէ և կամ ՚ի Պարամփինեայ՝, և կամ թէ զայլս ոմանս նախնի բանք՝ հաւանեցուցին. որք և զոմանս երբեք հաւանեցուցանելով զասացեալն, կամ շունչ յաստուծոցն ՚ի վերայ հասանելով և հաւանեցուցեալ զպատարագք և զձօնեալ ՚ի միասին խառնեալք հաստատեցին, եթէ անտուստ իսկ ՚ի վայրէն ներաբնակք, եթէ հարստահարականք¹, և եթէ կիպրուացիք և եթէ այլուստ ուստեք. սակայն քահանայադործեցին այսպիսի բանիւքս զհամբակօք²: Իսկ և զպատկերս և

1 Յօն՝ յԱմփոնեայ, ὁ παρ' Ἀμυθονος.

2 Այսինքն՝ պատգամք աստուծոց:

3 Յօն՝ տիւռնացիք τυρόνεια.

4 Յօն՝ պհամբաւս կամ զաւանդութիւնս:

զբաղինս և զտաճարս և զվերնատունս սոցունց իւրաքանչիւրոց սարաւանդեցին. 'ի սոցունց' օրինադրի զփոքրագոյնն ամենեցուն շարժել ոչ է պարտ: Եւ մասանցն իւրաքանչիւր՝ նստուած կամ դե, և կամ զգիւցազին ոմն բացատրել պարտ է. քանզի ընտրողք իւրաքանչիւրոց մասանցն ըստ ժամանակաց լինելով՝ զկարգեալսն յիւրաքանչիւր պէտս բարեկարգապէս պատրաստիցեն. և զբարեկամութիւն խորհին առ միմեանս, հանդերձ պատարագօքն ընտանեան և ծանօթք լինիցին. որոյ մեծագոյն բարի ոչ ինչ է քաղաքի՝ քան եթէ ծանօթք սոցունց գոն. քանզի ուր ոչ լոյս իցեն միմեանց յեղանակօք՝ այլ խաւար, ոչ թերեւս պատուոյ՝ այնմ իսկ որ արժանի է, և ոչ իշխանութեանց և ոչ իրաւանց որ երբեք այնմ իսկ որ պատշաճն է՝ հանդիպիցի ուղղապէս: Պարտ է արդ ամենայն առն՝ միոյ առ միւսն զայս ինչ փութալ յամենայն քաղաքս. իբրու զի ոչ որ ինքն իսկ ապախտ երբեք երեւեսցի ուրուք, այլ պարզ միշտ և ճշմարիտ, և ոչ այլ որ նյսպիսի գոլով պարտիցէ զնա:

Քանզի հանդերձ այսուիկ բերումն իբրու խաղալեօք ումամբ մաքրագունիւք՝ օրինացն կազմութեանն անսովոր գոլով, սքանչանալ թերեւս տացէ նախ ըողին. ոչ սակայն համեմատելով և փորձ առնելով՝ երեւեսցի երկրորդաբար թերեւս քաղաքն բնակիլ առ 'ի լաւագոյնս. թերեւս իսկ ոչ որ ընդունիցի զսա, վասն զի ոչ է սովորական օրինադրի, որ ոչ իցէ բռնաւոր: Բայց այս իսկ է ուղղագոյն ասելս իսկ զարիագոյն քաղաքավարութիւնն, և երկրորդ և երրորդ. և տալով զյօժարութիւն ասողին՝ իւրաքանչիւրում բնակութեանն տան՝: Արասցուք արդ ըստ այսմիկ բանիս այժմ և մեք, ասելով առաքինութեամբ առաջին քաղաքավարութիւն, և երկրորդ և երրորդ. բայց զյօժարութիւն չղինիայ իսկ այժմ բացատրեսցուք:

¹ Այս ինքն՝ թողով զընտրութիւնն որպէս իւրաքանչիւրում հաճոյ թուեսցի:

և եթէ այլ որ թերևս կամիցի երբեք՝ առ ՚ի սոցունցն հասանելով ընտրութիւն ըստ իւրում յեղանակին ՚ի բաց բաշխեալ՝ զսիրելին ինքեան իւրոյ գաւառին:

Իսկ առաջին արդ. և քաղաքավարութիւն և օրէնք արիագոյնք՝ այն է որ կանխաւ ասացեալ թերևս լինիցի մանաւանդ առ ամենայն քաղաքաւն. և ասի իսկ՝ իբրու են ճշմարտապէս բարեկամացն իր հասարակաց. այս իսկ՝ կանայս և հասարակաց մանկունս գոլ, և հասարակաց ինչս ՚ի միասին ամենայն և ամենայն հնարաւ ստացեալ. յատուկն՝ ամենեկին ՚ի կենցաղոյս ՚ի բաց բարձցի. և հնարաւորեալ է ըստ կարի այն որ բնութեամբ յատուկք են՝ հասարակաց իսկ տեսանել թուին և լսել և գործել. և գովել իսկ և պարսաւել իբրու ՚ի միասին, մանաւանդ միանգամ առ այնոցիկ նոյնս ուրախանալով և տրտմելով, և ըս... որք ոմանք օրէնք մի մանաւանդ գործիցեն զքաղաքն, սոցունց գերազանցութեամբ ըստ առաքինութեան՝ ոչ երբեք զայլ որ սահման դնելով ուղղագոյն և կամ վեհագոյն արասցէ իսկ:

Արդ այսպէս ՚ի քաղաքս, եթէ աստուածք երբեք և կամ աստուածոց մանկունք ՚ի սմա բնակիցին՝ յորովս միոյ կենցաղ ունելով, այսպէս ուրախացեալք բնակեցին: Վասն որոյ իսկ յարացոյց քաղաքավարութեան ոչ այլպէս պարտ է դիտել. այլ սմա հուպ գոյով զայն իսկ որ յաւետագոյն այսպիսի է խնդրել ըստ կարի, և այս իսկ յորս մեք այժմ ձեռնարկեցաք: Եւ մինն իսկ, և երկրորդն ասացաւ. զերբորդն յետ այսոցիկ, եթէ աստուած կամիցի, ՚ի կատարած հասունցուք. իցէ թերևս լեալ անմահութեան մերձաւորագոյն: Եւ այժմ իսկ զսա, զո՞րք ասեմք, և որպէս լեալ թերևս այսպիսի:

Իսկ արդ բաշխեսցէ նախ զերկիրն և զտունս՝ ոչ հասարակաց երկրագործելով. քանզի այսպիսիս՝ մեծագոյն քան ըստ այժմ լինելութիւնս և սննդեանս և խրատուս ասացաւ: Եւ բաժանեցին արդ այսպիսի տրամախոհութեամբ՝ իբրու պարտ գոլ զհասեալ

վիճակն հասարակաց համարիլ ամենայն քաղաքին 'ի միասին՝ այնմ որ տէրն իցէ վիճակին. և հայրենի գոլով գաւառին՝ մեծապէս այց առնել պարտ է, քան եթէ մանկունս մօր, տիրուհի զսա և աստուածուհի ելով՝ մահկանացու գոլով սոցա համարելովն. և առ ներարնակ աստուածքն իսկ՝ միանգամայն և դէքն: Իբրու զի այսոքիկ արդեւք առ միշտ ժամանակն իցեն, այսպէս զայս ինչ խորհիլ պարտ է: Որչափ այժմիկ են մեզ տունք թուով բաշխեալք՝ սոցա պարտ է միշտ գոլ այսչափ, և ոչ ինչ յուրվագոյն լինել, և ոչ ինչ երբեք նուազագոյն: Որով արդ թերեւս այս ինչ հաստատագոյն լինիցի յամենայն քաղաքի. է այս ինչ. որոյ հասցէ վիճակն, թողցէ միշտ բնակութեանն սորա մի միայն ժառանգորդ 'ի մանկանց իւրոց, զոր և իցէ սմա մանաւանդ սիրելի՝ փոխանորդ իւր, և աստուծոցն հաճոյեցուցիչ, և քաղաքին և ազգին, այնոցիկ իսկ որ կենդանի իցեն, և զորս վախճանն արդեւք ունիցի ըստ այնմիկ ժամանակի: Իսկ զայլ մանկունսն՝ որոց թերեւս յուրվագոյնս միոյ լինիցին, զէքքն արտաքս տալ ըստ կարգաւորեալ օրինին. և զարուքն այնոցիկ որոց թերեւս ծնունդքն պակասեալ իցէ 'ի քաղաքացեացն՝ սոցունց որդիս բաշխեալ ըստ շնորհի: Իսկ ապա եթէ ոմանց պակասեալ իցէ շնորհք՝ և կամ յորովագոյնս լինիցին ծնունդք, էքք և կամ արուք ոմանց իւրաքանչիւրոց, և կամ ներհական սոցունց՝ յորժամ նուազք իցեն՝ մանկանց անբերութիւն լինելով, ամենեցուն սոցունց սկիզբն զոր դիցեմք թերեւս և զմեծ և զպատուականագոյն այսուիկ խորհելով, զոր պարտ է առնել առ աճեցեալսն իսկ և կամ պակասեալսն դտցէ հնար մանաւանդ, հինգ հազար և քառասուն բնակութիւնք միշտ միայն իցեն: Եւ հնարք բազումք իսկ են լինելութեան, որովք թերեւս անդորրագոյն լինիցի ծնունդն, և ներհակն սոցունց՝ ջանս և փոյթս բազմութեան ծննդոց են՝ պատուօք իսկ

¹ Δημήτριος կամ γῆ-μήτριος մայր երկրի՝ Դեմետրէ աստուածուհի հնձոց ըստ առասպելաց:

և անարգութեամբ և խրատով, երիցադունիցն առ համբակսն 'ի ձեռն բանից խրատականաց հանդիպելով հնարաւորին:

Չոր ասեմն առնել՝ թէ և ամենայն տարակուսանս լինիցի առ անհաւասարութեան հինգ հազար և քառասուն տանցն՝ 'ի վերայ հոսումն իսկ գերազանցութեամբ քաղաքացեացն¹, 'ի ձեռն խոհեմասիրութեան 'ի միասին բնակելոցն միմեանց պատահի մեզ քաղաքացեացս և տարակուսիմք, նախնին իցե երբեք հնար, զոր բազում անգամ ասացաք, արտաքս առաքումն բացաբնակութեանց, սիրելի լինելով առ բարեկամացն՝ այնոցիկ թերևս որ ճահաւոր գոլ թուի: Ապա եթէ և ներհակն իսկ հասցէ երբեք, իբրու կոհակք հեղելոյ բերելով զցաւս, և կամ զառ 'ի պատերազմաց ապականութիւնս, և նուազագոյնք յոյժ կարգեալ թողոյն, 'ի ձեռն որբութեան² լինիցին, կամաւ իսկ ոչ է պարտ քաղաքացիք գերազանցեալս առնել օտարութի և խորթ խրատեալս խրատաւ. քանզի զկարիս իսկ բռնադատել՝ ասի ոչ աստուծոյ գոլ հնար:

Ձայտոսիկ արդեւք ասեմք ողորելով մեզ ասել այժմ ասացեալ բանիս. Ով ամենայն արանց արիւնքոյնք, զնմանութիւնն և զհաւասարութիւնն, և զնոյնն և զխոտովանեալն պատուելով ըստ բնութեան, մի թողացուցանէք ըստ թուոյ իսկ և ամենայն զօրութեան զգեղեցիկ և զբարի իրողութեանց: Եւ արդ այժմ իսկ, զթիւն նախ ամենայն կենցաղումն պահեցէք զասացեալն, և ապա զգոյութեանն բարձրութիւնն իսկ, և զմեծութիւնն՝ զոր յառաջագոյն բաշխեցէք՝ չափաւոր գոլով, մի անարգեցէք զնելովն իսկ և վաճառելովն առ միմեանս: Քանզի ոչ բաշխողն վիճակ՝ աստուած գոլով՝ իցէ ձեզ մարտակից, և ոչ օրինադիրն: Այս այժմ իսկ նախ այնմիկ որ անհաւանն իցէ՝ հրամայէ օրէնքն նախասացեալ, 'ի վերայ

1 Այս է՝ 'ի պատճառս բազմածնութեան՝ յաճախելով յոյժ թուոյ քաղաքացեացն:

2 Յօրինակի մերում որդեմէսն. ուղղեցաք ըստ յոանն օրփանա.

սոցա վիճակիլ՝ այն որ կամոդն իցէ և կամ ի՛նչ վիճակիլ: Իբրու նախ իսկ երկիրն վսամական գոլով ամե-
նայն աստուծոցն, ապա քահանայիցն և պատարագացն,
աղօթս առնելով առաջին զօհիւքն և երկրորդիւքն և
մինչև ցերրորդն՝ զայն որ իսկ գնէ և կամ՝ ի բաց վաճա-
ռէ յայնցանէ որ հասեալ իցեն մասանցն, և կամ այ-
լոցն պատահելոց սմա յերկիրն վիճակացն՝ զայն
որ առ այսոսիկ իրաւացիքն են և վայելչականն
կիրս ախտանաց, և գրելով ՚ի տաճարն գիցեն, և
անփուտ տախտակօք, զի յիշել գնիցեն յապառնի
ժամանակն ըստ որում գրեալ իցեն առ այսոքիւք:
Իսկ սակաւին պահապան սոցունց զի լինիցին թերեւս՝
կարգեն ՚ի սմա յիշխանացն զայնոքիկ որ արագա-
գոյն արդեւք տեսանի. զի այնոքիկ որ առ ՚ի սմա-
նէ յիւրաքանչիւր ժամու լինիցին յառաջաբերու-
թիւնքն, ոչ զանխիցեն սոցունց. այլ տանջիցեն զան-
հաւանեալն, համանգամայն օրինօք իսկ և աստու-
ծօքն: Քանզի որչափ այժմ հրամայեալս բարի գոլով
հանդիպի ամենայն հաւանեալ քաղաքացն՝ առ այ-
սուիկ ըմբռնելով զհետեւեալ կազմութիւնն, ըստ
նախնի առակին ոչ ոք գիտիցէ երբեք չար գոլով,
այլ հմուտ իսկ և հեզ սովորութեամբն լինելով.
քանզի վաճառ ոչ իցէ յոյժ առ այսպիսի կազմու-
թիւնս, և ՚ի միասին հետեւի սմա՝ ոչ ինչ պարտ գոլ
և ոչ պատշաճ վաճառել յայնցանէ որ անազատա-
գոյնքն են՝ վաճառս. ոչ և միոյ զոչ և մի ինչ ըստ որչափ
նախատելի է ասացեալն՝ ոսկէվաճառութեան ար-
հեստն, ՚ի բաց դարձուցանէ զազատագոյն բարք,
ամենևին արժանի ոչ համարելով յայսպիսեացս հաւա-
քել ինչս: Առ այսոքիւք տակաւին օրէնս հետեւին, ամե-
նեցուն այսոցիկ ոչ պատշաճ գոլ զոսկի և կամ զարծաթ
ստանալ ոչ ինչ և ոչ միոյ ուրուք ռամկի. և դահե-
կանի սակս օրրստօրէ վաճառոյն այնմիկ՝ զոր շինու-
ղացն իսկ գրեթէ է՝ հարկաւոր վաճառել, և ամե-
նեցուն որչափ պէտս իցէ այսպիսեաց՝ վարձք վար-
ձաւորացն ծառայից իսկ հատուցանել և մանկաբնա-
կաց՝ ՚ի սակս որոց ասեմք պարտ գոլ զդահեկանս

1 Այսպէս յօրինակին, թերեւս մոլեբնակոյ. յայնն՝ ἐποικίαις.

ստանալ՝ սոցունց իսկ պատուական, և այլոց մարդկան
ամենեցուն ապախտ: Եւ հասարակաց ելլենական
դահեկան՝ ի սակս զինուորաց իսկ և ճանապարհոր-
դաց՝ որ գնայցեն առ այլս ի մարդկանէ իբրու ի
մաղթութիւնս՝ և կամ յայլ ոմն ի կարևոր քարո-
զութիւն քաղաքի, եթէ արտաքս առաքել կարտա-
նայ. ի սակս այսոցիկ հարկ է իւրաքանչիւր ժամու
քաղաքին ստանալ ելլենական դահեկան, իսկ ռամ-
կի ուրուք եթէ հարկ իցէ արդեւք գնալ խնդրելով
յիշխանացն գնասցէ. և եթէ դահեկան երբեք օտար
ունելով՝ ի տուն հասցէ, ի քաղաքն իսկ տացէ զսա,
ըստ համեմատութեան ի բաց առնելով գներաբնակն²:
Իսկ առանձնեալ եթէ երեւեցի որ՝ հրապարակին
լինիցի. և այն իսկ որ գիտեն և ոչ ասեն՝ գնախա-
տանս և զտուրժս ունելով առ ի յայնմանէ որ զիշ-
խանութիւնն ունիցի. և իցէ տուրժս առ այսոքիւք
ոչ նուազագոյն քան զկրեալն առ ի սմանէ օտարա-
կան դահեկան:

Իսկ ամուսնանալով և այլոց կին տալով, ոչ տալ
իսկ և ոչ ընդունել զհետեւեալ մասն, ոչ զինչ և իցէ
իլ՝ Եւ դահեկանս ի պահեստի ոչ դիտէ առ այն
որ ոչ իցէ հաւատարիմ. և ոչ փոխ տալ տոկոսեւք.
Իբրու զի ոչ իցէ պատշաճ ամենեկին հատուցանել
այնմ որ զփոխն առնու, ոչ զտոկոսին և ոչ զգլուխն:
Զայսոսիկ իսկ զի լաւագոյն են քաղաքի՝ խորհիցին
խորհուրդք. առ որս եթէ գիտեսցէ որ ուղղապէս,
թերեւս զսոսա գատիցի վերստին բերելով ի սկիզբն
միշտ և ի կամսն: Է արդ այնմ՝ որ միտս ունիցի՝ ա-
սեմք քաղաքական կամս, ոչ զոր բազումք թերեւս
ասիցեն այն պարտ գոլ ախորժել բարի օրինադրի,
իբրու մեծագոյն գոլ զքաղաքն, ըստ որում իմանա-
լով բարեւք օրինադրեսցէ և մանաւանդ փարթա-
մագոյն՝ ստացեալ իսկ զոսկեղէնս և զարծաթեղէնս,

¹ Այս ինքն՝ ի պատգամաւորութիւն կամ յայլ ինչ գործ կա-
րևոր:

² Այս է՝ ի կիր արկեալն ի քաղաքին՝ զգրամ:

³ Զի արգելեալ էր յօրինաց առ ապարտացին՝ չտալ օժիտոյ
գոտերաց իւրեանց ի հարսնացուցանելն զնոսա:

և առ երկիր և ծով իշխելով յուրվից՝ յաւելուցու
արդեւք, և իբրու արիագոյն գոլ ախօրժիցէ զքա-
ղաքն, և իբրու բարեբաստագոյն այն իսկ որ ուղղա-
պէս օրինադրեացէ: Բայց 'ի սոցունց ոմանց հնար
է լինել, և ոմանց ոչ է հնար: Արդ զայնորիկ իսկ
որ հնարն է՝ ախօրժիցէ թերևս զարդարեցուցանել.
իսկ զոր ոչն է հնար՝ թերևս ախօրժիցէ, և 'ի սնտախ
խորհուրդս թերևս ձեռս ոչ արկցէ. զի գրէ եթէ
բարեբաստք միանգամ և բարիք հարկ է լինել, զայս
իսկ թերևս ախօրժիցէ: Բայց փարթամ յոյժ և բա-
րիք անհնար է, զորս արդեւք բազումք փարթամա-
ցուցանեն. քանզի ասեն այսպէս ասացեալս առ Թա-
կաւ մարդիկ բազում դահեկանաց արժանի ստա-
ցուած՝ զորս և չար ոք գոյով ստացի արդեւք: Ապա
եթէ այս այսպէս ունիցի, սոցունց ես ոչ երբեք նե-
րեցից՝ զփարթամն բարեբաստ ճշմարտութեանն լի-
նել բարի ոչ գոյով. իսկ բարի գոյով զանազանա-
պէս և ճոխ գոլ տարբերութեամբ անհնար է: Զիւն
արդ եթէ ասիցէ ոք թերևս եթէ ասացուք՝ զի
յիբաւանց և յապիրատութենէ ստացուածն յուր-
վագոյն իցէ, քան եթէ զկրկնապատիկն տնամ որ
յիբաւանցն միայն իցէ, և վատնել ոչ բարեւք իսկ,
և ոչ չարաբար կամեսցի վատնել, բարի արանցն 'ի
բարութիւնսն կամելով ծախել կրկնապատիկ նը-
ւազ: Ոչ ապաքէն կրկնապատիկ արդեւք ստացուա-
ծըն՝ յորժամ ծախսն այսորիկ կէսն իցէ. որ զնեբ-
հակն սոցունց գործիցէ, լինիցի թերևս փարթա-
մագոյն. և է իսկ 'ի սոցունց մինն բարի, և միւսն
ոչ բարի՝ յորժամ իցէ դանդաղկոտ առ տուրս ընչից,
յայնժամ երբեք և ամենեւին չար. և բարի իսկ որ-
պէս ասացաւ այժմ ոչ երբեք: Քանզի այն որ իրա-
ւապէս և ապիրատաբար առնուն՝ և ոչ իրաւապէս
և ոչ անիրաւաբար վատնեն, փարթամ է՝ յորժամ
իցէ և դանդաղկոտ առ տուրսն. և ամենեւին չարն,
իբրու բազում անգամ գոյով զեխ՝ յաւէտն տնանկ
է: Իսկ այն որ վատնէ 'ի բարիսն, ստացեալ յիրա-
ւանցն միայն, ոչ թերևս զանազանութեամբ փար-
թամանայ դիւրաւ, և ոչ յոյժ իսկ տնանկանայ:

Իբրու թէ ուզիւղ է առ 'ի մէնջ բանս, զի ոչ են ամենեւին փարթամքն՝ բարիք. և եթէ ոչ բարիք, և ոչ բարեբաստք: Բայց մեզ օրինացս ենթադրու. թիւնս աստանօր հայէր, իբրու զի բարեբաստագոյնք իցեն, և մանաւանդ միմեանց բարեկամք. և իցեն ոչ երբեք քաղաքացիք բարեբաստք՝ յորժամ բազում հանդէսք՝ առ միմեանս իցեն և բազում անիրաւութիւնք: Այլ յորժամ փոքրագոյնք իսկ և սակաւագոյնք ասեն արդ ոչ ոսկի գոլ և ոչ արծաթ 'ի քաղաքին. և ոչ բազում ինչս 'ի ձեռն ոսկեվաճառաց և տոկոսից, և ոչ կենդանիս գարշելիս իսկ և վնասակար, այլ որչափ երկրագործութիւն տացէ և բերէ, և 'ի սոցանէ որչափ պէտսն ոչ հարկէ՝ առ այնոցիկ ծուղալ 'ի սակա որոց բնաւորեալ են ինչք. և այսոքիկ են հողի և մարմին, որք առանց վարժման են և այլոց խրատի՝ ոչ երբեք լինիցին համեմատութեան արժանիք: Վասն որոյ իսկ զընչիցն պատուասիրութիւն միանգամ միայն ոչ ասացաւ՝ թէ պարտ է յետոյ իսկ պատուել: Քանզի երիս գոլով ամենեցուն՝ յաղագո որոց մարդկան փութայ, յետին և երրորդ է ընչիցն ուղղապէս ձեպելով փոյթն, և յաղագո մարմնոյն՝ միջին, և առաջին իսկ հոգւոյն: Եւ արդ այս իսկ զօր այժմ պատուեմք քաղաքավարութիւնս՝ եթէ զպատիւսն, այսպէս կարգաւորէ, ուղղապէս օրինադրեալ: Արդ եթէ դր 'ի կարգեալ աստանօր օրինացս՝ ողջախոհութեան վերագոյն, և կամ առաջին զողջախոհութիւնն 'ի քաղաքի երեւեցի առնելով պատուական, և կամ զփարթամութիւն՝ ողջախոհութեան, ոչ ուղղապէս երեւեցի եղեալ: Զայս իսկ արդ բազում անգամ նշանակել պարտ է օրինադրին, թէ զինչ կամի. և եթէ պատահեցի ինձ այս ինչ, և կամ եթէ դիտողութեանն ոչ հանդիպին: Եւ այսպէս թերեւ յօրինադրութենէն ինքն իսկ ելցէ, և զայլսն 'ի բաց խտորէ:

Եւ ըստ այլոյ իսկ յեղանակի՝ ոչ թերեւ զի մի երբեք այն որում հասանի ստանալով վիճակ 'ի վերայ

1 Այս է՝ գառք, վէճք, որպէս ասի 'ի բնագրին:

այսոցիկ, որոց ասացաք հաւանի¹։ Էր իսկ արդեւք գեղեցիկ, և զայլսն ամենայն հաւասար ունեւոյ իւրաքանչիւր գալ 'ի բացաքնակութիւն. բայց զի ոչ է հնար, այլ ոմն յօրովագոյն ստացեալ ինչո հասցէ և ոմն նուազ, պարտ է 'ի սակս բազմաց այնոցիկ իսկ որ առ քաղաքին են՝ ժամանակաց վասն հաւասարութեանն պատիւս անհաւասարս լինել քան իշխանութեան իսկ. և բերումն մտոց և բաշխումն, զարժանաւորութեանն իւրաքանչիւրոց պատիւն՝ ոչ միայն ըստ առաքինութեանն ծնողացն իսկ և իւրն, և ոչ ըստ մարմնոցն զօրութեանցն և գեղեցկութեանցն, այլ ըստ վարուց փարթամութեան իսկ և տնանկութեան՝ զպատիւմն և զիշխանութիւնսն իբրու հաւասարագոյնս՝ անհաւասարաւն։ Սակայն չափաւորաւն ընկալեալք՝ ոչ տարբերիցին 'ի սակս այսոցիկ. չորս մեծութիւն գոյացութեանցն պատիւս առնել պարտ է. առաջինք և երկրորդք և երրորդք և չորրորդք. կամ այլօք ոմամքք առասացեալք անուամքք, յորժամ կացցեն իսկ և մնայցեն 'ի նոյն պատիւս, և յորժամ փարթամագոյնք 'ի տնանկութեանէ, և 'ի փարթամութեան տնանկք լինելով՝ փոխաբերիցին յայն որ պատշաճն է իւրաքանչիւրոց ինքեանց պատիւ։

Զայս իսկ 'ի վերայ այսոցիկ օրինաց ձև եղից ես թերեւս իբրու հետեւեալ։ Քանզի պարտ է 'ի քաղաքի յայնմիկ որ մեծի հիւանդութեանն հաղորդեալ ոչ իցէ՝ այնորիկ որ բաժանումն կամ հակառակութիւն ուղղագոյն իցէ թերեւս կոչել, ոչ գժուարագոյն տնանկութեանն գոլ առ ոմանց 'ի քաղաքացեացն և ոչ փարթամութեան, իբրու երկաքանչիւրոց ծնանելով զայսոսիկ զերկաքանչիւրս։ Սյժմ արդ սահման պարտ է սոցունց երկաքանչիւրոցս օրինադրին ասել. և եղիցի արդ տնանկութեան իսկ սահման՝ վիճակին պատիւն, որոյ պարտ է կեալ և մնալ. և զոր իշխան ոչ որք, ոչ և միով իւրք երբեք

1 Բնագիրն ասէ. կամեցեալ յառաջ խաղալ 'ի սահմանագրութիւն օրինաց, ոչ որ կարացէ մտանել 'ի ժառանգութիւն վիճակին տուելոյ ինքեան՝ առանց նախընթաց պայմանաց։

անտես արացէ նուազագոյն լինելով. և յայլոցն ըստ այսոցիկ, ոչ և մի ոք որ պատուասէր է առաքինու-
 թեամբ: Եւ չափ զսա դնելով օրինադրին, կրկնա-
 պատիկ սորա թողուցու ստանալ և եռապատիկ, և
 մինչև ցքառապատիկն. իսկ յոլովագոյն քան զայսոսիկ
 եթէ ստանայ ոք գտեալ, և կամ տուեալ ուստեք
 և կամ վաճառելով, կամ ոմամբ այլ այսպիսի պա-
 տահմամբ ստացեալ զառաւելեալն քան զչափն,
 քաղաքին թերևս զսոսա՝ և այնոցիկ որ զքաղաքն
 ունիցին՝ աստուածոցն բաշխելով՝ բարեւք ընտրեալ
 իսկ և առանց տուժի թերևս մնասցէ: Ապ' եթէ
 անհաւան ոք լինիցի օրինիս այսմիկ, երևեսցի իսկ որ
 ախորժիցէ 'ի վերայ կիսոցն՝ սոցունց. և որ պարտա-
 պանն է, այնչափ մասն այլ հատուցանէ յիւրոց ստա-
 ցուածոցն, և մնացեալ կէսն իցէ աստուածոցն: Եւ
 ստացուածս, բայց 'ի վիճակէն ամենեցուն՝ ամենայն
 յայտնապէս գրեցին պահեստիւ իշխանացն որոց
 օրէնքն թերևս հրամայիցէ, իբրու զի այսպէս հան-
 դէպն՝ առ ամենայնի որչափ ինչք են՝ դիւրինք ի-
 ցեն և յոյժ հաւաստիք:

Եւ արդ. յետ այսոցիկ, նախ իսկ քաղաքին
 պարտ է շինիլ յաւէտապէս 'ի մէջ գաւառին, և
 զայլն՝ որչափ քաղաքին պիտանացու թեանն իրս ու-
 նելով տեղոյն՝ ընտրեալ, զոր իմանալ իսկ և ասել
 դժուարին ինչ ոչ է: Եւ յետ այսոցիկ մասունս բա-
 ժանել երկոտասան, դնելով տունք՝ յառաջագոյն և
 Արամազդայ և Աթենայ տաճար ծայրաքաղաք՝ ա-
 նուանելով, պարաձգելով շուրջ այնմ յորմէ երկո-
 տասան մասունքն հատանին. և քաղաքն իսկ՝ գաւա-
 ռին հաւասար պարտ է լինել առ երկոտասան մա-
 սունս. բարի երկիրն իսկ գոլով մանրագոյնք, և վատ-
 թալն իսկ մեծագոյնք վիճակք: Իսկ և բաժանիլ հինգ

1 Ըստ յոյն բնագրին՝ որ ամբաստան լիցի զնմանէ, տիրեսցէ 'ի
 վերայ կիսոյ մասինն ստացուածոց նորա:

2 Թεῖας Եստայ աստուածուհւոյ. զոր հայն քուս Թարգ-
 մանէ:

3 Թεῖα ἀρχόπων որ է գղեակ կամ բերդ բարձրաւանդակ, որ.
 պէս Թարգմանեն նախնիք:

հազարս և քառասուն. և ՚ի սոցանէ իսկ զիւրաքան-
չիւրն երկակի հատանել. և վիճակակից առնել եր-
կու հատուածք այնմ իսկ որ հուպ իցէ, և այնմ որ
հետեւի հազարդելով երկաքանչիւրոցն այնմ որ առ
քաղաքին է մասն. այնմ որ առ եզերսն իցէ՝ մի
վիճակ. և երկրորդն ՚ի քաղաքէն այնմ որ յեզերացն,
երրորդ՝ և զայլն: Այսպէս զամենայն հնարիլ. իսկ
առ երկու հատուածն այժմ իսկ ասացեալ՝ վատ-
թար և ազնիւ գաւառին հաւասարելով բազմու-
թեամբն իսկ և սակաւութեան բաշխմանն: Բաշ-
խելով իսկ և զարմն իսկ երկոտասան մասունս այլոյ
իսկ գոյութեանցն ՚ի հաւասարս, մանաւանդ զերկու-
տասան մասունն շարադասելով, և անուանադիր
ամենեցուն լինելով. և յետ այսորիկ երկոտասան
աստուածոց երկոտասան վիճակ դնելով սրբազանել
զհասեալն մասն երկաքանչիւրում աստուծոյ. և ազգ-
զսա անուանել: Հատանել իսկ և երկոտասան հա-
տուածն քաղաքիս ըստ այսմ եղանակի՝ ըստ որում և
զայլն բաշխեցին գաւառ, և երկու բնակութիւնք
երկաքանչիւրում բաշխելով՝ զհուպն իսկ միջոցին և
զմերձն եզերացն և բնակութեանս իսկ այսպէս ու-
նել զկատարած:

Բայց զմտաւ ածել զայսպիսի ինչ պարտ է առանց
ամենայն յեղանակի. իբրու զի այժմ ասացեալքս
ամենայն՝ ոչ երբեք թերևս յայսպիսի ժամանակս
՚ի միասին անկցին, իբրու զի պատահեցին ըստ հա-
մեմատութեան այսպէս ամենայնի լինելով, և արք
ոչ դժուրացին վասն այսմիկ զուգաբնակութեանս,
այլ համբերեսցեն ունելով զինչս կարգաւորեալս և
զչափաւորս յամենայն կենցաղումս, և զմանկանց լի-
նելութիւնս. զորս ասացաք երկաքանչիւրոց յոսկոյ
պակասեալք և յայլոց, զորս յայտ է օրինադրին հրա-
մայելով առ ՚ի յայսցանէ որ այժմ ասացան: Եւ տա-
կաւին գաւառի իսկ և քաղաքի, որպէս ասացաք,
միջոցք և չըջանակի բնակութիւնք՝ ամենսին գրեթէ
իբրու անուրջք ասելով կամ ստեղծանելով իբրու
ուրմն խորսով՝ մեղուաց զքաղաք և զքալաքացիք:

1 Եւ այն՝ ոչորս մում, մոմսէն:

և ունին արդ այսօրիկ ոչ վատթարագոյն ումեմն
յեղանակաւ ասացեալք. բայց պարտ է վերստին
յանձն առնլով առ սմա զայսպիսիս դարձեալ՝ թէ
օրինադրողն արդեւք ասիցէ մեզ զայս ինչ բանիւք
այսօրիւք. հի սիրելիք, մի համարիցիք զանխիլ առ
'ի յինէն զասացեալս այժմ, իբրու զի ճշմարիտ յե-
ղանակաւ ումեմն պատմի: Այլ զիւրաքանչիւրոց հան-
դերձելոցն լինել՝ իրաւագոյն վարկանիմ գոլ զայս
ինչ. զայն իսկ որ զարացոյցն ցուցանէ, թէ որպիսի
պարտ է ձեռնադրութեանն լինելով ինչ՝ ի բաց պա-
կասիլ ի գեղեցկագունիցն իսկ և ի ճշմարտագու-
նիցն, և որում անհնար է ինչ պատահի լինել այսո-
ցիկ՝ յայսմանէ իսկ խոտորիլ և ոչ գործել. և որ
ինչ ի սմանէ այլոցն հուպ իցէ, և բնաւորեալ բա-
ղազանագոյն պատշաճագունիցն գործիլ զնոյնս իսկ
հնարիլ թէ իրպէս արդեւք լինիցի, և յօրինագիրն
Թողուլ զի ածցէ խորհրդոյն կատարած. և այսօրիկ
լինելով՝ յայնժամ հաղորդաբար դիտել հանդերձ
նովաւ զոր ինչ պատշաճն իցէ զասացելոցն, և զոր
ինչ ընդդիմամարտիցի օրինադրութեանն. քանզի
զխոստովանեալն իսկ ամենայն պարտ է գործել յա-
մենայնի, և զայն իսկ որ յուին բանի գոյացուցիչ
գոլ արժանանալոց է՝ այժմ իսկ պարտ է յօժարանալ
տեսանել զնոյնս:

Իսկ յետ Թուելոցն երկոտասան մասանցն բաշխ-
մանս թէ որպիսի է յեղանակաւ, և յայտ է զի
երկոտասան մասունքն՝ ներքոյ իւրեանց բազումս
առնելով բաշխմունք, և զայն իսկ որ սոցունց
հետեւին, և ի սոցանէ լինին մինչև քթառասնիցն
և ի հինգ հազարիցն: Ուստի ցեղք և հրապարակք
և գեւղք. և առ սոքօք իսկ զպատեռազմական դասքն
և զգերմունքն, և տակաւին գահեկանք, և չափ իրո-
ղութեամբ ցամաքագունից և խոնաւատեսակաց. և
զկշիռս զայսօրիկ ամենայն չափաւորս իսկ, և մի-
մեանց զուգաձայնք պարտ է օրինադրին կարգել. և

1 Այս է՝ որում եթէ խոչընդոտն ինչ անյաղթելի ընդ առաջ
էլցէ, հրաժարել ի բաց կալ ի գործոյն:

առ այսօրիկ ոչ յայնցանէ երկնչիլ պարտ է զանգի-
տելով 'ի թուեցեալ թերևս լինել անարգաբանու-
թենէ. եթէ կարգիցէ որ որչափ արդեւք անթ-
ասացեալ իցեն, զոչ և մի 'ի սոցանէ անչափ գոլ
թողուլ և հասարակաց բանիւ յօրինելով՝ առ ամե-
նայն գոլ պիտանացուք զթուոցն բաշխմունքն և
զանազանութիւնքն, որչափ սոքա ինքեանց պաճու-
ճեալ իցեն, և որչափ երկայնութեամբ և խորութեամբ
զանազանին, և հնչմամբ իսկ և շարժութեամբք այնո-
քիւք իսկ որ ըստ իւզիւզ գնացիցն են՝ 'ի վեր
և 'ի ստորին բերմանն և բոլորատեսակ չըջաբերու-
թեանն. զի առ այսօրիկ ամենայն հայելով՝ պարտ
է օրինադրին հրամայել քաղաքացեացն ամենեցուն՝
ըստ զօրութեան իւրեանց ոչ պակասիլ 'ի շարադա-
սութենէս. քանզի առ անօրէնութիւն և առ քա-
ղաքավարութիւն և առ արհեստ ամենայն՝ մի ոչ
ինչ այսպէս զօրութիւն ունիցի մանկական ուսումն
մեծագոյն՝ իբրու որ առ թիւն է դեգերումն, և
մեծագոյն իսկ զի զնիրհեալն և բնութեամբ անու-
սումնականն զարթուցանէ, և քաջուսումն և յիշող
և հուպ 'ի խոհեմութիւն գործիցէ՝ առաւել քան
զբնութիւնն իւր աճեցուցանելով աստուածային
արհեստիւ:

Արդ զայսօրիկ ամենայն եթէ այլք իսկ օրինօք և
խորհրդովք 'ի բաց բարձցէ որ զանազատութիւնն
և զընչասիրութիւնն յանձանցն հանդերձելոցն սո-
ցա, բաւականապէս իսկ և մեծաշահաբար ստանալ
բարի հրահանգքն, և պատշաճագոյնք լինելով թե-
րևս. ապա եթէ ոչ զանուանեալն իսկ խորագիտու-
թիւն՝ իմաստութեան փոխանակ 'ի բաց գործելով
որ զանխլացի՝ որպէս զեգիպտացիան և զփիւնիկե-
ցիան և այլ բազում ազգք գործել՝ այժմ է տե-
սանել 'ի ձեռն այլոց խորհրդոցն և ստացուածոցն
անազատութեանն, եթէ օրինադիր որ յոռին գո-
լով գործեաց նա զայսպիսիս, և եթէ գծուարին
պատահեալն հանդիպեալ, և եթէ այլ ոմն բնութիւն
այսպիսի. Քանզի, ով Մեգիլէ իսկ և Աղինիա, ոչ
այս իսկ 'ի մէնջ զանխլիցի, յաղագս տեղեաց՝ իբ-

րու ոչ են այլք ոմանք այլոց տեղեաց տարբերեալք առ 'ի ծնանիլ մարդիկ լաւագոյնս և վատթարագոյնս՝ որոց ներհական ոչ է պարտ օրինադրել։ Զի ոմանք իսկ վասն պէսպէս հողմոց՝ և դարձուած սոցունց այլատեսակք իսկ են և անյարմարք։ և ոմանք վասն ջրոցն, և ոմանք վասն 'ի յերկրէ սննդեանն, ոչ միայն մարմնօք լաւագոյնք և վատթարագոյնք, այլ և 'ի հոգիսն ոչ նուազ զօրութիւն ամենեցուն այսպիսեացս գործել։ Բայց այսոցիկ ամենեցուն մեծագոյն իցէ տարբերել տեղիք գաւառի, առ որս աստուածային փշմունք և դից հանգիստք իցեն, զմիշտ բնակեալսն ընդունելով հաշտութեամբ։ և ներհակապէս՝ որովք որ միտս իսկ ունիցի օրինադիրն՝ այց առնելով իբրու մարդ՝ թէ որպիսի ինչ են այսոքիկ՝ դիտելով այնպէս համարձակիցի դնել օրէնս, զոր և քեզ առնել պարտ է, ով Կլինիա։ և նախ բառնալի է առ այսպիսիսս հանդերձելով բնակեցուցանել զգաւառն։

Կդիմիա։ Այլ, ով սիրելի աթենացի, ասես իսկ ամենեւին գեղեցկապէս, և ինձ իսկ այսպէս առնել պարտ է։

ՊՂԱՏՈՆԻ

ՕՐԷՆՔ ԿԱՄ ՕՐԷՆՍԴԻՐՈՒԹԻՒՆՔ

ՎԵՑԵՐՈՐԴ

Պղատուն. Այլ յետ այսոցիկ ամենայն ասացելոցս, գրեթէ իշխանաց կարգաւորութիւնք պարտ է 'ի քաղաքիս լինել, զի ունիցի արդ այսպէս երկու տեսակս այսոցիկ առ քաղաքավարութեան զարգուն լինել պատահի. նախ իսկ կարգաւորութիւնք իշխանաց. և որ իշխելոցն իցեն, թէ որչափ սոցա պարտ է գոլ, և որպիսի յեղանակաւ հաստատեալք. և ապա այսպէս զօրէնսն իշխանութեանց իւրաքանչիւրոց բացատրել, թէ զո՞ ոք ոմանք և որչափ, և որպիսիք պատշաճ իցէ իւրաքանչիւրոց, Բայց փոքր ինչ արգելով, նախ քան զընտրութիւնն ասացուք բան ինչ վայելչական ասիլ յաղագս սորա:

Կդիկնիաս. Եւ զինչ իցէ բանս այս իսկ:

Պղատուն. Այս ինչ. ամենայն իսկ յայտ է այսպիսի ինչ՝ զի օրինադրութիւն՝ մեծ գործ գտլով, զքաղաք բարեւք պատրաստեալ, իշխանութիւնք ոչ 'ի դէպ 'ի վերայ սորա կարգել բարեւք եղեալք, և ծաղր առ այսոցիկ ամենեւին յոյժ թերեւ պատահիցի, այլ և զնաս և խուպանմունք յոյժ մեծագոյնք քաղաքացն լինիցին արդեւք յայսցանէ:

Կդիկնիաս. Ո՞րպէս ոչ:

Պղատուն. Զայս այսուհետեւ ծանուցուք քեզ, ի՞նչ սիրելի, յաղագոս այժմ քաղաքավարութեանս և քաղաքիս պատահիլ. քանզի տեսանես զինախ պարտ

է այնոցիկ՝ որ ուղղապէս հասանեն առ 'ի յիշխանութեանցն զօրութիւնսն՝ վարժմունք բազում սոցա, իսկ և սեռն իւրաքանչիւրոց մանկանցն առտուեալ գոլ մինչև ցընտրութեանն. և ապա զսոսա հանդերձեալսն տրել՝ մնանիլ սովորութեամբ օրինաց՝ բարեւք խրատելով առ այնոցիկ որ դժուարինքն իցեն. և այնոցիկ որ ընդունողքն՝ ուղղապէս դատել, և տալ պատասխանի հնարաւորիլ զարժանիսն երկաքանչիւրոց: Բայց զայսոսիկ որ նոր ժամանակաւ 'ի միասին իցեն հասեալք՝ գոյով անգէտք միմեանց և տակաւին անխորատք, հրպէս երբեք հնար իցեն անվթարապէս զիշխանութիւնսն ընկալուլ:

Կդիկնիսա. Գրեթէ ոչ երբեք:

Պդատուն. Այլ քանզի նահատակութիւնն ամենեւին զպատճառս ոչ ընդունի, և քեզ արդ և ինձ այժմ զնոյնս առնել պարտ է. քանզի դու իսկ յանձն առեր զքաղաքն կրետացւոց ազգաւն յօժարապէս բնակեցուցանել՝ տասներորդ գոյով՝ իբրու դուդատես. և ես այժմիկ քեզ պաշտպան իսկ լինել ըստ հասեալ արդ մերոյ առասպելաբանութեանս. ոչ արդեւք առասպել ասելով կամաւ թողից առանց կատարելոյ զսա մոլորելով. քանզի այսպիսի գոյով՝ ամենեւին թերևս երևեսցի առանց գեղեցկութեան:

Կդիկնիսա. Արիագոյն ասացեր, ով սիրելի:

Պդատուն. Ոչ միայն ասացից՝ այլ և արարից ըստ զօրութեան այսպէս:

Կդիկնիսա. Եւ մանաւանդ արասցուք ըստ որում ասեմքս:

Պդատուն. Իցէ այդ թերևս, եթէ աստուած կամեսցի, և ծերութեամբս ժուժկալ լիցուք այսչափ:

Կդիկնիսա. Եւ վայելէ իսկ կամիլ:

Պդատուն. Վայելաբայն իսկ է. բայց հետեւելով այսուիկ՝ ըմբռնեսցուք և զայս ինչ:

Կդիկնիսա. Զորպիսի ինչ:

Պդատուն. Իբրու արիապէս տագնապեալ առ հասեալ ժամս, քաղաքս մեր իցէ բնակեալ:

Կդիկնիսա. Առ ինչ հայելով, և ուր մանաւանդ զայս ինչ այժմ ասացեր:

Պրատուն. Որպէս զի պարզաբար և առանց երկիւղի անհմուտ արանոց օրինադրեմք, զի այսպէս ընկալցին զայժմի եղեալ օրէնքս: Եւ յայտ է այս իսկ այսչափ, ի՞նչ իլինիա, ամենայնի գրեթէ, և այնմ որ ոչ է ամենեւին իմաստուն, ոչ դիւրաբար իսկ ընկալուլ սոցա ոչ ոմանց իսկզբանն: Այլ եթէ սպասեցեմք երբեք այսչափ ժամանակ՝ մինչև մանկունք նոր ճաշակեալք իցեն օրինացն և ի միասին սնեալք, բաւականապէս սովորեալք, կամք իսկ սոցունց լինելով ընտրողապետացն՝ ամենայն քաղաքին հաղորդք լինիցին. և լինելով իսկ այնմիկ որ ասեմքս, եթէ ումամբք յեղանակաւ և հնարիւ լիցի ուղղապէս, ես իսկ բազում զգուշութիւն վարկանիմ լինել. և յետ այն իսկ որ յայնժամ հասեալ իցէ ժամանակին՝ զմնաւն այսպէս դաստիարակեալ քաղաքին:

Եղիմիաւ. Ունի իսկ բանդ համեմատութիւն:

Պրատուն. Տեսցուք այսուհետև առ այսուիկ եթէ հնարութեաւական հնարեսցուք թերևս ըստ այսոցիկ.՝ Քանզի ասեմ, ի՞նչ իլինիա, կնոսացեաց պարտ գոլ զանազանաբար քան զայլոց կրետացւոց, ոչ միայն հանդարտութիւն գտանել յաղագս գաւառիդ զոր այժմ բնակեցուցանէք՝ այլ և տարածել, այց առնել ըստ զօրութեան առաջին իշխանութեանցն, իբրու զի հաստատեսցին թերևս զգուշագոյն և արիապէս. և զայլսն իսկ դուզնաքեայ ինչ դիցուք գործ. բայց օրինապահք մեզ նախ և առաջինք ընտրել հարկաւորագոյն է ամենայն փութով:

Եղիմիաւ. Եւ զի՞նչ արդ առ այսուիկ գտցուք բան և հնար:

Պրատուն. Զայս իսկ ասեմ. ի՞նչ մանկունք կրետացւոց, պարտ գոլ կնոսացւոցն վասն մաղթելոյն բազում քաղաքացն՝ հաղորդաբար հանդերձ այնոքիւք հասելովքն ի զուգաբնակութիւնս այսմիկ, ի նոցունց իսկ և յայնցանէ ընտրել երեսուն և եօթն իսկ զամենեսեան, և ինն և տասն ի մակաբնակելոցն, և զայլսն ի նորմէ իսկ ի կնոսոսէ. և զսոսա կնոսացիք քաղաքաւն տալով քեզ, և զքեզ իսկ քաղաքացի գոլ այսպիսի բացաբնակութեանս, և մի ի յուր և ի

տասանցն՝ հաւանեցուցեալք և կամ չափաւոր զօրութեամբքն բռնադատեալք:

Կղիկիաւ. Եւ զհարգ. դու իսկ և Մեգիլոս, ով սիրելի, ոչ հաղորդեցայք մեզ քաղաքավարութեանս:

Պղատուն. Մեծ իսկ, ով Կլինիա, խորհին Աթէնք. մեծ իսկ ևս պարտ է, և հեռագոյն բացաբնակին երկաքանչիւրքն. բայց քեզ ըստ ամենայնի դիւրին է և այլոց բնակչաց: Ըստ այսոցիկ, որպէս այժմ յաղագս քո ասացեալքս, որպէս լինիցի արգելք հեզագոյն ի ներդոյիցս մեզ այժմիկ ասացաւ. յառաջ հասանելով ժամանակին և մնալով քաղաքավարութեանն, կամք սոցա եղիցի այսպիսի, ամենեքեան հաղորդելով կամաց իշխանացն. որչափ զէնք հեծեալկանք և կամ հետեակաց շուրջ պարեալ իցեն և պատերազմի հաղորդեալք իցեն, առ երկաքանչիւրս հասակաց իւրեանց զօրութեանց: Բայց առնել զկամս ընտրողութեանն ի տաճարի՝ զոր և քաղաքն պատուականաբայն վարկանիցի. և բերել առ աստուծոյ բազինն իւրաքանչիւրում ի տախտակ գրելով զանուն՝ որ առ ի հօրէն, և զազգին և զհրապարակին, ուստի դիմեալ իցէ. հրապարակաւ առ այսուիկ գրել և զիւրն ըստ այսոցիկ այսպէս անուն. և որ կամիցի պատշաճ իցէ ի տախտակացն՝ զոր ինչ երեւոցի ոչ ըստ հաճոյից սորա գրեալ, վերստին առեալ դնել առ վաճառանոցն, ոչ նուազ քան զերեսուն օրն: Եւ ի տախտակացն՝ այն որ ընտրեալ իցեն նախ իսկ մինչև ցերեք հարիւրիցն, ցուցանել իշխանացն ամենայն քաղաքին. և քաղաքն իբրու այսպէս ի սոցանէ դարձեալ բերել՝ զոր իւրաքանչիւր դէ կամիցի, և զայնոսիկ որ երկրորդ անգամ ընտրիցեն հարիւրն՝ ցուցանել դարձեալ ամենեցուն, և զերրորդն բերիցէ. իսկ ի հարիւրէն օր կամիցի՝ զոր և ախորժիցէ ընտրութեամբ գնալով, և եօթն և երեսուն. որոց յօղովագոյնք լինիցին ընտրութեան իշխանք, բաց երեւցուցանելով զսոսա ո՞ր դէ ոմանք: Արդ, ով Կլինիա և Մեգիլէ, զայս ամենայն հաստատիցեն մեզ ի քաղաքին՝ յաղագս իշխանացն և ընտրութեանն սոցունց: Արդ ածեմք զմտաւ որպէս առ այնոցիկ՝

որ յառաջագոյն այսպէս կազմեալ իցեն քաղաքք, հարկ է իսկ գոլ ոմանց. և եթէ որք իցեն թերեւ առ 'ի յամենայն իշխանութեանց լինելով ոչ իցեն: Պարտ է իսկ այսպէս երբեք, և այսոցիկ ոչ յողին՝ այլ մանաւանդ ծայրագոյնք. քանզի ասի իսկ առաւելօք՝ Սկիզբն կէս գոլ ամենայն գործոյ. և զբարեւք իսկ սկսանին ամենեքեան իւրաքանչիւր ժամու ներքողեմք. բայց այս իսկ է, իբրու ինձ երևի, յոլովագոյն քան զկէսն. և ոչ որ զսա բարեւք լինելով ներքողեաց բաւականապէս:

Կդիմիաւ. Ուղղապէս ասես:

Պղատուն. Եւ արդ ոչ ճանաչելով իսկ զսա՝ թողուցուք առանց ճառելոյ, ոչ ինչ հաւաստի առնելով մեզ նոցունց թէ որով իցէ յեղանակաւ: Ես արդ ոչ ունիմ կարողութիւն ասել, բաց 'ի միոյ առ հասեալ ժամս հարկաւոր և պատշաճ բանի:

Կդիմիաւ. Որոյ իսկ:

Պղատուն. Ասացից արդ այսմիկ քաղաքիս, զոր հանդերձեալ եմք բնակեցուցանել, որպէս հայր և մայր ոչ գոլով բաց 'ի բնակեցուցողէն սորա քաղաքէ: Տգէտ ոչ գոլով, զի բազումք 'ի բնակելոցն տարբերեալք 'ի բնակեցուցողացն՝ բազում անգամ ոմանք եղեն իսկ և իցեն. սակայն այժմ իսկ առ հասեալ ժամս՝ որպէս մանուկ թէպէտ և երբեք հանդերձեալ իցէ տարբերեալ գոլ 'ի ծնողացն, սակայն առ հասեալ ժամն խրատու կարօտանալով գորովէ իսկ, և առ 'ի ծնողացն փափագէ և ճողօպրելով միշտ առ ընտանիսն կարևորք միայն գտանէ մարտակիցք: Զոր ինչ այժմիկ ասեմք ցկոնոսացիք վասն առ նոր քաղաքին փութոյն. և ցնորն՝ առ Լնոսոս գոլոյն պատրաստապէս լինելով: Ասացից արդ որպէս ասացի այժմիկ, քանզի երկրորդ անգամ գեղեցիկն իսկ ասացեալ վնաս ինչ ոչ գործէ, կնոսացոյն պարտ գոլ դարմանել զայնոսիկ զամենեսեան հասարակաբար հաճելով յայնցանէ որ 'ի բացաբնակութիւն հասեալ իցեն՝ զերիցաբոյնքն և զարիագոյնքն 'ի զօրութիւն ընտրելով՝ ոչ նուազ արանց հարիւրից, և սոցունց կնոսացոց իցեն այլք հարիւր: Սոքա իսկ եկեալք՝ ա-

սացից պարտ գոլ 'ի նոր քաղաքն՝ 'ի միասին փոյթ առնել, իբրու զի իշխանութիւնքն հաստատին ըստ... և հաստատեալք իսկ փորձեսցին և այսոցիկ լին... կնոսացւոցն բնակիլ. իսկ զնոր քաղաքն զինքն... փութալ կեալ իսկ և բարեբախտիլ:

Եւ այնոքիկ եւթեանցն և երեսնիցն՝ այժմ իսկ և որ յապառնի... առ այսոցիկ մեզ եղիցին ընտրեալք .... օրինացն. և ապա գրոցն այնոցիկ որ իւրաքանչիւր դք բացադրիցէ իշխանօքն զբազմութիւնքն գոյիցն իւրեանց: Սակայն որ մեծագոյն գին ունիցի՝ չորից իցէ մնասից. և որ զերկրորդն՝ երից, և որ զերրորդն՝ երկու մնասից, և մնասի միոյ չորրորդն: Այ՛ եթէ այլ ինչ երեւեսցի դք քան զգրեցեալդք ստացեալ՝ հրապարակին լիցի ամենայն այնպիսին: Եւ առ այսուիկ՝ դատաստանի պարտապան իցէ այնմիկ որ կամիցի քննել զսա՝ ոչ գեղեցիկ և ոչ բարի անունաւ գոյն՝ այլ գարշելի իսկ եթէ կալցի վասն շահի զօրէնս արհամարհեալ: Եւ չարաշահութիւն արդ գրելով 'ի վերայ սորա՝ որ կամիցին 'ի վերայ հասցէ իրաւամբք հանդերձ նոքօք օրինապահօքն: Այ՛ եթէ հալածեալն պարտապան իցէ՝ հասարակաց ստացուածոցն ոչ հաղորդեսցի. և բաշխումն ինչ յորժամ լինիցի քաղաքին՝ անմասն իցէ բաց 'ի վիճակէն. և գրեսցի պարտապան մինչև կենդանի իցէ՝ անդանօր՝ ուր ընթերցցի ամենայն որ և կամեսցի: Եւ յովազոյն իսկ քան զքսան ամս ոչ երբեք օրինապահ իշխեսցէ. բերիցի յիշխանութիւն ոչ նուազ յիսնից լինելով ամաց, և վաթմնամեայ ածեալ տասն միայն իշխեսցէ ամս: Եւ ըստ այսմիկ բանիս՝ եթէ դք յովազոյն կեցցէ ամաց եւթանասնից, ոչ ևս առ այսոքիւք ամս առ 'ի յիշխանացն՝ զայնպիսի իշխանութիւնն իբրու իշխելով տրամախորհիցի: Իսկ արդ յաղաքս օրինապահացն այսոքիկ ասացցին կարգաւօրութիւնք երիս. և յառաջագոյն հասանելով, իւրաքանչիւր դք յօրինացն հրամայեսցէ այսոցիկ արանցս՝ որոց ոմանց պարտ է ըստ այժմիկ ասացելոցս սոցունց փոյթ առնել: Բայց այժմ ըստ կարգի յազազս այլոց իշխանութեանց ընտրութեան ասացուք արդեւք:

զի պարտ է իսկ յետ այսոցիկ զօրավարք ընտրել. և սոցունց 'ի պատերազմունսն իբրու պաշտօնեայք ամանք հեծելապետք և ազգագլուխք և հետևակք ցեղիցն դասուցն զարդարողք, որոց վայելուչ իցէ թերևս իսկ այս անուն մանաւանդ՝ որպէս և բազումք դասապետք մականուանեն զօսսա սոցունց:

Արդ զօրավարք իսկ 'ի նորին քաղաքէն իսկ օրինապահքն նախարկցեն և ընտրիցեն իսկ յառաջարկելոցս ամենեքեան պատերազմի հաղորդքն լեալք հասակօքն՝ և լինելով յիւրաքանչիւր ժամու: Այ՛ եթէ արդեւք թուիցի ումնն յառաջագոյն նախարկելոցն վեհագոյն գոլ քան զոմն յայնցանէ որ յառաջարկիցեն մականուանելով: որոյ փոխանակ նախարկիցէ զոմն, զայս իսկ երդնուով՝ փոխանակ յառաջարկիցէ զմիւսն: Բայց որպէս և թուիցի արդեւք ձեռնադրելով 'ի հաճեցեալսն, ընտրեցի և երիս՝ որոց թերևս յօրովագոյն ձեռնադրութիւնն լինիցի, սոցա գոլ զօրավարք: իսկ և դարմանողք այսոցիկ որ 'ի պատերազմին ընտրեալս իցեն, որպէս և օրինապահքն և դասապետքն: իսկ սոցունց յառաջարկել զհաճեցեալքն՝ երկոտասան զօրավարքն իւրաքանչիւրում պահու դասապետք. և սոցունց փոխան նախարկութիւնն գոլ որպէս և զօրավարացն լինիր զնոյնն: Եւ յաղագօղասապետացն և զմակահաճեալարկութիւնն և զդատն. բայց ընտրեալ բազմութեանն այնմիկ առ հասեալ ժամն նախ քան զպահապանքն իսկ և կացուրդ ընտրին, զօրինապահքն 'ի միասին ժողովելով 'ի վայրի ուրուք սրբազանի իսկ և բաւակահագունի նստուցանել: որիչ իսկ զինուորքն, և որիչ զհեծեալքն, և երրորդ սոցունց՝ ըստ կարգի զամենայն, որչափ պատերազմողն իցէ. և ձեռնադրելով զզօրավարքն իսկ, և զհեծելապետքն ամենեքեան: իսկ զդասապետքն՝ այնոցիկ որ վահանք են եղեալ. և զազգագլուխքն իսկ սոցունց՝ ամենայն հեծելականն ընտրիցէ: իսկ այնոցիկ որ զինից թափուրք են կամ այլոցն 'ի պատերազմականացն՝ առաջնորդք զօրավարքն ըստ ինքեանց կարգիցեն: Եւ արդ հեծելապետաց կարգաւորութիւն թերևս մեզ լինիցի տա-

կաւին՝ սոքա արդ յառաջ արկցեն. իսկ այնոքիկ որ զգորավարքն նախարկիցեն, և զընտրութիւն և զփոխարկութիւն սոցունց նոյնպէս լինել որպէս և զօրավարացն լինէր: Եւ ձեռնադրիցէ զսոսա հեծելականն՝ յանդիման տեսանելով հետեակացն և երկուորաց, թերեւ յսլովագոյն ձեռնադրութիւնն լինիցի, առաջնորդք գոլ ամենայն հեծելոցն, և զերկբառութիւնքն ձեռնադրութեանցն մինչև ցերկոցունցն գոլ: Իսկ զերրորդն՝ եթէ երկու իցէ՝ համար տացին սոցունց այնոքիկ որ ձեռնադրութեանն չափ իւրաքանչիւրոց իւրաքանչիւրն փոյթ էր: Եւ կացուրդ իսկ քոլերեսուն երկուտասանք, որ վաթսուն և երեք հարիւրք լինելով՝ վայելականք իցեն ՚ի բաշխմունսն. և մասունս բաժանելով չորս, իւրաքանչիւր ոք ինըսուն թիւ գոլով, ՚ի սոցանէ իւրաքանչիւրոյ ՚ի գնոցն բերելով իննսուն խորհրդածուքն: Նախ իսկ ՚ի մեծագոյն գնոյն զամենեսեան բերելով ՚ի հարկէ, և կամ տուժել զանհաւանեալն՝ թուեցեալ տուժիւն. և յորժամ ածցին՝ զսոսա իսկ նշանագրել, և ՚ի վերջին աւուրն բերել՝ յերկրորդ գնոցն, որպէս և յառաջնոյն և յերրորդ: Յերրորդ գնոցս բերելով զայն իսկ որ ախորժեն, բայց հարկաւոր գոլով այնոքիկ որ յերրորդ գնոցն են: Իսկ զչորրորդն և զփոքրագոյնն ազատ թողացուցանել ՚ի տուժէ՝ զայն որ ոչ իսկ կամիցի բերել: Իսկ ՚ի չորրորդում աւուրն բերել, ՚ի չորրորդ և ՚ի փոքրագոյն գնոյն՝ զամենեսեան. սակայն անտուրժ գոլ զայնոքիկ որ ՚ի չորրորդ և ՚ի յերրորդ գնոյն իցեն, եթէ բերել ոչ ախորժիցեն: Իսկ զայնոքիկ որ ՚ի յերկրորդէն և ՚ի յառաջնոյն իցեն, ոչ բերելով՝ տուրժիլ զայն իսկ որ ՚ի յերկրորդոյն՝ եռապատիկ յառաջագոյն տուրժին, և զայն իսկ որ ՚ի յառաջնոյն է՝ քառապատիկ, և ՚ի հինգերրորդ աւուրն՝ զնշանագրեալ անուանսն արտաքս բերեալ իշխանացն, և տեսանել ամենեցուն քաղաքացեացն, և բերել ՚ի սոցանէ ամենայն այր, և կամ տուժել տուժաւն առաջնոյն: Բայց ութսուն և հարիւր ընտրելով յիւրաքանչիւրոց պատուոյն՝ զկէսն ՚ի սոցունց վիճակաւորս առնելով ընտրել, և գոլ զսոսա տարոյն այնմիկ խորհրդածուք:

Իսկ արդ. բաժանումնս այսպէս լինելով, միջոց թե-
րեւս ունիցի մի իշխանական և հրապարակական
քաղաքավարութեան, որոյ պարտ է միջոց գոլ հա-
ւասար քաղաքավարութեան: Քանզի ծառայք և
տեարք ոչ երբեք լինիցին բարեկամք, և ոչ հաւասա-
րապատուով կոչեցեալք՝ յօռիք և առաքինիք. քանզի
անհաւասարիւքն՝ հաւասարքն անհաւասարք լինիցին
թերեւս. և եթէ ոչ հանդիպեցին չափուն, զի վասն
երկաքանչիւրոցս այսոցիկ քաղաքավարութիւնքն լի-
նին հակառակութեամբ լի. քանզի նախնի բանն
ճշմարիտ գոյով՝ իբրու հաւասարութիւն զսիրելու-
թիւն գործէ մանաւանդ՝ ուղղապէս ասացեալ է և
ներդաշնապէս. բայց թէ ո՞րք է երբեք հաւասա-
րութիւն որ զնոյնս այսպէս կարող է, վասն ոչ յոյժ
հաւաստի գոյոյն, խռովեցուցանէ զմեզ: Քանզի
երկուց հաւասարութեանց գոյով՝ հոմանունք իսկ են.
սակայն գործով՝ ի բազում ինչ գրեթէ են ներհակա-
նք. զի զմինն՝ ի սոցանէ՝ ի պատիւն ամենայն քաղաքն բա-
ւական է յառաջաբերել. և ամենայն օրինադիր զգափով
հաւաստին, և զիշուոյն և զթուովն՝ վիճակաւ ի բաց
ուղղելով զսա՝ ի բաշխմունսն: Իսկ զճշմարտագոյն
և զարիագոյն հաւասարութիւնսն՝ ոչ է դիւրաւ ա-
մենայն ի տեսանել. քանզի Արամազդայ է ընտրու-
թիւնն, և միշտ առ մարդկան սակաւ ինչ երկարա-
նայ: Բայց որչափ արդեւք բաւիցէ, քաղաքաց և ուսմ-
կաց զամենայն բարութիւնս գործէ. քանզի մեծա-
գունին յօլովագոյն, և փոքրագունին զմանրագոյնսն
բաշխէ չափաւոր՝ առտուելով ըստ իւրում բնութեանն
իւրաքանչիւրում և պատիւս իսկ. մեծագունիցն ըստ
առաքինութեան միշտ մեծագոյնս. և այնոցիկ որ զներ-
հակն ունիցին առաքինութեան և խրատոյ, զվայել-
չագոյնն. երկաքանչիւրոց բաշխէ ըստ համեմատու-
թեան. քանզի է երբեք և քաղաքականն մեզ միշտ
սա իսկ նոյնս իրաւունս՝ որոյ և այժմ մեզ ցանկա-
նալով, պարտ է առ նոյնս իսկ հաւասարութիւն, ով
Լլինիա, ի բաց հայելով զայժմիկ բուսեալս բնա-
կեցուցանել քաղաք, և զայլ թերեւս երբեք բնակե-
ցուցանէ: Առ այս իսկ նոյնս դիտելով պարտ է օրի-

նադրել. այլ ոչ առ սակաւք բռնաւորք՝ կամ առ մի կամ կալողութիւն ինչ հրապարակի, այլ առ իրաւունսն միշտ այնոքիկ է այժմիկ արդեւք ասացեալքս. զայն որ ըստ բնութեան հաւասարն է՝ անհաւասարիւք յիրաքանչիւր ժամու բացատրել հարկաւոր իսկ է, և այսոցիկ հոմ անուամբս երբեք վարիլ առ ամենայն քաղաքի, եթէ հանդերձեալ իցէ հակառակութեամբ ինքեան ոչ հաղորդել, ըստ մասին ուրուք. քանզի հեզութիւնն և ներողութիւնն կատարեալագունին և ստուգագունին՝ առանց ուղղագոյն իրաւանցն իցէ խորտակեալ, յորժամ այսպէս լինիցի: Վասն որոյ առ վիճակին հաւասարութեամբ հարկէ վարիլ՝ ի սակս բազմաց դժուարութեանց զաստուած և զբարի պատահումն. և յայնժամ ըղձիւք կարդալ՝ ի բաց ուղղել սոցա զվիճակն առ իրաւագոյն: Այսպէս արդ վարիլ հարկաւորապէս իսկ երկաքանչիւր հաւասարութեամբն. իբրու զի մանաւանդ առ սակաւագոյնս միոյն պատահման կարօտանալով. զայսոքիկ այսպէս վասն այսոցիկ, ով սիրելիք, հարկաւոր է առնել քաղաքին՝ որ կեալ իցէ հանդերձեալ: Այլ զի նաւ իսկ ի ծովի զնաւարկութիւն առնելով կարօտանայ պահպանութեան ի տուրնջեան միշտ և գիշերի, այսպէս և քաղաք ի ծրմունս այլոց քաղաքացն գոյով և պէսպէս դաւաճանութեամբ բնակեալ վշտագնելով՝ ըմբռնիլ պարտ է իսկ ի տուրնջենէ մինչև ցգիշեր, և ի գիշերէ առ տիւն շարամերձիլ իշխանաց առ իշխանս, և պահպանաց առ պահապանս, փոխադրելով միշտ և աւանդելով ոչ երբեք դադարել: Բայց բազմութեան ոչ է հնար արագապէս ոչ երբեք ոչ ինչ յայսցանէ գործել. բայց հարկաւոր է բազմաց իսկ այնոցիկ որ խորհրդածուք են՝ առ յողովագոյնն ժամանակին թողուլ առ նոյնս իւրեանց ընտանեգոյնս՝ կալ և մնալ, և ուղղութիւնս առնել իրի իւրեանց մատակարարութեան. և զերկոտասաներորդ իսկ մասն իւրեանց՝ առ երկոտասան ամիսն բաշխելով. մինն առ միոյն առտուիցեալ զպահապանս, և հասանելով ուրուք այլուստ երբեք և կամ ի նորին քաղաքէս՝

պատրաստապէս հանդիպիլ. եթէ պատմել ինչ ախորժիցէ, և եթէ հարցանել ինչ յայնցանէ իսկ յորոց պատշաճ է քաղաքի առ այլոց քաղաքաց՝ տալ պատասխանի, և հարցանելով այլաբար ընկալուլ զպատասխանին:

Եւ արդ ՚ի սակս այնոցիկ որ ըստ քաղաքին իցեն յիւրաքանչիւր ժամու յանդգնութեանցն պէսպէս՝ սովորելոցն միշտ լինել, որպէս զի մանաւանդ ոչ լինիցին. և լինելով իսկ, զի վաղվաղակի իմացեալ քաղաքին՝ բժշկիցէ զլեալն, և ՚ի ձեռն ընտրեալ ժողովրդեանն՝ միշտ պարտ է այսորիկ գոլ՝ որ նստեալն է առաջի քաղաքին տիրութեանս, և ընտրութեանց՝ այնոցիկ որ ըստ օրինացն յանկարծակի հասանին քաղաքին: Իսկ արդ զայսոսիկ ամենայն երկոտասաներորդ մասն թերևս իցէ խորհրդոյն, որ զարգարեցունքն զմետասան մասունսն տարոյն հանգչելով. և հաղորդաբար հանդերձ այլօք իշխանօքն պարտ է զպահպանութիւնքս այսոցիկ պահել առ քաղաքուն՝ այսմիկ միշտ մանր մասինս խորհրդոյս: Արդ իրան որ առ քաղաքուն են այսպէս ունելով չափաւորապէս, թերևս իցեն կարգեալս: Իսկ այլոյ ամենայն գաւառին որպիսի ինչ է փոյթ, կամ որպիսի կարգաւորութիւն: Արդ ոչ յորժամ ամենայն քաղաքն, և ՚ի միասին ամենայն գաւառն՝ ըստ երկոտասան մասանց բաշխեցին նորին քաղաքիս ճանապարհացս, և բնակութեանց և շինութեանց և նաւահանգստից և վաճառանոցի և աղբերաց և տաճարաց և վերնատանց, և ամենեցուն այսպիսեացս մատակարարողս պարտ է ոմանց գոլ ՚ի բաց երևենալով:

Կղիմիաս. Եւ որպէս ոչ:

Պղատոռն. Ասեմք արդ զի տաճարացն իսկ տաճարապետք, և քահանայք և քահանայուհիք պարտ է լինել: Իսկ ճանապարհաց և շինութեանց և զարդուց որ առ այսոցիկ՝ և մարդկան, զի մի ապիրատացին, և այլոց գազանաց ՚ի նոյն իսկ քաղաքին, որպէս զի վայել չափոյնսն քաղաքացն լինիցին, բաժանել պարտ է երիս տեսակս իշխանաց՝ առ այժմիկ իսկ ասացեալս:

յօրինողք՝ քաղաքիս մականուններով, և զայն իսկ որ առ վաճառուն զարդն իցեն՝ վաճառօրէնս¹. և տաճարացն քահանայք՝ որոց իսկ իցեն ազգաւ քահանայութիւնք. և զսոսա ոչ շարժել: Ապ' եթէ իբրու զառաջինն բնակեցուցանելով՝ պարտ է լինել առ այսօրէիք կամ ոչ իւրք, և կամ սակաւ ոմամբ որոց ոչ իցեն հաստատեալք, հաստատել պարտ է քահանայք, և քահանայութիւնք տաճարապետք լինել աստուածոցն: Այսոցիկ արդ ամենեցուն՝ ոմանց կամաւ պարտ է և ոմանց վիճակաւ՝ այնոցիկ որ առ կարգաւորութիւնն են իրս լինել: շարամբրձելով առ բարեկամութիւն միմեանց զհրապարակ և զօջ հրապարակ, յիւրաքանչիւրում գաւառի իսկ և քաղաքի, իբրու զի մանաւանդ հոմախոհք: իսկ արդ տաճարացն իրս աստուծոյ՝ յորդորելով զսա, և շնորհելով լինել վիճակաւ այսպէս աստուածային պատահմամբ բացատրելով. բայց պարտ է ընտրել զայն իսկ որ միշտ հասանի՝ նախ իսկ ամբողջ և հարազատ. և ապա իբրու զի մանաւանդ՝ ի մաքրելոց իցէ բնակութեանց, ի սպանմանէ մաքուր, և յամենեցուն որ առ այսպիսիսս են յաստուածայինս մեղան չելով սոցա. և հայր իսկ և մայր այսպէս կենցաղաւարեալք: Բայց ի Դելփեաց պարտ է զամենայն օրէնս յաղագս աստուածայնոցն պահանջելով, և հաստատելով ի վերայ սորա պատմողք՝ սոքօք վարիլ. բայց ըստ ամի գոլ և ոչ երկարագոյն՝ զիւրաքանչիւր քահանայութիւն. և տակաւին ոչ նուազ քան զվաթսուն իցէ մեզ լեալ՝ որ հանդերձեալ իցէ ըստ սրբազան օրինացն առ աստուածայինսն բաւակաւնապէս մաքրագործել: Այսօրիկ և յաղագս քահանայագործութեանն եղիցին օրէնս:

Եւ զպատմողսն՝ երիս բերիցեն իսկ չորս ազգքն². չորս իւրաքանչիւր որ ի սոցանէ. և երից իսկ որոց թերեւս յոլովագոյն լինիցին համարս իսկ և քննու-

1 Թ-յն՝ αστὺ - νόμος.

2 Թ-յն՝ ἄγορα - νόμος.

3 Բնագիրն՝ երկոտասան ցեղքն կամ տոհմք:

Թիւնս ինն՝ առաքել 'ի Դելփիայ. բաժանել յիւրաքանչիւրում եռակէ զմինն, և զընտրութիւնն սոցա և զժամանակին հասակն գոլ՝ որպէս և քահանայիցն. և սգբա լինիցին պատմողք յամենայն կենցաղումն, և զպակասեալն բնորիցեն՝ չորս ազգքն ուստի և պակասիցի. և շտեմարանապետք արդեւք սրբազան ընչից իւրաքանչիւրոց տաճարացն, և տղայոցն՝ սոցունց և վարձուցն տեարք: Եւ ընտրել 'ի մեծագոյն ստացուածոցն երիս 'ի մեծագոյն տաճարն, և երկու 'ի փոքրագոյնսն, և առ չափաւորագոյնն մի. և զընտրութիւնն սոցունց և զհաճոյսն առնել նոյնպէս որպէս և զօրավարացն լինիր, և յազագս տաճարացն իսկ լինիցի այսպէս:

Բայց առանց պահպանութեան ոչ ինչ իցէ, որչափ հնար է: Արդ յազագս քաղաքին պահպանութեանն այսպէս լինիցին. զօրավարացն փոյթ առնելով և դասապետացն և հեծելապետացն և ազգագլխացն և պահպանաց և յօրինողացն քաղաքին և վաճառոցն օրինացն, յորժամ առ 'ի մէնջ ասացեալքս հաստատեսցին բաւականապէս, պահել և զայլ գաւառն ամենայն ըստ այսոցիկ յերկոտասան: Իսկ մեզ գաւառն ամենայն ըստ զօրութեան հաւասար մասունս բաշխեցաւ, և ազգ մի իւրաքանչիւրում մասին մակաւիճակեալ, ըստ ամի ամի առտուիցէ հինգ արք իբրու ագարակաց օրինողք իսկ և ազգապետք. և սոցունց պարս է յանձնուլ զիւրեանց ազգին իւրաքանչիւրում երկոտասաներորդ 'ի հինգ 'ի համբակացն, ոչ նուազ քան եթէ հինգ և քսան ամաց լինելով, և ոչ յորովագոյն քան եթէ եռասնից. և սոցունց վիճակեցին մասունքն գաւառին, ըստ ամսոց իւրաքանչիւրք՝ իւրաքանչիւրից. իբրու զի ամենայն գաւառին հմուտք իսկ և մակացողք՝ ամենեքեան լինիցին: Եւ երկու ամս իշխանութեանն և պահպանութեանն լինել, և պահպանողացն իսկ և իշխանացն, իբրու զի յառաջագոյն թերեւ հասցին մասունքն, զգաւառին տեղիքն փոխաբերելով. միշտ

զայն որ 'ի կարգին է տեղի իւրաքանչիւր ամսոյ վարկանել՝ պահպանապետացն յաջակողմն շրջանակիւ, և աջակողմն լինիցի ընդ առաւօտն¹։ Իսկ և շրջաբերելով տարոյն յերկրորդում ամին, իբրու զի յօլովագոյնք 'ի պահպանորդացն ոչ միայն հմուտք գաւառին լինիցին առ մի ժամ տարոյն, և հանդերձ գաւառաւն համանգամայն և ժամուն իւրաքանչիւրում առ իւրաքանչիւր տեղի լինելով, իբրու յօլովագոյնք իմասցին այնոքիկ որ յայնժամ առաջնորդք իցեն, դարձեալ պատիցեն² 'ի ձախակողմն միշտ փոխաբերելով տեղի՝ մինչև ցերկրորդ ամն հասցեն, իսկ 'ի յերրորդումն այլք յօրինողք ագարակացն ընտրել, և պահպանապետք զհինկն երկոտասանիցն դարմանողք։

Իսկ արդ 'ի դեգերմունսն իւրաքանչիւրում տեղւոյ այսպիսի գոլ փոյթ. նախ իսկ իբրու ամրագոյն իցէ գաւառն մանաւանդ առ պատերազմունսն՝ փոսս երկարաձիգ հատանելով՝ որչափ սորա իսկ կարօտանայ, և խորափիտս հատանելով. և շինուածք ըստ զօրութեան արգելլով զայնոսիկ որ ձեռնարկուած իւն առնեն զինչ և իցէ չար գործել ստացուածոցն գաւառին, վարելով իշօքն և ծառայիւքն՝ այնոքիւք որ իւրաքանչիւրում են տեղւոյ։ Առ այսոքիւք 'ի ձեռն սոցունց առնելով սոցունց վերակացուս լինելով՝ իւրեանց գործն 'ի խափանմանէ 'ի բաց ընտրելով, և դժուարակօխ իսկ զամենայն առնելով թշնամեացն, իսկ 'ի բարեկամացն՝ մանաւանդ դիւրակօխ մարդկան իսկ և իշոց և այլոց անասնոց և ճանապարհաց փոյթ առնելով՝ իբրու հանդարտագոյնք իւրաքանչիւր ոք լինիցին. և առ 'ի յԱրամագդայ ջուրցն³, զի մի ինչ գաւառին չար գործիցէ, այլ մանաւանդ օգտուածին, հոսելով 'ի բարձանց առ այնոցիկ որ 'ի լերինսն են բլուրք և որչափ հովիտք⁴ զարտահոսուածինքն սոցա խափանելով շինուածովք իսկ

1 Յոյն՝ յարեւելակողմն։

2 Յօրինակին՝ պարիցեն. ուղղեցաք ըստ յունին։

3 Յոյն՝ ἐκ Διὸς ὑδάτων, ջուրց 'ի բարձանց հոսելոց։

4 Յօրինակին հովիտ. ուղղեցաք ըստ բնագրին։

բական տուրժեսցի՝ վասն իշխելոյն համբակացն և կամ պատուիցէ զամենայն։ Սոցունց իսկ օրինապահքն դիտողք ստուգագոյնք իցեն, իբրու զի ոչ լինիցի ինչ իսկզբանն՝ և կամ լինելով արժանի դատին հանդիպիցի, պարտ է արդ ամենայն առն տրամախոհիլ, յաղագս ամենայն մարդկան՝ իբրու ոչ ծառայել։ ոչ եթէ տէր լինիցի՝ արժանի լինիցի գովասանութեան, և գեղեցկանալ պարտ է բարեւք ծառայելով մանաւանդ՝ քան եթէ բարեւք իշխելովն։

Նախ իսկ օրինացն, իբրու զի այս իսկ է աստուածոցն ծառայութիւն. և ապա ծերագունիցն իսկ և պատուականութար կենցաղավարելոցն՝ համբակքն. և յետ այսոցիկ օր ըստ օրէ կենցաղոյն պարտ է նուաստագունին իսկ և տարակուսելոյն ճաշակելով գոլ՝ զերկու ամսն զայսոսիկ առ որս ագարակացն օրինող իցէ. քանզի յորժամ ստորոգիցեն երկոտասանսն՝ ի միասին հասանելով հանդերձ հնկիւք, խորհիցին որպէս զծառայք ոչ ունին ինքեանց, այլ ընտանիք և ծառանիք և ծառայք. և ոչ յայլոց մշակացն իսկ, և յայսցանէ՝ որ գեղջուկքն են նոքումք առ իւրեանցն վարելով պաշտօնսն պաշտօնայիւք. առ այսոքիւք զամենայն գաւառն արտախուզելով յամարանի իսկ և ի ձմերանի՝ հանդերձ զինօք ի սակս պահպանութեան, և ծանօթութիւն ամենեցուն միշտ տեղեացն։ Քանզի տաքնապի և ոչ միոյ նուազ գոլ սա իսկ յուսմանց, ստուգութեամբ մակացող լինել ամենեցուն իւրեանց գաւառին, ի սակս որոյ զառնայն տեսակս որսոյ՝ ոչ նուազ ինչ է խորհիլն այնմ որ համբակն իցէ, քան եթէ այլոց հեշտութեան, միանգամայն և օգտակարութեան որ վասն սոցունց լինիցին ամենեցուն։ Զայսոսիկ արդեւք զնոյնս, և զխորհուրդն նոցունց եթէ գաղտնիք, և եթէ ագարակաց օրինողք, և եթէ զոր ինչ կոչելով բերկրիցի. զայս ինչ ասացեալ յօժարապէս՝ ամենայն այր ըստ զօրութեան խորհիցի, որչափ հանդերձեալ իցեն զքաղաքն իւրեանց կեցուցանել բաւականապէս։ իսկ յետ այսորիկ յաղագս իշխանաց ընտրութեան և օրինացն արդարոց քաղաքի էր մեզ հետեւալ

հետևիցին արդեւք ագարակաց արդարացն քաղաքաբաշխք երիս՝ վաթսուն գոլով, եռակի զերկոտասան մասունան քաղաքին ըմբռնեալք՝ նմանելով այնոցիկ, և ճանապարհացն փոյթ առնելով այնոցիկ՝ որ առ քաղաքաւն են, և այնոցիկ որ ՚ի գաւառէն՝ ուղղեւորեալ են պողոտայիցն՝ առ քաղաքն միշտ երկարաձգելով, և շինութեանցն, զի ըստ օրինացն լինիցի ամենայն: Եւ ջուրցն արդ, իբրու զի առաքեսցեն առ սոսա, և աւանդիցեն պահապանքն վճիտ և մաքուր. քանզի յաղբիւրն իսկ բաւականապէս և ականակիտ հասանելով՝ զարդարէ միանգամայն և զուարճացուցանէ զքաղաքն: Եւ սոցա պարտ է զօրաւորք գոլ և պարապեալ, փոյթ առնել հասարակաց օգտութեան: Վասն այսորիկ նախարկցէ իսկ ամենայն այր ՚ի մեծաց գնոցն քաղաքաբաշխ, զոր և ախորժիցէ. և ձեռնադրելով իսկ՝ և հասանելով ՚ի վեց՝ որոց թերևս յոլովագոյնսն լինիցին, զերիսն ի բաց վիճակելով՝ այնոցիկ որոց յաղագս սոցա փոյթ է ընտրելով զսոսա իշխանքն ըստ եղեալ օրինացն:

Եւ ագարակաց յարդարիչք յետ սոցունց ընտրիլ իսկ յերկրորդ և ՚ի յառաջին գնոցն, արք հինգ: Այլ ընտրութիւն սոցա լինիցի որպէս յարդարողացն քաղաքին. տասնելով սոցունց ՚ի ձեռնադրութիւն՝ զհինգն ՚ի բաց վիճակել, և ընտրելով զսոսա իշխանք բացերեւցուցանեն: Բայց ձեռնադրիցէ իսկ ամենայն ոք զամենայն. և որ ոչ կամիցի, թէ պատմիցի առ իշխանս՝ տուրժեսցի դրամք յիսուն՝ առթուելովն չար գոլ:

Եւ հասցէ իսկ յեկեղեցին և ՚ի հասարակաց ժողովուրդն՝ որ ախորժիցէն: Եւ հարկաւոր լիցի այնմիկ որ յերկրորդ և առաջին գնոցն՝ տասն դրամ՝ տուրժեալք եթէ ոչ մերձ գոլով քննիցի առ ժողովն: Իսկ երրորդ գնոցն և չորրորդին ոչ իցէ հարկ, այլ անտուրժս մնասցէ, եթէ ոչ ինչ բողոքեսցեն իշխանքն ամենեցուն ՚ի հարկէ իմեքէ ՚ի միասին գոլ սոցա: Եւ վաճառայորինիցն իսկ՝ զզարդքն որ առ վաճառուն իցէ ՚ի ձեռն օրինացն կար-

որ յառաջագոյն այսպէս կազմեալ իցեն քաղաքը, հարկ է իսկ գոլ ունանց. և եթէ որք իցեն թերեւ առ 'ի յամենայն իշխանութեանց լինելով ոչ իցեն: Պարտ է իսկ այսպէս երբեք, և այսոցիկ ոչ յոռին՝ այլ մանաւանդ ծայրագոյնք. քանզի ասի իսկ առաւելօքն՝ Սկիզբն կէս գոլ ամենայն գործոյ. և զբարեւք իսկ սկսանին ամենեքեան իւրաքանչիւր ժամու ներբողեմք. բայց այս իսկ է, իբրու ինձ երեւի, յոյժվագոյն քան զկէսն. և ոչ որ զսա բարեւք լինելով ներբողեաց բաւականապէս:

Կդիմիաւ. Ուղղապէս ասես:

Պդատուն. Եւ արդ ոչ ճանաչելով իսկ զսա՝ թողուցուք առանց ճառելոյ, ոչ ինչ հաւաստի առնելով մեզ նոցունց թէ որով իցէ յեղանակաւ: Ես արդ ոչ ունիմ կարողութիւն ասել, բաց 'ի միոյ առ հասեալ ժամս հարկաւոր և պատշաճ բանի:

Կդիմիաւ. Որոյ իսկ:

Պդատուն. Ասացից արդ այսմիկ քաղաքիս, զոր հանդերձեալ եմք բնակեցուցանել, որպէս հայր և մայր ոչ գոլով բաց 'ի բնակեցուցողէն սորա քաղաքէ: Տգէտ ոչ գոլով, զի բազումք 'ի բնակեցուցոյն տարբերեալք 'ի բնակեցուցողացն՝ բազում անգամ ոմանք եղեն իսկ և իցեն. սակայն այժմ իսկ առ հասեալ ժամս՝ որպէս մանուկ թէպէտ և երբեք հանդերձեալ իցէ տարբերեալ գոլ 'ի ծնողացն, սակայն առ հասեալ ժամն խրատու կարօտանալով գորովէ իսկ, և առ 'ի ծնողացն փափազէ և ճողպարելով միշտ առ ընտանիսն կարեորք միայն գտանէ մարտակիցք: Զոր ինչ այժմիկ ասեմք ցկոնոսացիք վասն առ նոր քաղաքին փութոյն. և ցնորն՝ առ Կնոսոս գոլոյն պատրաստապէս լինելով: Ասացից արդ որպէս ասացի այժմիկ, քանզի երկրորդ անգամ գեղեցիկն իսկ ասացեալ՝ վնաս ինչ ոչ գործէ, կնոսացոյն պարտ գոլ դարմանել զայնոսիկ զամենեսեան հասարակաբար հաճելով յայնցանէ որ 'ի բացաբնակութիւն հասեալ իցեն՝ զերիցագոյնքն և զարիագոյնքն 'ի զօրութիւն ընտրելով ոչ նուազ արանց հարիւրից, և սոցունց կնոսացոյ իցեն այլք հարիւր: Սոքա իսկ եկեալք՝ ա.

սացից պարտ գոլ 'ի նոր քաղաքն՝ 'ի միասին փոյթ առնել, իբրու զի իշխանութիւնքն հաստատին ըստ... և հաստատեալք իսկ փորձեսցին և այսոցիկ լին... կնոսացւոցն բնակել. իսկ զնոր քաղաքն զինքն... փութալ կեալ իսկ և բարեբախտիլ:

Եւ այնոքիկ եւթեանցն և երեսնիցն՝ այժմ իսկ և որ յապառնի... առ այսոցիկ մեզ եղիցին ընտրեալք... օրինացն. և ապա գրոցն այնոցիկ որ իւրաքանչիւր որ բացադրիցէ իշխանօքն զբազմութիւնքն գոյիցն իւրեանց: Սակայն որ մեծագոյն գին ունիցի՝ չորից իցէ մնասից. և որ զերկրորդն՝ երից, և որ զերրորդն՝ երկու մնասից, և մնասի միոյ չորրորդն: Այ՛ եթէ այլ ինչ երեւեսցի որ քան զգրեցեալք ստացեալ՝ հրապարակին լիցի ամենայն այնպիսին: Եւ առ այսուիկ՝ դատաստանի պարտապան իցէ այնմիկ որ կամիցի քննել զսա՝ ոչ գեղեցիկ և ոչ բարի անունաւ գոյն՝ այլ գարշելի իսկ եթէ կալցի վասն շահի զօրէնս արհամարհեալ: Եւ չարաշահութիւն արդ գրելով 'ի վերայ սորա՝ որ կամիցին 'ի վերայ հասցէ իրաւամբք հանդերձ՝ նոքօք օրինապահօքն: Այ՛ եթէ հալածեան պարտապան իցէ՝ հասարակաց ստացուածոցն ոչ հաղորդեսցի. և բաշխումն ինչ յորժամ լինիցի քաղաքին՝ անմասն իցէ բաց 'ի վիճակէն. և գրեսցի պարտապան մինչև կենդանի իցէ՝ անդանօր՝ ուր ընթերցցի ամենայն որ և կամեսցի: Երկուսդոյն իսկ քան զքսան ամս ոչ երբեք օրինապահ իշխեսցէ. բերիցի յիշխանութիւն ոչ նուազ յիսնից լինելով ամաց, և վաթսնամեայ ածեալ՝ տասն միայն իշխեսցէ ամս: Եւ ըստ այսմիկ բանիս՝ եթէ որ յուրեւ գոյն կեցցէ ամաց եւթամասնից, ոչ ևս առ այսօքիւք ամս առ 'ի յիշխանացն՝ զայնպիսի իշխանութիւնն իբրու իշխելով տրամախորհիցի: Իսկ արդ յաղագս օրինապահացն այսոքիկ ասացցին կարգաւորութիւնք երիս. և յառաջագոյն հասանելով, իւրաքանչիւր որ յօրինացն հրամայեսցէ այսոցիկ արանցս՝ որոց ոմանց պարտ է ըստ այժմիկ ասացելոցս սոցունց փոյթ առնել: Բայց այժմ ըստ կարգի յաղագս այլոց իշխանութեանց ընտրութեան ասացուք արդեւք:

զի պարտ է իսկ յետ այսոցիկ զօրավարք ընտրել. և սոցունց 'ի պատերազմունսն իբրու պաշտօնեայք ոմանք հեծելապետք և ազգազուխք և հետեակք ցեղիցն դասուցն զարդարողք, որոց վայելուչ իցէ թերեւս իսկ այս անուն մանաւանդ՝ որպէս և բազումք դասապետք մականունսնեն զսոսա սոցունց:

Արդ զօրավարք իսկ 'ի նորին քաղաքէն իսկ օրինապահքն նախարկցեն և ընտրիցեն իսկ յառաջարկելոցս ամենեքեան պատերազմի հաղորդքն լեալք հասակօքն՝ և լինելով յիրաքանչիւր ժամու: Ապ' եթէ արդեւք թուիցի ումեմն յառաջագոյն նախարկելոցն վեհագոյն գոլ քան զոմն յայնցանէ որ յառաջարկիցեն մականունելով. որոյ փոխանակ նախարկիցէ զոմն, զայս իսկ երդնուով փոխանակ յառաջարկիցէ զմիւսն: Բայց որպէս և թուիցի արդեւք ձեռնադրելով 'ի հաճեցեալն, ընտրեցի և երիս՝ որոց թերեւս յուլագոյն ձեռնադրութիւնն լինիցի, սոցա գոլ զօրավարք: Իսկ և դարմանողք այսոցիկ որ 'ի պատերազմին ընտրեալս իցեն, որպէս և օրինապահքն և դասապետքն: Իսկ սոցունց յառաջարկել զհաճեցեալքն՝ երկոտասան զօրավարքն իւրաքանչիւրում պահու դասապետք. և սոցունց փոխան նախարկութիւնն գոլ որպէս և զօրավարացն լինիր զնոյնս: Եւ յաղագս դասապետացն և զմականաձեռնարկութիւնն և զդասն. բայց ընտրեալ բազմութեանն այնմիկ առ հասեալ ժամն նախ քան զպահապանքն իսկ և կացուրդ ընտրին, զօրինապահքն 'ի միասին ժողովելով 'ի վայրի ուրուք սրբազանի իսկ և բաւակա՝ նագունի նստուցանել. որիչ իսկ զինուորքն, և որիչ զհեծեալքն, և երրորդ սոցունց՝ ըստ կարգի զամենայն, որչափ պատերազմողն իցէ. և ձեռնադրելով զզօրավարքն իսկ, և զհեծելապետքն ամենեքեան: Իսկ զդասապետքն՝ այնոքիկ որ վահանք են եղեալ. և զազգազուխքն իսկ սոցունց՝ ամենայն հեծելականն ընտրիցէ: Իսկ այնոցիկ որ զլինից թափուրք են կամ այլոցն 'ի պատերազմականացն՝ առաջնորդք զօրավարքն ըստ ինքեանց կարգիցեն: Եւ արդ հեծելապետաց կարգաւորութիւն թերեւս մեզ լինիցի տա.

կաւին՝ սոքա արդ յառաջ արկցեն. իսկ այնոքիկ որ զգորավարքն նախարկիցեն, և զընտրութիւն և զփոխարկութիւն սոցունց նոյնպէս լինել որպէս և զօրավարացն լինէր: Եւ ձեռնադրիցէ զսոսա հեծելականն՝ յանդիման տեսանելով հետեակացն և երկուորաց, թերեւս յողովագոյն ձեռնադրութիւնն լինիցի, առաջնորդք գոլ ամենայն հեծելոցն, և զերկբառութիւնքն ձեռնադրութեանցն մինչև ցերկացունցն գոլ: Իսկ զերրորդն՝ եթէ երկու իցէ՝ համար տացին սոցունց այնոքիկ որ ձեռնադրութեանն չափ իւրաքանչիւրոց իւրաքանչիւրն փոյթ էր: Եւ կացուրդ իսկ գոլ երեսուն երկոտասանք, որ վաթսուն և երեք հարիւրք լինելով՝ վայելականք իցեն ՚ի բաշխմունսն. և մասունս բաժանելով չորս, իւրաքանչիւր ոք իննսուն թիւ գոլով, ՚ի սոցանէ իւրաքանչիւրոց ՚ի գնոցն բերելով իննսուն խորհրդածութիւն: Նախ իսկ ՚ի մեծագոյն գնոյն զամենեսեան բերելով ՚ի հարկէ, և կամ տուժել զանհաւանեալն՝ թուեցեալ տուժիւն. և յորժամ ածցին՝ զսոսա իսկ նշանագրել, և ՚ի վերջին աւուրն բերել՝ յերկրորդ գնոցն, որպէս և յառաջնոյն և յերրորդ: Յերրորդ գնոցս բերելով զայն իսկ որ ախորժեն, բայց հարկաւոր գոլով այնոքիկ որ յերրորդ գնոցն են: Իսկ զչորրորդն և զփոքրագոյնն ազատ թողացուցանել ՚ի տուժէ՝ զայն որ ոչ իսկ կամիցի բերել: Իսկ ՚ի չորրորդում աւուրն բերել, ՚ի չորրորդ և ՚ի փոքրագոյն գնոյն՝ զամենեսեան. սակայն անտուրժ գոլ զայնոքիկ որ ՚ի չորրորդ և ՚ի յերրորդ գնոյն իցեն, եթէ բերել ոչ ախորժիցեն: Իսկ զայնոքիկ որ ՚ի յերկրորդէն և ՚ի յառաջնոյն իցեն, ոչ բերելով՝ տուրժիլ զայն իսկ որ ՚ի յերկրորդոյն՝ եռապատիկ յառաջագոյն տուրժին, և զայն իսկ որ ՚ի յառաջնոյն է՝ քառապատիկ, և ՚ի հինգերորդ աւուրն՝ զնշանագրեալ անուանսն արտաքս բերեալ իշխանացն, և տեսանել ամենեցուն քաղաքացեացն, և բերիլ ՚ի սոցանէ ամենայն այր, և կամ տուժել տուժաւն առաջնոյն: Բայց ութսուն և հարիւր ընտրելով յիւրաքանչիւրոց պատուոյն՝ զկէսն ՚ի սոցունց վիճակաւորս առնելով ընտրել, և գոլ զսոսա տարոյն այնմիկ խորհրդածութիւնք:

Իսկ արդ բաժանումնս այսպէս լինելով, միջոց թե-
րևս ունիցի մի իշխանական և հրապարակական
քաղաքավարութեան, որոյ պարտ է միջոց գոլ հա-
ւասար քաղաքավարութեան: Քանզի ծառայք և
տեարք ոչ երբեք լինիցին բարեկամք, և ոչ հաւասա-
րապատուով կոչեցեալք՝ յոռիք և առաքինիք. քանզի
անհաւասարիւքն՝ հաւասարքն անհաւասարք լինիցին
թերևս. և եթէ ոչ հանգիպեսցին չափուն, զի վասն
երկաքանչիւրոցս այսոցիկ քաղաքավարութիւնքն լի-
նին հակառակութեամբ լի. քանզի նախնի բանն
ճշմարիտ գոյով՝ իբրու հաւասարութիւն զսիրելու-
թիւն գործէ մանաւանդ՝ ուղղապէս ասացեալ է և
ներգաշնապէս. բայց թէ ո՞րք է երբեք հաւասա-
րութիւն որ զնոյնս այսպէս կարող է, վասն ոչ յոյժ
հաւաստի գոլոյն, խռովեցուցանէ զմեզ, Քանզի
երկուց հաւասարութեանց գոյով՝ հոմանունք իսկ են.
սակայն գործով՝ ի բազումինչ գրեթէ են ներհականք.
զի զմինն ՚ի սոցանէ ՚ի պատիւն ամենայն քաղաքն բա-
ւական է յառաջաբերել. և ամենայն օրինադիր զգափով
հաւասարն, և զկշռոյն և զթուովն՝ վիճակաւ ՚ի բաց
ուղղելով զսա ՚ի բաշխմունսն: Իսկ զճշմարտագոյն
և զարիադոյն հաւասարութիւնն՝ ոչ է դիւրաւ ա-
մենայն ՚ի տեսանել. քանզի Արամազդայ է ընտրու-
թիւնն, և միշտ առ մարդկան սակաւ ինչ երկարա-
նայ: Բայց որչափ արդեւք բաւիցէ, քաղաքաց և ռամ-
կաց զամենայն բարութիւնս գործէ. քանզի մեծա-
գունին յոլովագոյն, և փոքրագունին զմանրագոյնն
բաշխէ չափաւոր՝ առտուելով ըստ իւրում բնութեանն
իւրաքանչիւրում և պատիւս իսկ. մեծագունիցն ըստ
առաքինութեան միշտ մեծագոյնս. և այնոցիկ որ զներ-
հակն ունիցին առաքինութեան և խրատոյ, զվայել-
չագոյնն. երկաքանչիւրոց բաշխէ ըստ համեմատու-
թեան. քանզի է երբեք և քաղաքականն մեզ միշտ
սա իսկ նոյնս իրաւունս՝ որոյ և այժմ մեզ ցանկա-
նալով, պարտ է առ նոյնս իսկ հաւասարութիւն, ով
կլինիս, ՚ի բաց հայելով զայժմիկ բուսեայս բնա-
կեցուցանել քաղաք, և զայլ թերևս երբեք բնակե-
ցուցանէ: Առ այս իսկ նոյնս դիտելով պարտ է օրի-

նադրել։ այլ ոչ առ սակաւք ընծաւորք՝ կամ առ մի կամ կալողութիւն ինչ հրապարակի, այլ առ իրաւունսն միշտ այնոքիկ է այժմիկ արդեւք ասացեալքս. զայն որ ըստ ընծութեան հաւասարն է՝ անհաւասարիւք յիւրաքանչիւր ժամու բացատրել հարկաւոր իսկ է, և այսոցիկ հոմ անուամբս երբեք վարիլ առ ամենայն քաղաքի, եթէ հանդերձեալ իցէ հակառակութեամբ ինքեան ոչ հաղորդել, ըստ մատին ուրուք. քանզի հեզութիւնն և ներողութիւնն կատարելագունին և ստուգագունին՝ առանց ուղղագոյն իրաւանցն իցէ խորտակեալ, յորժամ այսպէս լինիցի։ Վասն որոյ առ վիճակին հաւասարութեամբ հարկէ վարիլ ՚ի սակս բազմաց դժուարութեանց զաստուած և զբարի պատահումն. և յայնժամ ըզձիւք կարդալ՝ ՚ի բաց ուղղել սոցա զվիճակն առ իրաւագոյն։ Այսպէս արդ վարիլ հարկաւորապէս իսկ երկաքանչիւր հաւասարութեամբն. իբրու զի մանաւանդ առ սակաւագոյնս միոյն պատահման կարօտանալով. զայսոքիկ այսպէս վասն այսոցիկ, ով սիրելիք, հարկաւոր է առնել քաղաքին՝ որ կեալ իցէ հանդերձեալ։ Այլ զի նաւ իսկ ՚ի ծովի զնաւարկութիւն առնելով կարօտանայ պահպանութեան ՚ի տուրնջեան միշտ և գիշերի, այսպէս և քաղաք ՚ի ծրիմունս այլոց քաղաքացն գոլով և պէսպէս դաւաճանութեամբ ընակեալ վշտագնելով՝ ըմբռնիլ պարտ է իսկ ՚ի տուրնջեան մինչև ցգիշեր, և ՚ի գիշերէ առ տիւն շարամերձիլ իշխանաց առ իշխանս, և պահապանաց առ պահապանս, փոխադրելով միշտ և աւանդելով ոչ երբեք դադարել։ Բայց բազմութեան ոչ է հնար արագապէս ոչ երբեք ոչ ինչ յայսցանէ գործել։ Բայց հարկաւոր է բազմաց իսկ այնոցիկ որ խորհրդածուք են՝ առ յոլովագոյնն ժամանակին թողուլ առ նոյնս իւրեանց ընտանեգոյնս՝ կալ և մնալ, և ուղղութիւնս առնել իրի իւրեանց մատակարարութեան. և զերկոտասաներորդ իսկ մասն իւրեանց՝ առ երկոտասան ամիսն բաշխելով. մինն առ միոյն առտուիցեալ զպահապանսն, և հասանելով ուրուք այլուստ երբեք և կամ ՚ի նորին քաղաքէս՝

պատրաստապէս հանդիպիլ. եթէ պատմել ինչ ախորժիցէ, և եթէ հարցանել ինչ յայնցանէ իսկ յորոց պատշաճ է քաղաքի առ այլոց քաղաքաց՝ տալ պատասխանի, և հարցանելով այլաբար ընկալուլ զպատասխանին:

Եւ արդ՝ ի սակս այնոցիկ որ ըստ քաղաքին իցեն յիւրաքանչիւր ժամու յանդգնութեանցն պէսպէս՝ սովորելոցն միշտ լինել, որպէս զի մանաւանդ ոչ լինիցին. և լինելով իսկ, զի վաղվաղակի իմացեալ քաղաքին՝ բժշկիցէ զլեալն, և ի ձեռն ընտրեալ ժողովրդեանն՝ միշտ պարտ է այսորիկ գոլ՝ որ նստեալն է առաջի քաղաքին տիրութեանս, և ընտրութեանց՝ այնոցիկ որ ըստ օրինացն յանկարծակի հասանին քաղաքին: Իսկ արդ՝ զայսոսիկ ամենայն երկոտասաներորդ մասն թերեւ իցէ խորհրդոյն, որ զարդարեցուցանեն զմետասան մասունսն տարոյն՝ հանգչելով. և հաղորդաբար հանդերձ այլօք իշխանօքն պարտ է զպահպանութիւնքս այսօրիկ պահել առ քաղաքաւն՝ այսմիկ միշտ մանր մասինս խորհրդոյս: Արդ՝ իրան որ առ քաղաքաւն են այսպէս ունելով չափաւորապէս, թերեւ իցեն կարգեալս: Իսկ այլոյ՝ ամենայն գաւառին որպիսի ինչ է փոյթ, կամ որպիսի կարգաւորութիւն: Արդ՝ ոչ յորժամ ամենայն քաղաքն, և ի միասին ամենայն գաւառն՝ ըստ երկոտասան մասանց բաշխեցին նորին քաղաքիս ճանապարհացս, և բնակութեանց և շինութեանց և նաւահանգստից և վաճառանոցի և աղբերաց և տաճարաց և վերնատանց, և ամենեցուն այսպիսեացս մատակարարողս պարտ է ոմանց գոլ ի բաց երևենալով:

Կլիկնիաւ. Եւ որպէս ոչ:

Պղատուն. Ասեմք արդ զի տաճարացն իսկ տաճարապետք, և քահանայք և քահանայուհիք պարտ է լինել: Իսկ ճանապարհաց և շինութեանց և զարդուց որ առ այսօրիկ՝ և մարդկան, զի մի ապիրատացին, և այլոց գազանաց ի նոյն իսկ քաղաքին, որպէս զի վայել չափոյնսն քաղաքացն լինիցին, բաժանել պարտ է երիս տեսակս իշխանաց՝ առ այժմիկ իսկ առացեալս:

յօրինողք՝ քաղաքիս մականունելով, և զայն իսկ որ առ վաճառուն զարդն իցեն՝ վաճառօրէնս¹. և տաճարացն քահանայք՝ որոց իսկ իցեն ազգաւ քահանայութիւնք. և զսոսա ոչ շարժել: Ապ' եթէ իբրու զառաջինն բնակեցուցանելով՝ պարտ է լինել առ այսօրիւք կամ ոչ իւրք, և կամ օակաւ ոմամբ որոց ոչ իցեն հաստատեալք, հաստատել պարտ է քահանայք, և քահանայուհիք տաճարապետք լինել աստուածոցն: Այսոցիկ արդ ամենեցուն՝ ոմանց կամաւ պարտ է և ոմանց վիճակաւ՝ այնոցիկ որ առ կարգաւորութիւնսն են իրս լինել. շարամբրձելով առ բարեկամութիւն միմեանց զհրապարակ և զոչ հրապարակ, յիւրաքանչիւրում գաւառի իսկ և քաղաքի, իբրու զի մանաւանդ հոմախոհք: Իսկ արդ տաճարացն իրս աստուծոյ՝ յորդորելով զսա, և չնօրհնելով լինել վիճակաւ այսպէս աստուածային պատահմամբ բացատրելով. բայց պարտ է ընտրել զայն իսկ որ միշտ հասանի՝ նախ իսկ ամբողջ և հարազատ. և ապա իբրու զի մանաւանդ ՚ի մաքրելոց իցէ բնակութեանց, ՚ի սպանմանէ մաքուր, և յամենեցուն որ առ այսպիսիսս են յաստուածայինս մեղանջելով սոցա. և հայր իսկ և մայր այսպէս կենցաղաւարեալք: Բայց ՚ի Դեղիեաց պարտ է զամենայն օրէնս յաղաքս աստուածայնոցն պահանջելով, և հաստատելով ՚ի վերայ սորա պատմողք՝ սոքօք վարիլ. բայց ըստ ամի գոլ և ոչ երկարագոյն՝ զիւրաքանչիւր քահանայութիւն. և տակաւին ոչ նուազ քան զվաթսուն իցէ մեզ լեալ՝ որ հանդերձեալ իցէ ըստ սրբազան օրինացն առ աստուածայինսն բաւականապէս մաքրագործել: Այսոցիկ և յաղաքս քահանայագործութեանն եղիցին օրէնս:

Եւ զպատմողսն՝ երիս բերիցեն իսկ չորս ազգքն². չորս իւրաքանչիւր զք ՚ի սոցանէ. և երից իսկ որոց թերևս յոլովագոյն լինիցին համարս իսկ և քննու-

1 Թյնն՝ αστυ — νόμος.

2 Թյնն՝ άγορα — νόμος.

3 Բնագիրն՝ երկոտասան ցեղքն կամ տոհմք:

Թիւնս ինն՝ առաքել 'ի Դելփիայ. բաժանել յիւրաքանչիւրում եռակէ զմինն, և զընտրութիւնն սոցա և զժամանակին հասակն գոլ՝ որպէս և քահանայիցն. և սգբա լինիցին պատմողք յամենայն կենցաղումն, և զպակասեալն ընտրիցեն՝ չորս ազգքն ուստի և պահասիցի. և շտեմարանապետք արդեւք սրբազան ընչից իւրաքանչիւրոց տաճարացն, և տղայոցն՝ սոցունց և վարձուցն տեարք: Եւ ընտրել 'ի մեծագոյն ստացուածոցն երիս 'ի մեծագոյն տաճարն, և երկու 'ի փոքրագոյնսն, և առ չափաւորագոյնն մի. և զընտրութիւնն սոցունց և զհաճոյսն առնել նոյնպէս որպէս և զօրավարացն լինիր, և յազազս տաճարացն իսկ լինիցի այսպէս:

Բայց առանց պահպանութեան ոչ ինչ իցէ, որչափ հնար է: Արդ յազազս քաղաքին պահպանութեանն այսպէս լինիցին. զօրավարացն փոյթ առնելով և դասապետացն և հեծելապետացն և ազգապետացն և պահապանաց և յօրինողացն քաղաքին և վաճառոցն օրինացն, յորժամ առ 'ի մէնջ ասացեալքս հաստատեսցին բաւականապէս, պահել և զայլ գաւառն ամենայն ըստ այսոցիկ յերկոտասան: Իսկ մեզ գաւառն ամենայն ըստ զօրութեան հաւասար մասունս բաշխեցաւ, և ազգ մի իւրաքանչիւրում մասին մակաւիճակեալ, ըստ ամի ամի առտուիցէ հինգ արք իբրու ագարակաց օրինողք իսկ և ազգապետք. և սոցունց պարտ է յանձնուլ զիւրեանց ազգին իւրաքանչիւրում երկոտասաներորդ 'ի հինգ 'ի համբակացն, ոչ նուազ քան եթէ հինգ և քսան ամաց լինելով, և ոչ յօլովագոյն քան եթէ եռասնից. և սոցունց վիճակեցին մասունքն գաւառին, ըստ ամսոց իւրաքանչիւրք՝ իւրաքանչիւրից. իբրու զի ամենայն գաւառին հմուտք իսկ և մակացողք՝ ամենեքեան լինիցին: Եւ երկու ամս իշխանութեանն և պահպանութեանն լինել, և պահպանողացն իսկ և իշխանացն, իբրու զի յառաջագոյն թերեւ հասցին մասունքն, զգաւառին տեղիքն փոխաբերելով. միշտ

զայն որ 'ի կարգին է տեղի իւրաքանչիւր ամսոյ վարկանել՝ պահպանապետացն յաջակողմն չըջանալիւ, և աջակողմն լինիցի ընդ առաւօտն՝¹ Խակ և չըջաբերելով տարոյն յերկրորդում ամին, իբրու զի յօլովագոյնք 'ի պահպանորդացն ոչ միայն հմուտք գաւառին լինիցին առ մի ժամ տարոյն, և հանդերձ գաւառաւն համանգամայն և ժամուն իւրաքանչիւրում առ իւրաքանչիւր տեղի լինելով, իբրու յօլովագոյնք իմասցին այնոքիկ որ յայնժամ առաջնորդք իցեն, դարձեալ պատիցեն՝² 'ի ձախակողմն միշտ փախաբերելով տեղի՝ մինչև ցերկրորդ ամն հասցեն, Խակ 'ի յերրորդումն այլք յօրինողք ագարակացն ընտրել, և պահպանապետք զհինկն երկոտասանիցն դարմանողք:

Խակ արդ 'ի դեգերմունսն իւրաքանչիւրում տեղւոյ այսպիսի գոլ փոյթ. նախ իսկ իբրու ամրագոյն իցէ գաւառն մանաւանդ առ պատերազմունսն՝ փոսս երկարաձիգ հատանելով՝ որչափ սորա իսկ կարօտանայ, և խորափիտս հատանելով. և շինուածքը ըստ զօրութեան արգելլով զայնոսիկ որ ձեռնարկուած իւն առնեն զինչ և իցէ չար գործել ստացուածոցն գաւառին, վարելով իշօքն և ծառայիւքն՝ այնոքիւք որ իւրաքանչիւրում են տեղւոյ: Առ այսոքիւք 'ի ձեռն սոցունց առնելով սոցունց վերակացուս լինելով՝ իւրեանց գործն 'ի խափանմանէ 'ի բաց ընտրելով, և դժուարակոխ իսկ զամենայն առնելով թշնամեացն, Խակ 'ի բարեկամացն՝ մանաւանդ դիւրակոխ մարդկան իսկ և իշոց և այլոց անասնոց և ճանապարհաց փոյթ առնելով՝ իբրու հանդարտագոյնք իւրաքանչիւր օր լինիցին. և առ 'ի յԱրամագդայ ջուրցն՝³ զի մի ինչ գաւառին չար գործիցէ, այլ մանաւանդ օգտուածին, հոսելով 'ի բարձանց առ այնոցիկ որ 'ի լերինսն են բլուրք և որչափ հովիտք՝⁴ զարտահոսուածինքն սոցա խափանելով շինուածովք իսկ

1 Յոյն՝ յարեւելակողմն:

2 Յօրինակին՝ պարիցն. ուղղեցաք ըստ յունին:

3 Յոյն՝ ἐκ Διὸς ὑδάτων, ջուրց 'ի բարձանց հոսելոց:

4 Յօրինակին հովիտ. ուղղեցաք ըստ բնագրին:

և խորափտիւք. քանզի զառ 'ի յԱքամազդայ զջուրքն ընդունելով, արբեալք այնոցիկ որ ստորագոյնք են ագարակացն, և ամենեցուն տեղեացն ջուրք և աղբիւրք առնելով, և զերաշտացեալ տեղիսն բազմաջուրս իսկ և քաջաջուրս գործիցեն աղբււրացեալ իսկ ջուրքն և եթէ գետ ոք և կամ աղբււր իցէ, զարդարելով տնկօք իսկ և շինուածովք վայելապէս, և 'ի միասին ժողովելով գթօք զջուրսն՝ ամենեցուն առատացուցանեն: Եւ սափորօք՝ իսկ ըստ իւրաքանչիւր ժամու եթէ տունկք և կամ տաճարք՝ առ այսոցիկ իցէ, թողեալք զջուրսն, հասուցանելով անտանօր զաստուածոցն զտաճարսն զարդարիցեն: Եւ յամենայն առ այսոցիւք վարժանոցք պարտ է կազմել համբալիաց սոցունց իսկ, և ծերական ջերմութիւն, առտուելով զնիւթ հաւաքելով ցամաքեցուցանել գօսագոյն անսպառ³. վասն օգտակարութեան վաստակելոցն հիւանդութեամբք, և աշխատանօք տագնապեալ երկրագործականօք՝ զմարմինսն ընդունելով հեղաբար: Իսկ զբժշկի ունակութիւն, ոչ եթէ յոյժ իցէ իմաստուն՝ ստիպելն վեհագոյն ոչ է:

Այսոցիկ իսկ և այսպիսիքս ամենայն զարդ և օգտակարութիւն թերեւ լինիցին տեղեացն հանդերձ խրատով ոչ անբերկրեալ: Եւ փոյթ իսկ առ այսոցիկ իցէ այս ինչ: Վաթանից իւրաքանչիւրոց զիւրեանց տեղին պահելով, ոչ միայն 'ի սակս թշնամեաց, այլ և 'ի բարեկամ գոլ ասացելոցն դրացեացն իսկ, և այլոյն քաղաքացեացն, զոր ինչ այլ ոք՝ զայլ ոք անիրաւէ ծառայ կամ ազատ՝ դատելով ասացելոյն անիրաւել, զփոքրագոյնս սոցունց իսկ հինգ իշխանացս, և զմեծագոյնս՝ հանդերձ երկուտասանիւքն՝ եւթն և տասանց դատել մինչև ցերիս ֆնասիցն, որչափ թերեւ ոմն զայլմէ ումեքէ ամբաստան լինիցի. և դատաւորի իսկ և իշխանի՝ անպարտ ոչ զոք դատել և իշխել պարտ է, բայց յայնցանէ որ հարկահանքն իցեն՝ իբրու են թագաւորաց: Եւ

1 Յայն՝ ջրագարձիւք:

2 Այս է՝ տալով նոցա առատաբար զփայտ չոր:

արդ զագարակաց օրինողք զայսոսիկ, եթէ անարգիցեն ինչ վասն այսոցիկ որոց փոյթ առնեն, կարգաւորութիւնք ինչ անհաւասար հրամայելով, և ձեռնարկելով ըմբռնել իսկ և բերել յայնցանէ որ յերկրագործութիւնքն իցեն, ոչ հաւանեցուցանել, և եթէ ընդունիցին ինչ 'ի սակս ողորանաց ոմանց տալով, և կամ եթէ իրաւունս և կամ անիրաւապէս բաշխիցեն՝ սուտակասպասութեան իսկ անսալով, զնախատինսն կրիցեն յամենայն քաղաքին. և այլոցն իսկ անիրաւութեանցն՝ զոր ինչ և ապիրատեցին՝ զայնոցիկ որ 'ի տեղւոյն են՝ մինչև միոյ մնասի առ գեղջուկքն և առ դրացիսն՝ հանդուրժիցեն կամաւ դատին: Իսկ ժեծագունիցն յիւրաքանչիւր ժամու անիրաւութեանցն, կամ նուազագունիցն, եթէ ոչ կամիցեն հանդուրժել՝ վստահանալով 'ի փոխադրին ըստ ամսոց միշտ յայլ տեղի՝ ճողպարելով 'ի բաց փախչել, յաղաքս այսոցիկ հասանել իսկ 'ի հասարակաց հանդէսն անիրաւելոյն: Ապ' եթէ հաւանիցի՝ զկրկնապատիկն հատուցէ փախուցեալն և ոչ կամեցեալն հանդուրժել կամաւ տուրժին. և բնակեցցին իշխանքն և ագարակացն օրինողքն զերկու ամս այսմիկ յեղանակաւս, նախ իսկ առ իւրաքանչիւրսն տեղիք գոլ զուգահաղորդութիւն, առ որ զբնակիլն իսկ և զհաղորդիլն հացի ամենեցուն առնել պարտ է. որ և 'ի բաց մնացէ 'ի զուգահաղորդութենէս այսմիկ, յորում և իցէ իսկ աւուր և կամ 'ի գիշերի նիրհեալ իշխանացն ոչ հրամայելով, և կամ ամենեւին հարկի ուրուք 'ի վերայ հասանելով, եթէ բացասիցեն զսոցանէ հինգ, և գրելով դիցեն 'ի վաճառանոցին իբրու զքակողէ պահպանութեանն՝ նախատանս իսկ ունիցի իբրու մատնել զքաղաքն յիւրում կողմանէն. և տանջիցի գանիւք առ 'ի յայնմանէ որ հանդիպիցի, և կամեսցի տանջել զսա առանց տուրժի: Եւ 'ի յիշխանացն իսկ սոցունց՝ եթէ առնիցէ ոք ինչ այսպիսի.... առնել իսկ սորա՝ ամենայն վաթսնիցն պարտ է. և որ իմացեալ և քննեալ, ոչ կամեսցի սաստել նմա, սոցունց օրինացն իցէ պարտապան, և յովազոյն քան զհամ-

բական տուրժեացի՝ վասն իշխելոյն համբակացն և կամ պատուիցէ զամենայն։ Սոցունց իսկ օրինապահքն դիտողք ստուգագոյնք իցեն, իբրու զի ոչ լինիցի ինչ իսկզբանն՝ և կամ լինելով արժանի դատին հանդիպիցի, պարտ է արդ ամենայն առն տրամախոհիլ, յաղագս ամենայն մարդկան՝ իբրու ոչ ծառայել։ ոչ եթէ տէր լինիցի՝ արժանի լինիցի գովասանութեան, և գեղեցկանալ պարտ է բարեւք ծառայելով մանաւանդ՝ քան եթէ բարեւք իշխելովն։

Նախ իսկ օրինացն, իբրու զի այս իսկ է աստուածոցն ծառայութիւն. և ասպ ծերագունիցն իսկ և պատուականաբար կենցաղավարելոցն՝ համբակքն. և յետ այսոցիկ օր ըստ օրէ կենցաղոյն պարտ է նուաստագունին իսկ և տարակուսելոյն ճաշակելով գոլ՝ զերկու ամսն զայսոսիկ առ որս ագարակացն օրինող իցէ. քանզի յորժամ ստորոգիցեն երկոտասանն ի միասին հասանելով հանդերձ հնկիւք, խորհիցին որպէս զծառայք ոչ ունին ինքեանց, այլ ընտանիք և ծառանիք և ծառայք. և ոչ յայլոց մշակացն իսկ, և յայսցանէ՝ որ գեղջուկքն են նոքումբք առ իւրեանցն վարելով պաշտօնսն պաշտօնայիւք. առ այսոքիւք զամենայն գաւառն արտախուզելով յամարանի իսկ և ի ձմերանի՝ հանդերձ զինօք ի սակս պահպանութեան, և ծանօթութիւն ամենեցուն միշտ տեղեացն։ Քանզի տագնապի և ոչ միոյ նուազ գոլ սա իսկ յուսմանց, ստուգութեամբ մակացող լինել ամենեցուն իւրեանց գաւառին, ի սակս որոյ զամենայն տեսակս որսոյ՝ ոչ նուազ ինչ է խորհիլն այնմ որ համբակն իցէ, քան եթէ այլոց հեշտութեան, միանգամայն և օգտակարութեան որ վասն սոցունց լինիցին ամենեցուն։ Զայսոսիկ արդեւք զնոյնս, և զխորհուրդն նոցունց եթէ գաղտնիք, և եթէ ագարակաց օրինողք, և եթէ զոր ինչ կոչելով բերկրիցի. զայս ինչ ասացեալ յօժարապէս՝ ամենայն այր ըստ զօրութեան խորհիցի, որչափ հանդերձեալ իցեն զքաղաքն իւրեանց կեցուցանել բաւականապէս, իսկ յետ այսորիկ յաղագս իշխանաց ընտրութեան և օրինացն արդարոց քաղաքի էր մեզ հետեւալ

հետևիցին արդեւք ագարակաց արդարացն քաղաքա-
բաշխք երիս՝ վաթսուն գոյով, եռակի զերկոտասան
մասունսն քաղաքին ըմբռնեալք՝ նմանելով այնոցիկ,
և ճանապարհացն փոյթ առնելով այնոցիկ՝ որ առ
քաղաքաւն են, և այնոցիկ որ ՚ի գաւառէն՝ ուղ-
ղեւորեալ են պողոտայիցն՝ առ քաղաքն միշտ երկարա-
ձգելով, և շինութեանցն, զի ըստ օրինացն լինիցի
ամենայն: Եւ ջուրցն արդ, իբրու զի առաքեսցեն
առ սոսա, և աւանդիցեն պահապանքն վճիտ և
մաքուր. քանզի յաղբիրն իսկ բաւականապէս և
ականակիտ հասանելով՝ զարդարէ միանգամայն և
զուարճացուցանէ զքաղաքն: Եւ սոցա պարտ է զօ-
րաւորք գոլ և պարապիալս, փոյթ առնել հասա-
րակաց օգտութեան: Վասն այսորիկ նախարկիցէ իսկ
ամենայն այլ ՚ի մեծաց գնոցն քաղաքաբաշխ, զոր
և ախորժիցէ. և ձեռնադրելով իսկ՝ և հասանելով
՚ի վեց՝ որոց թերևս յօլովագոյնսն լինիցին, զերիսն
ի բաց վիճակելով՝ այնոցիկ որոց յաղագս՝ սոցա
փոյթ է ընտրելով զսոսա իշխանքն ըստ եղեալ օրի-
նացն:

Եւ ագարակաց յարդարիչք յետ սոցունց ընտ-
րիլ իսկ յերկրորդ և ՚ի յառաջին գնոցն, արք
հինգ: Այլ ընտրութիւն սոցա լինիցի որպէս յար-
դարողացն քաղաքին. տասնելով սոցունց ՚ի ձեռնա-
դրութիւն՝ զհինգն ՚ի բաց վիճակել, և ընտրելով զսո-
սա իշխանք բացերևեցուցանեն: Բայց ձեռնադրիցէ
իսկ ամենայն ոք զամենայն. և որ ոչ կամիցի, թէ
պատմիցի առ իշխանս՝ տուրժեսցի դրամք յիսուն՝
առ թուելովն չար գոլ:

Եւ հասցէ իսկ յեկեղեցին և ՚ի հասարակաց
ժողովուրդն՝ որ ախորժիցէն: Եւ հարկաւոր լիցի
այնմիկ որ յերկրորդ և առաջին գնոցն՝ տասն դրամ
տուրժեալք եթէ ոչ մերձ գոլով քննիցի առ ժո-
ղովսն: Իսկ երրորդ գնոցն և չորրորդին ոչ իցէ
հարկ, այլ անտուրժս մնացէ, եթէ ոչ ինչ բողո-
քեսցեն իշխանքն ամենեցուն ՚ի հարկէ իմեքէ ՚ի
միասին գոլ սոցա: Եւ վաճառայօրինիցն իսկ՝ զզար-
դըն որ առ վաճառուն իցէ ՚ի ձեռն օրինացն կար-

գաւորելով պահել, և տաճարացն և աղբերացն փոյթ առնել այնոցիկ որ առ վաճառանոցն են, զի մի ինչ անիրաւութիւն առնէ որ կամ կրէ: Եւ զանիրաւողըն տանջել գանիւք և կապանօք՝ զծառայ և զօտարական. ապ'եթէ ներաբնակ գոլով՝ առ այսոցիկ անզարդութիւն արասցէ, մինչև ցհարիւր դրամն և դահեկանս՝ տէր գոլ զսոսա դատել իսկ մինչև ցկրկնապատիկն այսուիկ հաղորդաբար հանդերձ քաղաքայօրինացն տուրժել, դատ առնելով այնմիկ որ անիրաւեալ իցէ: Այսոցիկ իսկ և քալաքայօրինացն իցէ տուրք և տանջանք յիրեանց իշխանութեանն, մինչև ցմնասի միոյ տուրժել սոցա՝ և զկրկնապատիկն հանդերձ վաճառացն յարդարողօքն:

Իսկ երաժշտականի որ յետ այսոցիկ և կրթականի՝ իշխանք կարգել թերևս վայելչագոյն իցէ կրկինս երկաքանչիւրոցն. զոմանս ՚ի սակս խրատու սոցա, և զոմանս ՚ի նահատակութեանն: Խրատու իսկ խնորժէ ասել զօրէնս կրթութեանց դարմանողք՝ զարդու իսկ և խրատու միանգամայն, և այնոցիկ որ առ սոցունց են փոյթ յաղագս ուսման և բնակութեան արուաց իսկ և իգաց, երիտասարդաց, և նահատակութեան կրթմունն, և յերաժշտականն նահատակութեան՝ յորդորիչք այնոցիկ որ նահատակին, երկու զնոյս և առ երաժշտականին: Իսկ միւս և առ այնոցիկ որ զընթացսն առնեն՝ այլք ընթացողացն առ մարդկանն, և երիւարացն զնոյս: Իսկ երաժշտականին՝ այլ իսկ առ դալալիկսն և նմանականսն՝ իբրու հագներգողսն և փանդեռնահարս և փողահարս, և ամենայն այսպիսիքն՝ այլոց նահապետացն ծայրի վայելչական է թերևս լինել, և այնոցիկ որ պարերգողսն են այլս. նախ իսկ առ պարուցն խաղսն՝ մանկանց իսկ և արանց և իգից երիտասարդաց՝ կաքաւմամբ, և ամենայն դասին լինելով՝ առ երաժշտականին իշխանացըն զայսոսիկ ընտրել պարտ է. բայց բաւականապէս մի իշխան սոցա ոչ նուազ քառասուն ամաց լինելով բաւական իսկ է, և առ դալալիկսն մի ոչ նուազ քան երեսուն ամաց լինելով՝ ՚ի ներքս մուծող իսկ

գողով և այնոցիկ որ հանդիսանան զընտրութիւնսն բաւականապէս բացատրեալ: Եւ արդ պարուցն իշխանին՝ այնմիկ որ տրամախոհիչն է, ընտրել պարտ է այսպիսի ինչ յեղանակ. այնոցիկ իսկ որ խոհեմասիրութիւն ունիցին առ այսպիսի՝ փողովուրդն եկիցեն, և եթէ ոչ տուրժեալք լինիցին. բայց այսոցիկ օրինապահքն են դատաւորք: Իսկ այլոցն եթէ ոչ արտօրիցեն, ոչ ինչ հարկ իցէ: Եւ զնախարկութիւն իսկ այնմ որ կամիցի՝ ի հմտագունիցն պարտ է առնէ. և ի յընտրութիւնսն՝ ըստօրոգումն մի իցէ այս իսկ և բացասումն ոմանց իսկ, իբրուանհմուտ է հասեալն, և միւսոյ իբրու հմտագոյն: Եւ մի իսկ որ յառաջագոյն ձեռնադրելոցն՝ որ ի տառնեկին էին պատահի ընտրեալ, առ ամենայն՝ պարուցն իշխեսցէ ըստ օրինին: Ըստ այսոցիկ իսկ նուցունց և այսպէս հասեալն ամին այնմիկ ընտրութիւն եկելոց իսկ և փողահարութեանց իշխեսցէ, ի դատաւորսն բացատրելով հասեալն զդատն:

Իսկ յետ այսոցիկ պարտ է ընթացից նահատակութեան յորդորիչք ընտրել այնոցիկ՝ որ ի կըրթմունսն են երիվարացն իսկ և մարդկանն, յերրորդիցն և տակաւին յերրորդիցն՝ գնոց. բայց փղբազոյնն իսկ առանց տուրժի թողցի: Եւ երիս իցեն հասեալքն յառաջագոյն ձեռնադրեալք իսկ քսանիցն, և երից հասելոցն ի քսանիցն՝ զորս իսկ և դատ ընտրողացն փորձէ: Ապ'եթէ ոք յընտրութեանէն ի բաց մերժի՝ ըստ որ և իցէ իշխանութեան յանգի կամ դատի յայլս՝ ի հաճիլ, ըստ այսոցիկ և զընտրութիւնն այսպէս առնել յաղագս սոցա:

Իսկ միւս իշխանն է մեզ առ նախասացեալ՝ որ խրատուն ամենայնի փոյթ առնէ իգիցն իսկ և արուացն: Մի իցէ և այն իսկ որ սոցունց իշխելոցն է ըստ օրինացն՝ լեալ իսկ ամաց ոչ նուազ քան թէ յիմնից. հարազատաց մանկանց հայր մանաւանդ ուստերաց և դստերաց. ապ'եթէ ոչ միոյ մասին տրա-

1 Եւսն. զմի ամ:

2 Եւսն. ի չորրորդիցն:

մախոհիցի: Իսկ որ նախ ընտրեալս իցէ, և որ նախ դատիցէ զսա, իբրու գոյով զիշխանութիւնս այսմիկ՝ այնոցիկ որ ՚ի քաղաքին են ծայրագոյն իշխանութեացն մեծագոյն յոյժ: Քանզի ամենայն տընկոց առաջին շաւիղն՝ բարեւք դիմեալ առաքինութեամբ իւրոյ բնութեան իսկապէս, և ՚ի կատարածն պատշաճապէս հասանի: Այլոց իսկ անկոց և կենդանաց ընտանի և վայրենի՝ մարդկան, և մարդ որպէս ասացաք, ընտանի է. սակայն ուղիւղ խրատու իսկ հանդիպեալ և բնութեան բարեբաստագունի՝ աստուածային և ընտանեգոյնս իրէ լինել կենդանի. իսկ բաւականապէս ոչ և ոչ բարեւք սնուցեալ՝ վայրենագոյն է ամենեցուն՝ որչափ բուսուցանէ երկիր: Յուրոց սակս՝ ոչ երկրորդ և ոչ վարկպարագի պարտ է զմանկանցն սնունդ՝ օրինադրին թողացուցանել լինել: Բայց նախ ընդ իշխանութեամբ գոլ պարտ է այնմ որ հանդերձեալ է բարեւք դարմանիլ. և հաճոյ գոլ այնոցիկ որ ՚ի քաղաքին իցեն վեհագունիցն, զի այսպէս արիագոյն իցէ ամենայնի. սա իսկ ըստ զօրութեան մանաւանդ ՚ի վերայ սոցա հաստատելով հրամայել փոյթ առնել:

Այժմիկ ամենայն իշխանութիւնքն, բայց ՚ի խորհրդոյն և ՚ի պահպանողացն յԱպողոնի տաճարն գուլ՝ բերիցեն դատակնիք գաղտնի զօրինապահացն զոգը իւրաքանչիւր վարկանի գեղեցկագոյն լինել առ խրատուցն իշխանութեանցն. և որում յովովագոյն պատահեսցին դատակնիք՝ ընտրելով յայլոց իշխանացն: Բայց յօրինապահացն իշխեսցէ ամս հինգս: Իսկ ՚ի վեցերորդին՝ ըստ այսոցիկ այլոյ ուրուք յիշխանութիւնս յայսմիկ ընտրել. ապեթէ որ ատենական իշխանութիւն իշխելով մեռանի նախ քան զկատարելն զիշխանութիւնն, յովովագոյն քան եթէ երեսուն աւուրց կարօտանալով, ըստ նօրին յեղանակի յիշխանութիւնն զայլ որ կարգել, այնոցիկ որոց էր այս ինչ փոյթ պատշաճաբար: Եւ եթէ որեւոց գաւառապետն վախճանիցի, որ պատշաճաւորքն իցեն և դիմեալք առ ՚ի հօրէ կամ ՚ի մօրէ, մինչև ցեղբօր որդեաց մանկունս՝ զայլ որ կարգել, ներքոյ

աւուրց տասանց, կամ տուրժիցի իւրաքանչիւր որ 'ի սոցանէ աւուր աւուր դրամ մի՝ մինչև հաստատիցեն զմանկանցն դաւառապետքն:

Եւ արդ ամենայն քաղաք թերևս առանց քաղաքա-
նալոյ լինիցի, յորում դատարանք ոչ իցեն հաստա-
տեալ ըստ յեղանակի: Եւ անբան իսկ դատաւոր՝ մեզ
ոչ ինչ յուլուգոյն է՝ քան զհանդիսակիցքն այնպէս
բարբառելով առ դատմն որպէս և 'ի տունն, և
ոչ երբեք բաւական լիցի առ իրաւանցն ընտրու-
թիւնն. 'ի սակս որոյ բազումք ոչ գոլով՝ դիւրին է
բարեւք դատել, և ոչ սակաւք յորժամ չարք իցեն:
Բայց հաւաստի պարտ է երկբայութեանն լինել առ
'ի յերկաքանչիւրոցն, և ժամանակն միանգամայն և
երկարութիւն յայնժամ բազում անգամ վերստին
ընտրելով: Առ 'ի յանդիւնն լինել երկբայութեանն
պատշաճ է 'ի սակս որոց՝ նախ իսկ առ դրացիսն
հասանել պարտ է ամբաստանելոցն զմեծանց և առ
բարեկամն, և գիտողքն մանաւանդ երկբայեալ գոր-
ծոյն: Եւ եթէ ոչ արդեւք առ սոքօք զբաւական
դատն կալցի, առ այլ հասցէ դատարան. և երրորդ
իսկ եթէ երկու դատարանքն ոչ կարացեն հաշտե-
ցուցանել: Ղիցէ իսկ զկատարած հանդիսին՝ յեղա-
նակաւն յայնմիկ ըստ որում դատարանացն կարգա-
ւորութիւնքն են և կամքն իշխանացն, զի ամենայն
իսկ իշխանի հարկ է և դատաւոր գոլ ունաց. և
դատաւոր ոչ իշխան, և ումեմն յեղանակաւ ոչ իշխե-
լով. ոչ յոյժ յոռին լինիցի ըստ այնմիկ աւուրն յո-
րում իսկ դատելով զիրաւունսն 'ի բաց կատարէ:
Եղեալք արդ և զդատաւորքն իբրու իշխանք, ասեմք
թէ ո՞րք ունան իցեն վայելուչք, և որոց արդեւք դա-
տաւորք, որչափ 'ի վերայ իւրաքանչիւրոց:

Տիրապէս այժմ իցէ դատարան և դատ՝ զոր ինչ ին-
քեանք անձանց իւրեանց իւրաքանչիւրք բացասիցեն
հասարակաբար՝ յոմանս հաճելով: Եւ երկու իսկ
այլք իցեն հանդիսարանք. մի իսկ՝ յորժամ որ զմեծ
ռամիկ՝ զռամիկ պատճառելով անիրաւել զինքն, ած-
ցէ 'ի հանդէսն և ախորժիցէ դատիլ. և միւսն՝
յորժամ զատեան 'ի ձեռն ումեմն 'ի քաղաքացեայն

վարկանիցի որ անիրաւել, և կամեսցի հասարակաց
օգնութիւնս առնել:

Բայց ասել պարտ է թէ որպէս ոմանք և ո՞ր
իցեն դատաւորքն: Առաջին արդ հանդիսարան լինի-
ցի մեզ հասարակաց ամենեցուն այնոցիկ որ զեր-
կրորդ երկբայութիւնն ունիցին, ուսմկացն առ միմեա-
նրս լինելով: Այսպէս զամենայն արդ զիշխանութիւնն՝
որչափ իսկ ամի ամի. և որչափ յոլովագոյն քան զամն
իշխեսցեն՝ յորժամ հանդերձեալ իցէ նոր ամ,
յետ ամառնային յեղանակացն դարձման. յորժամ
'ի միւսում ամենամն լինելոց իցէ, միոյ աւուր այն-
միկ յառաջ՝ ամենայն իշխանացն պարտ է ժողովել
'ի մի տաճար, և զաստուած անուանելով իբրու զիշ-
խող ամենայն սկզբան, մի դատաւոր որ և յիւրա-
քանչիւրում իշխանութեան արիագոյն գօլ թուիցի
և առաքինագոյն և արդարագոյն, զգատաստանսն
քաղաքացեացն առ 'ի վերայ հասեալ ամն սմա դա-
տել երեւեցի. և սոցունց ընտրելով լինել իսկ զքրն-
նութիւնն, ուր և սոքա կամեսցին. և եթէ յըն-
տրութեանն 'ի բաց որ մերժիցի, զայլ ոմն ընտրել:
Ըստ այսոցիկ և յընտրելոցն դատել իսկ զայնոքիկ
որք յայլոց հանդիսարանացն փախչին. և դատա-
կնիքն բերել յայտնապէս 'ի վերայ, լսողք գօլ և տե-
սուչք այսոցիկ դատաստանացս. 'ի հարկէ իսկ խոր-
հրդածութիւն, և այլ իշխանս յորս հաճիցին՝ սոքա իսկ
այլոցն՝ որ և ախորժիցէ: Ապ'եթէ որ պատճառէ
զոմն կամաւ անիրաւապէս դատել զգատն, յօրինա-
պահքն հասեալ ջատագով լիցի. և որ պարտապանն
իցէ այսպիսի դատիս՝ հատցէ՝ իսկ 'ի փնասելն զկէսն
փնասուն: Ապ'եթէ մեծագոյն տուրժի արժանի գօլ
թուիցի՝ գին հատանելով դատողացն դատաստանի՝
զոր ինչ պարտ է այսոցիկ կրել սմա և կամ հատու-
ցանել ատենին, և այնմ իսկ որ զհանդէսն դատիցէ:

Իսկ յաղագս հանդիսական ամբաստանութեանցն
նախ իսկ հարկ է հանդերձ բազմութեամբն հա-
տանել զգատն, քանզի անիրաւեալքն ամենեքեան են՝

1 Այս է՝ հատուցէ, որպէս ունի յոյն բնագիրն:

յորժամ որ անիրաւեսցէ զքաղաքն, և իրաւաբար
 թերեւս դժուարապէս հանդուրժեն տարամասունք
 լինելով յայսպիսի ընտրութեանցս: Այիզքն իսկ գոլ
 պարտ է և վախճան այսպիսի հանդիսիս՝ յատեանն
 բացատրելով. բայց զքննութիւն մեծագոյն՝ երիւք
 իշխանութեամբն այնոքիւք՝ զոր այն իսկ որ հալա-
 ծին, և որ հալածեն ՚ի միասին խոստովանիցին՝
 Ապ'ելէ ոչ կարիցեն հաղորդել միմեանց խոստովա-
 նելովն, խորհուրդն դատիցէ զսոցա զկամեն երկա-
 քանչիւրոցն: Պարտ է արդ. և յատուկ հանդիսիցն
 ըստ զօրութեան ամենեցուն հաղորդիլ. քանզի որ
 անհաղորդն իցէ դատակից լինել իշխանութեանն,
 վարկանի ամենեւին ոչ գոլ կցորդ քաղաքին: Վասն
 այսոցիկ արդ. և ըստ ազգաց պարտ է դատարանս
 լինել, և վիճակաւ դատաւորքն. քանզի վաղվազակի
 առանց ապականութեան դատիցեն զաղաչանմն. և
 ՚ի կատարածին զամենայն զայսպիսիս դատել այնմիկ
 դատարանին՝ զորմէ ասեմք իսկ ըստ մարդկային զօ-
 րութեանն իբրու անապականագոյն կազմիլ՝ այնոքիկ
 իսկ որ ոչ հնարաւորին ոչ դրացեօք իսկ, և ոչ ազգա-
 կան հանդիսարանօքն հաշտիլ:

Եւ այժմ իսկ առ դատարանքս մեզ՝ զորս ասեմք
 այսպէս որպէս իշխանութիւնք, և ոչ որպէս դիւ-
 րաւ ոչ ասելով անընդերկուաբար ասացեալ: Քանզի
 առ սոքօք իբրու պարագիծ ինչ արտաքոյ պարագը-
 ծելով զոմանս ասաց, և ոմանք գրեթէ պակասեալ
 են: Քանզի առ կատարած օրինադրութեան՝ հեշտու-
 թեանց օրինացն դրութիւնն՝ միանգամայն և բա-
 ժանուամն ստուգագոյն՝ երկարաւ թերեւս ուղղա-
 գոյն լիցի: Զայսոքիկ առ կատարածին բանիս ասել
 մեզ սպասիցէ: Իսկ առ այլ իշխանութիւնքն կար-
 գաւորութիւնքն՝ գրեթէ զյոյովագոյնն ըմբռնիցին
 օրինադրութիւն: Բայց զբոլորին և ստուգագու-
 նին՝ յաղագս միոյ իսկ և ամենեցուն՝ որ առ քաղա-
 քաւ և քաղաքական ամենայն մատակարարութիւնք

† Այս է ՚ի ձեռն երից ատենակալաց ընտրելոց միաբան հաւա-
 նութեամբ յամբաստանողաց և յամբաստանելոյն:

ոչ իցէ լինել հաւաստի նախ քան զելան իսկզբանէ զերկրորդան իսկ և զմիջինքն և զամենայն մասունսն իւր բացընկալեալ առ վախճանն հասանիցի։ Սակայն այժմ առ հասեալ ժամս՝ մինչև յիշխանացն ընտրութիւնն լինելով վաղճան իսկ՝ յառաջագունիցն այսպէս լինել թերեւս բաւականապէս։ Բայց օրինադրութեան սկիզբն և ընդերկութեան՝ միանգամայն և դանդաղանացն տակաւին իսկ ոչ կարոտացեալ։

Կդիկնիաս։ Ամենեւին ըստ կամաց իմոց, ով սիրելի, զյառաջագոյնսն ասացեալ, սկիզբն առ վախճանաւոր հուպարարեր յաղագս ասացելոցն իսկ, և օր հանդերձեալ են ասել։ զայսոսիկ իսկ մանաւանդ քան զայնոսիկ սիրելապէս ասացեր։

Պդաւոռն։ Բարեւք այժմ թերեւս առ 'ի մէնջ ծերական ներխոհեմ խաղալիկս մինչև աստաճօր հաւառ այժմիկ խաղացեալ։

Կդիկնիաս։ Թուիս ինձ ազնիւ յայտնելով զփոթութն իսկ արանց։

Պդաւոռն։ Վայելապէս իսկ, Բայց զայս ինչ զմտաւ ածենք, եթէ թուի քեզ որպէս և ինձ։

Կդիկնիաս։ Զորպիսի՞ ինչ արդ, յաղագս որոց ոմանց։

Պդաւոռն։ Գիտես զի որպէս կենդանադրացն ոչ կատարած ունել իրողութիւնն թուի առ ամենայն կենդանիս՝ գեղելոցն և ոչ գեղելոցն. և կամ թէ այլ ինչ զինչ և իցէ երբեք կոչիցեն զայսպիսիս կենդանադրացն մանկունք, ոչ երբեք թուի նմա դադարել զարդարելովն՝ մինչև ոչ իցէ հնար աճումն տակաւին ընդունել առ 'ի գեղեցկագոյն և երևան լինել գրեալն։

Կդիկնիաս։ Գրեթէ իմանամ լսելով և ես զայդօքիկ զոր ասեսդ. քանզի ներկուռ իսկ ոչ եմ լեալ այդպիսի արհեստիդ։

Պդաւոռն։ Եւ ոչ ինչ փնտռեալ ես։ Սակայն վաբեացուք բանիւս որ այժմիկ առ 'ի մէնջ պատահեցաւ, յաղագս սորա զայսպիսի ինչ. որպէս թէ երբեք զմտաւ ոք իսկ ածցէ գրել գեղեցիկ կենդանի։

և այս իսկ ոչ երբեք 'ի վատթարագոյնն՝ այլ 'ի լաւագոյնն հասանել յառաջելով ժամանակին. խորհի զի մահկանացու գոյով, եթէ ոչ զոք նմա ցուցանէ փոխանորդ իւր զի վերստին ուղղիցէ եթէ սղալիցի ինչ կենդանին 'ի ձեռն ժամանակաց. և զպակասեալն 'ի տկարութենէ անձին իւրոյ առ արհեստն, իբրու զի յառաջագոյն իցէ որ պայծառացուցիչ և աճեցուցող առ փոքումբ ուրուք ժամանակի, սպասիցէ սմա յոյժ աշխատանք:

Կդիկնիաւ. ձշմարտապէս ասացեր:

Պդատուն. Զիարդ. ոչ թերևս այսպիսի թուիցիք եզ գով կառնն օրինադրին: Նախ իսկ գրել զօրէնքն առ ստութիւն՝ ըստ զօրութեան բաւականապէս, և ապա յառաջելով ժամանակին և զթուեցեալն փորձել գործով, կարծես արդեւք զոմն այսպէս անխոհեմ լինել օրինադիր՝ իբրու ոչ գիտել թէ ամենեւին բազում հարկ է մնացուցանել այսպիսիս զորս պարտ է ումեմն հետեւելով վերստին ուղղել. զի ոչ ինչ վատթարագոյն այլ վեհագոյն իսկ քաղաքավարութիւն և զարդարումն միշտ լինիցի առ բնակեալն 'ի սմանէ քաղաք:

Կդիկնիաւ. Վայել է իսկ. զի որպէս ոչ կամեսցի ամենայն որ զայսպիսի ինչ:

Պդատուն. Ո՛չ ապաքէն եթէ որ հնար ինչ ունիցի առ այսօրիկ, գործով և բանիւ յեղանակաւ ոմամբ ուսուցանէ թերևս զայլ որ, կամ մեծագոյն միշտ և կամ փոքրագոյն առ այսօրիկ ունել կարծիս՝ իբրու զի պարտ է պահել և վերստին ուղղել զօրէնս, ոչ երբեք ասելով բացասիցէ զայսպիսիս նախ քան 'ի կատարած հասանիլ:

Կդիկնիաւ. Ո՛րպէս արդեւք:

Պդատուն. Ո՛չ ապաքէն առ հասեալ ժամս պարտ է առնել ինձ և ձեզ զայս ինչ:

Կդիկնիաւ. Զորպիսի ինչ ասես արդեւք:

Պդատուն. Քանզի օրինադրել իսկ հանդերձեալ

1 Այսպէս յօրինակին, բնագիրն՝ πρὸς τὴν ἀκριβείαν ստութուն. Թեամբ՝ բազում ճշգիւ:

եմք, և ասացան առ 'ի մէնջ օրինապահ, և մեք առ մուտս կենցաղոյս որք իբրու համբակք ընդ մեզ, համանգամայն իսկ որպէս ասեմք՝ պարտ է մեզ օրի նադրել, և միանգամայն փորձ առնել՝ գործել և պահել զսոսա օրինադիրք իսկ և օրինապահ, ըստ որում հնար է:

Կդիմիաւ. Զիմրդ իսկ, եթէ որպէս և մեք բաւականապէս:

Պդաւտոն. Սակայն ջանալ, և յօժարանալ պարտ է: Կդիմիաւ. Եւ ո՞րպէս ոչ:

Պդաւտոն. Ասացուք արդ առ սոսա: Ով սիրելիք և կեցուցիչք օրինացն, մեք յաղաքս իւրաքանչիւրոց որոց դնեմք զօրէնս, ամենեւին բազում ինչ պակասեցուցանեմք, քանզի հարկէ: Սակայն այլ ոչ որչափ զփոքունս իսկ և զբոլորն ըստ զօրութեան՝ ոչ թողուցուք առանց պատմութեան իբրու պարագծիւ ոմամբ. և զայս ընու ձեզ պարտ է զպարագրեալս. և եթէ ո՞ր հայելով առնիցէք զայսպիսիսս, լքել պարտ է: Քանզի Մեգիլոս իսկ և ես և Կլինի ասացաք զնոյն միմեանց, ոչ սակաւ անգամ: և խոստովանիմք իսկ բարեւք ասել, և զձեզ կամիմք մեզ կամակիցք՝ միանգամայն և աշակերտք լինել, հայելով առ այսօրիկ զոր մեք ներեցաք միմեանց, օրինապահին իսկ և օրինադիրին պարտ գոլ հայիլ. և էր իսկ ներութիւնս զմի ունելով կատարած՝ իբրու զի երբեք այլն թերեւս բարի լինիցի՝ զոր ինչ մարդոյ պատշաճն է հոգւոյ առաքինութիւնն ունելով առ 'ի խորհրդէ ումեմնէ և կամ 'ի սովորութենէ իմեքէ, և կամ յորակութենէ ստացուածոց կամ 'ի ցանկութենէ մի կարծեաց կամ 'ի յուսմանց ոմանց, եթէ ուրուք 'ի միասին բնակելոցն իցէ բնութիւն, և եթէ իւրական համբակաց կամ ծերոց, որպէս զի առ նոյնս իսկ որ ասեմք կարգեալք՝ յամենայն ժամ փոյթ իցէ յամենայն կենցաղումն: Իսկ այլոցն՝ որչափ արգել իցէ այսոցիկ՝ ոչ ինչ նախապատուելով երևեսցի, ոչ որ և իցէ որ: Իսկ վախճանելով և քաղաքի, և եթէ հակառակութեան հարկ երևեսցի լինել, նախ քան զկամելն ծառայական լծի ստորանկեալ՝ իշխել առ

'ի վատթարագունիցն, և կամ թողուլ փախստեամբ զքաղաքն. իբրու զամենայն այսպիսիս իցէ թերեւս պարտ կրելով համբերել, նախ քան զփոխելն զքաղաքավարութիւնն, և կամ վատթարագոյն մարդիկ բնաւորիլ առնել: Զայսոսիկ մեք իսկ յառաջագոյն 'ի միասին խոստովանեցաք. և դուք այժմ տեսանելով զերկաքանչիւրքս առ 'ի մէնջ՝ գովէք իսկ և պարտաւէք զօրէնքս՝ որչափ առ այսօրիկ ոչ են հնարաւորք, և զհնարաւորսն սիրէք իսկ և ընդունիք բարեկամաբար կելով սոքօք: Իսկ զայլ խորհուրդքն՝ և առ այլ ասացեալ արութիւնքն ձկտեալս խնդու թեամբ առասել պարտ է:

Եւ սկիզբն այնոցիկ օրինացն որ յետ այսոցիկ են՝ եղիցի այս ինչ 'ի սրբազանիցն սկսանելով: Քանզի զթիւն արդ պարտ է նախ վերստին ըմբռնել մեզ զհինգ հազարաց, և զքառասնիցն՝ որչափ ունէր իսկ և ունի հատուածս ընդունելիս բոլորն իսկ միանգամայն, և որ ըստ աղքացն է, զոր և եղաք ամենայնի երկոտասաներորդ մասն, մինչև քսան՝ քսանիցն բուսուցանել ուղղագոյն. և ունի բաշխմունք երկոտասանք: Իսկ ամենայն մեզ թիւն՝ և երկոտասան՝ այն որ աղքացն է, է զիւրաքանչիւր արդ մասն՝ տրամախոհիլ պարտ է, իբրու գոյով աստուծոյ սրբազան պարգև, հետեւելով ամսոցն և ամի շրջաբերութեանն. վասն որոյ և զամենայն քաղաքն ածէ իսկ բնակակից՝ սրբազանել զսոսա: Բայց այլք թերեւս քան զայլս ուղղագոյն բաշխեցին իսկ, և բարեբաստագոյն գովասանեցին զբաշխումն: Բայց մեք ասեմք՝ ուղղագոյն ասացեալ զհինգ հազարացն և զքառասնիցն թիւ, որ և զամենայն բաշխմունքն ունի մինչև ցերկոտասանիցն, 'ի միակէն սկսանելով, բաց 'ի մետասաներորդէն. քանզի սա ունի փոքրագոյն ինչ յամբողջութիւն 'ի վերայ երկաքանչիւրոցն, ողջ լինելով երկուց տանցն 'ի բաց բաշխելով, և իբրու են այսօրիկ ճմարտապէս էակք՝ ըստ բազում պարապութեան:

Ոչ ևս ցուցցէ երկար ինչ ճառ, և հաւատալով այժմ հասեալ համբաւիս և բանիս՝ բաշխեցաք իսկ զայ-

ողբիկ. և իւրաքանչիւր մասին աստուած կամ մանուկ աստուծոյ 'ի վերայ համբաւել, և բազինա ըստ այսոցիկ պատշաճագոյնս բացատրելով յաղագս զոհից, ժողովք առ սոցա արասցուք յամենանն երկու, երկուտասան իսկ ազգին բաշխմանն և երկուտասան քաղաքիս բաժանմանն. և նախ իսկ 'ի սակս աստուածոցն շնորհի և անոցիկ որ ինչ աստուածոցն են. և երկրորդ իսկ յաղագս մեր նոցունց ընտանութեան իսկ և ծանօթութեան միմեանց ասացուք. թերեւ և 'ի սակս ամենայն կաճառման, քանզի առ ամուսնութեանն հաղորդութիւնն և շարամբլ ձութիւնն հարկաւոր է զանգիտութիւնն 'ի բաց բառնալ, թէ առ 'ի յորոց որ ածցէ 'ի կնութիւն, և եթէ որոց կինս տացէ, յոյժ փոյթ առնելով և յաւէտապէս, զի ոչ սխալեսցի իսկ և ոչ երբեք առ այսպիսիս ըստ որում հնար է: Արդ 'ի սակս այսպիսի փութոյս պարտ է և զխաղալիսն առնել պարգով երիտասարդաց և աղջկանց. և միանգամայն տեսանել իսկ, և տեսեալք լինել հանդերձ բանիւ և հասակաւ ոմամք ունելով պատճառս վայելչագոյնրս, մերկացեալս զերկաքանչիւրս ցպատկառումն ողջախոհ երկաքանչիւրոյ: Եւ այսոցիկ դարմանողք ամեցուն և զարդարիչք պարուցն՝ իշխանացն լինել և օրինադրացն հանդերձ օրինապահօքն, որչափ մեք իսկ պակասեցուցանեմք կարգելով: Եւ հարկ է, որպէս ասացաք, որչափ փոքրագոյնք և բազումք են՝ օրինադրին իսկ պակասել. իսկ հմտագունիցն միշտ ըստ ամի ամի լինելով սոցունց՝ առ 'ի պիտոյիցն ուսանելով կարգել և վերստին ուղղելով շարժել ըստ ամի ամի մինչև սահմանն բաւական թուիցի այնպիսի օրինացըն և խորհրդոցն լինել: Եւ ժամանակ իսկ չափաւոր՝ միանգամայն և բաւական լիցի թերեւ հմտութեանն՝ տասնամեայ զոհ իսկ և պարուց 'ի վերայ ամենայնի և իւրաքանչիւրոյ կարգեալ: Կելով իսկ այնմ որ կարգեաց օրինադրին հասարակաբար. իսկ 'ի վախճան հասեալ՝ զնոցունց իսկ իւրաքանչիւրսն յիշխանութեանց 'ի ներքս բերելով առ օրինապահօքն, զմնացեալն յիւրեանց յիշխանութեանն վերադրին

ուղղել՝ մինչև կատարած ունել իւրաքանչիւր որ թուիցի, թերևս բարեւք գործելոյն. և յայնժամ անշարժ դնելով արդեւք վարիւ Հանդերձ այլօք օրինօքն զորս կարգեաց իսկզբանն եղեալ սոցունց օրինադիրն, Կաղազս որոց շարժել իսկ կամաւ ոչ երբեք ոչ ինչ. ապ' եթէ կարիք ինչ թուիցի երբեք. հասանել, զամենայն իշխանութիւնքն պարտ է խորհրդակիցք՝ և զամենայն հանդէսքն և զամենայն աստուծոցն դիւթութիւնքն 'ի վերայ հասանելով, եթէ միաբանեսցին ամենեքեան՝ այսպէս շարժել, իսկ այլպէս ոչ երբեք զոչ որ. այլ այնմ որ խափանիցէ զպատշաճաւորսն ըստ օրինացն՝ յաղթէ իսկ:

Եւ արդ յորժամ լինիցի հնկից և քսանից ամաց՝ դիտեալ և դիտելով առ 'ի յայլոց, ըստ կամաց իւրոց և վայելագոյն 'ի մանկանց հաղորդութիւն և 'ի լինելութիւն գտանելով վստահասցի և ամուսնասցի, իսկ զայնոքիկ որ 'ի ներքոյ հնկից և երեսնից ամաց իցեն, իսկ զվայելուն և զպատշաճն իբրու պարտ է խնդրել, նախ լուիցէ իսկ զի պարտ է՝ իբրու ասաց Ելլինիաս, յառաջագոյն օրինի նախերգան ընտանի իւրաքանչիւրոյ դնել:

Եղիկնիաւ. Գեղեցկապէս, ով սիրելի, յիշեցեր և ըմբռնեցեր բանիդ ժամանակ, և մանաւանդ ինձ թուեցեալ գոլ միանգամայն չափաւոր:

Պղատուն. Բարեւք ասես. ով մանուկ, և արդ աստացուք բարի հարց բնաւորելով զայնոքիկ որ առ ներխոհման բարեփառ թուին ամուսնութիւնքն՝ պարտ է ամուսնանալ. որք և զքեզ թերևս ողորեն, և ոչ փախչել 'ի տնանկացն, և ոչ փարթամացն հետեւ զանազանապէս ամուսնութեանն, այլ եթէ այլն հաւասարին՝ զնուաստագոյնն միշտ պատուելով 'ի հաղորդութիւն միանգամայն հասանել, քանզի քաղաքին պատշաճ թերևս այս իցէ, և տանցն որ շարամերձին. քանզի կակղագոյնն իսկ և չափաւորն անմահ 'ի բազումինչ զանազանի առ 'ի յարիւթիւնն, և զարդարեալ հարց իսկ պարտ է յօժարիլ գոլ փեսայ՝ այն որ խորհեալ իցէ առ անձն իւր կարծրագոյն, միանգամայն և փոյթ քան զոր պատշաճն է առ

ամենայն գործին բերելով: Իսկ այն որ ներհակապէս բնաւորեալ է՝ առ ներհականսն պարտ է գնալ ամուսնութիւնս, և առ ամենայնի մի լիցի պատճառ ամուսնութեան. քանզի զոր քաղաքին պատշաճն է՝ խօսիցի 'ի հարսանիս իւրաքանչիւր դք, և ոչ զհեշտագոյնն անձին իւրոյ. և իբրու բերի ամենայն դք միշտ ըստ բնութեան առ նմանագոյնն իւր՝ ուստի և առանց հանդարտութեան բոլոր քաղաքն լինի ընչիւք իսկ և հասարակաց սովորութեամբ առ 'ի յորոց զոր ոչ ախորժեմք պատահիլ մեզ, և մանաւանդ պատահի յովովագոյն քաղաքացն: Զայսոքիկ արդ 'ի ձեռն բարի օրինօք հրամայել՝ ոչ ամուսնանալ փարթամ ընդ փարթամի, և ոչ կարող բազում ինչ գործել ընդ այլում այսպիսոյ. այլ արագագոյնքն բարեւք առ ծանրագոյնքն, և ծանրագոյնքն առ արագագոյնքն հարկիլ ամուսնութեանցն հաղորդութեամբն գնալ, ծիծաղական գոլովն՝ ցասումն թերևս յարուցանել բազմաց. զի ոչ գիւրիին է զմտաւ ածել, զի քաղաքի պարտ է գոլ իբրու բաժակի խառնեալ՝ յորում գինի մոլական հեղեալ եռացուցանէ զսա. բայց խափանելով 'ի ձեռն զուարթուն աստուծոյ գեղեցիկ հաղորդութիւն ընկալեալ, բարի ըմպելի և չափաւոր գործիցէ: Զայս ինչ արդ լինելով առ մանկանցն՝ խառնուածին տեսանել յառաջագոյն, իբրու ասելի է տաղս, ոչ դք հնարաւորի: Ի սակս սոցունց արդեթէ օրինօք իսկ այսպիսիքս հարկաւոր են՝ բայց ողորբելով հաւանեցուցանել Զանայ զկակղութիւնն՝ մանկանցն ինքեանց նոցունց ամուսնութեանն հաւասարու անյագագոյն քան զինչս գոլով, փոյթ առնել իւրաքանչիւրում, և 'ի ձեռն նախատանաց դարձուցանել զկամս որ առ ինչս ամուսնութեամբն իցէ փութացեալ, և ոչ գրեալ օրինօք բռնադատելով: Արդ յաղագս ամուսնութեանց այսոքիկ իցեն ասացեալք ճառք: Եւ յառաջագոյն այսոքիկ իսկ ասացեալքն, իբրու պարտ է մշտածին բնութեանն փոյթ առնել զմանկունս մանկանց միշտ մնացուցանելովն

1 Յոյն՝ առ ամուսնութեանցն:

աստուծոյ պաշտօնեայս փոխանակ անձին իւրոյ աւանդելով զայսոքիկ:

Արդ ամենայն և ևս յողովագոյն, եթէ ասիցէ որ յաղագս ամուսնութեան, իբրու պարտ է ամուսնանալ, նախերգել ուղղապէս: Եւ եթէ ոչ որ արդեւք հաւանեացի կամաւ, բայց օտար զանձն իւր և անհաղորդ 'ի քաղաքին ունիցի, և առանց ամուսնութեան գոյով լինիցի հինգ և եռամսնեայ¹, տուր ժեսցի ըստ իւրաքանչիւր ամի մեծագոյն իսկ պատիւ ստացեալն հարիւր դրամս, և երկրորդ՝ եւթանասուն, և երրորդ՝ վաթսուն, և չորրորդ՝ երեսուն: Եւ այս իսկ լիցի տաճար Հեռայի²: Բայց որ ոչ հատուցանէն ըստ ամի ամի՝ տասնպատիկ լիցի պարտապան, և պահանջիցէ իսկ զայս աստուածուհոյն շտեմարանապետն, և ոչ պահանջեալ՝ ինքն լիցի պարտապան, և այսորիկ պարտուցն համար տացէ ամենայնի: Իսկ արդ առ ինչ որ ոչ կամեսցի ամուսնանալ՝ զայս ինչ տուր ժեսցի: Եւ պատուոյ առ 'ի համբակացն յամենայնէ անպատիւ իցէ, և ոչ որ հպատակիցի սմա, և ոչ ինչ 'ի համբակացն. և եթէ տանջել զոր ձեռն արկցէ, ամենայն որ այնմ որ անիրաւի 'ի սմանէ, օգնական լիցի և վանիցէ զսա, և ոչ օգնելով պատահեալն՝ վատ իսկ համանգամայն և չար քաղաքացի գոլ՝ առ 'ի յօրինացն ասացի:

Իսկ յաղագս հետեւեալ մասինն ասացաւ և յառաջագոյն. ասացի և դարձեալ իբրու հաւասարք փոխանակ հաւասարաց է, որ ոչ առնելովն և ոչ արտաքս տալովն՝ վասն ընչից անկարութեան, ծերանալն տնանկաց, քանզի կարեւորն յընչից են ամենեցուն 'ի քաղաքիս յայսմիկ: Սակայն անարգոնս կանաց նուազ, և ծառայութիւն տառապանօք և առանց ազատութեան վասն ընչից ամուսնացելոցն լինիցի թերեւ: Եւ որ հաւանիցի իսկ՝ մի 'ի գեղեցկագոունիցն առնէ զայս ինչ թերեւ. և որ ոչն հաւանի՝ տալով իսկ կամ առնելով յողովագոյն քան

¹ Յինն՝ երեսուն և հինգ ամաց:

² Յինն՝ և այս արծաթ նուիրեսցի Հեռայի:

եթէ վաթսուն արժանիք դրամոց 'ի սակս հանդերձից, և ոմն մնասի միոյ, և միւսն կիսամնասից, և ոմն երկու մնասից, որ զմեծագոյն գինն ասացեալ իցէ՝ պարտապան գոլով իսկ Արամազդայ. այլ այսչափ և տուեալն իսկ կամ առեալն՝ տաճար լիցի Հեռայի իսկ և Արամազդայ: Եւ պահանջելով շտեմարանապետքն այսոցիկ աստուծոցս՝ որպէս ասացաւ յաղագս ոչ ամուսնացելոցն, յըշտեմարանն կրիցեն յիւրաքանչիւր ժամու յայնոցիկ որ Հեռային են, և եթէ ոչ՝ առ 'ի սոցանէ իւրաքանչիւրոցս զտուրժն պահանջել: Եւ երաշխիս գոլ տիրագոյն՝ նախ իսկ զհօրն՝ և երկրորդ զհաւուն, և երրորդ զհոմահարց եղբարցն: Ապ'եթէ և ոչ մի իցէ 'ի սոցունց, զառ 'ի մօրէն յետ այսոցիկ գոլ իսկագոյն իբրու այսպէս: Ապ'եթէ ոչ պատահի անսովորական ոմն, թերևս պատահի մերձաւոր ազգականացն՝ միշտ գոլով իսկագոյն հանդերձ գաւառապետօքն:

Բայց որչափ նախապարգևս ամուսնութեանց, կամ այլ ինչ առ այսպիսիսս պաշտեալ հանդերձելոցն կամ որ լինին և կամ եղելոցն պատշաճիցի պարգևիլ, պատմողացն հարցանել պարտ է, և հաւանելով սոցա՝ զիւրաքանչիւր վարկանիլ անձին իւրոյ չափաւորապէս լինել զամենայն: Եւ յաղագս խրախճանութեանցն՝ զբարեկամս իսկ և զբարեկամահիս ոչ յովագոյնս հնկից երկաքանչիւրոցն 'ի միասին կուգիլ: Իսկ ազգականաց և ընտանեաց այսպէս. այլ այսչափ երկաքանչիւրոցն և ծախս ոչ լինել յովագոյն, եթէ ըստ գոյիցն ոչ և միոյ ուրուք այնմիկ որ առ մեծագոյն ինչն իցէ՝ մնասի մի, և կիսոյն, նորին կէսն. այսուիկ և ըստ կարգի այսպէս որպէս և ստորանկեալ է գինն իւրաքանչիւրում. և զայն իսկ որ հաւանին օրինաց՝ ամենեցուն գովել պարտ է, և զանհաւանեալն իսկ տանջելով օրինապահքն, իբրուանհմուտ բարոյ իսկ գոլով և անխրատ այն իսկ օրինացն որ առ հարսնական երաժիշտքն են:

Եւ ըմպել արբեցութեամբ ոչ այլ ուրուք իսկ վաշէլ է, բայց յայնմիկ միայն որ զգինին պարգևէ աստուծոյն տօնքն, և ոչ զգուշագոյն ոչ արդ առ հար

տանիմն փութալով. առ որս ներխոհեմ գոլ մանաւանդ վայել է հարսին իսկ և փեսայի՝ փոխումն իսկ կենցաղոյ ոչ փոքր փոխաբերելովն համանգամայն իսկ. և որ ծնանելոցն է իբրու զի մանաւանդ 'ի ներխոհեմիցն միշտ լինիցի. զի գրեթէ անյայտ է, թէ որ գիշեր և կամ տիւ հանդերձ աստուծով զսա ծնանիցի: Եւ վասն այսոցիկ պարտ է ոչ մարմնոցն լքելով 'ի ձեռն արբեցութեան լինել մանկագործութեանն, այլ հաստատուն և առանց մոլորութեան, և 'ի հանդարտ մասին բաղկանալով այնմ որ բուսանելոցն է: Իսկ որ գինով յածեալ իցէ, ինքն իսկ ամենեւին առ ամենայն ինչ բերեալ լինի, և բերեկատուելով ըստ հոգւոյն՝ մարմնոյն սերմանել: Արդ անընդունելի է միանգամայն և չար արբեցեալն, իբրու զայն իսկ որ առանց հանդարտութեան են և վստահութեան, և ոչ ինչ ուղղաշաւեղ բարբ, և ոչ մարմին 'ի վայելչագունիցն թերեւ ծնանիցի երբեք. վասն որոյ մանաւանդ իսկ առ բոլորն տարին և կենցաղն պարտ է և յաւետապէս իսկ որչափ ժամանակ արդեւք ծնանիցի՝ խորշիլ և ոչ գործել և ոչ որչափ հիւանդոտքն են յայնպիսեացն գոլ ինչ կամաւ, և որչափ անարգութեան կամ ապիրատութեան հուպ են. քանզի 'ի ծնելոցն հոգիսն և 'ի մարմնան հարկ է նշանակելով տպաւորիլ և ծնանիլ ամենեւին զվատ թարագոյնսն, առաւելապէս իսկ զտիւն զայնմիկ և զգիշերն 'ի բաց կալ պարտ է յայնպիսեացն. քանզի սկիզբն մարդկան աստուած գոլով, կեցուցանէ զամենայն, եթէ պատշաճա՛որ պատուոյն՝ առ իւրաքանչիւրոց սոցա որ սովաւ վարին հասանի:

Եւ թուեցեալ պարտ գոլ ամուսնացելոցն՝ 'ի տանցն որ 'ի վիճակին են՝ զմեւսն իբրու ձագուց առ 'ի ծնունդ և 'ի սնունդ՝ որոշելով 'ի հօրէ և 'ի մօրէ, զհարսանիսն աստանօր առնել, և զսնունդ իւր և զզաւակացն. քանզի առ սիրելութիւնս եթէ փափագ ինչ իցէ՝ 'ի միասին հաւաքէ և կապակցէ զամենայն բարբ. իսկ 'ի միասին գոլն յագեցմամբ ոչ առնելով 'ի ձեռն ժամանակի փափագումն, տարակուսէ 'ի միմեանց գերազանցութեամբ յագեցմամբն:

ի սակս որոց մօր և հօր և կնոջ ընտանեացն պարտ է թողլով զբնակութիւնսն իւրեանց, իբրու զի հասեալս 'ի բացաբնակութիւնս 'ի վերայ դիտելով իսկ համանգամայն, և 'ի վերայ դիտեալք լինելով բնակիչ՝ ծնանելով իսկ և մնուցանելով զմանկունս, որպէս լապտերք զկենցաղս աւանդելով առ 'ի յայլոց 'ի յայլոս, հաճեցուցանելով միշտ զաստուածսն ըստ օրինացն. և ստացուած որ յետ այսորիկ՝ որպիսի ինչ արդեւք ստանալով քաղցրայարմար գոյութիւն ստացի: Իսկ արդ զբազումս ոչ իմանալ է դժուարին և ոչ ստանալ. բայց ծառայիցն իսկ դժուարինք են ամենեկին. և զպատճառն ոչ ուղղապէս երբեք և ումեմն յեղանակաւ, ուղղապէս սոցունց ասեմք. քանզի ներհականք պիտոյից, և ըստ պիտոյիցն իսկ արասցուք յազազս ծառայից զասացեալս:

Կդիկիաւ. Ո՛րպէս իսկ զայս ասեմք. քանզի ոչ ևս իմանամք, ո՞վ սիրելի, զոր ինչ այժմիկ ասեադ: Պղաղուն. Եւ մանաւանդ իսկ, ո՞վ Մեգիլէ, վայելչապէս. քանզի գրեթէ ամենեցուն ելլենացւոց՝ լակեղումնացւոցն ընդ ծառայութեան յորովագոյն տարակուսանս՝ առտուիցէ թերեւ և հեռ, ոմանց իբրու բարեւք իսկ և ոմանց իբրու ոչ բարեւք լեալ է: Իսկ նուազագոյն հերեկլէացւոցն ծառայութիւն, քան եթէ մարիանդիւնացւոցն ընդ ծառայութեամբ լինեին հեռ ունիցի, թերեւ և թեսաղացւոցն իսկ տնանկական ազգն: Առ որոց և զայսոսիկ ամենայն հայելով մեզ՝ զինչ պարտ է առնել յազազս ստացման ծառայիցն: Առ որոյ իսկ անցանելով բանիս հանդիպեցայ ասացեալ, և դու իսկ վայելչապէս թէ զինչ երբեք ասեմ հարցեր զիս. և է՛ իսկ այս ինչ: Պիտեմ զի ամենեքին երբեք ասասցուք թերեւ որպէս պարտ է ծառայք իբրու բարեկամագոյնք ստանալ և արիագոյնք. քանզի բազումք՝ եղբարց թերեւ ծառայք և ուստերաց ոմանց վեհագոյնք ըստ առաքինութեան ամենայնի լինելով, կեցուցին զտեաղքն և զստացուածքն, և զբոլոր բնակութիւնսն նոցա. զի զայսոսիկ գիտեմք երբեմն յազազս ծառայից ասացեալ:

Կղիկիաւ. Սակայն զի՞նչ:

Պղատուն. Ո՛չ ապաքէն և ներհան՝ իբրու ոչ ինչ ողջ ծառայական հոգւոյ, և ոչ հաւատացեալ, ոչ երբեք և ոչ ինչ պարտ է այսմ սեռի՝ այնմ որ միտք է ստացեալ: Իսկ իմաստագոյնն մեզ քերդողաց, և բացասաց վասն Արամազդայ ոգելով, իբրու զի՞նչ կէս իսկ մտաց, ասէ, համարի ունելով մեծակնդ Արամազդ յարանց որք թերևս իսկ ընդ ծառայութեամբ պատահեալ իցէ՝ 7: Ելլենացւոց զայսոսիկ արդեւք ընկալեալ իւրաքանչիւրք տրամախոհութեամբ, ոմանք վստահանան իսկ ոչ ի սեռ ծառայիցն, այլ ըստ գազանաց բնութեան, գանիւք և խայթոցիւք՝ ոչ երկցրս միայն՝ այլ և բազում անգամ գործիցեն հնազանդեալք զհոգիսն ծառայիցն, և ոմանք իսկ զամենայն ներհականսն սոցունց առնեն:

Կղիկիաւ. Սակայն զի՞նչ պարտ է առնել, ով սիրելի, տարբերելով այսպէս մեր, յաղագս մերոյ գաւառիս, յաղագս ստացման միանգամայն և տանջելոյն զծառայսն:

Պղատուն. Եւ զի՞նչ, Կլինիա. քանզի յայտ է իբրու դժուարին կենդանի է մարդս առ ի սովորելն անդեամբ ըստ հարկաւոր սահմանին: Իսկ զծառայականն գործելով սահմանել և զազատն և զտէրըն, ոչ դիւրահոյ իսկ կամիլ գոլ և լինել՝ երևի դժուարին: Է արդ ստացուածս՝ զի բազում անգամ գործով է ցուցեալ առ մեծսենացւոցն հակառակութիւնն, որ ստէպ սովորեալ են լինել և առ այնոցիկ՝ ի միոյ լեզուէ բազում ծառայք ստացեալ իցենքաղաքացն, և տակաւին առ այնոցիկ որ ասեն փորձիւք՝ առ ի յիտալիա լինելով պէսպէս գթեանց՝² գործք և կիրք, առ որս ամենայն հայեցեալ որ տարակուսեսցի թէ զի՞նչ է պարտ առնել յաղագս ամենեցուն այնոցիկ: Բայց երկու միայն մնացեալ են հնարս. զի ոչ գաւառացիք միմեանց գոլն սոցա, զի ծառայեսցեն դիւրապէս առանց միաբանութեան

¹ Յոգիսական գրոց Հոմերի են տողքդ. ԺԵ. 337.

² Այսպէս յօրինակին. բնագիրն ունի χαλῶν գոյութեանց:

մանաւանդ յոյժ գոլով և մնուցանելն սոցա ուղղապէս միայն 'ի սակս նոցունց, այլ յոլովապէս իւրեանց նախապատուելով զսոսա և սնունդն այսպիսեաց, զի ոչինչ անարգանս անարգիցեն առ ծառայան՝ և նուազապէս եթէ հնար իցէ անիրաւեն, քան եթէ հաւասարապէս, քանզի յայտ է զի որ բնութեամբ պատուէ զիրաւունսն և ոչ ստեղծելով, և ատէ ճշմարտապէս զանիրաւն այսոքիւք զմարդկան՝ առ որս դիւրին է նմա անիրաւել և որ առ ծառայիցն: Արդ սովորութիւնքն և գործքն լինիցի առանց անմաքրութեան, յաղաքս ոչ արդարագունին և անիրաւին սերմանել զբոյսս առաքինութեան: Թերեւս բաւական իցէ զնոյսս իսկ ասել, զայս ինչ ուղղապէս ասելով առ տեառն և բռնաւորի և առ զամենայն զօրութիւն ստացեալ առ տկարագունին իւրոյ՝ տանջել իսկ իրաւամբք միշտ զծառայս, և ոչ իբրու զազատք խրատելով տացեն սոցա ամբարհաւաճել: Եւ առասութեանն ծառային՝ գրեթէ պարտ է ամենայն հրամանաւ լինել, ոչ խաղալեւք և ոչ ինչ ոչ երբեք ոչ ընդ էգս և ոչ ընդ արուս: զոր իսկ առ ծառայան սիրեն՝ բազումք յոյժ առանց խոհեմութեան սովորեցուցանելով զսոսա խենեշանալ ամբարհաւաճութեամբ, և դժուարագոյն 'ի բաց գործել զկենցաղն, և նոցունց իսկ իշխել, և անձանց իւրեանց ընդ իշխանութեամբ գալ:

Կդիկնիսս. Ուղղապէս ասես:

Պդաւոռն. Ոչ պապքէն յորժամ ծառայիւքն պատրաստեալ իցէ ըստ զօրութեան՝ բաղմնութեամբ և ճահաւորութեամբ առ իւրաքանչիւրոց գործոցն օգնականութիւնն՝ յետ այսորիկ իսկ բնակութիւնս պարտ է նկարագրել բանիւ:

Կդիկնիսս. Յոյժ արդար:

Պդաւոռն. Եւ միանգամայն իսկ իբրու ասել զտալըս յաղաքս ամենայն շինութեանց, զնմանէ ասել՝ զի զնոր և առանց բնակութեան յառաջագոյն քաղաքն՝ դարմանել պարտ է, թէ որպէս յեղանակաւ զիւրաքանչիւրան 'ի սոցանէ ունիցի առ տաճարսն իսկ և պարիսպքն: Իսկ յաղաքս ամուսնութեամբ յա-

առջագոյն իրիս քան զայնոքիկ, ով Լլինիա. բայց այ-
ժմ՝ բանդի բանիւ լինի, և մանաւանդ հնար է ոմն
լինել այժմիկ. սակայն գործով յորժամ լինիցի այսո-
քիկ՝ յառաջագոյն հարսանեացն, եթէ աստուած
կամիցի, առնելով զայնոքիկ արդեւք յայնժամ առ
ամենեցուն այնոցիկ կատարեսցուք: Բայց այժմ իսկ՝
միայն իբրու գաղափար ինչ սոցունց 'ի ձեռն սակա-
ւուց պատմեսցուք:

Կդիմիաւ. Եւ յոյժ իսկ արդար:

Պդաստուն. Իսկ այժմիկ զտաճարքն ամենայն՝ շուրջ
զվաճառարանաւն պարտ է պատրաստել, և զքաղա-
քն բոլոր շրջանիւ տեղեացն 'ի սակս ամրութեան.
և առ այսոցիկ բնակութիւնք իշխանացն և հանդի-
սարանցն՝ առ որս զհանդէսն՝ իբրու սրբազանա-
գոյն գոլով սոցա առցեն իսկ, և տացեն զոմանս՝
իբրու յազագս արդարագունից, և զմիւսս իբրու
այսպիսի աստուծոց բնակարանս. և առ սոքոք հան-
դիսարանք՝ առ որս սպանութեանցն լինիցին, թե-
րեւս որպէս վայել է, և որչափ մահտանն արժանի
ապիրատութիւնք են: Բայց յաղագս պարսպաց, ով
Մեգիլէ, ես իսկ թերեւս Սպարտէոյն՝ պատշաճ իմն
ննջեն թողացուցանելովն յերկիր, 'ի խոնարհ կա-
լով զպարիսպքն, և ոչ 'ի վերայ ելանել 'ի սակս այ-
սոցիկ: Բարեւք իսկ և քերթողական բանն երգէ
յազագս սոցա զպղնծի և երկամի պարտ գոն պարրս-
պացն մանաւանդ քան եթէ հողեղէնք: Բայց մերս
ևս առ այնոքիկ ծաղը արդեւք իրաւապէս ամենե-
ւին յոյժ պարտիցի՝ ըստ ամի ամի առաքելն 'ի գա-
ւառն զհամբակսն՝ զոմանս բերելով՝, և առ միւսս՝
փոստ առնելով, և զոմանս 'ի ձեռն շինութեանցն ար-
գելով զթշնամիսն՝ որպէս 'ի սահմանն գաւառին
ոչ թողլով մտանել. բայց պարիսպք շուրջանակի
ածցուք, որ նախ իսկ առողջութիւն իսկ քաղաքացն
ոչ ինչ պատշաճի, բայց առ կակղագոյն ունակու-
թիւն զանձինն ներբնակելոյն առնել սովորեալ է՝

1 Այս է՝ ըստ սպարտացւոցն:

2 Այսպէս յորինակին. յոյնն՝ բիւլլ:

հրաւեր տալով առ այս ինչ ապաւինելով, ոչ վանել զթշնամիսն, և ոչ պահելովն միշտ ոմանց զսա 'ի գիշերի և 'ի տունն շեան՝ այսուիկ հանդիպիլ փրկութեանն. այլ պարսպօք և դրամք՝ տրամախոհիլ ցանկելով իսկ և ննջելով՝ փրկութեան ճշմարտապէս հնարս ունել իբրու առ ոչինչ աշխատութիւն լինելով, ոչ գիտելով իսկ զհանգիստն իբրու ճշմարտապէս յաշխատանացն, և որպէս թուի ինձ 'ի գարշելի հանգստենէն և 'ի տարտամութենէն աշխատանքն դարձեալ բնաւորեալ են լինել: Այլ եթէ պարիսպ ինչ արդեւք պարտ է գոլ մարդկան, զշինութիւնքն զիւրեանց բնակութեանցն այնպէս 'ի սկզբանն արկանել իբրու զի իցէ ամենայն քաղաքն մի պարիսպ՝ անգէզ նմանութեամբ առ ճանապարհըն ամենայն բնակութեանցն ունելով ամրութիւն. և տեսանելն թախանձ ոչ ունիցի՝ միոյ տան ձև ունելով սորա, և 'ի պահպանութեանն՝ դիւրութիւն բոլորի և ամենայնի առ 'ի փրկութիւն ընդունելի թերևս լինիցի: Եւ սոցա մինչև իցէ իսկ 'ի սկզբունն շինեալս՝ փոյթ առնել մանաւանդ այնոցիկ որ առ սոքօք բնակեալք իցեն՝ թերևս վայելչական իցէ և 'ի քաղաքաբաշխաց դարմանել: և առ այս ինչ հարկելով և զծուլացեալն տուգանելով. և ամենեցուն իսկ որ առ քաղաքաւն են՝ մաքրութեան փոյթ առնել, և իբրու զի ոչ ոք ռամիկ՝ ոչ ինչ 'ի քաղաքին իրաց՝ ոչ շինուածօք և ոչ բրելով իսկ ըմբռնիցէ: Եւ արդ և ջուրց այնոցիկ որ առ 'ի յԱրամազդայ բարեխօսութենէն՝ փոյթ առնել սոցա պարտ է. և որչափ ներքոյ քաղաքին, և որչափ արտաքոյ վայել է թերևս բնակիլ: Զայսոսիկ իսկ ամենայն 'ի միասին պիտոյիւքն տեսանելով օրինապահացն, խրատելով և զայլն որչափ օրէնսն մնացուցանէ վասն տարակուսանաց:

Եւ յորժամ այսոքիկ իսկ, և այնոքիկ որ առ վաճառարանաւն են շինութիւնք, և այնոքիկ որ առ վարժանոցսն են, և ամենայն որչափ կրթարանք են պատ-

1 Այս ինքն՝ դրամք:

րաստելով՝ սպասիցեն աշակերտացն և տեսողացն տե-
սարանքն, գնացողք առ այնոսիկ որ յետ հարսա-
նեացն են՝ օրինադրութեանս ըստ կարգի հպելով:
Կղիկիրաւ. Յոյժ արդար:

Պղատուն. Այսուհետեւ հարսանիք այժմ լիցին
մեզ եղեալք, ով Կղիկիրա. և վարք նախ քան զման-
կածնութիւնքն, ոչ նուազ քան զամ մի լինիցի: Թե-
րեւս յետ այսորիկ զորս, որով իսկ յեղանակաւ պարտ
է կեալ փեսայի և հարսին՝ ի քաղաքի՝ որ զանազա-
նեալ իցէ՝ ի բազմաց: Եւ արդ զայժմիկ ասացելոցն
հունսն ասել՝ ոչ ամենեցուն պարզագոյն իցէ, այլ գո-
լով ոչ սակաւուց այսպիսեաց որ յառաջագոյն՝ զայս
ևս քան եթէ զայնոքիկ զբազում գծուարագոյն ըն-
դունել բազմութեամբն. սակայն զթուեցեալն ուղիւղ
և ճշմարիտ գոյ:

Կղիկիրաւ. Առանց ամենայն պատճառի:

Պղատուն. Արդ որ զմտաւ ածէ քաղաքաց օրէնս
բացերեցուցանել երբեմն զհրապարակական և զհա-
սարակացն՝ սոցա պարտ է կելով գործել. և իւրոցն
ոչ կարծել՝ գոլ պատշաճ և իշխանութիւն իւրաքան-
չիւրոց գոլ ի տուրնջեանն կեալ որպէս թերեւս և
կամիցի, և ոչ զամենայն ի ձեռն կարգաւորութեան
պարտ գոլ լինել. և ի բաց թողեալ զիւրսն՝ առանց
օրինադրութեան՝ վարկանի իսկ զհասարակականքն
և զհրապարակականքն, կամիլ սոցա կեալ ի ձեռն օրի-
նացն, ոչ ուղղապէս տրամախոհի: Եւ ի սակս որոյ
այսոքիկ ասացաւ: Այսորիկ՝ զի ասասցուք պարտ
գոլ մեզ փեսայեացն ոչ զանազանապէս և ոչ նուազ
առ զուգահաղորդութիւնսն առնել զվարսն՝ այն որ
նախ քան զհարսանիսն. և ժամանակին լինելով և
այս իսկ սքանչելի գոլով՝ յորժամ իսկզբանն առա-
ջին եղև ի տեղիքդ որ առ ձեզ են՝, պատերազմի
ուռմնն իբրու իրաւապէս օրինադրելով զսա, և կամ
այլոյ ուրուք իրողութեան այսպիսի ունելով զօրու-
թիւն, սակաւամարդութեամբ ընդ բազում տարա-
կուսանօք գոլով և ճաշակելով ի հարկէ վարիլ, զու-

1 Այս է՝ ի Կրետէ և ի Սպարտա, ուստի խօսակիցքն էին:

գահադորդութեամբն թուեցաւ մեծ ինչ տարբերիլ առ 'ի փրկութիւն, որ և հաստատեցաւ իսկ յեղանակաւ ոմամբ այսպիսեալ խորհուրդն ձեզ զուգահադորդութեանց:

Կդիմիաւ. Եւ նման իսկ է:

Պդաւոռն. Արդ զոր ինչ ասէի, եթէ սքանչելի գոլով այսօրիկ երբեք և ահագին՝ կարգաւորելով ոմանց այժմիկ, ոչ նմանապէս կարգադրին դժուարին թերևս իցէ օրինադրել զսա: Բայց զոր 'ի կարգին է՝ այսուիկ բնաւորելով իսկ ուղղապէս թերևս լինել՝ լինելով. բայց այժմիկ ոչ ուրուք լինելով՝ սակաւ ինչ առնել օրինադրին զխաղալիսն ինչ. զի 'ի հուր գգելն և բազումս այլս այսպիսիս անկատարս գործեալս՝ ոչ դիւրին է ասել, և ոչ ասելով 'ի բաց կատարել:

Կդիմիաւ. Զինչ զայստիկ, ով սիրելի, ընձեռեալ ասել թուիս՝ յոյժ 'ի բաց դանդաղիլ:

Պդաւոռն. Լուիցէք արդեւք, զի մի բազում դեգերումն լինիցի առ այսօրիկ նոյնս 'ի սնոտի: Քանզի ամենայն որ ինչ կարգաւորութեան և օրինի հուպ գոլով՝ 'ի քաղաքի լինիցի, զամենայն բարութիւնս գործէ. և այնոցիկ որ առանց կարգաւորութեան են և կամ չարաչար դասեալք, լուծանէ բազում ինչ այլ միւսք՝ 'ի բարեւք դասելոցն: Յաղագս որոյ և այժմիկ եհաս ասացեալքս: Զի ձեզ, ով Կլինի և Մեգիլէ, արանցն իսկ զուգահադորդութիւնքն՝ բարեւ համանգամայն, և որպէս ասացի, սքանչելապէս կարգեցաւ յաստուածայնոյ ումեմն կարեաց: Իսկ կանանց ոչ ուղղապէս առանց օրինադրութեան լինիցի, և ոչ առ լոյս հասեալ է խորհուրդ սոցունց զուգահադորդութեանն: Այլ և այլպէս այն իսկ սեռն մեր մարդկանս, որ գաղտնի մանաւանդ և 'ի ծածուկ բնաւորեալ իգականս, վասն տկարութեանն ոչ ուղղապէս զայս ինչ ներելով օրինադրին դժուարաւ կարգ գոլ 'ի բաց թողաւ: Եւ 'ի ձեռն սորա թողլոյս իսկ բազում հոսեալ անցաւ. յոյժ թերևս լաւագոյն

¹ Հասարակաց բազմին ի ճաշ, որպէս բնագիրն ասէ:

գօրով եթէ օրինաց հանդիպեալ էր՝ քան եթէ այժմ՝ քանզի ոչ կէս միայն՝ իբրու թուիցի թերևս յաղա-
գըս կանանց իրս անզարդաբար արհամարհելով, և
որչափ իգական բնութիւնս է մեզ առ ՚ի յառա-
քինութիւն վատթարագոյն քան զարուացն՝ այսչափ
զանազանի յաճախագոյն գոլ քան զկրկնապատիկն։
Զայսոսիկ արդ վերստին ըմբռնել և յուղղութիւն
հասուցանել, և զամենայն հաղորդաբար կարգել
արանց և կանանց՝ վեհագոյն խորհուրդ է առ քա-
ղաքի բարեբաստութիւն։ Բայց այժմիկ այսպէս
մարդկան սեռս՝ ոչ յայս ինչ բարեւք հանդիպեալ,
որպէս ոչ յիշել յաղագս սորա. բայց է այլ տեղիք
և քաղաք՝ խոհեմութիւն ունելով՝ ուր ոչ զուգահա-
ղորդութիւն գոյ ամենևին թուեցեալ լինել առ քաղա-
քին։ Ուստի արդ որ իսկ գործով ոչ ծաղրական համա-
րիցի՝ ձեռնարկել զկանայս բռնադատելով՝ առ ծախսն
իսկ կերակրոցն և ըմպելեացն, յայտնապէս երեւիլ զի
քան զայս ոչ գոյ դժուարագոյն զօր ինչ կրիցէ թերևս
այսոքիկ սեռ. քանզի սովորեալ է վեհերմամբ և ՚ի
խաւարի կեալ. իսկ բռնութեամբ առ լոյս ածեալ՝
զամենայն հակակայումն հակակայելով յոյժ յաղթի-
ցէ օրինագրին։ Այս արդ այլ ուրուք, իբրու ասա-
ցի, թերևս ոչ հանդուրժիցէ ուղիղ բանին ասելով
առանց ամենայն աղաղակի իսկ աստանօր արդեւք,
եթէ թուիցի ՚ի սակս բանի ոչ անհանդէպ յաղա-
գըս ամենայն քաղաքավարութեանն լինել բանին. կա-
միմ ասել՝ իբրու բարի է և վայելուչ եթէ իւրա-
քանչիւրոցն ՚ի միասին լսել թուիցի. ապա թէ ոչ,
թոյլ տալ։

Կդիմիաւս. Այլ, ով սիրելի, սքանչելի մեզ զայս
ինչ լսել արդ, առանց ամենայն պատճառի հանդերձ
քե և մեզ թուի։

Պդատուն. Լսեսցուք արդ. բայց մի սքանչանայք
ինչ թէ ՚ի վերուստ երբեք թուիցի մեզ ձեռնար-
կութիւն արարեալ. քանզի պարապմամբ արդ վայե-
լեմք, և ոչ ինչ է որ փութացուցանէ զմեզ ոչ ամե-
նևին զամենայն ինչ դիտել առ օրէնս։

Կդիմիաւս. Ուղղապէս ասացեր։

Պրատուն. Դարձեալ այժմիկ առ յառջագոյն
ասացեալն վերստին գնացուք: Քանզի բարեւք և
այսչափ իսկ պարտ է ամենայն առն 'ի միասին ըզ-
մտաւ ածել, իբրու մարդկան լինելու[թիւնս՝ կամ
ամենեին զոչ և մի սկիզբն ընկալեալ, և ոչ ունիցի
երբեք իսկ վախճան, այլ էր միշտ և իցէ առանց ամե-
նայն պատճառի, և կամ երկարութեան իսկ սկզբանն՝
յորմէ հետէ լեալ է, անհնար թերևս ժամանակ որ-
չափ լեալ իցէ:

Կդիկիսաւ. Սակայն զի՛նչ:

Պրատուն. Զիմրդ քաղաքաց բաղկացութիւն և
ապականութիւն, և պէսպէս ճահաւորութիւնք կար-
գի իսկ և անդասութեան ուտելոյ և ըմպելեաց իսկ,
և կերակրոց համանգամայն՝ և պէսպէս ցանկու-
թիւնք, առանց պատճառի յամենայն երկրի ոչ թը-
ւիցի մեզ լինել և դարձուածք ժամուց պէսպէսք,
որովք կենդանեացն վայել էր փոխաբերիլ ամենեին
բազում փոխուոնս:

Կդիկիսաւ. Եւ որպէս ոչ:

Պրատուն. Զիմրդ հաւատամք որ[թոյ իսկ յայտ-
նել երբեք՝ յառջագոյն ոչ գոլով. սպաւս և ձի-
թենիք, և զՌեմետուայ իսկ և զաղջկանն ձիր՝,
զՏրիփտոնոս ոմն այսպիսեացս լինել պաշտօնեայ,
իսկ արդ յորում ժամանակի այսոքիկ ոչ էին՝ ոչ
արդեւք կարծիցեմք զկենդանիսն՝ որպէս և այժմ,
'ի յուտեմն զմիմեանս դառնալ:

Կդիկիսաւ. Սակայն զի՛նչ:

Պրատուն. Եւ սակայն զոհել մարդկանն զմիմեա-
նրս՝ տակաւին և այժմիկ մնացեալ առ բազմաց տե-
սանեմք, և զներհակն լսեմք առ այլս, յորժամ որ
արջառի յանդգնէաք² ճաշակել. և զոհք ոչ էին աս-
տուածոցն կենդանիք, այլ հունդք՝ և եղով³ թա-
թաւեալ պտուղք, և այսպիսի այլ մաքուր պատա-
րադք, և 'ի մտոյ 'ի բաց կալով. իբրու ոչ արդարա-

1 Յայն՝ xóρις δόρα.

2 Յայն՝ զմիս արջառի ոչ յանդգնէին ճաշակել:

3 Յայն՝ մեղերք:

դոյն գօրոյն ուտել զսոսա, և ոչ զաստուածոցն զբա-
գինսն արեամբ անմաքուր առնել: այլ որփիականք
ոմանք ասացեալք կենցաղ լինէին մեղրոցն¹, որ յայն
ժամ անշնչիցն ամենեցուն հպելով և շնչաւորացն
ներհակապէս յամենեցունց² ՚ի բաց կալով:

Կդիւնիաւ. Եւ բարեւք ասացեալքս՝ զոր ինչ ասա-
ցեր հաւանականք են հաւատալոյ:

Պղատուն. Արդ առ այսոքիկ զինչ արդեւք, ասիցե-
դք թերեւ, ձեզ ամենայն ասացաւ այժմիկ:

Կդիւնիաւ. Բարեւք թուեցաւ քեզ, իվ սիրելի:

Պղատուն. Եւ այժմիկ եթէ հնար ինչ իցե՞ որ
ինչ այսոքիկ ՚ի կարգին են, իվ Կլինիա, փորձեցից
ասել:

Կդիւնիաւ. Ասացես արդ:

Պղատուն. Տեսանեմ զամենայն ինչ մարդկան՝ յե-
րից պիտոյից և ՚ի ցանկութեանց աւարտեալ, ՚ի ձե-
ռն որոց առաքինութիւնն ուղղապէս բերելով սո-
ցա, և ներհականն պատահի՝ բերելով չարաչար: Եւ
այսոքիկ են իսկ, կերակուր և ըմպելի՝ վաղվաղակի
լինելով, որոյ ամենեւին փոյթ ամենայն կենդանի ՚ի
բնութենէ ռոնելով տուփումն, լի շամբութեամբ
իսկ է. և անլուութեամբ³ ասացողին այլ զինչ պարտ
գոլ գործել՝ բաց ՚ի հեշտութեանց և ՚ի ցանկու-
թեանցն այնոքիկ որ այսոքիւք ամենայնիւ լցուցա-
նեն յամենայն տրտմութենէ, միշտ պարտ գոլ զան-
ձինս ազատել: Իսկ երրորդ մեզ և մեծագոյն պէտտ
և արագագոյն՝ տուփումն է որ յետս իսկ դիմէ. սա-
կայն ջերմագոյնք զմարդիկ առ ՚ի մոլութիւն գործէ
ամենեւին, այն որ առ ազգի սերմանն՝ անբարհաւա-
ճութեամբ յովմիւ բորբոքեալ. զորս արդեւք պարտ
էր ցաւս՝ դարձուցանելով ՚ի վեհագոյնն քան զասա-
ցեալք, հեշտագոյն է երիւք իսկ մեծագունիւք փորձ
առնել յաղթել՝ երկիւղի օրինօք, և ճմարիտ բա-
նիւ վարելով իսկ երաժշտիւք, և նահատակական
աստուածովքն շիջանելով սոցա զաճումն իսկ և զմա-

1 Յոնն՝ մեղրոցն:

2 Յոնն՝ անշոգութեամբ:

կահոռութիւնն¹։ Եկեացուք արդ առ հարսնականսն, ուսուցանելով զսոսա թէ որպէս պարտ է, և զլինչ յեղանակաւ առնել զմանկունսն, և եթէ ոչ արդեւք հաւանեցուցուք սպառնալով ոմանք օրինօք։

Կղիմիաս. Ո՛րպէս։

Պղատուն. Հարսն պարտ է տրամախոհիլ և փեսային՝ իբրու զի գեղեցկագոյնք և արիագոյնք ըստ զօրութեան մանկունք երեւցուցանելոց իցենքաղաքին։ Եւ ամենայն մարդիկ հաղորդք ամենայն գործոյ՝ յորժամ նայիցին առ սոսա իսկ և առ գործսն սոցունց՝ հանձարաւ զամենայն ինչ գեղեցիկ և բարի ՚ի բաց գործիցեն², իսկ ոչ նայելով և առ անհանձարն ոչ ունելով՝ զներհականսն։ Նայիցի արդ և փեսայն առ հարսին, և մանկաբերութեանն մոռքն, ըստ այսորիկ իսկ և հարսն, զժամանակն զայն զանազանապէս՝ զոր թերևս մանկունք սոցա ոչ ևս իցեն լեալ։ Եւ վերադիտողք սոցա իցեն զօրս ընտրեմք՝ կանայք յորովք կամ նուաղք՝ իշխանօքն որչափ թուիցի կարգել իսկ։ Եւ յորժամ առ ճմարտութեանն³ տաճարաւն՝ յիւրաքանչիւրում աւուր ժողով մինչև ցերրորդ մասինն ժամու՝ ուր ժողովեալք իսկ պատմելով միմեանց, թէ որ զոմն տեսանիցէ առ այլովք հայելով զայր կամ զկին ՚ի մանկարարացն առ կարգեալսն ՚ի ձեռն այնոցիկ որ առ ամուսնութիւնքն զոհքն իսկ են և տաճարքն լինելով։ Իսկ մանկարարութիւն և պահպանութիւն այնոցիկ որ ՚ի մանկարարութեանն իցեն՝ տաճարմեայ իցէ, և ոչ ժամանակաւ յովագունիւ յորժամ քաջահոսութիւն իցէ լինելութեանն։ Ապա եթէ անծինք ոմանք առ այսմիկ ժամանակիս լինիցին՝ հանդերձ իշխանութիւ և ընտանի կանամքն, բաժանիլ հաղորդաբար, խորհելով ուր պատշաճն իցէ երկաքանչիւրոցն։ Ապ՝

¹ Պակասի տատէն ՚ի մերում թարգմանութեան էջ 47 բանից զոր ունի յոյն բնագիրին։

² Եւ բարի իրաց գործ իցեն, ըստ յունին։

³ Յայն՝ οὐκ ἔστιν αἰσ, թուի հայ թարգմանչին ընթերցեալ αἰσ, որ է ճշմարտութիւն։

եթէ երկաթաթիւնք ինչ լինիցին յազազս այնօ-
ցիկ որ երկաթանցիւրոցն վայելուչ իցեն և պատ-
շաճ, տասն յօրինապահացն ընտրելով, որոց և հրա-
մայիցեն սղթա կարգելով զսոսա, կալ և մնալ, Բայց
մտեալք 'ի տունս համբակացն կանայքն՝ զոմանս
խրատելով և ոմանց սպառնալով՝ դադարեցուցանեն
զսոսա 'ի մեղացն և յանուսումնութենէն: Ապ' եթէ
ոչ կարասցեն՝ առ օրինապահացն մտեալք ասելով
զայս ինչ խափանել: Ապ' եթէ և նոքա երբեք
ոչ կարասցեն՝ առ հանդէմն բացատրելով: Վերստին
գրելով իսկ և երդնուելով, զի թէ ոչ անհնար լիցի՝
զայս ոմն և զայս գործիցեն լաւագոյնս: Բայց վե-
րստին գրեալն առանց պատուոյ իցէ, ոչ հաճեցեալ
հանդիսովն առ 'ի ներգրողացն սոցունց իսկ՝ ոչ 'ի
հարսանիսն եկիցէ, և ոչ 'ի կատարմունսն մանկան-
ցրն. ապ' եթէ իցէ՝ գանիւք որ կամիցի, առանց
տուժի տանջեսցէ զսա: Նոյն իսկ և յազազս կա-
նանց իցեն օրէնք. զի կանանց ծախուցն և պա-
տուոցն, և այնոցիկ որ 'ի հարսանիսն և 'ի ծնունդան
մանկանցն գալուստքն իցեն՝ ոչ հաղորդիցի, եթէ
անզարդացեալ այսպէս վերստին գրիցի և ոչ հաճի-
ցի 'ի հանդէմն:

Իսկ յորժամ մանկունք ծնցին ըստ օրինացն, եթէ
օտար ոմն առ այսոքիւք հաղորդաբար գտցի առ կնոջ
օտարի, կամ կին առ առն, եթէ յայնցանէ էին որ
տակաւին 'ի մանկարարութեանն իցեն, յայն տուրժ-
քըս իցեն նոցա՝ որպէս այնոցիկ որ դեռածինքն իցեն
ասացաւ: Իսկ յետ այսօրիկ ողջախոհ այրն իսկ և
կինն առ այսպիսիքս ամենայն եղիցի ընտրել բարեւք:
Իսկ որ ներհակն է՝ ներհակապէս պատուեսցի, մա-
նաւանդ անարգեսցի. և խոնարհելով առ այսօրիկ
յօլովագունիցն առանց օրինադրութեան լռելեայն
կացեն. իսկ անզարդանալովն՝ օրինադրելով այս-
պէս գործիցի ըստ եղեալ օրինացն:

Ամենայն կենցաղոյ իսկ սկիզբն առաջին ամն է
իւրաքանչիւրոց, զոր գրել պարտ է առ տաճարս հայ-
րենիս՝ կենաց սկիզբն երիտասարդի և աղջկան: Եւ
գրիցի առ որմ սպիտակացեալ ամենայն ազգի՝ զթիւն

գիշխանացն թուելով, զայնոցիկ՝ որ առ աման իցեն,
և ազգին միշտ զկենդանիսն իսկ գրել մերձ, և զայ-
նոցիկ որ զնան 'ի կենցաղոյս' ջնջել, եւ սահման գո-
հարսանեաց աղջկանն իսկ 'ի վեցատասան ամէն մին-
չե ցքսանն, զերկարագոյն ժամանակն որոշելով, իսկ
երիտասարդի յեռանիցն մինչև ցհնգիցն և եռաս-
նիցն. և առ իշխանութիւնս՝ կնոջն իսկ քառասուն
և առն երեսուն ամ: իսկ առ պատերազմ՝ առն
քսան մինչև ցվաթսուն ամացն, և կնոջ զոր և թուի-
ցի պէտս պարտ գոլ չնուլ առ պատերազմականսն՝
զոր հնարն է և վայելուն իւրաքանչիւրոցն կար-
գել մինչև ցիսուն ամացն:

ՊՂԱՏՈՆԻ

ՕՐԷՆՔ ԵՒ ՕՐԻՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

ԵՒԹՆԵՐՈՐԴ

ՅԱՂԱԳՍ ԱՆԳԻՐ ՍՈՎՈՐՈՒԹԵԱՆՑՆ

Պղատուն. Եւ լինելով մանկանցն արուաց և իգաց՝
զանունդն իսկ և զխրատն որ յետ այնոցիկ է պսել
ուղղագոյն եղիցի մեզ, որոյ քոյն իսկ անճառ ամե-
նեին և անհնար. և ասացեալն՝ ուսմամբ իր և խրա-
տով մանաւանդ քան եթէ օրինօք իրաւագոյն: Թերևս
թուիցի մեզ, զի յատուկ առ տունս՝ բազում և փո-
քըր և ոչ յայտնի ամենեցուն լինելով, դիւրաւ 'ի
ձեռն իւրաքանչիւրոյ տրտմութեանն իսկ և հեշ-
տութեանն և ցանկութեանն, քան եթէ օրինադրին
խորհուրդքն լինելով, պէսպէս և ոչ նման միմեանց
'ի բաց գործիցէ զբարձն քաղաքացեացն: Քանզի 'ի
ձեռն մանկութեան և բազմութեան տուրժանք ե-
դեալ՝ առնել օրէնս անվայելուչ համանգամայն և տա-
րաձև, ապականէ և զգրով եդեալ օրէնսն, 'ի փոք-
րագոյնսն և 'ի հոտսն սովորելով մարդկան օրինաց
լինելով: Վասն որոյ տարակուսանս է իսկ առ այ-
սօքիկ օրինադրել, և լռել անհնար: Բայց զոր ինչ
ասեմս յայտնի լինել պարտ է՝ իբրու զյարացոյց ար-
տաքս բերել առ լոյս, զի այժմիկ ասելովս թուի ինչ
խաւարային:

Կղիկիաս. Ճմարտապէս ասես:

Պղատուն. Ո՛չ ապաքէն զի մարմնոց իսկ և հոգ-
ւոյ պարտ է զուղիղ մննդենէն բացայայտութիւն:

առնել կարող գուլ, որպէս գեղեցիկ և արիագոյն 'ի բաց գործել. և այս իսկ ուղղապէս ասացաւ ուրաք: Կդիմիաս. Զի՛նչ:

Պդատուն. Մարմինք գեղեցկագոյնք՝ զպարզագոյնս իսկ իբրու ուղղագոյն պարտ է նորա գուլով վաղվաղակի՝ 'ի բուսանել մանկանցն:

Կդիմիաս. Յոյժ իրաւապէս:

Պդատուն. Եւ զի՛նչ. զայստսիկ ոչ զմտաւ ածենք, որպէս առաջին շառաւեղն ամենայն կենդանոյ՝ յոյժ մեծագոյն և յորովագոյն բուսանի. իբրու հեռ բազմաց առադրեաց՝ ոչ լինելով իսկ մարդկային երկայնութիւնքն կրկնապատիկ, 'ի հնկից ամացն մինչև ջայլքսան ամսն աճելով:

Կդիմիաս. Զմարտապէս:

Պդատուն. Զխարդ բազում աճումն յորժամ 'ի վերայ հոսիցի՝ առանց բազում և չարաչար աշխատանաց, ոչ գիտեմք զի բիւրինս չարս առ մարմինն կատարէ:

Կդիմիաս. Եւ յոյժ իրաւացի:

Պդատուն. Ո՛չ ապաքէն յայնժամ կարօտանայ յոյժ յորովագոյն աշխատանաց՝ յորժամ յորովագոյն սնունդն լինիցի առ մարմինս:

Կդիմիաս. Զխարդ, ով սիրելի. Թերեւս դեռ եղելոցն և նորագունիցն աշխատանս յորովագոյնս կարգեմք:

Պդատուն. Ոչ. այլ տակաւին և յառաջագոյն ներքոյ մարցն իւրեանց սնուցելոց:

Կդիմիաս. Ո՞րպէս ասես, ով եղբայր սիրելի. Թերեւս այնոցիկ ասես որոց ոչ իցեն ծնեալ:

Պդատուն. Այո. և սքանչելի ոչ ինչ է, ոչ գիտել ձեզ զկրթութիւնսն այսպիսեացն, զոր և կամիցի ձեզ՝ Թերեւս անտեղի գուլով յայտնել:

Կդիմիաս. Յոյժ իրաւացի:

Պդատուն. Եւ է իսկ այժմ առ մեզ մանուսանդ զայսպիսիս իմանալ վասն զխաղալիսն մեծապէս անտանոր խաղալ՝ քան եթէ զոր պարտն է: Զի սնուցանեն իոկ առ մեզ, ոչ միայն մանկունք՝ այլ և ծերք զհաս ոմանս սովորեցուցանելով 'ի մարտս առ միմեանս կրթելով և զգազանսն: Այսպէս և բազում

ինչ կարօտանան՝ զաշխատանսն գոլ սոցա զայնոսիկ որ առ միմեանս վայելչագոյնս՝ որովք զսոսա շարժեն կրթելով. զի այսպէս առեալք զսոսա՝ զմատաղագոյնքն իսկ իւրաքանչիւրք առ ձեռս՝ և զմեծագոյնքն ներքոյ առ գիրկան, գնան շրջելով բազում ասպարեզս, վասն քաջունակութեան ոչ իւրեանց մարմնոցն, այլ մնուցելոցն առ ՚ի սոցանէ: Եւ զայս ինչ այսչափ յայտնեն կամողին՝ ուսուցանել զի ամենայն մարմնքն ՚ի ձեռն սասանմանցն իսկ և շարժութեանցն շարժելով՝ անաշխատ ամենեցուն լինիցին. և որչափ ՚ի ձեռն իւրեանց ՚ի ցամաքի և կամ ՚ի ծովսն և կամ ՚ի վերայ երիվարացն ելանելովն և ՚ի ձեռն այլոց որպէս և իցէ բերելով մարմնոց շարժին. և վասն այսոցիկ ուտելի և ըմպելի յաղթելով կերակրոցն՝ զողջութիւն և զգեղեցկութիւն և զայլ զօրութիւն մեզ հնար է աւանդել:

Արդ թէ ասասցուք ունելով այսոցիկ այսպէս, զոր ինչ յետ այսոցիկ մեզ պարտ է առնել: Եւսմիք զի համանգամայն ծաղեր ասասցուք ինչ՝ դնելով օրէնս ՚ի շաւիղն իսկ շրջել¹. և որ լինելոցն է՝ ստեղծանել իբրու մոմ մինչև կակղագոյն իցէ, և մինչ ցերկու ամացն խանձարիլ. և զտիտանքն² հարկեմք տանջելով օրինօք զմանկունսն առ ագարակք և կամ առ տաճարի և կամ ընտանիք միշտ բերել, մինչև բաւական լինիցին և հնարաւորք լինիցին կալ կանկուն. և յայնժամ խորշելով տակաւին ՚ի նորագունիցն՝ գուցէ բռնութեամբ հաստատելով թիւրիցին ոսկերքն՝ զաշխատանսն բերելով, մինչև ցեռամեայ ամանակն լինելով ՚ի բաց կատարեսցի. և զօրութեամբ իսկ զօրեղ գոլ սոցա պարտ է, և ոչ մի միայն մնուցիչ: Առ այսոքիւք՝ իւրաքանչիւրոց եթէ ոչ լինիցի, տուրժա գրեմք այնոցիկ որ ոչ առնեն յոլովագոյն քան զպատճառն. քանզի այժմ ասացեալս լի

1 Այս է՝ կանանց յղեաց յաճախել ՚ի շրջագայութիւնս, որպէս ունի յոյն բնագիրն:

2 Այսպէս յօրինակին, անշուշտ վրիպական ընթերցմամբ բնագրին καὶ δι' καὶ τὰς τροφὰς, որ է՝ դաստիարակութիւն:

նիցի թերևս յոյժ և առատապէս:

Կդիկհաւս. Որպիսի՞ ինչ:

Պդատուն. Ծաղեր թերևս յոյժ պարտապանք մեզ լինել, առ ոչ կամելովն հաւանել հիգական և աղախնական բարուց սնուցողացն:

Կդիկհաւս. Այլ ՚ի սակս ոյր իսկ ասացաք պարտ գոլ ասիլ այսոցիկ:

Պդատուն. Զտերանցն իսկ և զազատացն առ քաղաքսն բնութիւնք լսելով՝ ՚ի մտածութիւն յուղիւղն հասցուք արդեւք, զի առանց իւրոյ մատակարարութեանն առ քաղաքսն առլինելով ուղղակի՝ ՚ի սնոտի թերևս զհաղորդան կարծիցէ որ ունել ինչ հաստատութիւն դրութեան օրինայն: Եւ զայսոցիկ զմտաւ ածել սորա՝ օրինօք այժմիկ ասացելովս վարիցի. և վարելով բարեւք՝ զտունն իւր և զքաղաքն համանգամայն տնօրինելով բարեբաստիցի:

Կդիկհաւս. Եւ մանաւանդ վայելչապէս ասացեր:

Պդատուն. Այսուհետեւ ոչ ևս դադարեցուք յայս պիսի օրինադրութենէս՝ նախ քան եթէ յաղագս հոգւոյն յոյժ նորագոյն մանկանցն զխօհուրդսն բացատրիցեն, ըստ այսմ՝ եղանակի՝ որ ինչ սկսաք զայն որ յաղագս ասացելոցն իցէ վասն մարմնոյն զառասացեալսն կատարել:

Կդիկհաւս. Յոյժ իսկ ուղղապէս:

Պդատուն. Առցուք իսկ այժմիկ զայս ինչ, իբրու տարր ինչ առ երկաքանչիւրսն մարմնոյ իսկ և հոգւոյ յոյժ նորագունից՝ զսնունդն և զշարժութիւնն լինելով մանաւանդ ՚ի ձեռն ամենայն գիշերոյն իսկ և տունջեանն. իբրու է պատշաճաւոր ամենեցուն իսկ, բայց նուազ այնոցիկ՝ որ նորագոյն իցեն, և բնակել՝ եթէ հնար էր, որպէս միշտ շարժելով, որպէս նաւ ՚ի վերայ մկանաց ջուրց. բայց այժմիկ որպէս հաղորդ այսմիկ պարտ է առնել առ սնունդս գեռածին մանկանցն: Եւ արուեստս գործել պարտ է յայսցանէ, իբրու ՚ի հմտութենէ զայս ինչ ըմբռնեացին, և ծանեան գոլով պիտանացու սնուցիչքն իսկ

1 Յայն՝ բայց այնոցիկ մանաւանդ:

մանրագունիցն. և այնոքիկ կանայքն, և առ 'ի կռիւքանտացն՝ իւր զբժշկութիւնսն գործէին: Քանզի յորժամ կամիցին ննջեցուցանել զգթուարանինջքն՝ 'ի մանկանցն մարքն, ոչ հանդարտութիւն սոցա մատուցանեն, այլ զներհակն շարժութիւնն առ գիրկսն միշտ սասանելով, և ոչ լուութիւն՝ այլ զերգիչսն², արհեստաբար իբրու սողալով առ մանկունսն. որպէս այնոցիկ որ 'ի խոհեմութենէ արտաքս լինիցին մոլութեանցն բժշկութիւն՝ այսպէս շարժութեան պարօքն և երաժշտովք վարելովք:

Կդիմիաս. Զի՞նչ իցէ արդ պատճառն այսոցիկ, մի սիրելի, մեզ մանաւանդ:

Պդատուն. Զարհուրեցուցանելի է երբեք զայսոսիկ զերկաքանչիւր կիրքս, և է արհաւիրք 'ի ձեռն յուրն ունակութեան ումեմն հոգւոյ: Արդ յորժամ արտաբուստ որ մատուցանէ այսպիսի ախտիցս սասան մունքն՝ արտաքնոցն յաղթէ շարժութիւնն, մատուցանելով այնմ որ ներքոյ իցէ զարհուրական և մոլական շարժութեանն, և յաղթեալ՝ խաղաղութիւն և հանդարտութիւն ներհոգւոջն երեւիլ, 'ի բաց գործելով զայնոցիկ որ առ սրտան են չարաչար լինելով իւրաքանչիւրոցն թօթափմանց ամենեւին փափագելի ինչ. զոմանս քնոյ հաղորդիլ գործէ, և զոմանս արթնութեամբ խաղալով և փողելով հանդերձ աստուծօքն՝ որոց գեղեցիկ զոհս մատուցանելով իւրաքանչիւրք պատարագեն գործեաց, փոխանակ մոլական տրամադրութեանցն ունակութիւնս ունել ներխոհեմս: Եւ զայսոսիկ իբրու 'ի ձեռն սղից այս ասել³ հաւանական բան ունի զոմն:

Կդիմիաս. Եւ յոյժ իրաւացի:

Պդատուն. Ապ' եթէ այսպէս կամ այսպիսի զօրութիւն ունին այսոքիկ, զմտաւ ածել պարտ է զայս ինչ

1 Թռն՝ καὶ αἱ περὶ τὰ τῶν κορυβάντων ἰάματα τέλοσσαι: Մեր օրինակն ունէր և առ 'ի իւր 'ի բանասցի, զոր ուղղեցաք ըստ յունին: Բառք κορυβαντίαν նշանակէ խփուիլ, խփուանալ:

2 Թերեւս՝ զերգիկան. յոյն՝ μελοδῖαν.

3 Այս է՝ համառօտիւ ասելով:

առ այսոցիկ, իբրու ամենայն հոգի ընդ զարհուրանս
'ի միասին գտով 'ի տղայութենէ, մանաւանդ թերեւ
զարհուրեալ սովորեսցի լինել, և զայս ինչ ամենայն ոք
թերեւ ասիցէ զանգիտութեան կրթութիւնն և ոչ
արիութեան. թերեւ ասասցուք 'ի մանկութենէ
վաղվաղակի հանդիպումն գօլ զյաղթելն զայնոսիկ՝
որ հասանին 'ի վերայ մեր արհաւիրքս և երկիւղս:

Կդիմիաւ. Ուղղապէս ասես:

Պդատուն. Մի իսկ է և այս ինչ առ մասն հոգւոյ
առաքինութիւն զայն որ ամենեւին մանկագունիցն
կրթութիւնն են առ շարժութիւնն, մեծապէս մեզ
ասասցուք լինել օգտակար:

Կդիմիաւ. Ամենեւին իսկ արդար:

Պդատուն. Եւ սակայն այն իսկ որ ոչ դժուարին
է ներհոգւոյն՝ և որ դժուարին է, ոչ փոքր մասն
քաջանձնութեան և թշուառութեան հոգւոյ զեր-
կաբանչիւրսն լինելով՝ լինիցի:

Կդիմիաւ. Ո՞րպէս ոչ:

Պդատուն. Իւ արդ յեղանակաւ վաղվաղակի բնա-
ւորի առ մեզ՝ զոր և կամեսցուք, մինչդեռ նորածին
իցէ՝ ջանիւք ասել պարտ է թէ որպէս դք և որ-
չափ այսոցիկ պատահի:

Կդիմիաւ. Զիարդ ոչ լինիցի:

Պդատուն. Ասեմ արդ զառ 'ի մէնջ աւանդութիւ-
նրս. իբրու զի փափկութիւն՝ դժուարինս և ծայրա-
գոյնս առ 'ի բարկութիւն, և յոյժ մանրագունիւքն
շարժելիք զմանկանցն բարձն 'ի բաց գործիցէ. և
ներհակն այսոցիկ՝ յոյժ իսկ և վայրենի ծառայու-
թիւն նուաստք թշուառութեամբք և առանց ազա-
տութեան և մարդատեացք առնելով, ճահաւոր զու-
գաբնակք 'ի բաց կատարէ:

Կդիմիաւ. Եւ որպէս արդ պարտ է զայնոցիկ որ
'ի ձայնս ոչ խորհին, և այլ խրատու ճաշակել հնա-
րաւորս ևս ոչ են, մնուցանել յամենայն քաղաքի:

Պդատուն. Այսպէս: Բարբառել երբեք հանդերձ
գոյմամբ վաղվաղակի, ամենայն սովորեալ է ծնեա-
լն. և ոչ նուազագոյն մարդկային սեռս, և զգամ-

բանականն¹ իսկ առ աղաղական մանաւանդ քան զայլն ՚ի միասին ունիցի։

Կդիկնիաս. Եւ յոյժ իրաւացի։

Պդաւոռն. Ո՛չ ապաքէն սնուցիչքն դիտելով, թէ որոյ ցանկայ, և նոյն իրօքն, այսօքիւք արուեստըս ընկալեալ մատուցանեն սմա. քանզի որոյ մատուցանելովն լռէ՝ բարեւք թուիցի սոցա մատուցանելն. և որով թերեւ լայ և աղաղակէ՝ ոչ բարեւք։ Եւ արդ մանկանցն առ որս փափաքի, և զօրս առէ՝ յայտարարութիւնքն և նշանք լացն և աղաղակն՝ ուստի և ասեն թէ ոչ բարեբախտի. և է իսկ ժամանակս այսմիկ երից ամաց, ոչ նուազագոյն մասն, ոչ փոքր գոլով կենցաղոյս՝ կելով վատթարութեամբ և կամ ոչ։

Կդիկնիաս. Ուղղապէս ասես։

Պդաւոռն. Եւ արդ չարն ոչ իսկ հաւանական թուիցի արդեւք ձեզ, այլ թշուառական գոլ և ողբօք, իբրու բազում անգամ մանաւանդ լցեալք՝ որ բարոյն իսկ բնաւ ոչ է պարտ։

Կդիկնիաս. Ինձ իսկ թուի։

Պդաւոռն. Զիմրդ եթէ որ զերիս ամն ջանս դիցէ ամենայն հնարաւ հնարաւորելով, իբրու զի սնուցեալն առ ՚ի մէնջ սակաւագունիւք վարիցի ցաւօք և երկիւղիւ և տրտմութեամբ յամենայնի զգորութեան, ո՛չ արդեւք կարծիցեմք զուարթ մանաւանդ և հաւանական գործել վաղվաղակի զհոգին սնուցելոյն։

Կդիկնիաս. Յայտ է արդ. և մանաւանդ արդեւք, ով սիրելի, եթէ որ բազում հեշտութիւնք սմա պատրաստէ։

Պդաւոռն. Այսօրիկ ոչ ևս արդեւք ես, Կլինիա, հետեւեցայց ձեզ թերեւ ով սքանչելի. զի է արդ մեզ այդպիսի գործդ ապականութիւն մեծ ամենեցուն, զի սկզբանն լինի իւրաքանչիւր սննդեան։ Բայց տեսցուք զոր ինչ ասեմքս։

Կդիկնիաս. Ասա զինչ ասեսդ։

¹ Այս է՝ զլաշն կամ զարտասուն, որպէս ասի ՚ի յունին։

Պղատուն. Ոչ յաղաքս փոքու մտաց բանիս գոյ, Տես իսկ և դու, և 'ի միասին իսկ ընտրեա զմեզ, ով Մեգիլէ. քանզի իմն բան ոչ զհետուութեանց ասէ գոյ պարտ հետեիլ ուղիղ կենցաղին, և ոչ ամենեին 'ի տրտմութեանցն փախչիլ. այլ զնոյն փափագելի կարծել զմիջինն՝ զոր այժմ իսկ առասացի իբրու հաւանական անուանել: Զոր տրամադրութեան և աստուծոյ ըստ ոմանց դիւթութեան համբաւք բարեւք դիտելով ամենեքեան առասեմք, այս իսկ ունակու-
թեանս հետեիլ ասեմք մեզ պարտ գոյ և այնմ որ հան-
դերձեալ է աստուածային գոյ: Ոչ արդ յանդուգն առ հետուութիւնս ամենեին լինելով, և ոչ արտաքս տրտ-
մութեանցն գոյ, և ոչ զայլ որ ծեր կամ համբակ
թողուլ կրել զնոյնս իսկ որ մեք զարու կամ զէգ. և ամենեցուն նուազագոյն ըստ զօրութեան, զայժ-
միկ նորածինն. քանզի տիրապէս բնաւորի ամենե-
ցուն յայնժամ ամենայն բարք վասն սովորութեան: Տակաւին ես իսկ եթէ ոչ հանդերձեալ իցեմ թը-
ւիլ ձեզ առնել խաղալիս՝ ասացից արդեւք պարտ գոյ և այնոցիկ որ յղիքն են ամենեցուն կանանց մա-
նաւանդ դիւրանալ առ ամն այնմիկ. իբրու զի ոչ հետուութեամբ ինչ բազմօք համանգամայն, և առանց ժուժկալութեան վարեսցի յղացեալն, և ոչ տրտմու-
թիւնք իսկ այլ զհաշտն և զհանդարտն հեզաբար պա-
տուելով իսկ կեցցէ առ այնմիկ ժամանակաւն:

Կղիկիաս. Ոչ ինչ է պարտ քեզ, ով սիրելի, զՄե-
գիլոս վերստին հարցանել, թէ ով 'ի մէնջ ուղ-
ղագոյն ասաց. քանզի ես իսկ նոյնս ներեմ քեզ՝ տրտ-
մութեամբ իսկ և հետուութեամբ, առանց ժուժկա-
լութեան կենցաղոյն՝ փախչել պարտ գոյ ամենեցուն,
և առ միջոց ինչ միշտ հասանել:

Պղատուն. Բարեւք իսկ այժմիկ ասացեր՝ միան-
գամայն և լուար:

Մագիլոս. Յաւէտ արդ ուղղապէս, ով Կլինիա. բայց
զայս ինչ այժմիկ առ այսոցիկ երիս գոլով զմտաւ
ածցուք:

1 Ի յոյն բնագրին՝ Մեգիլոսի ընծայի այս բան:

Կդիկիսաւ. Զորպիսի՞ ինչ:

Պղատուն. Զի այսոքիկ են ամենայն որչափ պատմեմք այժմիկ կոչեցեալն առ 'ի բազմաց անգիր օրէնրս. և զօրս հայրենի օրէնս մականուանեն, ոչ են այլքն քան եթէ այսպիսիքս 'ի միասին ամենայն. և տակաւին իսկ այժմիկ բանս առ 'ի մէնջ հեղեալ իբրու ոչ օրէնս պարտ է առասել զսոսա, և ոչ ան ճառս թողուլ: Ասացաւ բարեւք զի շաղկապք սոքա ամենայն քաղաքավարութեան հանդերձ ամենեցուն գոլով այնոցիկ որ գրով իսկ եղան, և այնոցիկ որ կայինն. և այնոցիկ՝ որ դնելոց են անարհեստաբար իբրու հայրենի և ամենեին նախնի օրինականս, որք բարեւք իսկ եղեալք և սովորեալք՝ ամենայն փրկուածեամբ պարածածկելով ունի զայնոսիկ որ յայնժամ գրեցան օրէնքն: Ապ'եթէ արտաքս բարոյն ելանէ ցնորելով՝ իբրու հիւսանց առ շինութիւնս հաստատութեանցն 'ի միջոյն՝ ստորահոսելով 'ի միասին անկանիլ համանգամայն ամենեցուն, տացէ և կալ իսկ այլում այլոց 'ի ներքոյ այսոցիկ իսկ, և այնոցիկ որ բարեւք յետոյ իցեն շինեալ՝ առաջնոցն 'ի վայր հոսելով զայսոսիկ: Արդ տրամախոհելով մեր, ով Կլինիա, քեզ պարտ է զքաղաքն նոր գոլով ամենեին շաղկապել, ոչ մեծ ինչ և ոչ փոքր ըստ զօրութեան թողլով, որչափ օրէնք և կամ սովորութիւնք և կամ ճահաւորութիւնք կոչիցէ որք զի այսոքիւք ամենայնիւ շաղկապի քաղաք, և առանց միմեանց՝ երկաքանչիւրքն սոցունց տեական ոչ իցեն. վասն սքանչանալոյ ոչ է պարտ, եթէ մեզ բազումք համանգամայն և փոքունք թուելով՝ գոլ օրինականք, և կամ սովորութիւնք 'ի վերայ հոսելով՝ երկարագոյնս առնէ զօրէնս:

Կդիկիսաւ. Ուղղապէս դու ասես, և մեք այնպէս խորհիմք:

Պղատուն. Արդ առ այնմիկ որ եռամեայ լինիցի հասակն երիտասարդի և աղջկան, զայսոքիկ եթէ ստուգապէս որ կատարիցէ և ոչ վարկպարագի վարիցի ասելովս, ոչ փոքր առ 'ի յօգուտս արդեւք լինիցի նորագունիցն սննդեամբ: Եւ այնմիկ որ եռամեայ իցէ և քառամեայ՝ և ևս վեցամեայ, սովո-

րութեամբ անձանցն մանկանց պարտ իցէ թերեւ
զփափկութիւնս արդեւք լուծանել՝ տանջելով ոչ
անպատուաբար. այլ որպէս վասն ծառայիցն ասա-
ցա՛ք, ոչ անարգանօք տանջելով, ոչ անպատուաբար
գոլ պարտ զտանջեալն 'ի բարկութիւն շարժել, և
ոչ առանց տանջանաց թողլով 'ի փափկութիւնս:
Զնոյնս իսկ զայսոքիկ պարտ է առնել և առ աղա-
տացն: Եւ խաղալիս իսկ են այնպիսեացն ոմանք ինք-
նաբնակք՝ զորս յորժամ 'ի միասին եկեսցեն ինքեանք՝
գրեթէ վերստին գտանեն: Եւ խորհել պարտ է առ
գեւղսն և տաճարն ամենայն այսպիսի մանկունս,
գոլով յեռամենիցն՝ մինչև ցվեց ամսն հաղորդաբար
ներ գեւղից են իւրաքանչիւրք 'ի միասին. և զմու-
ցիչն տակաւին՝ այսպիսեաց զարդու իսկ և գե-
լութեան փոյթ առնել: Բայց սնուցողաց զսոսա և
ամենայն երամին՝ յերկոտասան կանանցն մի 'ի վե-
րայ իւրաքանչիւրոյ կարգիլ զարդարելով ըստ ամի ամի
նախասացելոցն, զորս և կարգեն արդեւք օրինա-
պահքն: Բայց զայսոքիկ ընտրիցեն իսկ հարսանեա-
ցն փութոյն տիրուհիքն՝ յիւրաքանչիւր ազգէ մի՝
հասակակից իւրեանց. և սա կարգեալ իշխեսցէ՝ գո-
լով 'ի տաճարն յիւրաքանչիւրում աւուր՝ և տանջե-
լով միշտ զանիրաւեալն զծառայ իսկ և զաղախին և
զօտար և զօտարուհի ինքն՝ 'ի ձեռն ոմանց քաղա-
քին ծառայիցն: Իսկ զքաղաքացի՝ երկբայեալ տան-
ջանացն, առ քաղաքօրէնքն 'ի հանդէս ածելով. և
առանց երկբայութեան գոլով, և զքաղաքացին սա
տանջիցէ: Իսկ յետ վեցամենի պատանւոյ և աղջկան՝
ընտրեսցին սեռք երկաքանչիւրոցն, և պատանեակք
առ պատանեկացն, և կուսանք իսկ այսպէս առ մի-
մեանս զգեգեւրմունսն արասցեն. և առ ուսմունսն
իսկ դառնալ պարտ է իւրաքանչիւրոց, և արուա-
ցն իսկ՝ հեծելութեան վարդապետք և աղեղանցն
և նիզակաց և ոլորմանց պարսետից: Այ՛թեթէ նե-
րիցեն երեքք՝ մինչև յուսմունսն՝ և էգքն. և արդ իսկ
մանաւանդ առ պէտսն զինիցին այժմիկ պատա-
հեալս առ այսոքիկ ամենեքեան՝ փոքր ինչ պակաս
տգէտքն:

Կղիմիաս. Յոյժ իսկ:

Պղատոն. Որպէս արդեւք աջակողմքս և ահեակքս՝ զանազանելով մեր բնութեամբ առ գէտնսն իւրաքանչիւր գործոցն ձեռաց մերոց: Քանզի առ ոտս և առ իւրաքանչիւրսն անդամոցն ոչ ինչ տարբերելով՝ ի վաստակսն երևի. բայց ըստ ձեռացն անհրմտութեամբ սնուցողացն և մարցն՝ իբրու կաղք եղաք իւրաքանչիւրք. քանզի բնութեանն երկաքանչիւրոց անդամոցն գրեթէ հաւասար տալով զգորութիւնն, մեք ՚ի ձեռն սովորութեան՝ զանազանեալք արարաք զսոսա, ոչ վարելով ուղղապէս: Քանզի որչափ առ գործս՝ որ մեծ ոչ ինչ զանազանի՝ զքնարն իսկ ձախողն վարելով, և զհարիչն աջողն ունելով, և որչափ այսպիսիք և այսոքիւք յարացուցիւ վարելով. և առ այլ՝ որ ոչ է պարտ այսպէս վարիլ՝ գրեթէ անհրմտութիւն է. և եցոյց զայսոսիկ սկիւթացւոցն օրէնք՝ ոչ ահեկողն իսկ զաղեղն բերելով, և աջողն զնետն միայն, այլ նմանապէս երկաքանչիւրօքն առ երկաքանչիւրսն վարելով. և ամենեւին բազում այլ այսպիսի յարացոյցք առ կառավարութիւնս: Իսկ են և այլս որովք ուսմանէ հնար է օտարոտի բնութեանն՝ պատրաստք որք զահեակքն քան զաջան տկարագոյնք կազմեն. բայց զայսոքիկ որ ասացաք առ եղջերահարքն, և այսպիսի գործարանքն՝ ոչ ինչ մեծ: Բայց երկաթ ՚ի պատերազմունսն՝ յորժամ կարօտանայ, վարիլն մեծ ինչ զանազանի, և աղեղամբն նիզակօք, և իւրաքանչիւրօք այսպիսեօք. և յոյժ իսկ մեծագոյն յորժամ զինուք պարտ իցէ առ զէնք վարիլ. և զանազանի ամենեւին յոյժ ուսեալն յայնմանէ որ ոչ է ուսեալ, և կրթեալն՝ որ կրթեալ ոչ իցէ: Քանզի որպէս այն որ կատարելապէս կրթեալ իցէ պանկրատիոնաւն և կամ մրցանօքն կամ մերկամարտութեամբն, ոչ իսկ ահեկիւքն կարող իցէ մարտնչել՝ կաղալով իսկ ձգեալ ցնորմամբ՝ յորժամ փոխաբերելով զսառք ՚ի միւս կողմն հարկիցէ աշխատել: Զնոյնս այս ինչ կարծեմ և առ այլ ամենայն զէնսն գոլ պատշաճականն ունելով ուղղապէս: Քանզի այնմ պարտ է որ երկակի ստացեալ իցէ այսուիկ վարելով թե-

րևս 'ի վերայ հասանել այլոց, և ոչ ինչ խափան 'ի սո-
ցանէ՝ և առանց մակացութեան թողուլ ըստ զօրու-
թեան գոլ: Բայց զԳերիոնէի եթէ ոք զընութիւնն
ունելով, և կամ զԲրիառէի բնաւորեալ իցէ՝ հարիւր
ձեռքն հարիւր նետք ոստուցանել հնարաւոր գո-
լով, այսոքիւք արդեւք ամենեցուն փոյթ պարտ է
առ 'ի յիշխանութեաց և յիշխանացն լինել, կանան-
ցըն իսկ՝ խաղուցն և մննդեանն վերադիտողք լի-
նելով, և իշխանացն առ ուսմունքն. զի այսպէս աւար-
տեալք ոտիւք և ձեռքք, ամենեքեան իսկ պատմանիք
և աղջկունք լինելով այսպիսիք, զի մի երբեք չար
սովորութեամբն փնասիցին բնութիւնքն: Ըստ որում
հնար է՝ և ուսմամբն իսկ երկակի իբրու ասելի է
վարիլ, թերևս պատահիցի այնոցիկ որ մարմինն է
վարժմանն, և այնոքիկ որ 'ի սակս քաջահոգիութեան
երաժշտականին 'ի վարժանոցսն՝ երկուս. ոմանս 'ի
կաքաւս՝ և միւս 'ի մարտ: Եւ կաքաւանացն, այլ ոմն
երաժշտից ձայնի նմանութեան՝ զմեծավայելուչն
իսկ պահելով համանգամայն և զազատն, և այլ իսկ
բարեհոգութեամբ, 'ի սակս թեթևութեան և գե-
ղեցկութեան մարմնոյն իւրոյ անդամոցն և մասանցն,
զպատշաճն թիւրելոյ և տարածմանց 'ի բաց հասու-
ցանելով. իւրաքանչիւրոցն բարեյօդ շարժութեան
գալարելով համանգամայն, և 'ի միասին հետեւե-
լով առ ամենայն կաքաւմունսն բաւականապէս: Եւ
արդ զայնոքիկ որ ըստ մարտին են՝ զոմանս Անտէոս
կամ Կեռկէոն՝ ներարհեստիւքն իւրեանց բաղկա-
ցուցին ջանիւք 'ի սակս դժպոհութեան և կամ ժր-
ցանաց, Եւպիոս կամ Ամիւկոս ոչ ինչ պիտանացու
առ պատերազմի հաղորդութիւն գոլով՝ որք ոչ են ար-
ժանի բանիւ զարդարիլ: Իսկ այնոքիկ որ ուղեղ մար-
տիւ պարանոցացն և ձեռացն և կողիցն մանուածով
հանդերձ ջանիւ իսկ և հակառակութեամբ աշխատե-
լով՝ բարեձև զօրութեամբ իսկ և 'ի սակս ողջութեան,
զայսոքիկ առ ամենայն ինչ գոլով պիտանացու՝ ոչ է
պարտ հրաժարել. այլ հրամայել պարտ է աշակեր-
տացն իսկ և այնոցիկ որ ուսուցիւք իցեն՝ յորժամ
աստ ուր իցեմք օրինացս ոմանց զամենայն այսպիսիս

հաւանաբար պարգեւել, և ոմանց ընկալուլ շնորհիւք:

Եւ ոչ որչափ առ պարքն են նմանութիւնք՝ զպատշաճելով նմանելն պարտ է հրաժարել առ այս իսկ տեղոյս՝ զհուրէացւոցն ներագէն խաղալիսն, և առ լակեդոմոն՝ դիոսկուրեանցն. իսկ և առ մեզ երբեք եթէ աղջիկ ոմն տիկին՝ ուրախացեալ պարին խաղալեալն, թափուր ձեռօք ոչ կարծեաց պարտ գոլ խաղալոյ, այլ սպառազինութեամբ ամենեւին զարդարեալ այսպէս զկաքաւան կատարել. զոր արդ առանց ամենայն պատճառի նմանել վայելուչ է թերեւս երիտասարդաց համանգամայն և աղջկանց զաստուածուհոյն զշնորհսն պատուելով առ պէտս պատերազմաց և ի սակս տօնից: Եւ մանկանց վաղվաղակի և որչափ ժամանակ ի պատերազմ և ոչ իցեն հասեալ ամենայն աստուածոցն մուտք իսկ և առաքմունս առնելով՝ հանդերձ զինուք և երիվարօք միշտ զարդարիլ. թերևս պարտ իցէ երագագոյնք իսկ և հեղգագոյնք կաքաւանօք և զնացիւք զմաղթութիւնսն առնելով առ աստուածքն իսկ և առ աստուածոցն մանկունքն: Եւ նահատակութիւնքն եւ նախանահատակութիւնք ոմանց՝ ոչ այլոց քան եթէ ի սակս այնոցիկ պարտ է նախանահատակել. քանզի այսոցիկ և ի խաղաղութեան և առ պատերազմի պիտանացու են ի քաղաքավարութիւն իսկ և ի յատուկ տունք: Իսկ այլ աշխատանքն և խաղքն և ճեպմունքն առ մարմինսն ոչ ազատ ելով, Մեգիլէ. իսկ և Ալինիայ զոր ասաց ի մրցական յառաջագոյն բանիւքն թէ պարտ է պատմել՝ գրեթէ այժմ իսկ պատմեսցի. և է սա ամենեւին կատարեալ: Ապ'եթէ զոմանս այսոցիկ դուք ունիք լաւագոյնք եղեալք՝ առ հասարակաց ասացէք:

Կղիկիաւս. Ոչ է դիւրին, իվ սիրելի, թողլով զայսոցիկ, այլ ունել լաւագոյն սոցա՝ յաղազս վարժականի համանգամայն ասել:

Պղատուն. Այն իսկ է այժմ որ այսոցիկ ի կարգին է առ երաժշտից և Ապողոնի պատարագացն, յայնժամ իբրու զամենայն ասացեալքս կարծեօք մնացուցանել՝ զոր յաղազս կրթականին են իրս: Բայց այժմ յայտ է թէ վաղվաղակի է, և այն ինչ զոր նախ

ամենեցուն ասել պարտ է, ասասցուք այսուհետեւ ըստ կարգի զայսոքիկ:

Կդիկնիսաւ. Ամենեին իսկ արդար, ասել պարտ է:

Պղատուն. Լուարուք ինձ. նախ լուեալք իսկ յառաջագունիւքն, սակայն յոյժ յանտեղիցն իսկ և յանսովորէն խորշիլ պարտ է ասելով իսկ և լսելով. և արդ այժմ ասեմ իսկ ես բան՝ ոչ առանց երկիւղի, սակայն ուրուք վստահացեալք ՚ի բաց ոչ կացից:

Կդիկնիսաւ. Զո՞ որ արդ ասես, ով սիրելի:

Պղատուն. Ասեմ առ ամենայն քաղաքս՝ խաղալեացն սեռ անգէտ գոլ ամենեցուն որ ինչ իսկագոյն է յաղաքս դրութեան օրինացն, կամ տեականք գոլ զեդեալսն և կամ ոչ. քանզի կարգեաց սա և հաղորդեալ այսպէս և ըստ այսոցիկ, և նոյն միշտ նոցունց խաղալ իսկ և հրձուիլ նոքօք խաղալեօքն թողացուցանէ. և զփութով կացեալ օրինականքն մնալ հանդարտութեամբ. և շարժեալք իսկ, այնուքիկ նորաձեւելով և վարելով այլօք փոխաբերութեամբ և ոչ երբեք զայսոսիկ սիրելիք առասելով համբակացն. ոչ ձեք իսկ իւրեանց մարմնոցն և ոչ այլօք կազմութեամբ՝ խոստովանելով սոցա միշտ կալ բարեձեն իսկ և տարաձեն. այլ զայնոքիկ որ նոր ինչ միշտ նորաձեւելով և ՚ի ներքս մուծանելով ՚ի սովորելոցն, այլ ըստ ձեւոց և ըստ վարուց ամենայն որչափ այսպիսիք՝ զայն իսկ պատուել զանազանապէս, քաղաքի մնաս քան զայն մեծագոյն ոչ գոլ ասեմք թերեւ ուղղապէս ասելով. քանզի զանխլի ՚ի համբակագունիցն զսովորութիւնքն փոխել խառնել, զնախնին իսկ առ այսոքիւք անպատիւ, զնորրն պատուական. և այսմիկ դարձեալ իսկ ասեմ բանիս և աւանդութեանս, ոչ գոլ տուրժ մեծագոյն ամենայն քաղաքացն. բայց լուարուք, թէ որչափ ասեմք զսա չար գոլ:

Կդիկնիսաւ. Թերեւս զպարսաւելն նախնի իրացն ասես առ քաղաքս:

Պղատուն. Յոյժ իրաւացի:

Կդիկնիսաւ. Ոչ յոռինք այսուհետեւ զմեզ թերեւս ողօք՝ ըստ բանիդ այդմիկ ունիցիս այսոցիկ, այլ որ-

պէս հնար իցէ՝ բարեհաշտագոյնք:

Պրատուն. Եւ վայել է իսկ:

Կղիմիաս. Ասա արդ միայն:

Պրատուն. Եկայք մեծապէս զսա լուիցուք առ 'ի մէնջ ինքեանց և առ միմեանս այսպէս ասասցուք: Քանզի փոխաբերութիւն ամենեցուն՝ բաց 'ի չարեաց, յոյժ սղալական գտանի կամք՝ առ ժամանակ ամենայն և հողմք և շունչք և վարք մարմնոց և եղանակք հոգւոց. և իբրու ասելի է տաղս՝ ոչ առ ոմանս իսկ, և միւսս ոչ. սակայն ոչ ինչ ասացի այժմիկ չարեաց, իբրու թէ հայեսցի որ առ մարմինք՝ որպէս ամենայն կերակրօք և ամենայն ըմպելեօք և աշխատանօք սովորականք լինելով, և յառաջագոյն խռովելով՝ ի ձեռն սոցա. ապա իսկ առ 'ի սոցանէ ժամանակաւն մարմինք բուսուցեալք ընտանիք սոցունց՝ սիրել իսկ և սովորականք և ծանօթք լինելով՝ ամենայն այսոցիկ վարուցն հշտութեամբ և ողջութեամբ արիապէս շրջիցի: Եւ եթէ երբեք կարիս հասցէ՝ փոխաբերիլ դարձեալ զոր և իցէ բարեւք ընտրեալ վարուցն, 'ի սկզբանն իսկ խառնակեալ 'ի ձեռն հիւանդութեանց, հազիւ երբեք հասցէ զսովորութիւն կերակրոյն և սննդեամբն դարձեալ 'ի բաց ընկալեալ. զնոյնս իսկ պարտ է կարծել զայս ինչ լինել և առ մարդկան տրամախոհութիւնքն: Իսկ համանգամայն է առ հոգւոյն բնութիւնքն. զի որովք սնանին օրինօք, և ըստ ումեմն աստուածային բարեբաւտութեան շարժմունք լինիցին երկար և բազում ժամանակօք՝ իբրու ոչ ինչ ունել յիշելութիւն և լուր երբեք, այլաբար գոյ սոցաքան եթէ իբրու այժմիկ են պաշտօնով պատուէ և երկնցի ամենայն հոգի շարժել ինչ՝ ի հաստատելոցն: Արդ հնար է օրինադրին զմտաւ ածել թէ ուստի երբեք կամ զինչ յեղանակաւ այս իցէ քաղաքին. բայց զի՞նչ արդ եթէ գտանիցեմ՝ զխաղալիս ամենեքեան տրամախոհին շարժեալ զնորագունիցն, որպէս յառաջագոյն ասէաք, խաղալիս գոյ չձմարտապէս: Եւ ոչ զմեծագոյնն 'ի սոցանէ փոյթ և զմասս պատահիլ, իբրու զի ոչ 'ի բաց դարձուցանեն. այլ 'ի միասին հետեւին անսալով, և ոչ խոր-

հին զայս ինչ՝ թէ այսոցիկ հարկ է մանկանց որ առ խաղմն համբաւանան, այլ այրս յառաջագունիցն լինել մանկանց, յաղագս բարուց գովասանութեան և պարտաւի. և լինելով այլ՝ այլ կենցաղ խնդրեն. և խնդրելով՝ այլոց խորհրդոց և օրինաց ցանկալ. և յետ այսորիկ իբրու հասանելոց գոլով այժմիկ ասացեալ մեծագոյն չարիս քաղաքացն, ոչ ոք ՚ի սոցանէ երկնչի. արդ այլքն իսկ նուազագոյն փոխաբերելով չարիս գործեցին թերևս որչափ առ ձևն ախտանայ այսպիսիս: իսկ որչափ յաղագս բազմագունիցն փոխադրի, կարծեմ եթէ ամենեցուն մեծագոյն և յովագոյն խորշման իցեն թերևս կարօտացեալ:

Կդիկնիաւ. Եւ որպէս ոչ:

Պդատուն. Զիարդ. յառաջագոյն բանիցն հաւատամք՝ այնոցիկ որ ասէաք զոր ինչ առ յօդաւորութիւնքն են, և ամենայն երաժշտականին յեղանակաց նմանութիւնք են՝ և լաւագունի և վատթաւագունից մարդկան, կամ որպէս և իցէ:

Կդիկնիաւ. Ոչ. այսպէս քանզի որպէս առ ՚ի մէնջ աւանդութիւնս ունելով իցէ թերևս:

Պդատուն. Ո՛չ ապաքէն ասեմք զամենայն հնար հնարիւ. իբրու զի մանկունքն մեր ոչ ցանկան ՚ի յայլ նմանութիւնս մերձենալ ըստ կաբաւանաց, և կամ ըստ երգոց, և ոչ զսոսա հաւանեցուցանէ մատուցանելով պէսպէս հեշտութիւնք:

Կդիկնիաւ. Ուղղապէս ասես:

Պդատուն. Ունի՞ ոք արդ ՚ի մէնջ առ այսպիսիքս լաւագոյն ինչ արհեստք՝ քան եթէ եգիպտացիքն:

Կդիկնիաւ. Քան զոր իսկ ասես:

Պդատուն. Սրբազանելոյն զամենայն կաբաւան և զամենայն երգք կարգելով: Նախ իսկ զտօնս ՚ի միասին համարելով ՚ի տարւոյն, զոր ոմանք առ որոց ժամանակաց և ից ոմանց իւրաքանչիւրոց յաստուածոցն, և մանկանցն սոցունց և դիցն լինել պարտ է, և յետ այսորիկ առ աստուածոցն զօհսն իւրաքանչիւրոց զորպիսի՝ երգ երգել պարտ է և պարօք, որպիսեօք պատուել զայն իսկ, որ յայնժամ իցէ պատարագն. կարգել իսկ նախ զոմանք՝ զոր ինչ թերևս

կարգիցի մասամբք և այլոց ամենեցուն աստուածոցն զոհելով՝ հասարակաբար ամենայն քաղաքացեացն նուիրել, և սրբազանել զիւրաքանչիւրն յերգոցն իւրաքանչիւրոցն յաստուածոց և յայլոցն: Բայց յայսցանէ այլ օրհնութիւնս կամ պարս մատուցանէ քահանայիցն և քահանայութեացն, հանդերձ օրինապահօքն խափանելով արդարապէս խափանել ըստ օրինացն: Իսկ այն որ խափանելոյ իցէ՝ եթէ ոչ կամաւ ՚ի բաց խափանիցի՝ դատ ամբարշտութեան ՚ի ձեռն ամենայն կենցաղոյն առտուել կամողին:

Կդիմիաւ. Ուղղապէս ասես:

Պդատուն. Առ այսուիկ արդ հասեալք այժմիկ բանիւս կրեսցուք՝ զոր ինչ վայել է մեզ ՚ի նոցունց:

Կդիմիաւ. Վասն որոյ ասես:

Պդատուն. Ամենայն համբալ՝ ոչ եթէ ծեր, տեսեալ և կամ լսեալ զոր ինչ և իցէ յայնոցիկ որ անտեղիք են՝ և ոչ ուրուք սովորականք, ոչ ուրուք երբեք զտարակուսանացն յաղագս սոցունց ներիցէ ընթանալով այսպէս վաղվաղակի. և կացեալ թերևս իբրու ՚ի կիցս ճանապարհի հասանելով, և ոչ յոյժ գիտելով ճանապարհ, թէ միայն և եթէ հանդերձ այլովք հանդիպիցի գնալով, վերստին հարցցէ արդեւք զինքն իսկ և զայլս յաղագս տարակուսանացն. և ոչ յառաջագոյն դիմիցէ նախ քան զհատանելն զխուզումն գնացիցն՝ թէ ո՛ր երբեք բերիցէ: Եւ արդ զհասեալս մեզ այսպէս առնել պարտ է. քանզի այժմիկ անտեղի բանի հասանելով յաղագս օրինացն՝ հարկ է զամենայն խնդրուած առնել. և ոչ դիւրաբար այսպէս առ այսչափս այսպիսիք գողով ասել հակառակելով՝ վաղվաղակի հաւաստի ասել:

Կդիմիաւ. Զչմարտապէս ասես:

Պդատուն. Ոչ ապաքէն այսուիկ ժամանակ տացուք և հաստատեսցուք զսա յայնժամ՝ յորժամքննեսցուք բաւականապէս: Այլ զի ոչ զհետեւեալ կարգաւորութիւնն օրինօքն՝ այսօրեւք որ այժմիկ հասեալ են մեզ ՚ի կատարած հասուցանել խափանեսցուք ՚ի մնոտի, հասցուք առ կատարածին սոցունց: Թերևս, եթէ աստուած կամեսցի, այսօրիկ որ սկը.

սեալ իցեմք, կատարած բոլորովին ընկալեալք բաւականապէս, թերեւ ազդիցէ և զոր ինչ այժմիկ տարակուսիմք:

Կդիմիաւ. Արիագոյն, ով սիրելի, ասես, և արասցուք այսպէս իբրու ասացեր:

Պղատուն. Ստեմք զի ատելիս այս ինչ օրէնք երգոցն մեզ լինելով, և որպէս նախնիքն յայնժամ առերգքն փանդեռանց այսպէս իբրու թուի անուանեցին. իբրու զի թերեւ ոչ ինքեանք արդեւք հեռացեալք իցեն այժմիկ ասացելոցս, բայց իբրու ընդ քուն և կամ անուրջ յարթութեան երազանալով դիւթեաց սա: Բայց արդ աւանդութիւն յաղագս սորա իցէ այս ինչ, քան զատենական երգքն 'ի տաճարն, և զհամբակացն 'ի միասին ամենայն որ մանաւանդ՝ կամ այլ զոր ինչ և իցէ յօրինացն պարքն ոչ բարբառիցի և ոչ ինչ կաբաւանօք շարժիցէ, և այնպիսին առանց տուրժի 'ի բաց մնասցէ: Իսկ զայն որ ոչ հաւանին, որպէս այժմիկ ասացաւ՝ օրինապահք և քահանայութիւնք և քահանայք տանջեսցեն: Բայց կացցեն մեզ բանիւս այժմիկ այսոքիկ:

Կդիմիաւ. Կայցեն:

Պղատուն. Ի՞նչ արդ յեղանակաւ օրինադրելով, ոչ ամենեւին ծիծաղելի լինիցի: Թերեւ տեսցուք արդ զայսպիսի ինչ առ այսոքիկ զգուշութեամբ, իբրու զկնիք առ ինքեանց յառաջագոյն ստեղծուել բանիւս: Եւ ասեմ՝ մի իսկ յայտցանէ որ կնիք ասացաք գոլ այսպիսի ինչ՝ զոհի լինելով և պատարագաց ըստ օրինաց կիզելով, եկեսցէ որ ասեմք յատուկ. և յանդիման կացեալ բազնից իսկ և տաճարաց՝ ուստր և կամ եղբայր հայհոյիցէ ամենայն լեզուազարութեամբ արդեւք, ոչ թերեւ ասացուք՝ զամենայն տրտմութիւնս և զչար դիւթութիւն հօր և այլոց թերեւ ընտանեաց բարբառելով ներգործիցէ:

Կդիմիաւ. Սակայն զինչ:

Պղատուն. Այժմիկ 'ի տեղիքս որ առ մեզ են, այսինքն է առ քաղաքօքս լինելով, իբրու տաղ ասել գրեթէ ամենեցուն՝ բաց 'ի սակաւուց: Քանզի ատե-

նով՝ զոհ ինչ՝ յորժամ զոհիցէ ոք ՚ի սկզբանն. յետ այսոցիկ ոչ մի պար՝ այլ բազմութիւն պարուց հասանի, և կալով ոչ հեռագոյն ՚ի բազնիցն. այլ է յորժամ առ նոցունց իսկ զամենայն հայհոյութիւն հեղուն ընդդէմ տաճարացն բանիւք և երգօք, և խանդաղատական յօդաւորութեամբ ՚ի միասին տաբաժանելով զլսողացն հոգիս. և այն իսկ որ արտօսը հեղու մանաւանդ զոհարանին՝ վաղվաղակի տացէ քաղաքին սա իսկ զյաղթութիւնքն՝ բերիցէ զայս իսկ զօրէնս, ոչ արդեւք ՚ի բաց դիցուք. Եւ եթէ երբեք թերևս պարտ իցէ այսպիսի խանդաղատանացս լինել, քաղաքացեացն լսողք՝ յորժամ աւուրք ոչ մաքուրք իսկ՝ այլ բացասացեալք իցեն, յայնժամ հասանել արդեւք պարտ իցէ պարուց ոմանց մանաւանդ յարտաբուստ վարձեալ երգողաց. որպէս այնորիկ որ առ վաղճանեալն վարձելով բարբարոսական և ողբաձայն ումեմն երաժշտի՝ վաղճանելոց առաջի գնասցուք, այսպիսի ինչ երբեք վայելչական թերևս իցէ և առ այսպիսի երգոցս լինել. Եւ արդ զգետք իսկ երբեք դամբանական երգոցն ոչ պսակք վայելեն, թերևս և ոչ ոսկէհուն զարդք. այլ ամենայն ներհան, զոր ինչ վաղվաղակի յաղագս սոցունց ասել ՚ի բաց կացից, Բայց զայսչափ՝ զմեզ զինքեանքդ դարձեալ վերստին հարցանեմք դրօշիցն երգօք, եթէ նախ այս ինչ մեզ հաճոյ գոլով կացցէ:

Կդիմիաւ. Որպիսի ինչ:

Պղատուն. Բարեբանութիւն. և արդ երգոյն սենն՝ բարեբանական մեզ ամենեկին իցէ՝ առանց ամենայն պատճառի, և կամ ոչ ինչ: Վերստին հարցանեմ, այլ դիցո՞ւք զայս այսպէս:

Կդիմիաւ. Ամենայն պատճառաւ դիցես, քանզի յաղթէ ամենայն իրաւամբք այսպիսի օրէնքս:

Պղատուն. Եւ զինչ արդ յետ բարեբանութեանն երկրորդ թերևս իցէ օրէնք երաժշտականի. ոչ արդեւք իղձք գոլ աստուածոցն՝ որոց զոհեմք իւրաքանչիւր ժամու:

1 Այս է՝ ՚ի դիմաց առենի կամ քաղաքական իշխանութեան:

Կդիւնիւսս. Եւ ձրպէս ոչ:

Պդաւտուն. Երբորդ թուի ինձ օրէնք, զի գիտել պարտ է քերթողացն, իբրու իղձք՝ առ 'ի յաստուածոցն հայցուածք են. պարտ է արդ՝ մտօքն առ այսոքիկ յոյժ նայիլ, գուցէ զանխլիցին՝ զչար իբրու զբարի հայցելով. քանզի ծիծաղելի ախտս այս թուի ինձ արդեւք հանդիպել՝ ըղձից այսպիսեաց լինելով:

Կդիւնիւսս. Սակայն զի՞նչ:

Պդաւտուն. Ո՛չ ապաքէն մեք յառաջագոյն փոքր ինչ բանիւս հաւանեցաք, իբրու ոչ արծաթեղինի պարտ է փարթամութեամբ և ոչ ոսկեղինի 'ի քաղաքի ստանալով բնակիլ:

Կդիւնիւսս. Եւ յոյժ իրաւացի:

Պդաւտուն. Ուրուք արդ իբրեւ ոչ ոսկեղինի 'ի քաղաքի ստանալով, ոչ արդեւք այսուիկ քերթողացն սեռ ոչ ամենայնի իցէ բաւական ճանաչել յոյժ զբարիքն և զոչ արարեալ: Արդեւք քերթող և կամ երգօք զայս ինչ սղալեալ իղձք ոչ ուղիղք՝ մեզ քաղաքացեացս յաղագս մեծագունից ըղձալ զներհաւանսն արասցէ, և մանաւանդ զսորա որպէս ասեաք, ոչ բազում սխալանս վերստին գտանեմք մեծագոյնք: Իիցուք արդ և զսա՝ այնոցիկ որ առ երաժշտիւն են յօրինացն և 'ի գաղափարաց մի:

Կդիւնիւսս. Զո՞ ոք, հաւաստի ասա մեզ:

Պդաւտուն. Քերթողն զի ոչ այլ ինչ՝ բաց 'ի քաղաքին օրինականացն և յիրաւանցն և կամ 'ի բարութեանցն առասասցէ, և զքերթեալսն՝ ոչ գոլ պարտ 'ի յուսմկացն ոչ և միոյ ցուցանել նախ, զոցա այնոցիկ՝ որ առ այսոքիւք 'ի բաց ցուցեալք են մեզ. զորս ընտրեալ եմք օրինադիրք առ երաժշտականքն, և այն որ խրատուն փոյթ առնէ: Զի՞նչ է արդ զոր բազում անգամ հարցանեմ զսա. կացցէ՞ մեզ օրէնք և գաղափար և երրորդկնել այս ինչ, թէ՞ ձրպէս թուի:

Կդիւնիւսս. Կացցէ. սակայն զի՞նչ:

Պդաւտուն. Իսկ յետ այսոցիկ օրհնութիւնք աստուածոցն և ներբողեանք՝ հաղորդելով ըղձիւք երգեսցեն թերեւ ուղղապէս. և յետ աստուածոցն՝ սապէս և դիքն իսկ, և դիւցազինքն հանգերձ ներ-

բողենիւք իղձք լինիցին, [Թերևս սոցունց ամենեցուն վայելելով:

Կդիմիաւս. Ո՞րպէս ոչ:

Պդաւտուն. Եւ յետ այսոցիկ արդեւք օրէնք առանց մախանաց վաղվազակի լինիցին, [Թերևս այսպէս 'ի քաղաքացեացն՝ որչափ կատարած ընկալցին կենցաղոյս ըստ մարմնոց կամ ըստ հոգւոցն գործք 'ի բաց գործելով բարի և աշխատանօք, և օրինացն բարեւք լեալք հաւանականք, ներբողենից սոցա հանդիպել իցէ [Թերևս վայելչական:

Կդիմիաւս. Ո՞րպէս ոչ:

Պդաւտուն. Իսկ զայնոսիկ որ տակաւին կենդանի են, ներբողենիւք և օրհնութեամբք պատուել, հաստատուն ոչ է նախ քան զամենայն կենցաղս ուրուք ըն[թանալ, և կատարած բարեւք ընկալուլ: Եւ այսօրիկ ամենայն իցէ մեզ հասարակաց արանց իսկ և կանանց՝ բարեաց և երեւելեաց լինելով:

Եւ երգոցն իսկ և կաքաւանացն այսպէս հաստատել պարտ է: Բագում են նախնեաց առ երաժշտականաւ նախնի և գեղեցիկք քերթուածք, և առ մարմինսն իսկ կաքաւանս. սապէս որոց ոչ և մի գոյ մանաւանս ընտրել առ հաստատեալ քաղաքավարութիւնսն՝ որ վայելուչն են և պատշաճաւորն: Եւ ընտրողք սոցունց՝ կամեցեալ զընտրութիւնն առնել, ոչ նորագոյնք գոլ յիսուն ամաց. և զոր ինչ բաւական գոլ [Թուիցի [Թերևս 'ի նախնի քերթուածոցն. և որ ինչ աննուազ իցեն և կամ 'ի դէպ՝ զոմանս ամենեւին 'ի բաց դնել, և զոմանս վերստին հարցանելով յօդել քերդողական համանգամայն. և երաժշտական արք ընկալեալք՝ առ իւրեանցն վարելով սոցունց զօրութեամբն քերթուածոյն. և զհեշտութիւնքն իսկ և զցանկութիւնքն ոչ յորդորելով, բաց 'ի սակաւուց ոմանց, և պատմելով զօրինադրին կաման յաւէտապէս խաղալիս իսկ և երգէ, զամենայն պարս յարմարել ըստ մտացն սոցունց: Եւ ամենայն անկարգ՝ կարգ ընկալեալ, առ երաժշտիւն դեգերումն, և ոչ ինչ փոխանակ դնելով քաղցրագոյն երաժշտին 'ի լուսագունիցն յոքումբք, և հեշտն իսկ հասարակաց ամե-

նեցուն։ Քանզի յորում 'ի մանկութենէ որ մինչև
ցհաստատուն և ներխոհեմ հասակին՝ կենցաղավա-
րիլ ողջախոհ իսկ կարգաւորեալ երաժշտին լսելով՝
ներհականին ստէ և անազատ զսա առասէ։ Իսկ
մնուցեալն առ հասարակաց և քաղցրագունիւն՝ ցուրտ
և թախանձեցուցիչ զայն իսկ որ յայսմիկ ներհականն
է ասէ գոյ։ Որպէս ասացաւ այժմիկ՝ հեշտութեանն
կամ թախանձութեանն երկաքանչիւրոյ ոչ ինչ է
յաճախ, այլ յօլովապէս ոմն վեհագոյնք և ոմն վատ,
թարագոյնք զմնուցեալն առ ինքեան յիւրաքանչիւր
ժամու առտուիցէ։

Տակաւին իսկ իգաց վայելչական երգք և արուաց
որոշել երբեք պարտ իցէ, գաղափարաւ ումեմն սահ-
մանելով, և յօդաւորութեամբ և յեղանակօք յար-
մարել հարկ է։ Քանզի չարաչար է և յամենայն
յօդաւորութեամբ հեռանալ յերգոց. և յամենայն
յարմարութեամբ 'ի յարմարանացն ոչ ինչ պատշա-
ճաւոր՝ իւրաքանչիւրոց սոցունց երգօքն բացատրե-
լով, հարկաւոր է արդ և զսոցունց ձևն օրինադրել.
բայց երկաքանչիւրոց իսկ զերկաքանչիւրն հարկաւ ըմ-
բռնելով բացատրել. և իգացն նորին բնութեանն
երկաքանչիւրոյ տարբերելով այսուիկ՝ պարտ է և
հաւաստի պատմել։ Արդ զմեծվայելուչն, և զայն որ
առ արիութիւնն զօրաւորագոյն է արուատեսակ գոյ՝
պարտ է ասել. և զայն իսկ որ առ զարդարումն և
ողջախոհն՝ մանաւանդ խոնարհի իգաց օեռ. գոյով
աւանդելի է օրինօք և բանիւք և կարգիւ այսուիկ։

Բայց 'ի սոցունց ինքեանց վարդապետութիւն և
աւանդութիւն ասացի յետ այսորիկ, թէ որով յեզա-
նակաւ պարտ է, և ից ոմանց, և երբ գործել զիւ-
րաքանչիւր 'ի սոցանէ։ Որպէս նաւակառօյց ոմն՝ զնաւ
կառուցանելոյն սկիզբն արկանելով՝ զեղանական նա-
խագծէ և զձեւն նաւուցն, նոյնպէս արդ և ինձ
ես երեւիմ գործել, անձամբ իմով զկենցաղացն ջանա-
լով ձևս յարմարել ըստ յեղանակաց այնոցիկ որ
հոգւոցն են, այսպէս և սոցա զհիմունսն արկանել
որպէս և իցէ հնարաւ՝ և որովք յեղանակօք 'ի միա-
սին գոյով՝ զկենցաղս արիապէս և 'ի ձեռն նաւիս

այսմիկ զկենացս կրեսցուք, զայս ինչ դիտել ուղղապէս: Եւ արդ այսուհետեւ մարդկան իրողութիւնս մեծի իսկ փութոյ ոչ արժանի՝ սակայն հարկաւոր է փութալ, և այս ոչ բարեբաստ: Բայց քանզի աստանօր եմք՝ եթէ երբեք ՚ի ձեռն պատշաճագունի ուրուք զսա գործիցուք, թերեւ մեզ չափաւոր իսկ իցէ: Եւ ասացից արդ զինչ. երբեք թերեւ եթէ ոք յիս զայս ինչ կասկածիցէ, ուղղապէս կասկածէ:

Կդիկնիսս. Եւ յոյժ իրաւացի:

Պղատուն. Ասեմ արդ. առ նոյն իսկ որ փութոյ արժանի է փութալ, և զայն որ ոչ է փութալի՝ ոչ գոլ ընութեամբ զաստուած՝ ամենայն երանելի փութոյ արժանի. իսկ զմարդ, որպէս յառաջագոյն ասացաք, աստուծոյ խաղալիք ինչ գոլ հնարեալ, և ճմարտապէս զայս ինչ նորա խորհելով վեհագոյն, այսուիկ արդ յեղանակաւ պարտ է ՚ի միասին հետեւելով և խաղալով՝ զոր ինչ գեղեցկագոյն խաղալիսն են՝ ամենայն առն և կնոջ կենցաղավարիլ այսպէս, զներհակն քան եթէ այժմիկ տրամախորհելով:

Կդիկնիսս. Ո՛րպէս:

Պղատուն. Այժմիկ՝ զփոյթս որպէս պարտ է ՚ի սակս խաղալեացն առնել. քանզի այն որ առ պատերազմին փութալի գոլ վարկանին, ՚ի սակս խաղաղութեան գոլ վարկանիլ բարեւք. և էր առ պատերազմաւն թերեւ ոչ խաղ ընաւորեալ, և ոչ խրատ իսկ երբեք մեզ արժանի բանի ոչ էր՝ և ոչ գոլոց էր: Իսկ արդ զոր ասեմք փութալի մեզ գոլ, պարտ է ըստ խաղաղութեան զկենցաղն իւրաքանչիւրոյ յովովագոյն իսկ և արիագոյն կատարել, Զինչ արդ է ուղղութիւն. — խաղալով կենցաղավարիլ. և զինչ խաղալիք. զոհելով և երգելով և կաքաւելով, իբրուզի զաստուածն հաշտ պատրաստել սմա հնար գոլ՝ և զթշնամիսն վանել, և յաղթել սոցա մարտնչելով. և որպիսի երգելով ոք և կաքաւելով զերկաքանչիւրքս զայսոքիկ գործիցէ ոմն՝ յօրինականացն ասացաւ, և որպէս ճանապարհք հատեալ եղեն, ընդ որս հետեւիլ պարտ է ակն ունելով, և քերթո.

դին բարեւք ասել զայն եթէ «Տեւամաքոս, և դու իսկ քոյով խոհեմութեամբդ իմասցիս. բայց և դե ոմն յազգիցէ՝ ոչ քո առանց աստուածոցն լեալ իսկ և սնեալ¹» : Զայս արդ և մերոց մանդոցն պարտ է տրամախոհելով՝ զասացեալսն իսկ ոչ ուղղապէս վարելով կարծեալ ասել. և զմիւսն առ ՚ի դիցն իսկ և յաստուածոցն սոցունց յազգիլ, յազազս զոհից իսկ և պարուց. որոց և երբ զիւրաքանչիւրսն իւրաքանչիւրոց խաղալով իսկ և հաշտեցուցանելով ըստ յեղանակի բնութեանն կենցաղավարիցին, սքանչելիս գոյով յոյժ, բայց սակաւ ինչ ՚ի ճշմարտութենէ հաղորդելով:

Կոյիւնիւս. Ամենեւին զմարդկան սեռ, ով սիրելի, առնես յոռին²:

Պղատուն. Մի սքանչանար, Մեգիլէ, այլ ներեա ինձ. քանզի առ աստուած հայելով և կրելով ասացի զոր ինչ առասացի այժմիկ, Եղիցի արդ սեռս մեր՝ ոչ յոռին, եթէ սիրելի է քեզ. և փութոյ ումեմն արժանի կարգին է սոցունց:

Շինութիւնք իսկ ասացան վարժանոցին համանգամայն և կրթմանց, կցորդաբար եռակի ՚ի մէջ քաղաքի և արտաքոյ: Երիվարաց իսկ՝ եռակի առ քաղաքաւ կրթարանք. իսկ և տեղիս անդորրս ՚ի սակա աղեղնաւորութեան, և այլոց՝ որ ՚ի հեռաստանէ զնետս ոստուցանեն զարդարեալք, իսկ տեղիքն վասն ուսման՝ միանգամայն և խոկման համբակաց. ապեթէ ոչ թերեւս յայնժամ բաւականապէս ասացան, այժմիկ ասասցին բանիւս՝ հանդերձ օրինօքն: Եւ այսոքիւք ամենայնիւ ուսուցիչք իւրաքանչիւրոց հաւանեալք վարձօք բնակելով օտարք, և ուսուցանել իսկ զամենայն՝ որչափ առ պատերազմունքն են ուսմունք. զայնոսիկ որ գային առ սոսա, և որչափ առ երաժշտականն իսկ՝ ոչ զայն իսկ զոր հայրն կամիցի գալով, և զոր ոչն՝ թողլով զխրատսն. այլ զասա-

1 Յերրորդ գրոյ Ոգիսականին Հոմերի, տող 26:

2 Ի յոյս բնագրին Մեգիլէայ ընծայի այս բան, վասն որոյ և պատասխանին Պղատունի առ նա ուղղեալ:

ցեալն ամենայն՝ այր և մանուկ՝ ըստ որում հնար է իբրև քան զքաղաքն յաւէտագոյն՝ և կամ ծնողքն գոլով խրատել պարտ է ՚ի հարկէ։ Եւ զայսոքիկ արդ. յաղաքս իգիցն՝ իմս իսկ օրէն թերևս ասիցէ զամենայն, որչափ և յաղաքս արուացն հաւասարապէս և իգիցն ուսանել պարտ գոլ և կրթիլ. և ոչ ինչ երկուցեալ ասացից թերևս զբանս այս՝ ոչ ՚ի հեծելականէ, և ոչ ՚ի կրթականէ՝ իբրու արանցն թերևս իցէ վայելուչ, և կանանցն ոչ ևս վայել է։ Քանզի լսելով իսկ զճառս նախնիս՝ հաւանեալ եմ և այժմիկ, իբրու ասելի է տաղս, գիտեմ զբազումք անթիւս ՚ի կանանց են առ Պոնտոս զոր Սաւռօ մատուհիբ՝ կոչեն, որ ոչ միայն երիվարաց՝ այլ և աղեղանց և այլոց զինից գոյ հաղորդութիւն, և հաւասար արանց կարգելով հաւասարապէս կրթի։ Բայց խորհուրդ առ այսոքիւք յաղաքս սոցունց այսպիսի ինչ ունի։ Եւ ասեմ թէ այդոցիկ այսպէս պատահիլ անհնար է ամենեցուն, անհմտագոյն այժմիկ առ մեզ տեղեացս լինել իրաց, ոչ ամենայն զօրութեամբ՝ ամենեցուն։ ՚ի միասին խորհիլ արանց և կանանց։ Զնոյն ինչ գրեթէ բաց ՚ի սակաւէ, ամենայն քաղաք կէս փոխանակ կրկնապատկի՝ այսպէս է իսկ և լինիցի յայսպիսի իրիցս և յաշխատանացս. և արդ. սքանչելի թերևս սխալանք օրինադրի՝ այս ինչ նոյնս լինիցի։

Կլիկիսիաս. Եւ նման իսկ է։ Են արդ. ամենեին բազում ՚ի մէնջ, ով սիրելի, առ սովորեալ քաղաքքն յայդցանէ որ այժմ ասացան։ Բայց ասացեալ իսկ՝ թողուլ բարեւք պատմել զբանս, և պատմելով այնպէս զթուեցեալն ասել պարտ գոլ։

Պղատուն. Այս ինչ ինձ, ով Կլինիա, զոր և յառաջագոյն ասացի, իբրու թէ այսոքիկ էր ոչ բաւականապէս գործովք ընտրեալ, զոր ինչ հնար է լինել թերևս էր ինչ ասել հակառակ բանիցս։ Բայց այժմիկ զայլ ինչ երբեք խնդրել պարտ է այնմիկ որ զօրէնան ոչ ուրուք ընդունիցիմ. բայց մերս հրաման այ-

1 Օրինակս մեր Ռոստոպոսկիի. ուղղեցաք ըստ ընագրին։

սոքիւք ոչ 'ի բաց պատահիցի' ոչ ասելն իբրու պարտ է խրատու իսկ, և այլոցն իբրու յաւէտապէս հաղորդել իգական սեռին՝ մեզ արուացս սեռիս. քանզի արդ այսպէս պարտ է յաղագս սոցա տրամախոհիլ՝ ոչ կցորդելով կանայքն ընդ արանցն հաղորդաբար, ոչ արդեւք հարկ է լինել այլ ինչ կարգ սոցա Կղիմիաս. Հարկ իսկ է:

Պղատուն. Զինչ արդ յառաջագոյն յայտցանէ՝ որ այժմիկ 'ի բաց ցուցան՝ դիցուք Թերևս հաղորդութեանս այսմիկ, զոր այժմ մեք այսոցիկ կանանցս հրամայեմք. զայն իսկ որ Թրակացիքն կանամբքն վարին, և այլ բազում սեռք՝ մշակել և անտիրոգն և արածել զհօտս և պաշտել, ոչ ինչ 'ի ծառայիցն տարբերելով: Թէ որպէս մեք ամենեքեան իսկ՝ որ շուրջ զտեղովն այնմիկ՝ քանզի այժմ առ 'ի մէնջ այս ինչ է յաղագս սոցունց լինելով, 'ի մի ինչ բնակութիւն հաւաքելով, որպէս ասելի է, զամեն աւանդեցաք կանանց՝ շտեմարանել իսկ, և իշխել ոստայնանկութեան իսկ և սատարութեան. և կամ զայն ինչ որ այսոցիկ միջասահման է՝ ասասցուք, ով Մեգիլէ, զլակոնացին աղջկանց իսկ կրթութեանց՝ հաղորդք գոյով միանգամայն և երաժշտականին, կեալ ըստ այսմիկ պատշաճ գոյ և կանանցն, պարտաւելով իսկ 'ի ծառայութեան, կրօնաւորական զոմն կենցաղ. և ոչ յոռին և ոչ նուաստագոյն՝ տառապանօք վարիլ, բայց այլոց հաճութեանց և շտեմարանապետութեանց և մանկանց սննդեան 'ի մէջ ինչ հասանել: Եւ այնոցիկ որ առ պատերազմունսն են՝ ոչ հաղորդելով, իբրու ոչ երբեք մարտնչել յաղագս քաղաքի իսկ և մանկանց, հարկաւոր ինչ պատահումն լինիցի. ոչ արդեւք աղեղանց՝ իբրու ոմանք Ամաղոնք՝ ոչ այլոյ երբեք նետաձգութեան արհեստիւ հնարաւորելով, և ոչ վահան և նիզակ առնուով նմանել աստուածուհոյն. իբրու աւերելով սոցա հայրենի գաւառին՝ նահատակապէս հասանելով 'ի վերայ՝ երկիւղ իսկ քան եթէ ոչ ինչ մեծագոյն թշնամեացն ոչ հնարելով առտուել գասութեամբ ոմամբ երեւելով. և իսաւրոմատուհիքն ոչ արդեւք ամենեկին համարձակին

նմանել՝ այնպիսի յեղանակաւ կենցաղավարելով. բայց առ այսօրիկ կանացս՝ արբ թերեւս նոցունց կանայքն երևեսցին: Զայսօրիկ արդ ՚ի ձէնջ որ կամիցի զօրինադիրքն գովել՝ գովիցէ: Բայց առ յինէն այլաբար՝ ոչ թերեւս ասասցի. քանզի բնաւ ոչ պառչած՝ համարիմ խորհել ինչ օրինադրին, զիգականն թողլով խրախանալ և վատնել անկարգաբար վարուք վարելով, և արուին կատարելապէս փոյթ արարեալ գրեթէ բարեբաստ կենցաղի՝ կրկնապատկի փոխան՝ զկէսն թողլով քաղաքի:

Մեղիոս. Զինչ արասցուք, իմ Լլինիա. թողուցուք զօտարս, զՍպարտէ՝ ՚ի վերայ մեր այսպէս հասուցանելով:

Կդիմիաւ. Այո: Քանզի համարձակութիւն տալով սորա թողուլ պարտ է, մինչև պատմեցուք թերեւս ամենեւին բաւականապէս զօրէնքն:

Մեղիոս. Ուղղապէս ասես:

Պդատուն. Ոչ ապաքէն յետ այսօրիկ գրեթէ իմ է մեծաջան ասելն:

Կդիմիաւ. Եւ որպէս ոչ:

Պդատուն. Զինչ արդ յեղանակ մարդկան թերեւս լինիցի կենցաղոյս, որոց հարկաւորքն իսկ իցեն պատրաստեալ չափաւորութեամբ, և արհեստիցն իրս՝ այլոց աւանդեալ, և երկրագործութիւնք՝ ծառայից աւանդեալք, պտղաբերութիւնք այնօրիկ որ յերկրէ՝ բաւական ՚ի բաց կատարել մարդկան կեցելոց զարդարեալ կենցաղավարութեամբ, և զուգահաղորդութիւնք իցեն պատրաստեալք որիշ արանցն, և մերձ հպելով այն իսկ որ իւրեանց զընտանեացն, մանկանց իսկ համանգամայն և աղջկանցն և նոցունց մարցն: Իսկ իշխանաց և իշխանուհեաց իցէ կարգաւորութիւն լուծանել զայսօրիկ իւրաքանչիւրոց զուգահաղորդ զօրութիւն ամենայն՝ օր ըստ օրէ տեսանելով, և տեսեալք լինելով զվարքն զայն որ զուգահաղորդութեանցն է, և յետ այսօրիկ հաւանեցուցանելով զիշխանն և զայլն՝ որոց թերեւս հան-

1 Եօրինակի մերում զսո Գորդ է. ուղղեցաք ըստ բնագրին:

դիպիցի աստուածոց յայնժամ գիշերն իսկ և տիւն սրբազանեալ: Ըստ այսոց այսպէս 'ի տունս գնալ: Եւ արդ այնոցիկ որ այսպէս զարդարեալ իցեն, ոչ ինչ իցէ մնացեալ հարկաւոր գործ, և ամենեւին պատշաճաւոր. այլ յեղանակաւ չորքոտանեաց՝ իւրաքանչիւրում 'ի սոցանէ պարարելով պարտ է կեալ: Ոչ ապաքէն իսկ զիրաւացին ասեմք և ոչ զբարին. և ոչ իբրու զայսպէս կեցեալն՝ Թշուառական լինիցի, առ այն ինչ որ պատշաճն է՝ և պատշաճ իսկ է խափանել, և ծուլութեամբ պարարեալ կենդանոյն՝ գրեթէ յայլմէ յափշտակիլ կենդանոյ. յայնցանէ՝ որ խռորացեալ իցեն հանդերձ արիութեամբ իսկ համանգամայն և աշխատանքն: Չայսոսիկ արդ 'ի ձեռն բաւական ստուգութեան իբրու այժմ եթէ խընդրիցեմք իսկ՝ Թերևս ոչ երբեք լինիցի, մինչև ցկանալքն իսկ և մանկունքն՝ բնակութիւնք իւրոց և յատկապէս ամենայնի իւրաքանչիւրոց 'ի մէնջ այս լինիցին պատրաստեալ: Իսկ այնոցիկ որ յետ այնոցիկ երկրորդ այժմ ասացեալք՝ Թէ լինիցին առ 'ի մէնջ, լինիցի արդեւք և յոյժ չափաւոր: Բայց գործ իսկ այսպէս կեցելոցն ասասցուք, ոչ փոքրագոյն և ոչ յոռին իսկ մնացեալ, այլ մեծագոյն ամենեցուն գոլ կարգեալ 'ի ձեռն արդար օրինացն: Քանզի կենցաղոյն որ յայլոց ամենայն գործոց պարապութիւն պատրաստէ, և ցանկայ Պիութիայ և Ոլոմպիադայ յաղթութեամբն, կրկնապատիկ՝ և ևս բազմապատիկ յաճախ անպարապութեամբ լցեալ իցէ, որ առ մարմնոյն՝ առանց ամենայն պատճառի, և հոգւոյն առ 'ի յառաքինութեան փոյթն կենցաղ ասացեալ ուղիւ գոյն: Քանզի ոչ ինչ է պարտ վարկպարագի այլոց գործոցն խափանուամն լինել այնոցիկ որ մարմնոցն պատշաճին, առ բացատրութիւն աշխատանաց և ծննդեան, և ոչ հոգւոյ իսկ՝ ուսմանց և սովորութեանց. բայց ամենայն գիշեր իսկ և տիւ գրեթէ ոչ իցէ բաւական զայսոսիկ գործողի զկատարեալն իսկ և զբաւականն 'ի սոցանէ 'ի բաց ըմբռնել:

Այսպէս արդ այսոցիկ բնաւորելով դասութիւն՝ պարտ է լինել դեգերմանն ամենեցուն ազատաց առ

ամենայն ժամանակն, գրեթէ սկսանելով յառաւօ-
տէն մինչև միւսոյ միշտ շարունակաբար վաղորդայն
իսկ և ծագման արևու: Բազում ինչ արդ և հոժք
և փոքունք ասելով՝ թերևս օրինադիր տարածե երե-
ւեսցի առ այնոցիկ որ ըստ տանց են մատակարարու-
թիւն, և առ այլն իսկ՝ յաղաքս որչափ 'ի գիշերի
տքնութիւնքն են վայելչական, հանդերձելոցն 'ի
սպառ պահել զամենայն քաղաք ստուգապէս. քանզի
գրոյորն կատարելով, որ և իցէ գիշեր 'ի քուն լինե-
լով ոք և իցէ 'ի քաղաքացեացն, և ոչ յանդիման
գոլ ամենեցուն ծառայիցն զարթնելով իսկ և յառ-
նելով միշտ նախավաղ՝ պատ է այսորիկ ամսթալի
համարել ամենեցուն և ոչ ազատ: Արդ եթէ օրէնք
և եթէ ճահաւորութիւն զայս ինչ պարտ է կոչել՝
Եւ արդ և տիկնոջ 'ի տան իւր՝ առ 'ի յաղախնոց
ոմանց զարթնելով, և ոչ յառաջագոյն սմա քան զայլ-
սրն յառնել, պարտ է գարշելի ինչ ասել առ սոցա
ծառայի իսկ և աղախնի և մանկան և երեքք իցէ
յորժամ բոլոր ամենայն տունն յառնելով: Ի գիշերի
պարտ է զամենայն գործել՝ 'ի քաղաքականաց մա-
սունք բազում և 'ի տնօրինականացն. իշխանացն իսկ
առ քաղաքաւն, և տիկնայեացն և տերանցն առ տու-
նըս իւրեանց: Քանզի քուն բազում ոչ մարմնոցն իսկ
և ոչ հոգւոցն, և ոչ գործոցն և ոչ առ այսոցիկ ամե-
նայն՝ պատշաճի ըստ բնութեան. քանզի ննջեալ՝ ոչ
ոք ոչ ուրուք արժանի՝ ոչ ինչ մանաւանդ այն որ ոչ է
կենդանի: Այլ ախ իսկ որ կելոյն մեզ և խորհե-
լոյն յաւէտագոյն իցէ և տնօրինիչ՝ հսկեաց իբրու
բազում ժամանակի, պահելով միայն որ ինչ ողջու-
թեանն իւրոյ 'ի պէտս իսկ պիտանացու՝ և ոչ յոյժ
բարի հասեալ 'ի սովորութիւն: Բայց իշխանք հըս-
կելով 'ի գիշերի առ քաղաքքն՝ չարեացն իսկ իցեն
ահաւորք թշնամեացն. և թշնամեացն միանգամայն և
քաղաքացեացն և սքանչելիք իսկ, և պատուականք
արդարոցն և ողջախոհիցն օգտակարք. սոցունց իսկ
և 'ի միասին ամենայն քաղաքին: Քանզի գիշեր այս.

1 Բնագիրն յաւելու. 34. և 40.

պիսի ինչ յորով առ ամենեցուն ասացեալքս արի-
ուծիւն ինչ առտուիցէ՝ անձանց իւրաքանչիւրոց որ
'ի քաղաքին իցեն. և տուընջեանն իսկ և առաւօտուն
'ի վերայ հասանելով՝ մանկանցն իսկ առ վարդա-
պետսն դառնալ պարտ է. բայց առանց հովուի՝ ոչ
խաշանց և ոչ այլոց իրի պարտ է կենցաղավարիլ. և
ոչ մանկանց իսկ՝ առանց ումանց դաստիարակաց, և ոչ
ծառայից առանց տերանց: Բայց մանուկն քան զամե-
նայն գազանս դժուարագոյն է ընձեռելով. քանզի
որչափ յաւէտ ունիցի աղբււր խոհեմութեամբ ոչ
ևս համեմատեալ՝ դաւաճանող և զկծեցուցիչ և ամ-
բարտաւանագոյն գազան լինիցի: Վասն որոյ պարտ
է զսա բազում դանդանավարօք կապել յառաջա-
գոյն. իսկ յորժամ 'ի սնուցչացն և 'ի մարցն 'ի բաց
կացցեն՝ դաստիարակօք 'ի սակս տղայութեան և
խրատու: Եւ տակաւին սոցունց ուսուցչացս զինչ և
իցէ յաւմանց իբրու զազատ և իբրու զճառայ, ամե-
նայն որ որ հանդիպին յազատ արանց տանջեսցէ զմա-
նուկն իսկ, և զդաստիարակն և զուսուցիչն, եթէ
սխալեսցի որ ինչ 'ի սոցանէ: Ապա եթէ հանդիպե-
լով որ ոչ տանջեսցէ՝ իրաւամբք նախատանաց պար-
տապան լինիցի, նախ իսկ մեծագունի. և յօրինա-
դրացն իսկ, որ առ յիշել մանկանցն ընտրեալ իցէ,
վերադիտեսցէ զայնոսիկ զհանդիպեալն՝ որոց ասեմք
տանջելով զսա՝ յորժամ տանջել պարտ իցէ, և կամ
տանջիցէ ոչ ըստ յեղանակի, բայց հայելով առ մեզ
արագագոյն, և զանազանապէս փոյթ առնելով ման-
կանցն սնընդեան, ուղղեսցէ զբնութիւնսն սոցա ըստ
օրինաց միշտ 'ի բարին դարձուցանելով:

Եւ զինքն իսկ զնոյնն ռոպէս թերևս մեզ նոյն իսկ
օրէնքս խրատիցեն բաւականապէս: Իսկ արդ զի
այժմիկ ասաց ոչ ևս հաւաստի և բաւական՝ այլ զո-
մանս, և զնոյնս ոչ: Բայց պարտ է սմա ըստ զօրու-
թեան ոչ ինչ մնացուցանել. այլ զամենայն բան 'ի բաց
մեկնել, զի սա իսկ այլոց ազդեցուցիչ համանգամայն և
սնուցիչ լինիցի: Իսկ արդ յաղագս պարուց և կա-
քաւանաց և երգոց ասացաւ թէ զինչ գաղափար ու-
նելով զսոսա ընտրել պարտ է, և վերստին ուղղել

և սրբազանել: Բայց զայն որ ներգիր գորով՝ իսկ առանց չափուց, և զոմանս հանդերձ չափօք, զո՞ դք և կամ՝ զորպիսիս ընձեռել պարտ է քեզ յեղանակաւ, ո՞վ արիագոյն, որ մանկանցդ փոյթ առնես, զայնոսիկ որ առ ՚ի քէն սնանին՝ ոչ ասացաք, և մանաւանդ զայն իսկ՝ որ առ պատերազմաւն զոր ինչ պարտ է ուսանել սոցա և խոկալ ունիս բանիւս. բայց յաղագս գրոց նախկի և երկրորդի, յաղագս քնարի, և համարուց այնոցիկ որ ասացաք պարտ գով, և որչափ առ պատերազմ և տնօրէնութիւն, և առ քաղաքի մատակարարութիւն, պարտ է իւրաքանչիւրիցն ընկալուլ. և առ նոյնսն զայսոսիկ եթէ դք պիտանացու եւն շրջաբերութիւնքն յաղագս աստուածային աստեղացն՝ և արեգական և լուսնի որչափ մատակարարել հարկաւոր է առ այսօրիւք ամենայն քաղաքի: Եւ արդ. յաղագս որոց ասեմք աւուրց դատութեան, առ ամսոց շրջաբերութիւնք և ամսոցն առ իւրաքանչիւրոյ յամացն, զի ժամանակք և զոհք և յոնք՝ զպատշաճն իւրոց իւրաքանչիւրք ընկալեալ բնութեամբ բերելով, կենդանի զքաղաքն և արթուն առտուելով աստուածոցն իսկ զպատիւնն բացատրեսցեն, և զմարդիկ առ այսոցիկ մանաւանդ ներխոհեմս գործիցեն: Այսօրիկ այսպէս քեզ ամենայն բաւականապէս, ո՞վ սիրելի, առ ՚ի յօրինադրէն բաժանեցան. նայեա արդ մտօք առ այսոսիկ որ յետ այսոցիկ հանդերձեալ եւն ասիլ:

Յաղագս գրոց ասացաք իբրու ոչ ունին բաւակա՛նապէս զառաջինն ինչ կոչելով ընտրութեամբքդ. այսպէս իբրու ոչ ասացաւ քեզ թէ՛ որոյ առ ՚ի ստութութիւն ուսման հետեիլ պարտ է այնմ՝ որում հանդերձեալ է քաղաքացի գով չափաւոր, և կամ ամենեւին ոչ է պարտ համարիլ: Այսպէս և յաղագս քնարի բերել: Իսկ պարտ ասեմք այժմ առ գիրք զմանուկ տաճարամեայ՝ գրեթէ ամս երիս, և ՚ի քնար մերձեանալ՝ երից ամաց և տասանց լինելով սկսանիլ չափաւոր է ժամանակն. և մնալ ՚ի սմա այլ երիս, և ոչ յօլովագոյն սոցունց, և ոչ նուազագոյն՝ հօր ոչ ուսումնասիրելով առ սմա, և ոչ այս առ այսո՛

քիկ ատելութիւն ունելով, ոչ է պարտ մեծագոյն
և ոչ նուազագոյն դեգերումն առնել առանց օրինաց։
Եւ որ ոչ հաւանի, անպատիւ իցէ խրատունցն պա-
տուաց՝ զոր սակաւ ինչ յետոյ ասել պարտ է։ Եւ
ուսանիլ առ այսոքիւք ժամանակօքս զինչ երբեք
պարտ է մանկանցն, և ուսուցանել զսոսա ուսուցչա-
ցրն. և զայս իսկ ուսիր յառաջագոյն։ Գիր իսկ պարտ
է այսուհետեւ զայն՝ որ մինչև ցգրելոյն իսկ և ըն-
թեռնոյն կարող իցէ աշխատել ըստ արագութեան
և գեղեցկութեան. 'ի բաց ստուգելով ոմանց՝ որոց
բնութիւնն ոչ փութացաւ, առ կարգեալ ամբողջ բա-
րեաւ մնալ ասելով թողուլ։ Եւ արդ առ ուսմունք ան-
քնար քերթողաց գրօք կացեալք՝ ոմանց առանց
յարմարանաց հատուածոց, զոր շարադրութիւնք ըստ
բանի միայն ստացաւ՝ պակասելով 'ի յարմարանաց
և 'ի յօդաւորութենէ, սխալանաց գիր է մեզ առ
'ի յոմանց բազմաց այսպիսի մարդկանէ մնացեալ. որովք՝
ով ամենեցուն վեհագոյնք օրինադիր, զհարդ վարի-
ցիք, և կամ զինչ երբեք հրամայելով ձեզ օրինադիրն՝
վարել ուղղապէս արդեւք կարգաւորիցի, և մանաւանդ
ակն ունին սմա տարակուսիլ։

Կդիկիաւս. Զինչ երբեք զայս, ով սիրելի, երեւիս
առ այնոքիկ ճշմարտապէս տարակուսելով։

Պդաւոռն. Ուղղապէս թուեցաւ քեզ, ով Կլինիա։
Բայց արդ հաղորդք առ օրէնս գոյով ձեր, հարկ է
որ ինչ երեւի հնարաւոր գոյ և ոչ ասել։

Կդիկիաւս. Զինչ արդ յազազս այսոցիկ այժմ, և
որպիսի ինչ կրելով ասես։

Պդաւոռն. Ասացից արդ։ Զի բազում անգամ բե-
րանօք բազմօք ներհականս ասել ոչ է հնար։

Կդիկիաւս. Զինչ, և փոքրագոյնք և սակաւք թուի-
ցին ձեզ յառաջագոյն առ 'ի մէնջ ասացեալքն՝ յա-
զազս օրինացն բազմացն ներհականքն։

Պդաւոռն. Եւ մանաւանդ ճշմարիտ զայս ինչ ասես,
քանզի հրամայես իսկ ինձ, իբրու երեւի, այսպիսի
ճանապարհիս՝ խտտագոյն եղելոյ բազմաց՝ թերեւս ոչ
նուազագունից այլոց իսկ սիրելագոյն. ապա եթէ
նուազից՝ ոչ իսկ վատթարագունից հանդերձ. որովք

հրամայես ինձ վշտագնելով իսկ, և վստահանալով զայժմ առ ՚ի հասեալ բանիցս հատեալ ճանապարհն օրինադրութեան գնալով ոչ ինչ խոտորիլ:

Կդիմիաւ. Սակայն զի՞նչ:

Պդաւոռն. Իսկ այժմ ՚ի վեր հասանիմ. սակայն ասեմ, եթէ քերթողք մեզ են իսկ ոմանք վեցալափից՝ ամենեւին յոյժ, և եռալափից, և ամենեւցուն արդ ասացեալ չափիցն ոմանք առ ՚ի փոյթն և ոմանք առ ծիծաղականք դիմեալ, առ որս ասեն՝ բազում անգամ արագունք թիւրինք զուղղապէս խրատեալքն ՚ի համբակաց սնուցանել, և յագեցեալք գործել բազմալուրք. իսկ առ ընթերցմունսն առնելով և բազմուսմունս՝ զբոլոր քերթողքն ուսանելով, և ոմանք՝ յամենայնէ գլուխք ընտրելով, և զոմանս բոլոր աստուածք ՚ի միասին ժողովելով ուսանիլ գոլ ասեն առ յիշելիս, դնելով թէ հանդերձեալ որ բարի մեզ և իմաստուն ՚ի բազմահմուտութենէ լինել սղօք. իսկ դու հրամայես ինձ այժմիկ համարձակելով բաց ասել թէ զի՞նչ բարեւք ասեն և զի՞նչ ոչ:

Կդիմիաւ. Եւ զի՞նչ ոչ:

Պդաւոռն. Զի՞նչ երբեք արդեւք յաղագս ամենայնի այսօրիկ միով բանիւ ասացեալ: Ասացից թերեւ բաւական կարծեմ իսկ զայս ինչ գրեթէ, զոր և ամենայն որ թերեւ ներիցէ ինձ, բազումս իսկ զհրաքանչիւր որ ՚ի սոցանէ ասացեալ բարեւք, և բազում ինչ զներհակն: Ապ'եթէ այս ինչ այսպէս ունի, ասացից վշտաբեր գոլ մանկանցն զբազմուսումնութիւն:

Կդիմիաւ. Ո՞րպէս արդ, և զի՞նչ ողորանս մասնուցանես իսկ օրինադրին:

Պդաւոռն. Յաղագս այսօրիկ ասես, թէ առ ինչ երբեք յարացոյց հայելով, զոմն թողացոյց ամենեւցուն ուսանել համբակացն, և զոմն ՚ի բաց արգելաւ:

Կդիմիաւ. Ասա, և մի ինչ դանդաղիր ասելով:

Պդաւոռն. Ո՛վ բարի Կլինիա, տագնապիմ ըստ ումեմն յեղանակի բարեբախտի:

Կդիմիաւ. Յաղագս որո՞յ իսկ:

Պղատուն. Ոչ ամենեւին յարացուցի գօրծին անկարող: Քանզի այժմիկ 'ի բաց հայեցեալ առ բանքս զորս 'ի վարդապետէ մինչև ցայժմ իսկ մեք պատմեցաք, իբրու ինձ երեւիմ իսկ ոչ առանց ումեմն փշման աստուծոյն, և թուեցան արդ ինձ ամենեւին քերթուա ծոյ ումեմն նմանելով ասիւ: Եւ ինձ թերևս ոչ ինչ սքանչելի հասաւ բանս ընտանիս, իբրու յանկարծակի տեսանելով յաւէտ հեշտանալ: Քանզի յոյժ վագոյնք 'ի բանիցն՝ զորս քերթուածօք և կամ հեղաբար՝ այսպէս ասացեալք ուսայ և լուայ, ամենեցուն ինձ չափաւորագոյնք իսկ գոյ երևեցան, և պատշաճաւորք յաւէտապէս լսելիք գոյ համբակաց: Եւ արդ օրինապահի իսկ և խրատողի յարացոյց ոչ թերևս ունիցին, իբրու թուի ինձ այսորիկ ասել վեհագոյն, քան եթէ զայսոսիկ ուսուցանել հրամայել վարդապետացն զմանկունքն, և զոր ինչ այսոցիկ հուպ են իսկ և նմանք: Արդ եթէ երբեք հանդիպիցի՝ զքերթողաց իսկ և զքերթուածս պատմելով և զգրեալս հետեակ բանիւ, և կամ սոսկ՝ այսպէս առանց գրելեացն ասելով եղեաք ինչ, երբեք սոցունց բանից ոչ հետեիլ՝ ոչ և միով յեղանակաւ: Բայց գրել, և յառաջագոյն իսկ զնոյն ուսուցիչքս հարկել ուսանիլ և գովել, և որք ոչ հաշելի իցեն թերևս 'ի վարդապետացն՝ ոչ վարիլ սօքօք գործակցօք, այլ զայնոսիկ զորս գովելովն դատակնիք ունիցի՝ սօքօք վարելով զհամբակքն, սոցա աւանդել՝ ուսուցանել և խրատել: Այս ինձ ճառ աստանօր և այսպէս վախճանեսցի, յաղագս գրականաց իսկ ասացեալ համանգամայն և գրոց:

Եղիմիլաւ: Իսկ ըստ ենթադրութեանս, ով սիրելի, ինձ իսկ ոչ թուիմ արտաքոյ չըջել ենթագրեալ բանիցն. բայց եթէ զբոլորն ուղղեմք իսկ կամ ոչ՝ դժուարին է թերևս հակառակիլ:

Պղատուն. Զի յայնժամ, ով Լլինիա, այս իսկ նոյս ²

1 Ի բնագրին՝ հեփեակ բանիւ:

2 Ի բնագրին, հե:

իցէ յայտնագոյն, իբրու վայել է իսկ յորժամ զոր
ինչ բազում անգամ ասացաք՝ ՚ի կատարած հաս-
ցեմք ամենայն պատմութեանս յաղագս օրինացս:

Կդիմիաս. Ուղղապէս:

Պդատուն. Արդ ոչ յետ գրականին՝ փանդեռնա-
հարն մեզ ասելի է:

Կդիմիաս. Սակայն զինչ¹:

Պդատուն. Զփանդեռնահարսն իսկ այսուհետեւ
թուի ինձ՝ յառաջագոյն բանիւք վերստին յիշելով մեր
զպատշաճն հատուցանել վարդապետութեանն համան-
գամայն՝ և ամենայն յաղագս այսպիսեացս խրատու:

Կդիմիաս. Յաղագս որոնց իսկ ասես:

Պդատուն. Կարծեմ ասացաք զայնոքիկ զՌիոնիսու-
սի զվաթանամեայ երգքն՝ զանազանապէս քաջա-
հմուտք պարտ գոյ լինել առ յարմարանս՝ և յօգա-
ւորութեանցն զուգաստարածանք, զերգոյն նմանու-
թիւնք զբարեւք և զչարաչար նմանեալ, ախտիւքն
յորժամ լինիցի հոգի՝ զբարոյն իսկ նմանութիւն,
և զներհականին ընտրել հնարաւոր ոք գոյով, զմին
՚ի բաց ընկենլով, և զմիւսս ՚ի մէջ մատուցանելով.
..... և և ողորքէ զանձինս համբակացն, կոչելով զիւ-
րաքանչիւրսն հետեւիլ առաքելնութեան ստացուա-
ծոյ՝ ՚ի միասին հետեւելով ՚ի ձեռն նմանութեանց:

Կդիմիաս. Այնպէս որոնց ասես:

Պդատուն. Պարտ է այժմ ՚ի սակս այսոցիկ՝ բար-
բառիւքն քնարին վարիլ ՚ի սակս հաւաստութեան
աղեացն զփանդեռնահարին, և այնմ որ խրատեալն
է՝ բացատրելով առ աղեացն հնչմունքն զբարբառսն
իւրոց: Իսկ զայլաձայնութիւնն և զպաճուճումն քնա-
րին՝ այլ իսկ երգաղեօքն թողացուցանել, և այլ իսկ
այնմ որ ՚ի միասին զերգն եղեալ իցէ բերթողին:
Եւ արդ զհոծութիւն՝ անգայտութեամբ, և զարագու-
թիւն հեղգութեամբ, և զարուծիւն ծանրութեամբ՝
զուգաձայն և ընդդիմաձայն առտուելով, և զյար-
մարութեանցն այսպէս զզանազանութիւնքն շարա-
մերձելով հնչմանցն քնարին: Զայսոսիկ արդ զամե-

¹ Ի բնագրին՝ և կարի իսկ քաջ:

նայն՝ ոչ մատուցանել հանդերձելոցն երից ամօք զերաժշտականին զպիտանացուն արագութեամբ 'ի բաց ըմբռնել. քանզի զներհականացն զմիմեանս խռովեցուցանելով՝ դժուարութեամբ թիւն առտուէ. բայց զի մանաւանդ պարտ է քաջութունք զսլ համբակաց, զի հարկաւորս ոչ փոքունս և ոչ սակաւս սոցունց կարգեալ են ուսմունք, և ցուցանէ զայսոսիկ յառաջելով բանս միանգամայն ժամանակաւն: Այլ զայնոսիկ իսկ այսպէս յաղագս երաժշտականին, խրատին մեզ փոյթ արասցէ:

Բայց զերգոցն իսկ սոցունց և զբանիցն, որպէս ուսուցչացն պարուցն, և զոր ինչ պարտ է ուսուցանել յառաջագոյնս. և այսոքիկ ամենայն բաժանեցան առ 'ի մէնջ. զորս սրբազանելով պարտ գոլ ասացաք՝ առ տօնան զիւրաքանչիւրսն պատշաձիլ, հեշտութիւն բարեբախտ քաղաքացն առտուելով օգտակար լինել:

Եղիևիսաւ. Ճշմարտապէս և զայսոսիկ ասացեր:

Պղատուն. Ճշմարտագոյն և զայսոսիկ առ 'ի մէնջ ընկալեալ առ երաժիշտքն հաճեալ իշխանն՝ փոյթ արասցէ հանդերձ բարի հանդիպմամբ: Եւ մեք յաղագս կաքաւանաց, և բոլոր կրթականին ըստ մարմնոյն՝ ըստ յառաջագոյն ասացելոցն բացատրիցեմք, որպէս զերաժշտականին զմնացեալ վարդապետականն զոր և բացատրեցաք՝ այսպէս առնեմք և կրթականին. զի մանկանց իսկ և աղջկանցն՝ առ կաքաւանսն պարտ է կրթիլ և սովորիլ: Արդ այսպէս է:

Եղիևիսաւ. Այո:

Պղատուն. Իսկ արդ մանկանցն կաքաւող արք՝ և աղջկանցն իցեն կաքաւող կանայք առ 'ի յաշխատեն ոչ ինչ անձահաւորք:

Եղիևիսաւ. Իցի այդպէս:

Պղատուն. Դարձեալ արդ զայն իսկ որ զյուլովագոյնսն ունելոց է իրողութիւնս՝ կոչեսցուք զմանկանցն դարմանողսն, զայն իսկ որ այնոցիկ որ առ երաժշտականին և առ կրթականին են փոյթ առնելով՝ ոչ բազում ունիցի պարապութիւնս:

Եղիևիսաւ. Եւ օրպէս արդ հնար իցէ ծերագոյն

գոյով սմա այս չափուց փոյթ առնել:

Պղատուն. Դիւրաւ, մի սիրելի. քանզի օրէնս տուեալ է սմա և...¹ ուլ այսմիկ փոյթ, 'ի քաղաքացեացն՝ արք և կանայք, զորս և բայց ծանիցէ զորս պարտն է, և կամիցի ոչ ցնորիլ, առ այսոցիկ պատկառելով ներխոհեմապէս. և գիտելով զմեծութիւն իսկ, և առ միտս խորհելով, իբրու բարեւք իսկ սնուցեալ սնանելով համբակացն, ամենայն մեղ նաւարկութիւն ուղիղ լինիցի, և ոչ ոչ ասել.... անի է. և ոչ մեք՝ ասեմք առ նոր քաղաքաւ զայնոսիկ պատուելով որ յոյժ դիւրասէրքն են:

Բազում արդ մեզ և յաղագս այսոցիկ ասացաւ որ առ կաքաւանս և առ ամենայն կրթութեանցն շարժութիւնս. քանզի կրթութիւն դիցուք՝ և զայն ամենայն որ առ պատերազմունսն՝ մարմնօքն են աշխատանք, աղեղնաւորութեանց իսկ և ամենայն նետաձգութեանց, և ասպարաւորութեան, և ամենայն զենամարտութեան և սկզբանց կարգաւորութեանց, և ամենայն զնացից զինուորութեանց և կարգից բանակաց, և որչափ հեծելական ուսմանց շարայարմարի: Զի այսոցիկ ամենեցուն ուսուցաց պարտ է գոյ՝ հասարակաց առնելով վարձս առ 'ի քաղաքէն, և սոցունց աշակերտք՝ զայնոսիկ որ 'ի քաղաքին են մանկունք իսկ և արք. աղջկունք և կանայք այսոցիկ ամենեցուն մակացողք՝ աղջկունք իսկ գոյով տակաւին՝ զամենայն զինուք կաքաւմունս և մարտս խոկացեալս: Իսկ կանայք՝ զելս կարգաւորութեանց և դրութեանց և 'ի բաց բարձմանց շինիցն գիտելով, եթէ ոչ 'ի սակս այլ ուրուք՝ այլ զի եթէ երբեք կարօտանան ամենայն հանդիսին զօրութեամբ թողուլ զքաղաքն արտաքոյ զինուորիլ՝ պահելոյ զմանկունսն, և զայլ քաղաքն: Այսչափ բաւական գոյ սոցա, քան եթէ զներհակն՝ յորոց ոչ ինչ է հրաժարելի արտաքոյ թշնամեաց 'ի ներքս անկանելով զօրութեամբ ումմն աշխոյժ և բռնաւորագունի բարբարոսաց, և կամ ելլենացւոց, հարկ առտուեալ յա-

¹ Ի բնագրին. Թոյլ տուեալ է նմա, և ասցէ Թոյլ:

ղագս նորին քաղաքի մարտ լինել, բազում ինչ եպերէ քաղաքավարութիւն այսպէս չարաչար գործով կանանցն մնուցեալ, իբրու ոչ որպէս հաւք յաղագս ծնին, դոցն մարտնչելով՝ առ որ և իցէ ՚ի բռնաւորագոյն գազանացն, կամիլ մեռանիլ իսկ և ամենայն վշտօք վշտագնիլ. այլ վաղվաղակի առ տաճարս բերելով՝ զամենայն բազինսն և զտաճարսն լցուցանել. և կարծիս հեղուլ առ մարդկան սեռիս՝ իբրու բնութեամբ զանգիտագոյն է ամենայն գազանաց:

Կդիկնիաւ. Երդնում յԱրամազդ, ով սիրելի, իբրու ոչ իւրք բարեձև լինիցի արդեւք՝ առանց մախանաց ասեմ, զայս ինչ ՚ի քաղաքի ուրուք լինելով:

Պդաւոն. Ոչ ապաքէն դիցուք զօրէնս զայս՝ մինչև ցայսչափ ոչ ծուլանալ կանանցն պարտ գոլ այն միկ՝ որ առ պատերազմունսն են իրաց, այլ փոյթ առնել սոցա ամենեցուն քաղաքացի արանցն և կանանցն:

Կդիկնիաւ. Ես իսկ արդ ներող եմ այդմիկ:

Պդաւոն. Զմերկամարտութեանն այսուհետև զոմանս ասացաք. բայց զոր ինչ մեծագոյն է, իբրու ես ասացից թերևս՝ ոչ ասացաք. և ոչ է իսկ դիւրին՝ առանց մարմնով ցուցանելով համանգամայն, և բանիւ ցուցանել զայս ինչ: Արդ յայնժամ ընտրեմք՝ յորժամ գործոյ բանք հետևելով՝ ազգիցէ ինչ հաւաստիւ յաղագս այլոցն, իսկ որ ասաց՝ և որ ինչ առ պատերազմական մարտի ամենեցուն շարժութեանց՝ ճշմարտապէս են բաղազան, յոյժ աւետագոյն մեզ այսպիսի մերկամարտութիւնս: Եւ արդ զի և պարտ է առ սմա ՚ի սակս այնմիկ ճահաւորել, և ոչ զայսոսիկ ՚ի սակս այսորիկ ուսանել:

Կդիկնիաւ. Բարեւք ասես զայս ինչ:

Պդաւոն. Այժմ իսկ առ յաղագս մերկամարտութիւնն զօրութեան՝ մինչև ցայս վայր մեզ ասացաւ: Բայց յաղագս այլոյ շարժութեան ամենայն մարմնոյն՝ զորոյ զյոլովագոյնն մամն կաբաւումն ինչ դք առասելով ուղղապէս թերևս բարբառիցի. և երկու տեսակք սորա գոլ պարտ է կարծել, զայն իսկ որ գեղեցկագոյն մարմնոցն է՝ առ ՚ի պարկեշ-

տրն նմանելով, և զայն որ վատթարագունիցն է՝ առ
'ի յոռին. և դարձեալ՝ վատթարագունին երկու, և
և արիագունին՝ այլ իսկ երկու: Արդ զարիագունին՝
ըստ պատերազմին բուռն աշխատանք յանձնառու-
թիւն առնելով մարմնոց: Իսկ գեղեցկագունից և
հոգւոյ արիագունի՝ և զայն իսկ որ 'ի բարեբաս-
տութիւնք գոյով ողջախոհ հոգւոց չափաւոր հեշ-
տութեամբք խաղաղական ասելով որ թերևս՝ ըստ
բնութեան զայսպիսի կաքաւանն ասիցէ: Արդ զպա-
տերազմականն սոցունց այլ գոյով բաց 'ի խաղաղա-
կանէն սպառազինական՝ թերևս ուղղապէս որ անուա-
նիցէ: Իսկ զխորշմունքն ամենայն բանից, և նե-
տաձգութեանց խոտորմամբ, և ամենայն հպատա-
կութեամբ, և արտաքս վազիւք բարձրութեամբ և
խոնարհութեամբ նմանելով. և զայսոսիկ ներհականք՝
զայնոսիկ որ առ ըմբռնականքն բերեալ լինին ձեռ-
ութեամբ աղեղանց և նետաձգութեանց, և այլոցն
որ սոցունց հետեւին, և զամենայն գանիցն նմանու-
թիւնսն ձեռնարկութիւն առնելով՝ նմանել զուղի-
ղըն իսկ: Առ այսոցիկ և տեսականն բարի մարմնոց
և հոգւոց յորժամ լինիցի նմանութիւն ուղղաբեր,
իբրու բազում անգամ մարմնոյն անդամոց լինելով
ուղիւղ իսկ՝ զայնպիսիսն և սոցունց ներհականն՝ ոչ
ուղիւղ ընդունելով. զխաղաղական կաքաւումն այս-
պէս պարտ է տեսանել իւրաքանչիւրոց՝ թէ ուղղապէս
և եթէ ոչ ըստ բնութեան որ գեղեցիկ կաքաւմանն
պաշտպան լինելով պարօք վայելչապէս՝ քաջօրէն արանց
լինիցի գոյ: Զայս իսկ գերկբայեալ կաքաւումնս՝
պարտ է նախ որիշ 'ի յայնմանէ հատանել որ է
աներկբայ:

Արդ ի՞նչ որ է այսոցիկ և որպէս պարտ է արտա-
քս հատանել զիւրաքանչիւր: Քանզի ոմն մոլական
իսկ է, և յայնցանէ որ սոցունց հետեւին՝ զորս հար-
սունս՝ իսկ և յամենամասունս¹ և յիմարս² և սա-

1 Յոյն, Νύμφας.

2 Յոյն, ζαι Πάνας.

3 Յոյն, σεμειοις.

տիրակները՝ անուանելով, իբրու ասեն նմանեն զայլակերպս, առ մաքրութիւնսն իսկ և ձօնմունսն ումանք ՚ի բաց կատարելով, ՚ի միասին զամենայն այսոքիկ կաքաւանացս սեռ՝ ոչ իբրու խաղաղական և ոչ իբրու պատերազմական, և ոչ իբրու զոր ինչ կամիցի երբեք դիւրաւ ՚ի բաց որոշել և սահմանել զսա: Այսպէս գրեթէ թուի ինձ գոյ սմա ուղղագոյն՝ որիչ իսկ պատերազմականի, և որիչ խաղաղականի դնելով ասել. իբրու ոչ է քաղաքական այսոքիկ կաքաւանացս սեռ: Բայց աստանօր կալով թողեալք այժմիկ կալ, առ պատերազմականն համանգամայն և զխաղաղականն իբրու աներկբայաբար մեր գոյով վերստին հասանել:

Բայց անպատերազմ երաժշտին, կաքաւանօք իսկ զաստուածս և զաստուածոցն մանկունսն պատուելով, մի իսկ ՚ի միասին արդեւք լինիցի սեռ թըւելովք զգործսն բարեւք լինելով: Եւ զայս իսկ երկակի բաժանեմք թերեւ, զոմն սորա յաշխատանացս մանց և ՚ի վշտաց՝ առ բարութիւնսն ապաւինելով մեծագոյնս ունիցին հեշտութիւնք. և միւսն՝¹ յառաջագոյն բարութեանցն փրկութիւն գոյով, և աճման հեզագոյն հեշտութիւնսն ստանալով այնմիկ: Արդ այսպիսեօքս իսկ երբեք ամենայն մարդ զշարժութիւնքն մարմնոյն մեծագոյն իսկ հեշտութեանցն ելով մեծապէս, և նուազագունից՝ նուազապէս շարժեսցին: Եւ զարդարեւագոյն գոյով և առ արիութիւն կրթեալ՝ մանաւանդ նուազագոյնք: Իսկ անարի և անկիրթ լինելով առ ողջախոհին, մեծագոյնք և յուժգնագոյնք առտուէ զփոփոխմունսն շարժութեան: Եւ ընաւ՝ բարբառելով կամ երգօք իսկ և կամ բանիւք՝ հանդարտութիւն ոչ յոյժ կարողիցէ մարմնոցն պարգեւել ամենայն ոք. վասն որոյ նմանութիւն ասացելոցս ձեօք լինելով՝ զկաքաւանսն ՚ի բաց գործեաց արհեստ: Ամենայն ոմն արդ՝ ՚ի մէջներդաշնակապէս, և ոմն օցտելով՝ առ այսոքիկ շարժիցի:

1 Եօրինակին՝ սողիքական, ուղղեցաք ըստ յունին Σαύρας.

2 Եօրինակին՝ Դպան, զոր ուղղեցաք ըստ բնագրին:

Բազում արդ այսուհետե՝ և այլ մեզ 'ի նախնի անուանցրն՝ իբրու բարեւք և ըստ բնութեան կալով՝ պարտ է տրամախոհելով գովել: Եւ 'ի սոցունց մի՛ զայն որ առ կաքաւանսն է իրս՝ զբարեւք գործողացն՝ գովով իսկ չափաւոր սոցունց առ հեշտութիւնսն, իբրու ուղղապէս՝ համանգամայն և երաժշտաբար անուանեաց: Որ և էրն իսկ երբեք և ըստ համեմատութեան եղեալ սոցա անուն ամենեցուն՝ ներդաշնակութիւնք անուանեաց. և երկու իսկ տեսակք գեղեցիկ կաքաւանացն կարգեաց՝ զպատերազմականն իսկ սպառազինական և զխաղաղականն ներդաշնակութիւն. երկարանչիւրում զվայելուչսն և զպատշաճն մակարելով անուն: Որոց պարտ է արդ օրինադրին պատմել գաղափարք՝ և օրինապահին խնդրելով իսկ՝ և գտանելով վերստին հանդերձ այլ երաժշտականաւ զկաքաւանսն 'ի միասին դնելով՝ և հատուցանելով առ ամենայն տօնս և զոհիցն իւրաքանչիւրում վայելչականն. այսպէս սրբազանելով զսոսա զամենայն դատութեամբ՝ այսուհետեւ շարժել և զոչինչ, ոչ կաքաւանաց հպելով և ոչ երգոյ. և այսոցիկ հեշտութեամբքս՝ սապէս զնոյն քաղաքք և զքաղաքացիսն կենցաղավարելով ըստ զօրութեան նման գովով, բարեւք կալ սոցա և բարեբաստապէս: Իսկ արդ գեղեցիկ մարմնոցն և ազնուական հոգւոցն առ պարսն՝ որպիսի պարտ է գով սոցա, ասացաւ կատարելապէս:

Արդ յոռին մարմնոցն տրամախոհութեանցն՝ և այնոցիկ որ առ ծիծաղականսն են դարձեալ կատակերգութեանցն՝ ըստ բառի իսկ և երգոց և ըստ կաքաւանաց՝ և ըստ այսորիկ ամենեցուն նմանութեանցն կատակերգելով, հարկ է իսկ տեսանել և ճանաչել. քանզի գեղեցկագոյնքն առանց ծիծաղանաց են, և զամենայն ներհականացն զներհակքն՝ ուսանել իսկ ոչ է հնար, եթէ հանդերձեալ է որ խոհեմական գով: Բայց առնել զերկաքանչիւրսն ոչ է հնար, եթէ որ իսկ հանդերձեալ է փոքր ինչ առա-

1 Յօրինակին վրիպակաւ՝ զյեւ հարկն:

քինութեան հաղորդել. այլ 'ի սակս նոցունց իսկ այսոցիկ և ուսանել զսոսա պարտ է՝ վասն ոչ երբեք 'ի ձեռն անգիտութեան առնել ինչ կամ ասել՝ որչափ ծիծաղելիսն են և ոչ ինչ պատշաճ: Իսկ ծառայից զայսպիսիքս և վարձու՝ օտարաց հրամայել նմանիլ. բայց փոյթ առ այսոցիկ գոլ ոչ երբեք, ոչ զոր ինչ և իցէ իսկ՝ և ոչ ումեմն ուսանելով զսոսա լինել յայտնի՝ յախցանէ որ ազատքն են, ոչ կնոջ և ոչ առն, այլ նոր ինչ միշտ առ այսոսիկ երեւիլ նմանութեանց. որչափ արդ առ ծիծաղելիս խաղք են՝ զորս կատակերգութիւնք ասեմք ամենեքեան՝ այսպէս օրինիւս և բանիւս կացցէ:

Իսկ առաքինեացն իբրու ասեն այնոցիկ որ առ ողբերգութիւնն են մեզ քերթողացն, եթէ երբեք ոմանք 'ի սոցանէ եկեալ հարցանիցեն զմեզ այսպէս. ի՞նչ սիրելիք, ի՞նչ արդ թերեւ առ ձեզ 'ի քաղաքդ իսկ և 'ի գաւառդ, եթէ ոչ զքերթուածս բերեմք իսկ և ածեմք՝ եթէ որպէս ձեզ թուեցեալ է առ այսպիսիս առնել: Զի՞նչ արդ թերեւ առ այսոցիկ թերեւ ուղղապէս տացուք պատասխանի աստուածային արանցն. քանզի ինձ իսկ թուի այսպէս ասել. ի՞նչ արիագոյնդ օտարացն, մեք եմք ինքեանք ողբերգութեան քերթողք ըստ զօրութեան՝ իբրու գեղեցկագունի, համանդամայն և արիագունի. և ամենայն մեր քաղաքավարութիւնս բաղկացեալ է նմանութիւն գեղեցկագոյն և արիագոյն կենցաղի՝ զոր արդ ասեմք մեք իսկ գոլ ողբերգութիւն որ չճարտագոյն է: Քերթողք իսկ արդ մեք, քերթողք իսկ և դուք. եմք ձի այդոցիկ և փոխանորդք արհեստի¹ և նահատակութեան գեղեցկագոյն իրիս: Որ և օրէն իսկ չճարիտ, միայն 'ի բաց կատարել..... որեալ² իբրու առ 'ի մէնջ յոյս է: Մի՞ արդ կարծիցէք զմեզ դիւրաւ իսկ այսպէս ըստ ձեզ երբեք առ մեզ

1 Յօրինակին՝ երկրորդ. «ւղղեցաք ըստ յունիս»:

2 Յօյնն αντίτεχνος: Կոնտակարեւոք կամ արտեսպակից, որպէս գտանեմք թարգմանեալ 'ի նախնեաց:

3 Յօյնն, αποταλῆναι πείραξαι:

Թողուլ տաղաւարս կառուցանելով ըստ վաճառարա-
նին, և գեղեցիկաձայն նմանողք 'ի ներքս մուծանելով,
մեծագոյն բարբառելով քան զմեզ՝ հրամայել ձեզ՝
հրապարակել առ մանկունս իսկ և կանայսն և՛ առ
ամենայն ամբոխն՝ յաղագս այսորիկ ասելով խոր-
հրդոց ոչ զնոյնս զոր մեք իսկ, այլ իբրու յոյժ և
ներհակք յոլովագոյն: Քանզի գրեթէ և մոլութիւն
կատարելապէս հասեալ իցէ մեզ իսկ և ամենայն քա-
ղաքին, ոչ որ 'ի մէնջ յորդորէ զձեզ առնել զայժ-
միկ ասացեալքս, նախ քան զգատեին 'ի սկզբանն
եթէ ասելիք և ճահաւորք քերթեցիք իսկ զի ասաս-
ցին իսկ 'ի միջի: Եւ եթէ ոչ այժմ 'իսկ, ով մանկունք՝
կակղագոյն երաժշտից ծնունդք, ցուցանելով իշխա-
նացն նախ զձերդ առ մերովս երգք, և եթէ նոյն
իսկ կամ լաւագոյն առ 'ի ձէնջ երեւեցին ասացեալ-
քն, տացուք ձեզ պար. ապ'եթէ ոչ, ով սիրելիք,
ոչ երբեք կարասցուք: Այսոքիկ արդ լիցի առ ամե-
նայն պար և ուսումն. յաղագս այսոցիկ 'ի միասին
կարգել օրինօք սովորութիւն՝ որիչ իսկ ծառայիցն
և որիչ տերանցն, եթէ հանդերձ իմով և Թուի ձեզ:
Կղիկիաւս. Ո՛րպէս ոչ հանդերձ քեւ Թուի այժ-
միկ այսպէս:

Պղատուն. Առաջին՝ համարք իսկ և որ ինչ առ
Թիւսն են ուսումն մի, և չափական երկայնութեան,
և տափարակի և խորութեան, իբրու մի իսկ: Լի-
կրորդ և երրորդ՝ աստեղացն շրջաբերութեանն՝ իբրու
առ միմեանս բնաւորեալ են գնալ. բայց զայսոսիկ
ամենայն 'ի միասին ոչ իբրու ստուգութեան հպե-
լով՝ պարտ է բազմաց ընդ աշխատանք արկանել.
այլ զմանս սակաւագոյնս, և զայնոսիկ՝ զորս յառա-
ջելով առ կատարածին ասասցուք, քանզի այսպէս
Թերևս վայելչական իցէ: Իսկ բազմութեանն՝ որ-
չափ 'ի սոցունց հարկաւոր են. և որպէս ուղղապէս
ասի՝ ոչ գիտեին իսկ բազմաց ամօթալի է. և 'ի ձե-
ռն ստուգութեան խնդրել զամենայն՝ ոչ դիւրին իսկ՝
և ոչ ամենեկին հնարաւոր: Բայց զհարկաւորն սո-
ցունց՝ իբրու ոչ է պատշաճ 'ի բաց ընկենուլ. այլ
Թուի իսկ աստուածոցն առաջինն առակելով և առ

այսոքիկ հայելով ասել իբրու ոչ աստուած ընդ հարկի երբեք երևեսցի մարտուցեալ. և որչափ աստուածայինք են՝ իսկ թուի ինձ թէ է և ՚ի հարկաւորացն: Քանզի ՚ի մարդկայնոցն իսկ՝ առ որս բազումք հայելով ասեն զայսպիսիս, սա ամենայն բանից երկարաւ է պարզագոյն:

Կդիմիաւ. Ո՞րմանք արդ են, ի՞նչ սիրելի, որք ոչ այսպէս ՚ի յուսմանցն են հարկաւորագոյն, և մանաւանդ՝ յաստուածայնոցն:

Պղատուն. Կարծեմ իսկ այնոքիկ զորս ոչ դք գործել և ոչ ուսեալ իսկ ամենեւին՝ ոչ երբեք արդեւք լինիցի աստուած, և ոչ դէ, և ոչ դիւցազին. իբրու անհնարաւ է ՚ի մարդկանէ փոյթ հանդերձ ջանիւ առնել, բազմաւ արդեւք կարօտասցի մարդ իսկ աստուածային լինել, ոչ զմի և ոչ զերկու և ոչ ամենեւին զգար և զկոճատ հնարելով ճանաչել. և ոչ թուել ամենեւին գիտելով, և ոչ զգիշեր և զտիւրնդ թուով արկանել հնարաւոր գոյով, առ լուսնի իսկ և արեգական և այլոց աստեղաց շրջաբերութիւնքն անհմտաբար ունելով զայսոսիկ: Արդ զամենայն իբրու ոչ հարկաւոր են ուսմունք հանդերձելոյն՝ գրեթէ զոր ինչ և իցէ՝ ՚ի գեղեցկագոյն ուսմանց գիտել բազում և յիմարութիւն տրամախոհութեանն: Իսկ արդ զորպիսիս իւրաքանչիւրս ՚ի սոցունց և իրչափ և երբ ուսանել պարտ է. և զինչ հանդերձ այլով ուրուք, և զինչ առանց այլոցն, և զամենայն խառնումն սոցունց: Այսոքիկ են զոր պարտ է նախ առնելով ուղղապէս՝ առ այլն հասանիլ՝ այսոցիկ առաջնորդելով ուսմանցս՝ ուսանել: Քանզի այսպէս բնութեամբ հասեալ ՚ի հարկն, ըստ որում ասեմք՝ ոչ զորք յաստուածոցն ոչ այժմիկ մարտնչել, և ոչ երբեք իցէ մարտնչելոց:

Կդիմիաւ. Թուի իսկ, ի՞նչ սիրելի, այժմ այսպէս ուսուցեալքդ ուղղապէս ասիլ, և ըստ բնութեան զոր ասեսդ:

Պղատուն. Զի ունի իսկ այսպէս, ի՞նչ կլնիս. բայց գիտարին է զայսոսիկ նախադասելով օրինադրել այսմիկ յեղանակաւս. այլ յայլում ժամանակի, եթէ

Թուի ձեզ, ստուգադոյն թերեւս օրինադրեցուք։
Կդիմիաւս. Թուիս մեզ, ով սիրելի, երկնչիլ 'ի
մերոյ առ այդպիսիքդ յանհմուտ սովորութենէս . ոչ
արդ օւղղապէս երկնչիս, այլ ջանա ասել՝ ոչ ինչ ծած-
կելով 'ի սակս այսոցիկ։

Պդաւոն. Երկնչիմ իսկ և յայդցանէ զորս դու
այժմիկ ասեսդ. բայց մանաւանդ զարհուրեալ եմ
յայնցանէ որ հասու են այսպիսի ուսմանցս, սակայն
չարապէս հասեալ. և քանզի ոչ ուրուք դժուարին և
ոչ ուժգին անհմութիւն, և բազմաուսումնութիւն՝
հանդերձ չարագոյն հրահանգօք լինի տուրժ 'ի յոյժ
մեծագունիցն։

Կդիմիաւս. Ճմարտապէս ասես։

Պդաւոն. Այսչափ այսուհետև իւրաքանչիւրոյ
ասել պարտ է ուսանել պատշաճ գոլ ազատացն՝ որ-
չափ և ամենեւին յոյժ յեգիպտոս մանկանց ամբոխ
հանդերձ գրօք ուսանի։ Նա զի նախ իսկ անհամարս
անարհեստաբար մանկանց գտեալ ուսմունք՝ հան-
դերձ խաղալեօք իսկ և հեշտութեամբ ուսանիլ, խըն-
ձորից իսկ ոմանք և պսակաց բաշխմունք, յոլովա-
գունից համանգամայն և նուազագունից յարմարե-
լով Թուօքն նոքիմք և մրցականաց, և մերկամար-
տուց 'ի վերայ հոսմանց իսկ, և ըմբռնել մասամբ
և ըստ կարգի, և իբրու բնաւորեալ են լինել. և
խաղալով բաժակք համանգամայն և ոսկեղէն և պղնձ
ձիս և արծաթեղէն, և այլոց ոմանց այսպիսեաց
խառնելով՝ որք և զամենայն բաշխելով այսպէս ասա-
ցի 'ի խաղալիս. յարմարելով զհարկաւոր Թուօքն
զվարս, օգտակար լինիցին այնոցիկ որ ուսանին առ
բանականցն իսկ դասութիւնս և յաժմունս, և զի-
նուորութիւնս և 'ի տնօրէնութիւնսն իսկ, Եւ ամե-
նայնիւ պիտանացուք զսոսա այսոքիւք, և յետ այ-
սոցիկ առ չափս՝ որչափ ունի երկայնութիւնք և լայ-
նութիւնք և խորութիւնք, առ ամենայն այսոքիկ
գոլով ումեմն բնութեամբ ծաղրական իսկ և գար-
շելի, անխոհեմութիւն ամենայն մարդկան յայսմանէ
'ի բաց փոխելով։

Կդիմիաւս. Զորպիսի ինչ արդ, և զո՞րք ասես զայ-

սոսիկ:

Պղատուն. Ո՛վ սիրելի Լլինիա, ամենևին իսկ սա-
կայն և ես լուեալ անագան երբեք զայն իսկ ախտ
մեր որ առ այսոցիկ է՝ սքանչացայ, և թուեցաւ ինձ
այս ինչ ոչ մարդկային՝ այլ վարազատեսակաց ոմանց
մանաւանդ գոլ կենդանեաց, և ամաչեցի իսկ ոչ
վասն անձին իմոյ միայն՝ այլ և վասն ամենեցուն
ելլենացոց:

Կդիկիսաւ. Յաղագս որոյ ասես, ասա զոր ասեսդ,
ո՛վ սիրելի:

Պղատուն. Ասացից արդ և մանաւանդ հարցանե-
լով քեզ ցուցից, և փոքր ինչ տուր ինձ պատասխա-
նի. ճանաչէս երբեք զերկայնութիւնն:

Կդիկիսաւ. Զիարդ:

Պղատուն. Եւ զլայնութիւն զի՞նչ:

Կդիկիսաւ. Ամենևին:

Պղատուն. Եւ այդոքիկ երկու՝ իցեն և երրորդ սո-
ցունց՝ զխորութիւնն:

Կդիկիսաւ. Ո՛րպէս ոչ:

Պղատուն. Իսկ արդ ոչ թուին քեզ այսոքիկ ամե-
նայն՝ գոլ չափելիս առ միմեանս:

Կդիկիսաւ. Այո:

Պղատուն. Երկայնութիւն իսկ առ երկայնութեան,
և լայնութիւն առ լայնութեան, և խորութիւն
այսպէս հնար գոլ չափելն բնութեամբ:

Կդիկիսաւ. Յոյժ իրաւացի:

Պղատուն. Ապա եթէ է՝ ոչ յոյժ իսկ և ոչ դիւ-
րաւ կարող զմանս, այլ զմիւս, և զմիւսս ոչ, բայց
դու զամենայն վարկանիս, թէ որպէս կարծես առ
այսոցիկ տրամակայել:

Կդիկիսաւ. '..... Թէ վատթարապէս:

Պղատուն. Եւ զի՞նչ երկայնութիւն իսկ և լայնու-
թիւն առ խորութեան, և կամ լայնութիւն իսկ և
երկայնութիւն առ միմեանս. ոչ արդեւք տրամա-
խոհիմք յաղագս այսոցիկ այսպէս ամենայն ելլե-
նացիք, իբրու հնար է այս չափիլ առ միմեանց իբ-

Յոյնն՝ քաջայայտ է թէ...

բու այսպէս:

Կդիկիսաւ. Ամենեցուն իսկ:

Պդատուն. Ապա թէ ոչ միով իւրիք ոչ երբեք հնար, բայց ամենեքեան որպէս ասացի՝ ելլենացիքս տրամախոհիմք իբրու զհնարաւորս՝ ոչ արդեւք արժան է վասն ամենայնի աւաղելով առել առ սոցա. հվ լաւագոյնդ ելլենացւոց, մի յայնցանէ յորոց ասացաք է այս ինչ գարշելի իսկ լինեն ոչ գիտելով՝ և գիտել զհարկաւորսն ոչ ինչ յոյժ բարի:

Կդիկիսաւ. Ո՞րպէս ոչ:

Պդատուն. Եւ առ այսոցիկ իսկ՝ այլ են այսոց բաղազունք, որովք իսկ բազում սխալանք այնոցիկ՝ եղբարք լինիցին մեզ սղալանացն:

Կդիկիսաւ. Ո՞րք արդ:

Պդատուն. Զափաւորացն իսկ և անչափիցն առ միմեանս՝ ըստ որում բնութեան լեալ են. Քանզի զայսոսիկ գիտելով՝ գիտել հարկաւոր է կամ ամենեւին գոյ յոռին, և նախարկելով միշտ միմեանց, դեգերուծն խաղալեացն քուէիցն յոյժ բերկրեալ, քան զծերագոյնքն դեգերելով ջանալ առ սոցունց արժանի պարապմամբն:

Կդիկիսաւ. Թերեւ թուի նման գոյ քուէիցն խաղալիսն և այդ իսկ ուսմունքդ միմեանց, և ոչ ամենեւին յոյժ որոշեալ:

Պդատուն. Զայսոսիկ այժմիկ ես, հվ Լլինիա, ասեմ համբալեացն ուսանել. զի ոչ վնասակարք են և ոչ դժուարինք, այլ հանդերձ խաղալեւք ուսանելով օգտէ իսկ, վնաս ինչ ոչ է քաղաքին. ապ'եթէ դք այլաբար ասասցէ՝ լսել պարտ է:

Կդիկիսաւ. Ո՞րպէս ոչ:

Պդատուն. Սակայն թէ այսպէս այսորիկ ունելով երեւեսցին, յայտ է թէ նախապատուիցեմք զսոսա, և ոչ այսպէս ունել երեւելով տացի պատասխանի:

Կդիկիսաւ. Յայտ է թէ սակայն զինչ ոչ ապաքէն այժմիկ, հվ սիրելի, կացցէ այսոքիկ, իբրու գոյով՝ ի պատշաճաւոր ուսմանցն՝ զի ոչ իցէ մեզ թափուր օրինացն իրս:

Պդատուն. Կացցէ իսկ իբրու առհաւատչեայ լու-

ծանելի յայլ քաղաքավարութենէն, եթէ ոչ զմեզ՝
զդրողքս, և կամ զձեզ զեղեալքդ ոչ միով իւիք
պատուասիրիցէ:

Կդիւնիաս. Արդար ասես:

Պդատուն. Զդրութիւնս երից աստեղացն զարդ
յետ այսոցիկ տես զուսումն համբական, եթէ մեզ
հաճոյ իցէ ասացեալն և կամ ներհան:

Կդիւնիաս. Ասա միայն:

Պդատուն. Եւ պրանչումն մեծ իսկ առ այսոցիկ, և
ոչ միով իւիք ոչ երբեք ներելի:

Կդիւնիաս. Որպիսի՞ն է արդ:

Պդատուն. Զմեծագոյն աստուածն, և զբոլոր աշ-
խարհ ճանաչեմք ոչ խնդրել պարտ գոլ, և ոչ գոյ
արդարագոյն:

Կդիւնիաս. Բայց թուի ամենայն ինչ այսորիկ ներ-
հական լինելով՝ ուղղապէս թերեւ լինել, որպէս
ասացեր:

Պդատուն. Հրաշափառ է իսկ ասացեալդ, և ոչ
արդեւք ծերագունից որ կարծիցէ վայելչական գոլ
զայս ինչ՝ յոյժ թերեւ որ գեղեցկագոյն ինչք կար-
ծիցէ ճշմարիտ գոլ ուսումն և քաղաքի պատշաճ,
և այն ամենեցուն սիրելի, միով արդ յեղանակաւ
հնարաւոր իցէ տակաւին ոչ ասել:

Կդիւնիաս. Իբաւապէս ասես, այլ յաղաքս աս-
տեղաց ուսումն ինչ այսպիսի վերստին գտցուք:

Պդատուն. Ո՛վ արք բարիք, սուտք եմք այժմիկ
իբրու տաղ ասել ամենեքեան ելլենացիքս, զմեծացն
աստուածոցն՝ արեգակնէն իսկ միանգամայն և զլուս-
նէն:

Կդիւնիաս. Ո՞րպէս սուտք:

Պդատուն. Ասեմք զսոսա ոչ երբեք զնոյնն ճանա-
պարհն ընթանալ, և այլ վաղվաղակի հանդերձ սո-
քօք՝ աստեղս մականունելով մոլորականք զսոսա:

Կդիւնիաս. Այո, երդնուլով յԱրամազդ, ով սիրե-
լի, ասեմ զի ճշմարիտ ասես զայս ինչ՝ քանզի ի
կենցաղումս բազում անգամ տեսայ և ես զլուսա-
բերն և զգիշերավառն և զայլս ոմանս, ոչ երբեք
գնալով առ նոյն ընթացս, այլ ամենեւին մոլորելով:

բայց զարեգակն երբեք և զլուսինն, առնելով միշտ զայս ինչ զոր ինչ ամենեքեան 'ի միասին գիտեմք:

Պրատուն. Այսօրիկ է այսուհետև, Մեգիլէ իսկ և Ելինիա, այժմիկ զոր ինչ արդ ասեմ պարտ գոլ յաղագս աստուածոցն որ առ յերկինս են, զմերս իսկ քաղաքացիքս և զհամբակս մինչև ցայսվայր ուսանիլ յաղագս այսօրիկ ամենեցուն, մինչև ոչ լեզուագարեւ յաղագս սոցա. այլ միշտ բարեբանել զոհելով իսկ և ըզիւք աղօթս առնելով բարեպաշտապէս:

Կդիկնիս. Այս իսկ է ուղիղ, եթէ նախ հնար իցէ զոր ինչ ասեսդ ուսանել. ապ'եթէ՝ ոչ ասեմք ինչ յաղագս սոցա այժմիկ ուղղապէս, բայց ուսանելով իսկ ասասցուք, ներեմ և ես զայս ինչ, այսչափ և այսպէս գոլով ուսանիլ պարտ գոլ զայսօրիկ: Արդ իբրու ունելով՝ եղիցի այսպէս, փութա դու իսկ պատմել ամենեկին, և մեք 'ի միասին հետեւիլ քեզ ուսանելով:

Պրատուն. Այլ է իսկ ոչ գիւրին ուսանելոյ զոր ինչ ասեմս, և ոչ ամենեկն դժուարին, և ոչ բազում ժամանակի ուրուք կարօտանայ. և նշանք ես այսօրիկ ոչ նոր և ոչ նախնի 'ի լուոյ երկաքան չիւրոցս՝ զոր այժմիկ ոչ բազում ժամանակաւ յայտնել ինձ հնար է, և մանաւանդ. դժուարինք գոլով, ոչ երբեք թերեւս իբրու էր յայտնել այսչափ գոլով:

Կդիկնիս. Ընմարիտ ասես: Այլ և զինչ ասես զուսումնս զայս ինչ, զոր և սքանչելի ասես և պատշաճաւոր ուսանիլ համբակաց, և մեզ ոչ գիտել: Փորձ արա յաղագս սորս իսկ ասել այսչափ իբրու հաւաստագոյն:

Պրատուն. Պարտ է իսկ փորձ առնել. զի ոչ է այս իսկ, ով արիագոյնք, աւանդութիւնս ուղիւղ յաղագս լուսնի և արեգական և այլոց աստեղաց, իբրու թերեւս մոլորիցին երբեք, այլ ամենայն այսմիկ ներհական ունի: Քանզի նոյն իսկ ճանապարհաւն և ոչ բազումք իւրաքանչիւր, այլ միով միշտ շրջանակի ընթանայ. բայց երեւի բազում ճանապարհս բերեալ, և արագագոյն սոցունց գոլով, հեղգագոյն ոչ ուղղապէս իսկ կարծիցի, այլ ներհակն ներհակապէս:

Այսօրիկ արդ եթէ բնաւորեալ են այսպէս, և մեք ոչ այսպէս կարծեսցուք իսկ, եթէ 'ի ստադիոնի երիւ վարքն ընթանային այսպէս և երկարք առ ընթացս, և յաղաքս սոցա ևս խորհէաք զայս ինչ և առասէաք զարագագոյնն, և ներբողեանք իսկ առնելով երգէաք զպարտեալն՝ յաղթեալ, ոչ թերևս ուղղապէս և ոչ կարծեմ սիրելաբար մեր ընթացողացն արդեւք զնեք բողեանսն մատուցանել: Մարդկան գոլով, և այժմ՝ արդ առ աստուածք զնոյնքն զայսոսիկ սխալելով մեր, ոչ արդեւք կարծիցեմք ծիծաղելի ինչ և ոչ ուղիւղ անտանօր և առ այսօրիկ լինիցի:

Կդիկնիաս. Ծիծաղելի իսկ:

Պդաւոռն. Ոչ և միով իւիք սակայն, և ոչ իսկ աստուածասէր սուտ համբաւ մեր առ աստուածս երգելով:

Կդիկնիաս. Ճշմարտապէս են իսկ այդօրիկ:

Պդաւոռն. Ոչ ապաքէն թերևս իսկ ցուցանեմք այսպէս այսօրիկ ունելով ուսանել պարտ է մինչև ցայս վայր զայսոսիկ զամենայն, և ոչ ցուցանելով սուցա՝ թոյլ պարտ է, և այսօրիկ մեզ այսպէս 'ի միասին կացցէ:

Կդիկնիաս. Եւ այդ իրաւացի է ամենեւին:

Պդաւոռն. Այսուհետեւ արդ պարտ է ասել՝ կատարած ունեւոր ինչ յաղաքս խրատու և ուսմանց են օրէնք: Իսկ յաղաքս որսոյ այսպէս խորհիլ պարտ է, և յաղաքս ամենեցուն որչափ այսպիսի են: Քանզի դժուարին օրինադրին կարգաւորելով և մեծ ինչ գոլ՝ զեղեալ օրէնսն 'ի բաց փոխել, և այլ ինչ ըստ օրինացն գոլ. 'ի մէջ խրատու իսկ և օրինացն համանգամայն բնաւորեալ, որ և բազում անգամ եհաս առ մերոց բանիցս՝ իբրու առ յոյժ մանկանցն նորագոյն սննդեան: Քանզի ոչ ասեմք գոլ ասելով իսկ սղբա՝ իբրու օրէնք եղեալ, կարծել գոլ զսոցա բազում անհմուլթեամբ լինել գրոց: Իսկ այսպէս օրինաց և բոլոր քաղաքավարութեանն, ոչ կատարեալ լիցի առաքինութեամբ տարբերեալ քաղաքացւոյն գովասանութիւնն, յորժամ ոք ասիցէ զսա պաշտելով օրինացն արիապէս, հաւանելով մանաւանդ զսա

գոլ բարի և կատարելագոյն. այսպէս ասելով՝ իբրու
թերևս որ օրինադրէն՝ օրինադրելով իսկ և գովե-
լով և պարսաւելով՝ հաւանելով գրոցն, ելցէ 'ի
կենցաղոյս առանց սխալանաց: Այս իսկ բանս ուղ-
ղագոյն է առ գովասանութիւն քաղաքականի, և
օրինադրին իսկ պարտ է ճշմարտապէս ոչ միայն գրել
զօրէնսն, այլ ըստ օրինացն՝ որչափ թերի սմա թը-
ւիցի և ոչ բարի գոլ, առ օրէնսն շարամանելով գրել-
բայց ծայրագոյն քաղաքացին՝ ոչ ինչ նուազէ զայսո-
սիկ հաստատել՝ քան եթէ զայնոքիւք որ տուրժիւք
ընդ օրինօք ըմբռնեալ է:

Եւ այժմիկ իսկ առ հասեալ ժամս որպիսի վկայ
'ի վերայ ածեմք՝ յայտնեսցէ թերևս այս ինչ զոր
կամիմք ասել՝ Քանզի որս՝ ամենեւին յոյժ ինչ իսկ
է իսկ իրողութիւն, պարառեալ անուամբ այժմ գրե-
թէ միով: Քանզի բազում է ջրայնւոցն, և բազում
իսկ թռչնոցն. և ամենեւին բազում հետեակ որսոր-
դութիւնքն առ ցամաքաւս՝ ոչ միայն երէոցն՝ այլ և
մարդկան արժանի է զմտաւ ածել որս՝ զայն իսկ որ
առ պատերազմաւն. բայց բազում է և ըստ սիրե-
լութեան որսալն, բայց ոմն գովասանութիւն և ոմն
պարսաւանք ունի: Եւ գողութիւնք իսկ և աւազա-
կաց, և զօրաց առ զօրս հանդիպումն՝ որպէս են. բայց
յաղագս որսոյ դնելով օրինադրին զօրէնս՝ ոչ առանց
յայտնելոյ զայսոսիկ թէ որպիսի ինչ են, և ոչ 'ի վերայ
ամենեցուն դասութիւնք, և կամ տուրժս մակա-
դրելով սպառնական օրէնս դնել: Զինչ արդ պարտ է
առնել առ այսոսիկ օրինադրին: Զոմն գովել, և զու-
մըն պարսաւել պարտ է յաղագս որսոյ ըստ համա-
կացն աշխատանքն իսկ և ճահաւորութիւնքն. և համ-
բակին լսելով հաւանիլ, և ոչ 'ի հեշտութենէ և
ոչ յաշխատանացն խափանել սմա, և այնոցիկ որ առ
իւրաքանչիւրս սպառնացեալ են հանդերձ տուրժիւ:
Եւ օրինադրեալ զմանս՝ որ հանդերձ գովասանու-
թեան ասելով մանաւանդ պատուել, և զհրամայեալ
սըն կատարել. այսոցիկ արդ նախ ասելով ըստ կար-
գի՝ թերևս լինիցի չափաւոր գովասանութիւն և պար-
սաւանք որսոյ, որ զանձինսն նորագունիցն վեհագոյ-

ներս իսկ կատարէ, գովելովն և պարսաւելով զներ-
հակա ասեմք:

Արդ զոր ինչ յետ այսոցիկ պարտ է ասել ըստ
կարգի ողջունելով 'ի ձեռն ըղձից զհամբալքն, իվ սի-
րելիք, և ապա զձեզ ոչ ինչ ցանկութիւն, և ոչ տրա-
փումն առ ծովն որսոյն ընկալցի երբեք, և ոչ կարթ-
արկութիւն, և ոչ ինչ ամենեկին 'ի ջրային կենդա-
նեաց' և ոչ յարթութենէ և ոչ ննջելով գոր-
ծեաց խափանեալ որսօքն աշխատիլ: Եւ ոչ որս մարդ-
կան առ ծովն, և ոչ աւազակութեան ցանկութիւն՝
հասանելով որսորդք անօրէնք և արիւնահեղք կատա-
րեսցէ զձեզ 'ի գողութիւն իսկ, ոչ 'ի գաւառի և
ոչ 'ի քաղաքի, և ոչ վերջինք սահմանք հասցէ 'ի
միտք ձեր մերձենալ. և թռչնոց որսոյ ողային տրա-
փումն, ոչ յոյժ ինչ ազատային գոլով՝ հասցէ առ ոմն
'ի նորագունիցն:

Այլ ցամաքայնոց միայն որսորդութիւն, և այլ
ինչ դիտողութիւն իցէ մերոց իսկ նահատակաց. յու-
րոց ոմն 'ի քուն եղելոց ըստ մասանց գիշերայնոցն
կոչելով որս հեղգ արանց, ոչ արժանի գովասանու-
թեան, և ոչ այն իսկ որ դադարմունք աշխատանաց
ունելով գործօք և որոգայթիւք, այլ ոչ աշխատա-
սէր հոգւոյ յաղթութեամբ ըմբռնեն զվայրենի
երէոց զօրութիւն: Միայն ամենեցուն արիագոյն և
լաւագոյն է չորքոտանեացն որս երիվարօք և շամբք՝
իւրոց մարմնօքն որսալով, որոց ամենեցուն յաղթեն
ընթացիւք և գանիւք և նետաձգութեամբ, ինք-
նաձեռն որսալով այնոքիկ որոց աստուածային արու-
թեանն փոյթ: Արդ յաղագս այսոցիկ ամենեցուն
գովասանութիւն իսկ և պարսաւ իցէ արդեւք «սացեալ
զբան. և օրէնք իսկ այսպէս: Զայսոսիկ իսկ զսրբազան
որսորդքս մի որ խափանեսցէ, յոր ժամ և ուր իցէ թե-
րեւս կամելով որսալ, այլ 'ի գիշերի շրջեալ զոք շամբք
և հնարիւք հաւատացեալ. ոչ որ ոչ երբեք թողու-
ցու որսալ ոչ ուրուք՝ և զայն իսկ որ զհաւս որսոյ
առ խափան լերունս՝ ոչ որ արգելուցու: Իսկ առ
գործեալ տեղին և տաճարք սուրբք խափանեսցէ
որ հանդիպեսցի: Եւ ջրային որսորդ բաց 'ի լճաց

նաւահանգստից, և որ առ տաճարս են ջուրք, գետք
խկ և շամբք և լիճք. այլ առ այլս ունիցի համար.
ձակուլթիւն որսալ, ոչ վարելով գեղիւք պղտորելով
զջուրսն: Այժմ արդ աւասիկ ամենեցուն կատարած
ունել ասել պարտ է՝ որ ինչ յաղագս խրատու են
օրինակք:

Կդիմիաս. Բարեւք ասեօ:

ՊՂԱՏՈՆԻ

ՕՐԷՆՔԻ ԿԱՄ ՕՐԻՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

ՈՒԹԵՐՈՐԴ

Պղատուն. Այսօրիկ մեզ հուպ է՝ կագեն իսկ և օրինադրեն տօնք, յետ այնօրիկ որ 'ի Դելփիս են դիւթուծինք, զոր և ոմանք յայլոց աստուածոց վեհագոյն և լաւագոյն լինիցի քաղաքին զոհելով, թէ երբ կամ որչափ իցեն թուով, գրեթէ հաւասարապէս թերեւ մեր իցէ օրինադրեն զոմանս իսկ 'ի սոցանէ:

Կլիկիաւ. Թերեւ զթին իսկ:

Պղատուն. Զթին արդ յառաջագոյն ասասցուք, Զի իցեն 'ի հնգէն իսկ և 'ի վաթմանէն և յերեք հարիւրոցն ոչ ինչ պակասեալք, իբրու զի մի ինչ իշխանութին թերեւ զոհիցէ յաստուածոցն կամ 'ի դիցն միշտ վասն քաղաքին և նոցուն ստացուածոցն, և զայսոսիկ 'ի միասին գոլով պատմողք և քահանայք և քահանայուհիք և դիւթք՝ հանդերձ օրինապահօքն, կարգելով զոր ինչ պակասեցուցանել հարկ լինիցի օրինադրին: Եւ արդ սորա իսկ նորին բարեմտութեամբ ներող լինել պարտ է այսմիկ՝ որ պակասեցուցէ սոցա զնոյնս. քանզի օրէնս ասէ՝ երկու տասան տօնք գոլ երկոտասանից աստուածոցն, այնօրիկ որոց իւրաքանչիւրն ազգ իցէ մականուն, զօհելով սոցունց իւրաքանչիւրոց ներամեայ պատարադք, և պարս երաժշտական և նահատակութիւնք: Եւ վարժմանցն՝ ըստ որում վայել է հատուցանելով, նոցունց աստուածոցն համանգամայն և մասանցըն իւրաքանչիւրոց, և կանանց իսկ տօնք որչափ

առանց արանց պատճառին, և որչափ ևս ոչ հատու-
ցանելով տակաւին իսկ և սանդարամետականացն,
և այնոցիկ որչափ երկնային աստուածք մականուա-
նել պարտ է. և զայն որ սոցունց հետեւին՝ ոչ է
պարտ ՚ի միասին խառնել, այլ յորոշել ՚ի Պզուտոնի
ամենանն՝ որ է տամներորդ՝ ըստ օրինացն բա-
ցատրելով. և ոչ է պարտ դժնի գոյով պատերազ-
մական մարդկան աստուածոցս այս, այլ պատուել
պարտ է իբրու միշտ գոյով սմա մարդկան սեռի
քաջագոյն. քանզի հաղորդութիւն հոգւոյ և մար-
մնոյ ոչ իցէ վեհագոյն՝ լուծանելոյ, իբրու ես իսկ ասեմ,
փութով:

Առ այսոցիկ տրամախոհութիւն պարտ է ունել
այսպիսի՝ այնոցիկ որ բաժանելոցն են՝ բաւականա-
պէս զայնոսիկ. իբրու զի իցէ մեզ քաղաքս որպէս
ոչ որ թերևս գտցէ զայլ որ յայնցանէ որ այժմիկ
յաղագոս ժամանակի պարապման և հարկաւոր իշ-
խանութեանց. և պարտ է սմա իբրու միոյ ումեմ
մարդոյ կեալ բարեւք, և բարեբաստութեամբ կե-
ցելոցն՝ հարկ գոլ յառաջագոյն ոչ ինքեանց անիրա-
ւել, և ոչ ՚ի ձեռն այլոց ոմանց անիրաւիլ, ի սո-
ցունց մինն իսկ ոչ է յոյժ դժուարին. իսկ զորու-
թիւնս տալն զի ՚ի ձեռն այլ ուրուք ոչ անիրաւի,
ամենեկին դժուարին է. և ոչ իցէ սմա այլաբար կա-
տարելապէս ընկալուլ զայս ինչ, եթէ ոչ կատա-
րեալ իցէ բարութեամբ: Եւ արդ նոյնպէս է և
քաղաքի, գոլ լինելով իսկ բարիկենցաղ՝ խաղա-
ղական, և եթէ մարտիցէ որ յարտաբուստ՝ կամ
՚ի ներբուստ արդեւք չար: Այսոցիկ գրեթէ այս-
պէս ունելով՝ ոչ ՚ի պատերազմի զպատերազմ ինչ իւ-
րաքանչիւրոց նախ կրթել պարտ է, այլ ՚ի խաղա-
ղութեան ժամանակին: Պարտ է այսուհետև յիւրա-
քանչիւրում ամենան զինուորիլ, ոչ նուազագոյն կամ
՚ի միում աւուր, այլ յոլովագոյն իշխանաց ՚ի միա-
սին, և ոչ զանգիտիցեն ՚ի ձմերայնոյ, կամ ՚ի տա-
պէ խորշակի, ոչ խորշելով սոցունց կանանց և ման-
կանց, յորժամ ՚ի միասին զամբոխն հանդիսօրէն հա-
նել այնպէս կարգիցեն իշխանքն. բայց յայնժամ և

ըստ մասանց զբարիս ինչ խաղալիս միշտ հնարել
զօհիւք, իբրու զի լինիցին մարտք ինչ տօնականք
նմանելով զպատերազմականն՝ իբրու յաւետագոյն և
հաստատուն մարտք և յաղթութիւնք. և արիութեան
պարգևք իւրաքանչիւրոց սոցունց բաշխել պարտ է,
և ներբողեանս և պարսաւս առնել միմեանց՝ որպէս
իւրաքանչիւրոց լինիցի առ նահատակութեանցն. և
յամենայն կենցաղին զայն իսկ որ արիագոյն թը-
ւիցի գո՛ղ՝ զարդարելով զայն, որ ոչ իսկ պարսաւելով.
բայց քերթող լինիցի այսպիսեացս ոչ ամենայն որ,
այլ եղեալ յառաջագոյն ոչ նուազագոյն յիսուն ա-
մաց, և ոչ ՚ի սոցունց օրչափ քերթողութիւն իսկ և
երաժիշտ բաւականապէս ստացեալ իցեն յանձինս
իւրեանց: Բայց բարի գործ և երևելի ոչ ինչ ոչ եր-
բեք ևս արարեալք, և այլ օրչափ բարիք ինքեանք
և պատուականք՝ ՚ի քաղաքի բարի գործոց գոլով
գոյացուցիւք՝ այսպիսեացս երգիցեն քերթուածք, ե-
թէ և ոչ երաժշտականաւ իցեն բնաւորեալ. և ընտ-
րութիւն սոցա իցէ առ ՚ի խրատողէն իսկ և յայ-
լոց օրինապահայն. զայս ինչ բացատրելով սոցա պա-
տիւ, զի համարձակութիւն առ երաժիշտքն սոցունց
գոլ միայն: Իսկ այլոցն ոչ և մի ինչ լինել իշխանու-
թիւն, և ոչ համարձակել ումմն երգել երաժիշտ
ինչ առանց ընտրութեան, ոչ դատելով օրինապա-
հացն, և ոչ թէ և հեշտագոյն իցէ Թամիւռոսի իսկ
և որփիական օրհնութեանցն: Այլ օրչափ սրբազան
իսկ քերթուածս յընտրելով աւանդիցեն աստուա-
ծոցն, և օրչափ բարի արանց ելով՝ պարսաւելով և
կամ գովելով զմանս, դատեցաւ զայսպիսի ինչ գոր-
ծել չափաւորապէս: Զնոյնս իսկ ասեմ յաղաքս զի.
նուորութեան, և այնմիկ որ առ քերդածն է համար-
ձակութեան՝ կանանց իսկ և արանց լինել նմանա-
պէս: Բայց պատշաճ է վերստին բերել, և ցուցա-
նել ինքեամբ զօրինադիրն բանիւս. Բեր զո՞ որ սնու-
ցանիմբ պատրաստեալ զբոլոր քաղաքս. ոչ արդեւք
նահատակք մեծից աշխատանաց, որոց բիւրիւնք իցեն
ընդդիմամարտք, և ամենևին իսկ ասիցէ որ թերևս ուղ-
ղապէս ասելով: Զինչ արդ եթէ մրցիցի և կամ զայ.

լոց յաղթող խաղալեացն սնուցանէաք խաղացողք՝
և կամ այլ ինչ յայսպիսեացս աշխատանաց նահա-
տակք, եթէ և ոչ ՚ի նոյնդ իսկ արդեւք հասանէաք
նահատակութիւն յառաջագոյն ժամանակին. ոչ ինչ
օր ըստ օրէ առ միմեանս մարտնչէաք, և եթէ մըր-
ցականք գոլով ամենեկին յոյժ իսկ աւուրք՝ նախ քան
զնահատակութեան ուսանէաք մարտնչել. և աշխա-
տէաք նմանելով յամենայնի զայնոսիկ՝ որչափ հան-
դերձեալ էաք յայնժամ ՚ի պէտս բերել յաղագս
յաղթութեանն մարտնչելով. և իբրու մերձաւոր նմա-
նութեանն հասանելով՝ փոխանակ խրացիցն՝ զնդա-
տեսակ այլ ինչ որ գանս առնէ՝ ըմբռնել կարգէաք,
իբրու զի խորշմունքն գանիցն ըստ որում հնար էր
բաւականապէս առնէին զխոկումն. Եւ կամ եթէ
պատահէր մեզ կցորդ ոչ ունել կրթութեանց յոր-
վագոյն՝ ոչ արդեւք յանդգնէաք՝ եթէ ժպտելոյ ոչ
խորշէաք, կախելով ինչ պատկեր՝ անշունչ կրթիլ առ
սովաւ, և տակաւին յամենայն շնչաւորացն և յան-
շնչիցն տարակուսելով երբեք վասն ոչ գոլոյ մեզ կցորդ
կրթութեան, ոչ արդեւք յանդգնէաք իսկ առան-
ձին մեք ստուերամարտք լինել ճշմարտագէտ, և կամ
այլ զինչ երբեք զձեռնաբաշխութեանն՝ խոկումն ասի-
ցէ որ լինել:

Կդիմիաւ. Ո՛վ սիրելի, գրեթէ այլ ոչ ինչ բաց
յայտմանէ զոր ինչ դու այժմ բարբառեցար:

Պդաւոռն. Զինչ արդ և քաղաքին պատերազմա-
կանն՝ եթէ վատթարագոյն ինչ պատրաստելով այս-
պիսի աշխատանաց՝ առ մեծագոյնն նահատակու-
թեանց յիւրաքանչիւր ժամու համարձակիցի հա-
սանել՝ մարտնչելով յաղագս՝ անձին և մանկանց և
ընչից և բոլոր քաղաքին, և յայսցանէ երկուցեալ օրի-
նադրին ՚ի սոցունց առ միմեանս կրթութեանց՝ զի
մի երևեսցի ոմանց ծիծաղելի, ոչ արդեւք օրինա-
դրիցէ զինուորիլ հրամայելով մանաւանդ յիւրաքան-
չիւրում ժամու զայն ինչ որ մանրագոյնքն են և ա-

1 Յօրինակին՝ պարք էր. ուղղեցաք ըստ բնագրին:

2 Յոյնն՝ Ψευδομίαν.

աւանց զինից պարբ իսկ և կրթականք, առ այսոքիկ համանգամայն փոյթ առնելով, իսկ զայնոսիկ որ մեծագոյնք են կրթութիւնք՝ ոչ նուազագոյն քան եթէ ըստ իւրաքանչիւրում ամենան հրամայիցէ առ նեւ հանդէպք առ միմեանս՝ առնելով ըստ ամենայն գաւառի, զհասու լինելն վայրից ինչ պատճառ դնելով հանդիսին, դասութիւն ունելով և զամենայն ճշմարտապէս նմանութիւն պատերազմական. ՚ի գունդս գունդս մարտընելով, և նետաձգութիւնք իբրու հուպ ճշմարտագունիցն ՚ի պէտս բերելով վնասարար նետիւք՝ իբրու զի ոչ ամենեւին առանց երկիւղի առ միմեանս խաղալիքն լինիցի, այլ արհաւիրս ունիցի. և յայտ առնէ ումեմն յեղանակաւ զարին և զոչն. և ոմանց պատիւք, և ոմանց անարգանս ուղղապէս բաշխելով, զբոլոր քաղաքն առ ճշմարիտ նահատակութիւնն յամենայն կենցաղումն պատրաստ և պիտանացու:

Եւ արդ ումեմն այսպէս մեռանելով, իբրու ակամայ եղեալ սպանմանն դիցէ սպանողն, ըստ օրինաց մաքրելով՝ մաքուր գոլով ձեռօք, վարկանելով մարդկան ոչ բազմաց վաղձանելով, այլ դարձեալ չո վատթարագոյնս բուսանել, Բայց երկիւղին՝ իբրու վախճանելով, առ ամենայն այսպիսիքս կրթութիւն ոչ գտանել ոչ ՚ի լաւագունիցն քաղաքի, ոչ փոքր այլ մեծագոյն չար իցէ՝ քան զայն ինչ:

Կդիկնիսաւ. Ասեմք և մեք ՚ի միասին, իվ սիրելի, զայսպիսիս պարտ գոլ և օրինադրել և խորհել ամենայն քաղաքի:

Պդաւտոն. Գիտեմք ամենեքեան զպատճառն վասն որոյ և այժմ առ քաղաքս այսպիսի պարտ և աշխատութիւնք ոչ ինչ և ոչ միով իւրիք գոլ, այլ ամենեւին ինչ փոքումբք, եթէ ասասցուք՝ վասն անուսումնութեան բազմաց և դնողացն սոցունց զօրէնսն:

Կդիկնիսաւ. Է՞ իսկ:

Պդաւտոն. Ոչ իւրիք, իվ երանելի Կլինիա, այլ երկու պարտ է ասել գոլ սոցունց պատճառաց, և մանաւանդ բաւականապէս:

Կդիկնիսաւ. Որո՞ց:

Պդաւտոն. Մին՝ ՚ի ձեռն տուփանաց փարթամու:

Թեան յամենայն ժամանակի անպարպուծիւն ան-
նելով այլոցն փոյթ առնել՝ բայց յիւրոցն ստացուա-
ծոց. ընդ որոց կանխելով ամենայն հոգի քաղա-
քացւոյ՝ ամենայն և ոչ երբեք կարիցէ առ այլ ինչ փոյթ
առնել՝ բաց ի շահելոյն ինչ զօրհանապազ. և զոր ինչ առ
այսմիկ բերէ սովորութիւն կամ խորհուրդս առանձինն
ամենայն որ ուսանել իսկ և կրթիլ պատրաստագոյն է,
և առ այլոքն ծաղր առնել: Այս ինչ մի իսկ, և զայս
ինչ մի պատճառ պարտ է անել. ոչ զայս ինչ, և
ոչ զայլ ինչ ազնիւ և բարի կամել խորհուրդ փու-
թալոյն քաղաքի, այլ վասն ոսկոյն և արծաթոյն ան-
յագութեանն՝ զամենայն արհեստ և զհնար, գե-
ղեցկագոյն իսկ և տարաձեւագոյն, կամիլ հանդուր-
ժել ամենայն առնել Թէ հանդերձեալ իցէ փար-
թամ գոլ. և գործ գործել արդարագոյն իսկ և
անարդարագոյն և ամենեւին գարշելի, ոչ ինչ դժնի
գոլով, եթէ միայն օւնիցի զօրութիւն գազանաբար
ուտել պէսպէս և ըմպել. նոյնպէս և ափռողիտակա-
նաց՝ ամենեւին զամենայն յագեցումն պարգեւել:

Կդիմիաւ. Ուղղապէս իսկ:

Պղատուն. Այսուհետեւ այս իսկ զոր ասեմն կացցէ
մի պատճառ՝ խափանելով և ոչ այլ ինչ բարի՝ և ոչ
զոր ինչ առ պատերազմին են իրս՝ բաւականապէս
Թողոյն կրթիլ քաղաքին, այլ վաճառականք իսկ և
նաւավարք և պաշտօնեայք՝ ամենեւին զընութեամբ
զարդարեալքն ի մարդկանէ գործելով, և զարիա-
գոյնքն աւազակք և պարսպահատք և տաճարակա-
պուտք՝ և Թշնամիք և հարստահարականք առնելով,
և մանաւանդ է յորժամ ոչ տարաբնակք գոլով սա-
կայն Թշուառականք:

Կդիմիաւ. Ո՞րպէս ասես:

Պղատուն. Ո՞րպէս արդ զնոսա իսկ ոչ ասացից Թե-
րեւս ամենեւին Թշուառականք՝ որոց հնար է ի ձեռն
կենցաղոյս քաղցնուլով՝ միշտ ընդ անձինս իւրեանց
մարտնչել:

Կդիմիաւ. Այս իսկ արդ մի. և զերկրորդ պատ-
ճառն զո՞ որ ասես, ի՞նչ սիրելի:

Պղատուն. Բարեւք յիշեցուցեր:

Կդիմիաս. Զայս իսկ արդ ասես դու մի, 'ի ձեռն կենցաղոյս անյապ խնդրուածս առտուելով, իւրաքանչիւրում զանպարապութեան արգել լինիցի ոչ բարեւք կրթիլ առ պատերազմին իրս իւրաքանչիւրոց. արդ զերկրորդն իսկ ասա:

Պդատուն. Արդեւք ոչ ասել, այլ և դեգերել ինձ թուի վասն տարակուսանաց:

Կդիմիաս. Ոչ. այլ իբրու ատելով թուիս մեզ խափանող լինել այսպիսի բարուցս, յաւետագոյն քան զոր կարօտանայ բանիւս որ 'ի վերայ է հասեալ:

Պդատուն. Բարեւք, ով սիրելիք, մակաստեցիք ինձ. և որ ինչ յետ այսորիկ է լուարուք, արդեւք իբրու նմանեալ է:

Կդիմիաս. Ասա միայն:

Պդատուն. Քաղաքավարութեան իսկ պատճառս գող ասեմ, զոր բազում անգամ ասացի յառաջագոյն բանիւքն, հրապարակակալութիւն՝ սուղ իշխաք նութիւն և հարստահարութիւն: Արդ զի յայսցանէ քաղաքավարութիւն իսկ ոչ և մի՝ այլ հակառակութիւնք ամենայն, ասացին արդեւք ուղղագոյն: Քանզի առ կամաւորս կամաւոր ոչ և մի, այլ առ ակամայս կամաւոր իշխէ հանդերձ միշտ ոմամք բռնութեամբ. և երկնչելով իշխան՝ յայնմանէ որ ընդ իշխանութեամբն է, ոչ բարի և ոչ փարթամ և ոչ զօրաւոր և ոչ արիագոյն և ոչ ամենեկն պատերազմական կամաւ թողուցու երբեք լինել: Այսորիկ արդ երկու՝ են ամենեցուն իսկ պակաս փոքում զանազանապէս պատճառք, և 'ի սոցանէ արդ ճմարտապէս լինին տարբերութիւնք: Բայց այժմ քաղաքավարութեան իրս, զոր օրինադրելով ասեմք, 'ի բաց ճողոպրեալ է յերկաքանչիւրոց. քանզի պարագրութիւն ունի մեծագոյն, և ազատեալք են 'ի միմեանց. և ընչասէրք՝ նուազ թերևս կարծեմ լինիցին յայսցանէ օրինացս, իբրու վայելապէս համանգամայն ըստ համեմատութեան՝ այսպիսի կարգաւորութիւնս քաղաքավարութեանս միայն ընկալցի թերեւս յայնցանէ որ այժմիկ են՝ զկատարեալս այժմիկ բանիւս, խրատ իսկ համանգամայն և զպատերազմական խաղալիս կատարեալ ուղղապէս:

Լիլիւհիւս. Բարեւք է:

Պղատուն. Այսոցիկ 'ի կարգի յիշել յաղագս ամե-
նայն կրթական նահատակութեանցն, իբրու որչափ
'ի սոցունց իսկ ըստ պատերազմի են աշխատանք,
սոքօք ճահաւորիլ պարտ է, և դնել նահատակու-
թեանց և յաղթութեանց պարգև, և որչափ այ-
նոցիկ բարեաւ մնալ ասելով՝ Թողուլ պարտ է սոցա,
և զոր ինչ էն ի սկզբանէ պարտ է ասել և օրինա-
դրել. և յառաջագոյն՝ զոր ինչ առ ընթացս և երա-
գութիւն բոլորովին՝ ոչ արդեւք դնել պարտ է:

Լիլիւհիւս. Դնելի է այսպէս:

Պղատուն. Է արդ ամենեցուն պատերազմականա-
գոյն՝ առանց ամենայն պատճառի մարմնոյ երագու-
թիւն՝ ոմն առ 'ի յոտիցն և միւսն առ 'ի ձեռացն,
փախել իսկ և հասանել ոտիցն. և այն որ 'ի շարա-
մանութիւնքն լինիցի մարդ և ըմբռնումն զօրու-
թեանն և ուժգնութեան կարօտանալով՝ ձեռաց:

Լիլիւհիւս. Սակայն զի՞նչ:

Պղատուն. Սակայն ոչ առանց զինից ոչ ոք 'ի սո-
ցանէ՝ զժեծագոյնն պէտս ունիցի:

Լիլիւհիւս. Ո՞րպէս արդեւք:

Պղատուն. Յասպարիսի ընթացող յառաջագոյն քա-
րոզն՝ մեզ որպէս այժմիկ բողոքէ առ նահատակու-
թիւնս. բայց նա 'ի ներքս մտանէ՝ զէնս ունելով-
քանզի նահատակի զպարգևս նահատակութեանն
ոչ տացուք. նախ 'ի ներքս մտցէ որ հանդիսի աս-
պարիսին հանդերձ զինուք, և երկրորդ որ զընթա-
ցըս, և երրորդ՝ որ զմակաձին, և չորրորդ՝ որ զեր-
կայնագոյնն, և հինգերորդ զոր Թողուցուք նախ ըս-
պառազինեալ վաթսուն ասպարիսի երկայնութիւն,
առ տաճարն ինչ Արեսի, և դարձեալ ծանրագոյն
սպառազէն մականուանելով՝ դիւրագոյն ճանապահ
հանդիսանալ, և զմիւսն աղեղնաւոր՝ զամենայն զարդս
աղեղնաւորի ունելով հարիւր ասպարիզօքն առ Ապո-
ղոնի և Արտեմիդեայ տաճարին, 'ի ձեռն լերանց և
ամենայն վայրի հանդիսանալով: և եղեալ զաշխա-
տանսն՝ սպասեսցուք սոցունց մինչև եկեսցեն, և այնմ
որ յաղթէ՝ զյաղթանակքն պարգևեսցուք իւրաքան-
չիւրոց:

Լյդիմիաս. Ուղղապէս ասես:

Պղատուն. Արդ երիտ զայսոսիկ նահատակութիւնըս տրամախոհեացուք. մի իսկ մանկական, և մի երիտասարդաց և մի արանց. և այնոցիկ որ նախ քան զմօրուսն իցեն համբակք՝ զերկրորդն յերկիցն երկարութեանն ընթացին դիցուք, և մանկանցն՝ զկէսն սոցունց աղեղնաւորաց և սպառազինաց՝ հանդիսանալով: Իսկ այնոցիկ որ երեսնամեայ իցեն մինչև ցհարսանիս սպասելով հաղորդութեան, ոչ քսանամեայ երկարագոյն՝ և ոչ նուազագոյն քան զութեւտաններորդամեայքն, վայելուչ պատմութեանով ամփոփելով սոցա իջանել պարտ է առ հանդէսն այնոցիկ ընթացիցս: Լի առ ընթացսն արանց և կանանց իրս՝ այսպէս իցէ:

Իսկ այն որ ըստ զօրութեանն է, փոխանակ մերկամարտութեանն և այլոց այսպիսեացն, որչափ ծանրագոյնք են այժմիկ, զմարտն որ զինօքն է՝ մի ընդ միոյ մարտնչելով, և երկու ընդ երկու՝ մինչև ցտասըն, հանդիսանալով ընդ միմեանս, և զոր ինչ այնմ որ ոչ առնէ և ոչ կրէ պարտ է յաղթել, և ըստ որչափ այժմ՝ առ մերկամարտութեանս օրինադրեսցին այնոցիկ որ մերկամարտիկքն են, թէ զինչ է բարւոք մերկամարտուցելոցն գործն, և այնմ որ ոչ բարւոք. սապէս և զայսոսիկ որ առ սպառազինութիւնն է ծայրագոյն՝ աղաչել պարտ է և սոցա հրամայել օրինադրութեանն կցորդիլ, թէ ո՞րք արդեւք յաղթիցէ իրապէս: Առ այսոսիկ մարտքս՝ ոչ ինչ կրեալ կամարարեալ, և զպարտեալն իբրու այսպէս, նոյնս իսկ դատիցէ դաս: Այսոցիկ և յաղաքս աղջկանցն իցէ օրինադրել, այնոցիկ որ մինչև ցհարսանեացն սահմանեալ են, և զսպառազինականն բոլոր հանդէպ կացուցանելով պարտ է ամենայաղթական մարտին, աղեղամբ և վահանօք և նիզակօք և քարամբք, ի ձեռանէ իսկ և պարսիւ հանդիսանալով՝ տրամադրել իսկ օրէնք յաղաքս այնոցիկ՝ այն որ գեղեցկագոյն բացատրիցէ առ այսոցիկ զօրինականն զպատիւս, և յաղթութիւնս բաշխել:

Յետ այսոցիկ յաղաքս երիվարաց նահատակու

Թեան լինիցի ըստ կարգի Թերևս օրինադրել: Բայց ձիոց մեզ պէտք իսկ ոչ ինչ բազմաց, և ոչ յոյժ է իսկ առ 'ի Կրետէ, իբրու զի հարկաւոր իցէ և փոյթ սոցունց նուազագոյն լինել առ կերակուրքն և առ աշխատանքն սոցունց: Իսկ կառաց և ոչ բնաւ ոչ այլ դք կերակրող մեզ իցէ, և ոչ պատուասէր ինչ, առ այսոքիկ ոչ և միոյ լինիցի Թերևս համեմատու Թիւն ունելով: Իբրու զի սորա իսկ նահատակու Թիւն ոչ իցէ զուսիկ ոմն դնել միտս ոչ ունել, և ոչ ակն ունել բնաւ ստանալ, այլ միաձիօք առնել զնահատակութիւնսն երիվարօք և կատարելոցս և մատաղատունկ միջասահմանօք, և այնոքիւք որ կատարելութիւն ունին՝ ըստ բնութեան գաւառին Թերևս զերիվարական խաղալիսն բացատրեսցուք:

Լիցի արդ սոցունց ըստ օրինացն հանդէս իսկ և վիճաբանութիւն՝ ազգապետօքն և հեծեւազօրօքն ուղղորդաբար աւանդեալ ընտրութեամբ, և ամենեցուն այնոցիկ որ յընթացսն իջանեն հանդերձ զինօք և Թափուր 'ի զինից 'ի մերկսն. և ոչ աստանօր դնելով աշխատութիւնս՝ ուղղապէս Թերևս օրինադրիցեմք:

Եւ աղեղնաւոր 'ի վերայ ուսոյ ձիոյ բերեալ կրքետացի՝ անպիտան ոչ է և ոչ նիզակաւոր. վասն որոյ իցէ և սոցունց 'ի սակս խաղալեացն....՝ հեռ իսկ և նահատակութիւն: Իսկ զէգն՝ յաղաքս այսոցիկ օրինօք և կարգաւորութեամբ ոչ է արժան բռնադատել հաղորդիլ սոցունց. ապ'եթէ 'ի սոցանէ յառաջագոյն 'ի սովորութիւնն հասանելով խորհրդոցս՝ բնութիւնն ընդունակ լինիցի, և ոչ դժուարանայ զաղջկունս և զկուսանս հաղորդիլ՝ Թողուլ և ոչ բամբասել:

Արդ աւասիկ նահատակութիւն և ուսումն կրքութեանի, և որչափ յաշխատանս և որչափ յամենայն օր ուսուցջօք աշխատիմք ամենեկին արդեւք կատարած ունել երաժշտականի յոլովագոյնս՝ այսպէս կատարեցան: Իսկ հազներգողացն իրս և սոցունց հե-

1 Յոյնն ունի աստէն խրգէսոյս:

տւեողացն, և որչափ 'ի տօնսն հանդէսք պարուց հարկաւոր են լինել, և կարգելով աստուածոցն իսկ՝ և այնոցիկ որ յետ աստուածոցն են, ամսոցն և աւուրցն և տարեացն զարդարեցին յայնժամ, եթէ եռամեայք իսկ, և եթէ 'ի ձեռն հնկից ամաց և ապա ուր և որպէս մտածութիւն տալով աստուածոցն՝ յաղագս դասութեամբ իրացն բաշխեցին: Յայնժամ և երաժշտականին նահատակութեանցն պարտ է ակն ունել ըստ մասին աշխատիլ՝ կարգելով 'ի ձեռն նահատակութեանց պէտս. և խրատողին համբակացն և օրինադրացն առ հասարակ յաղագս սոցունց 'ի միասին եկելոցս՝ և օրինադրաց սոցունց եղելոցս, երբ իսկ և ոչ ոմանք ընդ որոց ոմանց արասցեն զնահատակութիւնք՝ յաղագս ամենայն պարուցն և պարտեւեացն: Բայց թէ որպիսի իւրաքանչիւրոցն 'ի սոցունց գոլ պարտ է ըստ բանի և երգոց և յօդաւորութեանց յարմարանօք խառնեալ և կաքաւանօք, բազում անգամ ասացաւ օրինադրողն առաջին, ըստ որում երկրորդիցս պարտ է զհետ երթալով օրինադրել, և զաշխատանսն վայելչապէս յիւրաքանչիւրոց զօհիցն պատշաճ ժամանակօք բաշխելով տօնք, բացատրեալ տօնեւթաղաբին:

Արդ զայստիկ և այլք այսպիսիք ոչ է դժուարին ճանաչել, թէ զինչ յեղանակաւ պարտ է օրինաւոր դասութիւն հասանել, և ոչ փոփոխելով յայսկոյս կամ յայնկոյս՝ քաղաքի շահ կամ տուրժ բերիցէ: Բայց զայն ինչ որ ոչ փոքումբք տարբերի՝ հաւանեցունել դժուարին է. աստուծոյ իսկ մանաւանդ գործ, թէ որպէս է՝ կարգաւորութիւնք սոցա առ 'ի նմանէ լինիցի: Բայց այժմ մարդոյ յանդգնողի ումեմն տաքնապիմք կարօտանալ, որ զհամարձակութիւն զանազանապէս պատուելով՝ ասէ զոր ինչ թըւին արիագոյն գոլ քաղաքի և քաղաքացեաց անձամբ ապականելոց, զվայելուչն և զհետեւալն ամենայն քաղաքավարութեանն կարգելով, ներհակս ասելով մեծագոյն ցանկութեան, և ոչ ունելով օգնական 'ի մարդկանն ոչ զմի ոք՝ այլ բանիւ միայն հետեւելով միապէս:

Կդիմիաս. Զինչ այժմիկ ասեմք բան սովորելի,
զի ոչ ևս իմանամք:

Պղատուն. Վայելչապէս իսկ. այլ փորձ արարից ես
ասել ձեզ՝ զինչ և է հաւաստի: Իբրու զի ՚ի խրատ
եկի ես բանիւս՝ տեսայ զհամբակս և զերիտասարդ
աղջկունս կաճառելով ընդ միմեանս խոհմասիրա-
բար, եկն եմուտ առ իս իբրու իրաւապէս երկիւղ
ինչ ՚ի միասին խորհելով, թէ ո՞վ վարի բաղաբաւս
այսուիկ՝ յորոյ համբակք և երիտասարդութիւնք բա-
րենսունդք են, և յաշխատանաց յուժգնագոյն և
յանազատագոյն, որք մանաւանդ զամբարհաւաճու-
թիւն շիջուցանել բնաւորեալ են, խափանեալք են
զոհք և տօնք և պարք. ամենեցուն սոցա ՚ի ձեռն
կենցաղոյս փոյթ է: Արդ զինչ յեղանակաւ ՚ի սմա
յայսմ քաղաքի ՚ի բաց կացցեն ՚ի ցանկութեանցն
յայնցանէ որ զբազումս իսկ բազում անդամ ընդ
վերջինսն ընկալցին՝ յորոց բանն հրամայէ ՚ի բաց
կա՝ օրէնք լինել ձեռնարկութիւն առնելով, և բա-
զում ցանկութեանցն ոչ պանչելի՝ եթէ յաղթիցեն
յառաջագոյն օրէնքն կարգեալ: Քանզի ոչ փարթա-
մանալ պարտ է ըստ գերունակութեան, և բարի ոչ
փոքր առ ողջախոհութիւն, և ամենայն խրատն
առ այսուիկ զչափաւոր օրէնս ընկալաւ: Եւ առ այ-
սոցիկ՝ իշխանացն տեսանելիք հարկեալ է ոչ հայել
այլ ուրուք, այլ պահել միշտ զհամբակսն: Առ այսու-
քիկ՝ առ այլ ցանկութիւնս որչափ մարդկային են, չափ
ունիցին: Տուփանացն մանկանցն՝ արուացն և իգացն, և
կանանցն առ արսն՝ արանցն առ կանայսն, ուստի բիւ-
րինս եղեն մարդկան առանձին և բոլոր քաղաքացն,
որպէս զայս ինչ ըմբռնիցէ արդեւք, կամ զինչ թե-
րեւս դեղ իցէ սոցունց իւրաքանչիւրոց: Այսպիսի
վշտի գտանելով փախուստ ամենեին՝ ոչ է դիւրին,
ո՞վ Լինիա. քանզի առ այլս՝ ոչ սակաւս մեզ Կրետէ
բոլոր և Լակեդեմոն օգնականութիւն հեղաբար ոչ
փոքր յարմարիցեն, դնելով զօրէնսն այլայլելիս բա-
զում յեղանակօք: Իսկ յաղաքս տուփմանցն՝ քանզի
ինքեանք ամենեին լինիցին ներհականք: Զի թէ
հետեւելով որ բնութեանն՝ դիցէ՛զՊոռտալայիտի զօ-

րէնան, ասելով իբրու ուղղապէս ունէր ընդ արուա-
ցըն և համբակացն ոչ հաղորդիլ որպէս ընդ իգից
խառնմամբ ափրողիտականացն, վկայ բերելով զգա-
զանաց բնութիւն, և ցուցանելով առ այսպիսիս ոչ
մերձենալ արուի յարու վասն ոչ բնութեամբ այս-
միկ, թերեւ վարիցի հաւանական բանիւ, և ձերոց
քաղաքացն ոչ իւր ձայնակցի: Առ այսոցիկ՝ այս ինչ
զոր յամենայն ժամ ասեմք պահել օրինադրին՝ առ
սորօք ոչ խոտտովանիցի. քանզի խնդրեմք միշտ յայն-
ցանէ որ եղեալ են՝ բերէ՞ ըստ առաքինութեանն,
որպէս յայնմ որ հաւանի ձեր անձինն հասանելով
բուսանի արիութեանն բարք, եթէ յայնմանէ՝ որ
հաւանեցուցանէ ողջախոհութեանն տեսակին սեռ,
կամ եթէ զայսոքիկ ոչ երբեք թերեւ հաւանեացի,
այլ մանաւանդ զամենայն ներհակն այսորիկ: Քան-
զի զայն իսկ՝ որ հեշտութեանն հպատակի և ժուժ-
կալել ոչ կարէ, բամբասէ ամենայն որ զխենեշու-
թիւն, և զայն որ ՚ի նմանութիւն իգին հասանի՝
զպատկերի նմանութիւնն ոչ արդեւք բամբասիցէ:
Ո՛վ որ արդ ՚ի մարդկանէ զայս ինչ գոլով՝ այսպիսի օրի-
նադրիցէ: Գրեթէ և ոչ որ, ունելով առ միտս իւր
օրէնք ճշմարիտ: Ո՛րպէս արդ ասեմք ճշմարիտ զայս
ինչ գոլ: Սիրելութեանն իսկ, և զցանկութեան հա-
մանգամայն և զտուփմանցն բնութիւն տեսանել հար-
կաւոր է թէ հանդերձեալ որ իցէ զայսոսիկ ուղղապէս
տրամախոհել. քանզի երկու գոլով սոցա, և երկու-
ցունց երրորդ այլ ինչ տեսակ միանուն պար առեալ,
զամենայն տարակուսանս և զխաւար ՚ի բաց գործիցէ:

Կդիմիաւ. Ո՛րպէս:

Պղատուն. Բարեկամ իսկ կոչեմք զնմանն նմանոյ
ըստ առաքինութեանն, և զհաւասարն հաւասարի:
Սիրելի իսկ և զկարօտացեալն փարթամացելոյն՝ ներ-
հակ գոլով սեռիւ. և յորժամ երկաքանչիւրն լինիցի
յուժգնակի՝ տուփումն անուանեմք:

Կդիմիաւ. Ուղղապէս ասես:

Պղատուն. Բարեկամութիւն այսուհետեւ որ ՚ի ներ-
հակացն՝ չարաչար է և վայրենի, և զհաղորդն ոչ
բազում անգամ ունելով առ մեզ: Իսկ այն որ ՚ի

նմանեացն է՝ ընտանի և հաղորդ 'ի ձեռն կենցա-
զոյս: Եւ խառնեալ յերկոցունցս լինելով՝ նախուսա-
նելոյ ոչ դիւրին թէ զինչ երբեք կամիցի թերեւ
լինել սմա զերրորդս: Այսմիկ ունելով որ տուփումն՝
ապա 'ի ներհակն առ երկաքանչիւրսն ձգեալ տարա-
կուսեացի: Միոյն հրամայելով մերձենալ առ գեղեց-
կութիւնն, և միոյն իսկ հրաժարելով: Քանզի այն իսկ
որ առ մարմինն տուփի, և գեղեցկութեանն իբրու
պտղոյ ումմն քաղցնու, յագենալ հրամայէ անձին
իւր, պատիւ ոչ և մի հատուցանելով հոգւոյն բարու-
ցըն այնմիկ որոյ տուփի: Իսկ միւսն վարկպարագի
զմարմնոյն ցանկութիւնն ունելով, հայելով մանա-
ւանդ կամ տուփելով առ հոգին, վայելչապէս զնոյն
իսկ զհոգւոյս ունելով ցանկութիւն՝ անարգանս վար-
կանի զմարմնոյն առ մարմնոյ ուրուք յագեցումն: Այլ
զողջախոհն և զարիագոյնն և զմեծվայելուհն և զխոհ-
մականն՝ պատկառելի համանգամայն և պաշտելի վար-
կանելով, մաքուր միշտ հանդերձ մաքրագունով այնմ
որ տուփի ախորժիցէ գոլ թերեւ: Այն իսկ որ խառ-
նի յերկաքանչիւրոցն՝ երրորդ տուփումն, այս իսկ է
զոր այժմիկ իբրու զերրորդ պատմեցաք: Գոյով արդ-
սոցունց այսչափ, որպէս զամենեսեան պարտ է խա-
փանել օրինացն՝ արգելուլով ոչ առ մեզ ոչ լինել:
Թէ յայտ է՝ զայն իսկ որ առաքինութեանն էր՝ և
համբակին ցանկայ, իբրու արիագոյն լինել ախոր-
ժեմք թերեւ 'ի մերում քաղաքին գոլ: Իսկ զեր-
կուսն՝ եթէ հնար իցէ՝ արգելումք թերեւ, կամ որ-
պէս ասեմք, իվ սիրելի Մեգիլէ:

Մնչիրու. Ամենեւին իսկ բարեւք, իվ սիրելի, յա-
ղաքս նոցունց այսոցիկ ասացեր այժմիկ:

Պղատուն. Թուի ինձ իսկ, որպէս և ակն ունէի
պատահիլ քեզ, իվ սիրելի, զուգակցութեանդ: Բայց
զօրէնան ձեր զոր ինչ խորհի առ այսօրիկ՝ ոչ է ինձ
պարտ քննել, այլ ընկալուլ բանիւս զներողութիւն:
Բայց Ելինիայ՝ յետ այսոցիկ դարձեալ յաղաքս սո-
ցունց փորձ արարից, ողորելով ասել և հաւանեցու-
ցանել: Եւ տուեալ ինձ առ 'ի ձէնջ այս ինչ լինիցի՝
զի պատմեսցուք ամենեւին զօրէնսն:

Կդիկհաւս. Ուղղապէս ասես:

Պդաւոռն. Արհեստ ինչ այսմիկ օրինացս դրու-
թեան, առ հասեալ ժամն, զոմն ինչ գիւրին ունիմ.
և զմիւսն յեղանակաւ ինչ իբրու դժուարագոյն:

Կդիկհաւս. Ո՛րպէս արդ ասես:

Պդաւոռն. Գիտեմք իսկ և այժմիկ զյուլիագոյնս
'ի մարդկանէ, և մանաւանդ անօրէնք գոլով, իբրու
բարեւք և ստուգապէս արգելեալք լինին 'ի գեղեց-
կագունիցն շարամբձութենէ, ոչ ակամայ՝ իբրու
ոչ մանաւանդ կամաւ:

Կդիկհաւս. Յորժամ ասես:

Պդաւոռն. Յորժամ եղբայր կամ քոյր սորա լինի-
ցին գեղեցիկք: Յաղագս ուստեր և դստեր նոյնս է
օրէն, տարագիր գոլով՝ իբրու բաւականագոյն իսկ
պահիցէ ոչ յայտնապէս և ոչ լռելեայն 'ի միասին
ննջելով, և կամ այլաբար սիրելով մերձենալ 'ի սոսա.
այլ և ոչ ցանկութիւն այսմիկ շարամբձութեանս
ամենեկն մտանէ առ բազումս:

Կդիկհաւս. Ճշմարտապէս ասես:

Պդաւոռն. Ո՛չ ապաքէն փոքր ինչ բան՝ շիջուցա-
նէ զամենայն զայսպիսի հեշտութիւնքս:

Կդիկհաւս. Զորպիսի արդ ասէ:

Պդաւոռն. Զայսպիսի ասելս՝ ոչ միով իւրք արդա-
րագոյնք, այլ աստուածատեացք իսկ և յոռիցն թշուա-
ռականագոյնք: Եւ պատճառն արդեւք ոչ այս ինչ
է՝ ոչ ուրուք այսպէս ասել զսոսա, այլ վաղվաղակի
լինելով 'ի մէնջ՝ իւրաքանչիւր ոք լսելով առ յասո-
ղացն միշտ յամենայնի զայսոքիկ, ծիծաղելեօք իսկ
համանգամայն և ամենայն փութով ասացեալ ող-
բերգականաւն բազում անգամ, յորում կամ զթիւոս-
տեանքն և կամ զոմանս ողիպողեանք 'ի ներքս ած-
ցեն և կամ զմակարեանք ոմանք՝ ընդ քեռն խառնե-
լով գաղտաբար, և յանդիմանելով պատրաստաբար
զմահ անձանց իւրեանց 'ի վերայ հասուցանելով պա-
տուհաս մեղաց:

Կդիկհաւս. Ուղղագոյն ասես զայս ինչ, այսչափ զի
համբաւոյն իրս սքանչելի ինչ զօրութիւն ընկալեալ է,
յորժամ ոչ որ ոչ և միով իւրք վերստին չնչել ձեռն.

արկուծիւն արասցէ երբեք հեռագոյն յօրինացն:

Պղատուն. Ո՛չ ապաքէն ուղղագոյն այժմիկ արգասացեալս. զի օրինադրին կամելով զցանկուծիւն ինչ ծառայեցուցանել յայնցանէ որ զանազանապէս զմարդիկ են ծառայեցուցեալ, զիւրաւ ճանաչել իսկ, որո՞վ յեղանակաւ ըմբռնիցես արդեւք. քանզի սրբազանելով զհամբաւս զայսոսիկ՝ առ ամենայն ծառայից իսկ և ազատաց, և մանկանց և կանանց և բոլոր քաղաքին. ըստ նոցունց այսոցիկ այսպէս ստուգագոյն՝ ի բաց գործեալ իցէ առ այսմիկ օրինիս:

Կղիկիւսաւ. Եւ յոյժ իսկ իրաւացի. այլ ո՞րպէս զայս պիտիս կամելով ասել ամենեցուն՝ հնար իցէ երբեք աւանդել:

Պղատուն. Բարեւք խորհեցար. քանզի այս ինչ նոյնս էր առ յինէն ասացեալն, եթէ արհեստ եւս առ այսմիկ օրինիս ունիցիմ՝ ըստ բնութեան վարիլ՝ մանկածնութեամբն շարամերձութեան, յարուէ իսկ ի բաց կալով, և ոչ սպանանելով նախախնամութեամբ զսեռ մարդկան, և ոչ առ վէմն ինչ և քարինս սերմանելով, յորում ոչ երբեք զիւրն բնութիւն արմատացեալ ընկալցէ ծննդական, ի բաց կալով յամենայն իգական արօրավարէ՝ յորում ոչ ախորժէ քեզ բուսանիլ՝ սերմանիլ: Այս իսկ օրէնս հանապազ լինելով համանգամայն և յաղթեալ, որպէս այժմիկ առ ծնողացն ի միասին խառնմունս ընկալեալ է, թէ և առ այլն յաղթիցէ՝ իրաւապէս բիւրիսն բարութիւնս ունիցի: Քանզի ըստ բնութեան իսկ յառաջագոյն՝ կացցէ ի տոփակիւն կատաղմանէ և ի մոլութենէ, և յամենայն շնութեանց. և յըմպելեաց և ի կերակրոց խափանեցուցէ յամենեցուն յանչափութենէ, և կանանց իւրեանց ընտանիք գոլ, և այլ յոյժ իսկ բազում բարութիւնք լինիցին թերեւ, եթէ զօրինացս այս բուռն հարկանել հնարաւոր որ լինիցի: Բայց թերեւ մատուցեալ ոմն առ մեզ՝ այլ հզօր և համբակ բազում արութեամբ լի գոլով, լսելով զօրէնքս դնելով մեր՝ բամբասիցէ թերեւ իբրու անխոհեմ և անհնար դնելով օրէնս, և աղաղակաւ լցուցանէ զամենայն: Առ

որս ես հայեցեալ՝ զայս բանս ասացից, իբրու զարուեստ ինչ ասացեալ՝ ումեմն իւրք ամենեցուն դիւրագոյն, և ումեմն դժուարագոյն առ այսմիկ եղեալ օրինիս կալն և մնալն. իմանալն իսկ արդ դիւրագոյն է՝ իբրու հնար իսկ է։ Եւ որպէս ասեմք, զի սրբազանեալ բաւականապէս օրէնս այս՝ զամենայն հոգի հնազանդեցուցանէ և ամենեւին հանդերձ երկիւղիւ հաւանական առնէ եղեալ օրինացս։ Այլ զի յայս ինչ այժմ վտարեցաւ իբրու ոչ երբեք թուի լեալ, որպէս զուգահաղորդութեանցն խորհուրդն անհաւատալի լինի ոչ հնար գոյ, զի կարիցեն՝ ամենեցուն կենցաղոյս բոլոր քաղաք կեալ՝ գործելով զայս ինչ. սակայն երեւցաւ գործով լեալ առ ի ձէնջ։ Բայց տակաւին կանանցն զուգահաղորդութիւն ոչ առ ձեր քաղաքաց թուի բնութիւն ունել լինելոյ. զայսոսիկ վասն անհաւատութեան բռնութեանն՝ զերկաքանչիւրքս ասացի ամենեւին դժուարին գոյ՝ կալ և մնալ ըստ օրինին։

Կղիկիաւս. Ուղղապէս իսկ ասես։

Պղատուն. Արդ իբրու ոչ է գերագոյն քան զմարդ՝ լինեւն զոր ինչ և ախորժիցէ, փորձ արարից ասել ձեզ բան՝ հուպ ումեմն հաւանականութեամբ։

Կղիկիաւս. Եւ ո՞րպէս։

Պղատուն. Այսուհետեւ որպէս յափրողիտականաց դիւրին է ի բաց կալ, և զկարգեալն այսոսիկ չափաւորապէս առնել ուրուք բարեւք ըստ մարմնոյն ունելով, և ոչ ռամկապէս կամ յոռին։

Կղիկիաւս. Եւ յոյժ իսկ իրաւացի, մանաւանդ թէ ոչ ռամկապէս։

Պղատուն. Ո՛չ արդեւք գիտեմք՝ զտարամտացին իկկոս, վասն որոյ լուր գոյ զի վասն ուղամպիադացն աշխատութեան և վասն այլոցն արհեստական վիճաբանութեանցն՝ հանդերձ ողջախոհութեամբ, զարիւն թիւնն ստացեալ էր յանձին իւրում, իբրու բան է

1 Յօրինակն խիբ քեռն. ուղղեցաւ ըստ յունին։ Զուգահաղորդութիւն՝ որպէս յառաջին գիրսն տեսաք, հասարակաց քաչք են առ սպարտացին՝ սահմանեալք ի իկկուրգեայ։

ասել՝ եթէ ոչ 'ի կին ոմն երբեք մերձեցաւ, և ոչ այլ ինչ խայտառակութիւն գործեաց յափրողիտականացն, 'ի բոլոր երկարութիւնն կրթութեանցն: Եւ արդ զԿրիւստոս և զՍտեղոս և զԻնովոմպոս և զայլ ամենեւին բազումն նոյն ընկալեալ է բանս. և մանաւանդ իմոցն իսկ և քոյոցն քաղաքացեաց, ով Կլինիա, յոյժ վատթարագոյն է ինձ խրատեալ անձինքն, և մարմինքն յոյժ էին զօրեղագոյն:

Կլինիաւ. Ճշմարտապէս ասես զայսոսիկ. զի յոյժ առ 'ի նախնեացն ասացեալ են յաղագս այսոցիկ նահատակաց՝ իբրու ճշմարտապէս երբեք լինելով:

Պղատուն. Զիարդ. նոքա իսկ թերևս 'ի սակս յաղթութեան մերկամարտութեան, և ընթացից՝ և այլոց այսպիսեաց համարձակեցան 'ի բաց կալ յասացեալ առ 'ի բազմաց բարեբաստ իրողութենէ: Իսկ մերքն մանկունք ոչ կարասցեն հանդուրժել, 'ի սակս յոյժ գեղեցկագոյն յաղթութեան, զոր մեք յոյժ գեղեցկագոյն 'ի մանկութենէ առ սոսա ասել՝ առաջ պելօք իսկ և բանիւք և արդեամբք երգելով իբրու վայելչապէս խանդաղատեցուցանեմք զսոսա:

Կլինիաւ. Որո՞յ իսկ:

Պղատուն. Հեշտութեանցն զյաղթութեամբն բուռն հարկանելով՝ կեալ թերևս բարեբաստապէս. և պարտելով զներհակն ամենայն առ սոքօք իսկ տակաւին երկիւղն, ոչ միով իւրք ոչ երբեք արդարագոյն սմա գոլ զօրութիւն մեզ. ոչ արդեւք ունիցի յաղթել այնոցիկ՝ որոց այլք յաղթեցին սոցունց գովով վատթարագոյն:

Կլինիաւ. Վայելչապէս իսկ:

Պղատուն. Քանզի այժմ իսկ աստանօր եմք յաղագս այսմիկ օրինի, և վասն բազմաց չարութեան անկաք 'ի տարակուսանս, ասացից զմերս իսկօրէն անարհեստաբար՝ գոլ պարտ յաղագս սոցունց այսոցիկ գնալով ասել իբրու ոչ է պարտ վատթարագոյն մերոցն գոլ քաղաքացեացն՝ հաւուց և այլոց գազանաց բազմաց, որք առ մեծագոյն երամքն ծնանելով՝ մինչև ցմանկածնութեանն անփորձ յամուսնութենէ և մաքուրք կացցեն. և յորժամ յայս ինչ հասցեն հա-

սակի՝ զուգաւորելով ըստ շնորհի արու ընդ իգի և էգ ընդ արուի, զայլ ժամանակն իրաւապէս և արդարապէս կացցեն, կալով և մնալով ստուգաբար յառաջինն սիրոյ խոստովանութիւնս։ Արդ պարտ է գազանացն սոցա վեհագոյնք գու։ Ապ'եթէ 'ի ձեռնն այլոցն ելլենացւոց և բարբարոսաց յուրապէսնիցն ապականիցին՝ զասացեալն անկարգ Ափրոդիտէս յանձինս իւրեանց տեսանելով իսկ և լսելով՝ մեծագոյն ինչ ունել կարողութիւն։ և արդ այսպէս ոչ հնարաւորք լինիցին յաղթել, երկրորդ օրէն առ սոքօք հնարել պարտ է օրինապահացն և օրինադրացն։

Կդիմիաւ։ Զի՞նչ արդ խորհիս սոցունց դնել օրէն, թէ այժմ եդեալս 'ի սոցանէ ճողոպրիցի։

Պդաւոն։ Յայտ է թէ զհուպն սորա երկրորդ, ով կլինիա։

Կդիմիաւ։ Զի՞նչ ասես։

Պդաւոն։ Շամբուշ առնել՝ մանաւանդ զհեշտութեանցն զօրութիւն՝ 'ի վերայ հոսման և մննդեան նորին, 'ի ձեռն աշխատանաց, այլաբար դարձուցանելով զմարմնոյն։ Եղիցի արդեւք այս ինչ՝ եթէ առանց պատկառանաց ոչ իցէ, ափրոդիտականացն պէտս նուազապէս, սովաւ 'ի ձեռն տօթոյ վարելով տկարագոյն ստացին զսա, սուղ ինչ վարելով այնորիւք։ քանզի զանխլին սոցունց այնպիսի ինչ գործելով բարի առ սոքօք իցէ օրինակին սովորութեամբ, և անգիր օրինօք օրինեալ։ Իսկ ոչ զանխլին գարշելի է, և երկրորդաբար բարի ունելով օրէնս ձեզ լեալ կացցէ ուղղութիւն, երկրորդ ունելով և զայնոսիկ որ ըզբնութիւնքն ապականեալ են, զորս նուազագոյնք սոցունց առասեմք։ մին սեռ գորով՝ պար առեալ զերիս սեռն բռնադատիցէ թերեւս ոչ անօրինիլ։

Կդիմիաւ։ Զորպիսի՞ ինչ։

Պդաւոն։ Զաստուածապաշտ համանգամայն և զպատուասէրն։ և զոչ մարմնոցն՝ այլ յեղանակացն հոգւոյն գորով բարիս եղեալն՝ առ 'ի ցանկութիւն։ Արդ այսորիւք որպէս առասպելաւ այժմիկ ասացեալքս են եղծք, սակայն արիագոյնք եթէ լինիցին յամենայն քաղաքս, և լինիցին արդեւք թէ կամի։

ցի աստուած, զմինն յերկոցունց յաղագս տուփանացն բռնադատեսցուք, և կամ ոչ միովն յանդդոնեալ՝ ոչ ուրուք մերձենալ առ այնոսիկ որ շամբուշքն են համանգամայն նաև ազատք. բայց յամուսնութենէ կնոջ իւրոյ: Իսկ անզոհ հարձից զաւակք և խորթք բնաւ ոչ սերմանել, և ոչ անծին արուաց օտար ՚ի բնութենէ և կամ զարուացն ամենեին ՚ի բաց բարձցուք: Իսկ կանայքն՝ եթէ որ շարամերձի առ ումեմն՝ բաց յայնցանէ որ հանդերձ աստուածովքն և սրբազան հարսանեօքն եկեալ իցեն առ տունսն, կամ առ գնածոյ ումեմն կնոջ, և կամ առ այլոց ոմանց զինչ և իցէ յեղանակաւ ստացական կանանց, ոչ զանխելով իսկ յարանց և ՚ի կանանց ամենեցուն, անպատիւ զսա թերևս յամենայն գովասանութեանցն որ ՚ի բաղաբին են օրինադրելով՝ ուղղապէս թուեսցուք օրինադրել, իբրուճշմարտապէս գօրով օտարական: Այս իսկ օրէն թէ մի իցէ և եթէ երկու, զոսա պարտ է առասել. կացցեն յաղագս ամբողջտականացն, և յամենայն տուփականացն՝ որչափ առ միմեանց վասն այսպիսի ցանկութեանցս կաճառելով՝ ուղղապէս իսկ և ոչ ուղղապէս գործեմք:

Մեխիս. Եւ այժմիկ, զի սիրելի, ես իսկ ՚ի քէն յոյժ ընդունեցայց զօրէնս զայս. բայց սա Ալինիաս ինքս ասաց՝ եթէ զինչ երբեք յաղագս այսոցիկ տրաւ մախոհի:

Աղիսիաս. Իցէ այդ, զի Մեգիլէ, յորժամ ինձ թուիցի հասանել ժամանակ. սակայն այժմիկ թուուցուք զսիրելիս՝ տակաւին յառաջ հասանելով օրինացն:

Պրատուն. Այլ սակայն այժմիկ գրեթէ յառաջեմք հասեալք՝ կազմելով իսկ զուգահաղորդութիւն, զոր ասեմք այլ ուրուք թերևս դժուարին գոյ, բայց ՚ի Արեւոյ ոչ այլպէս թերևս կարծիցէ լինել: Եւ զինչ յեղանակաւ ասիցես, կամ իբրու աստանօր և կամ իբրու ՚ի լակեղումն. և կամ եթէ յայսցանէ երրորդ ինչ տեսակ զուգահաղորդութեանց ՚ի մէջ սոցունց ունելով ինչ վեհ: Զայս ինչ ոչ ինչ

դժուարին գտանել գոլ թուի, և մեծ բարի գրտեալ ոչ ինչ գործել. և զի այժմիկ բարեկարգապէս ունելով կազմ...

Եթէ զինչ սոցունց թերևս յեղանակ կենցաղաւարիւ Սյլոց քաղաքաց պէսպէս..... կողմանց իցէ, և մանաւանդ 'ի կրկնապատկացս՝ քան եթէ 'ի նոցունց: Զի յերկրէ և 'ի ծովէ յորովագունիցն ելլենացւոց են կազմեալ կերակրոց իրան. իսկ սոցունց միայն 'ի յերկրէ: Իսկ արդ օրինադրին այս ինչ գիւրին է. քանզի ոչ միայն մինչև ցկէսս իսկ լինիցին չափաւոր՝ այլ յոյժ նուազագոյնը, և տակաւին ազատ մարդկան մանաւանդ վայելելով: Քանզի նաւաւարաց իսկ և ճանապարհաց և վաճառականաց և պանտոկապետաց և մաքսաւորաց, և այնոցիկ որ զելս քարանցն ինչ յերկրէ ունիցին, և փոխատրութեանց տոկոսով, և այլոց յոքունց այսպիսեաց՝ բազում իրս 'ի բաց հեռացաւ բարեաւ կալ և մեալ սոցունց: Որ առ քաղաքաւս է՝ օրինադիրս երկրագործաց իսկ և անդիորդաց և մեղուագործաց, և այնոցիկ որ առ այս պիտին պահապանք իսկ են և վերակացուք գործեաց, օրինադրիցէ զմեծագոյնս՝ օրինադրեալ յաղագս ամուսնութեան համանգամայն և ծննդոց մանկանց և ստընդոց տակաւին, և խրատու իշխանաց: Իսկ հաստատութեան 'ի քաղաքին՝ այժմիկ առ այնոսիկ որք զկերակուրն, և որչափ առ սա իսկ նոյնս աշխատիմք՝ հարկաւոր է օրինադրելովս դառնալ:

Նախ արդ օրէնք իցեն ասացեալք, անուամբ երկրագործ Սրամազդայ իսկ օրինի՝ առաջին օրէնք իցեն ասացեալք այս իսկ. մի որ շարժիցէ զերկրի սահմանս, և ոչ որ ոչ զընտանի քաղաքացւոյ և դրացւոյ իւրոյ, և ոչ զհոմասահմանի առ վերջինս ստացեալ այլոյ օտարի գոլով դրացի՝ կարծելով զանշարժսն շարժել ճմարտապէս գոլ զայս ինչ. այլ կամեսցի ամենայն որ զվէմն շարժել. զայլ ոմն մեծագոյն ձեռնարկութիւն առնել, բաց 'ի սահմանէ մանաւանդ կամ 'ի փոքու քարէ, որ սահմանէ բարեկամութիւն և զթշնամութիւն երդմամբ առ 'ի յօտտուծոցն. քանզի ումեմն հոմազգին Սրամազդ վկայ, և ումեմն օտա.

րականն Արամազդ, որը հանդերձ պատերազմօք խստագունիւք յարիցեն: Եւ որ հաւանիցի իսկ օրինացն՝ անփորձ առ 'ի նոցունց չարէն լինիցի. իսկ արհամարհողն՝ կրկին պատուհասից պարտապան իցէ. միոյ իսկ առ 'ի յաստուածոցն և նախկոյ, և երկրորդում՝ 'ի ձեռն օրինաց: Զի մի ոք կամաւ շարժիցէ զերկրի սահմանս մերձաւորացն. և թէ շարժիցէ ոք՝ ազդեցութիւն արասցէ որ կամիցին առ երկրագործսն՝ և սոքա 'ի դատարանն ածելով և. թէ պարտապան իցէ ոք այսպիսի պատուհասին՝ իբրու զբաժանեալ երկիր լռելեան և բռնութեամբ առնելով իւրն, որ պարտապանն է պատուհասիցէ զնա դատարան՝ ... յայնմիկ խորուէն, ոչ իւրք հանդիպի 'ի ջուր, առ 'ի դրացեացն առցէ ջուր, մինչև ցայն որ բաւական իցէ հարկաւոր ըմպելոյն իւրաքանչիւրոց ծառից: Ապ'եթէ ստուգութիւն ունիցին առ ինչ դրացիքն կարգաւ ջրառութեամբ՝ ասելով առ 'ի վայր բաշխացն, ըստ իւրաքանչիւրում նոյնաւոր պահանջելով՝ այսպէս հաղորդիցի ջրով դրացեացն: Ապ'եթէ...՝ յԱրամազդայ ջուրք լինելով՝ վերագոյն երկրագործող և կամ հոմապարիսպ բնակեալն, այնմ որ 'ի ներքոյ իւր է՝ փնաս ինչ ոք գործիցէ ոչ տալով հասումն ջրոյ. և կամ ներհակ սորին՝ որ վերագոյնն իցէ՝ փոխաբերելով զգնացս հոսմանց փնասէ ստորագոյն, և առ այսօքիկ ոչ կամիցին վասն այսոցիկ հաղորդիլ միմեանց՝ 'ի քաղաքի իսկ զքաղաքօրէնն և յագարակի զվայրին բաշխիչն 'ի վերայ հասուցանելով՝ կամողին կարգիցէ թէ զինչ պարտ է առնել երկաքանչիւրոցն: Իսկ որ ոչ կայ և մնայ 'ի նոյն կարգաւորութեան՝ մախանաց համանգամայն և չարանձին պատուհաս կրիցէ, և պարտապան գոլ կրրկնապատիկ. զփնասն հատուսցէ կրողին փնասու, ոչ կամեցեալ իշխանացն հաղորդել:

Եւ միգաց հաղորդութիւն պարտ է առնել ամե.

1 Աստէն պակասին ի մերում թարգմանութեան կրկին էջք բախից, զոր ունի յոյն բնագիրն:

2 Նաեւ աստ տողք ինչ անկեալք ի մերումս:

նեցուն այսպիսի ինչ: Կրկին մեզ պարգևս աստուածուհիս այսմիկ ունի շնորհաց. զոմն իսկ խրատ դիտնեսեան՝ առանց պահեստի, և զմիւսն՝ ի պահուստ լինելով ըստ բնութեան: Արդ եղիցի յաղագս մըրգաց այս ինչ օրէն կարգեալ. իսկ որ վայրաբնակի ուրուք մըրգաց հանդիպի ճաշակելով, կամ ողկուզից կամ թզից՝ նախ քան զչալն ժամուն առնելոյն զկուծիս՝ Առքտիւռոսի զուգընթաց, կամ առ իւրսն վայրըս և կամ առ այլոցն սրբազանս իսկ, յիսուն պարտեսցի Դիոնիսուսի դրամ, թէ յայնցանէ որ սորա են իսկ կ[թիցէ. ապ'եթէ ի մերձաւորացն, մնաս մի. ապ'եթէ յայլոց՝ երկու մասունս մնասի: Իսկ այն որ զագոինն այժմիկ ասացեալ խաղող, և կամ զխակ թուզն անուանեալ՝ մըգաքաղել կամիցի, թէ յիւրոցն իսկ՝ առցէ որպէս և կամիցի, և յորժամ ախորժիցէ պտղաքաղեսցէ. ապ'եթէ յայլոցն հաւանեցուցեալ ոչ, հետեւելով օրինին՝ ոչ շարժելովն զոր ոչ իցէ եղեալ², այնպէս միշտ տուրժիցի: Ապ'եթէ ծառայ իսկ՝ ոչ հաւանեցուցեալ զտէրն վայրուցն՝ մերձեսցի առ ինչ ի սոցանէ, ըստ ճուացն ողկուզիցըն, և թուոյն թզիցն հաւասարաթիւ սոցոնց ըզգանս ընկալցի: Իսկ փոխաբնակ³ գնելով անհաս միրգն՝ մըգաքաղիցէ եթէ կամիցի զմիրգն: Ապ'եթէ օտար որ եկեալ՝ ցանկայ միրգ ուտել, գնալով ընդ ճանապարհսն յայնոսիկ որ անհաս իցեն՝ մերձեսցի եթէ կամեսցի՝ զմի ոմն առնելով հետեոյ, առանց գնոյ օտարութեամբ պատիւ ընկալեալ: Իսկ յայնցանէ որ վայրաբնակ անուանին, և յայնպիսեացն օրէնքն խափանէր ոչ հաղորդիլ մեզ օտարացն. ապա եթէ որ պահապան գոյով ինքն և կամ ծառայ մերձեսցի՝ զծառայն իսկ գանիւք տանջել, և զազատն ի բաց արձակել՝ խրատելով և ուսուցանելով յայլոց

1 Յոյն՝ παιδείαν Διοσυσιαδα, զոր այլք թարգմանեն գրող դիոնիսէս որ է խաղող:

2 Ձայս այսպէս օրինադրեալ էր Սողոն:

3 Յոյն μέτοικος, գերի կամ ստրուկ թափառական՝ որոյ չիք ուրեք հաստատուն բնակութիւն:

մրգիցն ճաշակել՝ յայնցանէ որ պահելոց իցէ իսկ գինոյ և չոր թզից՝ անպատեհ իրս ստանալով։ Իսկ յաղաքս տանծից և խնժորոց և նռանց և ամենեցուն այսպիսեացս՝ դարշելի ինչ ոչ իցէ լուելեան առնուլ։ Բայց որ ըմբռնեսցի՝ ի ներքոյ եռասուն ամաց լինելով՝ հարցցի և սպառնասցի առանց գանից, և պատուհաս գոլ ազատի ոչ միոյ յայսպիսի գանիցս։ Իսկ օտարի՝ որպէս և մրգոցն, պարտ է այսոցիկ գոլ հաղորդ։ Ապ'եթէ ծեր գոլով մերձեսցի առ այսոսիկ ճաշակեալ ի սմանէ՝ և ի բաց տարեալ ոչ ինչ, որպէս օտարն այսպէս հաղորդեսցի։ Ամենայնի այսպիսեացն և ոչ հաւանեալն օրինացրն՝ վիշտք ընկալցի առանց նահատակութեան լինել յաղաքս առաքինութեանց, եթէ յայնժամ յաղաքս սորա զայնժամ դատեալն վերստին յիշեցուցանել։

Իսկ ջուր ամենայնի սննդական է, և այնոցիկ մանաւանդ որ առ պարտեզսն են, բայց յապականութիւն դիւրին է։ Զի ոչ զերկիր և ոչ զարեգակն, և ոչ զհողմք՝ ջուրցն խնրնդակից են, այնոցիկ որ յերկրէ բխեն՝ դիւրին է ապականել դեղձ կամ դիւթութեամբք և կամ գողութեամբ. և առ ջրոյն բնութեան՝ են այսոցիկ ամենայն հնարաւոր լինել, վասն որոյ կարօտանայ օգնական օրինաց։ Եւ իցէ այժմիկ այս ինչ յաղաքս սորա։ Եթէ ոք ապականիցէ կամ զջուր օտար գոլով, կամ աղբեր, և կամ ի միասին ժողովեալ կամ դիւթութեամբ կամ այլ ինչ հնարիւ, փնասեալն դատեսցի առ ի քաղաքաբաշխացն՝ զարժանն փնասուն բացատրելով։ Ապ'եթէ պարտապան ոք իցէ դեղիւք ինչ փնասարաբեալ, առ պատուհասաւն մաքրեսցէ և զաղբերն կամ զամանն ջրոյն, որպէս և պատմողացն օրէնքն պատմեցին պարտ գոլ լինել մաքրութեանն՝ յիւրաքանչիւր ժամու և յիւրաքանչիւրոց։

Իսկ յաղաքս ի միասին հաւաքմանն ամենայն գեղեցկագոյն իրողութեանց, պարտ է ամենայնի որ կամի զիւրսն յամենայն ժամ հաւաքել՝ ուր և կամիցի, եթէ ոչ ինչ զօք տուգանիցէ, և կամ եռա-

պատիկ ինքն շահ մերձաւորին տուգանին շահեսցի։ Եւ այսոցիկ գիտողք զիշխանսն լինել, և այլոցն ամենայնի՝ որչափ կամաւ ակամայ՝ ի վնաս արասցէ բռնութեամբ կամ լռելեան նորին իսկ՝ և կամ այնուցիկ որ նորայն են, ի ձեռն իւր կամ իւրոցն ստացուածոցն՝ զամենայն այսպիսիքս իշխանացն ցուցանելով՝ պատուհասեսցի մինչև ցերից մնասից գոլով վնասուն։ Ապեթէ ամբաստանութիւն մեծագոյն այլ՝ առ այլ որ լինիցի, առ հասարակաց դատարանն բերելով զհանդէս՝ պատուհասիցէ զանիրաւութիւն։ Ապեթէ որ յիշխանացն կարծիցէ անիրաւ բնութեամբ դատել՝ զտուրժսն կրկնապատկացն պարտապան իցէ կրող ինքն։ Իսկ և զսոցունց իշխանացն զանիրաւութիւնսն՝ առ հասարակաց դատարանսն վերստին ածել կամողին զիւրաքանչիւրսն յամբաստանութեանց։

Եւ բիւրինս եղեալ սոցա և փոքունս օրինականս՝ ըստ որոյ պարտ է պատուհասիցն լինել, յաղագս քանից հանդիսաց. և առ կոչմանց և կոչարանաց, եթէ առ երկու և եթէ առ որչափ պարտ է կուչել, և զամենայն որչափ այսպիսի են՝ ոչ առանց օրինադրութեան պարտ է գոլ, և ոչ ծեր ումնն օրինադրի արժանիս։ Այլ օրինադրելով սոցա համբախն՝ ըստ յառաջագործիցն օրինադրութեանցն՝ ի բացնմանելով, փոքունս առ մեծս, և հարկաւոր պիտոյիցն անհմտաբար ունելով մինչև ցամենայն թերևս բաւականապէս ունիցին։ Եւ յայնժամ անշարժ առնելով՝ կենդանի ելով սոցունց, և չափաւոր ունելով՝ սոքօք վարելով զայլոցն։

Իսկ գոյացուցչացն իր՝ առնել պարտ է ըստ այսոցիկ. նախ իսկ գեղջուկ ոչ մի որ իցէ յայնցանէ որ առ շինողական արհեստքն աշխատին և ոչ ծառայ տմարդի ուրուք. զի արհեստ բաւական բազում կրթութեան համանգամայն և ուսմանց բազմաց կարօտացեալ է քաղաքացի այր՝ զհասարակաց զարդն քաղաքին շինելով իսկ և մնացուցանելով՝ ոչ առ վարկ. պարագի պատշաճ է խորհիլ։ Այլ երկու արհեստքն կամ ճահաւորութիւնք երկու ստուգապէս գոր-

ծել՝ գրեթէ ոչ մի թնութիւն բաւական է ՚ի մարդկայնոցս. և ոչ իսկ զմինն ինքն գործել, և զմիւսն այլոյ ուրուք յորդորեցուցանելով զսա գործել տալ զայս ինչ: Արդ ՚ի քաղաքի գոլով նախ առնել պարտ է՝ ոչ որ դարբին գոլով՝ հիւսն մականաւանեսցի, և ոչ հիւսն գոլով՝ անուանեսցի դարբին, այլ իւրոյն փոյթ արասցէ՝ քան եթէ իւր արհեստին՝ պատճառ ունելով՝ իբրու բազում ծառայից փոյթ առնելով անձին իւրոյ գոլով շինողաց՝ վայելչապէս մանաւանդ դարմանէ ՚ի ձեռն նոցունց, վասն շահուն անդուստ սմա յօլովագոյն լինել քան եթէ իւրոյ արհեստին: Այլ մի իւրաքանչիւր որ մի արհեստ ՚ի քաղաքի ստանալով՝ ՚ի սմանէ համանգամայն և զկեալն ստասցի: Զայս իսկ արդ զօրէնս քաղաքաբաշխք առ աշխատանքս ունելով՝ ՚ի ձեռն սորա կելով և կեցուցանելով. և զոչ քաղաքացին՝ եթէ արհեստ ինչ խոտորի մանաւանդ քան եթէ յառաքինութեանն փոյթն, տանջելով իսկ նախատանօք և անարգանօք, մինչև ուղղիցեն զսա թերևս յընթացսն իւր: Եւ յօտարացն իսկ եթէ որ խորհեսցի առ երկուս արհեստք՝ կապանօք և ընչիւք տուգանօք և արտաքսելով ՚ի քաղաքէն տանջեն և հարկեն զսա՝ մի միայն գոյ և ոչ բազում: Եւ յաղաքս վարձուց սոցա և հաճութեանց գործոցն՝ եթէ այլ որ զսոսա, և կամ սօքա զայլ որ անիրաւեսցեն՝ մինչև ցդրամ յիսուն քալաքաբաշխն դատիցին, և զյօլովագոյնն այսոցիկ՝ հասարակաց դատարանքն ընտրութիւն արասցեն ըստ օրինացն:

Եւ հարկ ինչ ՚ի քաղաքին ոչ ուրուք ոչ ինչ տալ՝ ոչ եղանելով ընչից, և ոչ ՚ի ներքս մուծանելով: Իսկ կնդրուկք և որչափ առ աստուածոսն այսպիսի իցեն օտարական խունկք, և ծիրանիս, և որչափ զանազան գոյնք են առ գաւառսն՝ ոչ բերելով, և կամ առ այլ ինչ արհեստ՝ յարմարեալ օտարականաց ոմանց ընչից՝ որ ՚ի ներքս մուծանելի են, ՚ի սակս ոչ ուրուք հարկաւորի, ոչ որ իցէ իսկ, և ոչ յայնցանէ որ ՚ի գաւառին կալ մնալ հարկաւոր են՝ արտաքս հանցէ: Այսոցիկ իսկ ամենեցուն գիտողք գոյ և

դարմանողք հնգից օրինապահացն, 'ի բաց բառնա-
լով երիցանցն զերկոտասանսն որ 'ի կարգին են :

Իսկ յաղագս զինից և ոչ որ առ պատերազմունսն են
ամենայն գործոց՝ թէ ուրուք և կամ արհեստի կա-
րօտանայ՝ զի 'ի ներքս մուծեալ լինիցի, և կամ
տնկոյ և կամ այլոյ ուրուք բրողական, և կամ շաղ-
կապեալ ստացուածոյ, և կամ կենդանեաց ոմանց,
'ի սակս այսպիսի պիտոյիցս՝ հեծելագլուխք և զօրա-
վարք իցեն տեարք սոցունց՝ 'ի ներքս մուծանելոյն և
արտաքս հանելոյն, տալով իսկ համանգամայն և ըն-
դունելով քաղաքին. և օրէնք յաղագս այսոցիկ օրի-
նապահքն՝ զվայելուչսն իսկ և զբաւականն գիցեն :

Եւ ընչավաճառութիւն 'ի սակս շահուց՝ ոչ այ-
սուիկ և ոչ այլոյ ուրուք 'ի բոլոր գաւառին և 'ի
բոլոր քաղաքին լինիցի մեզ : Իսկ յաղագս կերակրոյ
և բաշխման այնոցիկ որ 'ի գաւառէն՝ կրետացի օրի-
նացն հուպ և նման ուղղութեան ուրուք լինելով՝
ըստ յեղանակի լինիցի : Քանզի երկոտասան մասու-
նըս ամենայն ինչ 'ի գաւառէն լինելով՝ բաշխել պարտ
է զամենայն ըստ որում և պարտ իսկ է ծախել
զերկոտասաներորդ մասն իւրաքանչիւր իբրու ցորե-
նոյ և գարոյ՝ որոց և ամենայն հետեւիցի այլ գեղեցիկքն՝
բաշխելով. և որչափ կենդանիք 'ի միասին ամենայն առ
իւրաքանչիւրս իցէ վաճառի եռակի՝ բաժանիցէ ըստ
համեմատութեանն. մի իսկ մասն ազատացն, և մի
սոցունց ծառայիցս, և երրորդն շինողացն և ամե-
նայն օտարաց : Եւ ոմանք ինչ 'ի սոցանէ առ բնա-
կելոց իցեն բնականիցք՝ հարկաւոր կերակրոյն կարօ-
տանալով, և որչափ պէտք են ուրուք քաղաքի կամ
ուժմն 'ի յուսմիաց՝ 'ի ներքս հասցեն յիւրաքան-
չիւր ժամու՝ ամենայն հարկաւորացն բաշխելով առ
երրորդ մասն, և վաճառեալ լինիցի 'ի հարկէ այս
միայն : Իսկ երկուց մասանցն ոչ մի իցէ հարկ վա-
ճառել : Եւ որպէս այսոցիկ ուղղապէս բաշխիցեն.
յառաջագոյն իսկ յայտ է, զի զօմանս հաւասար՝
և զօմանս ոչ հաւասար բաշխեմք :

Կդիմիաւս. Ո՛րպէս ասես :

Պղատուն. Վատթարագոյն իսկ և լաւագոյն սղքա

իւրաքանչիւրը հարկ է բուսուցանել և մնուցանել երկրի։

Կղիկիաւս. Եւ որպէս։

Պղատուն. Իսկ այնմիկ՝ որ այժմ այսպիսի է մասանց երից գողով, մի ինչ առաւել ունիցի, ոչ այն որ տերւանցն կամ ծառայիցն իցէ բաշխեալ, և ոչ այն իսկ որ օտարացն. այլ զնմանութեանն հաւատարմութիւն բաշխումն զնոյնն բացատրիցէ՝ առեալ իւրաքանչիւր որ 'ի քաղաքացեացն զերկուս մասունս, տէր իցէ բաշխմանն ծառայիցն. իսկ և ազատացն՝ որչափ և որպէս կամեսցի բաշխել, և զյոյովագոյնն այսոցիկ չափով իսկ և թուով. այսպէս պարտ է բաժանել առնելով զթիւն ամենայն կենդանեացն, որոց պարտ է յերկրէ մնընդեան լինիլ բաշխիչ։

Եւ յետ այսորիկ՝ սոցունց բնակութիւնը պարտ է որիչ գոլ կարգաւորութեամբ, և դասութիւն այսպէս վայել է այսպիսեացս։ Երկոտասան գեւղք գոլ պարտ է, և ըստ միջոցացս երկոտասաներորդ մասն մի մի իւրաքանչիւր. և իւրաքանչիւրում գեւղս յառաջագոյն իսկ տաճարք առ վաճառարանն սրբազանել աստուածոցն իսկ, և հետեողացն աստուածոցն դիցն։ Ապ'եթէ ոմանք ներ տեղւոջն մագնետիցն՝ և կամ այլոցն շինուածոց նախնեացն նշխարք մնացելոցն իցեն սոցունց՝ բացատրելով զպատիւնն նախնեացն մարդկան, և տունք իսկ Արամազդայ և Աթենայ, և որ առաջնորդիցէ թերևս այլոցն երկոտասանիցն իւրաքանչիւրում մասին, տաճարք յամենայն տեղիս շինել, և յառաջագոյն շինութիւնք գոլ առ տաճարացս այսոցիկ, ուր և բարձրագոյն տեղի իցէ պահանորդացն ընդունող՝ իբրու մանաւանդ ամրագոյն և յայտնի։ Եւ զայլ ամենայն գաւառն իսկ շինել շինողաց՝ երեքտասան մասունս բաժանելով, և զմիւսն 'ի քաղաքի բնակեցուցանել, բաժանելով զսա երկոտասան մասունս ամենայն քաղաքին, արտաքոյ

1 Յայտ տնուն կոչեցան ոմանք 'ի բնակչացն կրետացւոց և գաղթականն, որոց օրէնս սահմանէ Պղատուն։ Տես 'ի սկիզբն շրբորգի գրոց օրինագրութեանս։

իսկ և շուրջանակի բաշխելով յիւրաքանչիւրում գեւ-
ղըս՝ զպատշաճաւօր մասունս շինողացն՝ ընդ եր-
կրագործացն բնակեցուցանել։ Եւ դարմանողք գոլ
այսոցիկ ամենեցուն ագարակաբաշխացն իշխանացն՝
որչափ և որոց ոմանց իւրաքանչիւր տեղին կարօտա-
նայ, և ուր բնակելոցն՝ անտրտմագոյնք և օգտա-
կարք իցեն երկրագործացն. և այնոցիկ որ 'ի քաղա-
քին են՝ ըստ այսոցիկ փոյլժ առնել, և առ 'ի սո-
ցանէ գարմանիլ քաղաքաբաշխացն իշխանութիւն։

Իսկ այնոցիկ որ վաճառացն պէտք իցեն զիրս որ
առ վաճառարանն են, պարտ է զիւրաքանչիւրս դար-
մանել, և փոյլժ առնել հանդերձ տաճարօքն այց
առնելով այնոցիկ որ առ վաճառարանն իցեն, զի ոչ
ոք անիրաւ է ինչ 'ի մարդկային պիտոյից։ Իսկ եր-
կրորդն թերեւս իցէ ողջախոհութեան իսկ և անար-
գանաց վերագիտողք գոյով տանջիլ զկարօտացեալն
այսպիսոյ ուրուք։ Իսկ յայնցանէ որ վաճառոյ իցեն՝
նախ իսկ զիրն որ առ օտարսն կարգեալ են՝ վաճա-
ռել քաղաքացեացն, գիտել եթէ լինիցի ըստ օրի-
նացն իւրաքանչիւր. և օրէն իցէ յամենամն 'ի նո-
րում աւուրն որոց պարտ է վաճառել օտարաց՝ զմաս-
նըն արտաքս հանելով վերագիտողացն, որչափ քա-
ղաքացեացն օտարք և կամ ծառայք իցեն յորդո-
րեցուցիչք երկոտասաներորդ մասն յառաջագոյն
իսկ ցորենոյն և օտարին զամենայն ամսեանն գնել
ցորեան, և որչափ առ ցորենովն հետեին վաճառք
յառաջնումն. և 'ի տասներորդումն ամսեանն զդա-
լարագունիցն՝ ոմանք զվաճառումն, և ոմանք զգնելն
արասցեն 'ի ձեռն բոլոր ամսեանն զբաւականն։ Եւ
'ի քսաներորդին երրորդումն կենդանեացն իցէ վա-
ճառումն, որչափ վաճառելի են իւրաքանչիւրոց, և
կամ գնելի այնոցիկ որ կարօտանան։ Եւ որչափ անօ-
թից և ընչից յերկրագործացն վաճառումն՝ իբրու
մաշկեղինից և ամենայն օթոցաց կամ մանուածոյ
և կամ թաղկելոյ և կամ այլոց ոմանց այսպիսեաց,
օտարաց իսկ հարկաւոր՝ գնել առ 'ի յայլոց
ստանալով։ Իսկ զխոհակերութեանց վաճառ կամ
գարոյ և կամ ցորենոյ յալիւր հատանելով. և կամ

զայլ ամենայն կերակուր՝ քաղաքացեացն իսկ և սո-
ցունց ծառայիցն, մի՞ ոք վաճառիցէ և մի՞ ոք գնեսցէ
առ ՚ի յայսպիսոյ՝ յոչ և միոյ ուրուք՝ և ոչ ինչ։
Այլ յօտարացն վաճառս օտար գոլ վաճառեսցէ շի-
նողացն իսկ և սոցունց ծառայիցն. և զամենայն նիւթ
այրելի գօրհանապազ՝ օտար որ և կամեսցի գնեսցէ
յանկարծակի առ ՚ի յայնցանէ որ առ գեւղսն են
վերադիտողք, և վաճառեսցէ ինքն օտարացն՝ ըստ
որում և կամիցի, և յորժամ ախորժիցէ։ Իսկ այլու-
ցնն ընչից ամենայնի և անօթից՝ որչափ իւրաքան-
չիւրոց պէտք իցէ վաճառել, լինիցին առ հասարա-
կաց վաճառին բերելով զիւրաքանչիւր ՚ի տեղին, յո-
րում օրինապահքն և ագարակաբաշխքն և քաղաք-
օրէնքն արուեստով հիմունս վայելուչք և սահմանք
դիցեն վաճառու տեսակացն։ Առ սորօք փոխիլ դա-
հեկանք ընչից և ինչք դահեկանաց՝ ոչ յառաջելով
այլում զմիւսն ՚ի վաճառ։ Իսկ որ յառաջէ հաւա-
տարով եթէ պահանջիցէ և եթէ ոչ՝ կրիցէ իբրու
ոչ ևս իրաւանց գոլով այնպիսեացն յաղագս փոխ-
մանցն, և գնեալն կամ վաճառեալն՝ որչափ և յո-
լովագոյն իցէ, և յոլովագոյն գնոց վաճառել, քան
եթէ ըստ օրինացն որ ասացեալն է, եթէ որչափ
աճմամբ և կամ պակասութեամբ պարտ է ոչ զոր
ի սոցանէ առնել վերստին, գրեսցի յայնժամ առ
ի յօրինապահացն առաւելագոյն և գրեսցի ներ-
հակք։ Նոյնս իսկ և յաղագս փոխաբնականցն լիցի՝
յաղագս գրոյն գոյիցն հասանել այնմ որ կամեսցի
ի փոխաբնակութիւն յայտնի բանիւք, իբրու բնա-
կութեան գոլով օտարացն՝ այնմիկ որ ախորժիցէ, և
կամիցէ բնակել արհեստ ստանալով, և գոլով ոչ
յոլովագոյն ամաց քան եթէ քսանից, յորմէ հետէ
թերևս գրիցի։ Բայց փոխաբնակելոյն ընծայ ինչ
հատուցանել ոչ է պարտ՝ բայց յողջախոհելոյն, և
ոչ այլ ինչ հատուցումն ՚ի սակս ումեմն գնոյ կամ
վաճառելոյ. և յորժամ հասցեն ամբն՝ զիւրն առնը-
լով գոյս ՚ի բաց գնացէ։ Ապ'եթէ ներքոյ ամացս
այսոցիկ պատահեսցի սմա բանի արժանի ելով առ
ի յերախտիս քաղաքին լինել ինչ բաւական, և վրս-

տահ իցէ հաւանեցուցանել զՔորհուրդ և զժողովուրդ, եթէ ներութիւն ինչ արտաբնակութեանն աղաչիցէ լինել իւր տիրապէս և կամ առ ամենայն կենցաղին ամենեին կալ և մնալ, 'ի վերայ հասեալ և հաւանեցուցեալ զքաղաքն յոր ինչ հաւանեցուցէ իսկ՝ այնոքիկ սմա կատարեալ լինիցի, իսկ մանկանցն փոխաբնակացն շինողք ելով՝ և լինելով ամաց հնգետասանից փոխաբնակութեանն իսկ, սկսանի այն որ յետ հնգետասաներորդ ամին է. և յետ այսորիկ կացցէ ամս քսան, ուր և սիրելի իցէ սմա և հաճոյ, և մնալ թէ ախորժիցէ ըստ այսոցիկ՝ մնացէ, և տացէ զգիրս զորս առ իշխանացն սորա յառաջագոյն:

ՊՂԱՍՏՈՒՒ

ՕՐԷՆՔ ԿԱՄ ՕՐԷՆՍԴՐՈՒԹԻՒՆ

ԻՆՆԵՐՈՐԴ

Պղատուն. Դատաստանք արդ յետ այսօրիկ լե-
նելով հետևողք յառաջագոյն ամենայն գործոցն
գլով, ըստ իրին լինիցին գեղեցկայարմարութեանն
օրինացն: Յաղագս որոց լինիցին դատաստանք ինչ,
քանզի յառաջագոյն ասացաւ երկրագործական
օրէնքն, և որչափ սոցունց հետևիւր: Իսկ մե-
ծագոյնքն ոչ ևս են ասացեալ: Բայց մի ըստ միօրէ
իւրաքանչիւր ոք 'ի սոցանէ հայելով զոր ինչ պարտ
է ընկալող սոցա պատուհաս, և որոց այլ ումեմն
դատաւորաց հանդիպիլ, յետ այնոցիկ զայսոսիկ ըստ
կարգի ասել պարտ է:

Կդիմիաւ. Ուղղապէս այդպէս է:

Պղատուն. Ամօթալի է արդ այլ ինչ յեղանակաւ
օրինադրել զամենայն՝ որչափ այժմիկ ինչ հանդեր-
ձեալ եմք զայս ինչ գործել յայսպիսի քաղաքիս՝ զոր-
մէ ասեմք առաքինութեան խորհրդոց, և 'ի սմա զայն
ինչ՝ որ արժանի լինիցի այլոցն անկարգութեանցն մե-
ծագունիցն բնաւորիլ ումեմն հաղորդ գլով. իբրու
զի պարտ իցէ օրինադրել աճապարելով սպառնալով՝
եթէ ոք այսպիսի լինիցի. և 'ի սակա սոցունց ուղ-
ղութեան և եղելոցն սխալանաց՝ պատուհաս դնել 'ի
վերայ նոցա ըստ օրինացն, եթէ այնպէս լինիցին,
որպէս ասացաք, գարշելի իսկ յեղանակաւ: Քանզի
ոչ իբրու նախնու օրինադիրքն՝ աստուածոցն ման-
կանց օրինադրելով դիւցազանցն, իբրու այժմիկ բա-
նըս ինքն յաստուածոցն գլով, և այլոց յայսպի-

սեայ եղելոց օրինադրէին. այլ մարդկաց իսկ և նոցունց ծննդոց օրինադրեմք առանց մախանաց. երկրնչել պարտ է, գուցէ լինիցի որ մեզ 'ի քաղաքացեաց՝ կարծր և անանցանելի առ այսպիսիքս բնութեամբ լինելով, իբրու զի ոչ հալեացին՝ որպէս այն իսկ սերմանքն զորս եղջերահանդեալքն՝¹ անուանեն, հրով ոչ եփին. և ոչ սոքա օրինօք, և մանաւանդ այսպիսի խստագոյնք գոլով անմաշք իցեն, ի սակս որոց վայրապարք ոչ իցեմք զառաջին օրէնս յաղագս տաճարաց կապտելոյ դնել, եթէ որ յայս ինչ յանդըգնի, քաղաքի իսկ 'ի սնուցելոցն ուղղապէս՝ ոչ արդեւք կամեսցուք, և ոչ յուսամք ամենեւին ախտանալ ինչ երբեք զայսպիսի խօթութիւնս: Ծառայք սոցունց թերեւս՝ օտարք և օտարաց ծառայք, բազում անգամ առ այսպիսիս առնեն ձեռնարկութիւն. 'ի սակս որոց մանաւանդ 'ի միասին յամենայն մարդկային բնութեանս տկարութենէն խորշելով՝ ասեմ զյաղագս տաճարակապտաց օրէնսն, և այլոցն ամենեցուն այսպիսեացս՝ որչափ դժուարաբոյժ իսկ են և անբոյժք:

Բայց նախերգան սոցունց ըստ յառաջագոյն խոստովանեալ բանին նախասելի է ամենեցուն, իբրու դուզնաքեայ ասիցէ արդեւք առ այնմիկ տրամաբանելով համանգամայն և մխիթարելով՝ զոր չար ցանկութիւն գրգռելով 'ի տուրնջեան իսկ և 'ի գիշերի զարթուցանելով ածէ առ տաճարացն կողոպուտն՝ զայս ինչ. Ո՛վ սքանչելի, ոչ մարդկայինս քեզ չար և ոչ աստուածային զքեզ այժմիկ շարժէ առ տաճարակապտութիւնդ դարձուցանելով հասանել. այլ մոլորութիւն ինչ բնաւորեալ 'ի նախնի և անմաքուր մարդկան ապիրատութենէ շրջաբերեալ այլազանցական, յորմէ խորշել պարտ է ամենայն զօրութեամբն: Եւ եթէ զինչ է խորշումն՝ ուսիր: Կորժամ հասցէ առ քեզ ինչ յայնպիսի աւանդութեանցն, հասիր առ Արամազդայ մաղթութիւնսն՝ որ են դիւմպոմպեանքն. հասիր առ աստուածոցն այնոցիկ որ

¹ Թոյնն՝ κερσεβόλος եղջերաբոյսք:

դարձուցանողքն են առ տաճարքն մաղթանօք. հասիր առ ասացելոցն 'ի ձէնջ բարի արանցն զուգաւորութիւն, և զոմանս լուր և զոմանս ասել փորձեա դու, որպէս պարտ է զբարիսն և զիրաւացիսն ամենայն առպատուել: Իսկ 'ի չարեացն զուգաւորութենէ անդառնալի իսկ փախիր. և եթէ զայսօքիկ գործելով որ՝ դադարեսցէ իսկ ախտն. ապա եթէ ոչ՝ գեղեցկագոյն մահ խորհելով 'ի բաց հրո՞ժարելոյ 'ի կենցաղէս:

Զայսօսիկ մեր երգելով նախերգան այնոցիկ որ զամենայն այսպիսիքս խորհին, որչափ անարդարագոյն գործք են և ապականիչք քաղաքի, զայն իսկ որ հաւանին օրինացն լռելեայն՝ թողուլ պարտ է, և առ այնն իսկ որ անհաւանն իցէ՝ յետ նախերգանին երգել մեծաձայնապէս: Եւ որ Լմբուհի զտաճարս կողոպտելով, եթէ ծառայ իցէ և կամ օտար, յերեսս և 'ի ձեռսն գրելով զմնասն՝ առցէ գանս որչափ և թուիցի դատաւորացն, և արտաքոյ սահմանացն գաւառին մերկ ելցէ: Զի թերեւ հատուցանելով զայս ինչ պատուհաս՝ ողջախոհ լինիցի լաւագոյն. զի ոչ վասն չարի լինիցի պատուհաս ոչ և միոյ՝ ըստ օրինացն պատուհաս լինելով, այլ երկոցունցն գրեթէ զմինն 'ի բաց գործիցէ. զի կամ լաւագոյն, և կամ նուազ չարագոյն գործիցէ զայն որ հատուցանէ զպատուհասն:

Իսկ քաղաքացի եթէ որ այսպիսի ինչ գործելով՝ երևեսցի առ աստուածսն կամ առ ծնողս կամ առ քաղաքն անիրաւեալ 'ի մեծագունիցն ինչ և յանձառելեացն ապիրատութեանց, իբրու անբոյժ իսկ զայնպիսին գոլով համարիցի դատաւորն, խորհելով թէ որպիսի խրատու իսկ և սննդեան 'ի մանկութենէ հանգիպեալ ոչ 'ի բաց եկաց 'ի մեծագոյն չարեացն. պատուհաս արդ սմա մահ՝ դուզնաբեայն 'ի չարեացն: Իսկ զայլն շահեցուցանէ այս ինչ, լինելով առանց գովասանութեան, 'ի հեռագոյն սահմանացն գաւառին աներեւան լեալ: Իսկ մանկանց և ազգին՝ եթէ ճողոպրիցին 'ի հայրենի բարուցն, իցէ գով և բան պատուական ասելով, իբրու բարեւք ասելով և արիապէս 'ի բարութիւն 'ի չարէ ճողոպրելոց:

Եւ ասին ինչք ոչ միոյ այսպիսեացս քաղաքավարութեան՝ վայելուչ իցէ թերեւ լինել, յորում պարտ է զնոյնս միշտ և հաւասար գոլով կեալ վիճակացն և տուժից հատուցմունք, յորժամ անիրաւել արժանի թուիցի որ ընչից հատուցանել. եթէ իցէ ինչ վիճակին կազմութեանն՝ առաւելագոյն մինչև ցայսչափ տուրժելով, իսկ առաւելագոյն ոչ: Եւ զայսոքիկ ստուգութիւնն յօրինատպացն գրոցն դիտելով՝ զհաւաստին միշտ պատմելով դատաւորաց. իբրու զի այսպիսի վիճակացն՝ խափանեալ ոչ որ ոչ երբեք լինիցի վասն անկարողութեան ընչից: Բայց տուգանաց եթէ առաւելագոյն որ արժանի գոլ թուիցի, եթէ ոչ արդեւք ոմանք կամիցին զսա ՚ի բարեկամացն երաշխաւորել իսկ, և ՚ի միասին հատուցանելով ազատելոյ երկարժամանակեայ, և յանդիման կապանօք և սպառնալեւք ինչ տանջել:

Բայց անպատիժ ամենեկին ոչ ուրուք ոչ երբեք գոլ առ ոչ միոյ սխալանացն, և ոչ հեռագոյն ՚ի սահմանացն փախստական: Իսկ զմահ կամ զկապանս, կամ զգան կամ զայլ ինչ՝ առանց գեղեցկութեան աթոռս, կամ որ ՚ի կանգուն իցեն կամ յարակցութիւնք ներքոյ տաճարաց առ վերջինսն վայրին, և կամ ընչից՝ որպէս յառաջագոյն ասացաք, հատուցմունք լինել պատուհասիս այսմիկ լինիցի. և դատաւորք իցեն յաղաքս մահու՝ օրինապահքն իսկ և նախնի իշխանացն ընտրեալքն, բաժանելով ՚ի մի դատարան: Իսկ ներքսածութիւնք սոցունց և կոչմունք և որչափ այսպիսիք պարտ է լինել՝ կրտերագոյն օրինապահացն պարտ է այսոցիկ փոյթ առնել: Բայց զքննութիւն և զդատակնիքն՝ մեր գործ է օրինադրել, Եղիցի արդ յայտնապէս եղեալ դատակնիքն, և նախ քան զայս իսկ ըստ բերանոյն հալածողին. և յայնմ որ փախչի՝ դատաւորն ՚ի կարգի մեզ մերձաւորագոյն ըստ աւագութեան նստիցի. և ամենայն քաղաքացիքն որչափ թերեւս պարապումն ունիցին՝ լողք իցեն փութով այնպիսի հանդիսիցն: Եւ ասել միաբան յառաջագոյն իսկ հետեւողին, և այնմ որ փախչի՝ երկրորդ: Եւ յետ բանիցս այսոցիկ՝ սկսանել ծերա-

գունին վերստին ընտրելով և հասանելով յասացելոցն բաւական խնդութիւն, և յերիցագունին 'ի կարգի ամենեցուն՝ պարտ է պատմել զոր ինչ առ յերկաքանչիւրոցն ոք հանդիսակցաց ասացեալ մակագրիցէ ումեմն յեղանակաւ, իսկ որ ոչ փափաքի՝ այլում զվերստին ընտրութիւնն բացատրիցէ: Եւ զասացեալն կնքելով գրօք՝ որչափ զօրաւոր գոյով թուիցի, և նշանս 'ի վերայ արկանելով ամենայն դատաւորացն՝ դնել առ տունն՝: Եւ դարձեալ 'ի վաղիւն 'ի միասին հաւաքելով, և այսպէս իսկ վերջստին դատելով պատմելով զիրաւունսն, և նշանս 'ի վերայ արկանելով ասացելոցս սոցունց, և երից անգամ առնելով զայս ինչ, և նշանս իսկ և վկայք բաւականապէս ըմբռնելով՝ համար սրբազանն իւրաքանչիւրում բերելով, և խոստանալով առ տունն ըստ զօրութեանն զարդարն և զձշմարիտն դատել, այսպէս 'ի կատարած հասուցանել զայսպիսի հանդէսս:

Իսկ յետ այնոցիկ՝ որ առ աստուածոցն են իրս, զայնոսիկ որ առ լուծումն են քաղաքավարութեանն՝ որ հասուցանէ արգելք յիշխանութիւն զմարդն, և ընդ ծառայութեամբ զօրէնսն առնէ, և ընկեութեան զքաղաքն հպատակ գործէ, և բռնաբար իսկ զայս ամենայն գործելով և հակառակութիւն յարուցանելով անօրինի, զսա իսկ զմտաւ ածել պարտ է ամենեցուն՝ հակառակ գոլ բոլոր քաղաքին: Իսկ զայնոսիկ որ հաղորդ այսպիսեացս ոչ միոյ իցէ՝ այլ մեծագոյն իշխանութեանցն 'ի քաղաքին հաղորդիցէ, և զանխելով այսոցիկ 'ի սմանէ կամ ոչ զանխելով՝ զանգիտմամբ իսկ վասն հայրենի քաղաքին ոչ պատուհասելով, պարտ է երկրորդ վարկանիլ զայնպիսին քաղաքացին չարութեամբ: Բայց ամենայն այր որոյ և փոքր ինչ շահ իցէ՝ ցուցցէ իշխանութեանց՝ 'ի դատաստան ածելով զխորհողն առ քաղաքավարութեանն, հանդերձ հակառակութեամբ համանգամայն և անօրինեալ. և դատաւորք իսկ իցեն

այնոցիկ այսոքիկ որ տաճարակապտիցն. և զամենայն դատ այսպէս սոցունց լինել՝ որպէս և նոցունց, զդատակնիքն մահ բերել բազմութեամբ յաղթելով: Եւ միով բանիւ, հօր նախատանաց և պատուհասի մանկանց՝ ոչ ուրուք 'ի միասին հետեիլ: Սակայն եթէ հայր ուրուք և կամ հաւ և կամ հաւու հայր 'ի կարգի կրիցեն զմահուան պատուհասն, և զսոսա քաղաքն՝ ունելով զիւրեանց գոյն, սակայն որչափ կազմելով վիճակին ամենեւին յիւրեանցն նախնի առաքեսցի գաւառն և քաղաքն, և որոց արդեւք 'ի քաղաքացեացն ուստեք գոյով հանդիպիցին յողովագոյնք միոյ և ոչ նուազս քան եթէ տամնամեայք եղեալ վիճակի սոցունց տան, զորս բացասիցեն հայր և կամ հաւ՝ առ 'ի հօրէ կամ 'ի մօրէ, և զհասելոցն վիճակաւ անուանս՝ առ եղբարմն առաքելով. զոր և ընտրիցէ աստուած ժառանգորդ հաստատել 'ի տունն պակասելոցն լուազոյն հանդիպմամբ: Եւ տակաւին երրորդ հասարակաց իցէ մի օրէն յաղագս դատաւորաց իսկ՝ որոց իցէ գատել զսոսա. և յեղանակն դատաստանացն՝ որոց մատնութեան պատճառ 'ի վերայ բերելով 'ի դատարան ածցէ, և մնալոյ նոյնպէս և ելանելոյ ծննդոցն 'ի գաւառէն մի իցէ, առ այսօցիկ օրէն այս իսկ՝ երիցս մատնչի և տաճարակապտի՝ և զտաճարին օրէնսն բռնութեամբ կորուսանողի՝ իսկ աւազակաց՝ եթէ զմեծ ինչ և եթէ զփոքր գողանայ որ՝ մի իսկ օրէն 'ի վերայ կացցէ, և միոյ դատաստանի ամենեցուն պատուհաս: Զի զգողացեալն պարտ է կրկնապատիկ յառաջագոյն հատուցանել, եթէ պարտապան իցէ որ այսպիսի պատուհասի, և կարող իցէ զայլգոյնսն հատուցանել վասն վիճակին. ապ' եթէ ոչ՝ կապեսցի մինչև հատուցէ, և կամ հաւանեցուցէ զդատապարտողն: Ապ'եթէ որ պարտապան իցէ գողութեան, հրապարակաւ պատուհասի հաւանեցուցեալ զքաղաքն, և զգողացեալն հատուցանել կրկին, 'ի բաց ելցէ 'ի կապանացն:

Կղիկիաւս. Ո՛րպէս ասեմ, իմ սիրելի, ոչ ինչ զանազանիլ գողանալովն մեծ ինչ կամ փոքր առնելով, կամ 'ի տաճարաց կամ յայլոց ապախտ տեղաց, և

որչափ այլ են ըստ գողութեանն՝ զամենայն աննր. մանուծիւն ունելով, որոց պարտ է պէսպէս գողով հետեւիլ օրինադրին, ոչ նմանապէս տուրժիւք տուրժել:

Պղատուն. Արիւնապէս, ո՛վ Կլինիա, գրե իսկ թէ զիս իբր ունջամբ բերեալ հանդէպ բախելով զար. թուցեր, և զմտաւ ածելով և այլ ինչ յիշեցուցեր. զի որ առ օրինացն դրուծիւնն են, ոչ իւր յեղա. նակաւ երբեք ևս եղեն ուղղապէս աշխատեալ. իբրու զի այժմիկ առ հասեալ բանիս ասելի է, որպէս և զայս ինչ ասեմ, ոչ չարաբար նմանեցուցաք յորժամ ծառայից իբրու բժշկելով ՚ի ձեռն ծառայից նմանեցուցանեմք զամենեսեան զայսոսիկ որ այժմիկ ընդ օրինադրութեամբ են. զի քաջ գիտե՛լ պարտ է զայս. պիտի ինչ, իբրու թէ հասցէ ոք երբեք բժիշկ յայն. ցանէ որ հմտութեամբ առանց բանի զբժշկականն ընձեռեալ են. և ազատք ընդ ազատք հիւանդի տրամաբանելով բժիշկ՝ իմաստասիրելոյ հուպ վարելով իսկ բանիւք, բուռն հարեալ զցաւոցն յաղաքս բնու. թեան վերստին պատմելով զմարմնոցն, վաղվաղակի ծիծաղեսցի թերևս, և ոչ արդեւք զայլս ասիցէ բա. նըս, այնոքիկ որ առ այսպիսիքս միշտ առձեռն պատ. րաստեալ են յողովագունից ասացելոց բժշկաց՝ զի ասիցէ..... տուն ոչ բժշկեն զհիւանդացեալդ, այլ գրեթէ խրատես իբրու զբժիշկ այլ ոչ ողջ կարօտա. ցեալ լինել, ո՛չ ապաքէն ասելով զայսուհիկուղղապէս թերևս ասիցէ:

Կդիկնիաս. Թերևս իսկ, եթէ միտս ածցէ զայս ինչ, իբրու զի որ յաղաքս օրինաց այսպէս պատմէ՝ որպէս մեք այժմիկ, խրատէ զքաղաքաց, այլ ոչ օրի. նադրէ:

Պղատուն. Ո՛չ արդեւք զայս ինչ ըստ յեղանակի ասելով երևեսցի:

Կդիկնիաս. Թերևս:

Պղատուն. Բարձրաւանդակի հանդիպմամբ... եալ իրս եղև:

Կդիկնիաս. Որպիսի՞ լինի:

Պղատուն. Եւ ոչ... մի գոյս մեր օրինադրել, այլ ինքեանց առ խնդ... լինելով յաղաքս ամենայն

քաղաքավարութեան, ջանալ զարիագոյնն իսկ և զհարկաւորագոյնն, թէ իւր յեղանակաւ լինելով լինիցի: Եւ արդ այժմ իսկ այս ինչ պատշաճել է, իբրու թուի թէ ախորժիցեմք զլաւագոյնն դիտել, և կամիցիք զհարկաւորագոյնն յաղագս օրինացն ընտրել թէ որ թուի:

Կդիմիաւ. Կարծրական իսկ, ո՞վ սիրելի, նախադրելով զընտրութիւնք և անարհեստաբար, իբրու ընկալեալ օրինադրացն նմանս լինիմք արդեւք 'ի ձեռն մեծի ուրուք հարկի աւասիկ օրինադրել իբրու տակաւին պատշաճ ոչ գոյ 'ի վաղիւն: Այլ մեզ ասել պարտ է հանդերձ աստուծով իբրու շինողաց ոմանց, և կամ այլ ումեմն բաղկացութեան սկսելոց... բերել ծաւալմամբ առ մեզ, յորոց ընտրեսցուք վայելչականք լինել հանդերձեալ բաղկացութեանս: Եւ արդ ըստ պարապման ընտրել դիցուք զմեզ այժմիկ գոյ՝ ոչ զայնոքիկ որ 'ի հարկի շինէն, այլ զայնոսիկ որ պարապմամբ տակաւին.... զոմանս յարադնելով, և զոմանս բաղկացուցանելով: Իբրու զի ուղղապէս ունիցի զոմանս յօրինացն՝ ասել իբրու եղեալք, և զոմանս իբրու յարադնելով:

Պդատուն. Եղիցի արդ, ո՞վ Կլինիա, ըստ բնութեան մեզ մանսւանդ 'ի միասին տեսութիւնս օրինացն. զի տեսցուք առ 'ի յաստուծոց այսպիսի ինչ յաղագս օրինացն:

Կդիմիաւ. Զորպիսիք ինչ:

Պդատուն. Գիրք իսկ և ներգիր բանք, և այլոց բազմաց առ քաղաքսն գրեալք գիրք իսկ. և այնոքիկ որ օրինադրին են բանք:

Կդիմիաւ. Ո՞րպէս:

Պդատուն. Ո՞րպէս. արդ այլ շարադրութեանցն քերթողացն, և որչափ առանց չափուց և չափօք զնոյն խորհուրդն յաղագս կենցաղի շարագրելով նայիմք մօօք, և օրինադրացն ո՞չ ամենեցուն մանաւանդ:

Կդիմիաւ. Յոյժ իսկ:

Պդատուն. Այլ աւ... պարտ օրինադրին միայն 'ի գրողացն յաղագս.... բարեաց և արդարոց 'ի միա.

սին խորհիլ ուսուցանել որպէս էն իսկ, և իբրու պարտ է խորհիլ առ սոսա՝ հանդերձեալ են գոլ բարեբաստք:

Կդիկնիաւ. Եւ որպէս:

Պդառոն. Այլ գարշելի է մանաւանդ զՀոմերոս և զՏիւռնտէոս և զայլն քերթողք յաղագս կենցաղի իսկ համարել գրեալ, և Լիւկորգոսի և Սողոմի օրինաւ. դիրք եղեալք գիրք գրիցին նուազ: Ոչ մանաւանդ ուղղապէս ամենեցուն պարտ է գրոյն որ առ քաղաքն են զոր առ օրէնսն գրեալ իրս, երեւիլ արտաքս ձգեալ, երկար և գեղեցկագոյն է և արիաւ գոյն այլոցն իրս, քան եթէ ըստ այնոցիկ ՚ի միասին հետեւելով ՚ի սոցանէ երկբայիլ գոլով ծիծաղական: Այսպէս տրամախոհեցուք յաղագս օրինացն գրոյ. պարտ գոլ լինել քաղաքացն՝ հօր իսկ և մօր ձեով սիրելով և միտս ունելով երեւիլ գրելոցս, քան եթէ ըստ գոռոզի և տեառն կարգելով և սպառնալով գրել ՚ի պարիսպս: Եւ այսպէս ՚ի բաց կալ դիտեսցուք արդ և այժմիկ մեք, որպէս ջանասցուք ասել տրաւ մախոհելով յաղագս օրինացն, եթէ հնարաւորիմք արդ և եթէ ոչ. այլ սակայն յօժարութիւն առ տուեսցուք, և ըստ այսմիկ ճանապարհի գնալով, եթէ պարտ իցէ ինչ թերեւս կրել՝ կրեսցուք. բայց բարի իցէ, և եթէ աստուած կամի, լինիցի արդեւք այսպէս:

Կդիկնիաւ. Բարեւք ասացեր, արասցուք իբրեւ ասեսդ:

Պդառոն. Խորհիլ պարտ է նախ իսկ թերեւս, որպէս ձեռնարկութիւն արարաք, ստուգապէս զայն իսկ որ յաղագս տաճարակապտացն և ամենայն աւազակութեան, և ՚ի սակս անիրաւութեանց ամենեցուն, և ոչ է պարտ դժուարանալ եթէ համան: Գամայն օրինադրելով զմանն եղաք, և յաղագս ոմանց տակաւին դիտեմք զի օրինադիրք լինիմք, այլ ոչ ևս եմք, բայց թերեւս արդեւք լինիցիմք. եթէ թուի ձեզ, յաղագս որոյ ասացի՝ դիտեսցուք:

Կդիկնիաւ. Ամենեցուն իսկ արդ:

Պդառոն. Արդ ՚ի սակս բարեաց և ամենայն իրաւանց ջանասցուք տեսանել զայսպիսի ինչ՝ թէ ուր

երբեք 'ի միասին խոստովանիմք այժմիկ, և ո՛ւր զանազանիմք մեք 'ի մէջ իսկ ինքեան, որք այժմ ասեմք թերևս յօժարիլ իսկ. և կամ այլ ոչ ինչ զանազանիլ յօղովից, և բազում իսկ նոյնք առ ինքեանք:

Կդիսիաւ. Զորպիսի արդ տարբերութիւնք մեր զմտաւ ածել ասես:

Պդատուն. Եւ փորձեցից ասել յաղաքս արդարութեան բոլորովին, և արդար մարդկանն իսկ և իրողութեանցն և գործոցն, որպէս ամենեքեան 'ի միասին խոստովանիմք զայս յամենեան գոլ բարի. իբրու զի ոչ որ հակառակելով ընդդիմացի գոլ զարս արդարս՝ եթէ և հանդիպիցին գարշելիք գոլ մարմնով, սակայն ըստ արդարագոյն բարուցն՝ այսպէս գոլ ամենագեղեցիկ:

Կդիսիաւ. Գրե եթէ ոչ որ թերևս ասելով այդպէս՝ անյարմար թուիցի ասել:

Պդատուն. Ոչ ապաքէն ուղղապէս թերևս: Այլ տեսցուք իբրու թէ ամենայն բարի է, որչափ հուպ է յարդարութիւն, ամենեցուն իսկ և կիրքն են մեզ գործոցն հաւասար:

Կդիսիաւ. Զինչ արդ:

Պդատուն. Գործ իսկ որ և իցէ արդար՝ գրեթէ որչափ իրաւանց հաղորդի՝ ըստ այսչափ լինիցի բարի խոստովանեալ և ոչ երկբայեալ առ... զբանն:

Կդիսիաւ. Ճշմարիտ իսկ:

Պդատուն. Ապ'եթէ արդար իսկ խոստովանիմք և գարշելի գոլ կիր, երկբայիցին յայնժամ արդարն և բարին, ասելով զարդարն գոլ գարշելիք:

Կդիսիաւ. Ո՞րպէս զայս ասացեր:

Պդատուն. Ոչ ինչ է դժուարին իմանալ, զի յառաջագոյն եղեալ մեզ օրէնք՝ ամենեցուն ներհակագոյն պատուիրել այժմիկ ասացելոցս ասացին թերևս:

Կդիսիաւ. Որո՞ց:

Պդատուն. Զտաճարակողոպուտքն երբեք եղաք իրաւապէս զի մեռցի, և զայն՝ որ եղեալ օրինացն թշնամի իցէ: Եւ հանդերձեալք արդ օրէնք այսպիսիք դնել՝ ամենեւին բազում ներեցաք, տեսանելով իբրու այս որ իսկ են անեզր կիրք բազմութեամբ:

իսկ և մեծութեամբ արդարագոյնք իսկ ամենայն ախտից, և 'ի միասին ամենեցուն գարշելիք: Արդ ոչ այսպէս մեզ իրաւացիքն իսկ և գեղեցիկքն երբեմն իսկ իբրու այսոքիկ ամենայն 'ի միասին, և երբեմն իբրու ներհակագոյնք երեւեցին:

Կդիկիսաւ. Տագնապի իսկ:

Պղատուն. Այժմիկ այսուհետեւ բազմաց այսպէս յաղագս այսոցիկ առանց միաբանութեան բարիքն և արդարագոյնքն 'ի միասին գլորեալք առասին:

Կդիկիսաւ. Երեւի արդ, ով սիրելի:

Պղատուն. Այժմիկ զձերդ իր, ով Կլինիա, դարձեալ տեսցուք, որպէս առ այսօրիկ նոյնս ունի յաղագս միաբանութեան:

Կդիկիսաւ. Որոյ արդ, առ ո՞:

Պղատուն. Յառաջագոյնս կարծեմ թէ յայտնապէս ասացի:

Կդիկիսաւ. Ո՞րպէս:

Պղատուն. Եթէ ոչ իսկ յառաջագոյն՝ այլ այժմիկ իբրու ասացեալ դնի:

Կդիկիսաւ. Որպիսի ինչ:

Պղատուն. Իբրու չարք ամենեքեան՝ առ ամենայն են ակամայ չարք. և այսօրիկ այսպէս ունելով հարկ է սմա հետեւիլ որ 'ի կարգին է բանն:

Կդիկիսաւ. Զո՞ դք ասես:

Պղատուն. Որպէս որ անիրաւն է իսկ և չար, և չարն ակամայ, այսպիսի և ակամայաբար՝ կամաւ գործիլ ոչ ունի բան ակամայ, արդ նմա երեւեցի արդեւք և անիրաւել՝ որ անիրաւողն է այնմիկ որ զանիրաւութիւնն ակամայ դնէ. և այժմիկ արդ խոտովանելի ինձ. Քանզի ասեմ ակամայ ամենեցուն անիրաւել, թէ որպէս և 'ի սակս վիճաբանութեան կամ պատուասիրութեան ակամայ իսկ անիրաւք գո՛լ ասէ անիրաւել կամաւ բազմաց: Իմն իսկ բան այն իցէ, և ոչ այս: Զինչ արդ յեղանակաւ ես իսկ միաբանիցեմ ընդ իմոց բանիցս, եթէ հարցանիցէք զիս, ով Կլինիա և Մեգիլէ. եթէ այսօքիկ արդ այսպէս ունին, ով սիրելի, զինչ լինիս մեզ խորհրդակից՝ յաղագս օրինադրութեան մագնետացւոց քաղաքին, որ

պէս օրինադրեալ..... պէս ոչ ասացից, Սահմանի-
ցեն արդ սոցունց ակամայ իսկ և կամաւ անիրա-
ւութիւնք. և այնոցիկ որ կամաւն են՝ մեղացն և
անիրաւութեանցն մեծագոյն զտուրժքն դիցուք, և
այնոցիկ որ ակամայ են՝ նուազագոյնք. և կամ ամե-
նեւին հաւասարք՝ իբրու ոչ գոլով անիրաւութեանցն
ամենեւին կամաւ:

Կդիկնիաւ. Ուղղապէս իսկ ասելով, սիրելի, և սո-
քօք վարեսցուք այժմիկ ասացելովքս:

Պղատուն. Բարեւք հարցեր յառաջագոյն. այժմիկ
սոքօք առ այս ինչ վարեսցուք:

Կդիկնիաւ. Առ որպիսի ինչ:

Պղատուն. Վերստին յիշեսցուք, որպէս յառաջա-
գոյն բարեւք ասէաք, եթէ առ արդարութիւնսն իցէ
ամենեւին բազում ինչ մեզ խռովութիւն և անմիա-
բանութիւն. և զայս առնելով դարձեալ հարցցուք
զձեզ զնոյնքդ արդ այսոցիկ տարակուսանս, ոչ կա-
րացեալք սահմանելով թէ իւ երբեք այսօրիկ զա-
նազանին ՚ի միմեանց. որք արդ առ ամենայն քա-
ղաքն ՚ի ձեռն օրինադրացն ամենեցուն իբրև իցէ
եղելոցն՝ իբրու երկու տեսակք անիրաւութեանց գո-
լով, ոմանք կամաւ և ոմանք ակամայ ՚ի սմա օրինա-
դրիցին. բայց այժմիկ առ ՚ի մէնջ ասացեալ բանս՝
որպէս առ ՚ի յաստուծոյ ասացեալ. այսչափ միայն
ասելով ՚ի բաց երևեցուցանէ, և տուեալ ոչ ինչ բան
իբրու ուղղապէս ասացեալ՝ եթէ զինչ յեղանակաւ
օրինադրեսցէ: Ոչ գոյ այլ, որպէս հարկ է զայսո-
սիկ յառաջ քան զօրինադրելն յայտնել երկու իսկ
գոլով, և տարբերութեամբն այլ. զի յորժամ զեր-
կութանչիւրոյ որ զիրաւունսն մակադրիցէ՝ ամենայն որ
հետեւեսցի ասացելոցն, և կարող իցէ զվայելչապէս
եղեալն իսկ իբրու այսպէս ընտրել և զօն:

Կդիկնիաւ. Բարեւք մեզ երեւի ասելով, ով սիրե-
լի. քանզի յերկոցունց մինն մեզ պարտ է, կամ ոչ
ասել՝ իբրու ամենայն ակամայ են անիրաւութիւնքն.
և կամ եթէ այս ինչ ուղղապէս ասացաւ յառա-
ջագոյն՝ սահմանելով յայտնել:

Պղատուն. Յայսցանէ իսկ երկոցունցս ոմն իսկ ոչ

է ինձ ներելի ամենեին լինել ուրուք, և այսպէս արդ ոչ իսկ ասելն թուեցեալ է ունել զճշմարտութիւնն: Քանզի ոչ թերեւս օրինական և ոչ արդարագոյն իցէ ըստ որում յեղանակի իցեն երկու, եթէ ոչ կամաւ գողովն և ակամայ՝ երկաքանչիւրքն զանազանին. բայց այլով ոմամք երբեք պարտ է ջանալ իբրու այսպէս յայտնել:

Կդիւնիաւ. Ամենեին իսկ, ով սիրելի, այս ոչ ինչ իբրու թէ այլպէս առ 'ի մէնջ տրամախոհի:

Պղատոն. Այսպէս իցէ: Բեր արդ, փնաս իսկ, որպէս թուի ինձ, միմեանց առ 'ի քաղաքացեացն 'ի հաղորդութիւնքն իսկ և 'ի կաճաւմունքն բազումք լինին, և կամայն իսկ և ակամայն առ սոցունց անսպառ իցէ:

Կդիւնիաւ. Ո՞րպէս ոչ:

Պղատոն. Արդ մի դք զամենայն փնասն անիրաւութիւնք դնելով, այսպէս կարծիցէ և զանիրաւսն սոքօք այսպէս լինել կրկին, զոմանս կամաւ՝ զոմանս ակամայ: Զի փնաս ամենեցուն ոչ թուօք և ոչ մեծութեամբք ասեմ ինչ ասելով, զոր հանդերձեալք եմ ասել՝ եթէ ոչ ինչ ամենեին: Զի ոչ ասեմ ես իսկ, ով Կլիւսիա և Մեգիլէ, եթէ ուր ուրուք փնաս ինչ գործէ, ոչ կամելով այլ ակամայ անիրաւել իսկ: Սակայն ակամայ և այսպէս օրինադրեցից զայս ինչ, իբրու ակամայ անիրաւութիւն օրինադրելով. այլ և ոչ անիրաւութիւն ամենեին եդից զայսպիսի փնաս, ոչ եթէ մեծագոյն թերեւս, և ոչ եթէ նուազագոյն լինիցի. և բազում անգամ ինչ ուղղապէս ոչ լինելով զպատճառն շահու՝ անիրաւող ասասցուք, եթէ ոչ իսկ յաղթիցէ: Զի գրեթէ, ով սիրելիք, ոչ եթէ դք այսուիկ տացէ ինչ յէականցն, և ոչ եթէ ներհակապէս 'ի բաց բարձցէ՝ արդար պարզաբար և կամ անիրաւ պարտ է զայնպիսին այսպէս ասել. այլ եթէ սովորութեամբ և իրաւացի յեղանակաւ վարելով դք շահ ինչ գործիցէ ուրուք և կամ վնաս՝ զայս ինչ պարտ է օրինադրին տեսանել. և առ երկու այսոքիկ հայելով առ անիրաւութիւնս իսկ և վնաս՝ և զվնասեալն իսկ ողջ օրինօքն՝ ըստ որում հնար է

պարտ է առնել, և զկորուսեալն կեցեալ, և զգլորեալն 'ի ձեռն ուրուք դարձ ուղղելով, և զմեռեալն կամ զխոցեալն ողջ. և զայն իսկ որ առանց տուրժից հաշտելի իցեն արարողացն զիւրաքանչիւրսն 'ի վնասիցն 'ի խռովութենէ, առ բարեկամութիւն ջանալ միշտ պարտ է հաստատել օրինօք:

Կդիկնիաւ. Բարեւք են այսօրիկ:

Պղատուն. Սըգ զանիրաւ վնասքն և զշահքն եթէ որ անիրաւելով զոք սմա շահ գործիցէ՝ յայսցանէ որչափ բժշկելի են իսկ, որպէս գոլով ներանձին խօթութիւնք՝ բժշկել, և զբժշկութեանն մեզ անիրաւութիւնս աստանօր հայել պարտ է:

Կդիկնիաւ. Ո՛ւր:

Պղատուն. Իբրու զի զօր ինչ անիրաւեսցէ որ մեծ կամ փոքր՝ օրէնք զսա ուսուցանէ, և հարկ է ամենեւին դարձեալ զայսպիսի ինչ ոչ երբեք կամաւ յանդգնել առնել, և կամ զանազանապէս յոյժ նուազագոյն առ վնասուն հատուցմամբն: Զայսոսիկ եթէ գործօք և կամ բանիւք, կամ հեշտութեամբ, կամ տրտմութեամբ, կամ պատուօք, կամ անարգանօք, կամ ընչից տուրժիւք և կամ ձրիւք և կամ ամենեւին զինչ և իցէ յեղանակաւ գործիցէ որ, ատել զանիրաւութիւն և սիրել, կամ ոչ ատել զիրաւանցն բնութիւն. այս ինչ է գործ գեղեցկագունիցն օրինացն, և զոր անբուժաբար այսոցիկ ունելով՝ իմասցի օրինադիրն իրաւունս այսոցիկ պատուհասի, և օրէն զոմն դից՝ գիտելով երբեք զի սոքօք ամենեցուն՝ զի ոչ սոցունց՝ տակաւին կեալն բարի են. զի այլոց կրկնապատիկ շահ իցեն փոխելով սոցա 'ի կենցաղէս՝ յարացոյց իսկ ոչ անիրաւելոյն այլոց լինելով, և առնելով 'ի չարեաց արանց թափուր զքաղաքն. այսպէս արդ յաղաքս այսոցիկ օրինադրի խափանող մեղացն՝ հարկ է զմահն հատուցանել, և այլաբար ոչ և միով իւրիք:

Կդիկնիաւ. Որպէս նման է ասել առ 'ի քէն, և յոյժ չափաւորապէս: Բայց հեշտագոյն թերեւ իցէ, եթէ տակաւին հաւաստի լսիցեմք զասացեալքդ՝ զանիրաւութեանն իսկ և զվնասուն զանազանութիւնն.

և զայնոցիկ որ կամաւ հն, և զայնոցիկ որ ակամայ իբրու առ այսոցիկ պաճուճեալ են:

Պղատուն. Զանալ մեզ պարտ է այսուհետեւ որ. պէս հրամայէք առնել և ասել: Զի յայտ է որ այս. չափ իսկ յաղաքս հոգւոց և ասէք առ միմեանց և լսէք, իբրու զի մի իսկ 'ի նորում ընուծեանդ՝ եթէ կիր, և եթէ մասն գոլով ցատումն դժուարահեռ, և դժուարամարտ ստացուած ընաւորեալ յանբա նագոյն կենցաղումն բազում ինչ գղրղեցուցանէ:

Կդիկիւսս. Եւ որպէս ոչ:

Պղատուն. Սակայն և զհեշտութիւն իսկ ոչ նմա նագոյն ցասմանն առասեմք, այլ հակակայեալ սմա ասեմք զօրութեան յաղթելով հաւանականութեամբ հանդերձ, բուռն պատրանօք գործել զամենայն զոր ինչ թերեւս խորոժել կամիցի:

Կդիկիւսս. Եւ յոյժ արդար:

Պղատուն. Սակայն զանգիտութիւն ասելով որ երրորդ պատճառ սխալանացս դիցէ ոչ արդեւք, այլ երկակի բաժանելով զսա օրինադիրն՝ թերեւս վեհա. գոյն իցէ զպարզն իսկ սորա՝ թեթեւագոյն մեղաց պատ. ճառ վարկանելով, և զկրկինն՝ յորժամ անուսումն նանայ որ ոչ միայն անգիտութեամբ ըմբռնեալ, այլ և կարծեօք իմաստութեամբ իբրու գիտելով ամե. նեին զայնոսիկ, առ որս ոչ և միով իւրք գիտացեալ է հանդերձ զօրութեամբ և ուժգնութեամբ հետեւելով, մեծաց և աներաժիշտ սխալանաց զնելով պատ. ճառք զայսպիսիքս. իսկ տկարութեան հետեւելով ման.... անի սխալանք, և ծերից լինելով դիցէ իսկ մեղս՝ իբրու մեղուցեւոց օրէնս կարգիցէ. սակայն հեզագոյնք ամենեցուն և յոլովագոյն ներութեան հուպք:

Կդիկիւսս. Վայելչապէս:

Պղատուն. Յաղաքս հեշտութեան իսկ և տրտմու. թեան գրեթէ ասեմք իսկ ամենեքեան իբրու 'ի սո. ցանէ... նեքեան զմեզ, և ոմն նուազագոյն. և ունի այսպէս:

Կդիկիւսս. Եւ ամենեին իսկ ճմարիտ:

Պղատուն. Իսկ յաղաքս անգիտութեան իբրու

ոմն վեհագոյն, և ոմն նուազագոյն, ոչ ... ևս ոչ երբեք:

Կդիկնիաս. Ճշմարտապէս:

Պդատուն. Եւ զայսոսիկ ամենայն յորդորեցուցանել ասեմք առ ախորժսն իւր՝ ըստանձնելով իւրաքանչիւր ուրուք առ ներհակսն բազում անգամ և միանգամայն:

Կդիկնիաս. Արդ իսկ բազում անգամ:

Պդատուն. Այժմիկ արդ քեզ զարդարն և զանիրաւն՝ զոր ես իսկ ասեմս, հաւաստի թերեւս սահմանեցից, ոչ ինչ պաճուճելով. քանզի տրտմութեանն և զերկիւղին, և զհեշտութեան և զտրտմութեան և զմախանայ, և զցանկութեանց ներհոգւոյն հարստահարութիւն, եթէ փնտսիցէ ինչ և եթէ ոչ, ամենեւին անիրաւութիւն անուանեմ: Իսկ զարիագունին զկարծիսն՝ ուր և լինելոց զսա վարկանիցին քաղաքք և կամ ռամիկք ումանք, եթէ սա յաղթիցէ առ հոգիսն, և զարդարիցէ զամենայն այր. և եթէ սխալիցէ ինչ, իրաւացի իսկ գոլ պարտ է ասել զայն ինչ որ այսպէս գործին, և զիւրաքանչիւրոցն որ այսպիսի իշխանութեանս լինին հնազանդեալ, և առ ամենայն մարդկան կենցաղին արիագոյն, կարծել առ ՚ի բազմաց ակամայ անիրաւութիւն գոլ զայնպիսի զվնասն: Բայց մեզ ոչ է այժմիկ յաղազս անուանց բան դժուարահետ: Քանզի մեղուցելոցն երեք տեսակք յայտնեցաւ, լինելով զայսոսիկ առ յիշելութիւն յառաջագոյն ևս, մանաւանդ վերջստին առնուլ պարտ է: Տրտմութեան արդ՝ զոր ցասումն և երկիւղ մականուանեմք՝ մի է մեզ տեսակ հեշտութեանց. իսկ և ցանկութեանց՝ երկ իր, և յուսոյ իսկ և ճշմարիտ կարծեաց առ արիագոյնն ըղձից՝ միւս երկ իր. արդ յայսմիկ եռակիս երկակի հատանելով՝ հինգ տեսակք եղեն, իբրու այժմիկ ասեմք, որոց օրէնք զանազանեալք ՚ի միմեանց՝ հինգ տեսակքք զնել պարտ է ներ երկու սեռիւք:

Կդիկնիաս. Որովք այսոքիւք:

Պդատուն. Մինն իսկ ՚ի ձեռն բուռն և ՚ի միաբան գործօք գործելով յիւրաքանչիւր ժամու, և

միւսն հանդերձ խաւարաւ և պատրանօք գաղտա-
բար լինելով: Ի իսկ յորժամ և 'ի ձեռն երկոցունց
այսոցիկ գործեալ, որով արդ և օրէնք դժուարա-
գոյնք լինիցին թերևս՝ եթէ զպատշաճեալ մասն
ունիցին:

Եղիևիաս. Վայելչապէս արդ:

Պղատուն. Եկեսցուք արդ յետ այսոցիկ աստա-
նուր՝ ուստի և եկեալք հասաք, աստանուր կատարե-
լով զգրութիւն օրինացն: Եւ էր մեզ յառաջի-
կայն՝ յաղագս այնոցիկ որ կողոպտեն կարծեմ թէ
զաստուածան, և յաղագս մատնողացն տակաւին, և
այնոցիկ որ զօրէնսն ապականեն, վասն քակման հա-
սեալ քաղաքավարութեանս: Յայսցանէ արդ եթէ
գործիցէ որ՝ թերևս մոլեալ կամ հիւանդութեամբ
և կամ գերաչափ ժրութեամբ ըմբռնեալ, և կամ
խրատով վարելով այնպիսեալ որ ոչ երբեք այսոցիկ
է զփորձ ընկալեալ: Զորոց եթէ լինիցի ինչ յայտ-
նի՝ ընտրելոցն յիւրաքանչիւր ժամու դատաւորացն
վերաբերելով գործողին. և կամ այնմիկ՝ որ խորհի
ինչ վասն գործողին և դատ լինիցի, այսպէս տրա-
մակայելով տնօրինել զվնասն իսկ. զոր ինչ և վնա-
սիցէ՝ ամենեւին պարզ հատուցէ, և այլոցն պատու-
հասից թողցի: Սակայն եթէ սպանեալ զոք արդեւք՝
ոչ մաքրիցէ զձեռնս 'ի սպանմանէն, այսպէս յայլ
գաւառ գնացեալ բնակեսցէ 'ի նմա՝ զամ մի ար-
տաքս գոլով 'ի հրապարակէն: Իսկ նախ գոլով քան
զժամանակն զոր սահմանեաց օրէնքն, և կամ յա-
մենայն գաւառն իւր կոխելով, յատենական բանտի
կապեալ 'ի ձեռն օրինապահացն ամբ երկու՝ 'ի թաց
ելցէ 'ի կապանացն: Իսկ յաղագս սպանման՝ որպէս
սկսաք, փորձեսցուք իսպառ զամենայն տեսակի զօ-
րէնս դնել, և նախ զաշխոյժքն և զակամայքն ասաս-
ցուք: Եթէ որ 'ի տեսարանի և յատենական նա-
հատակութեանց ակամայ կամ վաղվաղակի, և կամ
'ի վերջինս ժամանակաց գանիւքն եսպան զոք սի-
րելի, և կամ 'ի պատերազմի այսպէս և կամ ըստ
խոկմանն՝ որ առ պատերազմունսն են առնելով զկրր-

1 Ըստ յունին՝ առանց խնամ և կամ խորհուրդ 'ի սրբին ռանկել:

ոմն վեհագոյն, և ոմն նուազագոյն, ոչ ... ևս ոչ երբեք:

Կդիկնիաս. Ճշմարտապէս:

Պդատուն. Եւ զայսոսիկ ամենայն յորդորեցուցանել ասեմք առ ախորժան իւր՝ ըստանձնելով իւրաքանչիւր ուրուք առ ներհակսն բազում անգամ և միանգամայն:

Կդիկնիաս. Արդ իսկ բազում անգամ:

Պդատուն. Այժմիկ արդ քեզ զարդարն և զանիրաւն՝ զոր ես իսկ ասեմս, հաւաստի թերեւս սահմանեցից, ոչ ինչ պաճուճելով. քանզի տրտմութեանն և զերկիւղին, և զհեշտութեան և զտրտմութեան և զմախանայ, և զցանկութեանց ներհոգւոյն հարստահարութիւն, եթէ փնտսիցէ ինչ և եթէ ոչ, ամենեւին անիրաւութիւն անուանեմ: Իսկ զարիագունին զկարծիսն՝ ուր և լինելոց զսա վարկանիցին քաղաքք և կամ ռամիկք ոմանք, եթէ սա յաղթիցէ առ հոգիսն, և զարդարիցէ զամենայն այր. և եթէ սխալիցէ ինչ, իրաւացի իսկ գոլ պարտ է ասել զայն ինչ որ այսպէս գործին, և զիւրաքանչիւրոցն որ այսպիսի իշխանութեանս լինին հնազանդեալ, և առ ամենայն մարդկան կենցաղին արիագոյն, կարծել առ 'ի բազմաց ակամայ անիրաւութիւն գոլ զայնպիսի զվնասն: Բայց մեզ ոչ է այժմիկ յաղագս անուանց բան դժուարահետ: Քանզի մեղուցելոցն երեք տեսակք յայտնեցաւ, լինելով զայսոսիկ առ յիշելութիւն յառաջագոյն ևս, մանաւանդ վերջստին առնուլ պարտ է: Տրտմութեան արդ՝ զոր ցատումն և երկիւղ մականուանեմք՝ մի է մեզ տեսակ հեշտութեանց. իսկ և ցանկութեանց՝ երկ իր, և յուսոյ իսկ և ճշմարիտ կարծեաց առ արիագոյնն ըղձից՝ միւս երկ իր. արդ յայսմիկ եռակիս երկակի հատանելով՝ հինգ տեսակք եղեն, իբրու այժմիկ ասեմք, որոց օրէնք զանազանեալք 'ի միմեանց՝ հինգ տեսակքք դնել պարտ է ներ երկու սեռիւք:

Կդիկնիաս. Որովք այսոքիւք:

Պդատուն. Մինն իսկ 'ի ձեռն բուռն և 'ի միաբան գործօք գործելով յիւրաքանչիւր ժամու, և

միւսն հանդերձ խաւարաւ և պատրանօք գաղտա-
բար լինելով: Է իսկ յորժամ և 'ի ձեռն երկոցունց
այսոցիկ գործեալ, որով արդ և օրէնք դժուարա-
գոյնք լինիցին թերևս ' եթէ զպատշաճեալ մասն
ունիցին:

Եղիևիաւս. Վայելչապէս արդ:

Պղատուն. Եկեսցուք արդ յետ այսոցիկ աստա-
նուր՝ ուստի և եկեալք հասաք, աստանուր կատարե-
լով զգրութիւն օրինացն: Եւ էր մեզ յառաջի-
կայն՝ յաղագս այնոցիկ որ կողոպտեն կարծեմ թէ
զաստուածան, և յաղագս մատնողացն տակաւին, և
այնոցիկ որ զօրէնսն ապականեն, վասն քակման հա-
սեալ քաղաքավարութեանս: Յայսցանէ արդ եթէ
գործիցէ որ՝ թերևս մոլեալ կամ հիւանդութեամբ
և կամ գերաչափ ժրութեամբ ըմբռնեալ, և կամ
խրատով վարելով այնպիսեալ որ ոչ երբեք այսոցիկ
է զփորձ ընկալեալ: Զորոց եթէ լինիցի ինչ յայտ-
նի՝ ընտրելոցն յիւրաքանչիւր ժամու դատաւորացն
վերաբերելով գործողին. և կամ այնմիկ՝ որ խորհի
ինչ վասն գործողին և դատ լինիցի, այսպէս տրա-
մակայելով տնօրինել զվնասն իսկ. զոր ինչ և վնա-
սիցէ՝ ամենեւին պարզ հատուցէ, և այլոցն պատու-
հասից թողցի: Սակայն եթէ սպանեալ զոք արդեւք՝
ոչ մաքրիցէ զձեռնս 'ի սպանմանէն, այսպէս յայլ
գաւառ գնացեալ բնակեսցէ 'ի նմա՝ զամ մի ար-
տաքս գոլով 'ի հրապարակէն: Իսկ նախ գոլով քան
զժամանակն զոր սահմանեաց օրէնքն, և կամ յա-
մենայն գաւառն իւր կոխելով, յատենական բանտի
կապեալ 'ի ձեռն օրինապահացն ամբ երկու՝ 'ի բաց
ելցէ 'ի կապանացն: Իսկ յաղագս սպանման՝ որպէս
սկսաք, փորձեսցուք իսպառ զամենայն տեսակի զօ-
րէնս դնել, և նախ զաշխոյժքն և զակամայքն ասաս-
ցուք: Եթէ որ 'ի տեսարանի և յատենական նա-
հատակութեանց ակամայ կամ վաղվաղակի, և կամ
'ի վերջինս ժամանակաց գանիւքն եսպան զոք սի-
րելի, և կամ 'ի պատերազմի այսպէս և կամ ըստ
խոկմանն՝ որ առ պատերազմունսն են առնելով զկրր-

1 Ըստ յուշին՝ առանց խոխան կամ խորհուրդ 'ի սրբին անելով:

Թուլութիւնսն իշխանացն՝ սոսկ մարմնօք և կամ հանդերձ ոմանց զինից 'ի բաց նմանելով զպատերազմական գործն, մաքրեալ ըստ օրինին որ գրեալ է 'ի դելփիցն՝ յաղագս այսոցիկ, իցէ մաքուր։ Եւ յաղագս բժշկաց ամենայն՝ եթէ բժշկեալն առ 'ի սոցանէ ակամայ վախճանեսցի, մաքուր իցէ ըստ օրինաց։

Եւ եթէ ինքնաձեռն իսկ՝ սակայն ակամայ այլ ոք զայլ ոք սպանցէ, կամ իւրով սոսկ մարմնով և կամ գործարանաւ կամ նետիւ, կամ ըմպելոյ կամ կերակրոյ ճաշակմամբ, կամ հրոյ և կամ ձմերախոյ հանդիպման կամ զրկման շնչոյ, ինքն իւրով մարմնովն և կամ 'ի ձեռն այլոց ամենեւին, իցէ իբրու ինքնաձեռն՝ և պատուհաս կրիցէ զայսպիսիքս։ Եթէ զծառայ իսկ սպանցէ՝ կարծելով իւրոյն ինչ չար գործել², զվաղձանեալ ծառային տեսուն անվնաս և անտուրժ շնորհիցէ ծառայ, և կամ պատուհաս՝ ըստ արժանեացն վաղձանելոյն կրիցէ կրկին։ Եւ արժանեացն դատաւորքն գիտութիւն արասցեն, և մաքրութեամբ վարել մեծագունիւք իսկ և յոլովագունիւք՝ քան զայնոսիկ որ առ նահատակութիւնքն սպանանիցեն, և սոցունց պատմողք գոլ իսկապէս այնոքիկ զորս աստուած ընտրիցէ. ապ'եթէ զիւր ծառայ, մաքրելով 'ի բաց ելցէ 'ի սպանմանէն ըստ օրինացն։

Ապ'եթէ զազատ ոք ակամայ սպանանիցէ, զմաքրութիւնսն իսկ զնոյնսն մաքրեսցի այնմիկ որ զծառայն սպանանէ։ Բայց զհին ոմն 'ի նախնի առասպելացն ասացեալ մի անարգիցէ։ Զի ասի՝ իբրու սպանեալն թերևս բռնութեամբ, ազատ մարմնով կենցաղավարեալ սրտմտի առ այնմիկ որ գործողն իցէ նորա մահ գոլով, և ահիւ և արհաւիրօք համանգամայն լցեալ վասն բռնն կրիցն, և տեսանելով զիւրն սպանող՝ սովորութեամբքն իւրոց բարու-

1 Այս է՝ 'ի դելփեան պագոմաց։

2 Այս ինքն՝ համարելով թէ իւր իցէ ծառայն որում զարն գործէ։

ցըն շրջելով զարհուրեցուցանէ, և խռովելով ինքն՝ խռովեցուցանէ ըստ ամենայն զօրութեան զգործողն, զյիշելութիւն մարտակից ունելով զինքն իսկ և զգործքըն իւր. վասն որոյ պարտ է թերեւս ՚ի բաց փախչել ՚ի կրողէն գործողին զամենայն ժամանակքն տարոյն, և անապատացուցանել զամենայն տեղիսն իւր հանդերձ ամենայն գաւառաւն: Ապ'եթէ օտար իցէ վաղձանեալն և յօտարին գաւառին, ՚ի բաց կացցէ զնոյն ամբդ: Այսփիկ արդ օրինիս եթէ կամաւ հաւանիցի որ, վախձանելոյն ազգաւ հպագոյնն վերադիտող գոլով այսօրիկ ամենայն եղելոցս, ունիցի ներութիւն. և բերելով ընդ սմա խաղաղութիւն՝ չափաւոր թերեւս իցէ ամենեւին: Ապ'եթէ որ անհաւան իցէ, և յառաջագոյն մաքուր գոլով ՚ի տաճարսն գնալ յանդրգնի, և զոհել ևս իսկ, զժամանակն ոչ կամիցի ընդ զօտարանալոյն, ազգաւ մերձ՝ հասցէ ՚ի վերայ սպանողին՝ սպանմանն պատուհասիւ, և կրկին լիցի ամենայն պատուհասքն պարտապանին: Ապ'եթէ որ պառչաճին հպագոյն՝ ոչ հասցէ ՚ի վերայ սորա, և հինգ ամ ՚ի բաց կալ սմա յիւրում գաւառէն հարկեսցէ զսա ըստ օրինին:

Ապ'եթէ օտար ակամայ սպանցէ որ ՚ի քաղաքին են, հասցէ իսկ որ կամիցի ՚ի վերայ սորա նոյն օրինօքդ՝ և փոխաբնակք գոլով ՚ի բաց կացցէ ամ մի: Եւ օտար եթէ իցէ ամենեւին՝ յետ մաքրութեանն, եթէ զօտար, և եթէ զփոխաբնակ, և եթէ զքաղաքացի սպանանիցէ՝ զամենայն կենցաղն իւր ՚ի գաւառէն որ օրինացս այսօրիկ տիրուհի իցէ՝ խափանիցի: Ապ'եթէ իցէ անօրինաբար, օրինապահճ մահուամբք տուրժիցեն զսա. և եթէ ունիցի գոյս ինչ՝ ՚ի կրողին հպագոյն ազգաւ աւանդիցեն: Ապա եթէ ակամայ եկեսցեն, եթէ ծովն իսկ արտաքս անկցի, առաջի կոյս նաւուն տաղաւարելով ՚ի ծովին լուանալով զոտմս՝¹ նաւուն իցէ պահապան: Եւ ըստ երկրի եթէ ՚ի ձեռն ոմանց ածցի, առաջին հանդիպելով իշխանութիւն յայնցանէ որ ՚ի քաղաքին են,

¹ Այս է՝ իբրեւ լուսնալով զգոյն:

լուծանել զսա՝ արձակեսցէ յարտալուծումն, առանց կողոպտելոյ:

Ապ'եթէ ինքնաձեռն ոք թերևս սպանանիցէ զազատ ոք, սակայն իցէ ցասմամբ՝ զգործեալն պահանջելով՝ երկակի պարտ է յառաջագոյն զսա ընկալուլ: Քանզի ցասմամբ գործեցաւ, և այնոցիկ որչափ յանկարծակի իսկ և առանց յառաջագոյն խորհելոյ զսպանանելն գանիւք, և կամ ոմամբ այսպիսեաւ ապականիցեն զոք վաղվաղակի՝ բարկութեանն լինելով և զղջումն իսկ: Նոյնպէս գործելոյն լինիցի սրտմտութեամբ իսկ, և որչափ սպառնական բանք իցեն կամ անպատիւ գործք, զհետ երթալով պատուհասին՝ յետոյ սպանանիցեն զոք, կամելով սպանանել. և գործեալն առ ՚ի սոցանէ առանց զղջութեան լինիցի, երկակի իսկ սպանմունքն իբրու թուի ինձ դնել պարտ է. և գրեթէ զերկաքանչիւրսն ցասմամբ լինելով, և ՚ի մէջ ուրուք այնմ որ կամաւ է և ականայ իրաւապէս թերևս ասելով, սակայն ոչ այլ պատկեր իցէ երկաքանչիւրոց՝ այն իսկ որ զցատումն պահէ, և ոչ վաղվաղակի և յանկարծակի՝ այլ հանդերձ խորհրդով ՚ի վերջին ժամանակին. պատուհասելով՝ այնմիկ է նման որ կամաւ է: Իսկ որ առանց շտեմարանելոյ զբարկութիւնքն՝ յանկարծակի և վաղվաղակի վարելով առանց նախ խորհելոյ, նման իսկ է ականայութեամբ: Սակայն է և ոչ այս իսկ ամենեւին կամաւորապէս, այլ պատկեր ականային. վասն որոյ դժուարինք են սահմանելոյ այնոքիկ որ ցասմամբ գործին սպանութիւնքն. թէ որպէս կամաւ զսոսա՝ եթէ ոմանք իբրու ականայք պարտ է օրինադրել, սակայն վեհագոյն է և ճշմարտագոյն առ պատկերի իսկ երկաքանչիւրոցն դնել: Բայց որիչ հատանել զսա յառաջագոյն խորհրդովն՝ և ոչ խորհելովն յառաջագոյն, և այնոցիկ իսկ որ հանդերձ խորհրդովն և բարկութեամբ սպանանիցեն՝ զպատուհասքն դժուարագոյնք: Իսկ այնոցիկ որ հանդերձ խորհրդով իսկ և բարկութեամբ և յանկարծակի, հեղափոխք օրինադրել. քանզի նմանեալն մեծագոյն չարին՝ մեծապէս, և նուազագոյն չարին նմանեալն՝ պատուհաս

սեւ պարտ է նուազապէս. առնելի է արդ և մերոց օրինաց այսպէս:

Էդիկնիսաւ. Ամենեւին ամենեցուն արդ:

Պղատուն. Դարձեալ վերստին այժմիկ 'ի վեր ելանելով ասասցուք. եթէ որ իսկ ինքնաձեռն սպանանիցէ զազատն, բայց գործելն առանց կանխաւ խորհելոյ բարկութեամբ ինչ գործեալ լինիցի, զայլսն իսկ որպէս առանց ցասման սպանողին պատշաճին՝ կրել կրիցէ: Բայց երկու 'ի հարկէ ամբ արտահալածեալ լինիցի՝ տանջելով զիւրն ցասումն: Եւ այն որ ցատեամբ իսկ՝ սակայն փութով սպանանիցէ զայլսն իսկ, ըստ յառաջագունին. սակայն որպէս այն իսկ փախչէր երկու՝ սա փախիցէ զերիս ամս, մեծութեամբ ցասմանն առաւել տանջելով ամ մի: Եւ յաղազս գալստեան սոցունց իցէ այսպէս: Դժուարին իսկ է ստուգապէս օրինադրել՝ զի իցէ յորժամ 'ի սոցունց որ օրինօքն դժուարագոյն կարգի՝ հանդարտագոյն իցէ թերեւ. և որ հանդարտագոյն իցէ՝ թերեւս դժուարագոյն, և զառ սպանութեան իրս վայրենաբար թերեւս գործիցէ, և միւսն հանդարտաբար: Բայց իբրու բազում անգամ և այժմիկ ասացեալքս պատահին լինելով սոցունց: Արդ ամենեցուն գիտողք գոյ պարտ է օրինապահացն: Քանզի յորժամ հասցէ ժամանակն փախստեան երկաքանչիւրօցն՝ առաքիցին դատաւորք երկոտասան առ սահմանն գաւառին, ինդրելով ժամանակաւն այնմիկ զփախուցեւրօցն գործք՝ տակաւին հաւաստագոյն, և յաղազս պատկառելոյ և յանձնառութեան սոցունց լինել դատաւորք, և զայսոսիկ դատելեօքն՝ 'ի ձեռն այսպիսի իշխանացս կալ և մնալ: Ապ'եթէ դարձեալ իսկ երբեք 'ի վայր իջանելով, մինն 'ի սոցունց պատեալ բարկութեամբ զնոյնս գործիցէ, այս ինչ փախուցեալ՝ ոչ ևս դարձցի, 'ի վայր իջանելով ըստ ստորին գալստեանն: Կնոյն կրիցէ ծառայ որ սպանանիցէ, զի որ մաքրիցի իսկ զօտար բարկութեամբ՝ կրկին զմխասն հատուցէ ստացողին. և եթէ ոչ որ 'ի սպանողացն ամենեցուն ոչ հաւանեացի օրինացն, այլ անմաքուր գոլով՝ զվաճառարան իսկ և զնահատա-

կութիւնք և զայլն տաճարք պղծէ, որ ախորժիցէ 'ի պատշաճաւորացն վախճանելոյն՝ զյորդորեցուցիչն իսկ և զսպանողն 'ի դատաստան կացուցանելով, զկրկնապատիկն ընչիցն և զայլոցն գործոց հերկեսցէ, գործել իսկ և 'ի բաց հատուցանել, և զհատուցումն ինքն ինքենէ ըստ օրինացն պահանջեսցէ: Ապ' եթէ դք ծառայ՝ սրտմտութեամբ զտէր իւր սպանանիցէ, պատշաճաւորացն վախճանելոյն՝ ըստ կամաց իւրոց ըմբռնեալ զսպանողն՝ արասցեն զինչ և կամեսցին: Սակայն ոչ ուրուք ոչ և միով իւիք որսալով զսա՝ մաքուր գոլ նոցա: Ապ' եթէ այլ դք ծառայ՝ զազատն ցասմամբ սպանանիցէ, աւանդիցեն տեարք զծառայն պատշաճաւորացն վախճանելոյն, և նոքա 'ի հարկէ իսկ սպանանելով զգործողն՝ յեղանակաւ որով և կամեսցին:

Եւ որ լինին իսկ սակաւ անգամ՝ 'ի ձեռն ցասման, հայր կամ մայր՝ զուստր կամ զգուստր գանիւք կամ այլով կամ իւիք բուռն յեղանակաւ եթէ սպանանիցէ, մաքրութիւնք իսկ զնոյնքն մաքրեսցին և սմա ամս երիս արտալածիլ: Եւ գալով սպանողացն հաշտութիւն լինիցի. իսկ կին յառնէ, կամ այր 'ի կնոջէ՝ ոչ ինչ երբեք հաղորդելով մանկարարութեանն, և ոչ կցորդ տան գոլով զաւակ, կամ զեղբայր 'ի բաց զըրկեաց՝ լինել ոչ հաղորդ տաճարացն: Իսկ որ ամբարըտին առ սոքօք և անհաւանին՝ պարտապան ամբարըտութեան լինիցին այնմ որ կարողն իցէ:

Իսկ զկին ամուսին՝ եթէ այր 'ի ձեռն բարկութեան սպանանիցէ, և կամ կին զիւր այրն՝ զնոյնս այս ինչ իբրու այսպէս գործիցէ, մաքրել զնոյն մաքրութիւնս. և եռամեայ արտալածութիւն կատարեալ 'ի ստորինս եկեալ՝ այն որ զայսպիսի ինչ արարեալ է՝ մանկանց 'ի տաճարն ոչ հաղորդիցի, և ոչ սեղանակից երբեք լինիցի: Իսկ ոչ երբեք հաւանելով ծնողն և կամ ծնեալն՝ ամբարըտութեան իսկ պարտապան լինիցի այնմ որ կարող իցէ:

Եւ եթէ զեղբայր կամ զքոյր ցասմամբ սպանանիցէ, մաքրութեանցն իւր և արտալածմանցն՝ իբրու այսպէս որպէս ասացաւ ծնողացն և ծնընդոցն, ընտ-

րեացի պարտ գուլ, և լինել սոցունց՝ յորոց եղբարց զեղբարս իսկ և զծնողս զրկեաց ՚ի մանկանց, սոցունց բնակակից ոչ երբեք լինիցի, և ոչ հաղորդ տաճարաց: Ապ'եթէ անհաւան լիցի՝ այնմիկ որ յաղագս այսոցիկ ամբարշտութեանն ասացեալ է օրինաւն՝ պարտապան ուղղապէս լինիցի հանդերձ պատուհասիւ:

Ապ'եթէ որ այսչափ անհանդուրժող տրտմութեան լինիցի առ ծնողսն՝ իբրու զի մոլութեամբ ՚ի ծնողացն յանդգնել սպանանել զոր, եթէ վախճանեալն՝ նախ քան զվախճանն զարարողն սպանմանն կամաւ ՚ի բաց թողուցու, որպէս այնորիկ որ զկամաւ սպանումն գործիցեն, մաքրել զայն՝ որչափ և նորա գործեալ, մաքուր իցէ: Ապ'եթէ ոչ ՚ի բաց թողուցու՝ բազում օրինաց պարտապան իցէ այն որ առնէն այսպիսի ինչ. քանզի և հարուածոց վերջին պատուհասից պարտապան լինիցի և ամբարշտութեան, նոյնպէս և տաճարակապտութեան՝ զծնողին հոգին կողոպտեալ. իբրու զի թէ բազում անգամ մեռանել ուրուք հնար էր՝ և այնմ որ զհայրասպանութիւն կամ զմայրասպանութիւնն ՚ի բաց գործիցէ սըրտմըտութեամբ՝ սմա արդարագոյն էր մահուանց բազմաց հանդիպել: Քանզի որով միայն ոչ սպառնալով զմահ հանդերձելով՝ ՚ի ձեռն ծնողացն վաղձանի շնորհիցէ օրէնք, ոչ ինչ սպանանել զհայր կամ զմայր, զայնոսիկ որ առ լոյսն զնորա բնութիւնն են ածեալ, այլ համբերելով..... նախ քան զառնեն այսպիսի ինչ օրինադրեացէ, որպէս այսմիկ այլ իսկ պատուհասի պատշաճ հանդիպիլ թերևս լինիցի: Արդ օրինօք կացցէ, այնմ որ զհայր կամ զմայր սպանանիցէ ցասմամբ՝ մահուամբ լիցի տուրժն:

Իսկ եթէ եղբայր զեղբայր սպանանիցէ՝ հակառակութեամբ մարտի լինելով, կամ ումեմն յեղանակաւ այսպիսի սպառնալեօք՝ ընդ ձեռումբ իշխանացն իբրու զպատերազմակիցս սպանեալ՝ մաքուր իցէ. և եթէ քաղաքացի զքաղաքացի՝ նոյնպէս, կամ օտար զօտար: Ապ'եթէ քաղաքացի զօտար, և կամ օտար զքաղաքացի վանելով սպանանիցէ, ըստ այսոցիկ

իցէ մաքուր գոլ, և եթէ ծառայ այսպէս: Ապ'եթէ ծառայ՝ զազատ վանելով սպանանիցէ, որպէս այն որ սպանեալ իցէ զհայր նոցունց, պարտապան է օրինաց. և որ ինչ յաղագս թողութեան ասացաւ սպանման հօր, նոյն այն ինչ լիցի յաղագս ամենայն այն պիսեացն թողութեան, եթէ որ և իցէ իսկ որում իցէ թողուցու զայս ինչ կամաւ իբրեւ ակամայ լինելով սպանման: Սակայն մաքրութիւնքն լինիցին գործողին, և ամ մի իցէ արտալածման նորա օրինաւ: Եւ արդ բռնադատութեամբ իսկ և ակամայ զցասման լինելով առ սպանմունսն՝ չափաւորապէս ասացաւ: Իսկ առ այնոցիկ որ կամաւ և ըստ ամենայն անիրաւութեան լինելով, յաղագս այսոցիկ և խորհրդոց 'ի ձեռն պարտելոյ հեշտութեանց իսկ և ցանկութեանց և մախանաց, զայսոսիկ յետ այսոցիկ ասել մեզ պարտ է:

Կդիկնիաւ. Ուղղապէս ասես:

Պդառուն. Դարձեալ նախ յաղագս այսպիսեաց ըստ զօրութեան ասացուք որչափ և իցէ: Իսկ մեծագոյնն՝ ցանկութիւն յաղթելով հոգոյ 'ի բաց վայրենանալով 'ի ձեռն փափագանաց: Եւ այս ինչ է մանաւանդ աստանօր՝ որոյ յոլովագոյն իսկ և զօրեղ ցանկութիւն գոլով հանդիպի բազմաց՝ ընչից անյագ և անեզր ստացուածոյ տուփութիւնք, բիւրիք ծնանելով զօրութիւն վասն բնութեան իսկ և չար անհրահանգութեան: Իսկ անհրահանգութիւնն՝ չարաբար գովելոյն զփարթամութիւն պատճառ և համբաւ առ 'ի յելենացւոցն իսկ և բարբարոսացն. զի առաջին զսա բարութեանցն նախադասելով, որ է երրորդ, զգիտողքն փնասեն և զանձինս իւրեանց: Զի ճշմարտապէս ասին յաղագս փարթամութեանն առ ամենայն քաղաքք՝ ամենայնի գեղեցկագոյն է և արիագոյն, որպէս 'ի սակս մարմնոյ է, և մարմին վասն հոգոյ. արդ բռնութեանցն իսկ գոլով 'ի սակս որոց փարթամութիւնն գոլ բնաւորեալ է, երրորդ իցէ արդեւք յետ մարմնոյ առաքինութեան և հոգւոյ վարդապետ՝ բան այսմիկ լինիցի. իբրուոչ է պարտ փարթամութիւն խնդրել այնր բարե-

բաստ իցէ լինելոց, այլ իրաւապէս ճոխանալով և ողջախոհաբար: Եւ սպանմունք այսպէս Զոր արդեւք լինիցին առ քաղաքք՝ սպանութեամբ կարօտանալ մաքրիլ: Այժմ իսկ՝ զոր ինչ սկսանելով սոցունց ասացաք, մի իսկ այս ինչ է և մեծագոյն որ առնէ զկամաւոր սպանութեան զմեծագոյն հանդէսք: Եւ երկրորդ՝ պատուասէր հոգւոյ ունակութիւնս տանելով, դժուարինք բնականիցք իսկ մանաւանդ այն միկ՝ որ զմախանք ստացեալ իցէ: Բայց երկրորդիւք՝ արիագունինցն այնոցիկ որ ՚ի քաղաքին են. և երրորդ՝ զանգիտել և անիրաւ երկիւղք բազում: արդ՝ սպանութիւնք են ՚ի բաց գործեալ յորժամ իցէ սմա գործով, և կամ գործեալ յորոց և մի ախորժիցեն նոցունց գիտելի լինել, և կամ գիտողք եղեալք սոցա՝ զայսոսիկ զազդողքն սպանանեն մահուամբ, յորժամ այլ իւրք ոչ միով յեղանակաւ:

Յաղագս այսոցիկ ամենայնի նախերգան իսկ ասացեալ իցեն այսոցիկ. և առ սոցունց բանն՝ զոր և բազումք առ խորհուրդքն՝ առ ՚ի յայնցանէ որ այսպիսեւքս փութով լսելով՝ յոյժ հաւանին յայսպիսեացս ինչ ումանց առ դժոխսն լինել. և դարձեալ հասանելով աստանօր հարկ գօլ զըստ բնութեամբ պատուհասն հատուցանել զկրողին, զոր ինչ ինքն արարեալ իցէ ՚ի ձեռն այլոյ ուրուք:

Այսպիսի մասամբ կատարել զկենցաղն յայնժամ հաւանելով ամենեւին, երկնչելով նոյն իսկ նախերգան գովս յայսպիսի պատուհասէս՝ ոչ ինչ պարտ է զայն որ այսու... օրէնն բամբասել: Բայց անհաւանելով ուրուք՝ այս ինչ օրէն ասացի: Եթէ ոք նախախնամութեամբ արիաբար զոյր իցէ յազգականաց իւրոց ինքնաձեռն սպանանիցէ, յառաջագոյն իսկ յօրինականացն խափանեսցի, ոչ զտաճար, ոչ զվաճառարան, ոչ զնաւահանագիստք և ոչ զայլ ինչ հասարակաց ժողովուրդք ոչ զմի ինչ պղծելով. եթէ հրաժարեցուցանէ ոք ՚ի մարդկանէ զայլ ինչ գործողն, և եթէ ոչ. քանզի օրէնքն հրաժարեցուցանէ, և հրաժարեցուցանելով յաղագս քաղաքին երեւի իսկ և երեւեսցի. և որ ոչ հասցէ ՚ի վե-

բայ, և կամ ոչ նախատիցէ 'ի բանդ.... մինչև ցծնընդոցն որդւոց եղբօր իսկ և կամ քեռ.... արեւով վախճանելոյն. և յառաջագոյն զպղծութիւնն յանձին իւրում և զաստուածոցն զթշնամութիւնն ընկալնուլ՝ որպէս օրինացն անէծքն զհամբաւն յորդորեցուցանէ: Եւ երկրորդ իսկ՝ պարտապան այնմիկ որ կամիցի պատուհասել զսա վասն վախճանելոյն լինիցի, և որ կամ... պատուհասել յաղագս առ այսոցիկ փրկանացն պահպանութեամբ, և որչափ այլ աստուած առ այսոցիկ օրէնս պարգեւիցէ՝ զամենայն 'ի բաց կատարելով, և զնախախնամութիւնն յառաջ ասելով՝ հասցէ հարկանելով սպանողն.... պատուհասին ըստ օրինացն, և այսոցիկ, զի պարտ է լինել.... ըզձից և զոհից աստուծոց ոմանց՝ որոց յաղագս.... թէ սպանութիւնք ոչ լինել առ քաղաքացն դիւրա.... ըին բացասել: Եւ եթէ միք ոմանք են աստուածքն, և զինչ է յեղանակն այսպիսի դատաստանացս 'ի ներքսածութեանն՝ ուղղապէս առ աստուածայինն թերևս իցէ լինելով, օրինապահ հանդերձ պատմողօքն և դիւթիւքն և աստուծով օրինադրելով՝ զդատաստանքս զայսոսիկ 'ի ներքս մուծանեն: Եւ դատաւորք սոցունց գոլ այնոցիկ՝ որոց զայնոսիկ որ զտաճարսն կողոպտեն դատել ասացաւ տիրապէս. և որ պարտապան իցէ՝ մահուամբ տուրժեսցի, և ոչ 'ի կրողին գաւառին թաղեսցի 'ի սակս անպատկառանաց ըստ ամբարշտելոյն, և փախուցեալ իսկ և ոչ կամեցեալ դատի հանդուրժել՝ փախիցէ զմիշտ փախուստն: Ապ'եթէ որ կոխիցէ երբեք 'ի գաւառ սպանելոյն, որ հանդիպեսցի նախ ընտանեացն մեռելոյն կամ 'ի քաղաքացեացն՝ առանց փնտսու և տուրժի սպանցէ զնա, և կապեալ՝ յիշխանսն կամ 'ի դատողքն դատաստանին աւանդիցէ 'ի սպանդ:

Եւ որ նախավկայութիւն արասցէ համանգամայն և երաշխաւորեսցէ, զայն իսկ վասն որոյ զնախավկայութիւն արասցէ՝ տացէ զերաշխաւորքն արժանիք պարտին՝ զորս այնոցիկ որ առ այսոցիկ են դատաւորացն իշխանութիւնն ընտրեսցէ. երիս երաշ-

խաւորս արժանապարտս շնորհել՝ երաշխաւորելով՝ ի դատաստանի։ Ապ'եթէ ոչ կամիցի, և կամ անկարող իցէ..... զայս ինչ հաստատել, արքունիսն առեալ՝ և կապելով պահել և առտուեալ ի դատն հանդիսին։ Ապ'եթէ ինքնաձեռն իսկ ոչ այլ խորհիցի այլ ոք այլում մահ, և կաման իսկ և խորհրդով սպանեալ պատճառ գոլով՝ և ոչ մաքուր ի սպանութենէն ի քաղաքի ներքնակիցի, լինիցին և այսուիկ ըստ նոցունց ընտրութիւնքն յաղագս սոցա՝ բայց յերաշխաւորութենէ, և պարտապանին ընտանի շիրմին հանդիպիլ իսկ այլք ըստ այսոցիկ իբրու այսպէս որ յառաջագոյն ասացաւ... սմա լինիցի. նոյնս իսկ այսոցիկ իցէ օտարաց իսկ առ օտարս, և քաղաքացեաց և օտարաց առ միմեանս, ծառայից առ ծառայս յաղագս ինքնաձեռն խորհելոյն, բայց յերաշխաւորութենէն, իցէ սպանութիւն համանգամայն։

Ապ'եթէ ծառայ ազատ խորհրդով սպանանիցէ, և պարտապան իցէ պատուհասին, քաղաքին հասարակաց դահլիճն՝ ածելով զսա առ գերեզմանն մեռելոյն առ որ հայի շիրիմն, գանս հարկանելով սմա՝ որչափ և այն որ կալեալն իցէ զսա հրամայիցէ, եթէ կենդանի իցէ, հարկանելով սպանողն սպանցի։

Ապ'եթէ ոմն զծառայ սպանանիցէ՝ ոչ ինչ անիրաւեալ երկիւղիւ ի սակս՝ զի մի ազգեցուցիչ լինիցի գարշելի և չար գործոց, և կամ այլոյ ուրուք այսպիսոյ, որպէս թէ զքաղաքացի էր սպանեալ՝ հանդուրժէր պատուհասից, որպէս՝ այսպէս և այսպիսի ծառայիս այսպէս մեռանելով զնոյնս կրիցէ։

Ապ'եթէ լինիցին առ որս և օրինադրելն չարաչար է, և ոչ ինչ սիրելոյ արժանի և ոչ օրինադրելն անհնար, ազգականաց ինքնաձեռն սպանմունք, և կամ ի ձեռն խորհրդոյ լինելով կամաւ և անիրաւագոյնք ամենակին, որոց բազումքն իսկ առ չարաչար բնակեալ և մնուցեալ քաղաքն լինիցին թերևս երբեք, և յորում ոչ ակն ունիցի գաւառի. ասել արդ պարտ է դարձեալ զփոքր յառաջագոյն ասացեալ բանն, եթէ ոք լսելով առ ի մէնջ՝ որպէս ի բաց

կալ լինիցի մանաւանդ կամաւ վասն այսոցիկ ամե-
նեւին յանարդարագոյն սպանմանցն. քանզի առաս-
պելս և կամ բանս և կամ զոր ինչ և պարտ է առա-
սել զսա՝ ի նախնի քահանայից ասացաւ հաւաստի,
Իբրու ազգական արեանցն՝ պատուհասիչն հան-
դէս վերադիտելով օրինօք բարի այժմիկ ասացելու
վրս, և կարգեալ է թերեւ զի արարողն այսպիսի
իրի կրեացէ հաւասարապէս զայն ինչ զոր գործեաց,
և և եթէ զհայրասպան ոք երբեք զնոյն ինչ ի զա-
ւակացն յանդգնելով բռնութեամբ կրիցէ ի ժա-
մանակի ուրուք. և եթէ զմայր լինել սմա հարկ է՝
իգական բնութեան հաղորդ, և լինել ի ձեռն ծնի-
ցելոցն պակասեցուցանել զկեանսն առ վերջին ժա-
մանակօքն. քանզի հասարակաց արեանն պղծելով՝
ոչ գոլ այլ մաքրութիւն և ոչ լուացումն կամիցի,
շինէ պղծեալն առ սպանումն. սպանմամբն նմանեաւն
նման արարող հոգին հատուցէ, և յամենայն ազ-
գականութենէն զցասումն հաշտեցուցանելով դա-
դարեցուցէ զայսոսիկ,

Արդ առ ի յատուծոցն ումեմն երկնչելով՝ զպա-
տուհասք խափանել պարտ է զայսպիսիքս: Ապ'եթէ՝
զումանս յայսպիսի եղկելի դիպուած ըմբռնիցէ, ի-
բրու հօր կամ մօր կամ եղբարց կամ զաւակաց,
նախախնամութեամբ կամաւ զհոգի յանդգնիլ ի
բաց զրկել ի մարմնոցն, այն որ առ ի մահկանացու
օրինադրէն է օրէնքն՝ այսպէս յաղազս այսպիսեացս
օրինադրէ. նախասացութիւնք զայնոսիկ որ յաղա-
գըս օրինացն են խափանել, և երաշխաւորութեանց
նոցունց գոլ որպէս ասացաւ յառաջագոյնս:

Ապ'եթէ ոք պարտապան լինիցի սպանման այս-
պիսւոյ յայսցանէ սպանեալ զոք, դատաւորացն իսկ
պաշտօնեայքն և իշխանքն՝ սպանանելով ի կար-
գեալ խառնումն ճանապարհացն, արտաքոյ քաղա-
քին հանելով մերկ, և իշխանութիւնքն յամենայն
յաղազս բոլոր քաղաքին քարինս իւրաքանչիւր ոք
բերելով, և ի վերայ գլխոյ մեռելոյն՝ մաքրիցէ
զբոլոր քաղաքն: Իսկ յետ այսորիկ առ սահմանսն
գաւառին բերելով արտաքսելով զսա օրինօքն՝ ա-
ռանց թաղման:

Արդ զայն որ ամենեցուն ընտանեգոյն է և զսացեալն սիրելագոյն՝ որ սպանանիցէ, զմնչ պարտ է սմա կրել. բայց ասեմ, որ զսա արդեւք սպանանիցէ՝ ՚ի բախտի մասնէն բռնութեամբ զրկելով, ոչ քաղաքի կարգելով դատաստան՝ և ոչ առ վշտագնութիւն անձողալելի ՚ի վերայ հասեալ պատահմամբ հարկեալ, և ոչ ամօթոյ ուրուք տարակուսելի առանց բռնութեան և քնասու հասեալ, այլ խափանմամբ և անարիութեան՝ զանգիտութեամբ պատուհաս անձին իւրոյ հասուցանէ սմա: Արդ զայլն իսկ աստուած գիտէ զոր ինչ պարտ է օրէնք լինել առ մաքրութիւնսն իսկ և թաղմունսն, որոց պատմողք իսկ համանգամայն և առ այսոցիկ օրինացն վերջտին հարցողք, պարտ էր զմերձաւորագոյնքն ազգաւ առնել սոցունց ըստ կարգեցելոցն. և շիրիմք գոյ այսպէս ապականելոցն՝ նախ իսկ ըստ միայնութեան՝ հանդերձ ոչ միոյ ուրուք շիրմակցի, ապա առ երկոտասանիցն սահմանացն մասունքն այնոքիկ որչափ խափանեն՝ և յանուն թաղել զսոսա առանց բարեբանութեան, ոչ արձանօք և ոչ անուամբք յայտնելով զշիրիմք:

Ապեթ է յովանակ, և կամ այլ ինչ կենդանի սպանանիցէ զոմն յայնցանէ որ ՚ի նահատակութիւնքն հրապարակաւ եդեալ են, և նահատակելոյն այսպիսի ինչ գործիցէ, ՚ի վերայ հասցեն պատշաճաւորքն մեռելոյն յայնմիկ որ սպանանիցէ՝ դատելով ագարակաբաշխացն՝ որովք իսկ և որչափօք հրամայիցէ այն իսկ որ պատշաճաւորն է, և զայն իսկ որ պարտապանն է՝ արտաքոյ գաւառին սպանանելով սահմանել:

Ապեթ է անշունչ զմարդ ՚ի հոգւոյ զրկիցէ, բայց յայնցանէ որչափ օրոտմունք, և կամ առ ՚ի յատուծոյ այսպիսի նետ ինչ հասանելով յայլոցն ինչ որչափ ՚ի վերայ այլոց ուրուք արկանելով, և կամ ուրուք ՚ի վերայ սորա հանդիպելով սպանանիցէ, զոմն դատաւոր նմա նստցի ՚ի դրացեացն որ մերձաւորագոյնն է և պատշաճաւորագոյնն սեւիւ, մաքրելով յաղագս սորա իսկ և յաղագս բոլոր ազգա-

կցութեանն, և զպարտապանն արտալածել՝ որպէս ասացաւ յաղագս կենդանեացն սեռի:

Ապ'եթէ մեռեալ որ երևեսցի, և սպանողն ան-
յայտ իցէ, և ոչ ծուլաբարն խնդրելով անգիւտ լինիցի,
նախասացութեանցն իսկ նոցունց լինելով որպէս և
այլոցն, բացասել յառաջ զսպանումն՝ գործողին
դատելով, առ վաճառարանաւն քարոզել սպանողին
զայսոսիկ և զայս. և պարտապան լինելով սպանմանն՝
ոչ մտանել 'ի տաճարսն՝ և ոչ 'ի բոլոր գաւառն կրո-
ղին, իբրու զի երևեսցի և ծանիցի մեռանելովն՝ և
արտաքոյ կրողին գաւառին ելանելովն առանց թաղ-
ման: Այս արդ օրէն մի իցէ մեզ յաղագս սպան-
մանս կալով: Եւ արդ որ ինչ յաղագս այսոցիկ են՝
մինչև ցայսվայր այսպէս:

Բայց գուրով սպանողն առ որս ուղղապէս թերևս
մաքուր իցէ, լինիցի այսպէս: Ի գիշերի յանդիման
մտանելով վասն գողութեան ընչից՝ եթէ կալեալ
սպանանիցէ որ, մաքուր իցէ: Եւ եթէ զազատ կին
բռնադատիցէ որ, և կամ զհամբակ յաղագս ափ-
ռողիտականացն՝ առանց տուրժի մեռցի 'ի ձեռն
այնմ որ անարգեալ իցէ բռնութեամբ, և 'ի ձեռն
հօր կամ եղբարց կամ ուստերաց, Եւ եթէ այր 'ի
վերայ հանդիպեսցի ամուսին կնոջ բռնադատելով,
սպանեալ զբռնադատողն՝ մաքուր իցէ օրինօքն: Եւ
եթէ որ հօր օգնական լինելով մահ ոչ ինչ անար-
դարագոյն գործելով սպանանիցէ զոր, և կամ մօր
կամ զաւակաց կամ եղբարց կամ ծնողակցի զաւա-
կաց, ամենեւին մաքուր իցէ:

Իսկ այսուհետև յաղագս սննդեան և խրատու
հոգւոյ կենդանւոյ՝ որոց այսպէս հանդիպելով իսկ
կենցաղավարի, և թշուառական՝ գուրով զներհա-
կըն, և յաղագս բուռն մահուան՝ զոր ինչ պարտ
է պատուհաս լինել օրինադրեցաւ: Եւ որ ինչ առ
մարմնոցն սնունդ իսկ էր ասացաւ: Իսկ որ սոցունց
հուպն են աշխոյժ գործք՝ 'ի ձեռն միմեանց կա-
մաւ իսկ և ակամայ լինելով, սահմանել պարտ է
զսոսա ըստ զօրութեան, թէ ով որ են, և կամ իր-
ջափ, կամ որոց Վթերևս հանդիպելով պատուհասից

չափ, կամ որո՞ց թերևս հանդիպելով պատուհասից՝
զվայելչականն ընկալցին իւրաքանչիւր ոք: Զայսոսիկ
յետ այնոցիկ, իբրու թուի, ուղղապէս թերևս ոք
օրինադրեսցէ:

Արդ զվէրք և զկուրուծիւնք 'ի գոնից՝ յետ մա-
հուանն երկրորդք իսկ և վատթարագոյնն, թերևս
կարգէ յայնցանէ որ օրէնսն յորդորեալ են: Եւ
զվէրք՝ որպէս սպանութիւնք բաժանեցան՝ բաժանել
պարտ է. զոմանս կամաւ, զոմանս ուսմամբ, զոմանս
երկիրդիւ, և զոմանս որչափ 'ի նախախնամութենէ
կամաւ պատահին լինելով: Եւ նախ ասելի է իսկ
յաղագս ամենեցուն այսպիսեացս՝ այսպիսի ինչ: Իբ-
րու թերևս օրինացն մարդկան հարկաւոր է դնել,
և կեալ ըստ օրինացն. և կամ ոչ ինչ զանազանիւ
յամենեին վայրենագոյն գազանացն: Եւ պատճառն
սոցունց է այս ինչ. զի բնութիւն մարդկան ոչ և միոյ
բաւական բնաւորի, իբրու գիտել իսկ զոր ինչ պատ-
շաճէն մարդկան առ քաղաքավարութիւն, և ճա-
նաչելով զվեհագոյնն միշտ կարել իսկ և կամել՝ գոր-
ծել զայսոսիկ: Քանզի իմանալ իսկ յառաջագոյն
դժուարին է, զի քաղաքական առ քաղաքավարու-
թիւն՝ և ճշմարիտ արուեստիւ ոչ զյատուկն՝ այլ զհա-
սարակացն դարմանել հարկ է. զի հասարակացն իսկ
շողկապէ՝ և յատուկն օձտէ զքաղաքն. և զոր ինչ
'ի միասին պատշաճ իցէ՝ այնմ որ հասարակաց է իսկ
և յատուկ երկոցունց, եթէ զհասարակացն դիցէ
բարեւք՝ մանաւանդ քան եթէ զյատուկն: Իսկ եր-
կրորդն՝ եթէ արդեւք և զգիտելն ոք եթէ այսոքիւք
այսպէս են բնաւորեալ ընկալցի բաւականապէս ար-
հեստիւ. և յետ այսորիկ առանց պարտապանու-
թեան իսկ և ինքնակալութեան իշխեսցէ քաղաքին,
ոչ երբեք կարասցէ կալ և մնալ այսմիկ աւանդու-
թեամբս կենցաղավարիլ՝ զհասարակացն յառաջ-
գոյն սնուցանիլ 'ի քաղաքին և զյատուկն, հետեւելով
այնմիկ որ հասարակացն. այլ առ ազահութիւն և
յատուկ գործք՝ մահկանացու բնութիւնս դիտէ
միշտ փախչելով: Իսկ անբանաբար 'ի տրտմութեանն
և զհետ գնալով հեշտութեանն, և արդարագուռնին

իսկ և վեհագունին առաջի զերկաքանչիւրքս դնելով՝ և խաւարի բաց գործելով, սովաւ ոչ չարեւք լցուցանէ առ կատարածան զինքն իսկ և զբոլոր քաղաքն: Քանզի զայսոսիկ եթէ երբեք որ ՚ի մարդկանէ՝ բնութեամբ բաւական աստուածային մատամբն լինելով ընկալուլ՝ կարող իցէ օրինաց ոչ թե. րեւս կարօտանալ զի իշխեսցեն սմա. քանզի և մակացութեան ոչ օրէնք՝ ոչ կարգք՝ ոչ և մի իցէ վեհագոյն. և ոչ բարի է առնել.... և միոյ ուրուք հնազանդ՝ և ոչ ծառայ, այլ պարտ է ամենեցուն իշխան գոլ եթէ շէմարտապէս իսկ ազատ իցէ ըստ բնութեան: Բայց այժմիկ, զի ոչ է..... այլ եթէ առ. դուզնաբեայ, վասն որոյ..... ել պարտ է զօրէն իսկ և զդասութիւն..... բազում ինչ տեսանի և հայի, և միւսն ամենեին տկարանայ: Բայց այսոքիկ ՚ի սակս այսոցիկ ասացաւ. այժմ մեք կարգեսցուք զինչ պարտ է խոցողին և կամ այլում վնաս գործողին՝ այլոյ ուրուք կրել կամ հատուցանել: Առձեռն է արդ ամենայնի յաղագս ամենայնի հասու լինել ուղղապէս որ զինչ խոցէ, կամ զո՞րք կամ որպէս, կամ երբ: Ասես. քանզի բազումք են իւրաքանչիւրք ՚ի սոցունց, և ամենեին յոյժ զանազանին ՚ի միմեանց. զայսոսիկ արդ զդատարանացս յորդորեցուցանել դատել զամենայն կամ ոչ մի իցէ հնար. քանզի մի առ ամենայն ՚ի հարկէ հրամայել դատիլ թէ որպէս եղև, թէ ոչ եղև իւրաքանչիւր ՚ի սոցունց. իսկ ոչ ինչ հրամայել՝ յաղագս որ ինչ պարտ է տուգանիլ կամ կրիլ այնմ որ անիրաւ ինչ ՚ի յայսցանէ՝ այլ իւրն. յաղագս ամենայնի օրինադրելն փոքունց և մեծաց՝ գրեթէ անհնար է:

Կդիկիսաւ. Զինչ արդ բանն որ յետ այսորիկ:

Պղատոռն. Այս ինչ՝ զի առ ոմանս պարտ է յորդորել զդատարանն՝ և առ ոմանս ոչ յորդորել, այլ պարտ է իւրն օրինադրել:

Կդիկիսաւ. Զոր արդ պարտ է օրինադրել, և զոր բացատրել դատարանացն՝ զի դատիցեն:

Պղատոռն. Իսկ յետ այսոցիկ ուղղագունից արդեւք իցէ ասելն՝ իբրեւ ՚ի քաղաքի յորում իցեն դատա-

րանք անձայնք և յոռինք, գողանալով զկարծիս իւրեանց՝ գաղտաբար զդատն գտանիցեն, և դատեսցին. և որ ինչ այսորիկ չարագոյն է յորժամ ոչ լռելով, այլ լի վրդովմամբ իցեն որպէս տեսարանք՝ գովելով. իսկ աղաղակաւ և պարսաւելով՝ ի ճարտասանացն՝ զերկաքանչիւր մասնէ դատիցէ, դժուարին ախտն սիրէ լինել բոլոր քաղաքին: Այսպիսի արդ դատարանացս օրինադրել ընդ ումեմն հարկաւ ըմբռնելով բարի պատահմամբ. իսկ ոչ սակայն իբրու ի հարկէ ըմբռնեալ՝ առ փոքրագոյնսն պարտ է յորդորել զսոսա կարգել զտուրժան, և զյուլովագոյնսն իւրն օրինադրել յայտնապէս, եթէ որ արդեւք այսպիսի քաղաքավարութեան օրինադրեսցէ երբեք: Իսկ յորում քաղաքի դատարանք ըստ զօրութեան ուղղապէս հաստատեալ իցեն՝ մասնել բարեւք հանդերձելոցն դատել, և ընտրելով ի ձեռն ամենայն ստուգութեան, աստանօր ուղիղ և բարեւք ունելով և գեղեցկապէս՝ զբազում ինչ յորդորել. այլ դատել այսպիսի դատաւորացս՝ յաղագս պարտապանացն թէ զինչ պարտ է սոցա կրել կամ հատուցանել: Արդ մեզ այժմիկ առանց մախանաց ոչ օրինադրել սոցունց զմեծագոյնսն և զյուլովագոյնսն, զորս և վատթարապէս թերեւ խրատեալ դատաւորք կարեն տեսանել, և շարամերձեալ իւրաքանչիւր սխալանացն զարժանան կրին իսկ և գործողացն. քանզի այլ՝ որոց մեք օրինադրեմք՝ ոչ նուազապէս քաջայարմար զսոսա կարծեմք թերեւ այսպիսեացս լինել դատաւորք յորդորելի, այլ զյուլովագոյնսն: Սակայն ոչ այլ՝ որպէս բազում անգամ ասացիք և արարաք, առ օրինադրութիւնսն յառաջագոյն օրինացն՝ յաղագս գրոյ իսկ և գաղափարաց պատուհասիցն ասելով՝ զիւր տալ զյարացոյցն դատաւորացն, զի ոչ երբեք ելցեն արտաքոյ դատաստանին յայնժամ, էր իսկ ուղղապէս ունելով: Եւ արդ այժմիկ զնոյնս ինչ առնել պարտ է վերստին ելանելով:

Իարձեալ առ օրէնսն՝ արդ գիրն յաղագս վիրացուն մեզ այսպէս կացցէ. եթէ որ տրամախոհելով՝ զբարեկամ ոմն, բաց յայնցանէ որ օրէնքն թողա-

ցուցեալ է, խոցէ իսկ և սպանանել ոչ կարէ, տրամախոհողին և խոցողին այսպէս՝ ոչ է արժանի ողորմել, և ոչ է պարտ կելով այլաբար քան եթէ իբրուսպանողի՝ կրել զպատուհաս սպանմանն հարկելով: Բայց զոչ ամենեւին չար պատահումն սորա պատուելով, և զգիսն զայն՝ որ սմա, և այն որ խոցեցաւ ողորմեալ՝ եղև սոցա դարձուցիւ. ոչ միումն անբուժ վէր լինել, և միւսումն եղկելի և թշուառական դիպուած: Սմա արդ՝ դիւիս շնորհս հատուցանելով և ոչ հակակայելով, զմահն իսկ՝ ի խոցողէն՝ ի բաց բառնալ: Սակայն փոխումն ի մերձաւորն քաղաք լինել սմա յամենայն կենցաղումն, առնելով զամենայն պտուղըն իւրոց ստացուածոցն. բայց փնաս զոր ինչ փնասեալ իցէ զխոցեալ՝ հատուցանել կրողին զպատուհասն. և պատուհասելով դատարանին այնմիկ որ զդատն դատիցէ, և դատել այնոցիկ որք սպանմամբըն դատելոց էին՝ եթէ վաղձանեալ էր ի խոցոյն վերին:

Եւ զծնողք իսկ մանուկ՝ կամ ծառայ զտէր, որ պէս այսպէս թէ նախախնամութեամբ խոցէ, մահ իցէ դատ փնասուն. և եթէ եղբայր զեղբայր կամ զքոյր, կամ քոյր զեղբայր կամ զքոյր իբրու այսպէս խոցէ, և պարտապան իցէ խոցոյ ի նախախնամութենէ, մահ իցէ տուրժն. և կին՝ զայր իւր խորհրդով սպանանելոյ խոցեալ, և կամ այր զկին իւր, փախիցէ զմիշտ փախուստն, և ստացուածն՝ եթէ ուստերք կամ դստերք սոցունց իցեն մանկունք տուրժն լին վերադիտողացն սոցունց վերադիտել, և իբրու զորբա զմանկունսն դարմանել. ապ'եթէ արք իցեն՝ ոչ ընդ հարկաւ գօլ կերակրել փախուցելոյն ի ձեռըն ծննդոցն, զգոյսն թողուլ սոցա՝ զի ստասցին: Իսկ անզաւակ ոք եթէ ընդ այսպիսի դիպուածովք անկցի՝ ազգակիցքն ի միասին գօլով մինչև ցեղբոր որդեաց մանկունս ի փախուցելոյն յերկաքանչիւր մասանցն, առ ի յարանց իսկ և ի կանանց, ժառանգորդ զսա ի տունն քաղաքան քառասներորդ և հինգ հազարերորդ հաստատել, խորհելով հանդերձ օրինապահօքն և քահանայօքն, տրամախոհելով յե.

զանակաւ և բանիւ այսպիսեալ, իբրու ոչ և մի տուն 'ի քառասնիցն և 'ի հինգ հազարացն ներքնակելոյն, և ոչ 'ի միասին ամենայն ազգին այսպէս՝ իբր քաղաքին: Ատենական իսկ և յատուկ պարտ է արդ քաղաքին զտունս իւր իբրու արդարագոյնք իսկ բարեբախտագոյնք ստանալ ըստ որում հնար է: Արդ յորժամ ոմն համանգամայն թշուառական լինիցի և ամբարշտիցի 'ի տանցն, իբրու ստացողին մանկունք 'ի սմա ոչ մնացուցանել այլ, անփորձ 'ի հարսանեաց, և կամ ամուսնանալով վախճանել՝ առանց զաւակի, սպանմանս պարտապան գոլ կամաւ, և այլոյ ուրուք սխալանաց՝ յայնցանէ որ առ աստուածս կամ քաղաքացիս, որոց թերեւ մահ օրինգքն՝ տուրժըն յայտնապէս եղեալ իցէ. և կամ միշտ փախըտեամբ ոմն փախիցի յարանց՝ առանց զաւակի, զայս իսկ նախ մաքրել և սրբել մաղթիւք զտունս պարտ իցէ ըստ օրինացն. և ապա 'ի միասին գոլով, որպէս ասացաք այժմիկ, ընտանեացն՝ հանդերձ օրինապահօքն դիտել սեռ որ և իցէ այնոցիկ որ 'ի քաղաքին են՝ քաջ յընդրուանէ ըստ առաքինութեան և համանգամայն բարեբախտ, յորում և մանկունք լինելով իցեն յոլովագոյնք. յորոց մի՝ վախճանելոյն հօր և վերնագունից ազգին օրդի իբրու նոցունց 'ի ներքս կարգելով, 'ի սակս համբաւի մականունելով ծնող իսկ սոցունց և կալող տան, և հաճեցուցիչ արիագոյն արանց իսկ և տաճարաց առ լաւագոյն հանգիստունքն հօրն լինել այժմիկ յեղանակաւ ուխտ առնել, ժառանգորդ զսա ըստ օրինացն հաստատել. իսկ զի բաց մեղուցեալն յանուն թողուլ, և յանգաւակ և յանմասն կալ, յորժամ հասցեն սմա այսպիսի դիպուածք:

Է իսկ ոչ ամենեցուն, որպէս թուի, յեակացն սահման առ սահման խառնելով. այլ որոց է ընդ սահմանաւ՝ ոյս ինչ 'ի միջի սահմանաց յառաջագոյն երկաթաշիւրոց բախելով լինիցի արդեւք 'ի մէջ երկոցունցն: Արդ և այնոցիկ որ կամաւ իսկ են և ահամայ ցոսմամբ լինելով, առաց գոլ արդ այսպիսի վերաց: Արդ իցէ այնոցիկ որ լինիցին թէ պարտա.

պան իցէ որ՝ յառաջագոյն իսկ հատուցանել զկրրկնապատիկն վնասուն, եթէ վերն հանդիպեսցին ըուծելի. և եթէ յանբուծից՝ զքառապատիկն: Եթէ բժշկելի իսկ իցէ, սակայն ամօթ ինչ մեծ հասուցանէ խոցելոյն և նախատելի, զքառապատիկն հատուցէ. և որչափ խոցեալ զոմն՝ ոչ միայն զկրողն վնասիցէ՝ այլ և զքաղաք, արարեալ զայրն անկարող հայրենի գաւառին, և կամ առ թշնամիսն լինել օգնական, սմա հետ այլոցն տուրԺից՝ հատուցանել և քաղաքին զվնասն: զի առ իւրոց զինուորու թեանցն, և յաղագս այնմիկ որ անկարողն իցէ՝ զինուորեսցի, և փոխանակ նորա զպատերազմական դասու թիւնքն դատեսցի. և կամ ոչ առնելով զայսոսիկ՝ դատապարտեալ վասն ոչ զինուորելոյն ըստ օրինացն լինիցի այժմիկ որ կամիցի, և զարժանսն իսկ վնասուն՝ եթէ կրկնապատիկ և եթէ եռապատիկ և եթէ քառապատիկ, որ համարողք իցեն դատաւորքն կարգիցեն:

Ապ'եթէ հոմածին զհոմածին իւր այսպէս յեղանակաւ խոցիցէ, ազգականք համասերքն մինչև ցմանկանցն եղբորորդեաց ըստ կանանց և արանց, կանայք իսկ և արք ի միասին եղեալ՝ դատելով աւանդել ծնողացն, զի պատուհասեսցեն ըստ բնութեան: Ապ'եթէ երկբայելի պատուհասն լինիցի, զայնոցիկ որ ըստ արանցն են գոլ պատուհասելովն իսկագոյնք՝ Ապ'եթէ սղբա ոչ կարիցեն զօրինապահսն ի կատարածին յորդորել իսկ՝ ծննդոց առ ծնողսն գոլ այսպիսի վիրաց դատաւորք, այնոցիկ որ առաւել բան զվաթսուն ամի լեալք իցեն հարկաւորք, որոց և մանկունք ոչ իցեն դրութեամբ՝ այլ ճշմարտութեամբ: Ապ'եթէ որ պարտապան իցէ պատուհասիլ կամ մեռանիլ, այնպիսոյն պարտ է և կամ այլ ինչ մեծագոյն այսորիկ կրիլ, և կամ ոչ ըազմաւ փոքրագոյն, և յազգակցաց գործողին ոչ զղբ դատել, ոչ թէ և լեալ իցէ ժամանակին՝ որչափ օրէն ասաց:

Ծառայ որ եթէ զազատ բարկութեամբ խոցիցէ՝ աւանդիցէ զծառայն ստացողին ի խոցողն՝ զի վարեսցի սովաւ որպէս և կամեսցի. ապ'եթէ ոչ աւան-

դիցէ՛ ինքն զվնասն բժշկիցէ։ Ապ'եթէ 'ի միասին խորհրդոյ ծառային իսկ և խոցելոյն պատճառիցէ զեղեալն՝ հնար ինչ գոլ խնդրիցէ զերկբայութիւն։ և եթէ ոչ հասցէ, եռապատիկ հատուցէ զվնասն։ Ապ'եթէ հասցէ, այրագողութեան պարտապան ունիցի զհնարեալն ընդ ծառային սորա։ Եւ եթէ այլ ոք ակամայ զայլ ոք խոցիցէ, զվնասն պարզ հատուցէ։ քանզի բախտի օրինադիր ոչ ոք բաւական իշխել, և դատաւորք գոյով՝ որպէս ասացան ծննդոց առ ծնողս պատուհասելով՝ զարժանսն քնատուն։

Քանզի բուն են իսկ և հարուածոցն ամենայն սեռիցն, այսպէս պարտ է յաղագս այսոցիկ՝ ամենայն առն և մանկան և կնոջ տրամախոհիլ։ Երիցագոյնն ոչ փոքումբ կրսերագունին է՝ յառաջանալով առ աստուածոց իսկ և մարդկան որ հանդերձեալ են կեալ և բարեբաստիլ։ հարուածս առ երիցագունին 'ի քաղաքի լինելով՝ 'ի ձեռն կրսերագունի տեսանել, գարշելի և աստուածատեաց թուի՝ ամենայն համբակի 'ի ձեռն ծերի գանս առնելով, ծուլութեամբ բարկութեան հանդուրժել, որ պատիւ սմա 'ի ծերութեանն դիցէ։ Իցէ արդ այսպէս։ Ամենայն ոք 'ի մէնջ պատկառիցէ յիւրում՝ յերիցագունէն գործով իսկ և ասացուածով՝ զայն իսկ որ յառաջագոյն իցէ ամբք քսանիւք արու կամ էգ, համարելով իբրու զհայր կամ զմայր՝ խորշեսցի 'ի սմանէ. և զամենայն զօրաւոր հասակին զսա համարելով տնկել և ծնանել, միշտ 'ի բաց կացցէ 'ի սակս աստուածոցն ծննդեանն։ Այսպէս և յօտարէ խափանեսցի. եթէ նախ բնակեալ իցէ՝ և եթէ եկ իցէ նորահաս քաղաքի, ոչ իշխելով և ոչ վանելով ամենեւին համարձակեսցի գանիւք խրատել զայնպիսին։ Իսկ զօտար ոմն պակշտելով և յանդգնելով զանձն իւր հարկանելով՝ եթէ կարծիցէ պարտք գոլ տանջիլ, առեալ առ իշխանն քաղաքաբաշխացն տարցի. իսկ 'ի հարկանելոյն խափանեսցի, զի հեռի լինիցի զսա գաւառաց՝ ոչ թերևս յանդգնիլ երբեք հարկանելով։ Իսկ քաղաքաբաշխիւքն առեալ զսա և վերստին դատելով՝ յօտարականէն իսկ աստուածոյն խորշելով, թէ ար-

դեւք անիրաւապէս թուի օտարն զգեղջուկն հա-
րեալ գան, զօտարոջն՝ որչափ ինքն հարեալ իցէ,
այսչափ հարեալ իցէ յանդուգն օտարութենէն
դադարեցուցեն: Ապ' եթէ ոչ անիրաւէ, սպառնալով
իսկ և նախատելով թողջի հանդերձ տարողան
իւրով:

Հասակակից զհասակակից իւր և զանզաւակն, եթէ
հասակաւ յառաջագոյն իցէ քան զինքն՝ եթէ հար-
կանիցէ, եթէ և ծեր զծեր իսկ, և եթէ համբակ
զհամբակ՝ վանեսցի ըստ բնութեան, առանց կահի օտուկ
և ձեռքք. գերագոյն բառասուն ամաց լինելով եթէ հա-
մարձակեսցի մարտնչիլ կամ իշխելով իսկ և կամ վանե-
լով՝ վայրաքնակ և զանազան թերևս ասելով և անաս-
նատեսակ իսկ աննախատելի պատուհասի հանդիպե-
լով վայելչապէս ունիցի:

Եթէ որ այսպիսի մխիթարութեամբ քաջհա-
ւան լինիցի՝ իցէ թերևս դիւրալուր. իսկ որ դժուարա-
հաւանն է, և ոչ ինչ նախերգանի փոյթ արարողն՝
ընկալցի արդեւք զայսպիսեացն օրէնքն պատրաստա-
բար: Եթէ որ հարկանիցէ զերիցագոյնն իւր քսա-
նիւք ամօք կամ յոլովագունիւք, նախ որ հանդիպին՝
եթէ հասակաւ իցէ և եթէ կրսերագոյն 'ի մար-
տուցանողայն խափանեսցի, և կամ չար իցէ՝ վաճն
օրինին: Ապ' եթէ գանելոյն հասակաւն՝ և տակա-
ւին կրսերագոյն վանեսցէ, իբրու զեղբայր կամ
զհայր, և կամ տակաւին վերագոյն զայն իսկ որ ան-
իրաւէն՝ առ այսօսիկ ևս զպատուհաս կրիցէ հարուա-
ծոցն: Զերիցագոյնն՝ իբրու ասացաւ, յանդգնիլ հար-
կանել՝ և եթէ պարտապան իցէ դատաստանին՝ կա-
պեսցի ոչ ինչ քան զամ մի փոքրագոյն. և եթէ
դատաւորքն յոլովագունիւ պատուհասիցեն՝ իցէ տէր
առ 'ի սոցունց համարեալն սմա ժամանակ:

Ապ' եթէ օտար կամ 'ի փոխաբնակացն որ հար-
կանիցէ զերիցագոյնն իւր, քսան ամօք կամ յոլովա-
գունիւք, յաղագս եկելոցն յօգնականութիւն՝ նոյն
օրէնքս ունիցի զնոյն զօրութիւն, և պարտելն՝ զնոյն
պատուհասն: Իսկ որ փոխան գոլով անհաւանիցի
օրինացն՝ երիս ամս կապեսցի, թէ ոչ դատարանն

յոլովագոյն ժամանակ համարիցէ սմա պատու-
հասն. տուրժեսցի իսկ և եկեալն առ իւր և
իցէ 'ի սոցունց ոչ օգնելով ըստ օրինին, այն
իսկ որ մեծագոյն գնոյն է՝ մնասով մի, և եր-
կրորդին գոլով՝ յիսուն դրամօք, և երրորդին՝ երե-
սուն, և քսան՝ չորրորդին. և դատաստան լինիցի
այսպիսեացս՝ զօրավարք և դասապետք և ազգագլուխք
և հեծելապետք:

Օրէնք իսկ որպէս թուին 'ի սակս քաղցր մարդ-
կան լինին յաղագս ուսման, թէ զինչ յեղանակաւ
կաճառելով ընդ միմեանս խոհեմասիրապէս բնա-
կեսցեն. և ոմանք այնոցիկ որ 'ի խրատէն փախչին,
խտաագոյն բնութեամբ վարելով, և ոչ իւրք կակ-
ղելով. իբրու զի ոչ առ ամենայն չար հասցեն սո-
քա: Զհանդերձեալ ասիլ բանքս՝ իցեն թերևս
արարեալք որոց արդ օրէնքս 'ի հարկէ օրինադիրն
թերևս օրինադրեսցէ, կամեցեալ սոցունց ոչ երբեք
պէտս լինել:

Զի հօր կամ մօր, կամ սոցունց ևս նախնեաց, որ
համարձակիցէ բռնադատելով հարուածս մերձեցու-
ցանել, ոչ 'ի վերնոցն երկուցեալ աստուածոցն բար-
կութեանն, և ոչ ընդ երկրաւ ասացելոցն պատու-
հասից, այլ իբրու գիտելով զայն որ ոչ և միով իւրք
գիտէր, արհամարհելով զնախնիսն, և առ յամենե-
ցունց ասացեալսն անօրինի, սմա արդ պարտ է պա-
տուհաս ինչ վերջին մահ: Արդ ոչ է վերջին, բայց
այն որ 'ի դժոխսն՝ այսոցիկ ասացեալ են ցաւք, տա-
կաւին իսկ սոցունց են՝ մանաւանդ առ վերջինսն. և
ճամարտագոյն ասելով՝ ոչ ինչ ներգործեն այսպիսի
անձանց զղջութիւնք. զի ոչ երբեք լինէին անար-
գողք հօր իսկ և այլոց ծնողաց անարգարագոյն գա-
նիւք յանդգնութիւնք: Արդ պարտ է զաստանօր
տանջանս առ այսպիսիքս սոցունց՝ մինչև 'ի կենդա-
նութեանն են, ոչ նուազագոյն այնոցիկ որ 'ի դժոխ-
սն են գոլ, ըստ որում հնար իցէ արդ ասացեալ
յետ այսորիկ այսպէս: Եթէ որ յանդգնիցի զհայր
կամ զմայր, կամ զսոցունց զհայր կամ զմայր հար-
կանել՝ ոչ ըմբռնելով 'ի ձեռն մոլութեան, յառա-

ջագոյն իսկ որ պատահին օգնական լինիցի՝ որպէս յառաջագոյնմն, և փոխաբանակն իսկ կամ օտարն 'ի նախագահութիւն աշխատանացն կոչեսցի օգնելով և ոչ օգնելով, միշտ փախստեամբ 'ի գաւառէն փախիցէ. իսկ և ոչ փոխաբանակն օգնելովն իսկ՝ գովասանութիւն ունիցի, և ոչ օգնելովն՝ պարտաւ: Իսկ ծառայ օգնեալ՝ ազատ լինիցի, և ոչ օգնեալ՝ հարիւր գանս հարուածոց ընկալցի 'ի վաճառի իսկ, եթէ լինիցի լեալն 'ի ձեռն վաճառօրինացն: Ապ'եթէ արտաքոյ վաճառին 'ի քաղաքի՝ քաղաքօրինացն տան ջել զհասեալն. և եթէ առ ագարակօքն գաւառին ուրուք, ագարակաբաշխաց իշխանաց՝ եթէ ներաքնակ որ իցէ հանդիպեալն: Եւ եթէ մանուկ, և եթէ այր, և եթէ կին իսկ՝ վանիցէ զսա ամենայն ոք զանարդարագոյնն մակամուռնելով, և որ ոչ զանէ՝ ծրս ընկալցի զԱրամազդայ հարազատին և հայրենոյն իսկ ըստ օրինացն:

Եւ եթէ պարտապան որ իցէ պատուհասի հարուածոց ծնողացն, նախ իսկ փախիցի միշտ փախուստ 'ի քաղաքէն յայլ գաւառն, և յամենայն տաճարացն խափանիցի. իսկ ոչ խափանելով՝ տանջիցեն զոտ յագարակաբաշխքն գանիւք ամենեկն իբրու կամեսցին. և 'ի ներքս եկեալ՝ մահուամբ տուրժեսցի: Եւ եթէ որ ընդ սմա՝ որչափ ազատք են, 'ի միասին կերիցէ կամ ըմպիցէ, և կամ այլ ինչ այսպիսի հաղորդութեան հաղորդեսցի, և կամ միայն հաղորդելով ուրուք կամաւ հպիցի, ոչ 'ի տաճար եկիցէ, և ոչ ինչ և ոչ 'ի վաճառ՝ և ոչ 'ի քաղաք, բոլորովին նախ քան եթէ մաքրիցի՝ կարծելով հաղորդել այլազանցատեսակ հանդիպմամբ: Ապ'եթէ անհաւանելով օրինացն զտաճարս և զքաղաքս պղծէ անօրինաբար, որ և յիշխանաց իմացեալ ոչ ածցէ պատուհաս յայնմիկ որ այսպիսի իցէ, ընդ պարտեօք իցէ մեծապոյն ջատագովութեանցս սոցունց այսոցիկ:

Եւ եթէ ծառայ հարկանիցէ զազատն՝ եթէ օտար իցէ և եթէ քաղաքացի, օգնական լինիցի սմա որ առ այս ինչ պատահիցէ. և կամ ըստ գնոյն՝ զասացեալ զտուրժն հատուցէ: Եւ կապակցելով՝ որ հանդիպինն հանդերձ

այնմիկ որ գանեալ իցէ աւանդելով յանիրաւեւն. և սա առեալ կապեալ կապանօք, և գան հարեալ սուրա՝ որչափ և կամեսցի, ոչ ինչ տեառն վնաս առնելով 'ի նա իսկ աւանդիցէ՝ ըստ օրինացն ստանալ: Նոյն օրէնս իցէ եթէ զազատ դք ծառայ գոլով հարկանիցէ՝ իշխանացն ոչ հրամայելով: առեալ ստացողն զսա առ 'ի յայնմանէ, որ զգանս իցէ ընկալեալ, ոչ լուծցէ նախ քան եթէ հաւանեցուցանեւն ծառային՝ զգանեալն արժանի գոլ արձակեալ կենցաղավարիլ: Նոյնս իսկ և կանանց ևս է առ միմեանս օրէնք՝ յաղաքս այսոցիկ ամենեցուն, և առ արս կանանց՝ և արանց առ կանայս:

ՊՂԱՏՈՒՒ

ՕՐԷՆՔ ԿԱՄ ՕՐԷՆՍԴԻՐՈՒԹԻՒՆ

ՏԱՍՆԵՐՈՐԴ

Յետ հարուածոցն յաղաքս ամենայնի, ասացի այսպիսի ինչ օրինական ՚ի սակս հարստահարութեանցն, յօտարացն ոչ ուրուք ոչ ինչ բերելով ածել, և ոչ վանել ոչ իւրիք յայնցանէ որ ընկերացն են, եթէ ոչ հաւանեցուցէ զստացողն. քանզի զայսմանէ ամենայն կախեալ են ասացեալ չարիքս՝ որ եղեն իսկ, և որ լինելոցն են:

Արդ մեծագոյն են քան զայլն համբակացն զեղխութիւնքն իսկ, և անարգանքն առ մեծագոյնսն, յորժամ ՚ի տաճարս լինիցին, և զանազանապէս մեծագոյնք յորժամ հանդիսական իրս կամ ՚ի սուրբս, կամ ըստ մասանց հասարակաբար ազգաց, և կամ ոմանց այլոց այսպիսեաց հաղորդելոց իսկ առ տաճարս յատկապէս: Եւ շիրիմք երկրորդք և երկրորդաբար, և ՚ի ծնողք երրորդ՝ որիչ յառաջագոյն ասացելոցն՝ յորժամ անարգիցէ դք. և չորրորդ տեսակ անարգանաց՝ յորժամ իշխանացն դք փայթ առնելով ածէ կամ բերէ կամ վարի իւրիք յայնցանէ որ նոքօք՝ ոչ հատուցանելով զնոսա: Եւ հինգերորդ՝ քաղաքականն թերևս իցէ և քաղաքացեացն անարգեալ դատաստան կոչելով, որոց արդ պարտ է հատուցանել առ հասարակաց օրէնն իւրաքանչիւրոց:

Քանզի տաճարակապտութիւն ասացաւ ՚ի միասին ըմբռնեալ բուռն և լսելեացն եթէ լինիցի, զի՛նչ պարտ է կրել իսկ. որչափ բանիւ, և որչափ գործով առ աստուածսն անարգէ դք, ասելով դք կամ

գործելով, զառասպելն ենթադրելով ասելի է զոր ինչ պարտ է կրել:

Ինչէ արդ այս ինչ. աստուածք վարկանելով գուրստ օրինացն, որ ևս երբեք գործ ամբարըշտութեան գործեաց կամաւ, և ոչ բան անօրէնութեան խօսեցաւ: Այլ արդ մի ինչ յերկոյս կրելով. կամ զայս՝ որպէս տապի, ոչ վարկանելով, կամ զերկրորդն՝ գուրով իսկ, ոչ փոյթ առնելով մարդկան, կամ զերրորդն՝ դիւրահաշտք գուր զոհիւք և ուխտիւք և ածանցելով:

Կդիւնիաւ. Զինչ արդ արասցուք կամ ասասցուք առ սոցա:

Պղատուն. Ո՛վ այր բարի, լուիցուք սոցա յառաջագոյն, զոր ինչ արհամարհելով զմեզ և խաղալիք առնելով՝ ասել նոցա առ մեզ դիւթութիւն:

Կդիւնիաւ. Զորպիսի՞ ինչ:

Պղատուն. Զայսոսիկ թերևս լեզուագարելով ասիցեն. Ո՛վ օտար աթենացի և լակեդմոնացիդ և դու կնոսացիդ ճշմարիտ ասէք: Զի ՚ի մէնջ ոմանք ամենեւին աստուածք ոչ և միով իւրք գուր կարծեմք, և միւսք՝ իբրու դուքդ ասէք աղաչեմք: Արդ որպէս դուք աղաչեցիք յաղաքս օրինաց՝ նախ քան զխրտագոյն սպառնալն ձեր, յառաջագոյն ձեռնարկութիւն՝ հաւանեցուցանել և ուսուցանել իբրու են աստուածք, սակայն նշանք ասելով բաւականք և վեհագոյնք քան զիրաւունս ՚ի ձեռն ոմանց պարզեաց յեղափոխել փութալով: Զի այժմիկ զայսոսիկ լսելով, և այսպիսով յասացելոցն արիագոյնք գուր բերթողացն իսկ և ճարտասանացն և գիւթագն և բահանալիցն և այլոցն, բազում անգամ բազմաց ոչ գործել զանթառութիւնն դառնագոյնս, և գործելով բժշկել ջանամք: Արդ առ ՚ի յօրինադիր ասողաց գուր՝ և ոչ վայրենեաց այլ ընտանեգունից, աղաչեմք հաւանականութեամբ նախ վարիլ առ մեզ. թէ ոչ լաւագոյն բազմաւ քան զայլն ասելով յաղաքս աստուածոցն իբրու են: Այլ սակայն լաւագոյնք առ ճշմարտութիւն. և թերևս հաւանեցուք ձեզ՝ այլ ձեռնարկեցէք դուք. թէ չափաւոր ինչ ասեմք՝ ասելով զոր ինչ նախ կոչեալ եմք:

Կդիւնիաւս. Ո՛չ ապաքէն, ի՞նչ սիրելի, Թուի դիւ-
րին գոլ ճշմարիտ գոյով ասեւ իբրու են աստուածք:

Պղատուն. Ո՛րպէս:

Կդիւնիաւս. Առաջին իսկ՝ երկիր և արեգակն, աւ-
տեղք իսկ. և ամենայն ՚ի միասին և իրք ժամանա-
կաց՝ զարդարելով բարեւք այսպէս ամօք իսկ և ամօք
յարմարեալ. և զի ամենեքեան ելլենացիք իսկ և բար-
բարոսք՝ կարծեն գոլ աստուածք:

Պղատուն. Երկնչիմ, ի՞նչ երանելի, ՚ի չար մարդկա-
նէ. զի ոչ ասեմ իսկ երբեք, ասացից Թերևս, իբրու
պատկառիմ իսկ, գուցէ արհամարհիցեն զձեզ. զի
դուք ոչ իսկ գիտէք յաղագս դոցա զտալբերու-
թեանն պատճառ. այլ վարկանիք ՚ի ձեռն անժուժ-
կալութեան հեշտութեանց իսկ և ցանկութեանց
առ ամբարիշտ կենցաղն դիմել անձանց նոցա:

Կդիւնիաւս. Բայց զինչ առ այսօսիկ իցէ պատճա-
ռըն Թերևս, ի՞նչ սիրելի:

Պղատուն. Գրէ Թէ այն ամենեւիմք. դուք արտա-
քոյ կելով ոչ գիտիցէք, այլ ՚ի ձէնջ Թերևս զան-
խլիցի:

Կդիւնիաւս. Զինչ արդ զայս ինչ ասես այժմիկ:

Պղատուն. Անուսումնութիւն ինչ, յաւէտ և դը-
ժուարին Թուելով գոլ մեծագոյն խոհեմութիւն:

Կդիւնիաւս. Ո՛րպէս ասես:

Պղատուն. Են մեզ մակադրեալ բանք կալով, որք
առ ձեզ ոչ են, վասն առաքինութեան քաղաքավարու-
թեան իբրու ես ուսանիմ, ոմանք առ չափս ինչ՝ և ոմանք
առանց չափուց ասելով յաղագս աստուածոցն. ոմանք
հնագոյնք՝ իբրու եղև առաջին բնութիւնն յերկնից,
և այլոց՝ և յառաջ հասանելով, ՚ի սկզբանէն ոչ բա-
զում աստուածածնութիւնն պատմեն լինելով իսկ՝
իբրու առ միմեանս կաճառեսցին. զորս լսողացն՝ եթէ
առ այլ ինչ բարեւք կամ ոչ բարեւք ունի, ոչ դիւ-
րին է սաստելն, նախնիս գոյով առ ծնողաց իսկ ծա-
ռայութիւնք և պատիւք: Ոչ Թերևս ես գովելով
ասացից, և ոչ իբրու օգտակար, և ոչ որպէս ամե-

նեին ուղղապէս ասացաւ: Իսկ արդ յաղագս նախ-
նեաց թողցի և բարեւք մնասցէ, և որպէս աս-
տուածոցն սիրելի: Ասացից այնպէս իսկ՝ նորագու-
նիցն մեր և իմաստնոցն պատճառեսցէ որ ինչ չա-
րեաց գոյ պատճառ: Չայս ինչ արդ՝ այսպիսեացն 'ի
բաց գործեն բանքն: Քանզի իմ' և քո՝ յորժամ ասի-
ցեմք իբրու են աստուածք, զայսոքիկ զնոյնս մատու-
ցանելով՝ զարեգակն իսկ և զլուսին և զաստեղք և
զերկիր իբրու աստուածք և աստուածայինք ելով,
'ի ձեռն իմաստնոց այնոցիկ հաւանել թերեւս ասի-
ցեն, իբրու հող և քարինք գոլով զոտա, և ոչ ինչ
մարդկային իրողութեանս փոյթ առնել, և բանիւք
զայսոսիկ դիւրապէս առ հաւանականն ջըջաբե-
րելով:

Կդիկիսաւ. Գժուարին բան, ով սիրելի, ասացեալ
հանդիպիս, թէ մի իսկ միայն էր. բայց այժմիկ
յորժամ ամենեւին բազումք հանդիպին՝ տակաւին
թերեւս իցէ դժուարագոյն:

Պդատուն. Արդ զինչ ասեմք. զինչ պարտ է առ-
նել մեզ, որպէս տացուք պատասխանի. իբրու ջա-
տագով լինելով ուրուք, որպէս ամբարիշտ մարդկան
մեզ ոչ գոլով համեմատ յօրինադրութենէն, ասել
որպէս չար գործեմք օրինադրելով իբրու գոլով աս-
տուածոցն, և կամ բարեւք մնալ ասացեալք առ օրե-
նրս՝ միւսանգամ դարձցուք: Քուցէ նախերգանս մեր
երկայնագոյն լինիցի քան զօրէնս. զի ոչ դուզնաքեայ
ինչ բանս տարածեալ թերեւս լինիցի, եթէ այնոցիկ
որ ցանկան ամբարշտիլ՝ զոմանս բանիւք 'ի բաց
ցուցցուք չափաւորապէս յաղագս որոց՝ ասէին պարտ
գոլ ասել, և զոմանս յերկիւղ դարձուցուք. և միւ-
սոյ տացուք ինչ դժուարանալ որչափ վայել է. յետ
այսոցիկ աւասիկ օրինադրեսցուք:

Կդիկիսաւ. Այլ, ով սիրելի, բազում անգամ իբ-
րու սակաւ ժամանակաւ զայսոսիկ զնոյնս ասացաք,
իբրու ոչ ինչ առ հասեալ ժամս պարտ է նախապա-
տուել զնուազ բանս քան զերկայնս, զի ոչ մեզ, որ-
պէս ասացեալ է, ստիպելով հալածէ դք: Ծաղրա-
կան արդ է և յոռին՝ նախ վեհագունիցն զվատթա-

րագոյնքն ընտրելով երեւին, և զանազանի՝ ոչ փոքր իբրու այսպէս հաւանականութիւն զոմն ունել բանիցս մեր, իբրու աստուածք իսկ են բարիք՝ զիրաւունս պատուելով զանազանապէս զմարդկան. զի գրեթէ այս մեզ յաղագս ամենայն օրինացն գեղեցկազոյն և արիագոյն իցէ։ Թերեւս ոչ ինչ արդ դժուարացուք, և ոչ փութասցուք զոր ինչ ունիք երբեք զութիւնս առ հաւանականութիւն այսպիսի բանիցս, ոչ ինչ շտեմարանելով պատմեսցուք՝ ըստ որում հնար է բաւականապէս։

Պղատուն. Աղօթական ինձ թուի առնել միութեւնելով՝ ասացեալդ առ 'ի քէն այժմիկ բան. քանզի յօժարապէս փութաս. ծուղալ ոչ ևս վայել է, այլ ասել։ Բեր, մրպէս արդ ցասմամբ ասիցէ յաղագս աստուծոցն որպէս են. քանզի հարկ է դժուարապէս բերել և ատել զնոսա՝ որք այսոցիկ մեզ պատճառք բանից եղեն, և լինին այժմիկ արդ՝ հաւանելով առասպելացն զորս 'ի մանկութենէ մինչդեռ տղայք էին կաթամբ մնեալ՝ լսէին 'ի տիտանեաց' և 'ի մարց իբրու երգօք հանդերձ խաղալեաց, և փութով ասելով զոհիւքդ և պատարագօք. 'ի սոցանէ լսելով իսկ, և դէմն տեսանելով, հետեւեալ սոցունց զորս հեշտագոյնս համբակքն իսկ տեսանի և լսէ գործելով առ զոհն փութով, մեծագունիցն իւրոցն ծնողացն՝ վասն անձանց իւրեանց և վասն սոցունց փութով, իբրու յաւէտապէս գոյով աստուածոցն աղօթիւք տրամաբանել ընդ սոցա և մաղթանօք, ծագելով իսկ արեգականն և լուսնին և առ մուտս հասանելով, առաջի անկանելով միանգամայն և երկրպագելով զսոսա, լսելով իսկ և տեսանելով ելլենացւոց իսկ և բարբարոսաց, ամենեցուն ամենայն դիպուածօք և բարեգործութեամբ ըմբռնելով՝ ոչ իբրու ոչ երջ, այլ իբրու մանաւանդ ելոց. և ոչ միով իւրիք կասկածմանս առտուելով՝ իբրու ոչ են աստուածք։

Այսոցիկ արդ ամենեցուն՝ որչափ արհամարհեալք, ոչ և միոյ բանի բաւական են, իբրու ասեն թե-

1 Թոյն տροφός, որ է գայեակ կամ սնուցիչ։

ընս որչափ և փոքր մասն մտաց ստացեալ են այժմիկ, հարկեն զմեզ ասել զոր ինչ ասեմքս: Ո՛րպէս արդեւք զսոքա հեղագոյն բանիւք կարացէ որ խրատելով ուսուցանել յաղագս աստուածոց, նախ իբրու են համանգամայն. և համարձակել պարտ է, զի ոչ համանգամայն իսկ մոլիլ պատշաճ է, ոմանց 'ի ձեռնն որկորամոլութեանց հեշտութեան, մերոյ և ոմանց 'ի ձեռն տրսմելոյն՝ այսպիսեացս հասցէ:

Արդ յառաջաբան ինչ այսպիսի առանց սրտմտութեան՝ այնոցիկ որ այսպէս մտօք ապականեալ են, և ասասցուք հեղաբար շիջուցանելով զգասումն, իբրու ընդ միոյ տրամաբանելով ընդ սոցունց. Ո՛վ մանուկ, համբակ ես. յառաջելով ժամանակս՝ արասցէ զքեզ բազում ինչ այժմիկ թուեցելոցդ քեզ փոփոխեալ՝ և առ ներհականսն դարձեալ. սպասեա արդ յայնժամ յաղագս մեծագունիցն լինել դատաւոր. և մեծագոյն է զոր ինչ այժմիկ դու ոչինչ վարկանիս, առ աստուածսն ուղղապէս խորհելով՝ կեալ բարեւք կամ ոչ: Նախ իսկ յաղագս այսոցիկ մեծ ինչ քեզ ազդելով ոչ երբեք երևեցայց սուտ. և զայսպիսի ինչ ոչ դու միայն, և ոչ քոյն բարեկամք նախ առաջին զայս ինչ կարծիս ունիք յաղագս աստուածոցն. այլ լինին միշտ բազումք կամ նուազք զայսպիսի խօթութիւնս ունելով: Զայս ինչ արդ հասեալ քեզ 'ի նոցունց բազմաց ասացից. թերևս ոչ երբեք զօչ որ առեալ 'ի տղայութենէ զայսպիսի կարծիս յաղագս աստուածոցն՝ իբրու ոչ են, կատարեալ մինչև ցծերութիւն մնալով այսպիսի տրամախոհութեամբս: Այսուհետև զերկու կիրսն յաղագրս աստուածոցն՝ առ բազմաց իսկ մնալ, և ոչ առ ոմանց մնալ զայս ինչ. զաստուածսն իսկ գոլ, բայց փոյթ ոչ առնել մարդկայնոցս, և որ ինչ յետ այսորիկ՝ իբրու դարմանեն, սակայն են դիւրահաշտք պատարագօք՝ և ուխտիւք: Արդ զհաւաստին թերևս եղեալն քեզ յաղագս այսոցիկ ըստ զօրութեան աւանդութիւն, եթէ ինձ հաւանիս, սպասիցիս վերստին դիտելով՝ եթէ այսպէս և եթէ այլպէս ունի. հարցանելով իսկ առ 'ի յայլոց, և մանաւանդ առ 'ի

յօրինադրէն։ Արդ առ այսմիկ ամանակիս մի յանգըգնիցիս առ աստուածմն ոչ ինչ ապիրատել. քանզի ջնաւ պարտ օրինացն դնողին այժմիկ և դարձեալ ուսուցանել յաղագս նոցունց այսոցիկ։

Կդիկիսաւ. Գեղեցիկ մեզ, ով սիրելի, մինչև ցայժըմ ասացաւ։

Պղատուն. Ամենեին արդ, ով Մեգիլէ և Կլինիա, զանխլեցաք ՚ի միմեանց առ պանչելի բանի ինչ անկեալք։

Կդիկիսաւ. Զորպիսի ինչ ասես։

Պղատուն. Այն ինչ առ ՚ի բազմաց թուեցեալ է գոլ իմաստագոյն յամենայն բանից։

Կդիկիսաւ. Ասա ևս հաւաստի։

Պղատուն. Ասեն ոմանք, իբրու են ամենայն իրողութիւնք լեալք և լինելով և լինելոց, ոմանք բնու թեամբ և ոմանք արուեստիւ և ոմանք պատահմամբ։

Կդիկիսաւ. Բարեւք է։

Պղատուն. Վայել է իսկ իմաստուն արանց ուղղապէս ասել. հետևելով արդ սոցունց՝ ինդրեսցուք յետ այսոցիկ թէ զինչ երբեք հանդիպիցին խորհելով։

Կդիկիսաւ. Զմարտապէս իսկ։

Պղատուն. Ասեն եթէ թուին մեծագոյնքն սոցունց և գեղեցկագոյնքն գործել զբնութիւն և զհանդիպումն, և փոքրագոյնքն զարհեստքն, արդ զոր ՚ի բնութենէն առնլով զմեծագունիցն և զնախկնեացն լինելութեան գործն, ստեղծնուլ և նիւթել զմանրագոյնմն՝ զորս արհեստականք ամենեքեան առասեն։

Կդիկիսաւ. Ո՞րպէս ասես։

Պղատուն. Այսպէս տակաւին հաւաստի ասացից. զհուր և զուր և զերկիր և զօդ բնութեամբ զամենայն ինչ գոլ և պատահմամբ ասեն։ Իսկ մարմինք յաղագս երկրի և արեգական և լուսնի և աստեղաց, ՚ի ձեռն այսոցիկ լինել ամենեին գոլ անչնչից։ Իսկ հանդիպմամբ բերելով զօրութեամբ իւրաքանչիւր իւրաքանչիւրոց՝ ըստ որում առ միմեանս անկեալք են յարմարելով, իբրու ընդանեալ ջերմք ընդ ցուրտս, և չորք առ գիջինս, և կակուղք առ

կարծս, և ամենայն որչափ ներհակացն խառնամբ ըստ հանդիպման 'ի հարկէ 'ի միասին խառնեցաւ: Այսպէս և ըստ այսոցիկ լինել զբոլոր յերկինս, և զամենայն որչափ որ ընդ երկնաւ են կենդանիք և տունկք ամենայն ժամանակաց 'ի սոցունց լինելով. ոչ վասն մտաց ասեն, ոչ վասն ումեմն աստուծոյ, և ոչ վասն արհեստի. այլ որպէս ասեմք՝ բնութեամբ և հանդիպմամբ: Իսկ զարհեստ յետոյ առ 'ի սոցունց վերջին ինչ լինելով՝ զսա մահկանացու, առ 'ի մահկանացուաց վերջնագոյն ծնանիլ զխրատիչս ճշմարտութեան, ոչ ինչ յոյժ հաղորդելով սոցա. այլ պատկերք իբրու բաղազանք իւրեանց, որպէս կենդանագրական ծնանի երաժշտական՝ և որչափ այսոցիկ են գործակիցք արհեստք, և որ ինչ փութով թերևս ծնանին, արհեստիցն գոլ զայսոցիկ որչափ բնութեամբ հաղորդեցան նոցունց զօրութեանն, որպէս բժշկականն և երկրագործականն և պատեւրազմականն: Արդ և զբաղաբականն փոքր ինչ մասն գոլ ասեն հաղորդեալ բնութեամբ և արուեստիւ յոյժ. այսպէս իսկ և զօրինադրութիւնն ամենայն՝ ոչ բնութեամբ, այլ արհեստիւ, որ ոչ ճշմարիտք գոլ զգրութիւնքն:

Եղիմիաւս. Ո՛րպէս ասես:

Պղատուն. Աստուածք, իվ երանելի, գոլ ասեն նախ զսոր ոչ արհեստիւ բնութեամբ, այլք՝ այլ ինչ օրինօք, և զսոսա զայլս այլոց՝ որպէս իւրաքանչիւրք ինքեանց 'ի միասին խոստովանեցան օրինադրել, և զբարեւքն իսկ բնութեամբ այլ գոլ և օրինօք այլ. իսկ զարդարքն՝ ոչ գոլ ամենեին բնութեամբ, այլ երկբայելով ընդ միմեանս գոլ և փոփոխելով միշտ սոքա զոր ինչ փոփոխին. և յորժամ յայն իսկապէս գոլ իւրաքանչիւրոց՝ լինելով արհեստիւ և օրինօք, այլ ոչ ամենեին ըստ բնութեան: Այսօքիկ են, իվ սիրելի, արանց իմաստնոց առ նորագոյն մարդկան ռամկաց իսկ և քերթողաց՝ ասելով գոլ զարդարագոյնն, զոր ինչ ոք բռնադատելով: Ուստի և ամբարշտութիւնք հասանին առ նորոց մարդկան՝ իբրու ոչ գոլով աստուածոցն, որպէս օրէնքն հրամայէ պարտ գոլ տրաւ

մախոհիւ. և հակառակութիւնք վասն այսոցիկ ձգելով առ ըստ բնութեան, ուղիղ կենցաղոյն յաղթելով. այլոցն կեալ՝ և ոչ ծառայելով այլոցն ըստ օրինի: Կլիկիաւս. Որպիսի պատմեցեր բան, - ո՛վ սիրելի, և որչափ վնաս նորոց մարդկան, 'ի միասին քաղաքի իսկ և յատուկ տանց:

Պղատուն. Զմարիտ իսկ ասես, ո՛վ Կլիկիա: Զինչ արդ կարծես գոլ օրինադրին այսպէս սոցունց պատրաստելով 'ի նախուստ, բան եթէ միայն սպառնալ՝ կալով առ քաղաքաւն հանդերձ մարդկամբք. իբրութէ ոչ ասիցեն գոլ աստուածք, և տրամախոհցեն կարծելով այսպիսիք որպէս յօրէնման ասէ, և յաղաքս բարեաց և յիրաւանց, և յաղաքս ամենայն մեծագունից նոյն բանս. և որչափ յառաքինութիւնքս փութացուցանէ և 'ի չարութիւն, իբրու պարտ է զայսօքիկ այսպէս գործել խորհելով, որպէս և օրինադրին պատմիցէ գրելով. և որ ոչ առտուիցէ զանձն իւր օրինացն դիւրահաւան՝ ումեմն պարտ գոլ մեռանիլ, և ումեմն զանիւր և կապանօք, և ումեմն անարգութեամբ, և այլոց տնանկութեամբ և փախստեամբ տանջիլ. իսկ հաւանութեամբ մարդկան համանգամայն դնելով սոցունց զօրէնման՝ ոչ և մի ունել առ բանսն հասուցանելով ըստ զօրութեան փոքր հանդարտել:

Կլիկիաւս. Ոչ և միով իւրիք, ո՛վ սիրելի: Այլ եթէ ինչ հանդիպի իսկ, գոյով փոքր ինչ հաւանականութիւն առ այսպիսիս, պարտ է ոչ իւրիք աշխատիլ այնմիկ որ փոքումբ արժանի է իսկ օրինադրին. այլ զամենայն ձայն թողլով, որպէս ասացեալ է նախնի օրինացն, բանիւ օգնական լինել՝ իբրու են աստուածք. և որչափ այժմիկ և դու պատմեցեր, և օրինօք օգնեն սմա և արհեստիւ իբրու են բնութեամբ ոչ ինչ նուազագոյն եթէ մտաց են ծնունդք. ըստ ուղիղ բանի որ դու իսկ ինձ ասելով երեւիս, և ես քեզ հաւատամ այժմիկ:

Պղատուն. Ո՛վ յօժարագոյն Կլիկիա, զինչ արդ ոչ է դժուարին իսկ 'ի միասին հետեւիլ բանիցս, այնպէս ըստ յօլովութեան ասելով և երկարութիւն ստացեալ իսկ յերկայնաձիգ:

Կդիկնիաս. Եւ զի, ով սիրելի, յաղագս արբեցու-
թեան և երաժշտականի այնպէս յերկար ասելով մեր
ինքեանց սպասեցաք, և յաղագս աստուածոցն և այս-
պիսեաց ոմանց ոչ համբերեսցուք: Սպայն և օրի-
նադրութիւն իսկ՝ հանդերձ խոհեմութեամբ, մե-
ծագոյն օգնական է. վասն զի առ օրէնսն կարգա-
ւորութիւնք գրօք դնելով որպէս պարգևք՝ առ ամե-
նայն ժամանակի յանդիմանելով ամենեւին հանդար-
տեցուցանէ. որպէս զի ոչ եթէ դժուարինք առ սկրզ-
բանն լուիցէ՝ երկնչել պարտ է. և զոր ինչ իցէ իսկ
և այնմիկ որ դժուարիմացն իցէ՝ բազում անգամ
վերստին հասանելով գիտել. և ոչ եթէ երկար՝ սա-
կայն օգտակար, վասն այսոցիկ բան ոչ ուրուք ու-
նիցի: Եւ ոչ արդարագոյն իսկ ինձ երեւի գու, ոչ
օգնենն բանիցս այսոցիկ՝ ամենայն առն ըստ զօ-
րութեան:

Մնգիլոս. Արիապէս, ով սիրելի, թուի ինձ ասել
և Կլինիասայ:

Պդատուն. Եւ մանաւանդ, ով Մեգիլէ, պարտ է
առնել՝ որպէս ասէ: Քանզի եթէ ոչ էին սերմանեալ
այսպիսի բանք առ ամենայն մարդկան, զի՞նչ և մա-
նաւանդ պատշաճ է օգնել կամ օրինադրել:

Կդիկնիաս. Ոչ գոյ:

Պդատուն. Այլ արդ ասա ինձ դարձեալ և գու-
Կլինիա, քանզի հաղորդ գոլով քեզ պարտ է բանի-
ցոս. քանզի հարկի ասացեալն, զայսոսիկ՝ զհուր և
զջուր, զերկիր և զօդ՝ նախկին վարկանել ամենե-
ցուն գու. և բնութիւնք անուանել զնոյնս զայսոսիկ.
իսկ զհոգի՝ ի սոցունց վերջագոյնս: Բայց թուի ոչ
հարկիլ՝ այլ ճմարտապէս նշանակիլ մեզ բանիւք
զայսոսիկ:

Կդիկնիաս. Եւ յոյժ իրաւացի:

Պդատուն. Արդ առ ՚ի յԱրամազդայ, իբրու աղ-
բիւր ինչ անիմայ կարծեաց վերստին գտեալ մարդ-
կան՝ որչափ ոմանք յաղագս բնութեան ՚ի խնդ-
րուածս մերձեցան: Դիտեա զամենայն բան քննե-
լով, զի ոչ փոքր ինչ է զանազանեալ՝ եթէ երևես.
ցին զբանից բուռն հարողքն յամպարշտաց այլոց

իսկ յառաջելով, ոչ բարեւք բանիւքն՝ այլ 'ի բաց սխալականօք վարելով: Թուի ինձ այժմիկ այսոցիկ այսպէս ունել:

Կդիմիաւ. Բարիոք ասես, այլ որպէս կամիս՝ փութա ասել:

Պղատուն. Թուի այժմիկ զանսովորական բանիւք պարտ գող բուռն հարկանել:

Կդիմիաւ. Ոչ դանդաղելի է, ով սիրելի. քանզի իմանամ, զի արտաքոյ օրինադրութեան թուիցիս ելանել եթէ առ այսպիսի բանք արասցուք ձեռնարկութիւն: Եւ եթէ է՝ ոչ իւրիք այլում ձայնակցիլ այսոցիկ որ այժմիկ ըստ օրինի ասացեալ են, իբրու ուղղապէս ունին. և կամ այսպէս ասել պարտ է, ով պանչելի, և զայս ինչ:

Պղատուն. Ասացից արդեւք, որպէս թուի աւասիկ գրելթէ զբան ինչ ոչ սովորական. զայս ինչ՝ որ է նախծննդեանն և ապականութեանն պատճառ ամենեցուն, զայս ինչ ոչ նախ՝ այլ յետոյ բաց ասացին եղեալ գոլ. այնորիկ բանք՝ որ զամբարշտացն զհոգիքն 'ի բաց գործեցին, և որ ինչ յետոյ էր՝ յառաջագոյն. վասն որոյ և սխալեցան յաղագս աստուածոցն ճշմարտապէս գոյութեանն:

Կդիմիաւ. Ոչ ևս իմանամ:

Պղատուն. Զհոգի, ով ընկերակից սիրելի, ոչ գիտել հարկին իսկ փոքումբք 'ի միասին ամենեքեան, որպէս գող հանդիպիցի, և զոր ինչ ունի զօրութիւն, և յաղագս այլոց իրաց սորա և լինելութեան: Արդ իբրու յառաջագոյն է՝ մարմնոց յառաջ ամենեցուն լինելով՝ և փոփոխման սոցունց, և ամենայն փոխման կերպից իշխէ ամենայնի յաւէտագոյն: Եւ եթէ են այսոքիկ այսպէս, ոչ արդեւք 'ի հարկէ հոգւոյ բաղաճանքն յառաջագոյն թերեւ իցեն լինելով այնոցիկ՝ որ առ մարմին յարմարին, գոյով սորա երկցագոյն բան զմարմին:

Կդիմիաւ. Հարկ է:

Պղատուն. Կարծիս արդ և փոյթ և միտք և արհեստ և օրէն կարծրագունից և կակղագունից, և ծանրագունից և թեթեալագունից նախկին թերեւ

իցեն. և արդ և մեծագոյն և յառաջին արարածք և գործք արհեստի թերևս լինիցի, գոյով յառաջագոյն իսկ այնոքիկ որ բնութեամբ, և բնութիւն՝ զոր ոչ ուղղապէս մականուանեն զսա զայս ինչ, վերջինք և իշխեցեալք իցեն թերևս յարհեստէ և ՚ի մտաց, Կդիկիսաւ. Ո՛րպէս:

Պդատուն. Ոչ ուղղապէս բնութիւն ասել թուին լինելութիւն առաջնոցն՝ ապ'եթէ երևեսցի հոգի առաջին ոչ հուր և ոչ յօդ, այլ հոգի յառաջագոյն լինելով, գրեթէ ուղղապէս արդեւք ասիցէ գոլ զանազան, որպէս որ ինչ բնութեամբ այսոքիկ են: Այսպէս ունելով՝ եթէ զհոգի դք ցուցցէ երիցագոյն գոլ մարմնոց, և այլաբար ոչ և միով իւրք:

Կդիկիսաւ. չմարտապէս ասես:

Պդատուն. Ո՛չ ապաքէն զոր ինչ յետ այսոցիկ են առ այսուիկ եմք պատմելոց:

Կդիկիսաւ. Սակայն զի՞նչ:

Պդատուն. Պահեսցուք արդ ամենեկին, գուցէ խաբեբայ բան՝ ծերս զմեզ գոյով՝ նա համբակաց գոլով վայելուչ՝ հաւանեսցուցէ, և ճողորպրելով ծաղրականս արասցէ. և թուիցուք զմեծագոյնս ըմբռնելով և ոչ փոքրագունին հանդիպելով: Քան զձեզ, և բազում ջուրց հմտագոյն, եթէ յառաջագոյն ինձ պարտ է փորձ առնուլ ըստ ինքեան, մնացուցանել զձեզ զգուշութեան խնդիր առնել եթէ անանց է, երիցագունից ձեզ գոյով, կամ եթէ որպէս ունի, և թուելով ինձ պատշաճ՝ կոչել և զձեզ յայնժամ, և անցուցանել հմտութեամբ. ապ'եթէ ձեզ իբրու անցուցանելի ոչ էր, առ ինձ լինել վըշտագնելոյն, չափաւորապէս թերևս կարծէի ասել: Եւ արդ այժմիկ և հանդերձեալ բանս յուժգնագոյն է, և գրէ թէ անանցանելի՝ իբրու երկաքան. չիւրոց զօրութեանց: Մի արդ խաւարչտին մէգ զանգիտութեան արասցէ առ ձեզ հալածելով և հարցանելով, անսովորք գոյով ձեր պատասխանեաց. ապա տարաձևութիւն և թախանձեցուցիչ անվայելչութիւն ծնանի: Արդ թուի ինձ պարտ գոլ առնել այժմիկ ինձ այսպէս. վերստին հարցանել նախ

զանձն իմ՝ լսելով ձեր զգուշութեամբ. և դարձեալ յետ այսորիկ տալ ինձ պատասխանի. և զբանս ամենայն այսպէս պատմել, մինչև յաղաքս հոգւոյ իմասցի և ցուցցի՝ նախկի գոլ հոգի քան զմարմինս։
Կդիմիաւս. Արիագոյն, իվ սիրելի, թուիս մեզ ասացեալ, արա իսկ իբրու ասեսդ՝։

Պդատուն. Բեր արդ զաստուած եթէ աղաչել մեզ պարտ է այժմ։ Խցէ այս ինչ այսպէս լինելով արդ ապացոյց իսկ իւրոց, իբրու փութով ամենայնիւ աղաչեացուք, և հուպ գոյով սորա՝ իբրու ումնմ զգուշագոյն հաստատութեան՝ ի վերայ հասանելով մրտցուք առ հասեալ բանիս։ Եւ ինձ իսկ յանդիմանելով առ այսպիսիքս՝ հարցուածօք այսպիսեօք զգուշագոյն պատասխանի տալ երեւի. Արդեւք, իվ սիրելի, յորժամ ասիցէ՞ որ թէ թերևս կացեալ է իսկ ամենայն և շարժի ոչ ինչ, և կամ զայս ամենայն ներհան. և կամ ոմանք՝ ի սոցանէ շարժին և ոմանք մնան արդեւք. ոչ ի վայրի ուրուք կացեալքն կան՝ և շարժեալքն շարժին. զի որպէս ոչ և ոմանք առ մի ում հաստատութեան ուրուք զայս ինչ առնէ, և ոմանք յորովագունիւք. զայնոքիկ՝ որ զկացելոցն ի միջի առնուն զգորութիւնն ասես՝ ասացո՞ւք ի մի ում կալ, որպէս դադարել ասացելոցն շրջանակաւ շրջի շրջաբերութիւն։

Կդիմիաւս. Այո։

Պդատուն. Բայց իմանամք իսկ իբրու նոյն շրջաբերութեամբս զմեծագոյնն և զփոքրագոյն՝ բոլորն համանգամայն բերելով այսպիսի շարժութիւնս, համեմատութեամբ զինքն բաշխէ, փոքունց և մեծագունից նուազ գոյով և յորովագոյն ըստ բանի. վասն որոց սքանչելեացն ամենեցուն աղբիւր եղև համանգամայն՝ մեծիւք և փոքումբք բոլորիւք՝ հեղգութեամբ իսկ և երագութեամբ խոստովանեալ գնալով, անհնարին իբրու թերևս որ յուսացի լինիլ կիր։

Կդիմիաւս. Հմարտագոյն ասես։

Պդատուն. Եւ շարժեալքն բազմօք՝ երեւիս ինձ

1 Թորինակին արհեստ ուղեցաւ ըստ յունին։

ասել՝ որչափ բերմամբ շարժի փոխելով միշտ 'ի յայլ տեղի, և յայնժամ իսկ է՝ յորժամ հաստատութիւն միոյ ստացեալ ումեմն կիտի. և երբեմն յորովագոյն շուրջ թաւալաբանիւքն. և հանդիպելով իւրաքանչիւր ժամու՝ իւրաքանչիւրոցն այնոցիկ որ կայուն են, և այլոցն ներհակապէս հանդիպելով, և բերելով 'ի մի լինելով 'ի մէջ իսկ և առ սոցունց այսպիսեացս բաղդատիցի: Զի ասէ մարդ զայսոսիկ այսպէս՝ ունելով իբրու դուդ ասես: Սակայն բաղդատելով իսկ աճէ, և անջատելով նուազի յայնժամ՝ յորժամ հաստատուն իւրաքանչիւրոցն ունակութիւնն մնասցէ, և ոչ մնալով սորա վասն իւրաքանչիւրոցն կորնչել: Զիսորդ լինի արդ ամենեցուն լինելութիւն՝ յորժամ կորնչիցէ: Յայտ է թէ իբրու յորժամ սկիզբն առեալ աճման առ երկրորդն՝ երկ իցէ փոխաբերութիւն, և յայսմանէ առ այնմ որ մերձ է և մինչև ցերիսն գոլով, զգայութիւն ունիցի զգալեացն փոխաբերելով: Արդ այսպէս և շարժեալ փոխմամբ լինի ամենայն, և է ճշմարտապէս գոլով՝ յորժամ մնասցէ իսկ. փոխելով 'ի յայլ ունակութիւն՝ բոլորովին ապականեցաւ: Արդեւք զշարժութիւնս ամենայն ասոցաբ իբրու տեսակօք առնուլ իբրու թուով. բաց, ո՛վ սիրելիք, յերկոցունց:

Կդիկնիաս. Բորոց իսկ:

Պդատուն. Գրէ թէ, ո՛վ բարի, այնոցիկ 'ի սակս որոց ամենայն խնդրուած է մեզ այժմիկ:

Կդիկնիաս. Ասա հաւաստագոյն:

Պդատուն. Ի սակս հոգւոյ:

Կդիկնիաս. Եոյժ իսկ իրաւացի:

Պդատուն. Իցէ այժմ այն որ զայլ ինչ կարէ շարժել զշարժութիւնն, և զինքն ոչ կարէ միշտ. մի ոմն այն՝ որ զինքն միշտ և զայլս կարէ ըստ բաղդատութեանց իսկ և անջատմամբ իսկ, և ներհակաւն լինելութեամբք և ապականութեամբք. այլ մի ոմն՝ 'ի սոցունց ամենեցունց շարժութեանց:

Կդիկնիաս. Իցէ արդ:

Պդատուն. Ո՛չ ապաքէն զայն իսկ որ զայլ ինչ միշտ շարժէ, և փոխաբերի յայլմէ ումեքէ, գիցուք ին.

ներորդ իսկ. և զայն որ զինքն շարժէ և զայս, յարմարելով ամենայն արարածօք և ամենայն կրիւք, կուլելով իսկ ճշմարտապէս էակացն ամենայն փոխաբերութիւն և շարժութիւն. սա իսկ գրէ թէ տասներորդ ասացուք:

Կդիմիաս. Այո:

Պղատուն. Արդ 'ի տասնոցն յաւէտագոյն մեծ շարժութեանց, զոր նախ դիտեսցուք ուղղագոյն ամենեցուն, որջագոյն իսկ գոլով և գործական զանազանապէս յօքումք:

Կդիմիաս. Հարկ է ասել զայն՝ որ զնոյն ինքն կարողացէ շարժել, և զայսն ամենայն՝ վերջագոյնք:

Պղատուն. Բարիօք ասես: Արդ ո՞չ ուղղապէս այժմիկ առ 'ի մէնջ յասացելոցս փոխադրելի է զմի կամ զերկու:

Կդիմիաս. Զորպիսի՞ ասես:

Պղատուն. Տասներորդին իրի ասացեալ գրեթէ ոչ ուղղապէս ասացաւ:

Կդիմիաս. Ո՞րպէս:

Պղատուն. Նախկի լինելութեամբ և զօրութեամբ ըստ բանի, և զայն իսկ որ յետ այսորիկ՝ ունիմք այսուիկ երկրորդ, ասացեալ անտեղաբար իններորդ:

Կդիմիաս. Ո՞րպէս ասես:

Պղատուն. Այսպէս. յորժամ զայլ ինչ մեզ փոխաբերէ, և այս զայլ ինչ, զոր ինչ իցէ երբեք առաջին որ փոխաբերէ. և որպէս յորժամ յայլմէ շարժի՝ ասիցէ երբեք այլայլելոցն նախկի. քանզի անհնար է: Այլ յորժամ ինքն յինքենէ շարժեալ՝ զայլ ինչ այլայլիցէ, և միւսն զայլ ինչ. և այսպէս հազարս առ բիւրից լինիցին շարժեալք, թերևս սկիզբն ինչ իցէ սոցունց ամենայն շարժութեանն. բաց յայնմանէ՝ որ զինքն շարժեաց 'ի փոխաբերութենէն:

Կդիմիաս. Գեղեցկագոյն ասացեր, և ներել պարտ է սոցունց:

Պղատուն. Տակաւին իսկ աստանօր ասացուք, և պատասխանի տացուք դարձեալ մեզ ինքեանց, որպէս թէ հնար իցէ ամենեցուն 'ի միասին լինելով, որպէս յովագոյնքն այսպիսեացն յանդգնին

ասել. ո՞ր ուրուք արդեւք 'ի սոցունց հարկ է առա-
ջին շարժութիւն լինել ասացելոցս այնմիկ ուրեմն
որ զինքն շարժեցուցանէ. զի յայլմէ ոչ երբեք յա-
ռաջագոյն փոխաբերիցի՝ ոչ և միոյ իսկ սոցունց գո-
լով յառաջագոյն փոխադրութեանց:

Կդիկնիաս. Ապա ուրեմն սկիզբն ամենայն շար-
ժութեանց, և նախկին 'ի ներկայումս լինելով և 'ի
ներշարժեալքն գոյով, զայն իսկ որ զինքն շարժէ
ասասցուք գոլ հարկաւորապէս երիցագոյն, և յաղ-
թող յամենայն փոփոխմանց, իսկ զայլայլեալն յայլմէ
և շարժողն յայլոց՝ երկրորդ:

Կդիկնիաս. Հշմարտապէս ասես:

Պդաւոռն. Արդ յորժամ այժմիկ աստանօր եմք
բանիս, զայս ինչ տացուք պատասխանի:

Կդիկնիաս. Զորպիսի ինչ:

Պդաւոռն. Եթէ տեսանեմք երբեք զայս ինչ լինե-
լով՝ առ երկրայնումն կամ 'ի ջրայնում կամ 'ի հրա-
տեսակում, անջատելով և կամ 'ի միասին խառնե-
լով, զինչ ասասցուք ներայսպիսումն կիր գոլ:

Կդիկնիաս. Ուրեմն թերևս հարցանես զիս եթէ
կեալ ասասցուք զսա յորժամ ինքն զինքն շարժէ:

Պդաւոռն. Այո, կեալ:

Կդիկնիաս. Զի ո՞րպէս ոչ:

Պդաւոռն. Եւ զինչ. յորժամ զհոգի ոմանց տե-
սանեմք՝ ո՞չ արդեւք այլ ինչ քան եթէ զնոյնս այ-
սուիկ կեալ խոստովանել պարտ է:

Կդիկնիաս. Ոչ այլ ինչ:

Պդաւոռն. Նայեա արդ, առ Արամազդ երդուեալ,
ո՞չ արդեւք կամիցիս առ իւրաքանչիւրում զերիս
ոմանս իմանալ:

Կդիկնիաս. Ո՞րպէս ասես:

Պդաւոռն. Մի ինչ իսկ զգոյացութիւն, և զմի
զգոյացութեանն բան, և միւս ինչ զանուն. և արդ
հարցմունս գոլ առ ամենայն՝ որ գոյ է՝ երկուս:

Կդիկնիաս. Ո՞րպէս երկու:

Պդաւոռն. Երբեմն իսկ 'ի մէնջ իւրաքանչիւր նա-
խատարածելով զսա զբանն հայցել, երբեմն զբանն
նախատարածելով հարցանել զանունն, արդեւք զայս-
պիսի ինչ կամիմք այժմիկ ասել:

Կդիկհիաս. Զորպիսի ինչ:

Պդաւոռն. Է ուրուք երկակի բաժանել՝ առ այլս իսկ
և առ Թիւս. այս որ ըստ Թուոյ անուն. իսկ դարն
և բան Թիւն բաժանեալ յերկու հաւասար մասունս:
Կդիկհիաս. Այո:

Պդաւոռն. Զայսպիսի ինչ ասեմ. ոչ արդեւք նոյն.
պէս զերկաքանչիւրս առասեմք, Թէ զբանն հարցա-
նելով՝ զանունն բացատրիցեմք, և եթէ զանունն՝ զբա-
նըն աւարտել. անուամբ և բանիւ երկակի բաժա-
նելով՝ Թիւ անուանեմք զնոյն ինչ գոլով:

Կդիկհիաս. Ճշմարիտ:

Պդաւոռն. Որում արդ հոգի անուանէ, զի՞նչ է
բան: Զսորա ունիմք այլ ինչ՝ բայց այժմ ասացելոցս,
որ կարէ զինքն շարժելովն:

Կդիկհիաս. Աբես բան ունել նորին գոյացութեան
անուն. ամենեքեան հոգի առասեմք:

Պդաւոռն. Ասացից իսկ, Ապ'եթէ այս ինչ այս-
պէս ունելով՝ տակաւին Թերևս փափաքիմք ոչ բա-
ւականապէս ցուցեալ՝ հոգի զնոյն ինչ կրեալ, և զա-
ռաջին լինելութիւնն և զշարժութիւնն զէականցն իսկ
և զեղելոցն և զայնոցիկ որ լինելոցն են, և ամենե-
ցուն իսկ ներհակացն սոցունց, քանզի երեւեցաւ իսկ
փոփոխման և շարժութեան պատճառ ամենեցուն:

Կդիկհիաս. Ոչ. այլ բաւականապէս ցուցաւ հոգի
ամենեցուն երիցագոյն՝ լինելով իսկ սկիզբն շարժու-
թեան:

Պդաւոռն. Արդ ոչ 'ի ձեռն այլոյ ուրուք ներայ-
լում լինելով առ ինքն, իսկ ինքեամբ ոչ երբեք տա-
լով զշարժին, ոչ և միոյ երկրորդ իսկ. այլ և որչափ
Թուոց կամիցի որ Թուել զսա բազմաւ, այսչափ մար-
մնոյ գոլով ճշմարտապէս անշունչ փոփոխմամբ:

Կդիկհիաս. Ուղղապէս ասես:

Պդաւոռն. Ուղղապէս ուրեմն և իսկապէս ճշմար-
տագոյն իսկ և կատարելագոյն ասացեալք Թերևս
իցեմք զհոգի իսկ յառաջագոյն լեալ մարմնոյ մեզ,
և մարմին երկրորդ և վերջին հոգւոյն իշխելով իշ-
խեցեալ ըստ բնութեան:

Կդիկհիաս. Ճշմարտագոյն իսկ:

Պղատուն. Յիշեմք իսկ սակայն խոստովանելով մեր յառաջագոյն, իբրու եթէ հոգի երևեսցի երիցագոյն գոլ մարմնոյ, և հոգւոյն իրք՝ քան զայն որ մարմնոյն են երիցագոյնք:

Կդիմիաս. Ճշմարտապէս ասես:

Պղատուն. Յեղանակք իսկ և բարք և խորհուրդք և կարծիք ճշմարիտք. մատակարարութիւնք իսկ և յիշելութիւնք նախկիք երկայնութեան մարմնոյ և լայն և խորութեան և զօրութեան թերևս իցեն լեալ, եթէ հոգի քան զմարմին:

Կդիմիաս. Հարկ է:

Պղատուն. Արդ յետ այսոցիկ խոստովանեալ հարկաւոր է՝ բարեացն պատճառ գոլ զհոգին և չարեայն և գեղեցկագունիցն և գարշելեացն, յիրաւանցն իսկ և յանիրաւութեանցն, և ամենայն ներհակացն եթէ ամենեցուն իսկ զսա դիցուք պատճառ:

Կդիմիաս. Ո՞րպէս:

Պղատուն. Զհոգի արդ ամենեցուն մատակարարելով և բնակելով յամենայնի, որք ամենեւին շարժունք են, ոչ արդեւք և զերկինս հարկ է ասել մատակարարել:

Կդիմիաս. Վասն էր ոչ է հարկ:

Պղատուն. Զմի կամ զյուրլագոյնս: Ես յաղագս երկաքանչիւրոցն տացից պատասխանի. զի երկուց իսկ երբեք նուազագոյնք ոչ ինչ դիցուք. այն իսկ՝ որ բարերարագոյն է, և այնմ որ զներհակսն կարող է գործել:

Կդիմիաս. Յոյժ իրաւապէս ասացեր:

Պղատուն. Բեր արդ, ածէ արդ զամենայն որ առ յերկինս են և երկիր և ծով, իրօք շարժութեամբք, որոց անուանք են՝ կամել, դիտել, դարմանել, ախորժել ուղղապէս ստաբար. ցնծալով, տրտմելով, վրստահանալով, երկնչելով, ատելով, գորովալով, և ամենայնիւ որչափ սոցունց բաղազանք, կամ նախկի գործք են շարժութիւնք, զերկրորդ գործքն իսկ ըմբռնելով. շարժութիւնք մարմնոց ածեն զամենայն առ աճումն և նուազումն և անջատումն և բաղդատութիւն. և սոցունց հետեողս՝ Զերմութիւնք, ցրտու,

Թիւնք, Ծանրութիւնք, Թեթևութիւնք, կարծր և կակուղ, սպիտակ և սեաւ, Թթուադոյն և քաղցր և դառն, և ամենեցուն որովք հոգի վարելով զմիտսն կալեալ միշտ աստուածային ուղղապէս աստուած գոլով, ուղիղ և բարեբաստ դաստիարակէ աստուած: Իսկ ընդ անխոհեմութիւն բաղազանելով 'ի բաց գործէ զամենայն ներհակսն սոցունց: Վիցո՛ւք այսոցիկ այսպէս ունել, եթէ ևս ընդերկուեալ եմք թէ իբրու այլաբար ունիմ:

Կդիկիաւ. Ոչ միով իւիք:

Պղատուն. Որպէս զհոգիս կարծես ըմբռնական, իչ, այլ երկնի և երկրի և ամենայն շրջաբերութեան վերագոյն լեալ ասասցուք զխոհեմականն և զարիութեանն լրութիւն, և կամ զմիջասահմանն ստացեալ. կամի՞ք զի առ այսոցիկ տացուք այսպէս պատասխանի:

Կդիկիաւ. Ո՞րպէս:

Պղատուն. Իսկ եթէ ասասցուք, ի՞նչ սքանչելի, 'ի միասին ամենայն երկրի ճանապարհ համանգամայն և բերումն, և այնոցիկ որ 'ի սմա են ամենեցուն՝ տաց շարժութիւն, և շրջաբերութեան և խորհրդոց նման բնութիւն ունի, և գայ բաղազանապէս, յայտ է իբրու զարիագոյն՝ հոգւոյն ասել պարտ է մատակարարել զաշխարհս ամենայն, և ածել զնա նորին ընդ այնմիկ ճանապարհ:

Կդիկիաւ. Ուղղապէս ասես:

Պղատուն. Ապ'եթէ մոլորութեամբ իսկ, գայ և անկարգաբար չար հոգւոյն:

Կդիկիաւ. Եւ այդոքիկ ուղղապէս է:

Պղատուն. Զինչ արդ բնաւին ունի մտաց շարժութիւն: Այս ինչ արդեւք դժուարին հարցումն է, ի՞նչ սիրելիք, պատասխանի տալով ասել ձեր խոհեմապէս. վասն որոյ և զիս առ պատասխանիս այժմիկ իրաւագոյն է ձեր ընկալուլ:

Կդիկիաւ. Բարեւք ասես:

Պղատուն. Այժմիկ մի յանդիմանապէս իբրու առ արեգակն 'ի բաց հայելով, զգիշեր 'ի մէջօրէի 'ի վերայ ածելով տացուք զպատասխանին. իբրու երբե-

մըն մահկանացու աչօք տեսանելով և ճանաչելով բաւականապէս, և առ պատկերն հայցելոյն հայելով անսխալագոյն տեսանել:

Կդիմիրաւ. Ո՞րպէս ասես:

Պդատուն. Ըստ որում նմանեալ է շարժութեան՝ միշտ զտասանցն այնոցիկ շարժութեանց զպատկերն տացուք, եթէ հանդերձ ձեւք յիշեմք այսչափ զայնոսիկ որ յայնժամ, տակաւին և զայս իսկ՝ զի ամենեցուն զոմանս շարժել և զոմանս մնալ:

Կդիմիրաւ. Այո՞:

Պդատուն. Իսկ 'ի շարժելոցն զոմանս առ միում տեղւոջ շարժել, և զոմանս առ յովազոյնս բերել:

Կդիմիրաւ. Են այդոքիկ:

Պդատուն. Սոցունց երկու շարժութեանց, այնմիկ՝ որ 'ի միում բերելով միշտ առ մէջն ինչ՝ հարկ է շարժել ճախարակացն գոլով նմանութեամբ բոլորից... զսա մտացն... Թեանն ամենեւին իբրու հնարէ..... նոցն և այժմու բան և դասութիւն... մի երկաքանչիւրն շարժութիւնն... ելով արդ, զայն իսկ որ 'ի միում բերէ շարժութիւնն գնդին էր ճախարակի նմանելով բեր... ոչ երբեք երեւեսցուք յոռին փոյացուցիչք բա. նիւ գեղեցիկ պատկերաց:

Կդիմիրաւ. Ուղղապէս ասես:

Պդատուն. Ո՛չ ապաքէն եթէ ոչ երբեք իբրու այսպէս կամ ըստ նոցունց այսոցիկ, և ոչ նովիմք և ոչ առ այսոցիկ և ոչ նման սոցունց, և ոչ 'ի միում բերելով և ոչ յաշխարհի և ոչ 'ի դասութեանն, և ոչ ներուրեմն բանիւ շարժութեան ամենայն անխոհեմութեան Թերևս իցէ բաղազան:

Կդիմիրաւ. Իցէ արդ ճշմարտապէս:

Պդատուն. Այժմ արդ դժուարին ինչ ոչ է տակաւին յայտնապէս ասել. իբրու քանզի հոգի իսկ է որ շուրջ ածէ զմեւք զամենայն և զերկնի շրջաբերութիւնն, 'ի հարկէ շրջաբերել ասել պարտ է մատակարարելով զարդարել արիագոյն իսկ հոգւոյն, և կամ հոգւոյ ներհանին:

Կդիմիրաւ. Ո՛վ սիրելի, այժմիկ ասացելոցդ ոչ արդարագոյն այլաբար ասել: Քան զամենայն առա-

քինութիւնն ունել հոգւոյ իմոյ, կամ յոլովագու-
նից շրջաբերել զսոսա:

Պղատուն. Գեղեցկագոյն, իվ Ելինիա, հպատակե-
ցար բանիցս. բայց առ այսօրիկ և այսմիկ ունկնդիր լի-
նել տակաւին պարտ է: Զարեգակն և զլուսին և
զաստեղք, եթէ հոգի շրջաբերէ զամենայն արդեւք
և զիրաքանչիւր ոք 'ի նոցանէ:

Կդիկիաւ. Սակայն զի՛նչ:

Պղատուն. Յաղագս միոյ արդ արասցուք պատաս-
խանի՝ որք առ ամենայն մեզ աստեղք յարմարեալ
երևին:

Կդիկիաւ. Յաղագս ո՞ր ուրուք:

Պղատուն. Զարեգական մարմին ամենայն մարդ-
տեսանէ. բայց զհոգի ոչ ոք, և ոչ զայլ մարմնոյ ոչ մի ու-
րուք, ոչ կենդանի գոլով, և ոչ մեռանելով կենդա-
նեացն: Այլ յոյս բազում սեռիս այսմիկ անսգալի
առ ամենայն մարմնոյն սգաստութեանցն բնաւորիլ և
իմանալի գոյ: Յաղագս սորա մտածութեամբ միայն և
զգաստութեամբ ընկալցուք զայսպիսի ինչ: Զարեգակն
եթէ շրջաբերէ հոգի, յերից մի ասելով սմա գոր-
ծել գրեթէ ոչ անհանդէպ լիցուք:

Կդիկիաւ. Ո՞յց ոմանց:

Պղատուն. Որպէս զի ներքոյ գոլով շրջաբերական
այսմիկ և երևելի մարմնոյս՝ ամենեւին կրէ զսա, որ-
պէս և զմեզ որ առ մեզ է հոգի ամենայնիւ շրջա-
բերէ. և կամ յարտաքուստ մարմին իւր հնարեալ
հրոյ և կամ օդոյ ուրուք իբրու ... ոմանց մերժէ
բռնութեամբ մարմնով զմարմինն, և կամ երրորդ
իսկ գոլով սա 'ի մարմնոյ և ունելով զօրութիւնք
զայլս ինչ գերազանցեալս հրաշիւք առաջնորդէ:

Կդիկիաւ. Այ՛ո:

Պղատուն. Զայս ինչ հարկ է յայսցանէ մի ինչ
առնելով հոգւոյ զամենայն բերել: Եւ այսօրիկ լա-
ւագոյն նորին իսկ հոգւոց կարի փառօք ունելով զա-
րեգակն՝ բերէ մեզ լոյս ամենեցուն, և կամ իսկ
արտաքուստ և կամ այլաբար և կամ այլ ուրուք.
աստուած վարկանիլ պարտ է զամենայն այլ, թէ
որպէս:

Կդիմիաւս. Այժմ. ոչ 'ի վերջինն հասեալ խոհեմութեամբ:

Պդաւտոն. Արդ յաղագս ամենայն աստեղաց և լուսնի, ամաց իսկ և ամսոց, և յաղագս ամենայն ժամուց, զի՞նչ այլ բան ասասցուք քան եթէ զնոյնս զայս. քանզի հոգի և կամ հոգիք ամենեցուն սուցունց՝ պատճառք երևեցան բարիք՝ ամենայն առաքինութեամբ, աստուածք զսոսա գոլ ասասցուք, եթէ մարմնով գոլով կենդանիք զարդարեն զամենայն երկինս և ուր և իցէ: Արդ որպէս ո որ զայսոքիկ խոստովանի, համբերէ ոչ գոլ աստուածք:

Կդիմիաւս. Ոչ գոյ այսպէս սովորելի օտարացեալ 'ի խոհեմութենէ և ոչ որ:

Պդաւտոն. Այնմիկ արդ որոյ ոչ թուի աստուածս գոլ յառաջագոյն ժամանակի, ուլ Մեդիէ և Կլիւնիա, ասելով սահմանք 'ի բաց կացցուք:

Կդիմիաւս. Զո՞ ինչ:

Պդաւտոն. Կամ ուսուցանել զմեզ՝ որպէս ոչ ուղղապէս ասեմք զնելով զհոգի լինելութիւն գոլ ամենեցուն առաջին, և զայլն որչափ սոցա 'ի միասին հետեւելով ասացաք, և կամ ոչ կարելով լաւագոյն ասել մեզ, հաւանիլ և կեալ՝ աստուածք վարկանելով առ այլ ամենայն կենցաղաւ: Տեսցուք արդ եթէ բաւականապէս արդեւք այնոցիկ՝ որ ոչ վարկանին աստուած գոլ՝ ասացաք իբրու են աստուածք, եթէ նուազապէս:

Կդիմիաւս. Ոչ իսկ, ուլ սիրելի, ամենայն իւրիք:

Պդաւտոն. Այսոքիկ այժմիկ բանիցս կատարածս ունիցի. իսկ զայնոսիկ՝ աստուածք գոլ վարկանի, սակայն մարդկային իրողութեանց փոյթ ոչ առնել, միտարել պարտ է. Ո՛վ արիագոյնդ, ասասցուք, զի եթէ վարկանիմք աստուածք՝ բաղազանութիւն ինչ թերևս զքեզ առ բնակակիցն ածցէ պատուել և հզորագոյն գոլ: Իսկ չար մարդկան և անիրաւացն անձինք՝ յատկապէս և հրապարակաւ, ճշմարտութեամբ իսկ ոչ բարեբաստք, բայց կարծեօք բարեբաստելով, յողովագոյն՝ այլ ոչ բարեյարմարապէս ածցեն զքեզ առ ամբարշտութիւն երաժշտիւք ոչ ուղ-

զաբար երգելով համանգամայն ամենայն բանիւք։
Եւ կամ առ կատարած թերեւ անարգագոյն զմար-
դիկ տեսանելով հասեալք ծերութեամբ՝ զմանկու-
նրս որդւոց մնացուցեալք պատուօք մեծագունիւք՝
զարհուրիցիս.... այժմիկ առ այսօսիկ ամենայն նշա-
ւակ..... և կամ 'ի ձե.... իմացեալ. և կամ դու
ինքնին ականատես բազում ամբարշտութեանցս և
չարեաց ինչ լինել..... փոքրագունիցն 'ի գոռոզու-
թիւնս իսկ և առ մեծագոյնսն հասանելով, յայն-
ժամ վասն այսորիկ ամենեցուն յայտնեսցես՝ բամ
բասելով իսկ զաստուածսն, իբրու պատճառք գո-
լով զսոսա այսպիսեացս վասն բաղազանութեան, ոչ
իսկ կամելով՝ բայց ածեալ անբանութեամբ ուրուք,
և ոչ կարելով դժուարինս ասել զաստուածսն առ
այս ինչ, այժմիկ հաւասար որպէս գիտելով կար-
ծել զսոսա, բայց զմարդկային իրողութիւնս արհա-
մարհել և փոյթ սոցունց ոչ առնել։ Արդ զի մի
մեծագոյն լինիցի քեզ ախտ ամբարշտութիւն հա-
սեալ աւանդութիւն, այլ իբրու մաղթանօք բանիցս
հասու զձեզ կարասցուք առնել, 'ի միասին խառնե-
լով զոր ինչ 'ի կարգին է բանին, ընդ այսմիկ զոր
առ այնոսիկ որ ամենեւին աստուածք ոչ վարկանին
'ի սկզբանէ պատմեցաք այսուիկ այժմիկ վարիլ. բայց
դու, ի՞նչ Նիւնիա և Մեգիլէ, վասն որոյ որպէս յա-
ռաջագունիւքն պատասխանի տալով ընդունեսցուք.
և եթէ դժուարին ինչ պատահիցի առ բանքս՝ ես
զձեզ որպէս այժմիկ՝ ընկալեալ անցուցից ընդ գետս։
Կդիկիսաւ. Ուղղապէս ասես, և դու այդպէս
արա. արասցուք և մեք ըստ որում հնար է զոր ինչ
ասեսդ։

Պղատուն. Այլ ոչ իցէ դժուարագոյն ցուցանել
զայս ինչ. իբրու մատակարարողք են փոքունցն աս-
տուածքն՝ ոչ նուազագոյն քան եթէ մեծութեամբ
իսկ զանազանին։ Քանզի լուաք երբեք, և հուպ
պատահեցաւ այժմիկ ասացելոցս, իբրու բարիք իսկ
գոլով զամենայն առաքինութիւն, և զամենեցուն
մատակարարութիւնն ընտանեգոյն սոցունց գոլով
ասացեալ են։

Կդիկհիւս. Յաճախ իսկ լսէի:

Պդաւոռն. Յետ այսորիկ զայս ինչ հասարակաբար քննելով, զի՞նչ ասեւ առաքինութիւն սոցունց, խոստովանիմք զոսա բարիք գոյ: Բեր զողջախոհ միտք. պարտ է ստանալ ասեմք առաքինութեանն, և զներհակքն չարութեանն:

Կդիկհիւս. Ասեմք:

Պդաւոռն. Եւ զի՞նչ առաքինութեան իսկ զարիւռութիւնն գոյ, և զանգիտութեան չարութեան:

Կդիկհիւս. Յոյժ իրաւացի:

Պդաւոռն. Եւ զոմանս 'ի սոցունց գարշելիս, և զոմանս 'ի բարիս ասեմք:

Կդիկհիւս. Ի հարկէ:

Պդաւոռն. Եւ ոմանց պատշաճիլ մեզ՝ որչափ վատ թարագոյնք են. իսկ աստուածոց՝ ոչ մեծ ինչ և ոչ փոքր յայսպիսեացս ասեմք պատշաճաւոր:

Կդիկհիւս. Եւ զայսոսիկ այսպէս խոստովանիցի ամենայն ոք:

Պդաւոռն. Եւ զի՞նչ. և զծուլութիւն և զխափանումն և զփափկութիւն, առաքինութիւն հոգւոյ դիցուք, կամ ո՞րպէս ասես:

Կդիկհիւս. Ո՞րպէս:

Պդաւոռն. Այլ 'ի ներհակն:

Կդիկհիւս. Այո:

Պդաւոռն. ... հակակայեալ և թերեւս 'ի սոցունց ներհակն:

Կդիկհիւս. Զի՞նչ:

Պդաւոռն. Փափկացեալ ծուլացեալ և խափանեալ իսկ գողով.... ան՝ աշխատասիրաց մանաւանդ նման ասաց գոյ, լինիցի՞ արդեւք ամենայն այսպիսին մեզ:

Կդիկհիւս. Ուղղապէս ասացեր:

Պդաւոռն. Ո՞չ ապաքէն զաստուածսն ոչ է պարտ ասեւ այսպիսի ունել բարք, զոր ինքն իսկ ասէ. այն միկ՝ որ այսպիսի ինչ բարբառել կամեսցի, ոչ է պարտ յորդորեցուցիլ լինել:

Կդիկհիւս. Արդ ոչ իսկ:

Պդաւոռն. Քանզի ո՞րպէս թերեւս որոյ արդ պատ.

Ճառն պատշաճ իցէ գործել և մատակարարել զանա-
զանապէս զոմն. բայց սորա իսկ միտքն զմեծամեծսն
արդեւք դարմանէ, և առ փոքրագոյնսն ծուլանայ,
բստ որոյ ուրուք գովելով զայնպիսի բանն ոչ ամենե-
ւին յածիւմբ: Դիտեսցո՛ւք արդ այսպէս արդեւք ոչ բո-
տ երկու տեսակաց զայսպիսի ինչ գործէ գործողն՝ եթէ
աստուած և եթէ մարդ:

Կդիմիաս. Որպիսեա՛ւ արդ:

Պդատուն. Ասեմ՝ ոչ ինչ զանազանեալ ծուլութեա-
նն որ առ մանրագոյն է, բան եթէ բոլորին լինիցի,
կամ դանդաղկոտութեամբ կամ փափկութեամբ՝
եթէ զանազանին՝ և ոմն ծուլանայ, կամ եթէ իբ-
րու այլաբար լինելով ծուլութիւն:

Կդիմիաս. Ոչ երբեք:

Պդատուն. Զի յորժամ անհնար իցէ ամենեցուն
լինել մատակարարող, յայնժամ ծուլութիւն իցէ
փոքրագունիցն կամ մեծագունիցն՝ ոչ մատակարա-
րելով, զորս ոչ կարելով մատակարարել՝ աստուած
յոռին իմն կամ պակասեալ լինիցի:

Կդիմիաս. Ո՞րպէս:

Պդատուն. Այժմիկ արդ երկու ելով՝ երկից մեզ գո-
լով, տացեն մեզ պատասխանի՝ որք աստուածք եր-
կաբանչիւրք խոստովանին գո՛ւ այլ ներողք, իսկ մինն
և զմիւսն առ մանրագոյնսն ծուլացեալ: Նախ իսկ,
աստուածք երկաբանչիւրք ասէք ճանաչել և տեսա-
նել և լսել զամենայն. և զանխլի՛ի սոցունց ոչ իւրք
հնար գոլ յայնցանէ որոց են զգայութիւնք իսկ և
մակացութիւնք. այսպէս ասէք ունել այսոցիկ, թէ
որպէս:

Կդիմիաս. Այդպէս:

Պդատուն. Եւ զի՞նչ կայ կարող գոլ ամենեցուն,
որոց զօրութիւն ինչ իցէ մահկանացուացս կամ ան-
մահիցս:

Կդիմիաս. Եւ որպէս ոչ ներեմք այդոցիկ այդ-
պէս ունել:

Պդատուն. Սակայն բարեւք իսկ և արիագոյնք խոս-
տովանիմք գոլ զսոսա՝ հինգ մեք գոլով:

Կդիմիաս. Յոյժ իրաւացի:

Պղատուն. Ո՛չ արդեւք ծուլութեամբ և փափկութեամբ անհնար է զսոսա խոստովանելով գործել զինչ և իցէ, ամենևին գոյով. այլ զսոսա մրպէս խոստովանիմք. զի զանգիտութեան ծնունդ է իսկ առ մեզ խափանումն, և ծուլութիւն խափանման իսկ և փափկութեան ծնունդ:

Կդիկիւսա. Զմտրտապէս ասես:

Պղատուն. Խափանմամբ արդ և ծուլութեամբ, ոչ որ ծուլանայ աստուածոցն. քանզի ոչ գոյ ոմա հաղորդութիւն առ զանգիտումն:

Կդիկիւսա. Ուղղագոյն ասես:

Պղատուն. Ո՛չ ապաքէն այսուհետեւ եթէ ծուլանայ առ փոքրագոյնսն և սակաւագոյնսն, այնոցիկ որ առ ամենայնի են, և կամ գիտելով իբրու ամենևին զոչ և մի ՚ի սոցանէ մատակարարել պարտ է՝ առնեն թերեւ զայս ինչ. և կամ զինչ այսուհետեւ՝ բայց միայն ՚ի գիտելոյն զհակառակն:

Կդիկիւսա. Ոչ ինչ:

Պղատուն. Զինչ արդ, ո՛վ արիագոյն և վեհագոյն. դիցուք զքեզ ասելով իբրու անգէտք իսկ գոյ և պարտ գոյով մատակարարել ՚ի ձեռն անգիտութեան ծուլանայ, եթէ գիտելով իբրու վատթարագոյնքն ՚ի մարդկանէ ասին առնել, գիտելով այլ ինչ գոյ վեհագոյն գործել քան զայնոսիկ որ գործեն, վասն ոմանց պարտութեանց հեշտութիւն կամ տրամութիւն ոչ առնել:

Կդիկիւսա. Ո՛րպէս արդ:

Պղատուն. Ո՛չ ապաքէն մարգկային իրողութիւնս շնչաւոր բնութեանս հաղորդէ, համանգամայն և բարեպաշտագոյն և աստուածասէր բան զամենայն կենդանիս մարդն:

Կդիկիւսա. Է իսկ այգպէս:

Պղատուն. Աստուածոցն իսկ ստացուածք ասեմք գոյ զամենայն, որչափ մահկանացու կենդանիք են, այնոցիկ որոց որ զբոլոր երկինսն:

Կդիկիւսա. Եւ որպէս ոչ:

Պղատուն. Աւասիկ այժմիկ փոքունս և կամ մեծագոյնս ասասցէ որ զսոսա աստուածոցն գոյ. քան զի ոչ և միոյ յայնցանէ որ ստացեալ իցեմք՝ իցէ

Ճառն պատշաճ իցէ գործել և մատակարարել զանա-
զանապէս զոմն. բայց սորա իսկ միտքն զմեծամեծն
արդեւք դարմանէ, և առ փոքրագոյնսն ծուլանայ,
բոտ որոյ ուրուք գովելով զայնպիսի բանն ոչ ամենե-
ւին յածիւք: Դիտեսցո՛ւք արդ այսպէս արդեւք ոչ ըստ
երկու տեսակաց զայսպիսի ինչ գործէ գործողն՝ եթէ
աստուած և եթէ մարդ:

Կդիմիաս. Որպիսեալ արդ:

Պդաւոռն. Ասեմ՝ ոչ ինչ զանազանեալ ծուլութեա-
նն որ առ մանրագոյն է, քան եթէ բոլորին լինիցի,
կամ դանդաղկոտութեամբ կամ փափկութեամբ՝
եթէ զանազանին՝ և ոմն ծուլանայ, կամ եթէ իբ-
րու այլաբար լինելով ծուլութիւն:

Կդիմիաս. Ոչ երբեք:

Պդաւոռն. Զի յորժամ անհնար իցէ ամենեցուն
լինել մատակարարող, յայնժամ ծուլութիւն իցէ
փոքրագունիցն կամ մեծագունիցն՝ ոչ մատակարա-
րելով, զորս ոչ կարելով մատակարարել՝ աստուած
յօռին իմն կամ պակասեալ լինիցի:

Կդիմիաս. Ո՞րպէս:

Պդաւոռն. Այժմիկ արդ երկու ելով՝ երից մեզ գո-
լով, տացեն մեզ պատասխանի՝ որք աստուածք եր-
կաքանչիւրք խոստովանին գո՛ւ այլ ներողք, իսկ մինն
և զմիւսն առ մանրագոյնսն ծուլացեալ: Նախ իսկ,
աստուածք երկաքանչիւրք ասէք ճանաչել և տեսա-
նել և լսել զամենայն. և զանխիլ՝ի սոցունց ոչ իւիք
հնար գոլ յայնցանէ որոց են զգայութիւնք իսկ և
մակացութիւնք. այսպէս ասէք ունել այսոցիկ, թէ
մօրպէս:

Կդիմիաս. Այդպէս:

Պդաւոռն. Եւ զի՞նչ կայ կարող գոլ ամենեցուն,
որոց զօրութիւն ինչ իցէ մահկանացուացս կամ ան-
մահիցս:

Կդիմիաս. Եւ մօրպէս ոչ ներեմք այդոցիկ այգ-
պէս ունել:

Պդաւոռն. Սակայն բարեւք իսկ և արիագոյնք խոս-
տովանիմք գոլ զսոսա՝ հինգ մեք գոլով:

Կդիմիաս. Յոյժ իրաւացի:

Պղատուն. Ո՛չ արդեւք ծուլութեամբ և փափկութեամբ անհնար է զսոսա խոստովանելով գործել զինչ և իցէ, ամենեին գոլով. այլ զսոսա որպէս խոստովանիմք. զի զանգիտութեան ծնունդ է իսկ առ մեզ խափանումն, և ծուլութիւն խափանման իսկ և փափկութեան ծնունդ:

Կդիմիաւ. Զմարտապէս ասես:

Պղատուն. Խափանմամբ արդ և ծուլութեամբ, ոչ որ ծուլանայ աստուածոցն. քանզի ոչ գոյ սմի հազորդութիւն առ զանգիտումն:

Կդիմիաւ. Ուղղագոյն ասես:

Պղատուն. Ո՛չ ապաքէն այսուհետեւ եթէ ծուլանայ առ փոքրագոյնսն և սակաւագոյնսն, այնոցիկ որ առ ամենայնի են, և կամ գիտելով իբրու ամենեին զոչ և մի ՚ի սոցանէ մատակարարել պարտ է՝ առնեն թերեւ զայս ինչ. և կամ զինչ այսուհետեւ՝ բայց միայն ՚ի գիտելոյն զհակառակն:

Կդիմիաւ. Ոչ ինչ:

Պղատուն. Զինչ արդ, ո՛վ արիագոյն և վեհագոյն. դիցո՞ւք զքեզ ասելով իբրու անգէտք իսկ գոլ և պարտ գոլով մատակարարել ՚ի ձեռն անգիտութեան ծուլանալ, եթէ գիտելով իբրու վատթարագոյնքն ՚ի մարդկանէ ասին առնել, գիտելով այլ ինչ գոլ վեհագոյն գործել քան զայնոսիկ որ գործեն, վասն ոմանց պարտութեանց հեշտութիւն կամ տրամուծիւն ոչ առնել:

Կդիմիաւ. Ո՞րպէս արդ:

Պղատուն. Ո՛չ ապաքէն մարգկային իրողութիւնս շնչաւոր բնութեանս հազորդէ, համանգամայն և բարեպաշտագոյն և աստուածասէր քան զամենայն կենդանիս մարդն:

Կդիմիաւ. Է իսկ այգպէս:

Պղատուն. Աստուածոցն իսկ ստացուածք ասեմք գոլ զամենայն, որչափ մահկանացու կենդանիք են, այնոցիկ որոց որ զբոլոր երկինսն:

Կդիմիաւ. Եւ որպէս ոչ:

Պղատուն. Աւասիկ այժմիկ փոքունս և կամ մեծագոյնս ասասցէ որ զսոսա աստուածոցն գոլ. քանզի ոչ և միոյ յայնցանէ որ ստացեալ իցեմք՝ իցէ

մեզ պատշաճ, ոչ առնել մատակարարութիւն, փութաբան գոյն գոյով մեր և արիագոյնք. դիցո՞ւք արդ և զայս ինչ առ սղոք:

Կդիմիաւ. Զորպիսի ինչ:

Պղատուն. Որ ինչ յաղագո զգայութեան և զօրութեանն՝ ոչ արդեւք ներհակապէս միմեանց առ ի հաշտութիւն և ի դժուարութիւն իցեն բնաւորեալ:

Կդիմիաւ. Ո՞րպէս ասես:

Պղատուն. Տեսանել իսկ և լսել զփոքրագոյնսն և դժուարագոյն քան եթէ զմեծագոյնսն՝ և բերել և յաղթել և դարմանել զփոքրագոյնսն և զսակաւսն՝ ամենայնի դիւրին է, քան եթէ զնեղհակսն:

Կդիմիաւ. Յոյժ իրաւացի:

Պղատուն. Բայց բժշկի կարգելով զբոլոր ինչ բժրէլէ կամաւ և կարողութեամբ, և մեծագունիցն փոյթ առնել, և առ մանր մասնկունքն և առ փոքրագոյնսն ծուլալով սորա, ունիցի երբեք բոլորն բարիք:

Կդիմիաւ. Ոչ և միով իւրիք:

Պղատուն. Սակայն և ոչ նաւաւարք, և ոչ նաւաւարաց և ոչ զօրավարաց է և ոչ տնտեսից, և ոչ քաղաքականաց և ոչ այլոյ յայսպիսեացս, և ոչ միոյ ուրուք առանց սակաւուցն և փոքրագունիցն յարմարին բազումքն իսկ և մեծագոյնքն. քանզի և ոչ առանց փոքունցն՝ զմեծագոյնսն ասեն քարինս շարայարմարողքն սոցունց կալ բարեւք:

Կդիմիաւ. Եւ որպէս:

Պղատուն. Ո՛չ արդ այսուհետեւ արժանի համարեսցուք զաստուած՝ այնոցիկ որ մահկանացու են շինողացն գոլ վատթարագոյն, որք զպատշաճեալն սոցունց գործք որչափ և լաւագոյն իցեն՝ այնչափ և ստուգագոյն իսկ և կատարելագոյնք՝ միով արհեստիւ զփոքունսն և զմեծագոյնսն ի բաց գործեն. և զաստուած իմաստ ունելով և կամելով մատակարարել զամենայն, և կարող գոյով այնոցիկ՝ որոց դիւրին էր փոյթ առնել փոքրագոյնս ելով, ոչ և միով իւրիք մատակարարել զսոսա, իբրու անաշխատ ասէ և կամանարի ոմն, վասն վաստակոյ ծուլալով, և զմեծագոյնսն միայն դարմանել:

Կդիմիաս. Ոչ և միով իւիք այսպիսի կարծիս յաղաքս աստուածոցն ընդունիմք, ով սիրելի. քանզի ոչ իւիք ոչ արդարագոյն և ճշմարիտ իմանամք զտրամախոհութիւնն զայս:

Պդատուն. Թուի ինձ այժմիկ բաւական գոլ զասացեալքս՝ պատճառ ասին ծուլութեանն աստուածոցն:

Կդիմիաս. Այո:

Պդատուն. Որովք բանիւք և բռնադատիցի խոստովանիլ ոչ ևս ասել:

Կդիմիաս. Ուղղապէս:

Պդատուն. Սակայն ողորմանաց կարօտանալ թուի ինձ առասպելաց ինչ տակաւին:

Կդիմիաս. Որո՞ց, ով այր բարի:

Պդատուն. Հաւանեցուցուք զհամբալին բանիւքս՝ իբրու այնմիկ որ ամենեցուն փոյթ առնէ առ 'ի կեանքս, և յառաքինութիւն բոլորին՝ ամենայն 'ի միասին կարգեալ են, որոց և մասն իւրաքանչիւր ըստ զօրութեան զպատճառն պատշաճին կրէ և առնէ. և սոցունց են իշխանք կարգեալք իւրաքանչիւրոց միշտ առ փոքրագոյնն կրից և գործոց, և բաժանումն վերջին գործելով զկատարածն. յորոց մի և քոյգ մանրամասն, ով եղկելի, 'ի բոլորն տարածի միշտ հայելով, և մանաւանդ յոյժ գոլով փոքրագոյն: Բայց 'ի քէն զանխլեալ է առ նոյն այսուիկ՝ իբրու լինելութիւնն ամենայն 'ի սակս նորա լինի: Իբրու զի այն որ առ ամենայն կենցաղաւս գոյ բարեբաստ գոյացութիւնն, ոչ 'ի սակս քո լինելով, այլ դու 'ի սակս նորա. քանզի ամենայն բժիշկ և ամենայն ներարհեստ շինող՝ 'ի սակս ամենայն զամենայն գործէ առ հասարակաց տարածելով վեհագոյն մասն իսկ 'ի սակս բոլորի, և ոչ բոլոր գործէ՝ 'ի սակրս մասին: Այլ դու հեծելով հանդուրժես, ոչ գիտելով թէ որպէս առ բեզ ամենայնի արիագոյնն պատահի և բեզ ըստ զօրութեան հասարակաց լինելութեան: Քանզի միշտ հոգի շարադասելով ընդ մարմնոյ, երբեմն այլ ուրուք, և երբեմն այլ փոփոխէ զամենայն փոփոխմունս 'ի ձեռն իւր, և կամ 'ի

ձեռն այլում հոգւոյ. այլ ոչ ինչ գործ այնմիկ՝ որ քուէիւքն խաղալ մնացուցանելով՝ բայց միայն փոխադրելով զլաւագոյնն լեալ սովորութիւն 'ի լաւագոյն տեղի՝ և զվատթարն 'ի վատթարագոյն, ըստ որում վայել է իւրաքանչիւրոց. զի պատշաճաւոր բախտին հասանին:

Կդիմիաւս. Ո՛րպէս ասես:

Պղաւտուն. Ըստ որում ունիցի դիւրութիւն զամենայն մատակարարելն աստուածոցն՝ այսպէս թուիմ ինձ ասել: Քանզի եթէ առ բոլորն միշտ հայելով ստեղծանէ որ զամենայն, փոխելով 'ի ձև սոցա՝ իբրու 'ի հրոյ ջուր շնչաւոր, և ոչ 'ի միասին զբազումս 'ի միոյ կամ 'ի բազմաց, զմի առաջնում կամ երկրորդ և կամ երրորդ լինելութեան հաղորդելով բազմութեամբ՝ անեզր թերևս իցէ տրամադրեալ զարդարմանն. բայց այժմիկ է սքանչելի դիւրութիւն ամենեցուն մատակարարութեան:

Կդիմիաւս. Ո՛րպէս ասես:

Պղաւտուն. Այսպէս. քանզի տեսաւ թագաւորն՝ շնչաւոր գոլով զամենայն գործ մեր, և բազում առաքինութիւն ելով առ սոցունց, և բազում չարութիւն անխելի էակ լինելով. այլ ոչ յաւիտենական զհոգի և զմարմին, որպէս այնոքիկ որ ըստ օրինի են աստուածք. քանզի լինելութիւն ոչ իցէ երբեք կենդանեաց՝ կորնչելով 'ի սոցունց միոյն. և զօգտելն միշտ բնաւորեալ՝ այն որչափ բարութիւնն է հոգւոյն իմանի, և չարն է մնասել: Զայսոսիկ 'ի միասին ամենայն տեսեալ, հնարաւորեաց երբեք կալով զիւրաքանչիւր 'ի մասանցն յաղթող զառաքինութիւնն, և պարտեալ զչարութիւնն առ ամենայնի առտուիցէ: Մանաւանդ յաւետապէս արդեւք և դիւրագոյն և արիագոյնն հնարաւորեցաւ առ այսորիկ՝ թէ որպիսի ինչ միշտ լինելով զորպիսի հաստատութիւն պարտ է ըմբռնելով բնակիլ, և զո՞րք երբեք տեղիք. և լինելութեանն թէ որպիսի՝ ուրուք թողացոյց զպատճառն իւրաքանչիւրոց մերոց կամաց. քանզի որպէս ցանկայ թերևս և որպիսի որ գոլով հոգւովն՝ սովաւ գրէ թէ յիւրաքանչիւրում

ժամու, և այսպիսի լինի ամենայն դե 'ի մէջ իբրու
բազում անգամ:

Կդիմիաւ. Այս ինչ արդ վայելազոյն է:

Պդատուն. Փոխաբերի իսկ այսուհետեւ ամենայն
որչափ հաղորդին հոգւոյն յինքեանս ստանալով զփո-
փոխմանն պատճառ, և փոփոխելով բերի ըստ պա-
տահման օրինին: Եւ կարգաւորութեանն՝ փոքունս
ինչ 'ի սովորութեանցն փոփոխելով, և նուազազոյն
ըստ վայրին տափարակութեանն գնասցէ, և յոր-
վազոյն իսկ և անիրաւագոյն անկանելով 'ի խորու-
թիւն զայնոսիկ՝ որ ստորինս ասին 'ի տեղեաց, որչափ
դժոխք իսկ, և ըստ սոցունց մերձաւորագոյնքն յա-
նուանց մականուանելով յոյժ երկնչին. և երազք տե-
սանին՝ կենդանիք ելով, և լուծեալ 'ի մարմնոյ՝ և
մեծագոյն իսկ հոգի՝ չարութեան կամ առաքինու-
թեան, յորժամ ընկալցի վասն իւրոց կամաց և վարժ-
ման լինելով զօրաւոր, և յորժամ ընդ աստուածա-
յին առաքինութիւնն խառնեալ լինիցի զանազանա-
պէս այսպէս տարբերելով, և փոխէ զտեղի բոլորին՝
փոխաբերելով 'ի միումն լաւագոյն տեղի. և յոր-
ժամ զներհակն՝ առ ներհականսն փոխաբերիցէ
զկենցաղն իւր: Այսոքիկ իսկ իրաւունս է աստուա-
ծոցն որ ունին զՈլիմպոս, ով մանուկ դու և երի-
տասարդ, անփոյթ գոլ թուեցեալ առ 'ի յաստուա-
ծոցն: Չարագոյնք իսկ լինելով՝ առ չարագոյնսն հո-
գիս. լաւագոյն՝ առ վեհագոյնսն գնալով, 'ի կեն-
դանութեան և ամենայն մահուամբ, և կրել զոր
ինչ պատշաճ է առնել մատուցելոցն առ որս մար-
տնչին, և գործել այնոքիկ իրաւանցն: Ոչ դու եր-
բեք և ոչ այլ դե թշուառական լինելով ըղձա-
ցի յաղթել աստուածոցն, զոր ամենայն իրաւանց
վեհագոյն կարգեցին կարգողքն. յորոց պարտ է
ամենեւին երկնչել՝ զի ոչ երբեք առ 'ի ամանէ
ծուլասցիս, և ոչ այսչափ փոքրագոյն գոլով՝ ըն-
կըղմիցիս 'ի խորս երկրի, և ոչ բարձրագոյն լինե-
լով՝ յերկինս 'ի վեր ամբառնաս. այլ հատուցա-
նես սոցունց զպատշաճաւոր պատուհասն, կամ մնա-
լով աստանօր, և կամ 'ի դժոխսն գնացեալ, և կամ

սոցունց հեռագոյն տակաւին տարեալ տեղի: Եւ նոյնս քեզ յաղագս բանից, և յաղագս այնոցիկ զորս դու տեսեալ 'ի փոքրագունից մեծագոյնս եղեալք՝ զանարդարագոյնսն գործելով, և կամ այսպիսի ինչ առնելով՝ կարծեցեր թշուառականացս լինել բարեբաստը, իբրու հայելով արդեւք 'ի գործս իւրեանց վարկար տեսանել զամենեցուն աստուածոցն ծուլութիւն, ոչ գիտելով զկատարածն սոցունց թէ որպէս երբեք ամենեցուն յարմարի: Այլ գիտելով զայս ինչ, ով ամենեցուն արիագոյն, որչափ պարտ թուի քեզ գու, զոր ոչ դք գիտելով և ոչ զգաղափար թերեւ տեսցէ երբեք, և ոչ բան յաղագս կենցաղոյ 'ի խնդրուածս արկանել՝ թերեւ լինիցի կարող, առ բարեբաստ իսկ և դժուարաբախտ հանդիպումն: Զայսոսիկ եթէ հաւանեցուցէ զքեզ, սա Ալինիաս, և 'ի միասին ամենայն ծերակոյտս մեր յաղագս աստուածոց՝ իբրու թէ զինչ ասես ոչ գիտես բարեւք, թերեւ աստուած քեզնոյն լինիցի պաշտպան: Ապ'եթէ տակաւին ումեմն բանի կարօտանաս արդեւք՝ ասելով մեր ցերրորդն լեր ունկնդիր, եթէ միտք որչափ և ունիս:

Զի իբրու աստուածք են և մարդկան փոյթ առնեն՝ ես իսկ ամենեւին ոչ ասացից վատթարագոյն առ 'ի մէջցուցեալ: Իսկ յաղագս հրաժարող գու սոցունց այնոցիկ որ անիրաւ են, ընդունելով զկաշառս, ոչ ուրեք ներելի է, այլ ամենայնի իսկ ըստ զօրութեան յեղանակաւ յանդիմանելի է:

Աղիւնիաս. Գեղեցկագոյն ասացեր, արասցուք իսկ իբրու ասեսդ:

Պղատուն. Բեր արդ առ 'ի սոցունց աստուածոցն, զինչ յեղանակաւ հրաժարեալք լինիցին արդեւք մեզ՝ եթէ լինիցին իսկ. և ոյք ոմանք և կամ որպիսի ոմանք գուով իշխանք հարկ է ուրուք լինել մատկարարողք ամենայն երկնի:

Աղիւնիաս. Այդպէս:

Պղատուն. Որոց արդեւք մատուցանես յիշխանայն, և կամ ոյք ոմանք սոցունց՝ որոց հնար է մեզ նմանեցուցանելով հանդիպիլ մեծագունից փոքրագոյնս,

որպէս եթէ կառավարք ոմանք իցեն այսպիսիք լծօք հանդիսանալով, և կամ վարիչք նաւաց, և եթէ նմանիցեն զօրաց իշխանաց ոմանց իցէ արդեւք և 'ի պատերազմէ՝ հիւանդութեանց խորշելով բժշկացն նման գոլ առ մարմինսն, և կամ երկրագործաց առ բուսոց լինելութիւն սովորելով՝ զժամանակս դժուարինս վասն ահի կալով և մնալով, և կամ հօտից վերադիտողաց, քանզի ներեցաք սոցունց գոլ իսկ զերկինս լի բազումս բարութեամբք գոլ, իսկ և ներհականօքն և յովսէֆոսինցն՝ որ ոչ մարտ իսկ ասեմք՝ զի անմահ է այսպիսիս և սքանչելի պահպանութեան կարօտացեալ, և մարտակիցք մեր աստուածք՝ համանգամայն և դիք, և մեք իսկ ստացուած աստուածոց և դից։ Եւ ապականէ զմեզ անիրաւութիւն և ամբարտաւանութիւն հանդերձ անխոհեմութեամբ. և կեցուցանէ արդարութիւն և ողջախոհութիւն հանդերձ խոհեմութեամբ, յաստուածոցն բնակելով ներհոգի զօրութիւնսն։ Բայց սուղ ինչ և այս իսկ։

Եթէ որ յայսպիսեացս բնակեալ առ մեզ հաւաստի տեսանիցի, և հոգիք ոմանք յերկրի բնակեալք, և անիրաւ խոհեմութիւն ստացեալք, յայտ եթէ գաղանատեսակք առ պահպանողացն անձինսն ըշանութեւս և կամ անդիորդացն, և կամ առ ամենեկն ծայրագոյն տերանցն հասանելով՝ հաւանեցունեն ստութեամբ ողորական բանից և ըղձականօք ոմամբք մակերգելով, իբրու համբաւքն ասեն՝ չարեացն պատշաճ գոլ ագահելով առ ինքեանս մարդիկ կրելով ոչ ինչ դժուարին։ Եւ ասեմք գոլ զայժմիկ անուանեալ մեղքս, զագահութիւն առ մսեղէն մարմինս ցաւս կոչել, և առ ժամանակսն ամաց և տարեաց ժանտութիւն և առ բաղաքք և քաղաքավարութիւնք զնոյնս իսկ բան յեղափոխելով յանիրաւութիւն։

Կդիկնիաւ. Այո, ամենեցուն արդար։

Պղատուն. Զայսոսիկ արդ զբանս հարկաւոր է ասել, որպէս են ներողք միշտ աստուածքն 'ի մարդկանէ ապիրատացն, և անմեղացն դապքն որոշին, և անիրաւացն՝ եթէ յանիրաւութեանցն ոք ինչ հա-

տուեցանէ, որպէս և շանց քայլք յափշտակելոցն զփորձունս բաշխեն. և սորա ընտանեցեալք ձրիւքն ներեցին զհաւատքն յափշտակելով: Ո՛չ արդեւք այսուիկ բանս է ասացողացն՝ հրաժարողք գոլ զաստուածսն:

Կդիկնիս. Այսպիսի այս այսպէս:

Պդատուն. Որո՞ց արդեւք յառաջագոյն ասացելոցն նմանեցուցանելով պահապանս գոլ զաստուածսն՝ ոչ արդեւք ծիծաղելի լինիցի մարդկան որ և իցէ. որպէս նաւավարք արբեցութեամբ իսկ գինւոյ և ճաշակելով ճենճերից հաշտեալ՝ մատնիցէ զնաւն և զնաւավարքն՝ ի կործանումն:

Կդիկնիս. Ոչ իւրք այդպէս:

Պդատուն. Այլ սակայն և կառավարք իսկ ՚ի հանդիսի կարգաւորելոցն առ ինքեանս հաւանելով ՚ի ձեռն կաշառաց՝ այլոց կառաց մատնեն զյաղթութիւնն:

Կդիկնիս. Դժուարին պատկերատես ասելով իսկ զայս բանս:

Պդատուն. Սակայն և ոչ զօրավարաց իսկ բանս, և ոչ բժշկաց, և ոչ երկրագործաց, և ոչ անդիորդաց, և ոչ շանց կոչեցելոց ՚ի գայլոց:

Կդիկնիս. Լռեա, և մի՛ ասեր զանպատկանսն:

Պդատուն. Այլ ո՞չ ամենեցուն պահապանաց մեծագոյնք են և առ մեծագոյնս մեզ՝ աստուածքն ամենեքեան:

Կդիկնիս. Յոյժ իրաւացի:

Պդատուն. Արդ այնոցիկ որ գեղեցկագոյն իրս պահելով, և պահպանութեամբ զանազանելով ըստ առաքինութեան շանց վատթարագոյնք և մարդկան գոլ ասասցուք. քանզի սորա ոչ երբեք մատնեն ՚ի սակս կաշառոց, առ ՚ի ապիրատ արանց անարդարապէս տալով սոցունց:

Կդիկնիս. Ոչ և միով իւրք ներելի է բանս: Բայց ցանէ որ ըստ ամենայն ամբարշտութեան են, և տագնապի կարծեացս այսմիկ հաւանողքն՝ քան զամենայն ամբարիշտս դատելով՝ իրաւապէս չարաչար գոլ և ամպարշտագոյն:

Պղատուն. Իսկ արդ առաջի եղեալ զերեսս, իբրու զի են աստուածք, և իբրու մատակարարողք ըստ արդարութեան, և իբրու զի ամենեին անհրաժարողք, ասասցո՛ւք բաւականապէս ցուցեալ առ 'ի մէնջ:

Կդիմիաւս. Ո՞րպէս ոչ:

Պղատուն. Եւ դատողակիցք եմք բանիցս այսոցիկ, և ասացան սակայն իբրու ուժգնագոյն՝ վասն վիճաբանութեան չարին մարդկան: Արդ 'ի սակա այսորիկ, ով Կլինիա, վիճաբանութեամբ ասացան. գուցէ բանիւք յաղթել վարկանելով իշխանութիւն գողինքեանց, զոր ինչ կամեցան գործել չարքն. զորս է և որչափ և որպիսիս առ աստուածսն տրամախոհին յօժարութիւն: Արդ վասն այսորիկ մեզ եղև անել տղայաբար. ապա եթէ տակաւին և սուղ ինչ առաւելագոյն արարաք՝ վասն հաւանեցուցանելոյ զարսնատել զանձինս իւրեանց, և 'ի ներհական բարս իբրու փափագել՝ բարեւք առ 'ի մէնջ իցէ թերևս նախերգանս ասացեալ՝ յաղագս օրինաց ամբարշտութեան:

Կդիմիաւս. Այլ յոյս գոյ, եթէ ոչ բանիցս իսկ սեռ ոչ պատճառիցէ զօրինադիրն:

Պղատուն. Յետ նախերգանին այսուհետև բանս որպէս մեկնիչ օրինացն թերևս ուղղապէս լինիցի մեզ, նախաստելով ամենեցուն 'ի բաց կալ ամպարըտաց յեղանակաց իւրոց 'ի բարեպաշտութիւնս: Եւ այնոցիկ որ ոչ հաւանին՝ այս ինչ իցէ օրէն յաղագս ամբարշտութեան: Եթէ որ ամբարշտիցի բանիւք կամ գործօք, հանդիպողն վասն զսա նշանակելով առ իշխանս, և յիշխանաց յառաջագոյն հարցողքն առ դատարանն որ առ դատել զայսոքիկ ցուցեալ է, 'ի ներքս մուծցեն ըստ օրինացն: Ապա եթէ իշխանութիւն որ լուեալ՝ ոչ արասցէ զայսոսիկ, ինքն ամպարըշտութեան պարտապան լինիցի կամողին պատուհասել յաղագս օրինացն: Եւ եթէ որ պարտապան իցէ՝ հատուսցէ զգինն դատարանն յիւրաքանչիւրում զայնոցիկ՝ որ միանգամայն ամպարշտիցեն զտուրսն: Կապանս արդ իցէ ամենեցուն. բայց կապարանաց ելով

ի քաղաքի երկց, միոյ իսկ հասարակաց յոլովից առ վաճառարանն ՚ի սակս փրկութեան բազմաց մարմնոց, և միոյ իսկ առ այնմիկ՝ որ ՚ի գիշերի ժողովին՝ ժողովն ողջախոհ արանց մականունենելով. և միւսոյ իսկ ըստ միջագոյն վայրին, ուր և անապատ իսկ և իբրու յաւէտ վայրենագոյն իցէ՝ տեղ պատուհասի ունենելով մականունութիւն. Զհամբաւ ինչ, և առ ամպարշտութիւն ինչ ելով՝ երիս պատճառօք զորս և պատմեցաք, և երկու յիւրաքանչիւրումէ այսպիսի պատճառացս լինելով՝ վեց թերևս լինիցին. որ և ընտրութեան արժանի սեռք՝ այնոցիկ որ առ աստուածայինսն սխալին, ոչ հաւասար և ոչ նմանապէս պատուհասի կարօտանալով:

Քանզի այնմիկ թերևս որ ոչ կարծէ գոլ աստուածք, ամենեւին սովորութիւն առ բռնութիւն լինիցի իրաւապէս. և ատելով իսկ զչարս լինիցին և դժուարանալով ընդ անիրաւութիւն, ոչ ընդունիցին զայսպիսիս գործել գործս, և յոչ արդարագունիցն ՚ի մարդկանէ փախչին և արիագոյնսն փափագին: Եւ այսոցիկ որ առ կարծիսն յաստուծոց թափուր գոլոյն՝ ամենեցուն յաղթութեամբ հեշտութեանց և տրամութեանց գլորիցին, և յիշելութիւնք զօրաւոր և ուսմունք երագունք իցեն, առ սոքօք աստուածք ոչ իսկ կարծել երկոցունց մի իցէ թերևս հասարակաց. բայց այլոց մարդկան փնասակարութեամբ ըն՝մինն նուազ և միւսն յոլովագոյն արդեւք գործիցէ չարիս: Քանզի այն իսկ որ բանիւ թերևս առ աստուածսն լի իցէ համարձակութեամբ, առ զոհսն և երդմունսն, և իբրեւ այլքն ծիծաղելով՝ թերևս և զայլս այսպիսիս ՚ի բաց գործիցէ՝ պատուհասի ոչ հանդիպելով: Իսկ այն որ կարծէ զմինն քաջաբնակ անուանելով, բայց նենգութեամբ և խորագիտութեամբ լցեալ: Յորոց դիւթք իսկ կազմին բազումք, և առ ամենայն կախարդութիւնքն շարժեալք. է յորժամ և լինիցի ՚ի սոցունց և գառողք և հրապարակողք և զօրավարք և առանձին ձօնելոյ խորհրդածուք, և հնարք անուանելոցն ճարտասանաց, սոցունց բազում տեսակք լինիցին թերևս. բայց օրի-

նաց դրութեան արժանի երկու են. յորոց հեգնա-
կանն իսկ՝ ոչ միոյ և ոչ երկուց արժանի մահուան
իցէ մեղուցեալն, և միւսն խրատու համանգամայն
և կապանաց կարօտացեալ:

Այսպէս իսկ և աստուած կարծեն ծուլացողք՝
միւս երկու ծնանի, և հրաժարողքն՝ կարծեն՝ այլ
երկու: Սոցունց արդ այսպէս բաժանելով՝ ի մի-
մեանց, զայնոքիկ որ յանխոհեմութենէ առանց չարա-
չար բարկութեան իսկ և սովորութեան լինիցին,
յողջախոհարանն դնելով դատաւորն օրինօք՝ դիցէ
ոչ նուազ հնկից ամաց. և առ այսմիկ ժամանակի
ոչ և մի այլ որ ի բաղաբացեացն պատահեսցի սմա.
Բայց յայնցանէ որ ի գիշերային ժողովոյն հաղորդ-
քնն են յաղագս խրատու իսկ և հոգւոյ փրկու-
թեան պատճառելով: Եւ յորժամ անցցէ սոցունց
կապանացն ժամանակն, եթէ թուիցի որ ի սոցունց
յողջախոհ գոլ, բնակեսցէ հանդերձ յողջախոհօքն.
ապեթէ ոչ, այլ պարտապան իցէ դարձեալ այսպի-
սի դատաստանի, մահուամբ տուժեսցի:

Եւ որչափ ցազանատեսակք լինիցին՝ առ աստուա-
ծըս ոչ կարծելովն կամ ծուլացողք, և կամ հրաժա-
րողք գոլ, այլ արհամարհելով զմարդիկ՝ մխիթարիցեն
զբազումն ի կենդանեացն, և զմեռեալսն՝ ասելով
մխիթարել, խոստանալով հաւանեցուցանել զաս-
տուածս իբրու զոհիւք իսկ և ըղձիւք և ողբանօք,
պարտելով զուամիկսն իսկ և զտունս բոլոր և զքա-
ղաքս իսկ ընչից ձեռնարկեն ի բաց խլել: Արդ ի
սոցունց՝ զոր և թուիցի պարտապան գոլ, պատու-
հասեսցէ դատարանն ըստ օրինացն: Կապել իսկ զսա
ի մէջ երկրայիցն կապարանին, գալով առ սոցա ոչ
ուրուք ազատի ոչ երբեք, ևս կերակուր ի ձեռն
ծառայիցն ընկալուլ որչափ օրինապահքն հրամայի-
ցեն: Յորժամ մեռանիցի՝ արտաքոյ սահմանացն հո-
նել առանց թաղման. և եթէ ազատ որ թաղիցէ
զնա՝ պատուհաս ամբարշտութեան պարտեսցի կա-
մողին: Քննել զսա սակայն՝ եթէ մանկունք մնացու-
ցանէ առ քաղաքան, այնոքիկ որ դարմանողք են
որբոց՝ և սոցունց որբք ելով փոյթ արասցեն, ոչ ինչ

նուազագոյն քան զայլոցն, յօրէն յայնմանէ յորում հայրն զպատուհամն կրիցէ հասարակաց:

Ի վերայ այսոցիկ ամենեցուն հասարակաց օրինին կեալ պարտ է, և որ նուազ իսկ՝ աստուածս բանիւ և գործով տացէ մեղանչել բազմաց ՚ի մարդկանէ, և անխոհեմք իսկ նուազագոյնք լինել. վասն ոչ գոյ պարտապան օրինին աստուածաբանել. Զի իցէ օրէն այս ինչ: Ամենեցուն ՚ի միասին պարզաբար եդեալ տաճարս ոչ և մի որ իւրեանց շինիցեն ՚ի տունս, այլ զօհնել յորժամ առ միտս ուրուք հասանիցի՝ առ հրապարակն հասցէ զօհնելով և քահանայից և քահանայութեաց ընձեռեսցէ զզոհման՝ յորոց մաքրութիւնք սոցունց փոյթ է. և ՚ի միասին արասցեն զուխտան, սա իսկ՝ և այն զոր կամիցի հանդերձ սովաւ ուխտել: Արդ այսօրիկ լինելով իցեն ՚ի սակս այսոցիկ. տաճարս և աստուածս ոչ դիւրին է հաստատել. մեծագունի ուրուք խորհրդոյ է ուղղապէս հաստատել զայսպիսիսն: Եւ սովորութիւն է կանանց ամենեցուն՝ և այնոցիկ որ տկարութեամբ տագնապեալ է և տարակուսեալ. յորժամ և տարակուսեսցի, և կամ ներհակապէս բարեբաստութեան հանդիպողք լինիցին՝ սրբազանել տաճարս միշտ և զօհնել ուխտ դնել և զտաճարս հաստատել խոտանալով աստուածոց և դից և մանկանց աստուածոց: Ի յարթնութեան երեւմամբ՝ ՚ի ձեռն երկիւղի և երազօք, իբրու այսպէս յիշեցուցանելով սոցունց իւրաքանչիւրոց, թշկուութիւնս առնելով, բագինս և տաճարս զամենայն իսկ տունս և յամենայն գեւղ՝ ուր մաքուրս իցեն՝ հաստատելով, իբրու թէ լցուցանելով զսոսա:

Եւ ուր հանդիպիցի որ այսպիսեացս ՚ի սակս որոց պարտ է ամենեցուն առնել ըստ այժմիկ առացեալ օրինիս ՚ի սակս ամբարշտելոցն. զի մի և զայսոսիկ գողանալով գործօք տաճարք և բագինք առանձին տունս շինելով, լռելեայն զաստուածսն հաշտեցուցանելով, առնել զօհնել և ուխտօք անեզր զանիրաւութիւնն՝ աճեցուցանելով անձանց իւրեանց ամբաստանութիւն առ աստուածսն առնել, և այնոցիկ զօրս

յորդորեն՝ գոլով սոցունց լաւագոյն. և ամենայն քաղաքն այսպէս վայելէ ամբարշտութեամբ՝ իբրու իրաւագոյն ինչ յեղանակաւ: Իսկ արդ զօրինադիրն՝ աստուած ոչ ամբաստանէ. այլ կայցէ օրէն այս, ոչ ստանալով աստուածոցն՝ ի տունս իւրեանց տաճարս: Իսկ որ յայտնի՝ ստանալով զայս և ձօնելով, բայց ՚ի հասարակացն, եթէ անիրաւ ոչ ինչ ՚ի մեծագունիցն և անարդարագոյն գործեալ այր և կամ կին որ ստացեալ իցէ, այն իսկ որ ՚ի մարմնոյն պատմիցէ օրինապահացն, և սոքա հրամայիցեն առ հասարակաց տաճարսն կրել զյատուկսն, և ոչ հաւանեցուցանելով՝ տուրժին, մինչև տարցի թերևս. ապա եթէ որ ամբարշտեալ ոչ մանկանց՝ այլ արանց ամբարշտութիւն անարդարագոյն, և լինիցի յանդիման կամ յատկապէս շինեալ յիւր տաճարումն, և կամ ՚ի հասարակաց տաճարսն աստուածոցն զոհելով՝ որոց և իցէ՝ իբրու ոչ մաքուր գոլով առ զոհելն, մահուամբ տանջեսցի: Ապ'եթէ մանուկ իցէ՝ օրինապահքն ՚ի դատարանն այսպէս ածել զսոսա, ըստ որում պարտ է՝ զամբարշտութեանն պատուհասն կատարեսցեն:

ՊՂԱՍՏՈՆԻ

ՕՐԷՆՔ ԿԱՄ ՕՐԷՆՍԴՐՈՒԹԻՒՆՔ

ՄԵՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ

Պղատուն. Եւ զոր ինչ յետ այսորիկ իցէ վաճառաց և այլոց ոմանց առ միմեանս ենթադրութեանց, որ կարօտանան պատշաճաւոր դասութեանց: Եւ պարզ իսկ է այս ինչ: Արդ մի դը մերձեացի 'ի յինչըս իմ, և մի շարժեացէ դուզնաբեայ ինչ զիս, ոչ և միով իւրիջ հաւանեցուցեալ զիս: Եւ ըստ այսոցիկ՝ յաղագս այլոց ընչից արարից և ես, միտք ունելով խոհեմական:

Արդ զկարասիս ասեմք այսպիսեացս առաջին՝ զոր անձին դը և յիւրոց եղեալ է պահուստ, ոչ նախ. նեացն իմոց գորով՝ գտանել, ոչ երբեք յաստուածոցն ոչ ըղձալ, և ոչ գտեալ՝ շարժեցից: Եւ ոչ ասացելոցն դիւթից հաղորդեցայց, այնոցիկ որ այսպէս խորհին ընդ իս, 'ի բաց առնուլ զպահուստն. քանզի ոչ երբեք այսչափ շահեցայց յընչից ստանալոյն՝ 'ի բաց առնելով զօտարն, որչափ մեծութիւն առաքինութիւն հոգւոյ և արդարութիւն հոգւոյ աճիցէ առ իս. եթէ ոչ առնուցումստացուած՝ փոխանակ ստացուածի լաւագունիւ ստանալով, զիրաւունս ներանձին նախապատուելով՝ քան զփարթամութիւնն ստանալ 'ի գոյսս յառաջագոյն: Քանզի առ բազումս է բարեւք ասացեալն՝ ոչ շարժել զանշարժելիքն, և յաղագս այսորիկ ասացի թերևս իբրև մի յայնցանէ գորով: Բայց հաւանել պարտ է յաղագս այսորիկ ասացելոց առասպելաց, իբրու յաղագս որդւոց ոչ են պատշաճաւոր այսպիսիքս:

Եւ այն իսկ որ մանկունք ոչ ունիցին, և առ եղեալ օրէնսն ծուլացեալ՝ զոր ինքն ոչ է եղեալ, և ոչ 'ի հարցն հաւքն, ոչ հաւանեալ զայն որ եղեալ է 'ի բաց առնուցու՝ զգեղեցկագոյն օրէնսն ապականելով պարզագոյն, և ոչ միով իւրք անարիապոյն արհամարհող լինելով, և առեալ ոչ ինչ փոքր զոր ինչ ինքն ոչ է եղեալ, և կամ բազմութիւն կարասոյ. եթէ 'ի քաղաքի լինիցի այսպիսի ինչ՝ քաղաքայօրինացն. ապ'եթէ 'ի մէջ քաղաքին առ վաճառս ուրուք՝ վաճառայօրինացն. ապ' եթէ այլում վայրի՝ յազարակաբաշխացն և սոցունց իշխանացն յայտնի իցէ: Եւ յայտնելով 'ի քաղաքն՝ 'ի 'Իելփիս առաքիցէ. և զոր ինչ աստուած յայտնէ յաղաքս ընչիցն և շարժողին՝ զայս ինչ քաղաքն հետեւելով դիւթութեանց աստուծոյն արասցէ: Եւ եթէ ազատ իցէ ազդեցուցի. չըն՝ զկարծիս առաքինութեան ստասցի, և ոչ՝ գուշակել զչարութեանն. և ծառայ թէ իցէ՝ զգուշակեալ ազատ 'ի ձեռն քաղաքին ուղղապէս լինիցի, հատուցանելով սորա տեառն զգինսն նորա. և եթէ ոչ ազդիցէ՝ մահուամբ կատարեսցի:

Եւ այսուիկ հետեւեալ զկարգի լինիցի առ փոքունսն և առ մեծագոյնսն, նոյնպէս նորին օրինացս զհետ երթեալ: Եթէ որ յիւրոցն ինչ մնացուցանէ ուրուք՝ կամաւ և կամ ակամայ, որ հանդիպին՝ թողցին զի կացցէ նա, կարծիս ունելով պահել զսաճանապարհորդի ումեմն յաստուծոյ 'ի ձեռն օրինացն աստուածուհոյն սրբազանելով: Ապ'եթէ անհաւանելով որ՝ առցէ և 'ի տուն իւր տարցի, եթէ փութու գնոց է՝ ծառայ գոլ այրն ոչ նուազ ամաց երեսնից, 'ի ձեռն հանդիպեալ իշխանին բազում գանս առցէ: Ապ'եթէ յազատ ոմն՝ յետ առանց ազատութեան գոլ թուելոյն և անհաղորդ օրինացն, տասնապատիկ զգինսն զշարժեալ իրին հասուսցէ մնացուցողին սորա:

Ապ'եթէ պատճառանս դիցէ որ՝ յիւրոց ընչիցն ունել զոմանս յուրկագոյնս և կամ փոքունս, և նա խոստովանի իսկ ունել՝ բայց ոչ նորա ինչ, եթէ գրեալ իսկ իցէ առ իշխանացն ստացուածն այն ըստ

օրինացն զայն որ ունի զստացուածն՝ կոչեսցեն առ իշխանսն, և նա ըստ օրինին դատեսցէ. և յայտնի լինելով եթէ 'ի գիրսն գրեալ երևեսցի միոյ յերկ. բայեւրոցն՝ սա ունելով գնասցէ: Ապա եթէ այլոյ ուրուք յայնցանէ որ մերձ ոչ պատահին, օրոց տացէ միջնորդ մեծապատիւ վասն այնորիկ՝ որ ոչ մերձ պատահեցաւ զի աւանդիցեն զինչսն առ նա, ըստ նորին պահանջմանն պահանջեսցի: Ապ'եթէ առ իշխանացն իրն երկբայեալ ոչ իցէ՝ գրեալ կացցէ մինչեւ հասնողէս առ երից իշխանաց՝ յերիցագունիցն: Ապ'եթէ ընդ երաշխեօք անկեալ իրն կենդանի իցէ՝ յաղթեալն յաղաքս սորա հատուցէ զկերակունն սորա, իրաւամբք իշխանացն. և զհանդէսն դատիցեն ներքոյ երից առուրց իշխանքն:

Ածցէ զծառայն իւր՝ որ կամիցի թէ ներխոհեմ իցէ, վարելով սովաւ յոր ինչ և կամիցի, յայնցանէ որչափ արդարագոյնք իցեն ածցէ. իսկ և յաղաքս այլոց յընտանեաց իւրոց կամ 'ի բարեկամաց զհեռացեալն, սակայն առ 'ի փրկութիւն: Ապա եթէ որ 'ի բաց բարձցէ զոմն յազատութենէ, իբրեւ ծառայ ածելով զնա, 'ի բաց երթիցէ բռնադատողն. և 'ի բաց բարձեալն երաշխաւորս երիս արժանապատիւս կացուցանելով՝ այսպէս յազատեսցի ըստ այսորիկ և այլաբար ոչ: Ապա եթէ առանց այսոցիկ 'ի բաց բարձցէ՝ բռնութեանցն պարտապան իցէ, և կալեալ՝ զկրկնապատիկն մակագրեալ մնասուն հատուցէ յայնմ յորմէ 'ի բաց բարձեալ իցէ: Ածցէ իսկ և զազատեալ ծառայն, եթէ ոչ աճեցուցէ զազատողքն իւր, և կամ ոչ բաւականապէս հպատակէ սմա: Եւ հաճեցուցանելն՝ այս ինչ. գալ երից անգամ յամսեանն ազատելոյն առ տունն ազատողին, խոստանալով զոր պարտ է առնել յիրաւագունիցն միանգամայն եթէ հնար իցէ. և յաղաքս ամուսնութեան առնել զոր ինչ և թուիցի եղեալ տեառն իւրոյ, և փարթամանալ առաւել քան զազատողն մանաւանդ ոչ է պարտ սմա, այլ յովազոյն տեառն լինիցի: Եւ ոչ մնալ 'ի քաղաքին յայնմիկ որ ազատի՝ առաւել ամաց քսանից. այլ գնալ՝ որպէս

և օտարքն, առեալ զամենայն գոյս, թէ ոչ հաւանեցուցէ զամենայն իշխանսն և զազատողն: Ապա եթէ այն որ ազատի, և կամ այլոյ օտարաց, յերրորդ գնոցն յովմագոյն գոյս լինիցի. յորում աւուր այս ինչ լինիցի. յետ աւուրցն երեսնից՝ յայսմիկ աւուրս առեալ զիւրսն գնասցէ, ոչ և մի հրաժարումն լինիցի սմա զի մնասցէ ՚ի քաղաքին առ իշխանի ումեմն: Ապա եթէ որ անհաւան լինիցի այսոցիկ, ածեալ ՚ի հանդիսարանն պարտապան իցէ՝ մահուամբ կատարեսցի, և ինչս նորա լինիցի հանդիսին: Այլ իրաւունքն սոցունց լինիցին առ ազգական հանդէսքն՝ եթէ ոչ յառաջագոյն առ դրացիս, և կամ առ ընտրեալ դատաւորս հաշտիցին ընդ միմեանս յամբաստանութենէն ուրացեալք:

Ապա եթէ իբրեւ յիւր մերձեսցի որ և առցէ կենդանի ինչ զոր և իցէ և կամ այլ ինչ յընչից նորա, վերստին ածցէ զոր ունիցի զիրն զվաճառողն սորա, և կամ զտուողն արժանապէս և իրաւացի, և կամ այլ ինչ յեղանակաւ աւանդելով տիրապէս եթէ քաղաքացի իցէ և կամ ՚ի փոխաբնակացն որ ՚ի քաղաքին՝ ներքոյ աւուրց եւամնից: Ապ'եթէ օտարական իցէ՝ աւանդութիւնն ներքոյ ամաց հնգից, յորոյ սահման է ամիսն յորում դառնայ ամառնային յեղանակն արեգակն ՚ի ձմեռնային: Բայց որչափ ՚ի ձեռն ումեմն վաճառի, և կամ ներգիր վճռի յազազս վաճառի փոխիցէ որ ինչ այլոյ ուրուք տալով ՚ի կարգեալ վայրին իւրաքանչիւրոց ըստ վաճառի՝ տալով և առնելով, զգինսն վաղվաղակի այսպէս վաճառեսցի: Իսկ այլ ուրուք ոչ, և ոչ դարձմամբ վաճառ առնել ոչ և միոյ իրի: Ապա եթէ այլաբար և կամ առ այլս տեղիս՝ զոր ինչ և իցէ, փոխանակ որպէս և իցէ իրի փոխիցէ այլ որ յայլոյ ուրուք, հաւատալով առ այնմիկ որ հաւատասցէ զվաճառն, լինիցի յայտնի յեղանակ գործոյն՝ իբրու ոչ գուլով հանդիսից ըստ օրինաց յազազս այնոցիկ որ ոչ են վաճառեալ: Ըստ ասացելոցս այժմիկ և յազազս ըստ համեմատութեան հաւաքմանց իրի՝ եթէ կամիցին հաւաքել սիրելիք առ միմեանս: Ապ'եթէ տարբե-

րութիւն ինչ լինիցի վասն այսպիսի հաւաքման՝ այսպէս գործել, իբրու զի հանդէսք ոչ ուրուք յաղագըս այսոցիկ ոչ և միոյ ուրուք լինիցին:

Եւ որ տալով զգինս՝ առցէ ոչ ինչ նուազագոյն քան զդրամս յիսուն, մնասցէ 'ի քաղաքին 'ի հարկէ աւուրս տան: Եւ գնողն գիտիցէ զտունն վաճառողին, 'ի սակս ամբաստանութեանցն որ սովորեալ են առ այսպիսիս լինել 'ի սակս դատաստանաց՝ որ օրինացն են, և ըստ օրինաց դարձուցանել զվաճառսն և ոչ այսպէս իցեն: Ապա եթէ որ ծառայ վաճառիցէ հիւանդ և ապականիցի, կամ քար և կամ միզագրաւութիւն ունիցի, և կամ զասացեալն սրբազան ցան, և կամ այլ ինչ անյայտ 'ի բազմաց հիւանդութեանց երկարաձիգ և դժուարաբոյժ իցէ ըստ մարմնոյն կամ ըստ խոհեմութեան, եթէ բժշկի որ և կամ հրահանգողի ոչ իցէ դարձուցանել զայնպիսին: Ապա եթէ ճմարտապէս յառաջագոյն ստացեալ իցէ՝ հընար է դարձուցանել: Ապ'եթէ ռամիկ որ այսպիսեացս վաճառեսցի շինող իսկ, որ գնէ՝ ներքոյ ամսոյ մի դարձուցէ, բաց 'ի սրբազան ցաւոցն. քանզի զայնպիսիսն որ զցաւս զայս ախտանան՝ ներքոյ ամի միոյ դարձուցանել պարտ է: Բայց դատեսցին առ ոմանց 'ի բժշկաց, զորս և հաղորդաբար երկաքանչիւր ընտրելով հաճեսցին. և որ պարտապան իցէ դատաստանին՝ կրկնապատիկ հատուցէ զգինսն, զոր և դարձուցանէ: Ապա եթէ ռամկի ռամիկ որ վաճառիցէ, դարձուցանել և ոչ՝ գոյ որպէս և յառաջագոյնս ասացաւ. և որ պարտապան լինիցի 'ի հանդիսին՝ զգինսն պարզ հատուցէ: Ապա եթէ զայրասպան վաճառիցէ որ ումեմն գիտելութեամբ իւրն և գնողին իսկ, ոչ դարձցի զայնպիսի վաճառն: Ապա եթէ ոչ գիտիցէ գնողն, դարձն լինիցի յայնժամ յորժամ ազգիցէ որ 'ի գնողացն: Բայց առ հնգիցն յօրինապահացն՝ որք համբակագոյնք են, լինիցի դատն. և գիտելով՝ եթէ դատիցի զտունսն զգնողին՝ մաքրիցէ ըստ օրինին պատմողացն, և զգնոյն յեռապատիկն հատուցէ:

Եւ որ փոխող իցէ կամ դահեկանի ընդ դահեկանի, կամ յայլոց կենդանեացն զինչ և իցէ, և կամ

յոչ կենդանեացն, անխարդախ զամենայն տացէ և առցէ հետեւելով յօրինացն: Բայց նախակիցքն՝ որ պէս և այլոց օրինացն, ընդունեսցուք և յաղագս յայսմիկ բոլոր չարութեանս. այլ զխարդախութիւն պարտ է առն ստուծիւնք և պատրանք համարիլ իբրու միսեռ գոլով սորա, որ ոչ զհամբաւն սովորեալէ բերել բազմօք չարաչար ասելով՝ իբրու 'ի ժամու լինելով իւրաքանչիւր այսպիսիս, բազում անգամ թերեւս ուղղապէս ունիցի. բայց զժամանակն թէ իւր և եթէ երբ անկարգաբար և անսահմանապէս թողլով բազումս՝ այսմիկ բազումս տուգանին, և զայս տուգանեն:

Բայց օրինադրի ոչ պարտ է զայս ինչ առանց սահմանի թողուլ, այլ կամ մեծագոյն և կամ փոքրագոյն սահմանք միշտ պարտ է հաւաստի առնել: Եւ արդ այժմիկ սահմանեսցի: Սուտ ոչ մի ոք և ոչ ինչ, և ոչ պատրանք և ոչ զսեռ ինչ խարդախութեան՝ կարդալով զաստուածքն, ոչ բանիւ և ոչ գործով գործիցէ որ ոչ աստուածատեաց գոլ հանդերձեալ իցէ. և ստէ՝ որ երդմունք սուտ երդնուցու ոչ ինչ փոյթ ունելով աստուածոցն. և երկրորդ՝ յանդիման լաւագունիցն իւր ստիցէ: Եւ լաւագոյնք են վեհագոյնքն և վատթարագունիցն, ծերքն իսկ միանգամ ասելի է, քան զհամբաւս. վասն որոյ և ծնողք վեհագոյնք են ծննդոցն, և արք իսկ քան զկանայս և զմանկունս, իշխանք քան զայն որ ընդ իշխանութեամբ են. յորոց պատկառիլ ամենեցուն յամենայնէ վայելչագոյն իցէ թերեւս առ այլոյ ամենայն իշխանութեան, և առ քաղաքական իշխանութեանցն մանաւանդ՝ ուստի որ այժմիկ է բանս առ 'ի մէնջ ասացաւ: Քանզի ամենայն ոք որ 'ի վաճառի խարդաւանող իցէ՝ ստէ և պատրէ, և զաստուածսն կարդալով երդնու առ օրէնս վաճառարանին և առ պահապանսն, ոչ 'ի մարդկանէ պատկառելով և ոչ յաստուածոցն խորշելով: Արդ բարի խորհուրդ է՝ զաստուածոցն անուանս ոչ յիշել առ բանս արատաւորս դիւրաւ ունելով՝ իբրու ունին 'ի մէնջ բազում անգամ յուրվագոյնքն. այլ

սրբութիւն իսկ և մաքրութիւն առ աստուածման փոյթ առնել:

Ապ'եթէ ոչ հաւանեացին՝ իցէ օրէնս այս ինչ: Որ վաճառէ զոր զինչ և իցէ 'ի վաճառարանին, մի երբեք ասիցէ բանս երկուս կամ գինս այնոցիկ որ և վաճառէ. այլ յստակ ասացեալ եթէ ոչ հանդիպիցի այսմիկ, դարձեալ և յայնմիկ աւուր ոչ ևս զիցէ գին սմա յօրովագոյն. և գոլով՝ երդումն յաղագս ամենայն վաճառեալ իրի 'ի բաց լիցի: Ապ'եթէ անհաւան ոք իցէ այսոցիկ, որ հանդիպին սմա 'ի քաղաքացեացն՝ ոչ նուազ գոլով քան եթէ ամաց երեսնից, տանջելով զերդմնահարն անմիասելով հարցէ. այլ փոյթ ոչ արասցէ անհաւանելով՝ պարտապան իցէ բամբասանաց մատնելութեան օրինացն: Արդ զայն իսկ որ խարդախութեամբ ինչ վաճառէ՝ և ոչ կարէ հաւանել այժմիկ ասացեալ բանիցս, որ հանդիպիցի առ սմա 'ի գիտողացն՝ կարող գոլով յանդիմանել առաջի իշխանացն կշտամբելով զսա, եթէ ծառայ իցէ կամ փոխաբնակ, առցէ զգաւաճանութեամբ իրոն: Եւ եթէ քաղաքացի է՝ ոչ յանդիմանելով իսկ իբրու նորաձեռող աստուածոցն, չար առասութիւն տարցի, և յանդիմանել իսկ՝ առաջի այնոցիկ որ զվաճառարանն ունին՝ զաստուածոցն: Եւ որ յանդիման ունիցի՝ այսպիսի ինչ վաճառելով առ զրկելովն, 'ի խարդախեալ իրէն որչափ և գնոյ արժանացուցանէ զվաճառեալն, ըստ դրամ իւրաքանչիւր գանիւք հարցի, 'ի ձեռն քարոզիքարողելով առ վաճառարանն՝ 'ի սակս որոց ընկալեալ զհաւուածման. և զխարդախութիւնսն իսկ և զչարագործութիւնսն զվաճառողացն՝ վաճառօրէնքն իսկ և օրինապահքն հարցանելով զհմտագոյնսն յաղագս իւրաքանչիւրոյ. և գրելով զոր ինչ պարտ է առնել զվաճառողացն և ոչ առնել, և առաջի վաճառապետացն դնելով յարձանի. և զգրեալսն օրէնս համարիցին այնոցիկ՝ որ առ վաճառարանին պէտմն ազդողք են հաւաստիք:

Եւ յաղագս օրինաքաղաքացն՝ յառաջագոյնսն բաւականապէս ասացաւ: Ապ'եթէ տակաւին կարօտա-

նալ ինչ թուի, օրինապահացն հաղորդելով՝ և գրելով զթուեցեալն, թողուլ առ քաղաքօրէնսն՝ դնելով յարձանի զառաջինսն: Իսկ զերկրորդսն եղեալ սոցունց իշխանութեան օրէնս, արդ խարդախութեանց խոկմանց հետեին խոհաւաճառութեան խոկմունք, և յաղաքս այսորիկ ամենայնի խորհուրդ և բան յառաջագոյն աւանդելով՝ օրէնս յետ այսորիկ դիցուք ՚ի վերայ սորա: Քանզի խոհաւաճառութիւն առ ամենայն քաղաքի եղև՝ և որ ըստ բնութեան է, ոչ ՚ի սակս փաստ, այլ ամենեին ներհակապէս: Զի որպէս ոչ երախտաւոր է ամենայն ոք որ զգոյս ընչից որոց և իցեն՝ անչափաւոր գոլով և անյարմար՝ չափաւոր իսկ և պատշաճաւոր գործիցէ, զայս ինչ մեզ պարտ է ասել՝ զի և գինարին գործէ զօրութիւն. և զվաճառականին առ այս ինչ գործեալ ասել պարտ է, և վարձաւոր և պանդոկապան և այլք ոմանք բարեձևագոյնք և ոմանք տարաձև լինելով՝ այս ինչ զամենայն կարասցէ ամենեցուն օգնակա. նութիւն պիտոյիցն առտուել և պատշաճաւոր գոյիցն. զինչ արդ ոչ գեղեցիկն սորա և ոչ բարեձև թուեցեալն գոլ, և զինչ դաւաճանեալն հանդիպիցի տեսցուք, զի թէ և զբոլորն ոչ՝ այլ սակայն մասամբ՝ օրինաց արժանի արասցուք:

Կդիմիւս. Իր իցէ՝ իբրու թուի ինձ՝ ոչ յոլովին և ոչ փոքումբ պատճառ առաքինութեան:

Պդատուն. Ո՞րպէս ասես, հի սիրելի Կլինիա: Փոքրր սեռ մարդկան, և բնութեամբ սակաւ և սննդեամբ ծայրագունիւ սնուցեալ՝ յորժամ ՚ի պէտս և ՚ի ցանկութիւնս ոմանց անկցի՝ ժուժկալել առ չափաւորն կարող է. և յորժամ ունիցի բազում ինչս առնուլ՝ հսկիցէ, և յառաջագոյն ընտրիցէ քան եթէ զբազում զայն ինչ որ չափաւորն իցէ: Բայց բազմութիւն մարդկան՝ զներհակն ամենայնի ունի այսոցիկ: Կարօտանալով անչափաբար կարօտանաց՝ և պատշաճ գոլով չահի՝ զչափաւորսն անհոգաբար յօժարի զչահին. վասն որոյ ամենայն որ առ խոհաւաճառութիւնն և վաճառականութիւնն և պանդոկապանութիւնն սեռք են, ընդ դաւաճանութեամբ և ընդ

գարշելեօք եղեն նախատանօք: Քանզի եթէ որ, զոր մի երբեք լինիցի և ոչ իցէ, ընդ հարկաւ արկցէ, — ծիծաղելի իսկ ասելն, սակայն ասացից, — պանդուկապետ լինել արանցն որ յամենայնի արիագոյնք են 'ի ժամանակի ուրուք և կամ խոհապաշտուել, և կամ այլ ինչ այսպիսեացս գործել, և կամ կանայք 'ի հարկէ իմեքէ և կամ 'ի պատահմանէ հաղորդիլ յայսպիսի յեղանակիս, ծանիցուք թերևս իբրու բարի է և սիրելի իւրաքանչիւր 'ի սոցունց. և եթէ ըստ բանի և առանց ապականութեանց լինիցի մօր և վարժողի ձեով՝ այսպիսիքս ամենայն պատուեսցին: Բայց այժմիկ՝ յորժամ յանապատ տեղիս ոք սակս խոհապաշտութեան՝ յամենայն կողմանց յերկարութիւն ունելով ճանապարհաց՝ բնակութիւն չինելով, զայնոսիկ որ 'ի տարակուսանս լինիցին սիրելիք՝ յիջավանօք ընդունելով, կամ 'ի ձեռն ձմերայնի անհանդուրժելի բռնութեամբ վարեալս՝ զխաղաղական ջեռումն շնորհիցէ, և կամ 'ի տապի զովացումն, յետ այսորիկ ոչ իբրու զընկերս ընդունել բարեկամապէս՝ շնորհեսցէ զպարգևս որ հետեին ընդունելութեան, այլ իբրու զթշնամիս 'ի գերութիւն անկեալս ըմբռնելով՝ ազատիցէ երկայնագոյն անիրաւ և անմաքուր փրկանօք. այսոքիկ են և այսպիսիքս առ ամենեցուն այսոքիկ ամօթալի սխալեալն զգաւաճանութիւնսն տարակուսանաց օգնականութեամբն պատրաստելով սոցունց:

Արդ պարտ է դեղ միշտ հատանել օրինադրին՝ ուղիղ և նախնի ասացեալ, իբրու ընդ երկու ներհակսն մարտնչել դժուարին է, որպէս առ հիւանդութեանցն և այլոց բազմաց: Եւ արդ այժմիկ սոցունց և առ այսոքիկ՝ երկու մարտն է, առ տնանկութիւն և փարթամութիւն. ոմն զհոգիս մարդկան ապականելով փափկութեամբ, և միւսն տըրտմութեամբ դարձուցանելով զսա յանամութ բարս: Զինչ արդ խօթութեան իսկ այսմիկ օգնական լինիցի թերևս առ միտս ունող քաղաքին: Եւ նախ՝ զի խորագունիւ վարի ըստ զօրութեան խոհապաշտուցըն սեռիւ. և ապա այնոցիկ 'ի մարդկանէն հրա-

մայեալ՝ որոց ապականելով ոչ լինիցի մեծ ֆնաս քաղաքին. և երկրորդ՝ սոցունց որ հաղորդին այսոցիկ խոկմանցս, գտանել հնար՝ իբրու զի սովորութիւնք ոչ անվեհեր անամօթութեամբ իսկ և անազատութեան հոգւոյ հաղորդք պատահի լինել դիւրապէս:

Արդ այսմիկ յետ ասացելոցս առ այսոցիկ օրէնքըս, բարի պատահմամբ այսպիսի մեզ լինիցի մագնետացւոցն, զորս աստուած վերստին ուղղելով՝ դարձեալ բնակեցուցէ երկրագործք՝ որչափ 'ի քառասնից և հինգ հազարացն տանցն իցեն. մի խոհավաճառ կամաւ և մի ակամայ մի որ լինիցի, և ոչ վաճառական, և ոչ պաշտօն զինչ և իցէ ստացեալ ռամկաց՝ յայնցանէ որ ոչ են հանգոյն անձանց իւրեանց, բայց միայն հօր և մօր, և ևս սոցունց վերագոյն տոհմիցն, և ամենեցուն իւրոց երիցագունիցն՝ որչափ ազատք են ազատաբար, Բայց զազատականն և զանազատն ոչ դիւրին է օրինադրել. սակայն ընտրեցին 'ի ձեռն այնոցիկ որ զքաջութիւնն իցեն ըմբռնեալ՝ սոցունց ատելութեամբն և սիրելութեամբն: Արդ որ խոհավաճառութեանն անազատութեանն արհեստիւ ինչ հաղորդեցի՝ գրիցէ զնա որ կամիցի՝ նախատինք ազգի, առ այնոսիկ որ առաքինութեամբ առաջինք են ընտրեալք: Ապա եթէ թուիցի սմա անարժան խոկմամբ շաղխել զհայրենի տունն իւր, կապեալ ամ մի՝ 'ի բաց կացցէ յայնմանէ. և եթէ դարձեալ ամ երկուս, և առ իւրաքանչիւր այսպէս գտանելով սորա՝ զկապանսն ոչ դադարէ կրկնապատկելով քան զառաջին ամին:

Սակայն երկրորդ օրէնք, փոխաբանակ գոլ պարտ է և կամ օտար՝ որ հանդերձեալ է խոհավաճառել և երկիրն: Իսկ և երրորդն, որպէս զի արիագոյն և կամ չար իբրու նուազագոյն՝ այսպիսիս մեզ իցէ բնակակից, 'ի քաղաքին օրինապահացն պարտ է իմա նալ և պահապանք գոլ, ոչ միայն սոցունց զորս պահել դիւրին է՝ ոչ անօրէնս և չարս լինել, որչափ ծննդեամբ և սննդեամբ բարեւք են խրատեալս. բայց զոր ոչ են այսպիսիք, խոկումն խոկալով որ ինչ յորդորումն է՝ ունի զինչ զօրաւոր առ 'ի յոր-

դորեւ չարս լինել մանաւանդ, պարտ է պահել այսպէս: Արդ զոր ինչ առ խոհավաճառութենէ իր բազում գոլով, և բազում խոկմունս այսպիսիս ստացեալ, որչափ սոցունց մնասցէ թուելով յամենայնի՝ հարկ է 'ի քաղաքին 'ի միասին իսկ գոլ, պատշաճ է առ այսոցիկ օրինադրացն՝ հանդերձ հմտաբունիւքն իւրաքանչիւր խոհավաճառութեան, որպէս յառաջագոյնս կարգաւորեցաք յաղագս դաւաճանութեանց բաղազանի, այսու իրողութեամբ և 'ի միասին գոլով տեսանել իսկ զշահ, և թէ զինչ երբեք խոհավաճառին զչափաւորն առն շահ. և գրելով դնել զեղիւն ծախս և զշահ, և պահել զոմանս վաճառապետացն և զմիւսս օրինաբաղաքացն, և զոմանս ագարակաբաշխացն: Եւ գրէ թէ այսպէս խոհավաճառութիւն՝ զոմանս շահ գործիցէ, և զոմանս փոքրագոյն թերեւս փնասիցէ զոր առ քաղաքնս պէտսն ունիցին: Սոցա որչափ խոստովանի յանձն առնուլ՝ և ոչ առնէ ըստ խոստովանութեան, բաց յայնցանէ զորս օրէնքն խափանեն և կամ դատաստանք, և կամ 'ի ձեռն ումեմն անիրաւ հարկի բռնադատեալ խոստովանեսցի. և եթէ 'ի ձեռն հանդիպման որ ակն ոչ ունիցի՝ ակամայ արգելցի, հանդէս գոլ այնմ որ այլոցն անկատար խոստովանութեանցն է՝ առ ազգական հանդիսիցն, և եթէ առ ողորդացն և կամ դրացեացն յառաջագոյն ոչ կարեսցեն հաշտել:

Հեփեստոսի և Աթենայ տաճար շինողացն սեռ՝ որ զկենցաղս մեզ 'ի միասին կազմեցին արհեստիւք, իսկ Արեսի և Աթենայ՝ որք զշինողացն գործք կեցուցանեն՝ այլօքն սպառնական արհեստիւք: Յիրաւի արդ և սոցունց սեռ տաճար է այսոցիկ աստուածոց. քանզի սոքա ամենեքեան հաճեցուցողք են վայրի իսկ և հանդիսի, ոմանք իշխելով նահատակութեանցն որ 'ի պատերազմին, և միւսք գործարանաց իսկ և գործոց կատարելով զներվարձ լինելութիւնն, որոց առ այսորիկ ոչ վայելուչ իցէ թերեւս ստեղն, պատկառելով սոցա յաստուածոց նախածնաց իւրեանց: Արդ եթէ 'ի շինողաց դէ՛ յասա.

ցեալ ժամանակին զգործ ոչ կատարիցէ վասն չարութեան, ոչ ինչ ի կենաց տուողէ աստուծոյ ամաչելով, վարկանելով իբրու զընդանի ներող գոլ ամա զաստուածն՝ ոչ ինչ տեսանելով մտքը, նախ իսկ պատասխանի աստուծոյն տացէ. և երկրորդ հետեւելով ամա օրէնք՝ տացէ զգինս գործոցն այնոցիկ՝ վասն որոյ և զտուողն ստիպէ և պարտիցի, և դարձեալ ի սկզբանէ առ սահմանեալ ժամանակաւն անգին գործիցէ, և գործոցն պայմանի որ հաճոյութեամբ իցէ:

Խորհրդակից օրէնք՝ զոր ինչ ընդ վաճառողին ի միասին խորհեցաւ, ոչ յովազոյն գին հատանել ջանասցի. այլ իբրու պարզագոյն ի նոյնարժանսն հրամայիցէ տալ այնմ՝ որ պայմանեալ իցէ. քանզի գիտէ իսկ շինողն զարժանն: Պայազատացն քաղաքի՝ ոչ երբեք պարտ է արհեստիւ որ հաւաստի իցէ՝ և անսուտ բնութեամբ իրողութեան զղջանալ զուսմիկան խաբել շինողին. և սոցունց լինել դատաստանք՝ անիրաւելոյն առ անիրաւողն:

Ապա եթէ գործ առտուելով որ շինողի իսկ, ոչ հատուցէ զվարձան ուղղապէս՝ ըստ եղելոյն ներօրէն խոստովանութեանն, անարգելով զքաղաքակալն զԱրամազդ և զԱթենաս զհաղորդքն քաղաքավարութեան, դուզնաքեայ շահ սիրելով, և լուծանելով զմեծագոյն հողորդութիւնսն, այս ինչ իցէ օրէնք քաղաքին զուգաւորութեանն հանդերձ աստուածօքն: Զի որ յառաջագոյն ընկալեալ զգործ՝ զվարձրն ոչ հատուցէ առ խոստովանեալ ժամանակացն, պահանջեսցի կրկին. ապ'եթէ ամ մի անցցէ այլոցն ընչիցն՝ որչափ փոխատուութեամբ տացէ կամ առցէ առանց վաշխի ելոյ, սա իւրաքանչիւրոյ դրամի յամսեանն լուծայ մի յաւելուցու, դատաստանաց գոլով սոցունց առ այնոցիկ՝ որ ըստ ազգաց են դատաւորք:

Իբրու վարկպարազի ինչ՝ յաղագս այնոցիկ որ առ պատերազմունսն են շինողացն՝ փրկողաց գոլով զօրավարաց իսկ և որչափ այսօրիկ են արհեստաւորք իրաւացի է ասել. զի ամենեւին յիշեցաք զշինողքն, որպէս սոցունց իսկ որպէս այնոցիկ որպէս այլոց գոլով

շինողաց. եթէ որ 'ի սոցանէ կամեցեալ հանդիսա-
կան գործ կամաւ և կամ ակամայ բարեւք գործի-
ցէ, և զպատիւսն որք են վարձ պատերազմական
արանց առտուիցէ՝ իրաւապէս օրէնք զսա գովելով
ոչ երբեք աշխատիցի: Ապա եթէ յառաջագոյն ըն-
ձեռեալ գործ ինչ յայնցանէ որ ըստ պատերազմին
են բարեգործացն՝ ոչ բացատրիցէ, այլ բամբասանս
ընկալցի: Օրէն արդ այս ինչ գովասանութեամբ
խառնեալ յաղաքս այսոցիկ կացցէ մեզ կացրդա-
կան, ոչ բռնադատութեամբ բազմութեանս բաղաբա-
ցեաց պատուել զարս բարիք՝ որչափ փրկողք քա-
ղաքիս են 'ի միասին կամ արութեամբ և կամ պա-
տերազմական հնարիւք երկրորդք. քանզի յառաջա-
գոյն պատիւն տացի այնոցիկ որ զբարի օրինադրա-
ցըն գիրս պատուել զանազանապէս կարացեն:

Արդ զմեծագոյնսն ենթադրութեանց՝ որչափ առ-
միմեանս մարդիկ ենթադրիցեն, բայց միայն 'ի յոր-
բոցն, և որ ինչ որբոցն են՝ և 'ի գաւառապետացն
մատակարարութեան են առ որբոցն, գրէ թէ կար-
գեցաւ առ 'ի մէնջ: Արդ զայսոսիկ յետ այժմիկ աստ-
ցելոցս՝ հարկ է իբրու այսպէս կարգաւորել: Եւ սո-
ցունց սկզբմունք ամենայնի՝ վախճանել հանդերձե-
լոցն տրամադրութեանցն ցանկութիւնքն են, և այ-
նոցիկ որ ամենեւին ոչ ինչ կտակք հաստատեն հանդ
....: Բայց հարկաւոր ասացի, ով Ելինիա, յաղաքս
սոցա ... ելով՝ առ չարն իսկ և դժուարինն: Քանզի ոչ
առանց կարգաւորութեան հարկ է զսա թողուլ. զի
բազում անգամ իւրաքանչիւրք և զանազանք 'ի մի-
մեանց և ներհականք թերեւս դիցեն օրինացն իսկ
և կենդանեացն սովորութեանց, և սոցունց իսկ իւ-
րեանց յառաջագունիցն՝ նախ քան զգրելն կտակին, որ
իշխանութիւն տայ պարզաբար տիրուհի գոլ զկտա-
կըն՝ զորս թերեւս դիցէ որպէս և թուիցի՝ գոլով առ
կենցաղոյն վախճանն. քանզի անհմտաբար և շփոթա-
բար իմն իրիւ յօլովագոյնքս՝ յորժամ հանդերձեալ
իցեմք հասանել առ վախճանն:

Ելինիա. Ո՛րպէս զայս ինչ ասես, ով սիրելի:
Պղատուն. Դժուարին է, ով Ելինիա, մարդ հան-

դերձեալ վախճանել, և լի բանիւ՝ որ օրինադրացն է քաջ մանաւանդ ահագին իսկ և դժուարին:

Կդիկնիաս. Ո՞րպէս:

Պդատուն. Խնդրելով տէր ամենայնի, սովորեալ է հանդերձ բարկութեամբ ասել:

Կդիկնիաս. Զորպիսի ինչ:

Պդատուն. Զարաչար է, ով աստուածք, ասէ, եթէ զինն ինձ՝ ոչ և միով իւրք պարտ իցէ տալ որոյ կամիմ թերևս և ոչ կամիմ. և ումեմն յուրկազոյն և ումեմն նուազ, այնոցիկ՝ որչափ առ իս յուրնք, և որչափ բարիք են եղեալ, յայտնապէս տանջեալք բաւականապէս հիւանդութեամբ, և այլք ծերութեամբ և այլովք պէսպէս հանդիպմամբ:

Կդիկնիաս. Ո՞չ ապաքէն, ով սիրելի, բարեւք թուիցին քեզ ասել:

Պդատուն. Կակղագոյնք ինձ, ով Կլինիա, թուին երբեմն օրինադրողքն լեալ, և առ փոքր ինչ մարդկային իրողութեանց հայելով իսկ և խորհելով օրինադրել:

Կդիկնիաս. Ո՞րպէս ասես:

Պդատուն. Ի բանէս յայսմիկ, ով այր բարի, երկընչելով՝ եդին զօրէնսն զայն որ ասէ պարտ գոլ զիւր. սըն ի կտակ դնել պարզաբար՝ որպէս և կամիցի որ ամենեւին. Բայց ես և դու՝ այնոցիկ որ ի քումքաղաքին հանդերձեալ են վաղճանել՝ պատասխանի տալովք ներդաշնակապէս:

Կդիկնիաս. Ո՞րպէս:

Պդատուն. Ով սիրելի, ասասցուք, և պարզաբար վարժակիցք, դժուարին է ձեզ ճանաչել զձեր ինքեանց ինչք. և առ այսուիկ զձեզ իսկ ինքեանց, որպէս և Պիւթայ գիրն՝ այժմիկ ասէ: Ես արդ օրինադիր գոլով՝ ոչ զձեզ ձեր ինքեանց գոլով դնեմ, և ոչ զգոյսս զայս. այլ ամենայն սեռի ձերոյ՝ որ յառաջագոյն էր, և այնմիկ որ յետոյ լինելոց է. և տակաւին մանաւանդ քաղաքիս գոլ զսեռս ամենայն և զգոյսս: Եւ այսպէս այսոցիկ ունելով, ոչ եթէ ոք

1 Այս է՝ Ապոլոնն Պիւթայ, որպէս ունի յոյն բնագիրն:

զձեզ ողորմանք գողացեալ՝ 'ի հիւանդութեան կամ 'ի ծերութեան սասանելով՝ հեռացուցանէ 'ի լաւագունէն, և կտակ դնել հաւանեցուցանէ: Ներեցից կամաւ զոր ինչ ամենայն քաղաքն արիագոյն է սեռի. առ այս ամենայն հայելով օրինադրեցից՝ զիւրաքան. չիւրում միոյ իրաւունս դնելով սուղ մասամբ: Այլ դուք մեզ հաշտք և բարեմիտք ելով՝ գնացէք ըստ որում այժմիկ գնայք՝ ըստ բնութեան մարդկայնոյ. բայց մեզ յաղաքս այլոցն փոյթ է զձեզ մատակարարելով մանաւանդ ըստ զօրութեան, ոչ զմանս միայն և զմանս ոչ:

Այսօրիկ արդ բանք իսկ և նախերգանք կենդանեացն իցէ, ո՛վ Ալինիա, և վախճանելոցն: Եւ օրէնքըս այսպէս իսկ. որ կտակադրէ զիւրսն տրամադրելով՝ մանկանց գոլով հայր՝նախ իսկ յուստերացն, զոր արժանեցուցանէ լինել ժառանգորդ՝ գրիցէ. և այլոց մանկանց զոր այլում իսկ տացէ յորդեգրութիւն՝ գրիցէ վախ ինչ: Ապա եթէ յաղթիցէ սմա ոմն յուստերացն, ոչ ումեմն՝ 'ի վերայ վիճակի յորդեգրեալ, զոր ըստ օրինացն յոյս ունիցի 'ի բացաբնակութիւն առաքել, սմա յայլ ընչից պարտ է տալ հօրն՝ որչափ և կամիցի, բաց 'ի հայրենի վիճակէն, և որ ինչ ըստ վիճակին ամենայն կազմութիւնն է: Եւ եթէ յոյլվագոյնք իցեն, ըստ մասին՝ հայրն որպէս և կամեսցի, բաշխիցէ զառ գոյսն վիճակին: Եւ որում արդ յուստերացն գոլով տուն, ոչ բաշխել սմա 'ի ընչիցն, նոյնպէս և դստեր՝ որում իցէ արդեւք խօսեցեալ ոմն իբրու այր լինելոյ սմա՝ ոչ բաշխել. և որում ոչ իցէ՝ այնմիկ բաշխել: Ապա եթէ յուստերացն և կամ՝ 'ի դստերացն ումեմն՝ վիճակիցէ ներտեղոջն, կտակին յետոյ լինելով, ժառանգորդին այնմիկ թողցէ որ զկտակն գրեալ իցէ: Ապա եթէ ուրուք մնացորդք ոչ ունիցի, այլ դուստոր, որ եղեալ իցէ զկտակն՝ զայր իսկ 'ի դստերացն որոյ և կամեսցի թողցէ՝ գրելով ժառանգորդ: Ապա եթէ որդի սորա վախճանեսցի մանուկ գոլով՝ նախ քան զկարող գոն այր անուանիլ, կամ 'ի ծննդենէ գոլով կամ յորդեգրութենէ, գրիցէ և յաղաքս այսպիսի

Հանդիպմանս գծագիրն կտակին՝ զի որ պարտ է մանուկ սորա երկրորդ առ Հանդիպմունս վաղագոյնս լինել։ Ապա եթէ որ անզաւակ գոլ ամենեկին՝ կտակ գրիցէ, զմակստացականին զտաներորդ մասն բաժանելով թէ կամիցի ուրուք պարգևել՝ պարգևեսցէ. և այլ զամենայն աւանդելով յորդէգրութիւն եկելոցն, անվլթար և հաղորդ իւր արասցէ զսա հանդերձ օրինգն։

Եւ որոյ մանկունք գաւառապետաց կարօտանան, եթէ կտակ գրեալ վախճանեսցի, և գրեալ գաւառապետք մանկանցն կամաւ իսկ և խոստացեալս գաւառապետել, զորս ինչ է և որչափ կամեսցի, ըստ այսոցիկ գրելոցս գաւառապետացն հաճութիւնն լինի հաստատուն։ Ապա եթէ ամենեկին ոչ կտակ եղեալ վախճանեսցի որ, 'ի գաւառապետացն հաճութեան պակասումն իցէ, և լինիցի գաւառապետքս զմերձաւորսն ազգաւ 'ի կողմանէ հօր իսկ և մօր. երկու 'ի հայրենի կողմանէ և երկու 'ի մայրենի, և մի 'ի բարեկամացն վախճանելոյն։ Զսոսա օրինապահացն հաստատելով, այնմիկ որ կարօտանայ որբոյն, և ամենայն գաւառապետութեանն. և որբոցն հնգետասանք յօրինապահացն երիցագոյնքն՝ ամենեցուն փոյթ արասցեն միշտ ըստ կարգի ծերութեան իւրեանց։ Եւ ըստ երից բաժանելով զինքեանըս, ըստ ամին երիս՝ և երիս այլ 'ի միւսում ամի, մինչև ցհինգ շրջաբերութիւնքն լինիցին բոլորի, և այս ինչ ոչ երբեք ոչ պակասեսցէ ըստ զօրութեան։ Եւ որ ամենեկին ոչ ինչ կտակ գրելով մեռանի մանկունք իսկ թողեալ կարօտացեալք գաւառապետի, այսոցիկ նոցունց օրինացս պիտոյից մանկունք նորա հաղորդիցին։

Ապա եթէ մանկունք մնացուցանէ որ՝ յանկարծակի հանդիպման պատահելով, ներողութիւն ունիցի դնողին օրինացն եթէ զերիցն իւրից առ երկու դիտելով՝ զաւանդումն զստերացն արասցէ ըստ ազգին մերձաւորութեան և ըստ վիճակին փրկութեան։ Եւ զերրորդն՝ որպէս և հայրն խորհեսցի, յամենայն քաղաքացեացն հայելով սովորութեամբ իսկ և յե-

դանակօք զպատշաճաւորն 'ի սոցանէ իսկ որդի և այր
գող դստերն, և զայս Թողուցու վասն անհնարին զգու-
շութեան: Օրէն այսուհետեւ զօրաւոր այս ինչ կաց-
ցէ յաղաքս այսոցիկ:

Ապա եթէ որ ոչ դնէ կտակ՝ դստերս մնացուցա-
նէ, և մեռելոյն եղբայր հոմահայր, և կամ առանց
վիճակի հոմամարք՝ ունիցի զգուստրն և զվիճակն՝
վախճանելով: Ապա եթէ ոչ այլ եղբօր որդի այս-
պէս, եթէ հասակաւ ըստ միմեանց իցեն: Ապա
եթէ ոչ և մի 'ի սոցունց, այլ քեռորդի իցէ ըստ
այսոցիկ, և չորրորդ հօրեղբայր, և հինգերորդ սորա
մանուկ, և վեցերորդ հօրքեռ ծնունդ. նոյնպէս ազ-
գըն միշտ գնասցէ ըստ մերձաւորութեան: Ապա
եթէ մանկունս աղջկունս մնացուցանէ 'ի ձեռն եղ-
բարց իսկ եղբօրորդեաց 'ի վեր ելանելով, յառաջա-
գոյն զարուացն՝ և յետոյ զիգիցն միով սեռիւ, և
զհարսանեացն ժամանակին չափաւորութիւնն իսկ
և անչափութիւնն դատաւորն իսկ գիտելով դատես-
ցէ՝ մերկ իսկ զարուքն և մերկ մինչև ցպորտս զէգն:
Ապա եթէ ընտանեացն պակասութիւն ազգակցաց
իցէ՝ մինչև ցեղբօրորդեաց իսկ, այսպէս մինչև ցման-
կունս հաւուց, յայլոցն զոր և աղջիկն հանդերձ
գաւառապետօքն հաճեսցի 'ի քաղաքացեացն՝ կա-
մաւոր և ինքն կամաւ իւրով, ժառանգորդ լինիցի
վախճանելոյն, և այր դստեր սորա: Ապա եթէ բա-
զում անգամ բազմաց յորովից տարակուսանս լինիցի
այսպիսեացս, արդեւք իցէ յորժամ 'ի նոյն քաղաքի
տարակուսելով: Արդ աղջիկն աստուստ տեսանի զու-
մրն 'ի բացաքնակութիւն արձակեալ, և իցէ ըստ
հաճոյից սորա, ժառանգորդ այնոքիկ լինիցի ընչից
հօր սորա, եթէ ազգական իսկ իցէ ըստ կարի՝ ըստ
կարգի օրինացն առ վիճակն հասցէ, Ապա եթէ
յարտաբոյ 'ի սեռէն յայնմանէ որ 'ի քաղաքին իցեն,
արտաբոյ ազգակցացն իշխան իցէ ըստ գաւառապե-
տացն և աղջկանն կատարելոյն հաճոյութեանն ամուս-
նանալ, և զվիճակն վերստին 'ի տուն եկեալ առցէ:

Զայն զոր կտակ ոչ իցէ գրեալ, և առանց զաւա-
կաց արուաց իսկ և իգաց ամենեւին, որ և կտակ

ոչ գրեալ վախճանիցի. իսկ յաղագս այսորիկ իրս ըստ յառաջագունին ունիցի օրինի. և էգ իսկ և արու իբրու արենակիցք եկեացեն յազգէն յանապատացեալ յիւրաքանչիւրում ժամու տունն՝ յորոց վիճակըն էր. Լինիցի տիրապէս նախ քոյր, իսկ երկրորդ՝ դուստր եղբօր, և երրորդ՝ դուստր քեռ. չորրորդ՝ հօր քոյր, և հինգերորդ՝ հօր եղբօր դուստր. և վեցերորդ՝ հօր քեռ. դեռ եւս իցէ աղջիկ՝ բնակեցուցանել զսոսա հանդերձ այնոցիկ որ ըստ մերձաւորութեան և ըստ իրաւանց, որպէս յառաջագոյն օրինադրեցաք:

Մի արդ զանխլեսցի այսպիսի օրինացս 'ի մէնջ ծանրութիւնս. իբրու զի դժուարին է՝ յորժամ հրամայէ այնմիկ որ վախճանեալ իցէ՝ ըստ ազգի ընտանոյն առնուլ կին զմնացեալ դուստր սորա, և նմա ոչ [ծուի պատշաճ՝ դիտելով զոր ինչ մարդկան բիւրինք արգելք լինիցին այսպիսի հրամանացս, ոչ կամելով ուրուք սոցա հետեւել, նախյօժարելով բազում կիրս կրեալ՝ քան ե[ծ]է զայս ինչ առնել, յորժամ իցեն կամ մարմնոց հիւանդութիւնք և կորութիւնք և կամ մտաց՝ առ ոմանս յայնցանէ որ հրամայեն կինս առնուլ կամ արանց լինել: Բայց այսոցիկ ոչ ինչ փոյթ առնել [ծուիցի [ծեր]ս օրինադրին զոմանս՝ ոչ ուղղապէս կարծելով: Իցէ այսուհետեւ ասացեալ վասրն օրինադրին գրէ [ծէ վասն օրինադրելոյն՝ իբրու հասարակաց նախերգան ներութիւն իսկ առ օրինադրին ունել, որպէս պատշաճն էր հրամայելոցն: Զի հասարակաց իրողութեանց փոյթ առնել՝ ոչ երբեք կարացէ մատակարարել համանգամայն և զառանձին յիւրաքանչիւրում պատահեալ հանդիպմունքն: Ներութիւն իցէ իսկ և օրինադրելոյն՝ իբրու զօրինադրողին է, յորժամ իրաւապէս ոչ կարեն զհրամանս կատարել, զոր ինչ ոչ ճանաչելով հրամայէ:

Կդիկնիաս. Եւ զինչ որ արդ, մի սիրելի, առնելով առ այսպիսիս արդեւք չափաւոր իցէ:

Պդատուն. Ողբողք, մի Կլինիա, այսպիսի օրինացըս և օրինադրելոցս ընտրել հարկ է:

Կդիկնիաս. Ո՛րպէս ասեա:

Պղատուն. Է յորժամ փարթամ հօր որդիք պա-
տահելով՝ զքեռ իւրոյ կամ հօր եղբօր դուստր առ-
նուլ ոչ կամիցի՝ փափկացեալ և առ մեծագոյն ամուս-
նութիւն ունելով զմիտսն: Է յորժամ և մեծագոյն
վիշտօ օրինադրին գործելով՝ անհաւանել թերևս
հարկեսցի օրինադրին, մոլական ամուսնութիւնս հար-
կելով առնել, և կամ չարաչար մարմնոց կամ ան-
ձանց այլ հանդիպմունս՝ զոր ստանալով անկենդան
կացցէ կեանս: Արդ այժմիկ բանս մեզ յաղագս այ-
սոցիկ այս ինչ օրէնք կացցեն: Եթէ ոմանք ար-
դեւք յաղագս կտակի ամբաստանք լինիցին հաստա-
տեալ օրինաց, յաղագս այլոց ոմանց որ և իցեն, և
յաղագս ամուսնութեանց, և կամ սակայն ևս կեն-
դանի գօրով օրինադրին և ոչ երբեք հարկել այս-
պէս գործել, ոչ կին առնուլ և ոչ առն լինել, զայժ-
միկ հարկեալքս զերկաքանչիւրքս գործել: Բայց այն
որ ՚ի յրնտանեացն՝ եթէ այր և եթէ կին, գուռառա-
պետ գօրով ոչ ողորդք իսկ և հարք, զհնգետա-
սանքն յօրինապահացն թողուլ յորք մանկանցն կամ
յորք աղջկանցն առ ՚ի յօրինադրէն առ սոցա հա-
սանելով հանդիպեսցին, այնոքիկ որ յաղագս ումե-
մըն այսպիսեացս յերկբայութիւն ունիցին տիրա-
պէս կատարելով զսոցունց աւանդութիւն: Ապօթէ
ումեմն մեծագոյն զօրութիւն իցէ, վերադրիցեն
օրինապահացն՝ ընտրեալ դատաւորացն հանդիսարանն ՚ի
ներքս ածել զսոսա, և հանդէս դնել յաղագս երկբայ-
ութեանցն. և այնմ որ պարտի առ ՚ի յօրինադրէն՝
պարսաւ և նախատինս կացցէ բազում ընչից, այնմ
որ միտք ստացեալ իցէ՝ տուրժ ծանրագոյն:

Այժմ արդ որք մանկանցն իբրու երկրորդ ծնունդ
լինիցի յետ առաջնոյն: Իսկ իւրաքանչիւրոց ասա-
ցան սնունդք և խրատք. յետ երկրորդին՝ թափուր
ի հարցն լինելով սոցա, հնարիլ պարտ է թէ զինչ
յեղանակաւ որբութեանն հանդիպումն որքք եղե-
լոյն նուազագոյն լինիցի, ողորմութիւն ունելով սոցա
առ այնպիսի հանդիպումն: Նախ իսկ ասացուք՝ սո-
ցա զօրինապահսն փոխանակ ծնողացն հարք ոչ վատ-
թարագոյնք. քանզի և յիւրաքանչիւրում ամի՛ իբ-

րու իւրոցն փոյթ առնել հրամայեմք բարեկարգութեամբ։ Այսոքիկ յազազս նոցունց մննդեան որոքոցն նախերգելով և գաւառապետացն։

Քանզի 'ի ժամանակի ուրուք երեւիմք զառաջին սըն պատմելով բանս, իբրու զի վախճանելոյն հոգիք զօրութիւն ինչ ունին. վախճանեալք՝ ըստ ուրում մարդկան իրողութեանցս փոյթ առնեն։ Եւ այսոքիկ ճշմարիտ են. սակայն յերկայնիւ պարունակեալ են բանիւք։ Բայց հաւատալ յայլոց համբաւաց պարտ է առ այսոքիկ այսպէս, բազմաց յոյժ և նախնեաց գոլով. և հաւատալ իսկ օրինադրացն՝ այսոքիկ ունել այսպէս, եթէ ոչ ամենեւին անզգամք երեւեսցին։ Եւ այսոքիկ այսպէս են ըստ բընութեան, նախ իսկ 'ի վերայ նոցա աստուածոցն երկիցեն, յայնցանէ որ որոքոցն աւերածոյն ունին զգայութիւն. և ապա 'ի ննջեցելոցն հոգոյն, առ որոց բնութեան գոյ՝ զծնունդս իւրեանց մատակարարել զանազանապէս, և այնոցիկ որ անարգեն՝ դժուարինք. և տակաւին և պատուօք մեծագունիւք։ Ուր քաղաք իսկ իցէ քաջօրէն և բարեբաստք սոքա մանկունք՝ նման կանանցն պատուասիրելով կեցցեն հեշտութեամբ. զոր ինչ առ այսոքիկ են՝ երազ իսկ տեսանիցեն և լուիցեն երազ, և այնոցիկ որ արգարագոյնք են առ այսոցիկ դաւանողք իցեն. և ատեսցեն մանաւանդ զայնոքիկ որ յորբս և յանպաշտօնս ամբարհաւաճութեամբ զանարգանս առնեն. պահուստ մեծագոյն վարկանելով և սրբազանագոյն։ Որոց գաւառապետք և իշխան ամենեցուն պարտ է որ միտք սուղ ինչ ստացեալ իցեն, նայել և զգուշանալ յազազս մննդեան խրատու որոքոց, իբրու մասունս ինչ հաւաքելով բերել ինքեամբ իսկ, և այնոքիւք որ ինչ իւրն են. ըստ ամենայն զօրութեան ամենեւին սոցունց առնել երախտիս։

Արդ որ հաւանեցի բանիւս որ նախ քան զօրէնրս, և ոչ ինչ առ որբս ամբարհաւաճի, ոչ փորձս առչէ հաստատապէս առ այնոցիկ օրինադրին բարկութեանն։ Իսկ որ անհաւանն իցէ և զոմն 'ի հօրէ և 'ի մօրէ միայնացեալ անիրաւէ, կրկին հա.

տուսցէ զամենայն փնաս: Նոյնպէս և այն որ անի-
րաւէ զայնոքիկ որ մի ոք ունի 'ի ծնողացն, չար
կոչեսցի: Եւ զայլ օրինադրութիւն գաւառապետացն
իսկ՝ որ առ որքան, և իշխանացն առ փոյթն գա-
ւառապետացն. եթէ յարացոյց իսկ մննդեան ման-
կանց յազատաց ինքեանք ստացեալ են մնուցանելով
զիւրեանցն, և զրնչից իւրոց փոյթ առնելով և տա-
կաւին յօրէնս յաղագս սոցունց չափաւորս բաժա-
նեալս ունին, ունէր ինչ թերևս համեմատութիւն
զգաստապետականս յինչ օրէնս յատկապէս գոյով
զանազանելով դնել, յոյժ պաճուճելով յատուկ
խոկմամբ զորքոցն կենցաղն, քան եթէ զայնոսիկ
որ որք ոչ են: Բայց այժմ՝ առ ամենայն այսպիսիս
ոչ յոյժ տարբերութիւն առ մեզ՝ որբութիւն ստա-
ցեալ հայր օրինականին. այլ պատուօք և անարգա-
նօք համանգամայն փութով ինչ ոչ և միով Դուիք հա-
ւասարիւ սիրէ: Վասն որոյ առ այսոքիկ զօրինադրու-
թիւնն որ յաղագս որբոց, մեծութարեւով իսկ և
սպառնալով օրէնքն փութայ: Եւ տակաւին սպառ-
նալիս ինչ այսպիսի մանաւանդ 'ի ժամու իցէ: Որ
արուի և կամ իգի թերևս գաւառապետ լիցի, և
յօրինադրացն որ գաւառապետի պահապան կարգի,
փոյթ արասցէ զի ոչ վատթարագոյն սիրիցէ քան
զիւր մանկունս զայն իսկ որ որբութեան բախտի
հանդիպեալ իցէ, և ոչ քան զիւրմն զսոցունց ելոյն
ինչ անվթարագոյն մատակարարիցէ, այլ լաւագոյն
քան զիւրմն ըստ յօժարութեան: Արդ զայս ինչ
զօրէնս ունելով, յաղագս որբոցն ամենայն ոք լիցի
գաւառապետ: Ապ'եթէ այլաբար ոք առ այսոցիկ
գործիցէ քան զայսմիկ օրէնս, իշխանն իսկ տուժի-
ցէ զգաւառապետն, և գաւառապետն՝ զիշխանն,
ընտրեալ դատաւորացն հանդիսարանն՝ տուրժս կլրկ-
նապատիկս: Ապա եթէ գաւառապետ ծուղալ և
կամ չար ինչ գործել թուիցի ընտանեացն, և կամ
այլոյ ուրուք 'ի քաղաքացեացն, 'ի նոյն հանդիսա-
րանս ածցի, և զօր ինչ պարտական իցէ՝ չորեքկին
հատուսցէ, և լինիցի կէսն իսկ մանկանն, և կէսն դա-
տողին հանդիսին: Եւ համանգամայն 'ի հասակ հա-

սանեւոյն ուրուք որբոցն, եթէ վարկանի ոչ բարեւք
գաւառապետիւ, մինչեւ ցհնգից ամաց հասանելով
գաւառապետութեանն՝ հանդիպեսցի դադարման, և
դատի յաղաքս այսորիկ: Ապա եթէ պարտապան
ոք իցէ 'ի գաւառապետացն՝ հանդիսարանն առնէ
զընտրութիւնն, զոր ինչ պարտ է սորա կրեւ
կամ հատուցանել: Եւ եթէ ոք յիշխանացն ծու-
լութեամբ թուեցեալ չար ինչ առնել որբոցն երե-
ւեսցի, զոր ինչ պարտ է սորա կրեւ կամ հատուցա-
նել մանկանն, որպէս դատարանն արասցէ զընտրու-
թիւնն: Ապա եթէ անիրաւութեամբ առ պատու
հասան՝ յիշխանութենէն օրինապահացն 'ի բաց
կացցէ, և առ հասարակ քաղաքն այլ օրինապահ
փոխանակ սորա հաստատեսցէ գաւառին և քա-
ղաքին:

Եւ տարբերութիւնք իսկ հարց առ մանկունս իւ-
րեանց լինիցին, և մանկանցն առ ծնողս իւրեանց
մեծագոյնս քան զորս պարտն է ուրուք. հարքն իսկ
վարկանին արդեւք պարտ գոլ օրինադրին օրինա-
դրել՝ որդի ըստ օրինացն ոչ իս գոլ, և որդիք իսկ զհա-
րըս իւրեանց 'ի ձեռն հիւանդութեան կամ ծերու-
թեան չարաչար տրամադրեալս՝ պատշաճ գոլ իբրու
զանխոհեմս գրել: Բայց այսոքիկ ճշմարտապէս առ
ամենեւին չարեաց մարդկան վարս սովորեալ են լի-
նել քանզի կիսոցն չարք ելով՝ իբրու հօրն ոչ գո-
լով չար, և որդոյն հակառակ գոլ, ոչ լինիցին հանդիպ-
մունք՝ ծնունդք այսչափ թշնամութեան: Արդ այ-
լում իսկ քաղաքավարութեան, մանուկ առ 'ի հօրէ
բացասացեալ՝ 'ի հարկէ ոչ իցէ անքաղաք. բայց
այսմիկ որոյ այս ինչ իցեն օրինադրութիւնք՝ հար-
կաւորապէս ունի յայլում վայրի անհօր մանկանն
արտաքնակին. քանզի առ քառասնիցն և հինգ հա-
զարաց տունցն ոչ գոյ մի յաւելլուլ: Վասն որոյ պարտ
է այնմ որ այսոցիկ հաւանեսցի իրաւամբ՝ ոչ 'ի ձե-
ռն հօր միայն, այլ 'ի ձեռն ամենայն ազգի հրա-
ժարիւ, և պարտ է առնել յաղաքս այսոցիկ ըստ օրի-
նի ումեմն այսպէս՝ ըստ որում և հասցէ ցատումն՝ ոչ
ամն բարեբախտ, եթէ իրաւամբք, և եթէ ոչ իրա-

ւամբք, զոր ծնեալ իսկ է և մնուցեալ զսա ցանկա-
լի՝ բացափոխեալ յիւրոց ազգակցութենէ, ոչ վայ-
րապար այսպէս և ոչ վաղվաղակի պարտ իցէ զայս
գործել. այլ պարտ է ժողովել զազգականսն իւր
մինչև ցհօր եղբօր որդւոց՝ և մօր եղբօր որդւոց և
ծննդոցն սոցունց, և առ սոքօք ջատագով լինիցի
զայնմանէ, ուսուցանելով իբրու արժանի է ամենե-
ցուն յազգէն ՚ի բաց քարոզել. Տացէ և որդւոյն
նոյնպէս բանս՝ իբրու ոչ է արժանի յայսցանէ ոչ
ինչ կրել. և եթէ հաւանեցուսցէ հայրն և կամա-
կիցս գտցէ յամենայն ազգակցացն զյուլովագոյն-
սըն քան եթէ զկէսն, բաց ՚ի հօրէն և ՚ի մօրէն
որ ազաղակեն, և որդւոյն որ հալածի, այլոցն որ-
չափ և իցեն կանանց կամ արանցն կատարելագոյնքն.
այսպէս և ըստ այնոցիկ պարտ է հօրն զորդին ա-
պուսել և ՚ի բաց քարոզել՝ և այլաբար ոչ միով իւրք,
այլ զոր ինչ էն. Եւ զարտաքսեալն իսկ զորդին՝ եթէ
կամեսցի որ ՚ի քաղաքացեացն ժառանգ առնել ոչ
իցէ օրէն որ խափանիցի զայս ինչ. քանզի համբա-
կացն բարք՝ բազում փոփոխմունս փոփոխէ, նա
և ըստ ժամանակի այնպէս բնաւորեալ. և զ՚ի
բաց հալածեալն՝ որ իցէ ՚ի ներքոյ տասն ամաց,
զայն կալցին յորդէգրութիւն աճեցելոցն դարմա-
նողքն. այնոցիկ որ ՚ի բացաբնակութիւն գնալոց են՝
փոյթ արասցեն սոցունց, իբրու զի հաղորդ իցեն նոյն
բացաբնակութեանդ ըստ պատշաճի:

Եթէ ցաւս ինչ կամ ծերութիւն, և կամ յեղա-
նակաց դժուարութիւն և կամ ամենայն ՚ի միասին
առանց խոհեմութեան զօր գործիցէ առաւելապէս
քան զբազումս և յայլոցն զանխի, բաց յայնցանէ
որ կենցաղակիցք են սորա, և ապականող լինիցի այն-
պիսին տանն՝ գոյով իւրոցն ընչից, և որդին տարա-
կուսի և դանդաղի զանխոհեմութենէն հօրն ամ-
բաստանել հանդէս, օրէնք սմա այս ինչ իցէ. Նախ
առ երիցագոյնսն օրինապահացն հասանելով՝ պատ-
մել զհօրն պատահումն. և սոքա տեսանելով բաւա-
կանապէս և ՚ի միասին խորհեցին, լինիցին գրեցելուձն
վկայք համանգամայն և հանդիսակիցք. և որ պարտա-

պան իցէ այնպիսի պատճառին՝ յայնմ հետէ յամենայն
ժամանակի ապախտ իցէ. և յիւրոցն ընչից ոչ փո.
քըր ինչ կարասցէ տրամադրել, այլ իբրու մանուկ
ընակեսցէ առ մնացեալ կենցաղումն:

Եւ եթէ այր կամ կին ոչ ՚ի միասին պատշաճին՝ յե-
ղանակաց թշուառականութեամբ վարելով, տասն
արանց յօրինապահացն պարտ է միշտ դարմանել ըզ-
սոսա, յայնցանէ որ ՚ի միջակացն են. նոյնպէս և տա-
սըն կանանց՝ յայնցանէ որ ՚ի վերայ ամուսնու-
թեանցն են. և եթէ կարասցեն ՚ի միասին հաշ-
տեցուցանել, այս ինչ իցէ հաստատուն: Ապա եթէ
հոգիքն սոցա յուժգնապէս ալէկոծիցին ցասմամբ,
խնդրելով ըստ զօրութեան՝ որք իւրաքանչիւրոց սո-
ցունց յարմարին. և վայելչագոյն է զայսպիսիս ոչ
հեզագունիւք բարեօք վարելով, խորագոյնք իսկ սո-
ցունց՝ և հեզագոյնք յեղանակաց սովորութիւնք և
օրինակիցք, և ջանալ սոցունց յարմարել: Եւ որչափ
թերևս անզաւակ ՚ի սոցանէ և սակաւազաւակ գո-
լով տարբերին՝ ՚ի սակս մանկանց զուգաբնակու-
թիւն առնել. իսկ որչափ բազում մանկանց ելով,
՚ի սակս շարամբձութեանն և մատակարարութեանն
միմեանց՝ զբաժանումն իսկ և զմիասին լծակցութեանն
առնել պարտ է:

Եւ եթէ վախճանեսցի կին որ մնացուցանելով ման-
կունք էգք և արուք, բաղախոհական թերևս իցէ
եղեալ օրէն և ոչ հարկիւ՝ մնուցանել զմանկունսն
որ իցեն՝ մօրու սորա ածելով: Եւ ոչ ելով մանկանց՝
՚ի հարկէ ամուսնանալ մինչև ծնցի մանկունս բա-
ւակոսն տանն իսկ և քաղաքին. ապա եթէ այ-
րին մեռանիցի մանկունս թողեալ, մայրն մանկան-
ցըն սորա մնալով մնուցանէ: Ապ'եթէ երիտասարդ
թուիցի գոլ քան զոր պատշաճն է առ կենդանու-
թեանն՝ և ողջ գոլով առանց առն, որ պատշաճաւոր-
քըն են սորա՝ խորհելով որ ՚ի վերայ ամուսնու-
թեանցն են, զթուեցեալն սոցունց և ասացեալն
կանանց յաղաքս այսորիկ արասցեն: Ապա եթէ
մանկանց կարօտացեալք իցեն, և ՚ի սակս մանկանց

բաւականութիւն՝ մանկանց ստուգագոյն՝ արու և էգ իցէ օրինօք։

Բայց յորժամ խոստովանեսցի լեալն արարելոցն ծնունդ գոլ, կարօտանայ և ընտրութեամբ թէ ո՞ ուրուք ծնիցելոյն գոլ պարտ է։ Աղախին իսկ եթէ ընդ ծառայի խառնեալ, և կամ ընդ ազատի կամ ընդ ազատելոյ՝ ի ծառայութենէ, առանց ամենայն պատճառի՝ աղախինն տեառն իցէ ծնեալն։ Ապա եթէ ազատ կին ընդ ծառայի խառնեսցի՝ տեառն իցէ ծնեալն։ Ապա եթէ այր յաղախնէ իւրմէ կամ կին ի ծառայէ իւրմէ, և իցէ այս ինչ երեւելի, զկնու ջըն իսկ զաղախնայն յայլում գաւառի արտալա, ծին հանդերձ հարբն, և զառն՝ օրինապահքն հանդերձ ծնեալ կնոջն։

Եւ առ ծնողս ծուլալ ոչ աստուած և ոչ մարդ միտս ունելով՝ խորհրդակից արդեւք լինիցի երբեք։ Ոչ և մի ոք և ոչ միոյ ուրուք խորհել պարտ է յաղագս հաճութեան աստուածոցն. և այսպիսի նախերգան լի նելով առ ծնողացն պատիւսն և անարգութիւնսն շարադասել ուղղապէս։ Որէնք առ աստուածսն նախնիք կան առ ամենեցուն երկակի։ Զի զոմանս յաստուածոցն հաւաստի տեսանելով՝ հաւաստի պատուեմք. և զոմանց պատկերս առնելով ցնծամք առ սոքօք. և մանաւանդ անշունչս գոլով զայսոսիկ՝ զայնօքիկ վարկանիմք զներանձինքն աստուածքն, բազում վասն այսօրիկ բարեմտութիւն և շնորհ ունել։ Արդ որում հայր և մայր, և կամ սոցունց հարք և մարդ ի տուն կան անկեալք տարակուսելով ծելութեամբ, մի ոք ոչ և մի տրամախոհիցի երբեք՝ պատկեր սմա այսպիսին վերակացու տան հաստատեալ առ բնակութիւն ունելով մանաւանդ տիրապէս իցէ՝ եթէ ըստ յեղանակ իսկ և ուղղապէս զսա ստացողն հաճեցուցէ։

Կղիկնիաւս. Զի՞նչ արդ զուղղութիւնն գոլ ասես։

1 Յոյնն ունի, իսկ եթէ չգուցէ նորա որդի ի վախճանեալ առնէն՝ ամուսնացի միւսանգամ։

Պղատուն. Ես իսկ ասեմ. զի և արժանի է արդ, ու սիրելիք, լսել զայսպիսիս:

Կդիկիսաւ. Ասա միայն:

Պղատուն. Զիշիպոս՝ ասեմք եթէ անարգեալ մաղթեաց բարկութեամբ վասն զաւակաց իւրոց, զոր և ամենայն ոք երգէ, և կատարեալպէս լսելի եղև առ ՚ի յաստուածոցն: Եւ վասն թապաւորութեանն թեբայեցոց՝ որդիքն որ անարգեցին զսա անօրէնութեամբն առ կնոջ սորա, զմիմեանս սպանանեն. և Մինատուոռս զԱրմաւ որդին իւր անիծեալ ցասմամբ և զիպպոլիդոս². Թերևս և միւս զայլ բիւրինս բազումս՝ որոց եղև հաւաստի լսողք գոլ ծնողաց վասն զաւակաց զաստուածան. քանզի փնասակար է հեծութիւն ծնողացն որդւոց՝ իբրու ոչ այլ և մի ինչ այլոց իրաւագոյն: Արդ մի ոք անարգելով զանազանապէս հօր և մօր առ ՚ի մանկանց՝ լսող լինել ըղձից սոցա զաստուած վարկանիցի ըստ բնութեան, այլ պատուելով արդեւք և բերկրելով յոյժ. և վասն այսորիկ մաղթանօք պաղատանս մա՛տուցանելով յաղաքս մանկանց՝ աղաչելով զաստուածսն լուիցեն սմա, ոչ արդեւք զայսպիսիս լսել և ահաւասիկ հաւասարապէս մեզ հատուցանել զսոսա վարկցութ: Այլ ոչ երբեք արդարք կարծիցես գոլ և բարիք զոր ասեմք, ոչ գոլ վայելուչ զայսոսիկ աստուածոցն:

Կդիկիսաւ. Յոյժ իրաւացի:

Պղատուն. Ոչ ապաքէն խորհեսցուք, որպէս փոքր մի յառաջագոյն ասացաք, իբրու ոչ ինչ առ աստուածան սպտուականագոյն պատկերս տացուք թերևս՝ քան զհայր և զնախահայր և զմարս տարակուսեալս ծերութեամբ, զնոյն զօրութիւնն ունելով՝ զոր յորժամ ուրախացուցէ ոք պատուօք՝ սխրասցի աստուած: Քանզի սքանչելի ինչ ստացուած է մեզ նախածնացն զանազանապէս քան զան-

¹ Յօրինակին՝ Զ. դիպոստ, ուղղեցաք ըստ բնագրին:

² Յոյն. Αμυντορά τε φρονικί, τῶν εαυτῶν ἐπαρᾶντι παιδιδυσμα-
θέντα, καὶ Ἰππολύτω Θησέα.

շունչս: Քանզի այսոքիկ առ 'ի մէնջ զպատիւ գտաւ. ներով իբրու հոգեորս՝ յիւրաքանչիւրում ժամու հանդերձ մեւք մաղթէ, և անպատուելով՝ զներհակսըն առնէ. իսկ այն ոչ և զմի: Վասն որոյ եթէ ուղղապէս որ հօր և նախահօր և ամենեցուն այսպիսեացօ պատուելով փոյթ արասցէ, ամենեցուն առ աստուածային սիրելութեան մասն տիրապէս պատուականագոյն պատկեր ստացեալ:

Կդիմիաւ. Գեղեցկապէս ասացեր:

Պղաւտուն. Արդ ամենայն որ միտս ունիցի՝ երկնչի և պատուէ, զմաղթանս ծնողացն գիտելով առ բազմաց բազում անգամ կատարեալս: Այսոցիկ արդայսպէս կարգեցելոց, բարեաց իբրու առ ձեռն շահինչ՝ և կամ պտուղ քաղցրաճաշակ առ գնացս ճանապարհի են նախածինք ծերացեալք կելով մինչև ցլերջին կենցաղն. և եթէ ներագոյն գնացեն տակաւին փափաքելիք են, այլ չարեացն մանաւանդ յոյժ ահագինք են: Արդ ամենայն որ ամենայն պատուօք պատուիցէ այսուիկ որ առ օրէնսն են զծնողսն՝ այժմիկ ասացեալ բանիցս հաւանելով:

Ապա եթէ որ ըմբռնեալ է 'ի ձեռն անբարբառ համբաւի, և անլուր լինիցի այսպիսի յառաջաբանիցս, օրէն այս ինչ 'ի վերայ սոցա ուղղապէս կալով թերևս իցէ: Եթէ որ յայսմիկ քաղաքի առ ծնողս ծուլութիւն ունիցի յոր ինչ պատշաճն է, և ոչ քան զուստերայն և ամենայն ծննդոց իւրոց և անձին իւրոյ մեծապէս առ ամենայն ինչ յորդորեալ իցէ առ 'ի ընդ գկամս սոցա, պատմիցէ իսկ որ կրէն այսպիսի ինչ կամ ինքն, և կամ զոմն առաքելով առ յերիս օրինապահացն՝ այնոքիկ որ են երիցագոյնք, և առ երիս իսկ 'ի կանանցն՝ որ զամուսնութիւնսն մատակարարեն: Եւ սոքա փոյթ արասցեն տանջելով զանիրաւսն գանիւք և կապանօք, մինչև ցամաք երեսնից՝ եթէ արք հանդիպին, և եթէ կանայք՝ քառասուն ամաց, յոլովագոյն տանջեսցին նոյն տանջանօք: Ապա եթէ երկարաձգի ժամանակն՝ և ոչ փոխեն սոքա զարամադրութիւնն ծուլութեանն 'ի լաւագոյնսն յաղագս ծնողացն, և չարս ինչ գործի:

ցեն ոմանք ոմանց, 'ի հանդիսարան մուծանելով զսոսա՝ 'ի մի յիւրաքանչիւր քաղաքացեացն՝ այնոցիկ որ ամենեցուն ծերագոյնքն իցեն. և թէ պարտապան իցէ՝ պատուհասիցէ զնա հանդիսարանն, զոր ինչ պարտ է հատուցանել կամ կրել՝ ոչ ինչ առանց ասացուածի թողլով որչափ հնար է մարդոյ կրել կամ հատուցանել: Եւ եթէ անկարող իցէ որ ծուլացեալ 'ի զաւակացն պատմել, որ վերահասու լինիցի յազատացն՝ պատմիցէ յիշխանացն, և չար իցէ կամ քնասու պարտական ամենայն որ որ կամիցի և ոչ գուշակիցէ: Եւ եթէ ծառայ որ որ զայսպիսի ինչ ազգիցէ՝ ազատ իցէ. և եթէ այնոցիկ որ զծուլութիւնն առնեն, և կամ այնոցիկ որ կրեն ծառայիցէ՝ 'ի ձեռն իշխանութեանն ազատ իցէ. ասպեթ է այլ ուրուք 'ի քաղաքացեացն՝ ատեանն զգին սորա հատուցէ ստացողի սորա. և իշխանացն փոյթ իցէ՝ գուցէ անիրաւէ որ զայնպիսին 'ի սակս լուր առնելոյն զայս ինչ:

Իսկ որչափ այլ որ այլում դեղիւք քնաս գործիցէ մահաբերքն 'ի սոցունց՝ յառաջագոյն ասացաւ: Իսկ յաղագս այլ քնասուցն, եթէ որ ըմբելեօք կամ կերակրօք կամ օծանելով կամաւ նախախնամութեամբ քնասիցէ զոր՝ սոցունց ոչ ևս է ասացեալ: Քանզի երկակի գոլով այսպիսի չարաչար դեղատուութեանս ըստ մարդկան սեռի, զյայտնապէս պատմեմք թաքուցանեն: Զմի զոր այժմիկ ասացաք՝ յայտնապէս մարմնօք մարմնոյ չար գործելն ըստ ընութեան է. բայց է որ կախարդութեամբք և թովչութեամբք և ասացեալ կապանօքն հաւանեցուցանէ զայսոսիկ որ համարձակին սոցունց զնոսա գործել որպէս և կարեն. և զոմանս՝ զի 'ի ձեռն այսոցիկ համարձակագոյն գործիցեն՝ կախարդութեամբն քնաս ինչ արասցեն սոցունց: Արդ այսօրիկ և որ ինչ առ սօքօք են ամենայն, ոչ դիւրին եթէ որպէս երբեք բնաւորեալ է գիտել. և ոչ եթէ ծանիցէ՝ հաւանեցուցանելն զայնոսիկ: Հնար է և անձանց մարդկան կասկածանս ունելով առ միմեանս յաղաքը՝ այնպիսեացն՝ ոչ է արժան ձեռնարկութիւնս

առնել առ 'ի հաւանեցուցանել եթէ երբեք տես-
ցեն ուրուք նմանութիւնք ինչ ստեղծեալ կամ առ
դուրս և կամ առ ճանապարհս կամ առ գերեզմա-
նրս ծնողացն իւրեանց, դժուարանալ յաղագս այ-
նոցիկ սովորեալ են, քանզի ոչ ունին հաւաստի աւան-
դութիւն յաղագս սոցա:

Այլ բռնելով երկակի զօրէնսն որ յաղագս դե-
ղատուութեանն, որպէս և ձեռնարկիցէ որ դեղ ինչ
գործել, նախ պարտ իսկ գոլ աղաչել և ողորբել
և խորհրդակից լինել զի մի գործիցէ զայս ինչ. և
ոչ իբրու զմանկունս՝ զբազումս 'ի մարդկանէ արհաւիրս
առնելով երկեցուցանէ. և ոչ զօրինադիրն և զդատաւո-
րն հարկել զի բժշկիցէ զայնպիսի երկիւղս մարդկան.
Իբրու նախ զայն իսկ որ դեղ ինչ գործել ձեռնար-
կութիւնս առնէ՝ ոչ գիտելով եթէ զինչ գործէ զայ-
նոքիկ որ ըստ մարմնոյ են, եթէ ոչ հանդիպի մա-
կացող գոլով բժշկականի. և զայն իսկ որ առ կախար-
դութիւնսն՝ եթէ ոչ դիւթ կամ նշանագիտող գոլ
հանդիպի: Ասացի արդ բան այս ինչ օրէն յաղագս
այսպիսի դեղատուութեանս: Եթէ որ աղանդիցէ
զոր առ փնաս որ ոչ է մահաբեր՝ ոչ իւրն և ոչ մարդ-
կան նորին, այլ չորքոտանեաց, և կամ հոյլից մե-
ղուաց և կամ այլ ինչ փնասիւ և կամ մահաբերաւ,
եթէ բժիշկ հանդիպիցի և պարտապան լիցի այս-
պիսի իրի՝ մահուամբ տուժեացի: Ապա եթէ ռամիկ,
զոր ինչ պարտ է սմա կրել կամ հատուցանել՝ հան-
դիսարանն հրամայիցէ: Ապա եթէ կապանօք և կամ
թովջութեամբ և կամ այլովք այսպիսեօք աղանդիւ
փնասակար լինիցի, եթէ դիւթ իցէ և կամ նշա-
նագիտող՝ մեռցի. ապա եթէ առանց դիւթու-
թեան ելով՝ այլոյ աղանդոյն պարտապան իցէ, որ-
պէս վերագոյն ասացաւ՝ լինիցի և սմա. քանզի յա-
ղագս սորա հանդիսարանն հրամայիցէ զոր ինչ և
թուիցի սմա պարտ գոլ սմա կրել կամ հատու-
ցանել:

Որչափ այլ որ այլոյ ուրուք փնաս արասցէ գողա-
նալով և կամ բռնադատելով, եթէ մեծ ինչ առցէ՝
մեծագոյն զտուրժն կրողին փնասուն հատուցէ:

եթէ փոքր՝ տուրժեսցի փոքրագոյն. և առ ամենայն ինչ այսչափ թերեւս յիւրաքանչիւրում ժամու տուրժիցէ ոք զայլ ոք՝ մինչև բժշկեսցէ զվնասեալն, և պատուհաս իւրաքանչիւր ոք առ իւրաքանչիւրում չար գործոցն հետեւելով ի սակս ողջախոհութեան ընկալեալ: Այն իսկ որ անհմտաբար չար ինչ գործիցէ, այլ ուրուք հաւանելով վասն մանկութեան, և կամ այլ իւրք այսպիսեաւ վարելով՝ թեթեւագոյն կրիցէ: Իսկ այն որ ՚ի ձեռն իւրոյ անխոհեմութեան, կամ վասն ոչ հանդուրժելոյ հեշտութեանց, և կամ ՚ի տրտմութեան երկիւղից զանգիտման, և կամ ցանկութեամբ ինչ կամ մախանօք կամ ցասմամբ, դժուարաբոյժ լինելով կրիցն՝ ծանրագոյն. ոչ ՚ի սակս չարագործութեան հատուցանելով զպատուհասն, քանզի եղեալն՝ անեղ երբեք ոչ իցէ. այլ ՚ի սակս յապառնի ժամանակի, կամ ատելոյ ամենեւին զանիրաւութիւն սմա իսկ և տեսողացն զսա արդարացեալ, և կամ վասն դադարեցուցանելոյ բազում մասունս այսպիսի դիպուածոյս:

Արդ վասն որոյ ամենայնի պարտ է և առ այսպիսիքս ամենայն հայելով օրինացն՝ նմանութեամբ աղեղնաւորի ոչ վատթարագունի՝ ՚ի սակս մեծութեան տանջանացն իւրաքանչիւրոց և ամենեւին արժանեացն. զնոյն ինչ գործելով պաշտօն տալ պարտ է դատաւորին այնմիկ՝ որ օրինադիրն է, յորժամ օրէնքն ինչ յորդորեն զսա՝ հրամայէ զոր պարտ է կրել կամ հատուցանել այնմիկ որ դատեալ իցէ, և օրինադիրն պարտ իցէ որպէս կենդանագրի ենթագրել գործ՝ քրոյ հետևողք: Զոր ինչ և այժմիկ, ով Մեգիլէ և Լլինիա, պարտ է մեզ առնել իբրու գեղեցկագոյն և արիագոյն. զգողացելոցն իսկ և զբռնութեանց ամենեցուն զասացեալ տուրժն որպէս պարտ է լինել մեզ, ասելի է, որպէս և թողացուցանեն մեզ օրինադրեալ աստուածքն՝ և աստուածոցն մանկունքն:

Եթէ դե խելագարութեամբ մոլորեալ իցէ, ոչ շրջի յայտնապէս ՚ի քաղաքին, այլ ընտանիքն իւրաքանչիւրոցն առ տունսն պահիցեն զսոսա որով և

գիտասցեն յեղանակաւ, և կամ տուրժա հատուցեն: Իսկ որ 'ի մեծագունէ գնոյ՝ դրամս հարիւր, թէ զծառայ իսկ և կամ զազատ անտես արասցէ. և որ յերկրորդ գնոյն է՝ 'ի հնգիցն զչորս մասունսն մնասին, և զերիսն՝ երրորդն, և զերկուսն՝ չորրորդն: Արդ մոլին իսկ բազումք՝ բազում յեղանակաւ, զոր այժմիկ իսկ ասացաք, 'ի ձեռն հիւանդութեանց: Բայց են և որք 'ի ձեռն ցասման չար բնութեամբ միանգամայն և սննդեամբ լինելով, որք և փոքրութենամուծեանն լինելով՝ բազում ձայնս արձակեն չարաչար զմիմեանս հայհոյելով, ասեն բանս՝ զոր ոչ վայել է քաջօրինաց քաղաքի լինել ոչ երբեք ոչ և միով իւրք մի: Արդ յաղագս ոգելոյ զչար՝ այս իցէ օրէն առ ամենեւեան: Մի՞ դք ասասցէ չար, ոչ և միոյ ուրուք. և որ երկբայութիւն ունիցի՝ բանիւք ինչ այլ դք այլոյ ուրուք ուսուցէ, և նախ ինքն իմասցի զայնոսիկ որ երկբայողն իցէ, և զպատա. հեալսն 'ի բաց կալով յամենայն ոգելոյ զչարն, քան զի 'ի հայհոյելոյն զմիմեանս անիծիւք, և 'ի ձեռն գորշելի անուանց հասուցանելոյն յիգական համբաւս միմեանց, նախ իսկ 'ի բանից թեթեալդն. իրի՞ գործով ատելութիւնք իսկ և թշնամութիւնք ծանրագոյնք լինիցի: Քանզի ապաշնորհ իրի ցասմամբ շնորհելով ասացողն՝ լցուցանէ բարկութեամբ և չարութեամբ յագեցուցանէ, որչափ 'ի ձեռն խրատու երբեմն հանդարտեալն էր՝ դաբձեալ վայրենի բարօք հոգւոյն առ այսպիսի ինչ՝ գազանացեալ դժ. խակենդան լինիցի՝ զգառն շնորհսն ցասմանն ընդունելով:

Այսպէս արդ սովորեալ են ամենեքեան յետ վի. ճաբանութեանն ստէպ ելանել առ այսպիսիսս վասըն ծիծաղելի ինչ բարբառոյ յաղագս ներհակին. զոր սովորեալ դք՝ ոչ ևս երբեք առաքինի յեղանակին, ամենևին սխալեալ խոտորի՝ բան եթէ զմեծա. խոհեմութեան զբազում մասունսն կորուսանէ: Արդ 'ի սակս այսոցիկ 'ի տաճարի իսկ ամենևինմք մի՞ դք այսպիսի ինչ բարբառիցի ոչ երբեք ոչ մի ինչ. և ոչ առ ոմա նրս հանդիսակատար զոհիւք, և ոչ առ նահատա.

կութեանց և ոչ 'ի վաճառի և ոչ 'ի հանդիսարանի, և ոչ առ հասարակաց ժողով և ոչ միոյ իսկ. այլ տանջեսցէ որ սոցունց իշխանն է՝ զիւրաքանչիւր որ 'ի սոցանէ առանց բամբասանաց. և կամ ոչ երբեք յաղագս արիութեանց վիճաբանեսցի՝ իբրու օրի. նաց ոչ մատակարարող, և ոչ արարող հրամայեացն 'ի ձեռն օրինացն. Ապա եթէ որ առ այլ տեղիս անարգանս սկսանելով և կամ վանելով զայլ որ զոր և իցէ՝ ոչ 'ի բաց կացցէ յայնպիսի բանիցն, որ հանդիպեսցի երիցագոյն գոլով՝ օրինօքն բանիւք զսա վանիցէ խափանելով, և զայնոսիկ որք զայլում չարիս պատուասիրեալք լինին և կամ պարտապան՝ լինիցի 'ի կարգեալ տուրժն:

Ասացուք արդ այժմիկ իբրու որ ընդ անարգանս շարամանիցեն՝ առանց ծիծաղելի ինչ խնդրելոյ ասել՝ ոչ կարողն է վարիլ բանիւքն, և զայս ինչ բամբալ՝ սեմք՝ յորժամ և ցասմամբ լինիցի, Բայց զինչ. արդ զկատակերգողացն յօժարութիւնն ծիծաղելի ինչ առ մարդիկ ասելոյն, զոր և ընդունիմք թերևս եթէ առանց ցասման զայսպիսիս մեզ զքաղաքացիսն կատակերգելով ձեռնարկութիւն առնել ասելոյն, և կամ երկակի կարծեսցուք զխաղալն և զոչ խաղալն. և խաղալով իսկ ներեսցո՞ւք յաղագս ասելոյ ինչ ծաղրական առանց ցասման. իսկ շարադասելով հանդերձ ցասմամբ, որպէս ասացաք՝ ոչ իցէ պարտ և ոչ միոյ ուրուք. զայս ինչ արդ ոչ և միով իւրք վերագրելի է որում պարտ իցէ, և ոչ զայս ինչ, արդ օրինադրեսցուք: Արդ քերթողի կատակերգութեան, և կամ ոմանց մեծավերջ տաղից, և կամ երաժշտից երգոյ՝ ոչ իցէ պարտ ոչ բանիւ և ոչ պատկերաւ և ոչ ցասմամբ ինչ և առանց ցասման ոչ և միով իւրք զոչ և մի որ 'ի քաղաքացեացն կատակերգել: Ապա եթէ որ անհաւան լինիցի, զառաջնորդքն սոցա արտալածել 'ի գաւառէն յաւուրն յայնմիկ, և կամ տուրժել երեք մնասիւք առ տաճարաւն աստուծոյն ուրոյ և նահատակութիւնն իցէ: Եւ այնոցիկ որք ասացան յառաջագոյն իշխանութիւն գոլ յաղագս առնելոյն առ միմեանս սոցունց առանց ցասման իսկ հանդերձ

խաղալեօք պարտ իցէ. իսկ փութով համանգամայն սրտմտելոց՝ պարտ ոչ իցէ այսուիկ: Արդ քննութիւն հրամայիցի բոլոր խրատուն փոյթ արարողին համբա-կացն. և զոր ինչ ևս դատ արասցէ, բերեալ յանդիման՝ պարտ է այնմիկ որ արարեալ իցէ, և որոյ պատասխանի տացէ, ոչ ինքն ցուցցէ ոչ և միոյ ու-րուք և ոչ զայլ ոք ծառայ և կամ զազատ երեւեսցի երբեք ուսուցեալ, և կամ չար գոլով կարծեսցի և անհաւան օրինացն:

Եղկելի արդ է ոչ որ քաղցնու, և կամ այսպիսի այլ ինչ կրէ, այլ որ ողջախոհ գոլով, և կամ այլ ինչ առաքինութիւն և կամ զմասն սորա ունելով, եթէ դիպուած ինչ անրդձալի առ այսօրիւք ստասցի: Վա-սըն որոյ սքանչելի արդեւք լինիցի՝ եթէ այսպիսի գոլով ամենեին ծուլասցի իբրու վերջին հասանել աղքատութիւն, եթէ ծառայ իցէ և եթէ ազատ, ՚ի բնակեալ իսկ և ՚ի չափաւոր քաղաքավարութեան և ՚ի քաղաքի: Վասն որոյ օրինադրին պարտ է դնել օրէն զգուշագոյն այսպիսեացս զայսպիսի ինչ. Աղ-քատ մի՛ ոք ՚ի քաղաքիս մերում լինիցի: Այսպիսի ինչ եթէ ոք ձեռնարկութիւն առնել իբրու աննեւ գործող աղօթիւք ինչ հաւաքիցէ՝ ՚ի վաճառէն իսկ վաճառօրէնքն արտալածեն զսա, և ՚ի քաղաքէն իշ-խանն քաղաքօրինացն, և ագարակաբաշխքն յայլոյ գաւառէն, առաքելով զսա արտաքս յայլ գաւառ. զի այս վայրն այսպիսի կենդանոյ ամենեին մաքուր լինիցի:

Եւ եթէ ծառայ կամ աղախին մնաս արասցէ օտարացն ծառայից զինչ և իցէ, որ պատճառակից լինելով սմա տեառն մնասուն ըստ անհմտութեան ողջախոհ պիտոյից, մնասողին տէրն՝ կամ զվնասն բժշկիցէ աննուազապէս, կամ զվնասողն աւանդիցէ ՚ի տէրն վնասելոյն: Ապա եթէ պատճառաւոր լի-նիցի տէր վնասելոյն հաղորդելով արուեստիւ վնա-սողին, և զվնասն ասիցէ լինել՝ վասն պատճառի զըր-կելոյ զտէքն ՚ի ծառայէ իւրմէ, դատ ընկալցի զչար արհեստիցն այնմիկ որ ասէ վնասիւ. և եթէ ըն-կալցի՝ իբրու պարտապան կրկնապատիկ զգինսն ծա-

ռային պահանջեսցի՝ զոր ինչ և հանդիսարանն գին դիցէ։ Ապա եթէ պարտ իցէ՝ զվնասն ողջացուցէ, և զծառայն աւանդիցէ։ Եւ եթէ էշ կամ շուն, կամ այլ ինչ յայլոց կենդանեաց վնասիցէ ինչ զվեր ձաւորացն՝ ըստ այսոցիկ հատուցէ զվնասն։

Եթէ որ ոչ կամեսցի՝ կոչեսցէ զնա որ զպէտմն ունիցի, և սա կոչեալ հանդիպիցի ՚ի հանդիսարանն. և եթէ գիտիցէ և ոչ կամիցի վկայեալ՝ վնասեսցէ. և եթէ ասիցէ ոչ գիտել՝ յերիս աստուածոսն ՚ի Զեւս և յԱպոլլոն և ՚ի Թեմէս երդուեալ ճշմարտապէս ոչ գիտել, ազատիցի ՚ի հանդիսէն. որ ՚ի վկայութիւն կոչեալ՝ ոչ հանդիպեսցի կոչողին զսա, վնասուն պարտապան իցէ ըստ օրինացն։ Ապ'եթէ որ զմին դատաւոր յարուցէ վկայ՝ վկայեալ ոչ դատիցէ առ այնմիկ հանդիսին, և որ ՚ի վկայութիւն կոչեալ և կնոջ ազատի՝ պարտ է վկայել և հանդիսակից լինել ում և կամեսցի, եթէ վերագոյն ամաց քառասնից լեալ իցէ, և ՚ի հանդէս հասանել եթէ առանց առն իցէ. իսկ ՚ի կենդանութեան առն՝ պարտ իցէ վկայել միայն։ Իսկ աղախնի և ծառայի և մանկան՝ վասն սպանման միայն պարտ իցէ վկայել և հանդիսակից լինել, եթէ երաշխաւոր արժանապարտն ճշմարտապէս կալ սմա հաստատիցէ մինչև ցհանդիսին։ Ապ'եթէ յանդիմանեսցի սուտ վկայել՝ քննել պարտ է այնոցիկ որ ՚ի հանդիսին երկաքանչիւրոցն զբոլոր վկայութիւնն և զմասն սորա, եթէ ասիցէ սուտ ինչ վկայել նախ քան զընտրութեանն դատաստանին։ Եւ զկասկածանացն խնդրուածս՝ իշխանութեանցն պահել նշանագրեալս զերկաքանչիւրոցն և առտուեալ ՚ի սուտ վկայութեանցն ընտրութիւն. և եթէ կալցի որ երկիցս սուտ վկայեալ, զսա ոչ և մի որք'օրէն հարկիցէ գալ ՚ի վկայութիւն։ Ապ'եթէ երկցս՝ ոչ ևս պարտ է սմա վկայել. և եթէ յանդիմանիցի որ վկայել յերիցս՝ ըմբռնեալ ցուցցէ իսկ առ իշխանութիւնն սա որ և կամեսցի. և իշխանութիւն աւանդիցէ ՚ի հանդիսարանն, և եթէ պարտապան իցէ՝ մահուամբ տուրժեսցի։

Եւ որչափ վկայից վկայութիւնք ընկալցին իրա-

ւամբք սուտ թուեցեալք վկայել, և զյաղթութիւնն յարմարել յաղթողին, այսպիսեացս՝ եթէ քան զկէսն առաւելագոյնք՝ դատապարտիցին: Այսպէս վկայեալք ոմանք զհանդէսն, այն որ ըստ սուցունց վկայութեանց յաղթեալ իցէ՝ վերստին դատելով և երկբայութիւն գոլով, և կրկնակի հանդէս, եթէ ըստ այսոցիկ և եթէ ոչ՝ հանդէսն դատեցաւ, և որպէս դատիցի արդեւք՝ այնպէս լինիցի կատարածն յառաջագոյն հանդիսիցն:

Բայց բազում գոլով բարութեանց առ մարդկային կենցաղումս՝ յոլովագունիցս սոցունց իբր ապականութիւնք ինչ բնաւորեցան, որք պղծեն իսկ և շաղխեն զոսա: Եւ արդ իրաւունք առ մարդկան որպէս ոչ է բարի, որ զամենայն մարդկայինս հանդարտեցունէ: Եւ բարի ելով սորա, որպէս և հանգիսակցելն բարի է մեզ, Զայսոսիկ արդ այսպիսի ելով, դաւաճանութիւն ինչ չար բարիանուն առաջի գնելով արհեստ, որ նախ իսկ ասէ գոլ ինչ հանդիսից հնար, և գոլ զսա հանգիսանալն, և զհանգիսակցիլն այլում՝ յաղթիլ, թէ իրաւի իսկ է և եթէ ոչ, առ իւրաքանչիւրում հանդիսի գործել իրն, և ձրի գոլ սորա արհեստիս և բանիցն որ ՚ի արհեստէս, եթէ փոխանակ ոք ինչ տացէ: Եւ զայսոքիկ արդ առ մերում քաղաքիս, եթէ արհեստ և եթէ անարհեստ իցէ ինչ հմտութիւն և կրթութիւն, մանաւանդ պարտ իսկ է ոչ բուսանիլ, և կարօտանալով օրինադրին հարցանել, զի մի ինչ ներհական հանդիսին բարբառի, և յայլում վայրի փոխեսցի: Արդ հաւանելոցս այսոցիկ՝ լուութիւնք. և ոչ հաւանելոցն՝ ձայն այս ինչ օրինիւ, թէ թուիցի ուրուք ջանալ զիրաւանցն զօրութիւն առ անձանցն դատաւորացն ՚ի ներհակսն դարձուցանել և առանց ժամու բազմահանդիսել այսպիսեօքս, և կամ հանդիսակցել գրիցէ ընդ սմա ով և կամիցի չարահանդիսութիւն և կամ չարի հանդիսակցութիւն. և դատեսցի յընտրելոցն դատարանին, և պարտապան ելով սորա՝ դիցէ հանդիսարանն եթէ ընչասիրութեամբ թուիցի զայս ինչ առնելով, և եթէ վիճաբանութեամբ է, գին հատցէ սմա դատարանն՝ որ

չափ պարտ է ժամանակաւ այսպիսոյս, ոչ ուրուք հասանել 'ի հանդիսի, և ոչ հանդիսակից լինել: Ապա եթէ ընչասիրութիւն՝ օտարին գնալով 'ի գաւառէն, և ոչ երբեք դարձեալ գալ, և կամ տուրժել մանաւանդ մահուամբ. իսկ քաղաքացւոցն մեռանել 'ի սակս ընչասիրութեան՝ առ 'ի սմանէ ամենայն յեղանակաւ պատուեալ էր: Ապ'եթէ վիճաբանութեամբ ոք ընտրիցէ երկիցս զայս ինչ առնելով՝ մեռցի:

ՊՂԱՏՈՆԻ

ՕՐԷՆՔԻ ԿԱՄ ՕՐԷՆՍԴՐՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԿՈՏԱՍԱՆ ԵՐՈՐԴ

Պղատուն. Եթէ բարեխօս դը կամ քարոզ՝ ստե-
լով զքաղաքէն զօտարոտիս ինչ մաղթէ առ քա-
ղաքի ուրեմն, և կամ առաքեալ՝ ոչ զնոյն մաղթու-
թիւնս՝ ըստ որում առաքիցի, պատմիցէ. և կամ առ
'ի Թշնամեացն դարձեալ կամ 'ի բարեկամացն՝ ոչ
զառ 'ի սոցունց ասացեալն տացէ ուղղապէս պատաս-
խանի մաղթութեանցն. և կամ քարոզ ինչ արա-
րեալ այսպիսի յանդիման լինիցի, հանդէսք ընդ-
դէմ սորա իցեն՝ իբրու Հերմեսի և Զեւսայ 'ի պա-
տուհրս և 'ի կարգաւորութիւնս անօրէնութեամբ
ամբարշտելոց. և պատուհաս զոր ինչ պարտ է կրել
և կամ հատուցանել, եթէ պարտապան իցէ:

Աղիւնիս. Գողութիւն իսկ ընչից՝ առանց ազա-
տութեան, և յափշտակութիւն առանց յամօթոյ:

Պղատուն. Բայց յԱրամազդայ ուստերացն ոչ որ՝
ոչ ընդ նենգութիւն և ոչ ընդ բռնութիւն խնդա-
լով խոկացեալ է 'ի սոցունց ոչ և մի ինչ: Արդ մի
որ 'ի ձեռն քերթողաց, և մի այլաբար 'ի ձեռն ոմանց
առասպելաբանից յածեալ, և առ այսպիսի 'ի բաց
պատրելով՝ հաւանեցի, և գողացեալ կամ բռնա-
դատեալ՝ կարծիցէ ոչ ինչ առնել դարչելի, այլ զոր
ինչ ինքեանք աստուածքն՝ գործել. քանզի ոչ ճշմա-
րիտ է, և ոչ իրաւապէս. այլ գործէ այսպիսի ինչ
անօրինաբար՝ ոչ աստուածք և ոչ որդիք աստուա-
ծոց. և զայսոսիկ օրինադրեալ մանաւանդ պարտ է
գիտել կամ 'ի միասին ամենեցուն քերթողացն:

Արդ որ հաւանեացի մերում բանիս, բարեբախտեացի իսկ, և առ ամենայն ժամանակի բարեբախտ իցէ: Եւ որ թերահաւատէ, յետ այսոցիկ այսպիսի ումեմն օրինով մարտիցի: Եթէ որ գողանայ հրապարակական՝ մեծ ինչ կամ փոքր, զնոյն պատուհաս կրիցէ. քանզի փոքր ինչ գողացեալն նորին իսկ փափաքանօք՝ ըստ զօրութեան փոքրագոյն գողացաւ. և որ զմեծագոյնն շարժէ բողոքովին զոր ոչ է եղեալ՝ ապիրատ իցէ՝: Պատուհաս արդ ոչ և մի որ ՚ի սոցունց նուազագոյն կրիցէ քան զմիւսն՝ ՚ի սակս մեծութեանն գողացեալ իրին. և ոչ այսպէս արժանի համարի օրէնսն տուրժել. այլ մինն թերեւ տակաւին դիւրաբոյժ գողովն, և միւսն անբոյժ: Ստար արդ ՚ի հանդիսականացն կամ ՚ի ծառայիցն՝ եթէ որ զոմն գողացեալ, ՚ի հանդիսարանի ընկալցի իբրու դիւրաբոյժ ՚ի պատշաճաւորացն գողով՝ զինչ պարտ է կրել և կամ զինչ տուրժ հատուցանել սմա, լնտրութիւն ՚ի դատաւորացն լինիցի: Իսկ զքաղաքացին և զսնուցեալն որ իցէ ՚ի քաղաքի սընեալ՝ եթէ զհայրենի գաւառն կողօպտելով և կամ բռնադատելով կալցի, եթէ յանդիմանապէս առձեռն և եթէ ոչ, գրեթէ իբրու անբոյժ ելով՝ մահուամբ տուրժելով:

Եւ ՚ի սակս զլնտրութեան՝ բազում իսկ խորհուրդ և բազում օրէնք լինիցին ըստ յեղանակին. բայց մեծագոյն է՝ ոչ երբեք անիշխան ոչ և միոյ ուրուք գոն՝ ոչ արուի և ոչ իգի, և ոչ սովորութեամբ ուրուք զհոգի սովորեցուցանել ոչ առ փոյթս և ոչ առ խաղալիս՝ ինքն յանձնէ իւրմէ առնել ինչ միայն. այլ առ ամենայն պատերազմի և ՚ի խաղաղութեան՝ առ իշխանն միշտ հայելով հետեւելով կեալ, և առ դուզնաքեայ իսկ իրողութիւնս առ ՚ի սմանէ առնուլ զուղղութիւնսն. իբրեւ դադարել՝ յորժամ հրամայիցէ որ, և գնալ և աշխատել և լուանիլ և յառնել ՚ի գիշերի առ պահպանութիւնսն և պատուիրանսն. և նոցունց իսկ վշտացն պատերազմացն՝ ոչ

1 Յօրինակին ապա սրբից է. ուղղեցաք ըստ բնագրին:

շունչս: Քանզի այսոքիկ առ 'ի մէնջ զպատիւ գտաւ. նելով իբրու հոգւորս՝ յիւրաքանչիւրում ժամու հանդերձ մեւք մաղթէ, և անպատուելով՝ զներհակսն առնէ. իսկ այն ոչ և զմի: Ասան որոյ եթէ օւղղապէս որ հօր և նախահօր և ամենեցուն այսպիսեացս պատուելով փոյթ արասցէ, ամենեցուն առ աստուածային սիրելութեան մասն տիրապէս պատուականագոյն պատկեր ստացեալ:

Կդիմիաւ. Գեղեցկապէս ասացեր:

Պղատուն. Արդ ամենայն որ միտս ունիցի՝ երկնչի և պատուէ, զմաղթանս ծնողացն գիտելով առ բազմաց բազում անգամ կատարեալս: Այսոքիկ արդ այսպէս կարգեցելոց, բարեաց իբրու առ ձեռն շահին՝ և կամ պտուղ քաղցրաճաշակ առ գնացս ճանապարհի են նախածինք ծերացեալք կելով մինչև զվերջին կենցաղն. և եթէ ներագոյն գնացեն տակաւին փափաքելիք են, այլ չարեացն մանաւանդ յոյժ ահագինք են: Արդ ամենայն որ ամենայն պատուօք պատուիցէ այսուիկ որ առ օրէնսն են զծնողսն՝ այժմիկ ասացեալ բանիցս հաւանելով:

Ապա եթէ որ ըմբռնեալ է 'ի ձեռն անբարբառ համբաւի, և անլուր լինիցի այսպիսի յառաջաբանիցս, օրէն այս ինչ 'ի վերայ սոցա ուղղապէս կալով թերևս իցէ: Եթէ որ յայսմիկ քաղաքի առ ծնողս ծուլութիւն ունիցի յոր ինչ պատշաճն է, և ոչ քան զուստերացն և ամենայն ծննդոց իւրոց և անձին իւրոյ մեծապէս առ ամենայն ինչ յորդորեալ իցէ առ 'ի շնուլ զկամս սոցա, պատմիցէ իսկ որ կրէն այսպիսի ինչ կամ ինքն, և կամ զոմն առաքելով առ յերիս օրինապահացն՝ այնոքիկ որ են երկցագոյնք, և առ երիս իսկ 'ի կանանցն՝ որ զամուսնութիւնսն մատակարարեն: Եւ սոքա փոյթ արասցեն տանջելով զանիրաւսն գանիւք և կապանօք, մինչև ցամաք երեսնից՝ եթէ արք հանդիպին, և եթէ կանայք՝ քառասուն ամաց, յոլովագոյն տանջեսցին նոյն տանջանօք: Ապա եթէ երկարաձգի ժամանակն՝ և ոչ փոխեն սոքա զարամադրութիւնն ծուլութեանն 'ի լաւագոյնսն յաղագս ծնողացն, և չարս ինչ գործի-

ցեն ոմանք ոմանց, 'ի հանդիսարան մուծանելով զսոսա՝ 'ի մի յիւրաքանչիւր քաղաքացեացն՝ այնոցիկ որ ամենեցուն ծերագոյնքն իցեն. և թէ պարտապան իցէ՝ պատուհասիցէ զնա հանդիսարանն, զոր ինչ պարտ է հատուցանել կամ կրել՝ ոչ ինչ առանց ասա. ցուածի թողլով որչափ հնար է մարդոյ կրել կամ հատուցանել: Եւ եթէ անկարող իցէ որ՝ ծուլացեալ 'ի զաւակացն պատմել, որ վերահասու լինիցի յազատացն՝ պատմիցէ յիշխանացն, և չար իցէ կամ ֆնասու պարտական ամենայն որ որ կամիցի և ոչ գուշակիցէ: Եւ եթէ ծառայ որ որ զայսպիսի ինչ ազդիցէ՝ ազատ իցէ. և եթէ այնոցիկ որ զծուլութիւնն առնեն, և կամ այնոցիկ որ կրեն ծառայիցէ՝ 'ի ձեռն իշխանութեանն ազատ իցէ. ապա եթէ այլ ուրուք 'ի քաղաքացեացն՝ ատեանն զգին սորա հատուցէ ստացողի սորա. և իշխանացն փոյթ իցէ՝ գուցէ անիրաւէ որ զայնպիսին 'ի սակս լուր առնելոյն զայս ինչ:

Իսկ որչափ այլ որ այլում դեղիւք փնաս գործիցէ մահաբերքն 'ի սոցունց՝ յառաջագոյն ասացաւ: Իսկ յաղագս այլ փնասուցն, եթէ որ ըմբելօք կամ կերակրօք կամ օծանելով կամաւ նախախնամութեամբ փնասիցէ զոր՝ սոցունց ոչ ևս է ասացեալ: Քանզի երկակի գոլով այսպիսի չարաչար դեղատուութեանս ըստ մարդկան սեռի, զյայտնապէս պատմեն թաքուցանեն: Զմի զոր այժմիկ ասացաք՝ յայտնապէս մարմնօք մարմնոյ չար գործելն ըստ բնութեան է. բայց է որ կախարդութեամբք և թովչութեամբք և ասացեալ կապանօքն հաւանեցուցանէ զայսոսիկ որ համարձակին սոցունց զնոսա գործել որպէս և կարեն. և զօմանս՝ զի 'ի ձեռն այսոցիկ համարձակագոյն գործիցեն՝ կախարդութեամբն փնաս ինչ արասցեն սոցունց: Արդ այսօրիկ և որ ինչ առ սօրօք են ամենայն, ոչ դիւրին եթէ որպէս երբեք բնաւորեալ է գիտել. և ոչ եթէ ծանիցէ՝ հաւանեցուցանելն զայնոսիկ: Հնար է և անձանց մարդկան կասկածանս ունելով առ միմեանս յաղաքըս՝ այնպիսեացն՝ ոչ է արժան ձեռնարկութիւնս

առնել առ 'ի հաւանեցուցանել եթէ երբեք տես-
ցեն ուրուք նմանութիւնք ինչ ստեղծեալ կամ առ
դուրս և կամ առ ճանապարհս կամ առ զերեզմա-
նրս ծնողացն իւրեանց, դժուարանալ յաղագս այ-
նոցիկ սովորեալ են, քանզի ոչ ունին հաւաստի աւան-
դութիւն յաղագս սոցա:

Այլ ըմբռնելով երկակի զօրէնսն որ յաղագս դե-
ղատուութեանն, որպէս և ձեռնարկիցէ որ դեղ ինչ
գործել, նախ պարտ իսկ գոլ աղաչել և ողորբել
և խորհրդակից լինել զի մի գործիցէ զայս ինչ. և
ոչ իբրու զմանկունս՝ զբազումս 'ի մարդկանէ արհաւիրս
առնելով երկեցուցանէ. և ոչ զօրինադիրն և զշատաւո-
րն հարկել զի բժշկիցէ զայնպիսի երկիւղս մարդկան.
իբրու նախ զայն իսկ որ դեղ ինչ գործել ձեռնար-
կութիւնս առնէ՝ ոչ գիտելով եթէ զինչ գործէ զայ-
նոցիկ որ ըստ մարմնոյ են, եթէ ոչ հանդիպի մա-
կացող գոլով բժշկականի. և զայն իսկ որ առ կախար-
դութիւնսն՝ եթէ ոչ դիւթ կամ նշանադիտող գոլ
հանդիպի: Ասացի արդ բան այս ինչ օրէն յաղագս
այսպիսի դեղատուութեանս: Եթէ որ աղանդիցէ
զոր առ փնաս որ ոչ է մահաբեր՝ ոչ իւրն և ոչ մարդ-
կան նորին, այլ չորքոտանեաց, և կամ հոյլից մե-
ղուաց և կամ այլ ինչ փնասիւ և կամ մահաբերաւ,
եթէ բժիշկ հանդիպիցի և պարտապան լիցի այս-
պիսի իրի՝ մահուամբ տուժեացի: Ապա եթէ ռամիկ,
զոր ինչ պարտ է սմա կրել կամ հատուցանել՝ հան-
դիսարանն հրամայիցէ: Ապա եթէ կապանօք և կամ
թովջութեամբ և կամ այլովք այսպիսեօք աղանդիւ
փնասակար լինիցի, եթէ դիւթ իցէ և կամ նշա-
նադիտող՝ մեռցի. ապա եթէ առանց դիւթու-
թեան ելով՝ այլոյ աղանդոյն պարտապան իցէ, որ-
պէս վերագոյն ասացաւ լինիցի և սմա. քանզի յա-
ղագս սորա հանդիսարանն հրամայիցէ զոր ինչ և
թուիցի սմա պարտ գոլ սմա կրել կամ հատու-
ցանել:

Որչափ այլ որ այլոյ ուրուք փնաս արասցէ գողա-
նալով և կամ բռնադատելով, եթէ մեծ ինչ առցէ՝
մեծագոյն զտուրժն կրողին փնասուն հատուցէ:

եթէ փոքր՝ տուրժեսցի փոքրագոյն. և առ ամենայն ինչ այսչափ թերևս յիւրաքանչիւրում ժամու տուր. ժիցէ որ զայլ որ՝ մինչև բժշկեսցէ զվնասեալն, և պատուհաս իւրաքանչիւր որ առ իւրաքանչիւրում չար գործոցն հետեւելով ի սակս ողջախոհութեան ընկալեալ: Այն իսկ որ անհմտաբար չար ինչ գործիցէ, այլ ուրուք հաւանելով վասն մանկութեան, և կամ այլ իւրք այսպիսեալ վարելով՝ թեթեալ գոյն կրիցէ: Իսկ այն որ ՚ի ձեռն իւրոյ անխոհեմութեան, կամ վասն ոչ հանդուրժելոյ հեշտութեանց, և կամ ՚ի տրտմութեան երկիւղից զանգիտման, և կամ ցանկութեամբ ինչ կամ մախանօք կամ ցասմամբ, դժուարաբոյժ լինելով կրիցն՝ ծանրագոյն. ոչ ՚ի սակս չարագործութեան հատուցանելով զպատուհասն, քանզի եղեալն՝ անեղ երբեք ոչ իցէ. այլ ՚ի սակս յապաւնի ժամանակի, կամ ատելոյ ամենեւին զանիրաւութիւն սմա իսկ և տեսողացն զսա արդարացեալ, և կամ վասն դադարեցուցանելոյ բազում մասունս այսպիսի դիպուածոյս:

Արդ վասն որոյ ամենայնի պարտ է և առ այսպիսիքս ամենայն հայելով օրինացն՝ նմանութեամբ աղեղնաւորի ոչ վատթարագունի՝ ՚ի սակս մեծութեան տանջանացն իւրաքանչիւրոց և ամենեւին արժանեացն. զնոյն ինչ գործելով պաշտօն տալ պարտ է դատաւորին այնմիկ՝ որ օրինադիրն է, յորժամ օրէնքն ինչ յորդորեն զսա՝ հրամայէ զոր պարտ է կրել կամ հատուցանել այնմիկ որ դատեալ իցէ, և օրինադրին պարտ իցէ որպէս կենդանագրի ենթադրել գործ՝ գրոյ հետևողք: Զոր ինչ և այժմիկ, ով Մեգիլէ և Լիւնիա, պարտ է մեզ առնել իբրու գեղեցկագոյն և արիագոյն. զգողացելոցն իսկ և զբռնութեանց ամենեցուն զսասցեալ տուրժն որպէս պարտ է լինել մեզ, ասելի է, որպէս և թողացուցանեն մեզ օրինադրեալ աստուածքն՝ և աստուածոցն մանկունքն:

Եթէ որ խելագարութեամբ մոլորեալ իցէ, ոչ շրջի յայտնապէս ՚ի քաղաքին, այլ ընտանիքն իւրաքանչիւրոցն առ տունսն պահիցեն զսոսա որով և

գիտացեն յեղանակաւ, և կամ տուրժա հատուցեն: Իսկ որ 'ի մեծագունէ գնոյ՝ դրամս հարիւր, թէ զծառայ իսկ և կամ զազատ անտես արասցէ. և որ յերկրորդ գնոյն է՝ 'ի հնգիցն զչորս մասունսն մնասին, և զերիսն՝ երրորդն, և զերկուսն՝ չորրորդն: Արդ մոլին իսկ բազումք՝ բազում յեղանակաւ, զոր այժմիկ իսկ ասացաք, 'ի ձեռն հիւանդութեանց: Բայց են և որք 'ի ձեռն ցասման չար բնութեամբ միանգամայն և սննդեամբ լինելով, որք և փոքու թշնամութեանն լինելով՝ բազում ձայնս արձակեն չարաչար զմիմեանս հայհոյելով, ասեն բանս՝ զոր ոչ վայել է քաջօրինաց քաղաքի լինել ոչ երբեք ոչ և միով իւրք մի: Արդ յաղաքս ոգելոյ զչար՝ այս իցէ օրէն առ ամենեւեան: Մի որ ասացէ չար, ոչ և միոյ ուրուք. և որ երկբայութիւն ունիցի՝ բանիւք ինչ այլ որ այլոյ ուրուք ուսուսցէ, և նախ ինքն իմասցի զայնոսիկ որ երկբայողն իցէ, և զպատահեալն 'ի բաց կալով յամենայն ոգելոյ զչարն, քան զի 'ի հայհոյելոյն զմիմեանս անիծիւք, և 'ի ձեռն դարչելի անուանց հասուցանելոյն յիգական համբաւս միմեանց, նախ իսկ 'ի բանից թեթեալոյն իրի՝ քործով ատելութիւնք իսկ և թշնամութիւնք ծանրագոյնք լինիցի: Քանզի ապաշնորհ իրի ցասմամբ շնորհելով ասացողն՝ լցուցանէ բարկութեամբ և չարութեամբ յագեցուցանէ, որչափ 'ի ձեռն խրատու երբեմն հանդարտեալն էր՝ դարձեալ վայրենի բարօք հոգւոյն առ այսպիսի ինչ՝ գազանացեալ դժոխականդան լինիցի՝ զգառն շնորհսն ցասմանն ընդունելով:

Այսպէս արդ սովորեալ են ամենեքեան յետ վիճաբանութեանն ստէպ ելանել առ այսպիսիսս վասրն ծիծաղելի ինչ բարբառոյ յաղաքս ներհակին. զոր սովորեալ որ՝ ոչ ևս երբեք առաքինի յեղանակին, ամենևին սխալեալ խոտորի՝ բան եթէ զմեծախոհեմութեան զբազում մասունսն կորուսանէ: Արդ 'ի սակս այսոցիկ 'ի տաճարի իսկ ամենևիմք մի որ այսպիսի ինչ բարբառիցի ոչ երբեք ոչ մի ինչ. և ոչ առ ոմանքս հանդիսակատար զոհիւք, և ոչ առ նահատա-

կութեանց և ոչ 'ի վաճառի և ոչ 'ի հանդիսարանի, և ոչ առ հասարակաց ժողով և ոչ միոյ իսկ. այլ տանջեսցէ որ սոցունց իշխանն է՝ զհւրաքանչիւր որ 'ի սոցանէ առանց բամբասանաց. և կամ ոչ երբեք յազաքս արիութեանց վիճաբանեսցի՝ իբրու օրի. նաց ոչ մատակարարող, և ոչ արարող հրամայելացն 'ի ձեռն օրինացն. Ապա եթէ որ առ այլ տեղիս անարգանս սկսանելով և կամ վանելով զայլ որ զոր և իցէ՝ ոչ 'ի բաց կացցէ յայնպիսի բանիցն, որ հանդիպեսցի երիցագոյն գոյով՝ օրինօքն բանիւք զսա վանիցէ խափանելով, և զայնոսիկ որք զայլում չարիս պատուասիրեալք լինին և կամ պարտապան՝ լինիցի 'ի կարգեալ տուրժն:

Ասացուք արդ այժմիկ իբրու որ ընդ անարգանս շարամանիցեն՝ առանց ծիծաղելի ինչ խնդրելոյ ասել՝ ոչ կարողն է վարիլ բանիւքն, և զայս ինչ բամբալ՝ սեմք՝ յորժամ և ցոսմամբ լինիցի: Բայց զինչ. արդ զկատակերգողացն յօժարութիւնն ծիծաղելի ինչ առ մարդիկ ասելոյն, զոր և ընդունիմք թերևս եթէ առանց ցասման զայսպիսիս մեզ զքաղաքացիսն կատակերգելով ձեռնարկութիւն առնել ասելոյն, և կամ երկակի կարծեսցուք զխաղալն և զոչ խաղալն, և խաղալով իսկ ներեսցո՞ւք յազաքս ասելոյ ինչ ծաղրական առանց ցասման. իսկ շարադասելով հանդերձ ցոսմամբ, որպէս ասացաք՝ ոչ իցէ պարտ և ոչ միոյ ուրուք. զայս ինչ արդ ոչ և միով իւրք վերադրելի է որում պարտ իցէ, և ոչ զայս ինչ, արդ օրինադրեսցուք: Արդ քերթողի կատակերգութեան, և կամ ոմանց մեծավերջ տաղից, և կամ երաժշտից երգոյ՝ ոչ իցէ պարտ ոչ բանիւ և ոչ պատկերաւ և ոչ ցոսմամբ ինչ և առանց ցասման ոչ և միով իւրք զոչ և մի որ 'ի քաղաքացեսցն կատակերգել: Ապա եթէ որ անհաւան լինիցի, զառաջնորդքն սոցա արտալածել 'ի գաւառէն յաւուրն յայնմիկ, և կամ տուրժել երեք մնասիւք առ տաճարաւն աստուծոյն ուրոյ և նահատակութիւնն իցէ: Եւ այնոցիկ որք ասացան յառաջագոյն իշխանութիւն գոլ յազաքս առնելոյն առ միմեանս սոցունց առանց ցասման իսկ հանդերձ

խաղալեօք պարտ իցէ. իսկ փութով համանգամայն սրամտելոց՝ պարտ ոչ իցէ այսուիկ: Արդ քննութիւն հրամայիցի բոլոր խրատուն փոյթ արարողին համբա-կացն. և զոր ինչ ևս դատ արասցէ, բերեալ յան-գիման՝ պարտ է այնմիկ որ արարեալ իցէ, և որոյ պատասխանի տացէ, ոչ ինքն ցուցցէ ոչ և միոյ ու-րուք և ոչ զայլ ոք ծառայ և կամ զազատ երևեսցի երբեք ուսուցեալ, և կամ չար գոլով կարծեսցի և անհաւան օրինացն:

Եղկելի արդ է ոչ որ քաղցնու, և կամ այսպիսի այլ ինչ կրէ, այլ որ ողջախոհ գոլով, և կամ այլ ինչ առաքինութիւն և կամ զմասն սորա ունելով, եթէ գիպուած ինչ անդձալի առ այսգրիւք ստասցի: Վա-սըն որոյ սբանչելի արդեւք լինիցի՝ եթէ այսպիսի գոլով ամենեւին ծուլասցի իբրու վերջին հասանել աղքատութիւն, եթէ ծառայ իցէ և եթէ ազատ, ՚ի բնակեալ իսկ և ՚ի չափաւոր քաղաքավարութեան և ՚ի քաղաքի: Վասն որոյ օրինադրին պարտ է դնել օրէն զգուշագոյն այսպիսեացս զայսպիսի ինչ. Աղ-քատ մի ոք ՚ի քաղաքիս մերում լինիցի: Այսպիսի ինչ եթէ որ ձեռնարկութիւն առնել իբրու աններ գործող աղօթիւք ինչ հաւաքիցէ՝ ՚ի վաճառէն իսկ վաճառօրէնքն արտալածեն զսա, և ՚ի քաղաքէն իշ-խանն քաղաքօրինացն, և ագարակաբաշխքն յայլոյ դաւառէն, առաքելով զսա արտաքս յայլ դաւառ. զի այս վայրն այսպիսի կենդանոյ ամենեւին մաքուր լինիցի:

Եւ եթէ ծառայ կամ ազախին մնաս արասցէ օտարացն ծառայից զինչ և իցէ, որ պատճառակից լինելով սմա տեառն մնասուն ըստ անհմտութեան ողջախոհ պիտոյից, մնասողին տէրն՝ կամ զվնասն բժշկիցէ աննուազապէս, կամ զվնասողն աւանդիցէ ՚ի տէրն վնասելոյն: Ապա եթէ պատճառաւոր լի-նիցի տէր վնասելոյն հաղորդելով արուեստիւ վնա-սողին, և զվնասն ասիցէ լինել՝ վասն պատճառի զըր-կելոյ զտէրն ՚ի ծառայէ իւրմէ, դատ ընկալցի զչար արհեստիցն այնմիկ որ ասէ վնասիւ. և եթէ ըն-կալցի իբրու պարտապան կրկնապատիկ զգինսն ծա-

ռային պահանջեցի՝ զոր ինչ և հանդիսարանն գին դիցէ։ Ապա եթէ պարտ իցէ՝ զվնասն ողջացուցէ, և զԺառայն աւանդիցէ։ Եւ եթէ էշ կամ շուն, կամ այլ ինչ յայլոց կենդանեաց վնասիցէ ինչ զմեռ- ձաւորացն՝ ըստ այսոցիկ հատուցէ զվնասն։

Եթէ որ ոչ կամեսցի՝ կոչեսցէ զնա որ զպէտսն ունիցի, և սա կոչեալ հանդիպիցի ՚ի հանդիսարանն. և եթէ գիտիցէ և ոչ կամիցի վկայեալ՝ վնասեսցէ. և եթէ ասիցէ ոչ գիտել՝ յերիս աստուածն ՚ի Զեւս և յԱպողոն և ՚ի Թեմէս երդուեալ ճմարտա- պէս ոչ գիտել, ազատիցի ՚ի հանդիսէն. որ ՚ի վկա- յուութիւն կոչեալ՝ ոչ հանդիպեսցի կոչողին զսա, վնա- սուն պարտապան իցէ ըստ օրինացն։ Ապ'եթէ որ զո- մըն դատաւոր յարուցէ վկայ՝ վկայեալ ոչ դատիցէ առ այնմիկ հանդիսին, և որ ՚ի վկայութիւն կոչեալ և կնոջ ազատի՝ պարտ է վկայել և հանդիսակից լի- նել ում և կամեսցի, եթէ վերագոյն ամաց քառաս- նից լեալ իցէ, և ՚ի հանդէս հասանել եթէ առանց առն իցէ. իսկ ՚ի կենդանութեան առն՝ պարտ իցէ վկայել միայն։ Իսկ աղախնի և ծառայի և մանկան՝ վասն սպանման միայն պարտ իցէ վկայել և հան- դիսակից լինել, եթէ երաշխաւոր արժանապարտն ճմարտապէս կալ սմա հաստատիցէ մինչև ցհանդի- սին։ Ապ'եթէ յանդիմանեսցի սուտ վկայել՝ քննել պարտ է այնոցիկ որ ՚ի հանդիսին երկաքանչիւրոցն զբոլոր վկայութիւնն և զմասն սորա, եթէ ասիցէ սուտ ինչ վկայել նախ քան զընտրութեանն դատաս- տանին։ Եւ զկասկածանացն խնդրուածս՝ իշխանու- թեանցն պահել նշանագրեալս գերկաքանչիւրոցն և առտուեալ ՚ի սուտ վկայութեանցն ընտրութիւն. և քեթէ կալցի որ երկիցս սուտ վկայեալ, զսա ոչ և մի որք'օրէն հարկիցէ գալ ՚ի վկայութիւն։ Ապ'եթէ երկիցս՝ ոչ ևս պարտ է սինա վկայել. և եթէ յան- դըգնիցի որք'վկայել յերկիցս՝ ըմբռնեալ ցուցցէ իսկ առ իշխանութիւնն սա որ և կամեսցի. և իշխանութիւն աւանդիցէ ՚ի հանդիսարանն, և եթէ յարտապան իցէ՝ մահուամբ տուրժեսցի։

Եւ որչափ վկայից վկայութիւնք ընկալցին իրա-

ւամբք սուտ թուեցեալք վկայել, և զյաղթութիւնն յարմարել յաղթողին, այսպիսեացս՝ եթէ քան զկէսն առաւելագոյնք՝ դատապարտեցին: Այսպէս վկայեալք ոմանք զհանդէսն, այն որ ըստ սոցունց վկայութեանց յաղթեալ իցէ՝ վերստին դատելով և երկբայութիւն գոլով, և կրկնակի հանդէս, եթէ ըստ այսոցիկ և եթէ ոչ՝ հանդէսն դատեցաւ, և որպէս դատիցի արդեւք՝ այնպէս լինիցի կատարածն յառաջագոյն հանդիսիցն:

Բայց բազում գոլով բարութեանց առ մարդկային կենցաղումս՝ յոլովագունիցս սոցունց իբր ապականութիւնք ինչ բնաւորեցան, որք պղծեն իսկ և շաղխեն զսոսա: Եւ արդ իրաւունք առ մարդկան որպէս ոչ է բարի, որ զամենայն մարդկայինս հանդարտեցուցանէ: Եւ բարի ելով սորա, որպէս և հանգիսակցելն բարի է մեզ, Զայսոսիկ արդ այսպիսի ելով, դաւաճանութիւն ինչ չար բարիանուն առաջի գնելով արհեստ, որ նախ իսկ ասէ գոլ ինչ հանդիսից հնար, և գոլ զսա հանգիսանալն, և զհանգիսակցիլն այլում՝ յաղթիլ, թէ իրաւի իսկ է և եթէ ոչ, առ իւրաքանչիւրում հանդիսի գործել իրն, և ձրի գոլ սորա արհեստիս և բանիցն որ ՚ի արհեստէս, եթէ փոխանակ դք ինչ տացէ: Եւ զայսոքիկ արդ առ մերում քաղաքիս, եթէ արհեստ և եթէ անարհեստ իցէ ինչ հմտութիւն և կրթութիւն, մանաւանդ պարտ իսկ է ոչ բուսանիլ. և կարօտանալով օրինադրին հարցանել, զի մի ինչ ներհական հանդիսին բարբառի, և յայլում վայրի փոխեցցի: Արդ հաւանելոցս այսոցիկ՝ լուութիւնք. և ոչ հաւանելոցն՝ ձայն այս ինչ օրինիւ, թէ թուիցի ուրուք ջանալ զիրաւանցն զօրութիւն առ անձանցն դատաւորացն ՚ի ներհակսն դարձուցանել և առանց ժամու բազմահանդիսել այսպիսեօքս, և կամ հանդիսակցել գրիցէ ընդ սմա ով և կամիցի չարահանդիսութիւն և կամ չարի հանդիսակցութիւն. և դատեսցի յընտրելոցն դատարանին, և պարտապան ելով սորա՝ դիցէ հանդիսարանն եթէ ընչասիրութեամբ թուիցի զայս ինչ առնելով, և եթէ վիշաքանութեամբ է, գին հատցէ սմա դատարանն՝ որ-

չափ պարտ է ժամանակաւ այսպիսոյս, ոչ ուրուք հասանել 'ի հանդիսի, և ոչ հանդիսակից լինել: Ապա եթէ ընչասիրութիւն՝ օտարին գնալով 'ի գաւառէն, և ոչ երբեք դարձեալ գալ, և կամ տուրժել մանաւանդ մահուամբ. իսկ քաղաքացւոցն մեռանել 'ի սակս ընչասիրութեան՝ առ 'ի սմանէ ամենայն յեղանակաւ պատուեալ էր: Ապ'եթէ վիճաբանութեամբ որ ընտրիցէ երկիցս զայս ինչ առնելով՝ մեռցի:

ՊՂԱՏՈՆԻ

ՕՐԷՆՔ ԿԱՄ ՕՐԷՆՍԴՐՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԵՐՈՐԻ

Պղատուն. Եթէ բարեխօս դք կամ քարոզ՝ ստեղծվ զքաղաքէն զօտարոտիս ինչ մաղթէ առ քաղաքի ուրեմն, և կամ առաքեալ՝ ոչ զնոյն մաղթութիւնս՝ ըստ որում առաքիցի, պատմիցէ. և կամ առ ՚ի թշնամեացն դարձեալ կամ ՚ի բարեկամացն՝ ոչ զառ ՚ի սոցունց ասացեալն տացէ ուղղապէս պատասխանի մաղթութեանցն. և կամ քարոզ ինչ արարեալ այսպիսի յանդիման լինիցի, հանդէպ ընդդէմ սորա իցեն՝ իբրու Հերմեսի և Զեւսայ ՚ի պատուէրս և ՚ի կարգաւորութիւնս անօրէնութեամբ ամբարշտելոց. և պատուհաս զոր ինչ պարտ է կրել և կամ հատուցանել, եթէ պարտապան իցէ:

Կլիկիլաս. Գողութիւն իսկ ընչից՝ առանց ազատութեան, և յափշտակութիւն առանց յամօթոյ:

Պղատուն. Բայց յԱրամազդայ ուստերացն ոչ դք՝ ոչ ընդ նենգութիւն և ոչ ընդ բռնութիւն խնդալով խոկացեալ է ՚ի սոցունց ոչ և մի ինչ: Արդ մի դք ՚ի ձեռն քերթողաց, և մի այլաբար ՚ի ձեռն ոմանց առասպելաբանից յածեալ, և առ այսպիսի ՚ի բաց պատրելով՝ հաւանեացի, և գողացեալ կամ բռնադատեալ՝ կարծիցէ ոչ ինչ առնել դարչելի, այլ զոր ինչ ինքեանք աստուածքն՝ գործել. քանզի ոչ ճշմարիտ է, և ոչ իրաւապէս. այլ գործէ այսպիսի ինչ անօրինաբար՝ ոչ աստուածք և ոչ որդիք աստուածոց. և զայսոսիկ օրինադրեալ մանաւանդ պարտ է գիտել կամ ՚ի միասին ամենեցուն քերթողացն:

Արդ որ հաւանեացի մերում բանիս, բարեբախտեացի իսկ, և առ ամենայն ժամանակի բարեբախտ իցէ: Եւ որ Թերահաւատէ, յետ այսոցիկ այսպիսի ումեմն օրինով մարտիցի: Եթէ որք գողանայ հրապարակական՝ մեծ ինչ կամ փոքր, զնոյն պատուհաս կրիցէ. քանզի փոքր ինչ գողացեալն նորին իսկ փափաքանօք՝ ըստ զօրութեան փոքրագոյն գողացաւ. և որ զմեծագոյնն շարժէ բոլորովին զոր ոչ է եղեալ՝ ապիրատ իցէ՝: Պատուհաս արդ ոչ և մի որ ՚ի սոցունց նուազագոյն կրիցէ քան զմիւսն՝ ՚ի սակս մեծութեանն գողացեալ իրին. և ոչ այսպէս արժանի համարի օրէնսն տուրժել. այլ մինն Թերեւ տակաւին դիւրաբոյժ գոլովն, և միւսն անբոյժ: Օտար արդ ՚ի հանդիսականացն կամ ՚ի ծառայիցն՝ եթէ որք զոմն գողացեալ, ՚ի հանդիսարանի ընկալցի իբրու դիւրաբոյժ ՚ի պատշաճաւորացն գոլով՝ զինչ պարտ է կրել և կամ զինչ տուրժ հատուցանել սմա, ընտրութիւն ՚ի դատաւորացն լինիցի: Իսկ զքաղաքացին և զսնուցեալն որ իցէ ՚ի քաղաքի սընեալ՝ եթէ զհայրենի գաւառն կողօպտելով և կամ բռնադատելով կալցի, եթէ յանդիմանապէս առ ձեռն և եթէ ոչ, գրեթէ իբրու անբոյժ ելով՝ մահուամբ տուրժելով:

Եւ ՚ի սակս զինուորութանն՝ բազում իսկ խորհուրդ և բազում օրէնք լինիցին ըստ յեղանակին. բայց մեծագոյն է՝ ոչ երբեք անիշխան ոչ և միոյ ուրուք գոն՝ ոչ արուի և ոչ իգի, և ոչ սովորութեամբ ուրուք զհոգի սովորեցուցանել ոչ առ փոյթս և ոչ առ խաղալիս՝ ինքն յանձնէ իւրմէ առնել ինչ միայն. այլ առ ամենայն պատերազմի և ՚ի խաղաղութեան՝ առ իշխանն միշտ հայելով հետեւելով կեալ, և առ դուզնաքեայ իսկ իրողութիւնս առ ՚ի սմանէ առնուլ զուղղութիւնսն. իբրեւ դադարել՝ յորժամ հրամայիցէ որ, և գնալ և աշխատել և լուանիլ և յառնել ՚ի գիշերի առ պահպանութիւնսն և պատուիրանսն. և նոցունց իսկ վշտացն պատերազմացն՝ ոչ

1 Յօրինակին ապա սրբից է. ուղղեցաք ըստ բնագրին:

զոր հալածել, և ոչ տեղի տալ այլոյ ուրուք՝ առանց յայտնելոյ իշխանացն և մի իսկ բանիւ՝ զառանցելոցն գործել ինչ սովորութիւնքն, ուսուցանել հոգւոյն ոչ իսկ ձանաչել և ոչ գոլ ամենեւին մակացող, այլ յանկարծակի միշտ և միանգամայն հասարակաց զկենցաղն իբրու մանաւանդ ամենեւին ամենեցուն լինել։ Քանզի այսորիկ ոչ է և ոչ երբեք լինիցի լաւագոյն ինչ և ոչ վեհագոյն և ոչ արհեստականագոյն առ ՚ի փրկութիւն, և յաղթութիւն որ ըստ պատեւրազմին է, զայս ինչ ՚ի խաղաղութեան խոկալ պարտ է, և վաղվաղակի ՚ի մանկութենէ իշխել իսկ այլոցն, և միւսոյ՝ ընդ իշխանութեամբ լինել։ Իսկ զան իշխանութիւնն ՚ի բաց բառնալ պարտ է յամենայն կենցաղոյս յամենայն մարդկանէ իսկ ՚ի գազանաց որ են ՚ի ձեռն մարդկան։

Եւ զամենայն պարս իսկ արիութիւնն որ առ պատերազմունսն են հայելով պարել, և զամենայն դիւրութիւն իսկ և զառձեռն իրս խոկալ ՚ի սակս սոցունց. և ժուժկալութիւնք իսկ կերակրոց և ըմպելեաց և ձմերանի ժամանակաց և հակառակացն սոցունց և կարծր անկողնի, և զմեծագոյնն իսկ՝ ՚ի գլխոյն և զոտիցն զօրութիւն ոչ ապականել օտարոտի ծածկոյթիցն զգեցմամբ զնմանեացն կորուսանելով թաղկեալ կօշկացն լինելութիւնն, և զամենայն բնութիւնն։ Քանզի այսոքիկ ծայրք գոլով՝ կացեալք ՚ի մեծագոյն զօրութիւնն քան զամենայն մարմինն, և զներհակապէս և զպաշտօնականն իսկ ամենայն մարմնոյն, և զ..... կանն ունելով տիրապէս ամենայն զգայութեանց նորա բնու..... սանութիւն։

Արդ զայս ինչ լսել համբակին պարտ յաղաքս պատերազմական կենցաղի, և օրէնք իսկ զայս զինուորիլ այնմիկ որ ընտրեալ է և կամ ՚ի մասին ուրուք կարգեալ։ Ապա եթէ պակասիցի ոք չարութեամբ ուրուք զօրավարացն՝ ոչ թողլով դատաստան զինուորութեան գոլ, պատերազմական իշխանսն յորժամ եկեսցեն ՚ի բանակէ անտի և դատել զզինուորսն իւրաքանչիւր՝ որոշելով զսպառազէնսն իսկ զմակաձիսն, և զայլս որ ինչ ՚ի պատերազմին են իրս

զիւրաքանչիւրս, այնպէս և մուծանել զսպառազէնն իսկ առ սպառազինացն, և զմակաձիսն առ հեծեալն, և զայլն իսկ առ իւրեանցն օրինակիցան: Եւ եթէ ոք պարտապան իցէ գոլ սմա՝ ոչ երբեք բոլոր քաջութեանն լինել նահատակող, և ոչ անզինուորութեան մանաւանդ ընդդէմ երբեք հանդիսանալ, և ոչ ջատագով ՚ի սոցունց յաղթել, առ այսօրիւք տակաւին դատ արասցէ դատարանն, զինչ պարտ է կրել կամ հատուցանել:

Իսկ յետ այսորիկ վրէժխնդրութեանցն լինելով անզինուորութեանն հանդիսիցն՝ դարձեալ իւրաքանչիւրոց սոցունց իշխանաց առնել ժողով ընտրութեամբ. և վասն արիութեան դատել այնմ որ կամեսցի ըստ իւրեանցն սովորութեան: Ոչ յաղաքս յառաջագոյն պատերազմի առնելով և ոչ ինչ՝ ոչ նշան իսկ և ոչ վկայից բանի հաւատարմութիւն և յաղաքս նորին զինուորութեանն որ յայնժամ լինիցի: Սոցունց պսակ սաղարթի ՚ի սակս յաղթութեան գոլ իւրաքանչիւրոց. և զայս ինչ առ պատերազմական աստուածոցն տաճարն՝ ուր և կամեսցի ոք, գրելով վերադրել առ ՚ի վկայութիւն, առ ՚ի դատ արիութեանց ամենայն կենցաղոյն, և երկրորդացն իսկ և երրորդացն:

Այլեթէ զինուորութիւն արասցէ՝ սակայն ոչ ևս գոյով իշխանացն՝ ՚ի տուն նախ քան զժամանակին՝ գնասցէ. պակասելոյն սորա ՚ի դասէ անտի սոցունց գոլ իրս առ նոյն տաճարն՝ առ որս և յաղաքս անզինուորութեանն, և պարտապան ելով սոցա՝ իցեն պատուհասքն եդեալ յառաջագոյն:

Պարտ է արդ ամենայն առն յառնէ յայնմանէ որ զամենայն դատ ՚ի վերայ հասուցանել կարող իցէ երկնչիւ, նոյնպէս և այնմ որ զդատն առնէ ՚ի կրողէն, զի ոչ ածցէ ՚ի տարապարտուց պատուհասութեալ ոչ կամաւ և ոչ յակամայ իսկ, ըստ որում հնար իցէ. քանզի Լոյս պատկառանաց դատաստան ասի իսկ և ճմարտապէս ասացեալ է. իսկ սուտն պատկառանք իսկ և դատաստան՝ ատելի է ըստ բնութեան: Արդ յաղաքս այլոցն՝ խորշիւ պարտ է սխալել յիրաւունս, և զանազանապէս յաղաքս այնոցիկ որ առ

պատերազմունս 'ի բաց ձգեն զէնսն, զի մի սխալեացի որ հարկաւոր առ հարկաւոր ձգելովն զսոսա՝ իբրու գարշելիս առ նախատանս դնելով, և առանց արժանեաց հասուցանելով տարաժամ պատուհաս։ Արդ զոչ և մի 'ի սոցանէ, ոչ և միով իւիք տարորոշել դիւրին է. սակայն և պարտ է օրինացն իբրու այսպէս ջանս տանել, զի 'ի մասանէ սահմանիցէ։ Առասպելաւ արդ վարելով համանգամայն, ասասցուք եթէ եկեալ առ տաղաւարն առանց զինիցն Պատրոկլոս ներշունչն եղև, որպէս զի 'ի միասին բիւրինս ճնշեաց, և զյառաջապոյն զէնսն այնոցիկ՝ զորս ասէ քերթողն առ 'ի յաստուածոցն ձիր տուեալ 'ի հարսանիսն Պելեւսի և Թեդեայ. և զսոսա ունէր առ Ենտորոս՝ հնարէր առ այնոցիկ որ յայնժամ չարք էին նախատել՝ զլինիցն 'ի բաց ձգել զՄենիտիոսի։ Եւ տակաւին որչափ 'ի վիհս անկեալս կորուսին զզէնսն, կամ առ ձմեռնային տեղիս՝ ընկալեալ զսոսա յանկարծակի բազում հոսմունս ջրոյ, և կամ բիւրինս թերևս ունիցի որ այսպիսի առասպելաբանելով մակերգել գեղեցկացուցանելով զչար՝ որ դիւրին է դաւաճանութիւնսն 'ի բաց հատանել։

Արդ պարտ է ըստ զօրութեան զմեծագոյնն և զգոռարին չարն 'ի ներհակէն՝ և գրեթէ առ նախատանսն ունի որոշումն ինչ սոցունց անուանցն մակաբերութիւն։ Քանզի վահանընկէց ոչ յամենայնի անուանեսցի արդեւք իրաւապէս, այլ 'ի բաց եղող զինից. զի ոչ նմանապէս այն իսկ որ 'ի բաց խլեալ լինի վայելչական բռնութեամբ՝ անուանեսցի թերևս ասպարնկէց, այլ որ կամաւ թողուցու. և զանազանի երբեք ամենայնն և բոլորն։ Այսուիկ արդ ասասցի օրինովս. եթէ հասեալ որ լինիցի առ 'ի թշնամեացն, և զէնս ունելով ոչ դարձցի և վանեսցէ զսոսա. այլ կամաւ թողուցու կամ խոնարհեցուցանէ, 'ի գարշելի կենացս ընտրելով հաղորդել մանաւանդ, քան եթէ արիութեամբ գեղեցիկ և բարեբաստ մահուանն հաղորդիլ, այսպիսւոյ արդ զինից փոփոխման իցէ պատուհաս ընկեցելոյն իսկ զառաջապոյն ասացեալն՝ դատաւորն մի ծուլասցի դի-

տել. քանզի զչարն միշտ պարտ է տանջել՝ զի լաւագոյն լինիցի, և ոչ զթշուառականն՝ առաւել քան զոր հանդիպեալն իցէ տուրժ։

Արդ այնմիկ որ զգորութիւնն սպառնական զինիցըն՝ ի ներհականն դարձուցանէ զինչ արդեւք պատշաճաւոր լինիցի. քանզի ոչ է հնար մարդոյ այսուիկ զներհականն գործել իբրու երբեմն ասէն զաստուածն արարեալ, և զկենեւս զթասաղացին ի կնոջն յառն փոփոխէր բնութիւն։ Քանզի էր յառն՝ որ ասպարընկէց իցէ, յեղանակաւ ումեմն վայելչագոյն մանաւանդ՝ ի լինելութեանն ներհական ծնընդեամբ ի յառնէ՝ ի կնութիւն փոխիլ պատուհասմա լինելով։ Բայց այժմիկ այսոցիկ հպագոյն ի սակս անձնասիրութեան, զի զմնացեալ կենցաղն ոչ տուրժիցի. այլ կեցցէ իբրու յովազոյն ժամանակ՝ չար գորով և նախատանօք ըմբռնեալ. առ այսոցիկ իցէ օրէն այս ինչ։ Այլ որ դատի պարտապան իցէ՝ իբրու քարշելի ի բաց ձգել զօրէնս պատերազմականս, սովաւ ոչ որ ի զօրավարացն՝ և ոչ այլ որ առ պատերազմունս իշխանքն են, իբրու արամբ զինաւորաւ վարեսցի, և ոչ առ զինչ և է դասութիւն կարգեսցէ զսա։ Ապ' եթէ ոչ, տուրժեսցի այնպիսին որ խնդրող է սորա տուրժին. եթէ իցէ իսկ ի մեծագոյն որ կարգեալ իցէ զայնպիսի չար այրն՝ դրամ հազարս. ապա եթէ յերկրորդոյն՝ հինգ մնաս, և եթէ յերրորդոյն՝ մնաս երիս, և եթէ ի չորրորդոյն՝ մնաս մի։ Եւ որ պարտապան իցէ պատուհասին՝ առթողովն յաւրիական տաքնապմանցն՝ ըստ իւրում բնութեանն, հատուցէ վարձս դրամ հազարս։ Իսկ եթէ ի մեծագոյն գնոյն իցէ և եթէ յերկրորդոյն՝ հինգ մնաս, և երիս՝ եթէ երրորդոյն, և մնաս մի այսպէս՝ որպէս և յառաջագոյնսն՝ մասինն չորրորդին։

Իսկ յաղագս պատուհասաց զինչ իցէ մեզ արդեւք բան վայելուչ, իշխանաց եղելոց ոմանց ըստ հանդիպման վիճակին, և ըստ ամի ամի՝ և ոմանց առ ամս յովազոյնս. և ի նախապատուելոցս արդ յայդպիսեացս՝ պատուհասիչ ոմն բաւական։ Եթէ ասիցէ ինչ որ դժուարին ի սոցունց խոնարհեալ ի

ձեռն ծանրութեան իսկ զիշխանութիւնն վարէ, և նուազութեամբ իւրոյ զօրութեանն ըստ իշխանութեանն արժանեացն, դիւրին իսկ ոչ և միով իւրք գտանել իշխանացն և միով իշխան գերազանցեալ ըստ առաքինութեանն. սակայն ջանալ պարտ է զպատուհասիչս ոմանս վերստին գտանել աստուածայինս:

Զի է արդ այսպէս. բազում ժամանակք են լուծման քաղաքավարութեան, որպէս տաճարի՝ և կամ կենդանոյ ուրուք, զորս ներաձիգ իսկ և ստորագօտիք և ջիւք մակատարածք՝ մի գոլով բնութիւն սերմանեալ առ բազում տեղիս բազումք առասեմք. և մի իսկ այսչափ փոքրագոյն ժամանակ կելոյ, և քակելով անցանել քաղաքավարութեանն: Զի եթէ որք զիշխանքն պատուհասեն՝ իցեն լաւագոյն սոցունց, և այս ինչ ամբիծ իրաւամբք և ամբաբար իցէ, այսպէս ամենայն վայրն և քաղաքն սաղարթանայ իսկ բարեբաստի: Ապա եթէ այլաբար՝ որ առ պարտան է իշխանաց իր լինիցի, յայնժամ լուծանելով իրաւանցն այնմիկ՝ որ զամենայն քաղաքավարութիւնսն՝ ի նմին շարունակէ, այսպէս ամենայն ի բաց որոշելով մինն ի միւսոյն, և ոչ ի նոյնն տակաւին հայելով, բազումն ի միոյ զքաղաքն արարեալք և հակառակութեամբ լցեալք վաղվաղակի կորուսին. վասն որոյ պարտ է ամենայն պատուհասչաց սքանչելիս ըստ ամենայն առաքինութեան գոլ:

Նիւթսցուք արդ ումեմն յեղանակաւ սոցունց լինելութիւն այսպիսի: Ըստ իւրաքանչիւր ամի յետ դառնալոյն արեգականն ամառնային յեղանակացն ի ձմերային՝ ի միասին դալ պարտ է ամենայն քաղաքին առ հասարակաց տաճարին Արեգական իսկ և Ապողոնի աստուծոյն, և բացերեւոցանելով արս ի սոցունց զոր և իւրաքանչիւր ոք ի նոցանէ վարկանի ամենեւին արիագոյն գոլ, բայց յանձնէ իւր-

1 Յոյնն նաւառ:

2 Յոյնն Ὑπερβαμα, կոտորք փայտից որ շուրջանակի ի նեցուկ և ի հաստատութիւն եգիտէն տախտակաց նաւուն:

մէ, ոչ նուազագոյն քան եթէ յիմնից լեալ ամաց, եւ նախընտրելոցն՝ զորս յոյովագոյնսն բերեն սղբա՝ ընտրեն մինչև ցկէս՝ եթէ դարձ լինիցին։ Ապա եթէ կոճաւոր իցեն՝ զմինն 'ի բաց բառնալ՝ որոյ և նուազագոյնք լինիցին. և թողու զկէսն սոցունց՝ բազմու թեամբ տալով զդատականեացն պատասխանի։ Ապա եթէ ոմանց հաւասարք լինիցին՝ և զկէսն թուոյն յոյովագոյնք առնեն, 'ի բաց բառնալ զյոյովսն՝ ընտրելով համակու թեամբն. և զայլն դատելով դարձեալ բերել՝ մինչև ցերիս մնասցեն անհաւասարք։ Ապա եթէ ամենեցուն՝ կամ երկուցն հաւասարք լինիցին բարի մասամբք և պատահմամբ յորդորելով, վիճակաւ բաժանել. և զյաղթողն երկից և երից՝ պսակել սաղարթաւ, և զարիութիւնսն բացատրելով ամենեցուն վերասել՝ զի մաքնետապւոցն բաղաք՝ փրկութեան ըստ աստուծոյն դարձեալ հանդիպելով, բաց երևեցուցեալ Արեգական՝ զարեգակն իւր, երիս ծայրագոյն աւանդութիւն Ապողոնի ըստ նախնի օրինին վերագրէ հասարակաց և արեգական որչափ ժամանակ հետևեցին ընտրութեանս։ Եւ սոցա իսկ յառաջնումն ամի երկոտասան վրիժախնդիրքն 'ի բաց ցուցանել՝ մինչև յիւրաքանչիւրում եւ թանասուն և հինգ ամ պատահին լինելով. և այսուհետև յերիս միշտ յաւելուցուն ըստ իւրաքանչիւր ամի։

Զսոսա զամենայն իշխանութիւնսն ըստ երկոտասան մասանց բաժանելով, և ամենայն ազատ տանջանօք վարելով և յանդիմանելով, Բնակիցեն՝ որչափ և ժամանակ պատուհասիչք և վրէժխնդիրք իցեն, յԱպողոնի իսկ և յԱրեգական 'ի տաճարն, յորում և ընտրեցան իսկ։ Եւ զոմանս առանձին յիւրաքանչիւր ոք, և զոմանս հասարակաբար առ միմեանրս դատելով՝ զիշխեցեալսն բաղաքին բացերևեցուցանելով, գիրս եղեալք առ վաճառին յաղագս իւրաքանչիւրոյ իշխանութեան՝ զոր ինչ պարտ է կրել կամ հատուցանել ըստ կամացն պատուհասչաց։ Եւ եթէ ոք իշխանացն ոչ խոստովանեսցի դատիլ իրաւապէս, առ ընտրեալ դատաւորս մուծցէ զպատուհասիչն. և եթէ 'ի բաց փախչի ոք՝ 'ի պարտուցն՝ սոցունց

պատուհասչացս ջատագով լինիցի եթէ կամեսցի։ Ապա եթէ կալեալ լինիցի պարտօքն, եթէ իցէ մահու դատակնիք հատեալ 'ի մահու պատուհասչացն, որպէս և հարկ է՝ պարզաբար մեռցի, և զայլ տուրժսն եթէ կարող իցէ կրկնապատիկ հատուցանել՝ հատուցէ։

Եւ զպատուհասն սոցունց լսել պարտ է եթէ ոյք ումանք իցեն կամ զինչ յեղանակաւ։ Կենդանի արդելով սոցունց այսոցիկ՝ որ առ յամենայն քաղաքէն յառաքինութեամբ պատուոցն արժանացեալ են, նախադհուլութիւնք իսկ առ ամենայն կացուրդքն իցեն։ Եւ տակաւին այնոցիկ որ առ ելլենացիսն հասարակաց զոհքն և տեսութիւնքն՝ որչափ և՛ այլոց հաղորդիցին տաճարաց՝ սոցունց զիշխանսն յիւրաքանչիւրում տեսութենէն արտաքս հանել. և զսոսա միայն սարդենի պսակելով յայնցանէ որ 'ի քաղաքին իցեն զարդարելով։ Գոյ և զամենայն քահանայսն իսկ Ապողոնի և զԱրեգական, և 'ի սակս քահանայիցն՝ յառաջնում ամին զընտրեալն, յեղելոցն առ ամին յայնմիկ քահանայիցն. և զանունն տորա վերստին գրել, որպէս և լինիցի չափ Թուոյ ժամանակի, մինչև քաղաքն բնակեալ է։ Եւ վախճանելոց սոցա՝ նախադրութիւն և արտաբերութիւնք և գիրք իսկ զանազանք գոյ քան եթէ այլոց քաղաքացեացն, սպիտակ իսկ զամենայն հանդերձսն ունելով, և լինել առանց ողբոց և հառաչելոյ հընգետասան աղջկանց պարու և արուաց միւսոյ մահչին շուրջ կալ. ոչ յերկաքանչիւր կողմանս՝ իբրու օրհնութիւն քերթեալ գովասանական առ քահանայսն 'ի մասնէ երկաքանչիւրոցն երգելով բարեբաստելով օրհնութեամբ 'ի ձեռն ամենայն տուրնջեանն. և ընդ երեկսն 'ի գիրսն դնելով զնոյն մահիճս, հարիւր 'ի համբակացն՝ յայնցանէ որ առ կրթութիւնսն են, զորս և ընտրիցեն ընտանիքն. և նախ առաջին գնալ մանկանց որ ամենեկին հարսանեաց անհմուտ են, զպատերազմական կազմութիւնն զգենելով իւրաքանչիւրոց հանդերձ երիվարօք իսկ մակաձիքն հանդերձ զինուքն. իսկ սպառազէնքն և այլքն նոյնպէս, և ման,

կունքն շուրջ զմահճաւն առաջի զհայրենի երգն օրհնելով, և աղջկունս հետեւեալ յետոյ. և որչափ կանայք 'ի մանկարարութենէ 'ի բաց դադարեալք հանդիպիցին, Եւ յետ այսոցիկ քահանայք իսկ և քահանայուհիք՝ իբրու մաքուր ելով, շիրմին հետեւիլ թէպէտ և յայլոցն արգելեալ են շիրմիցն, եթէ և Պիւթիայ այսպէս իսկ և ըստ այսուիկ իցէ դատակից: Եւ դիրք ընդ երկրաւս սոցունց գործեալ գոլ կամարատեսակ քար երկարաձիգ 'ի նախապատուելոցն և 'ի սխրալեացն ըստ զօրութեան, ունելով մահիճս առ միմեանց քարեղէնս եղեալս: Ուր և զերանելի եղեալն դնելով և պատեալք հողով, շուրջնակի ծառից բազմութիւն բուսուցանեն՝ բայց 'ի միում տեղոյ. իբրու զի աճումն թերեւ շիրիմն ունիցի զայսին՝ զի առ ամենայն ժամանակն անկարօտ իցէ հողոյ որ դնին անդանուր: Եւ ըստ իւրաքանչիւրում ամի ագոն երաժշտականի սոցունց՝ և մրցական երիվարացն դիցեն արդ զպատիւս զայսոսիկ այնոցիկ՝ որ 'ի պատուհասիցն ճողոպրիցեն:

Ապա եթէ որ 'ի սոցունց՝ վստահացեալ դատեն ըստ մարդկային բնութիւնս, երեւցի չար եղեալ յետոյ դատաստանին, դատաստան յարուցանել 'ի 'ի վերայ սորա կամողին՝ օրէնքն հրամայիցէ, և նահատակութիւնն 'ի հանդիսարանի լինիցի այսպիսի ումեմըն յեղանակաւ: Նախ իսկ օրինապահքն լինիցին այսմիկ հանդիսարանի, և ապա նոյնք 'ի սոցունց որ կենդանիք են, և առ սոքօք ընտրելոցն հանդիսարան: Եւ որ գրեացէ որ գրելոց՝ վասն որոյ և գրեացէ ասելով գրոյն՝ տարժան գոլ այսուիկ և այս առաքինութեանց և իշխանութեանն պատուոյն: Եւ եթէ փախելով իսկ կայցի, զրկեսցի յիշխանութենէն և 'ի շիրմէն և յայլոցն տուելոց սմա պատուոց: Ապա եթէ որ հալածէն՝ ոչ հաղորդեսցի հինգերորդ մասին դատաստանաց, այլ հատուցէ որ

1 Յոյն. Եւ մուրհակ ամբաստանութեանն ըստ այսմ օրինակի գրեսցի, զի այս ոք կամ այն՝ անարժան է պատուոյ առաքինութեան և իշխանութեան:

'ի մեծագունէն իսկ է գնոյն՝ մնաս երկոտասան, և ութ՝ որ երկրորդոյն է, և որ երրորդոյն՝ վեց, և որ չորրորդին՝ երկու:

Բայց զՌադամանթիւս ստացեալ զընտրութիւնսն դատաստանացն՝ սխրանալ արժան է: Վասն զի տեսաւ զմարդիկն որ յայնժամ էին, զի վարկանէին հաստատապէս աստուածք գոլ վայելչաբար իբրուրստ այնմիկ ժամանակին բազմաց յաստուածոցն գոլով՝ յորոց մի էր և ինքն, որպէս բանն է, նմանեալ է. արդ սա ոչ և միոյ 'ի մարդկանէ դատաւորի յորդորեցուցանելով, ոչ այսպէս տրամախոհիլ յաստուածոց նմանէր: Վասն որոյ պարզք և երագունք դատաստանք առ 'ի սմանէ լինէին. քանզի տալով յաղագս երկբայութեանց իւրաքանչիւրոց երդմունս այնոցիկ որ ընդերկուեալ լինին, 'ի բաց հատանէր զդատն վաղվաղակի և հաստատուն: Իսկ այժմիկ՝ յորժամ մասն ինչ 'ի մարդկանէ ասեմք ամենեւին աստուած ոչ վարկանիլ, և ոմանք տրամախոհիլ իբրումեզ փոյթ ոչ առնեն, և յոլովագունիցն և չարագունիցն կարծիս է՝ իբրու զի փոքունս ընդունելով զոհս և զպաշտօն բազումս, բազում անգամ 'ի միասին զրկեն յընչից. և 'ի մեծագունից լքեալք լինելով զբազումս տուրժեն, ոչ ևս այժմիկ մարդկան Ռադամանթիւսի թերևս իցէ արհեստն վայելուչ 'ի դատաստանի փոփոխելով: Արդ յաղագս աստուածոցն կարծեացն առ մարդկան՝ պարտ է և զօրէնսն փոփոխել: Քանզի 'ի կատարածի դատաստանացն հանձարաւ եղեալ օրինացն 'ի բաց բառնալ պարտ է զերդմունսն զերկաքանչիւրոցն, այնոցիկ որ հանդիսանան՝ և զայն իսկ որում հասանին հանդէս ինչ զամբաստանութիւնսն գրել: Իսկ երդմունս ոչ երդնուլ. և այնմ որ փախչի՝ ըստ այսոցիկ զուրացութիւնն գրելով առանց երդման, առանդել յիշխանան: Քանզի դժուարին է երբեք դատաստանաց իսկ 'ի քաղաքի բազմաց լինելով՝ բարեւք գիտելն, զի փոքր ինչ կարօտանայ կիսոց 'ի սոցանէ երդմնահար լինել՝ առ զուգահաղորդութիւնսն դիւրաւ առ միմեանս պատահելով, և առ զուգուորութիւնսն և ռամկաւ

կան պատահմունս, իւրաքանչիւրոց օրէն արդ. կաց. ցէ՛ դատաւորի իսկ երդնուլ՝ հանդերձելով դատել. և այնմիկ՝ որ հասարակաց իշխանութիւնս հաստատէ՛ ի ձեռն երդմանց, և կամ տարբերութեանց դատակնիք զ՛ի տաճարաց բերելով: Առնել պարտ է զայսպիսի ինչ և դատաւորի իսկ, պարուց և ամենայն երաժշտականի և մրցանաց, և հեծելոց նահատակութեանց վերակացուաց իսկ և պատկառութեանց, և ամենեցուն՝ որչափ շահ ոչ բերէ ըստ մարդկային կարծեաց երդմունս, այնմիկ՝ որ երդնու: իսկ այնոցիկ՝ որչափ ուրանալով և երդնելով շահ մեծ յայտնի գոլ թուիցի զայսոսիկ ի ձեռն անիրաւ երդմանց, որիչ դատել ի միասին զամենայն ամբաստանելոյն զմիմեանց, և ամենեկին ի դատաստանի նախագահիցն ոչ հրամայել. ոչ երդմամբ ասել ինչ ի սակս հաւանութեամբ, և ոչ անիծելով անձին իւրոյ և ազգի, և ոչ ծառայութեամբ վարիլ տարածե, և ոչ հիքական խանդաղատանօք, այլ զիրաւունսն բարեբանելով՝ ուսուցանելով և ուսանել միշտ գոլ: Ապեթէ ոչ, իբր արտաքոյ բանին ասելով սորա՝ իշխանացն դարձեալ վերադին ածել հանապազ յաղաքս իրողութեանն բանի:

Եւ օտարի գոլ առ օտարս որպէս այժմիկ՝ ընդունել երդմունս առ ի միմեանց, եթէ կամիցին և հատուցանել տիրապէս. քանզի ոչ ծերասցին, և ոչ համբաւանալով ի քաղաքի իբրու բազում անգամ, զայլ տէրս գաւառին առտուիցեն մնընդակիցս: Արդ յաղաքս կատարածի դատաստանացն՝ յեղանակաւս գոլ առ միմեանս ամենեցուն ընտրութեանց: որչափ ազատ ոք անհաւան լիցի քաղաքի, ոչ գտանիցի իսկ արժանի և ոչ կապանաց և ոչ մահուան: Եւ յաղաքս պարուց ոմանց աշակերտութեանց և կամ մաղթանաց և կամ այսպիսեաց ոմանց այլոց հասարակաց զարդարմանց և կամ պաշտմանց, որչափ յաղաքս զոհի խաղաղականի, և կամ ի սակս պատերազմական շահուց, ամենեցուն այսպիսեացս առաջնոյ հարկին բուժել ի գոլ տուրժին: իսկ այնոցիկ որ ոչ հաւանին՝ գրաւահարկութիւն այնոցիկ որոց քա

զաքն համանգամայն և օրէնքն պահանջել հրամայէ. և այնոցիկ որոց անհաւանին վասն գրաւականից՝ վաճառուսն գոլ սոցունց, և դահեկանաց լինել քաղաքին: Ապա եթէ յոլովագոյն տուրժի կարօտանայ, իշխանութեանցն իւրաքանչիւրոց՝ այնոցիկ որ անհաւանին զվայելչական տուրժան հատուցանելով մօժանել ՚ի հանդիսաբանն, մինչև կամեցին առնել զհրամայեալն:

Եւ քաղաքի իսկ որ ոչ իրաւորի՝ բայց առ ՚ի յերկրէ պտղոցն բերմանէ, և ոչ վաճառի գնալով արտաքոյ գաւառին, և վասն օտարաց ընդունելութեան այլուստ եկելոց, հարկ է խորհիլ թէ զինչ պարտ է առնել. և խորհրդոց զօրինադիրն յաղաքս այսօցիկ ընկալուլ՝ յառաջագոյն հաւանեցուցանելով ըստ զօրութեան: Այլ բնաւորեալ է քաղաքացն խառնուսն առ այլոց քաղաքաց՝ պէսպէս սովորութիւնք ծնանիլ, նորաձեւութիւնք միմեանց առնելով օտարացն առ օտարն, և բարեւք իսկ քաղաքավարելոցն ՚ի ձեռն ուղղագոյն օրինացն՝ փնաս մեծագոյն ամենեցուն բերիցէ: Իսկ այլոց քաղաքաց ոչ և միով իւրք քաջօրինելոց՝ ոչ ինչ տարբերութիւն առնէ շփութեանաց, ընդունելով իսկ զօտարսն. և սոցունց առ այլոցն հասանել, յորժամ ցանկասցի որ բացագնացութեամբ՝ ուր և իցէ կամ յորժամ, եթէ համբակ և եթէ ծեր գոլով:

Բայց ոչ զայլն ընդունելն իսկ, և ոչ սոցունց այլ ուրուք ՚ի բաց գնալ համանգամայն ամենեկին ոչ յարմարի, և տակաւին վայրենագոյն և անամօք երեւեսցի այլոց մարդկան, դժուարին անուամբ ասացելովքն օտարահալածութեամբն վարելով և յեղանակօք որ են յանդգունք և դժուարինք իբրութիւնի. արդեւք: Այլ պարտ է ոչ երբեք փոքր ինչ փոյթ առնել՝ բարիք գոլ այլոցն թուելոյ և կամ ոչ թուելոյ. քանզի ոչ որչափ ՚ի գոյացութենէ առաքինութեան սխալեալք հանդիպիցին բազումք, այսչափ և առ դատելն զայլս՝ որչափ չարք են և քաղցունք, այլ աստուածային ինչ և բարեհանդէպ է այս չարեացն. վասն որոյ և բազումք յայնցանէ որ յոյժ չարք

են՝ բարեւք բանիւք և կարծեօք բաժանեն զլաւագոյնսն մարդկան և զվատթարագոյնսն . վասն որոյ բարի բազում քաղաքաց և հրամանքս այս՝ զի նախապատուիցեն զառ ՚ի բազմաց բարեփառութիւն . քանզի ուղղագոյն և մեծագոյնն գոյով բարի ճշմարտապէս՝ այս . պէս և զբարեփառ կենցաղն որսալ . զի առանց այսուիկ ոչ և միով իւիք հնար է գոլ այնմիկ՝ որ լինելոց է այր կատարելագոյն : Եւ արդ որ առ Կրետէ բնակեալ են քաղաքիս, վայելուչ իցէ թերևս կարծիս առ ՚ի յայլոց մարդկանէ որ ինչ գեղեցկագոյն է և արիագոյնն՝ պատրաստել ըստ առաքինութեան . և ամենայն յոյս սորա ՚ի վայելչագունիցն՝ եթէ ըստ համեմատութեան իսկ լինիցի՝ յետ փոքունց զԱրեգակն տեսցէ . և այլ աստուածք առ քաջօրէն քաղաքացն և գաւառացն :

Այսպէս արդ պարտ է առնել յաղագս բացազնացութեան առ այլոց գաւառաց և տեղեաց, և յաղագս ընդունելութեան օտարաց : Նախ իսկ համբաւ կագունի՝ քան եթէ ամաց քառասնից ոչ իցէ պարտ ՚ի բաց գնալ ոչ ուրուք և առանձին ոչ և միոյ ուրուք . այլ ատենաբար պարտ է ՚ի քարոզս և ՚ի մաղթանս, և կամ ՚ի տեսութիւնս ինչ . բայց ՚ի պատերազմունս, ՚ի զինուորութիւնս և ՚ի բացազնացութիւնս՝ ոչ է պարտ բացազնացութեամբ քաղաքականօք առասելի գոլ ՚ի սոցանէ : Արդ ՚ի Պիւթիա առ Ապողոնի, և յԱլլոմպիա՝ յԱրամազդեայ, և ՚ի Նեմեայ և յԻսթմոս պարտ է առաքել՝ հաղորդելով զոհից իսկ և նահատակութեանց սոցունց աստուածոց, և առաքել ըստ զօրութեան իբրու յօլովագոյնս միանգամայն և գեղեցկագոյն և արիագոյնս, որք բարեւք զքաղաքն արասցեն՝ ՚ի յայլոց թուեցեալ սրբազան և խաղաղական հանդիպմամբ, և կաճառմամբ այնուցիկ որ առ պատերազմունս են հակադարձեալ բացատրելով զպատրաստութիւն կարծեաց, և գոյով ՚ի տունսն՝ ուսուցանեն զհամբակքն զոր ինչ այլոց իրաց են օրինականք :

Զայնոսիկ որ յաղագս քաղաքավարութեան են և տեսուչք՝ և զայլս առաքել պարտ է զայսպիսի

ամանք յօրինապահացն, թողացուցանելով՝ եթէ ամանք ցանկան'ի քաղաքացեացն զայլոց մարդկան իրո. զուծիւնս տեսանել ըստ ումեմն յօլովագոյն պարապման, ոչ որ խափանեսցէ զսոսա օրէնքս. քանզի անհմուտ գոյով քաղաքն մարդկան չարեաց և բարեաց, ոչ կարասցէ արդեւք անհաղորդ գոյով՝ հանդարտ գոյ բաւականապէս և կատարեալ, և ոչ զօրէնս պահել առանց կամաւ ըմբռնելոյ զսոսա, և ոչ միայն սովորութեամբ և դրութեամբ: Քանզի են առ բազումս 'ի մարդկանէ հանապազ աստուածայինք ամանք՝ ոչ բազումք, սակայն արժանիք ամենայնի հպել և կաճառել, բուսանելով ոչ առ քաջօրէն քաղաքաց և կամ ոչ. որոց հետեւելով միշտ պարտ է այնմիկ որ բնակեալ է առ քաջօրէն քաղաքաց, ելանելով ընդ ծով և ընդ ցամաք, խնդրելով զայնոսիկ որ իցէ առանց ապականութեան, զոմանս հաստատելով յօրինացն որչափ բարեւք եղեալ են սոցունց, և ըզմիւսս վերստին ուղղելով թէ ինչ պակասեալ իցէ. քանզի առանց այսուիկ տեսութեանս և խնդրուածոյս՝ ոչ մնասցէ երբեք քաղաք կատարելապէս, ոչ՝ թէ չար բարօք զսա տեսցեն:

Կդիւնիւս. Ո՛րպէս արդ լինիցին երկաքանչիւրքս:

Պդաւոռն. Այսպէս. նախ իսկ տեսուչս այսպիսիա լեալ առ մեզ՝ իցէ ամաց յօլովագունից քան եթէ յիսնից. և ևս 'ի բարեւք ընտրելոց՝ առ այլն իսկ, և առ պատերազմունսն իցէ եղեալ, թէ հանդերձեալ իցէ զօրինապահացն ցոյց առ այլոցն կրել քաղաքաց: Եւ յօլովագոյն քան եթէ ամաց վաթսնից, ոչ ևս տեսցէ. այլ տեսեալ՝ որչափ և ախորժիցէ ամս ներքոյ տասանցն, և դարձեալ 'ի տուն՝ առ ժողովն հասցէ այնմիկ որ զիրս օրինացն քննեն: Եւ ժողով այս իցէ խառնեալ 'ի համբակաց իսկ և յերիցագունից, իւրաքանչիւրում աւուր ժողովելով հարկաւ՝ յառաւօտէն մինչև 'ի բարձունս հասանելոյն արեգականն. նախ իսկ քահանայիցն՝ այնոքիկ որ ընկալեալ իցեն զընտրութիւնսն. և ապա յօրինապահացն տասանց հանապազ մաղթողացն, և տակաւին այնոքիկ որ յիշխանութենէն յայսմիկ 'ի բաց փոխեալք

իցեն։ Եւ իւրաքանչիւր ոք 'ի սոցանէ ոչ միայն հաս-
ցէ, այլ համբաւան յերեսուն ամէն գոլով մինչե-
ցքառասուն՝ որ հաճոյ իցէ սմա առնելով։ Եւ բանք
և հանդիպմունք սոցունց և 'ի միասին գոլ՝ յաղագս
օրինաց միշտ 'ի սակս իւրեանց բազաբին. և եթէ այլ
ուրուք իմանան ինչ յաղագս այսոցիկ նորագոյն։ Եւ
յաղագս ուսմանց արդ որպէս առ այնմիկ խն-
դրուածոյն պատշաճ գոլ թուիցի, զորս ուսանելով
պանծալի լինել, և ոչ ուսանելով՝ աղջամղին այնու-
ցիկ որ առ օրէնսն են իրս երևիլ և անհաւաստի։
Եւ զորս 'ի սոցանէ ընտրիցեն ծերագոյնք, համբա-
կագունիցն որպէս փութով ուսանել։ Եւ եթէ ան-
արժան որ թուիցի յայնցանէ որ կօշեալ իցեն գոլ,
զայն որ կօշեալ իցէ՝ բամբասել բոլոր ժողովին. և
որք ընտրեալք երևեսցին քաջութեամբ՝ այսոցիկ
համբակացն պահել այլոյ քաղաքին հայելով առ-
սոսա, և զանազանապէս զգուշանալով և պատուե-
լով զսոսա զօղզուծիւնս արարեալս, և անարգել
մանաւանդ քան զայլս՝ և եթէ վատթարագոյնք
քան զբազումս երևեսցին։

Արդ առ այսմիկ ժողովս՝ տեսեալ զոր ինչ առ այ-
լոց մարդկան օրէնսն են 'ի վերայ հասանելով, վաղ-
վաղակի գնասցէ. և եթէ համբաւ ինչ յաղագս ու-
մանց օրինադրութեանց կամ խրատու կամ սննդ-
դեան՝ և եգիտ զումանս օւնելով, ասասցէ թէ և ինքն
իմացեալ իցէ 'ի միտս իւր, վաղվաղակի առ հասա-
րակ ասասցէ ամենայն ժողովոյն. և եթէ ոչ ինչ 'ի
վատթարագունիցն և կամ 'ի լաւագունիցն եկեալ
թուիցի՝ սակս յոյժ յօժարութեանն գովեսցի. և
եթէ յոյժ լաւագոյն իցէ՝ յոյժ գովեսցի, մանաւանդ
'ի կենդանութեան. և վախճանեալ իսկ՝ պատուօք
զսա պատուիցէ զօրութիւն պատշաճաւոր ժողովելոցն։
Եւ եթէ ապականեալ 'ի բաց գարձեալ թուիցի՝
ոչ և միոյ ուրուք պատահեսցի. ոչ ընդ համբակի
և ոչ ընդ ծերի, ձեացուցանելով զանձն իւր գոլ ի-
մաստուն։ Արդ եթէ հաւանեսցի իշխանացն՝ այն-
պիսին կեցցէ, ապա եթէ ոչ՝ մեռցի։ Եթէ 'ի հանդի-
սարանի իսկ կալցի՝ քննութիւն առնելով ինչ յա-

ղաքս օրինաց և խրատու. ապ'եթէ արժանի գողով զսա 'ի հանդիսարան մուծանել՝ ոչ որ յիշխանացն մուծցէ, նախատինս կացցէ յիշխանացն առ ընտրութեան պատուոյն հանդէսքն: Արդ 'ի բաց քնաշիւան այսպէս՝ և այսպիսի գնասցէ 'ի բացագնացութիւն:

Իսկ զոր ինչ առ այնմիկ որ եկ իցէ, յետ այսոցիկ պարտ է խոհեմութեամբ կալ: Չորս են յօտարս՝ յաղաքս որոց բան ինչ առասելի է: Արդ որ առաջին է՝ և 'ի ձեռն ամառնային դեգերման իբրու բազում անգամ դեգերելով առ ուսմունսն որպէս 'ի հաւան գնացեալս, և 'ի սոցանէ բազումն անարհեստաբար իբրու ընդ ժողովս սլացեալք, և այլոց քաղաքաց՝ զոր վաճառարանօք և նաւահանգստօք և ատենական շինուածօք արտաքոյ քաղաքին առ քաղաքան, ընդունել պարտ է իշխանացն որ կարգեալ են առ այսօրիք, զգուշանալով զի մի ինչ յանդրգնութիւն արասցէ առ ոմանս այսպիսի օտարացս որ, և զդատաստանս ուղղապէս հատուցանելով սոցա հարկաւորապէս իսկ իբրու սակաւօք վարելով:

Եւ երկրորդն աչօք ճշմարտապէս տեսուչ՝ որչափ առ երաժշտիցն ականջն հուպ են տեսութիւնքն: Արդ այսպիսոյ ամենայնի պարտ է յիշխանք առ տաճարն գոլ, օտարասիրութեամբ մարդկան պատրաստեալք. բայց պարտ է սոցունց՝ քահանայիցն իսկ և տաճարապետացն փոյթ առնել և դարմանել զսոսա. իբրու զի զչափաւորն արդեւք ագանելով ժամանակ՝ տեսանելով իսկ և լսելով 'ի սակս որոց հասեալ իցեն, առանց վնասու յառնելոյն իսկ և 'ի կրելոյն 'ի բաց փոխիցի: Եւ դատաւորք սոցունց գոլ քահանայիցն. եթէ անիրաւէ որ 'ի սոցանէ զոմն, և կամ զայլ որ անիրաւէ որ 'ի սոցանէ՝ որչափ սակաւագոյն է քան զդրամս յիսունս. ապա եթէ մեծագոյն ամբաստանութիւն լիցի՝ առ վաճառօրինացն պարտ է գոլ հանդիսից սոցունց:

Իսկ զերրորդ՝ օտար ընդունել պարտ է յատենի որ վասն ատենականի ուրուք այլմէ գաւառէ եկեալ իցէ, զոր զօրավարաց իսկ և հեծելապետաց և դասապետաց միայնոյ ընդունել պարտ է, և զմատակա-

րարութիւն սոցոսնց հանդերձապահապանօքն առնել պարտ է այնմիկ առ որում և 'ի սոցանէ որ իջաւանեալ զհանգիստն արասցէ:

Իսկ զչորրորդն՝ եթէ ոք հասանիցէ, նուազապէս իսկ, այլ սակայն թէ եկեսցէ երբեք ոք տեսուչ յայնցանէ որ առ 'ի մէջ՝ առաքեալ իցեն անդրադարձեալ յայլմէ գաւառէ, նախ իսկ ոչ ինչ նուազագոյնք լեալք քան եթէ ամաց յիսնից. և առ այսուիկ՝ արժանացեալ բարի ինչ տեսանել առ այլոց քաղաքաց գեղեցկութեամբ զանազանեալ և թուեցեալ ինչ ըստ այսոցիկ այլում քաղաքի հասցէ: Իսկ այժմիկ ամենայն որ այսպիսի՝ առանց հրամանի առ դուրսն փարթամացն և իմաստնագունիցն՝ այսպիսի ոք գոլով և ինքն: Քանզի առ այնմիկ որ ամենայն խորատու մատակարարողն է բնութիւնն՝ հասցէ հաւատարմով բաւական գոլ այսպիսի հիւրընկալութեանս, և կամ առ տունն՝ որ յաղթագգաժս են արիութեամբ: Եւ 'ի միասին գոլով առ ոմն 'ի սոցանէ, զամրն ուսուցանելով՝ և զոմն ուսանելով, 'ի բաց գնասցէ. բարեկամ առ 'ի բարեկամաց՝ ձրիւք և պատուօք վայելչականօք պատուեալ:

Այսոքիւք արդ օրինօքս ընդունել իսկ պարտ է զամենեւեան հիւրս՝ արք իսկ և կանայք, յայլմէ եկեալ գաւառէ, և զայնոսիկ՝ որ իւրեանցն են առաքեալ: պատուելով զհիւրընկալն Զեւս, ոչ կերակրօք և զենլօք զօտարահալածութիւնսն առնելով՝ որպէս առնեն այժմիկ մնունդք Նիդոսի, և ոչ քարոզութեամբք վայրենագունիւք:

Երաշխիս՝ զոր ինչ և երաշխէ ոք, յայտնապէս երաշխաւորիցէ՝ զվարսն ամենայն խոստովանելով շարագրութեամբ, և առաջի վկայից ոչ նուազագունից քան եթէ երից, որչափ ներքոյ դրամոց հազարաց: Իսկ վերագոյն իցէ քան զհազարն՝ ոչ նուազ քան եթէ հնգից: Երաշխաւոր արդ է և նախաւաճառողն որ և իցէ իրի, այնմիկ՝ որ ոչ իրաւապէս վաճառել և կամ ոչ արժանապատուաբար, և պարտապան իցէ դատապարտութեանն նախաւաճառողն որպէս և բացատրողն:

Իսկ եթէ քննութիւն խուզմամբ կորուսեալ իրի կամեացի առնել առ որում և իցէ, մերկ և կամ 'ի ձորձոյ ինչ զգենլով առանց գօտոյ, նախ երդուեալ յաստուածսն՝ յօրինացն ճշմարտապէս յոյս ունել գտանելոյ այսպէս խնդրել. և նա իսկ առ որում խնդրէն՝ տալ զտունն՝ զնշանեալ իրան և զոր ինչ առանց նշանի իցեն՝ 'ի քննութիւն. Ապ'եթէ քննել կամողի ուրուք ոչ տացէ որ իշխանութիւն կամ քննութիւն. Հանդիսի, կացցէ քննողն ընդ խափանողին իւրոյ. և եթէ պարտապան իցէ՝ զկրկնապատիկ գին. որն վնասուն հատուցէ. Ապ'եթէ գնացեալ տէր տանն հանգիպեսցի՝ զաննիշ իրան իսկ առաուեսցեն բնակիչքն 'ի քննութիւն, և զնշանեալն կնքեսցէ. և զոր և կամեացի պահապան գիցէ աւուրց հնգից՝ որ զքննութիւն առնէ. Ապա եթէ յորովագոյն ժամանակ լիցի հեռացելոյն յամեն՝ զքաղաքօրէնքն առնլով այսպէս քննիցէ, լուծանելով և զկնքեալսն, և դարձեալ հանդերձ ընամանօքն և քաղաքօրինօքն այնպէս կնքեսցէ.

Յերկբայելոյն ժամանակի սահման, զոր և ստացեալ որ իցէ՝ ոչ ևս յերկբայիլ պարտ գու. վայրի իսկ և տանց այսպէս ոչ իցէ յերկբայութիւն. Իսկ այլոց՝ զոր և ինչ և իցէ վաճառեալ, եթէ առ քաղաքաւ և 'ի վաճառի և առ տաճարս երեւեսցի վարեալ՝ և ոչ որ 'ի վերայ հասանիցէ, և ասիցէ խնդրել ըստ այնմիկ ժամանակի, և նախ իսկ ոչ յայտնապէս թաքուցեալ իցէ. եթէ այսպէս ոմն առ մի մի զինչ և իցէ վաճառեալ իցէ, և սա խնդրելով գտանիցէ, ոչ է պարտ այնպիսի ստացուածոյն հասու լինել և ոչ ինչ առ մի մի անցանելով. Ապա եթէ 'ի քաղաքի իսկ ոչ, և ոչ առ վաճառարանի վկայեսցի, այլ յազարակի յայտնապէս, և ոչ հանդիպող առ հնգից ամաց լինիցի, հնգից անցանելով ամացն՝ ոչ ևս առ այլում ժամանակի պարտ իցէ սմա այնպիսի իրին հասանել. Եւ եթէ առ տունս 'ի քաղաքի որ վարեսցի՝ եռամեայ գու պայմանին. և եթէ առ ագարակ. որն գաղտապէս ստացեալ իցէ՝ տասն ամաց. Ապա եթէ այլ ուրուք գնացեալ իցէ յամենայն ժամա.

նակի երբեք գտանիցի՝ պայման ոչ իցէ 'ի վերայ հա-
օանելոյն իրին:

Եթէ ոչ որ թողուցու զայլ ոմն 'ի դատաստան
հասանել՝ այլ արգելիցէ զնա բռնութեամբ՝ կամ
զինքն, և կամ զկոյսն՝ իւր, եթէ զծառայ իւր և
կամ զօտար ծառայ, անկատար և ապախտ իցէ դա-
տաստան նորա: Ապա եթէ ազատ իցէ, յետ անկատար
գոլոյն դատաստանին՝ կապեսցի բռնագատողն ամ մի,
և պարտապան այրագողութեան կամողին լինիցի:

Ապա եթէ զնահատակող 'ի կրթարանէ և կամ
յերաթշտականէ և կամ յայլոյ ուրուք նահատա-
կութենէ արգելիցէ որ բռնութեամբ ոչ հասանել,
աօիցէ որ և կամեսցի 'ի նահատակապետացն, և սո-
քա ազատելով զխափանեալն, զի հասցէ 'ի նահա-
տակութիւն իւր: Ապա եթէ ոչ կարասցեն՝ եթէ
արգելոյն իսկ նահատակեալ յաղթիցէ, յաղթու-
թիւն այնմիկ տուիցէ՝ որ առ 'ի սմանէ խափա-
նեալն իցէ և յաղթեալ, գրել առ տաճարսն որք և
կամեսցին զսա յաղթող, և այնմ որ խափանէն՝ ոչ
է պարտ և ոչ ինչ վերագրութիւն կամ մակագրու-
թիւն այսպիսի նահատակութեանս լինել երբեք.
այլ վնասու պարտապան իցէ թէ պարտեալ իցէ նա-
հատակելով և եթէ յաղթեալ:

Եթէ գողութիւն զոր ինչ և իցէ ընդունիցի որ գի-
տելով՝ զնոյն պատուհասն կրիցէ զայնմիկ որ գողա-
ցեալ իցէ. և փախուցելոյն ընդունելութեան տուրժն՝
մահ իցէ. զնոյնն բարեկամ իսկ և թշնամի համա-
րեսցի ամենայն որ քաղաքին: Եթէ որ առանձին արաս-
ցէ առ ոմանս խաղաղութիւն և կամ պատերազմ առանց
ատենին, և մահ իցէ և սորա տուրժն: Եւ եթէ մասն ինչ
քաղաքի՝ խաղաղութիւն և կամ պատերազմ առ ու-
մանս ինքեամբ առնիցէ, զպատճառսն այսպիսի գոր-
ծոյս մուծցեն զօրավարքն 'ի հանդիսարանն. և եթէ
պարտապան իցէ՝ մահուամբ պատուհասեսցի:

Այնոցիկ որ հայրենի գաւառին և կամ քաղա-
քին պաշտօն ինչ առնեն՝ առանց կաշաւաց բարե-

պաշտել, և պատճառի ոչ և միոյ գոյ՝ ոչ և բանի գովասանութեան, իբրու վասն բարի գործոց իսկ պարտ է ընկալուլ զձիրս, և ՚ի վերայ չարի ոչ: Քան զի ոչ գիտեմք՝ և գիտելով հանդուրժելն այսմիկ դիւրին ոչ է. այլ ընելով զօրէն՝ հաստատուն է հաւանիլ սմա՝ և ոչ ինչ պարգեւօք պաշտել. իսկ որ ոչ հաւանեացի՝ պարզաբար պարտեալ ՚ի հանդիսի մեռցի:

Յազագս ընչից ՚ի միասին հասարակաց հաւաքման՝ գին հատանել իւրաքանչիւր գոյից իւրոց, ՚ի սակս բազում պարտուց. և զպտուղս ամեն՝ գրով կրել ագարակաբաշխացն առ ազգական դատաւորսն. իբրու զի երկու գովով տրոց՝ սոցա, որով և կամեցի ատեանն վարեսցի, եթէ կամեսցի գնոյն բոլոր մասամբն, և եթէ կամեսցի իւրաքանչիւրում ամի լեալ ամօքն, բաց յայնցանէ որ ՚ի զուգահազորդութիւնսն սովորեալ են տալ:

Եւ աստուածոցն վերադրութիւնքն պարտ է հաճեմատ առն չափաւորի վերադրել իսկ, և պարգեւել իսկ ՚ի սակս բնակութեան տաճարս ամենեցուն աստուածոցն. բայց մի ոք երկրորդաբար տաճարս սրբազանիցէ աստուածոցն. իսկ ոսկի և արծաթ՝ առ այլոց քաղաքաց առանձին իսկ և տաճարս՝ մասնանաց ստացուած է. և տեղիք² ՚ի բաց թողեալք զհոգի ՚ի մարմնոյ՝ ոչ են առձեռն վերադրութիւնք. և երկաթ և պղինձ՝ պատերազմացն են գործիք: Փայտի իսկ միայնափայտ՝ զոր ինչ և կամիցի ոք, վերադրեսցէ և քարի, իբրու այսպէս առ հասարակաց տաճարսն իսկ ոստայնսն ոչ յօլովագոյնս՝ քան եթէ ներամեայ գործ միոյ սատարի: Եւ գոյնք վայելչականք աստուածոցն՝ թերևս իցեն սպիտակագոյնք ոստայնէ, և այլ ուր և իցէ իսկ ներկեալք գոյնք ոչ մատուցանել՝ այլ միայն առ պատերազմական զարդարմունս: Եւ պարգեւք են աստուածայինք, հաւք իսկ՝ և պատկերք որչափ ՚ի միում աւուր մի կեն:

1 Յօրինակին՝ հոգի, ուղղեցաք ըստ բնագրին:

2 Ի բնագրին՝ ոսկեւ խաչ կամ ոսկեւոյի:

դանագիր կատարիցէ։ Եւ այլքն ըստ այսոցիկ իցեն վերադրութիւնքն նմանութեամբ։

Եւ յորժամ մասունք բաժանեսցին յամենայն քաղաքին, որչափ իսկ և զոր ինչ պարտ է լինել և օրէնք յաղաքս դատաստանաց և այլոց մեծագունից պատահմանց 'ի սակս ամենեցուն ասացան. այսուհետեւ և դատաստանաց լինել պարտ է։ Եւ հանգիստարանք նախ իսկ հաճոյական դատաւորք թերեւ լինիցի, յորս և հաճեսցին փախուցեալն իսկ և հետեւեալն հասարակաբար, ողորդոք անուն դատաւորացն վայելչապէս կոչելով։ Եւ երկրորդք՝ գեղջուկք իսկ և ազգացիք՝ ըստ երկոտասաներորդ մասինն բաժանեալք. առ որս եթէ ոչ ընտրեսցին՝ առաջնոցն յաղաքս տուրժի մեծագունի հասանելով 'ի հանդէսս. և որչափ փախչին՝ եթէ պարտեսցի, երկրորդ անգամ զհինգերորդ գնոյն հատուցէ գրեալ դատաստանին։ Եւ եթէ ամբաստանելով որ զդատաւորացն՝ երրորդ անգամ կամեսցի 'ի դատաստանի աշխատել, ածցէ առ ընտրեալ դատաւորսն զհանդէսն. և եթէ դարձեալ պարտեսցի, զկիսաբոլորն գնոյն բացատրիցէ։ Այ'եթէ հալածոյն յաղթեալ յառաջինսն՝ ոչ հանդարտիցէ, յաղթեալ իսկ՝ զհինգերորդ մասն ընկալցի. և ընդ յաղթութեամբ լեալ՝ հատուցէ գնոյն մասն դատաստանին։ Այ'եթէ երկրորդն հասանիցեն հանդիսարան՝ ոչ հաւանելով յառաջագոյն հանդիսիցն, որ փախչին իսկ պարտեալ՝ որպէս ասացաք՝ զկիսաբոլորն, և որ հալածէն՝ զկէսն գնոյն հատուցէ։

Եւ վիճակս հանդիսարանաց, և լուծիւնք և պաշտմանց իւրաքանչիւրոց իշխանութեանց հաստատութիւնք, և ժամանակաց՝ առ որս իւրաքանչիւրոց լինել պարտ է, և յաղաքս քննութեանց և դարձմանց դատաստանաց, և ամենայն որչափ այսպիսիք հարկաւոր են առ հանդէսս լինել՝ յառաջինս և վերջինս դադարմունս և կարեաց պատասխանատուութեան, և 'ի ստորնագոյնս իջանելոյ և ամենեցուն եղբարք են, ասացաք իսկ և յառաջագոյն. բայց բարի իսկ է ուղղագունին՝ երկից ասել և ե.

քից՝ Արդ որչափ փոքունս և դիւրինս օրինակա-
նքս գտանել զմնացեալսն յերիցագոյն օրինադրէն՝
նորոյն ընդ վերստին օրինադրին պարտ է։

Իսկ յատուկ հանդիսարանքն այսպէս լինելով՝
բարեւք ունիցի թերեւս. իսկ ատենականսն և հա-
սարակացն, և որչափ իշխանութեամբ պարտ է վա-
րի՝ զպառչաճաւորսն իւրաքանչիւրում իշխանութեան.
ցըն մատակարարել. իցէ արդ առ բազում քաղաքս
ոչ տարաձև հեղագոյն արանց ոչ սակաւ օրինադրու-
թիւնք։ Վասն որոյ օրինապահաց պարտ է զվայել-
չականսն այժմիկ ծնեալ քաղաքավարութեանս կազ-
մել բաղիթհեղով, և վերստին ուղղելով հրահանգա-
հմտութեանց՝ մինչև ցբաւականապէս թերեւս իւ-
րաքանչիւր՝ ի սոցունց կալ թուեցի, և յայնժամ
կատարած մակագրելով՝ և անշարժ այսպէս կնքե-
լով՝ վարիլ առ ամենայն կենցաղաւն։

Եւ որչափ յաղագս լուութեան դատաւորացն և
ներհակին, և որչափ փոփոխի ՚ի բազմաց առ պ-
լոց քաղաքաց իրաւանց և բարութեանց և գեղեց-
կութեանց՝ ոմանք ասացան իսկ, և ոմանք ևս առ
կատարածն ասացէ։ Առ որս ամենայն պարտ է՝
այնմիկ որ հանդերձեալ է դատաւոր գոյ, հանգոյն
ըստ իրաւանց հայել իսկ, և ստանալով գիրս յա-
ղագս սոցունց ուսանել. քանզի ամենայն ուսմանց
իսկագոյն է՝ ուսանելովն լաւագոյն լինելն իրացն որ
կան առ օրէնս։ Որք եթէ ուղղապէս իցեն եղեալ՝
լինիցին արդեւք կամ անուն ունայն մտօք պառչա-
ճաւոր աստուածայինն մեզ և սքանչելի օրէնքն
ստացեալ։ Եւ արդ այլոցն բանիցն որչափ քեր-
թուածօք գովասանութիւնք և պարսաւք յաղագս
ոմանց ասին, և որչափ լոկ բանիւք և կամ գրօք, և
կամ օր ըստ օրէ առ այլս զուգաւորութիւնս ՚ի ձե-
ռնն վիճաբանութեան երկբայեալք են ՚ի ձեռն
ներութեանց։ Եւ յորժամ մանաւանդ սնոտեաց այ-
սոցիկ ամենեցուն թերեւս հրահանգիցէ հաւաստի
գիրս օրինադրին, զորս ստանալով սովաւ իբրու բժրչ-
կական դեզ այլոց բանից, բարի դատաւորն զանձն
իւր ուղղեցէ և զքաղաքն իսկ՝ հաստատութիւնն

իրաւանցն և աճումն կամելով: Իսկ չարեացն՝ յան-
ուսումնութենէ և 'ի զանգիտմանէ, և 'ի միասին
յամենայն անիրաւութենէ, ըստ որում հնար է փո-
փոխումն: որչափ բժշկելի թուեսցին չարեացն: Եւ
որոց ճշմարտապէս շարժեցելոց՝ մահուամբ բժշկու-
թիւն այսպէս տրամակայելոց անձանց բաշխելով,
որ և իրաւապէս իցէ բազում անգամ թերեւս ասա-
ցեալ, արժանի գովասանութեան լինիցին արդեւ բ
ամենայն քաղաքին այսպիսի դատաւորք և դատաւո-
րաց առաջնորդք:

Քանզի յորժամ ըստ իւրաքանչիւր ամի դատաս-
տանքն դատել զկատարածն ընկալցի՝ օրէնք պարտ
է լինել այսպիսիք: Նախ իսկ դատող իշխանութիւնն՝
զպարտապանին զինչսն յաղթողին բացատրիցէ, բաց
'ի հարկաւոր ստացուածոցն՝ յետ իւրաքանչիւրում
գատաստանի հատուցուածոյ վալվաղակի 'ի ձեռն՝ քա-
րողի լսելով դատաւորացն: Եւ յորժամ վրիժախնդ-
րական ամոցն հուպ լինիցի ամիս՝ եթէ ոչ որ 'ի
բաց փոխիցէ զյաղթողն իւրով կամաւ և նորա, դա-
տող իշխանութիւնն հետեւելով յաղթողին բացա-
տրիցէ զինչսն պարտապանին: Ապ'եթէ ուստեք ոչ
ունիցին, այլ պակասեցի՝ ոչ նուազագոյն քան եթէ
միոյ դրամի, ոչ յառաջագոյն սմա հանդէս գոյ առ
այլում՝ ոչ և միոյ ուրուք նախ լրմանն ամենայն պար-
տուցն հատուցանելով յաղթողին. բայց այլոցն առ
սմա իցեն հանդէսն տիրապէս: Ապ'եթէ որ ոչ հա-
ճեսցի յիշխանութիւնն յայնմիկ որ դատապարտե-
ցէ, զսա մութանել յօրինապահացն հանդիսարանն՝
անիրաւութեամբ 'ի բաց բարձեալքն. և եթէ պար-
տապան լինիցի այսպիսի հանդիսիս՝ իբրու զբոլորն
քաղաքն և զօրէնսն ապականելով, մահուամբ տու-
րեցի: Եւ առն իսկ որ յետ այսորիկ ծնեալ իցէ
և մեալ, և ինքն զաւակ ծնեալ և մուցեալ, և 'ի
միասին խառնեալ զենթադրութիւնս չափաւորապէս,
և հատուցեալ իսկ պատուհաս՝ եթէ անիրաւեալ
իցէ զոք և յայլմէ ընկալեալ, հանդերձ օրինոքն և
բախտով ծերացեալ՝ վախճան թերեւս լինիցի ըստ
բնութեան:

Եւ առ վախճանեալսն՝ եթէ արու և եթէ էգ որ իցէ, զիրան որ առ աստուածային օրէնսն են՝ այնուցիկ որ ընդ երկրաւ են աստուածոցն, և այնոցիկ որ աստանօր որչափ ձնել պարտ է, զպատմոզսն լինել իշխանս յազազս այսոցիկ ասացուածոցն. և դիրքս առ վայրսն որչափ գործական իցէ՝ ոչ ուրուք ոչ մեծ և ոչ փոքր ինչ առնել գերեզման. այլ ուր վայրն առ այս ինչ միայն ունիցի բնութիւն՝ զվախճանելոցն մարմինքն՝ առանց տրտմութեան կենդանեացն, ընդունելով թաքուցանել և զայսոսիկ ընուլ և մարդկան մայր գոլով երկիր՝ որչափ անունդ սոցա բնաւորեալ է՝ առ այսոսիկ ախորժողին բերել, ոչ կենդանի գոլով որ և ոչ մեռանելով զրկեսցէ զոր ի կենդանեաց ի մէջը. Եւ հող ոչ բարձրագոյն հատանել ի սակս թաղման՝ քան եթէ ի հինգ արանց գործ հնգից աւուրց կատարելով. և քարեղէն մակագրութիւնք ոչ մեծագոյնս առնել՝ քան եթէ օրչափ բաւական իցէ զվախճանելոյն կենցաղավարութիւն զներբողեանսն ընդունել՝ ոչ յոլովագոյն չորից դիւցազնական տաղից. Եւ զնախագրութիւնքն յառաջագոյն իսկ ոչ երկարագոյն, ներքոյ ամի ամի լինել յայտնելով զմեռեալսն. իսկ և զձմարտապէս մեռեալն իցէ արդեւք գրեթէ իբրու մարդկայինս չափ ունելով երեքօրեայ՝ կրելով առ գերեզմանսն:

Այլ հաւանել օրինադրին պարտ է առ այլն իսկ, և առասելով զայս ինչ՝ զի հոգին քան զմարմինն ամենեւին տարբերեալ է առ նոյն իսկ կենցաղումն առտուելով մեզ իւրաքանչիւր զգոյն, և ոչ ինչ բաց ի հոգւոյն. իսկ զմարմինն կերպաւորելով իւրաքանչիւրոց հետեւել, և վախճանելովն բարեւք՝ ասել պատկերս գոլ զմեռելոցն մարմինս. և զոր են ի մէջ իւրաքանչիւրում ձմարտապէս անմահ գոլ հոգի մականունելով առ աստուածսն գնալ տալով պատասխանի, որպէս ասէ հայրենի օրէնքն, որ բարին իսկ է՝ համարձակելով, և որ չարն՝ յոյժ ահագին. և օգնականութիւն սմա վախճանելով ոչ ինչ գոլ մեծագոյն. քանզի կենդանութեամբ պարտ էր օգ-

նե՛լ՝ ամենայն պատշաճաւորացն՝ սորա. իբրու զի իրաւագոյն գո՛ւ և արդարագոյն կեցեալ էր կենդա. նութեամբ, և վախճանեալ՝ առանց պատուհասի թերեւ չարեաց ՚ի սխալանաց այնոցիկ որ յետ այս. միկ են կենցաղոյս: Եւ սոցունց այսպէս ունելով՝ ոչ երբեք պարտ է լինել ապականիչ տան, զանազա. նապէս կարծելով իւր զայս ինչ գո՛ւ՝ զթաղիլն մար. մնոյ թանձրութեամբ: Այլ զայն իսկ զգուստրն և կամ զեղբայրն կամ զոր և իցէ փափաքելի իւր թուե. ցեալն թաղելով գնացեալ՝ կատարելով և ընլով զիւր պատահումն մասին և առ հասեալ ժամն, պարտ է գործել զբարին՝ զչափաւորսն ծախելով իբրու յան. շունչս բազինս սանդարամետականաց. և զչափա.ւորն՝ օրինադիրն թերեւ դիւթեսցէ՝ ոչ տարաձեւա. գոյն իցէ: Արդ օրէն այս ինչ. յայնմիկ իսկ որ մե. ծագոյն են՝ առ ամենայն թաղումն ծախելով ոչ յոլովագոյն հինգ մնասից. և որ երկրորդոյն է՝ մնասս երիս. և երկու այնմիկ՝ որ երրորդոյն է. և մնաս մի՝ որ չորրորդոյն չափ թերեւ ունիցին ծախուցն: Եւ օրինապահացն՝ զայլ բազում ինչս գործել պարտ է, և բազմաց փոյթ առնել. և այսոցիկ ոչ իսկ նուա. զապէս. իբրու զի մանկանց և արանց և ամենայն հասակի փոյթ առնելով հսկեսցեն: Եւ արդ առ կա. տարածին ամենեցուն՝ օրինապահ մի իսկ վերակա. ցու իցէ, զոր և վախճանելոյն ընտանիքն վերադի. տող ընկալցին. որում բարի լիցի՝ բարեւք և չափա.ւորապէս առ վախճանելոյն իրացն լինելով. և ոչ բա. րեւք՝ գարշելի իցէ իսկ: Նախադրութիւնք և այլ իրս լինիցին ըստ օրինին՝ որ առ այսպիսիսն է: Եւ այնմիկ որ քաղաքական օրինաւն օրինադրեսցէ՝ նե. րել պարտ է այսպիսի ինչ. արտասուել իսկ յաղա. գըս վախճանելոյն հրամայելն կամ ոչ՝ տգեղ է. բայց զողբալն և արտաքոյ տանն զձայն արձակելն հրաժարել, և զմեռեալն արտաքս բերել առ ճանա. պարհն արգելլով, և ընդ ճանապարհսն գնալով զա. ղաղակելն, և նախ քան զտիւն արտաքոյ քաղաքին: Այսոքիկ արդ կացցեն այսպէս առ այսպիսի օրէնս. և որ հաւանիցի՝ տուրժի արտաքոյ իցէ, և որ ոչ

Հաւանդիցի միով օրինապահացն՝ ամենեցուն 'ի միասին թուեցեալ տուրժիւն տուրժեացէ։ Եւ որչափ այլք լինիցին առ վախճանեալս թաղմունս, և կամ առանց թաղման գործք՝ յաղագս հայրատպանաց և տաճարակապտաց և ամենեցուն այսպիսեաց, ասացեալք կան յառաջագոյն յօրէնսն. իբրու գրեթէ օրինադրութիւնս կատարած թերեւ առ 'ի մէջ ունիցի։

Եւ ամենեցուն իսկ յիւրաքանչիւրում ժամու կատարած ոչ առնելն ինչ և ոչ ստանալն կամ բնակեցուցանելն, այլ ծնելոյն փրկութիւն գտանելով կատարելապէս հանապազ. և յայնժամ իսկ կարծեւ զամենայն որչափ պարտ է գործել հասուցանել 'ի քործ կատարեալ։ Իսկ յառաջագոյն քան զայս անկատար գոլ զբոլորն։

Կդիկնիսս. Բարեւք ասես, ով օրերի. բայց թէ առ ինչ այժմ ասացեալդ ասացաւ, ասա ևս հաւաստի։

Պդատուն. Ո'վ Կլինիա, բազում ինչ յառաջագունիցն բարեւք ասացաւ, և գրեթէ ոչ նուազապէս առասացութիւնք մասանցն։

Կդիկնիսս. Որպիսի իսկ։

Պդատուն. Զլակիսն զառաջինն գոլ, և Կլոթովիցրն զերկրորդն գոլ. և զերրորդն Ատրոպեանց՝ փրկութիւն ասացելոցն, նմանելով այնոցիկ որ նմանեալ են հրով զանդառնալին գործելով զօրութիւն։ Որոց արդ և քաղաքի և քաղաքավարութեան պարտ է ոչ միայն ողջութիւն և փրկութիւն մարմնոցն պատրաստել, այլ և քաջօրէնութիւն առ անձինս, և մանաւանդ փրկութիւն օրինացն, Բայց ինձ տակաւին երեւեալ թուի այս ինչ պակասեալ գոլ յօրէնսն, թէ որպէս պարտ է յանդառնալի զօրութեանն յաւելուլ սոցունց ըստ բնութեանն։

Կդիկնիսս. Ո'չ փոքր ինչ ասես, եթէ հնար է գտանել որպէս լինիցի յամենայն ստացուածոյ այդպիսիդ։

Պղատուն. Այլ հնար է սակայն՝ որպէս իսկ ինձ ամենեւին երեւիլ:

Կդիմիաս. Արդ ոչ 'ի բաց կացցուք ոչ և միով յեղանակաւ՝ նախ քան զայս ինչ շահեսցուք ասացեալ օրինօքս. քանզի ծիծաղելի է 'ի սնտոի իսկ զինչ և իցէ աշխատիլն՝ առ ոչինչ հասանելով հաստատուն:

Մդգիլոս. Ուղղապէս հրամայես. և զիս զայլ դք գտցես այսպիսիս:

Կդիմիաս. Բարեւք ասես. արդ զինչ ասես փրկութիւն լինել արդեւք, և զինչ յեղանակաւ մեզ քաղաքավարութեան իսկ և օրինաց:

Պղատուն. Ո՛չ արդեւք ասացաք՝ թէ պարտ է մեզ ժողով լինել 'ի քաղաքին այսպիսի ինչ, տասանց յօրինապահացն յերիցագունիցն միշտ՝ և այնուցիկ որ զարիութեան պատիւսն ընկալեալ են. ամենեցուն պարտ է 'ի միասին ժողովել առ սոսա, և տակաւին այնոցիկ որ գնացեալ իցեն՝ խնդրուածս եթէ երբեք առ օրինապահութիւնն լինիցին 'ի ժամու ինչ լուծեալք, և 'ի տունս հասեալք՝ նոցունց իսկ թուեցեալ հրահանգաւ ժողովոյն արժանի գոլ. և այսոցիկ միոյ իւրաքանչիւր ուրուք պարտ գոլ առնուլ 'ի համբակացն ոչ նուազագոյն եղեալ քան եթէ երեսնամեայ, և յառաջագոյն իսկ զսա դատելով արժանի գոլ բնութեամբ և սննդեամբ, զհամբակրս իսկ այսպէս առ այլն բերել, և եթէ այլոցն թուեսցի՝ ընկալցին զսա: Ապա եթէ ոչ անձառելի գոլ եղեալ ընտրութեանն՝ այլոցն իսկ և սմա իսկ և մանաւանդ՝ որ յընտրութենէն 'ի բաց անկցի: Բայց պարտ է կանխական գոլ ժողովրդեանն՝ յորժամ և յայլոց գործոց յառանձնականաց իսկ և հասարակականաց մանաւանդ պարապումն ինչ իցէ. այսպիսի ինչ երբեք ասացեալ էր մեզ յառաջագոյն բանիւքն:

Կդիմիաս. Ես իսկ ասացի:

Պղատուն. Արդ յաղագս այսպիսի ժողովոյս դարձեալ վերստին առնելով զբանս ասացից. զայսպիսի ինչ ասեմ, զի եթէ զսա արկցէ դք որպէս խարխա

ամենայն քաղաքին՝ զամենայն պատշաճս ունելով լինքեան, կեցուցանել ՚ի միասին զամենայն զոր ինչ և կամիմք։

Կդիմիաս. Ո՞րպէս արդ։

Պղատուն. Յետ այսօրիկ մեր արդեւք ժամանակ լինիցի ուղղապէս ասելով՝ որ ինչ պակասեցուցանել ՚ի յօժարութենէն։

Կդիմիաս. Եւ մանաւանդ ասացեր բարեւք. արա արդ որպէս և տրամախոհիսդ։

Պղատուն. Պարտ է այսուհետեւ, ժվ Կլինիա, յա. զազս ամենայնի իմանալ փրկիչ՝ զպատշաճաւորս առ իւրաքանչիւրս ՚ի գործոց, իբրու ՚ի կենդանւոջ հոգի և գլուխ զմեծագոյնն են բնաւորեալ։

Կդիմիաս. Ո՞րպէս ասես։

Պղատուն. Սոցունց արդ առաքինութիւն՝ ամենայն կենդանւոյ առտուէ զկեանս։

Կդիմիաս. Ո՞րպէս։

Պղատուն. Ի հոգւոջ իսկ առ այլն և միտմն. և երեսս և լեելիսս յաւելուլով՝ և ՚ի գլուխսն. իսկ և առ այլն և ՚ի միասին միտք ընդ գեղեցկագոյն սգայութիւնսն խառնելով և մի իսկ լինելով, փրկութիւն իւրաքանչիւրոց արդարապէս թերևս իցէ կոչեցեալ։

Կդիմիաս. Թուեցեալ է իսկ։

Պղատուն. Քանզի նման է՝ այլ միտս առ իրի ումեմն ընդ սգայութեանցն խառնելով, փրկութիւն նաւաց ՚ի ձմերանի և յամարանի լինիցի արդեւք։ Ո՛չ ապաքէն ՚ի նաւապետ համանգամայն և նաւավարք սգայութիւնքն վարչական մտօք ՚ի միասին խառնելով կեցուցանել զինքեանս իսկ և զոր ինչ ՚ի նաւսն է։

Կդիմիաս. Զիարդ։

Պղատուն. Ոչ ինչ արդ բազմաց կարօտանայ այնոցիկ որ այսպիսիս են յարացոյցք. այլ որպէս առ զինուորութիւնն է իմասցուք թէ զո՞ղք եղեալք զօրավարք գէտք, և բժշկական պաշտօն ամենայն դիտիցէ արդեւք զփրկութիւն ուղղապէս. ո՞չ արդեւք ոմն զյաղթութիւնն և զզօրութիւն պատերազմաց,

և միւսն բժշկաց իսկ և պաշտօնայաց՝ զողջութեանս մարմնոյ պատրաստութիւնս:

Կդիկնիաս. Եւ որպէս ոչ:

Պդատուն. Բժիշկ՝ այնմ որ առ մարմնոյ է իրի տգէտ գոլով, զոր այժմիկ առասացաք ողջութիւն, և կամ զօրավար յաղթութեան, և կամ այլոցն որչափ և ասացաք, իցէ իբրու զի թերևս միտս յաղաքս այսոցիկ երևեսցի ունելով:

Կդիկնիաս. Եւ որպէս:

Պդատուն. Եւ զի՞նչ. յաղաքս քաղաքի՝ եթէ որ զդիտողութիւն ուր հայել պարտ է քաղաքականին՝ երևեսցի ոչ գիտելով, իշխան արդեւք իսկ յառաջագոյն իրաւապէս թերևս առասացի. և ապա կեցուցանել կարող իցէ թերևս զայս ինչ զորոյ զդիտողութիւնն ամենեւին ոչ գիտացցէ:

Կդիկնիաս. Եւ որպէս:

Պդատուն. Պարտ է արդ այժմիկ, որպէս թուի, թէ հանդերձեալ է բնակութիւնս Կալառիս մերոյ զկատարած ընկալուլ, զի՞նչ որ գիտեն իսկ ՚ի սմա նախ զայս ինչ զոր ասեալք զդիտողութիւն՝ ո՞րք երբեք քաղաքական գոլով մեզ հանդիպի. և ապա թէ զի՞նչ յեղանակաւ պարտ է հաղորդիլ սմա, և ո՞րք բարեւք և կամ ոչ՝ խորհի ընդ սմա, նախ իսկ ՚ի սոցունց յօրինաց, և ապա ՚ի մարդկանէ: Ապա եթէ իցէ յայսմանէ թափուր ինչ քաղաք, ոչ ինչ սքանչելի՝ առանց խոհեմութեան գոլ սմա և առանց զգայութեան, եթէ գործիցէ զոր ինչ և հանդիպեսցի յիւրաքանչիւրում ժամու առ իւրաքանչիւրսն ՚ի գործոց:

Կդիկնիաս. Ընթարտապէս իսկ ասես:

Պդատուն. Այժմիկ արդ մեզ յորո՞ւմ երբեք ՚ի քաղաքին մասանցն կամ ՚ի խորհրդոցն իցէ բաւական պատրաստեալ զինչ և իցէ այսպիսի պահարան՝ ունիմք ասել:

Կդիկնիաս. Ոչ և միով իւիք, ով սիրելի, հաւաստի իսկ. եթէ զմտաւ ածել պարտ է, թուի ինձ, տարածիլ բանիս այսմիկ ՚ի Ժողովն՝ զոր ասացեր այժմիկ պարտ գոլ ՚ի գիշերի ՚ի միաօին հաւաքիլ:

Պդատուն. Գեղեցկագոյն խորհեցար, ով Լլինիա,

և պարտ է արդ սմա, իբրու այժմիկ յարակայ մեզ բանս յազդէ, ունել զամենայն առաքինութիւն. որոյ իշխէ ոչ մոլորիլն՝ առ բազումս դիտելով, այլ մի հայելով՝ ըստ այսորիկ հանապազ զամենայն իբրու նետս թողացուցանել:

Կդիկիաւս. Ամենեւին ամենեցուն արդ:

Պղատուն. Այժմիկ իսկ ուսուցուք. զի ոչ ինչ է սքանչելի մոլորիլ քաղաքացն օրինականացն, զի առ այլ ինչ այսպէս հայի: Յօրինադրութեանցն՝ իւրաքանչիւր որ ՚ի քաղաքի և զբազումսն իսկ ոչ ինչ սքանչելի, ոմանց սահմանին գոլով՝ արդարութեանցն իրպէս իշխեսցեն ոմանք ՚ի քաղաքի, եթէ լաւագոյնք և եթէ վատթարագոյնք հանդիպեսցին գոլով. և ոմանց զի փարթամացին, եթէ ծառայք ոմանց իցեն և եթէ ոչ. սոցունց արդ յօժարութիւնն առ ազատ կենցաղն իսկ դիմեալ, և միւս՝ ՚ի միասին երկակի օրինադրին առ իւրաքանչիւրսն հայելով, իբրու զի ազատք գոլով՝ այլոց քաղաքաց տէր իցեն, որք իբրու իմաստնագոյնք առ այսօրիկ իսկ և այսպիսիքս ամենայն ՚ի միասին և առ մի ինչ ոչ զանազանապէս պատուեալ ունելով ասել առ որ ինչ այլս սոցա պարտ է հայել:

Կդիկիաւս. Ո՛չ ապաքէն մերս իսկ, ի՞նչ սիրելի, ուղղապէս թերեւ իցէ երբեք եղեալ. քանզի առ մի ինչ ասացաք պարտ գոլ հանապազ ամենայն օրինացն իրի գոլ մեզ հայելով, և զայս ինչ զառաքինութիւն ասել ներէաք իսկ գոլ ուղղապէս:

Պղատուն. Այո՛:

Կդիկիաւս. Եւ զառաքինութիւնն՝ չորս եղաք ուրուք:

Պղատուն. Յոյժ իսկ:

Կդիկիաւս. Եւ զմիտս իսկ այսօրիկ ամենեցուն առաջնորդ, առ որում՝ այլոց ամենայնի և սոցունց երից պարտ է հայիլ:

Պղատուն. Գեղեցկապէս հետեւի, ի՞նչ Կլինիա. բայց հանդերձ այսօրիկ և այլոց զկնի եկից: Քանզի զմիտս վարչական իսկ և բժշկական և զօրափարական ասասցուք առ մի իսկ. այն ինչ որ պարտ է հայիլ:

և զքաղաքականն յանդիմանելով աստանօր եմք այժմիկ. և որպէս զմարդ վերստին հարցանել ասասցուք թերեւ, ով պանչելի. դուդ իսկ առ զինչ դիտես, զինչ երբեք այն ինչ է մինն զոր հաւաստի բժըշկական միտքն ունի իսկ ասել. և դուդ Կովկէի տարբերեալ որպէս ասես արդեւք ամենեցուն ներխոհեմացն ասել ոչ ունիցիս: Եւ կամ դու իսկ, Մեգիլէ և Կլինիա, հուպ լերուք համարելով յաղագս սորա ասել ցիս, զինչ երբեք ասէք գոլ զսա, որպէս և ես յաղագս այլոց բազմաց առ ձեզ սահմանէի:

Կլինիա. Ոչ և միով իւրք, ով սիրելի:

Պրատուն. Եւ զինչ զի պարտ է յօժարիլ իսկ իմանալ զսա, և որովք:

Կլինիա. Ո՞րպէս. առ իրս ոմանս ասես:

Պրատուն. Որպէս յորժամ չորս ասացաք առաքինութեան տեսակս լինել, յայտ է իբրու զմի իւրաքանչիւրոց պարտ է ասել չորից իսկ գոլով:

Կլինիա. Սակայն զինչ:

Պրատուն. Եւ սակայն մի իսկ զայսոսիկ զամենայն ասեմք. քանզի զարիութիւն՝ առաքինութիւն գոլ ասեմք, և զխոհեմութիւն՝ առաքինութիւն, և զայլ երկուսն իբր գոլով էակք ոչ բազումք՝ այլ մի, զայս ինչ միայն առաքինութիւն:

Կլինիա. Ամենեին իսկ:

Պրատուն. Ըստ որում այժմիկ զանազանին այսօրիկ երկուս, և երկու անուն ընկալան, և զայլսն ոչ ինչ է ասել դժուարին. բայց ըստ որում մի զերկուսս մականուանեցաք զառաքինութիւն, և այլոց ոչ ևս է դիւրահաս:

Կլինիա. Ո՞րպէս ասես:

Պրատուն. Ոչ ինչ է դժուարին յայտնել զոր ասեմն. քանզի բաշխեսցուք միմեանց զհարց և զպատասխանի:

Կլինիա. Ո՞րպէս ասես իսկ:

Պրատուն. Հարց զիս, զինչ երբեք մի առասելով զառաքինութիւն զերկաքանչիւրս՝ զերկու դարձեալ զոտսա առասացուք, զոմն արիութիւն և զմիւսն խոհեմութիւն: Զի ասացից քեզ զպատճառն. զի

մինն իսկ է ըստ երկիւղի. որոյ և գազանքն հաղորդք են արիութեանն, և բարքն մանկանցն յոյժ նորագունիցն. քանզի առանց բանի և բնութեամբ՝ լինի հոգի արիագոյն. բայց առանց բանի իսկ՝ խոհեմական և մտաց ունող ոչ եղև՝ ևս երբեք և ոչ է, և ոչ յապառնի ժամանակի լինիցի, իբրու գոլով և այլոյ ուրուք:

Կդիկնիսս. Ճշմարտապէս ասես:

Պդատուն. Իսկ այժմիկ ըստ որում են տարբերեալ և երկու՝ դու առ 'ի յինէն բանիւս ընկալար: Արդ ըստ որում մի է և նոյն՝ դու դարձեալ ինձ բացատրեա. սակայն խորհեա իբրու առասելոց գոլով՝ թէ որպէս չորս ելով մի է, և զիս աղաչեա ցուցանելովք իբրու զմինն դարձեալ թէ որպէս չորս: Եւ արդ զոր ինչ յետ այսորիկ է գիտեսցուք՝ զգիտոյն բաւականապէս, յաղագս որոց և ինչ. ոմանց՝ որոց է իսկ անուն՝ է իսկ և բան, որպէս միայն զանունն գիտել պարտ է և զբանն ոչ գիտել. և կամ զայն իսկ որ է ինչ, և յաղագս տարբերելոցն մեծութեամբ իսկ և գեղեցկութեամբ, զամենայն այսպիսիս ոչ գիտել՝ գարշելի է:

Կդիկնիսս. Թուի ինձ այդպէս:

Պդատուն. Մեծագոյն ինչ օրինադրի և օրինապահի, և այնմիկ որ առաքինութեամբ ամենեցուն տարբերիլ կարծի. և յաղթութիւն այսոցիկ սոցունց ընկալեալ է, և կամ զայսոսիկ զնոյնս յաղագս որոյ այժմիկ ասեմք արիութիւն, ողջախոհութիւն, խոհեմութիւն, արդարութիւն:

Կդիկնիսս. Եւ որպէս:

Պդատուն. Իսկ յաղագս այսոցիկ զպատմողսն և զվարդապետսն և զօրինադիրսն և զայլոց զպահապանսն կարօտացելոցն ճանաչել իսկ և գիտել, և կամ կարօտացելոցն տանջել իսկ և գանս առնուլ՝ սխալելով զոր ոչ պարտ է ուսուցանելով զոր ինչ զօրութիւն ունի չարութիւն և առաքինութիւն, և ամենեւին յայտնելով զանազանիլ այլոցն: Այլ զքերթող զոմն եկեալ ի քաղաքն, կամ զխրատողն որ ասելով լաւագոյն գոլ երեւիլ այնմիկ որ ամենայն

առաքինութեամբ յաղթեալ է: Ապա յայսպիսի քաղաքիս՝ յորում ոչ բանիւ, այլ գործով բաւական պահապանք իցեն յաղագս առաքինութեան, գիտելով բաւականապէս սքանչելի ինչ քաղաքիս այս առանց պահպանի գոլով, կրե՛լ զոր ինչ բազում քաղաքք կրեն այժմիկ քաղաքացս:

Կդիւնիւս. Ոչ ինչ իրաւապէս:

Պդաւոռն. Զիարդ զոր ասեմք այժմիկ առնել մեզ պարտ է. կամ որպէս զպահապանքն ստուգադոյնք բազմաց յաղագս առաքինութեան՝ գործով և բանիւ պատրաստելի է. կամ զի՛նչ յեղանակաւ ներխո՛հեմացն գլխոյն իսկ և զգայութեանցն նմանեցի մեզ քաղաքս, իբրու այսպիսի պահպանութիւնս ստացեալ յինքեան:

Կդիւնիւս. Ո՛րպէս արդ և զի՛նչ յեղանակաւ, ո՛վ սիրելի, նմանեցուցանելով զսա այսպիսոյ ումեմն ասացուք:

Պդաւոռն. Յայտ է՝ իբրու նորին իսկ քաղաքին ելով բոլոր հաստատութիւնն գլխոյն. և ՚ի պահպանացն համբակագոյնքն իսկ իբրու առ ծայր գագաթանն հասեալս՝ զքաջամիտն զամենայն արագութիւն առ հոգին ունելով առ բոլոր քաղաքն շուրջանակի.... ելով, և զպահպանսն՝ աւանդիչք զգայութեանց առ յիշելութիւնսն, և յերիցանցն իսկ՝ պատմողք լինել ամենեցուն որ առ քաղաքաւն են. և զսոսա մտաց նմանեալք զբազումս և զբանից արժանիս զգանազանապէս խորհելովն և ծերոցն խկալովն և պաշտօնայիւքն համբակօքն հանդերձ խորհրդով վարելով, այսպէս արդ հասարակաբար կեցուցանել երկաքանչիւրոցս ճմարտապէս զբոլոր բաղաքն, զիարդ այսպէս ասեմք՝ եթէ այլաբար պարտ գոլ կազմել հանգոյնս արդեւք զամենեւեան ստանալով և ոչ ստուգեալս զայնոսիկ որ ուսուցեալ են իսկ և խրատեալ:

Կդիւնիւս. Այլ, ո՛վ սքանչելի, անհնար է:

Պդաւոռն. Հասանելի է մեզ արդեւք առ ստուգագոյն խրատ ինչ յառաջագունին:

Կդիւնիւս. Թերեւս արդեւք:

րից։ Արդ որչափ փոքունս և գիւրինս օրինակա-
նրս գտանել զմնացեալն յերիցագոյն օրինադրէն՝
նորոյն ընու վերստին օրինադրին պարտ է։

Իսկ յատուկ հանդիսարանքն այսպէս լինելով՝
բարեւք ունիցի թերեւս. իսկ ատենականն և հա-
սարակացն, և որչափ իշխանութեամբ պարտ է վա-
րի՝ զպառչաճաւորան իւրաքանչիւրում իշխանութեան.
ցըն մատակարարել. իցէ արդ առ բազում քաղաքս
ոչ տարածե հեղագոյն արանց ոչ սակաւ օրինադրու-
թիւնք։ Վասն որոյ օրինապահաց պարտ է զվայել-
չականն այժմիկ ծնեալ քաղաքավարութեանս կազ-
մել բաղխոհելով, և վերստին ուղղելով հրահանգաւ
հմտութեանց՝ մինչև ցբաւականապէս թերեւս իւ-
րաքանչիւր ՚ի սոցունց կալ թուեսցի, և յայնժամ
կատարած մակադրելով՝ և անշարժ այսպէս կնքե-
լով վարիլ առ ամենայն կենցաղաւն։

Եւ որչափ յաղագս լուութեան դատաւորացն և
ներհակին, և որչափ փոփոխի ՚ի բազմաց առ այ-
լոց քաղաքաց իրաւանց և բարութեանց և գեղեց-
կութեանց՝ ոմանք ասացան իսկ, և ոմանք ևս առ
կատարածն ասասցէ։ Առ որս ամենայն պարտ է՝
այնմիկ որ հանդերձեալ է դատաւոր գոլ, հանգոյն
ըստ իրաւանց հայել իսկ, և ստանալով գիրս յա-
ղագս սոցունց ուսանել. քանզի ամենայն ուսմանց
իսկագոյն է՝ ուսանելովն լաւագոյն լինեն իրացն օր-
կան առ օրէնս։ Որք եթէ ուղղապէս իցեն եղեալ՝
լինիցին արդեւք կամ անուն ունայն մտօք պատշա-
ճաւոր աստուածայինն մեզ և սքանչելի օրէնքն
ստացեալ։ Եւ արդ այլոցն բանիցն որչափ քեր-
թութեամբ գովասանութիւնք և պարսաւք յաղագս
ոմանց ասին, և որչափ լոկ բանիւք և կամ գրօք, և
կամ օր ըստ օրէ առ այլս զուգաւորութիւնս ՚ի ձե-
ռն վիճաբանութեան երկբայեալք են ՚ի ձեռն
ներութեանց։ Եւ յորժամ մանաւանդ սնոտեաց այ-
սոցիկ ամենեցուն թերեւս հրահանգիցէ հաւաստի
գիրս օրինադրին, զորս ստանալով սովաւ իբրու բժըշ-
կական դեղ այլոց բանից, բարի դատաւորն զանձն
իւր ուղղեսցէ և զքաղաքն իսկ՝ հաստատութիւնն

իրաւանցն և աճումն կամեւով, իսկ չարեացն՝ յանուսումնութենէ և ՚ի զանգիտմանէ, և ՚ի միասին յամենայն անիրաւութենէ, ըստ որում հնար է փոփոխումն՝ որչափ բժշկելի թուեսցին չարեացն, Եւ որոց ճշմարտապէս շարժեցելոց՝ մահուամբ բժշկութիւն այսպէս տրամակայիլոց անձանց բաշխելով, որ և իրաւապէս իցէ բազում անգամ թերեւ ասացեալ, արժանի գովասանութեան լինիցին արդեւ ամենայն քաղաքին այսպիսի դատաւորք և դատաւորաց անաջնորդք՝

Քանզի յորժամ ըստ իւրաքանչիւր ամի դատաստանքն դատել զկաաարածն ընկալցի՝ օրէնք պարտէ լինել այսպիսիք, Նախ իսկ դատող իշխանութիւնն՝ զպարտապանին զինչսն յաղթողին բացատրիցէ, բաց ՚ի հարկաւոր ստացուածոյն՝ յետ իւրաքանչիւրում՝ դատաստանի հատուցուածոյ վաղվաղակի ՚ի ձեռն քաւորդի լսելով դատաւորացն, Եւ յորժամ վրիժախնդրական մասոցն հուպ լինիցի ամիս՝ եթէ ոչ որ ՚ի բաց փոխիցէ զյաղթողն իւրով կամաւ և նորա, դատող իշխանութիւնն հետեւելով յաղթողին բացատրիցէ զինչսն պարտապանին, Ապ'եթէ ուստեք ոչ ունիցին, այլ պակասեցի՝ ոչ նուազագոյն քան եթէ միոյ դրամի, ոչ յառաջագոյն սմա հանդէս գոյ առայլում՝ ոչ և միոյ ուրուք նախ լրմանն ամենայն պարտուցն հատուցանելով յաղթողին. բայց այլոցն առսմա իցեն հանդէսքն տիրապէս, Ապ'եթէ որ ոչ հաճեսցի յիշխանութիւնն յայնմիկ որ դատապարտեացէ, զսա մուծանել յօրինապահացն հանդիսարանն՝ անիրաւութեամբ ՚ի բաց բարձեալքն. և եթէ պարտապան լինիցի այսպիսի հանդիսիս՝ իբրու զբոլորն քաղաքն և զօրէնսն ապականելով, մահուամբ տուրժեսցի, Եւ առն իսկ որ յետ այսորիկ ծնեալ իցէ և մեաւ, և ինքն զաւակ ծնեալ և մուցեալ, և ՚ի միասին խառնեալ զենթադրութիւնս չափաւորապէս, և հատուցեալ իսկ պատուհաս՝ եթէ անիրաւեալ իցէ զօր և յայլմէ ընկալեալ, հանդերձ օրինոքն և բախտով ծերացեալ՝ վախճան թերեւ լինիցի ըստ բնութեան,

Եւ առ վախճանեալն՝ եթէ արու և եթէ էգ որ իցէ, զիրոն որ առ աստուածային օրէնսն են՝ այնուցիկ որ ընդ երկրաւ են աստուածոցն, և այնոցիկ որ աստանօր որչափ ձանել պարտ է, զպատմողսն լինել իշխանս յաղագս այսոցիկ ասացուածոյն. և դիրքս առ վայրսն որչափ գործական իցէ՝ ոչ ուրուք ոչ մեծ և ոչ փոքր ինչ առնել գերեզման. այլ ուր վայրն առ այս ինչ միայն ունիցի ընութիւն՝ զվախճանելոցն մարմինքն՝ առանց տրտմութեան կենդանեացն, ընդունելով թաքուցանել և զայսոսիկ ընուլ և մարդկան մայր գոլով երկիր՝ որչափ մոռնդ սոցա բնաւորեալ է՝ առ այսոսիկ ախորժողին բերել, ոչ կենդանի գոլով որ և ոչ մեռանելով զրկեսցէ զոր ի կենդանեաց ի մէջը: Եւ հող ոչ բարձրագոյն հատանել ի սակս թաղման՝ քան եթէ ի հինգ արանց գործ հնգից աւուրց կատարելով. և քարեղէն մակագրութիւնք ոչ մեծագոյնս առնել՝ քան եթէ օրչափ բաւական իցէ զվախճանելոյն կենցաղավարութիւն զներբողեանսն ընդունել՝ ոչ յոլովագոյն չորից դիւցազնական տաղից: Եւ զնախադրութիւնքն յառաջագոյն իսկ ոչ երկարագոյն, ներքոյ ամի ամի լինել յայտնելով զմեռեալսն. իսկ և զճմարտապէս մեռեալն իցէ արդեւք գրեթէ իբրու մարդկայինս չափ ունելով երեքօրեայ՝ կրելով առ գերեզմանսն:

Այլ հաւանել օրինադրին պարտ է առ այլն իսկ, և առասելով զայս ինչ՝ զի հոգին քան զմարմինն ամենեւին տարբերեալ է առ նոյն իսկ կենցաղումս առտուելով մեզ իւրաքանչիւր զգոյն, և ոչ ինչ բաց ի հոգւոյն. իսկ զմարմինն կերպաւորելով իւրաքանչիւրոց հետեւել, և վախճանելովն բարեւք՝ ասել պատկերս գոլ զմեռելոցն մարմինս. և զոր են ի մէջ իւրաքանչիւրում ճմարտապէս անմահ գոլ հոգի մականունելով առ աստուածսն գնալ՝ տալով պատասխանի, որպէս ասէ հայրենի օրէնքն, որ բարին իսկ է՝ համարձակելով, և որ չարն՝ յոյժ ահագին. և օգնականութիւն սմա վախճանելով ոչ ինչ գոլ մեծագոյն. քանզի կենդանութեամբ պարտ էր օգ.

նել՝ ամենայն պատշաճաւորացն սորա. իբրու զի իրաւագոյն գոլ և արգարագոյն կեցեալ էր կենդանութեամբ, և վախճանեալ՝ առանց պատուհասի թերևս չարեաց ՚ի սխալանաց այնոցիկ որ յետ այսմիկ են կենցաղոյս: Եւ սոցունց այսպէս ունելով՝ ոչ երբեք պարտ է լինել ապականիչ տան, զանազանապէս կարծելով իւր զայս ինչ գոլ՝ զթաղիլն մարմնոյ թանձրութեամբ: Այլ զայն իսկ զդուստրն և կամ զեղբայրն կամ զոր և իցէ փափաքելի իւր թուեցեալն թաղելով գնացեալ՝ կատարելով և ընով զիւր պատահումն մասին և առ հասեալ ժամն, պարտ է գործել զբարին՝ զչափաւորսն ծախելով իբրու յանշունչս բազինս սանդարամետականաց. և զչափաւորն՝ օրինադիրն թերևս դիւթեցէ՝ ոչ տարաձեւագոյն իցէ: Արդ օրէն այս ինչ. յայնմիկ իսկ որ մեծագոյն են՝ առ ամենայն թաղումն ծախելով ոչ յուրվագոյն հինգ մնասից. և որ երկրորդոյն է՝ մնաս երիս. և երկու այնմիկ՝ որ երրորդոյն է. և մնաս մի՝ որ չորրորդոյն չափ թերևս ունիցին ծախուցն: Եւ օրինապահացն՝ զայլ բազում ինչս գործել պարտ է, և բազմաց փոյթ առնել. և այսոցիկ ոչ իսկ նուազապէս. իբրու զի մանկանց և արանց և ամենայն հասակի փոյթ առնելով հսկեցեն: Եւ արգառ կատարածին ամենեցուն՝ օրինապահ մի իսկ վերակացու իցէ, զոր և վախճանելոյն ընտանիքն վերադիտող ընկալցին. որում բարի լիցի՝ բարեւք և չափաւորապէս առ վախճանելոյն իրացն լինելով. և ոչ բարեւք՝ գարշելի իցէ իսկ: Նախադրութիւնք և այլ իրս լինիցին ըստ օրինին՝ որ առ այսպիսին է: Եւ այնմիկ որ քաղաքական օրինաւն օրինադրեցէ՝ ներել պարտ է այսպիսի ինչ. արտասուել իսկ յաղագրս վախճանելոյն հրամայելն կամ ոչ տգեղ է. բայց զողբալն և արտաքոյ տանն զձայն արձակելն հրաժարել, և զմեռեալն արտաքս բերել առ ճանապարհն արգելով, և ընդ ճանապարհսն գնալով զաղաղակելն, և նախ քան զտիւն արտաքոյ քաղաքին: Այսոքիկ արդ կացցեն այսպէս առ այսպիսի օրէնս. և որ հաւանիցի՝ տուրժի արտաքոյ իցէ, և որ ոչ

Հաւանիցի միով օրինապահացն՝ ամենեցուն 'ի միասին թուեցեալ տուրժիւն տուրժեսցէ: Եւ որչափ այլք լինիցին առ վախճանեալս թաղմունս, և կամ առանց թաղման գործք՝ յաղագս հայրապանաց և տաճարակապտաց և ամենեցուն այսպիսեաց, ասացեալք կան յառաջագոյն յօրէնսն. իբրու գրեթէ օրինադրութիւնս կատարած թերեւ առ 'ի մէջ ունիցի:

Եւ ամենեցուն իսկ յիւրաքանչիւրում ժամու կատարած ոչ առնելն ինչ և ոչ ստանալն կամ բնակեցուցանելն, այլ ծնելոյն փրկութիւն գտանելով կատարելապէս հանապազ. և յայնժամ իսկ կարծել զամենայն որչափ պարտ է գործել հասուցանել 'ի գործ կատարեալ: Իսկ յառաջագոյն քան զայս անկատար գոլ զբոլորն:

Կդիկնիսս. Բարեւք ասես, իվ սիրելի. բայց թէ առ ինչ այժմ ասացեալդ ասացաւ, ասա ևս հաւաստի:

Պդատուն. Ո՛վ Կլինիա, բազում ինչ յառաջագունիցն բարեւք ասացաւ, և գրեթէ ոչ նուազապէս առասացութիւնք մասանցն՝:

Կդիկնիսս. Որպիսի իսկ:

Պդատուն. Զլակիսն զառաջինն գոլ, և Կլթովիցըն զերկրորդն գոլ. և զերրորդն Ատրոպեանց՝ փրկութիւն ասացելոցն, նմանելով այնոցիկ որ նմանեալ են հրով զանդառնալին գործելով զօրութիւն: Որոց արդ և քաղաքի և քաղաքավարութեան պարտ է ոչ միայն ողջութիւն և փրկութիւն մարմնոցն պատրաստել, այլ և քաջօրէնութիւն առ անձինս, և մանաւանդ փրկութիւն օրինացն, Բայց ինձ տակաւին երեւեալ թուի այս ինչ պակասեալ գոլ յօրէնսն, թէ որպէս պարտ է յանդառնալի զօրութեանն յաւելուլ սոցունց ըստ բնութեանն:

Կդիկնիսս. Ո՛չ փոքր ինչ ասես, եթէ հնար է գտանել որպէս լինիցի յամենայն ստացուածոյ այդպիսիդ:

Պղատուն. Այլ հնար է սակայն՝ որպէս իսկ ինձ ամենեւին երեւիլ:

Կդիւնիւս. Արդ ոչ 'ի բաց կացցուք ոչ և միով յեղանակաւ՝ հախ քան զայս ինչ շահեսցուք տա-
ցեալ օրինօքս. քանզի ծիծաղելի է 'ի սնտոի իսկ
զինչ և իցէ աշխատիլն՝ առ ոչինչ հասանելով հաս-
տատուն:

Մդգիւս. Ուղղապէս հրամայես. և զիս զայլ ոք
գտցես այսպիսիս:

Կդիւնիւս. Բարեւք ասես. արդ զինչ ասես փրկու-
թիւն լինել արդեւք, և զինչ յեղանակաւ մեզ քա-
ղաքավարութեան իսկ և օրինաց:

Պղատուն. Ո՛չ արդեւք ասացաք՝ թէ պարտ է
մեզ ժողով լինել 'ի քաղաքին այսպիսի ինչ, տա-
սանց յօրինապահացն յերիցագունիցն միշտ՝ և այնու-
ցիկ որ զարիութեան պատիւնն ընկալեալ են. ամե-
նեցուն պարտ է 'ի միասին ժողովել առ սոսա, և
տակաւին այնոցիկ որ գնացեալ իցեն՝ ինդրուածս
եթէ երբեք առ օրինապահութիւնն լինիցին 'ի ժա-
մու ինչ լուծեալք, և 'ի տունս հասեալք՝ հոգունց
իսկ թուեցեալ հրահանգաւ ժողովոյն արժանի գոլ.
և այսոցիկ միոյ իւրաքանչիւր ուրուք պարտ գոլ առ-
նուլ 'ի համբակացն ոչ նուազագոյն եղեալ քան եթէ
երեսնամեայ, և յառաջագոյն իսկ զսա դատելով
արժանի գոլ բնութեամբ և մնդեամբ, զհամբա-
կըս իսկ այսպէս առ այլն բերել, և եթէ այլոցն
թուեսցի՝ ընկալցին զսա: Ապա եթէ ոչ անձառելի
գոլ եղեալ ընտրութեանն՝ այլոցն իսկ և սմա իսկ
և մանաւանդ՝ որ յընտրութենէն 'ի բաց անկցի,
Բայց պարտ է կանխական գոլ ժողովորեանն՝ յոր-
ժամ և յայլոց գործոց յառանձնականաց իսկ և
հասարակականաց մանաւանդ պարապումն ինչ իցէ.
այսպիսի ինչ երբեք ասացեալ էր մեզ յառաջագոյն
բանիւքն:

Կդիւնիւս. Ես իսկ ասացի:

Պղատուն. Արդ յաղաքս այսպիսի ժողովոյս դար-
ձեալ վերստին առնելով զքանս ասացից. զայսպիսի
ինչ ասեմ, զի եթէ զսա արկցէ ոք որպէս խարիսխ

ամենայն քաղաքին՝ զամենայն պատշաճն ունելով յինքեան, կեցուցանել 'ի միասին զամենայն զոր ինչ և կամիմք:

Կդիմիաւս. Ո՞րպէս արդ:

Պդատուն. Յետ այսորիկ մեր արդեւք ժամանակ լինիցի ուղղապէս ասելով՝ որ ինչ պակասեցուցանել 'ի յօժարութենէն:

Կդիմիաւս. Եւ մանաւանդ ասացեր բարեւք. արա արդ որպէս և տրամախոհիսդ:

Պդատուն. Պարտ է այսուհետեւ, իմ Լլինիա, յա. զաքս ամենայնի իմանալ փրկիչ՝ զպատշաճաւորս առ իւրաքանչիւրս 'ի գործոց, իբրու 'ի կենդանւոջ հոգի և գլուխ զմեծագոյնն են բնաւորեալ:

Կդիմիաւս. Ո՞րպէս ասես:

Պդատուն. Սոցունց արդ առաքինութիւն՝ ամենայն կենդանւոյ առտուէ զկեանս:

Կդիմիաւս. Ո՞րպէս:

Պդատուն. Ի հոգւոջ իսկ առ այլն և միտմն. և երեսս և լսելիսս յաւելուլով՝ և 'ի գլուխսն. իսկ և առ այլն և 'ի միասին միտք ընդ գեղեցկագոյն սգայութիւնսն խառնելով և մի իսկ լինելով, փրկութիւն իւրաքանչիւրոց արդարապէս թերևս իցէ կոչեցեալ:

Կդիմիաւս. Թուեցեալ է իսկ:

Պդատուն. Քանզի նման է՝ այլ միտս առ իրի ումն ընդ սգայութեանցն խառնելով, փրկութիւն նաւաց 'ի ձմերանի և յամարանի լինիցի արդեւք: Ո՞չ ապաքէն 'ի նաւապետ համանգամայն և նաւավարք սգայութիւնքն վարչական մտօք 'ի միասին խառնելով կեցուցանել զինքեանս իսկ և զոր ինչ 'ի նաւսն է:

Կդիմիաւս. Զխարդ:

Պդատուն. Ոչ ինչ արդ բազմաց կարօտանայ այնոցիկ որ այսպիսիս են յարացոյցք. այլ որպէս առ զինուորութիւնն է իմասցուք թէ զո՞ դք եղեալք զօրավարք դէտք, և բժշկական պաշտօն ամենայն դիտիցէ արդեւք զփրկութիւն ուղղապէս. ո՞չ արդեւք ոմն զյաղթութիւնն և զզօրութիւն պատերազմաց,

և միւսն բժշկաց իսկ և պաշտօնայաց՝ զողջութեանս մարմնոյ պատրաստութիւնս:

Կդիկնիաս. Եւ որպէս ոչ:

Պդատուն. Բժիշկ՝ այնմ որ առ մարմնոյ է իրի տգէտ գոլով, զոր այժմիկ առասացաք ողջութիւն, և կամ զօրավար յաղթութեան, և կամ այլոցն որչափ և ասացաք, իցէ իբրու զի թերևս միտս յաղագս այսոցիկ երևեսցի ունելով:

Կդիկնիաս. Եւ որպէս:

Պդատուն. Եւ զի՞նչ. յաղագս քաղաքի՝ եթէ որ զգիտողութիւն ուր հայել պարտ է քաղաքականին՝ երևեսցի ոչ գիտելով, իշխան արդեւք իսկ յառաջագոյն իրաւապէս թերևս առասացի. և ապա կեցուցանել կարող իցէ թերևս զայս ինչ զորոյ զգիտողութիւնն ամենեկին ոչ գիտասցէ:

Կդիկնիաս. Եւ որպէս:

Պդատուն. Պարտ է արդ այժմիկ, որպէս թուի, թէ հանդերձեալ է բնակութիւնս գաւառիս մերոյ զկատարած ընկալուլ, զի՞նչ որ գիտեն իսկ ՚ի սմա նախ զայս ինչ զոր ասելք զգիտողութիւն՝ ո՞րք երբեք քաղաքական գոլով մեզ հանդիպի. և ապա թէ զի՞նչ յեղանակաւ պարտ է հաղորդիլ սմա, և ո՞րք բարեւք և կամ ոչ՝ խորհի ընդ սմա, նախ իսկ ՚ի սոցունց յօրինաց, և ապա ՚ի մարդկանէ. Ապա եթէ իցէ յայսմանէ թափուր ինչ քաղաք, ոչ ինչ սքանչելի՝ առանց խոհեմութեան գոլ սմա և առանց զգայութեան, եթէ գործիցէ զոր ինչ և հանդիպեսցի յիւրաքանչիւրում ժամու առ իւրաքանչիւրսն ՚ի գործոց:

Կդիկնիաս. Ճշմարտապէս իսկ ասես:

Պդատուն. Այժմիկ արդ մեզ յորո՞ւմ երբեք ՚ի քաղաքին մասանցն կամ ՚ի խորհրդոցն իցէ բաւական պատրաստեալ զի՞նչ և իցէ այսպիսի պահարան՝ ունիմք ասել:

Կդիկնիաս. Ոչ և միով իւիք, ով սիրելի, հաւաստի իսկ. եթէ զմտաւ ածել պարտ է, թուի ինձ, տարածիլ բանիս այսմիկ ՚ի ժողովն՝ զոր ասացեր այժմիկ պարտ գոլ ՚ի գիշերի ՚ի միասին հաւաքիլ:

Պդատուն. Գեղեցկագոյն խորհեցար, ով Կլինիա,

և պարտ է արդ սմա, իբրու այժմիկ յարակայ մեզ բանս յազդէ, ունել զամենայն առաքինութիւն. որոյ իշխէ ոչ մոլորիլն՝ առ բազումս դիտելով, այլ մի հայելով՝ ըստ այսորիկ հանապազ զամենայն իբրու նետս թողացուցանել:

Կդիկիաւ. Ամենեւին ամենեցուն արդ:

Պդատուն. Այժմիկ իսկ ուսուցուք. զի ոչ ինչ է սքանչելի մոլորիլ քաղաքացն օրինականացն, զի առայլ ինչ այսպէս հայի: Յօրինադրութեանցն՝ իւրաքանչիւր ոք ՚ի քաղաքի և զբազումսն իսկ ոչ ինչ սքանչելի, ոմանց սահմանին գոլով՝ արդարութեանցն որպէս իշխեսցեն ոմանք ՚ի քաղաքի, եթէ լաւագոյնք և եթէ վատթարագոյնք հանդիպեսցին գոլով. և ոմանց զի փարթամացին, եթէ ծառայք ոմանց իցեն և եթէ ոչ. սոցունց արդ յօժարութիւնն առ ազատ կենցաղն իսկ դիմեալ, և միւս՝ ՚ի միասին երկակի օրինադրին առ իւրաքանչիւրն հայելով, իբրու զի ազատք գոլով՝ այլոց քաղաքաց տէր իցեն, որք իբրու իմաստնագոյնք առ այսօրիկ իսկ և այսպիսիքս ամենայն ՚ի միասին և առ մի ինչ ոչ զանազանապէս պատուեալ ունելով ասել առ որ ինչ այլս սոցա պարտ է հայել:

Կդիկիաւ. Ո՛չ ապաքէն մերս իսկ, ով սիրելի, ուղղապէս թերևս իցէ երբեք եղեալ. քանզի առ մի ինչ ասացաք պարտ գոլ հանապազ ամենայն օրինացն իրի գոլ մեզ հայելով, և զայս ինչ զառաքինութիւն ասել ներէաք իսկ գոլ ուղղապէս:

Պդատուն. Այո:

Կդիկիաւ. Եւ զառաքինութիւնն՝ չորս եղաք ուրուք:

Պդատուն. Յոյժ իսկ:

Կդիկիաւ. Եւ զմիտս իսկ այսօրիկ ամենեցուն առաջնորդ, առ որում՝ այլոց ամենայնի և սոցունց երեց պարտ է հայել:

Պդատուն. Չեղեցկապէս հետևի, ով Կլինիա. բայց հանդերձ այսօրիկ և այլոց զկնի եկից: Քանզի զմիտս վարչական իսկ և բժշկական և զօրավարական ասասցուք առ մի իսկ. այն ինչ որ պարտ է հայել

և զքաղաքականն յանդիմանելով աստանօր եմք այժմիկ. և որպէս զմարդ վերստին հարցանել ասացուք թերևս, ի՞նչ սքանչելի. դուդ իսկ առ զինչ դիտես, զինչ երբեք այն ինչ է մինն զոր հաւաստի բժրչկական միտքն ունի իսկ ասել. և դուդ Կովկէի տարբերեալ որպէս ասես արդեւք ամենեցուն ներխոհեմացն ասել ոչ ունիցիս: Եւ կամ դու իսկ, Մեգիլէ և Կլինիա, հուպ լերուք համարելով յաղագս սորա ասել ցիս, զինչ երբեք ասէք գոլ զսա, որպէս և ես յաղագս այլոց բազմաց առ ձեզ սահմանէի:

Կդիկնիաւ. Ոչ և միով իւրք, ի՞նչ սիրելի:

Պդատուն. Եւ զինչ զի պարտ է յօժարիլ իսկ իմանալ զսա, և որովք:

Կդիկնիաւ. Ո՞րպէս. առ ի՞նչ ոմանս ասես:

Պդատուն. Որպէս յորժամ չորս ասացաք առաքինութեան տեսակս լինել, յայտ է իբրու զմի իւրաքանչիւրոց պարտ է ասել չորից իսկ գոլով:

Կդիկնիաւ. Սակայն զինչ:

Պդատուն. Եւ սակայն մի իսկ զայսոսիկ զամենայն ասեմք. քանզի զարիութիւն՝ առաքինութիւն գոլ ասեմք, և զխոհեմութիւն՝ առաքինութիւն, և զայլ երկուսն իբր գոլով էակք ոչ բազումք՝ այլ մի, զայս ինչ միայն առաքինութիւն:

Կդիկնիաւ. Ամենեին իսկ:

Պդատուն. Ըստ որում այժմիկ զանազանին այսոքիկ երկուս, և երկու անուն ընկալան, և զայլսն ոչ ինչ է ասել դժուարին. բայց ըստ որում մի զերկուսս մականուանեցաք զառաքինութիւն, և այլոց ոչ ևս է դիւրահաս:

Կդիկնիաւ. Ո՞րպէս ասես:

Պդատուն. Ոչ ինչ է դժուարին յայտնել զոր ասեմն. քանզի բաշխեցուք միմեանց զհարց և զպատասխանի:

Կդիկնիաւ. Ո՞րպէս ասես իսկ:

Պդատուն. Հարց զիս, զինչ երբեք մի առասելով զառաքինութիւն զերկաքանչիւրս՝ զերկու դարձեալ զսոսա առասացուք, զոմն արիութիւն և զմիւսն խոհեմութիւն: Զի ասացից քեզ զպատճառն. զի

մինն իսկ է ըստ երկիրդի. որոյ և գազանքն հա-
ղորդք են արիութեանն, և բարքն մանկանցն յոյժ
նորագունիցն. քանզի առանց բանի և բնութեամբ՝
լինի հոգի արիագոյն. բայց առանց բանի իսկ՝ խու-
հեմական և մտաց ունող ոչ եղև՝ ևս երբեք և ոչ
է, և ոչ յապառնի ժամանակի լինիցի, իբրու գո-
լով և այլոյ ուրուք:

Կդիկնիսս. ձմարտապէս ասես:

Պղատուն. Իսկ այժմիկ ըստ որում են տարբե-
րեալս և երկու՝ դու առ ՚ի յինէն բանիւս ընկալար:
Արդ ըստ որում մի է և նոյն՝ դու դարձեալ ինձ
բացատրեա. սակայն խորհեա իբրու առասելոյ գո-
լով՝ թէ որպէս չորս ելով մի է, և զիս աղաչեա ցու-
ցանելով քո իբրու զմինն դարձեալ թէ որպէս չորս:
Եւ արդ զոր ինչ յետ այսորիկ է գիտեսցուք՝ զդի-
տոյն բաւականապէս, յաղաքս որոց և իցէ. ոմանց՝
որոց է իսկ անուն՝ է իսկ և բան, որպէս միայն
զանունն գիտել պարտ է և զբանն ոչ գիտել. և կամ
զայն իսկ որ է ինչ, և յաղաքս տարբերելոցն մե-
ծութեամբ իսկ և գեղեցկութեամբ, զամենայն այս-
պիսիս ոչ գիտել՝ գարշելի է:

Կդիկնիսս. Թուի ինձ այդպէս:

Պղատուն. Մեծագոյն ինչ օրինադրի և օրինապա-
հի, և այնմիկ որ առաքինութեամբ ամենեցուն տար-
բերիլ կարծի. և յաղթութիւն այսոցիկ սոցունց
ընկալեալ է, և կամ զայսոսիկ զնոյնս յաղաքս որոյ
այժմիկ ասեմք արիութիւն, ողջախոհութիւն, խու-
հեմութիւն, արդարութիւն:

Կդիկնիսս. Եւ որպէս:

Պղատուն. Իսկ յաղաքս այսոցիկ զպատմողսն և
զվարդապետսն և զօրինադիրսն և զայլոց զպահա-
պանսն կարօտացելոցն ճանաչել իսկ և գիտել, և
կամ կարօտացելոցն տանջել իսկ և գանս առնուլ՝
սխալելով զոր ոչ պարտ է ուսուցանելով զոր ինչ զօ-
րութիւն ունի չարութիւն և առաքինութիւն, և
ամենեւին յայտնելով զանազանիլ այլոցն: Այլ զքեր-
թող զոմն եկեալ ՚ի քաղաքն, կամ զխրատողն որ
ասելով լաւագոյն գոլ երեւիլ այնմիկ որ ամենայն

առաքինութեամբ յաղթեալ է։ Ապա յայսպիսի քաղաքիս՝ յորում ոչ բանիւ, այլ գործով բաւական պահապանք իցեն յաղագս առաքինութեան, գիտելով բաւականապէս սքանչելի ինչ քաղաքիս այս առանց պահպանի գոլով, կրել զոր ինչ բազում քաղաքք կրեն այժմիկ քաղաքացս։

Կդիւնիւս։ Ոչ ինչ իրաւապէս։

Պդաւոն։ Զիարդ զոր ասեմք այժմիկ առնել մեզ պարտ է. կամ որպէս զպահապանքն ստուգադոյնք բազմաց յաղագս առաքինութեան՝ գործով և բանիւ պատրաստելի է. կամ զինչ յեղանակաւ ներխոհեմացն գլխոյն իսկ և զգայութեանցն նմանեցցի մեզ քաղաքս, իբրու այսպիսի պահպանութիւնս ստացեալ յինքեան։

Կդիւնիւս։ Ո՞րպէս արդ և զինչ յեղանակաւ, ո՞վ սիրելի, նմանեցուցանելով զսա այսպիսոյ ումեմն ասացուք։

Պդաւոն։ Յայտ է՝ իբրու նորին իսկ քաղաքին ելով բոլոր հաստատութիւնն գլխոյն. և ՚ի պահպանացն համբակագոյնքն իսկ իբրու առ ծայր գագաթանն հասեալս՝ զքաջամիտն զամենայն արագութիւն առ հոգին ունելով առ բոլոր քաղաքն շուրջանակի.... ելով, և զպահպանսն՝ աւանդիչք զգայութեանց առ յիշելութիւնսն, և յերիցանցն իսկ՝ պատմողք լինել ամենեցուն որ առ քաղաքաւն են. և զսոսա մտաց նմանեալք զբազումս և զքանից արժանիս զգանազանապէս խորհելովն և ծերոցն խուկալովն և պաշտօնայիւքն համբակօքն հանդերձ խորհրդով վարելով, այսպէս արդ հասարակաբար կեցուցանել երկաքանչիւրոցս ճմարտապէս զբոլոր բաղաքն, զիարդ այսպէս ասեմք՝ եթէ այլաբար պարտ գոլ կազմել հանգոյնս արդեւք զամենեւեան ստանալով և ոչ ստուգեալս զայնոսիկ որ ուսուցեալ են իսկ և խրատեալ։

Կդիւնիւս։ Այլ, ո՞վ սքանչելի, անհնար է։

Պդաւոն։ Հասանելի է մեզ արդեւք առ ստուգագոյն խրատ ինչ յառաջագունին։

Կդիւնիւս։ Թերեւս արդեւք։

Պղատուն. Որոյ այժմիկ գրէ թէ 'ի վերայ հասու հանդիպի թերեւս գոլով՝ սա այն իսկ որում պէտս ունիմք:

Կդիկիսաւ. Ճշմարիտ իսկ:

Պղատուն. Ո՛չ ապաքէն ասէաք զայն իսկ որ առ իւրաքանչիւր իր ծայրագոյն շինող էր և պահապան՝ ոչ միայն պարտ գոլ սմա առ բազումն հայել կա. ըող գոլ, այլ և առ մինն փութալ, գիտելով իսկ և գիտացեալ առ այնմիկ շարագասել զամենայն 'ի միասին տեսանելով:

Կդիկիսաւ. Ուղղապէս:

Պղատուն. Յաղագս որոյ և իցէ արդ որ և իցէ լինիցի, կամ առ մի տեսակն 'ի բազմաց և յանճանեաց՝ հնար գոլ հայիլն:

Կդիկիսաւ. Թերեւս:

Պղատուն. Ոչ թերեւս, այլ ճշմարտապէս, ի՞նչ գիւցազին. այսմիկ ոչ գոյ հաւաստագոյն հնար 'ի մարդկանէ ոչ և միոյ ուրուք:

Կդիկիսաւ. Քեզ հաւատալով, ի՞նչ սիրելի, ներէ մարդ, և այսպէս գնասցուք ասելով:

Պղատուն. Հարկել պարտ է արդեւք, որպէս թուի, և զաստուածային քաղաքավարութեանն պահապանքն ստուգապէս տեսանել. նախ թէ զինչ երբեք 'ի ձեռն ամենայն չորիցս նոյն հանդիպի զոր ասեմք արդ արիութեամբ և ողջախոհութեամբ և արդարութեամբ և խոհեմութեամբ մի ելով առաքինութիւն, միով իրաւապէս անուամբ առասել զայս ինչ, ի՞նչ սիրելիք, եթէ անորոշեցուք յայսմիկ որպէս յուժգնաբար ըմբռնեալք, ոչ թողացուցուք՝ նախքան եթէ բաւականապէս ասացուք եթէ զինչ երբեք է առ որոյ հայել պարտ է, կամ իբրու զմի կամ իբրու զբոլոր, և կամ զերկաքանչիւրս. և կամ զորպէս երբեք բնաւորեալ և կամ այսորիկ ճողոպրելով 'ի մէջ կարծիցուք երբեք ունելով բաւականապէս ըստ առաքինութեան իրի, յաղագս որոյ ոչ եթէ բազում է, և ոչ եթէ չորս՝ իբրու մի, կարողք իցեմք ասել այսուհետեւ. եւ եթէ մերոյ իսկ խորհրդակցութեան հաւանեցուք՝ իբրու այսպէս հնարեցուք 'ի քաղաքիս լինել

մեզ այս ինչ՝ ասպա եթէ ամենեին արդեւք թուիցի թոյլ տալ արդ պարտ է:

Կդիւնիւաւ. Ոչ իսկ, երդնլով ասեմ՝ի հիւրընկալ աստուածն, իվ սիրելի, թողուլ մեզ պարտ է ուրուք զայսպիսի ինչ: Քանզի թուի մեզ ուղղապէս ասել. այլ արդ որպէս և հնար իցէ՝ հնարիցի ոք արդեւք:

Պդաւտոն. Ոչ ևս թէ որպէս թերեւս հնարեսցուք ասեմք, բայց եթէ պարտ է կամ ոչ՝ նախ հաստատեսցուք, ՚ի միասին խոստովանելով ըստ նոցունց ինքեանց:

Կդիւնիւաւ. Սյլ սակայն իսկ պարտ է թէ հընար է:

Պդաւտոն. Եւ զի՞նչ արդ. յաղազս ազնուագունի իսկ և բարւոյ՝ զնոյնս զայս ինչ տրամախոհիմք, իբրու բազում են. միայն զիւրաքանչիւր դք ՚ի սոցանէ զպահապանսն գիտել մեզ պարտ է, և կամ թէ որպէս մի իսկ է և կամ ուր:

Կդիւնիւաւ. Գրեթէ թուի ՚ի հարկէ գոլ պարտ, թէ որպէս և մի տրամախոհեսցուք:

Պդաւտոն. Եւ զի՞նչ է տրամախոհին իսկ, և զցոյցն բանիւ ցուցանել անկարող գոլ:

Կդիւնիւաւ. Եւ որպէս. զի չորքոտանոյ ումեմն ունակութիւն դու ասես:

Պդաւտոն. Եւ զի՞նչ. յաղազս ամենայն առաքինութեանցն արդեւք նոյնս է մեզ բան. զի պարտ է այնոցիկ որ ճշմարտապէս պահապանք իցեն օրինացն, ճշմարտապէս գիտել զառ ճշմարտութիւնն սոցունց իրս, և բանիւ իսկ բաւական է գոլ մեկնել, և գործօք ՚ի միասին հետեիլ՝ դատելով զբարեւք եղեալն, և զայն որ ոչ ըստ բնութեան:

Կդիւնիւաւ. Ո՞րպէս ոչ:

Պդաւտոն. Ո՛չ արդեւք մի ՚ի գեղեցկագունիցն է՝ որ ինչ առ աստուածսն է իր. զոր փութով իսկ կատարեցաք, իբրու են իսկ, և որչափ զօրութեան տեսարք երեւին. գիտելով իսկ՝ ըստ որում հնար է զայսոսիկ գիտել մարդոյ, և յոլովագունիցն իսկ որ ՚ի քաղաքին են ներել, համբաւին միայն օրինացն հե-

տեւելով. իսկ այնոցիկ որ պահպանութեանն հաղորդք են, ոչ ներել այնմիկ՝ որ ոչ աշխատիցի, ամենայն հաւաստի հասանել յայնցանէ որ առ աստուածսն են, այլ յորդորման գոլով ոչ երբեք յօրինապահացն յօժարիլ առ այն ինչ որ ոչ է աստուածային և առ այսոսիկ աշխատելով, և ոչ այնոցիկ որ ըստ առաքինութեանն են թուիլ անձին իւր ընտրեալոյն:

Կդիկնիաւ. Իրաւացի է արդ որպէս ասեսդ, այնմիկ որ առ այսպիսիսս ծուլացեալ են, և կամ անկարող հեռագոյն գեղեցկագունիցն տալ պատասխանի:

Պդատուն. Արդ գիտեմք ուրեմն զի երկու են այնոքիկ որ առ աստուած ՚ի հաւատարմութիւն ածեն, որպէս պատմեցաք յառաջագունիւքն:

Կդիկնիաւ. Որպիսիք ոմանք:

Պդատուն. Մի իսկ զհոգւոյն ասէաք՝ իբրու երկցագոյն իսկ է և աստուածային քան զամենայն՝ որոց շարժութիւնն լինելութիւն ընկալեալ մշտաբուղիս փոյացութիւն հնարեաց. և մի իսկ՝ որ ինչ առ բերմանն է, իբրու հուպ է դասութեան աստեղաց. իսկ և այլոց՝ որչափ միտք հասու է զամենայն ՚ի միասին զարդարելով. Քանզի որ տեսանի զայսոսիկ ոչ վատթարագոյն և ոչ ռամկապէս, ոչ որ այսպէս անաստուած ՚ի մարդկանէ ընաւորեալ է, որ ոչ զներհակն է կրեալ քան եթէ զկարծեցեալն ՚ի ձեռն բազմաց: Քանզի ոմանք տրամախոհին զայնոքիկ՝ որ զայսպիսիսս ընձեռեալ են, աստեղաբաշխութեամբ իսկ և հանդերձ սոքօք այլօք հոգւոր արուհեստիւք անաստուածք լինել տեսանելով՝ իբրու հարկաւ լինելով իրողութիւնս, այլ ոչ խորհրդով կամաց յազպս բարութեանց կատարելոց:

Կդիկնիաւ. Իւ որպէս:

Պդատուն. Ունելով թերեւ իցէ ամենայն զոր ասացին այժմիկ՝ զներհակն ունել, և յորժամ անշունչք զսոսա տրամախոհեալն կարծէին: Աբանչանս իսկ և յայնժամ սոքօք յարմար իր և կասկածանս ունէր՝ այժմիկ ճշմարտապէս թուեցեալս, այնոցիկ որ ՚ի ստուգութիւնս սոցա մերձենային. իբրու զի ոչ երբեք թերեւս անշունչ գոլով այսպիսի ստուգու-

Թիւնս՝ սքանչելի խորհրդօք վարիլ արդեւք միտք ոչ ստանալով։ Եւ ոմանք յանդգնէին զայս ինչ ըզնոյնս առ այսուիկ տաքնապել, և յայնժամ ասելով իբրու միտք իցէ որ զարդարեացն որչափ ընդ երկնաւ են։ Եւ տոքա դարձեալ՝ սխալելով հոգոյ բնու(թեան՝ զի երիցագոյն իցէ քան զմարմինս, այլ խորհելով զսա իբրու կրսերագոյն, զամենայն որպէս ասելի է տաղս, վերստին յետս դարձուցին, և մանաւանդ զանձինս իւրեանց յոյժ։ Քանզի որ ինչ առաջի աչաց են ընդ երկնաւ բերեալք՝ ամենայն երևեցաւ սոցա լի գոլ քարամբք և հողով և այլօք բազմօք, անշունչ մարմնօք բաշխելով զպատճառսն ամենայն աշխարհի։ Այսոքիկ էր որ ինչ յայնժամ գործեցան բազում անաստուածու(թիւնք, և դժուարու(թիւնք մերձենալով յայսպիսիսս. և արդ բամբասել ՚ի վերայ եհաս քեր(թողացն՝ զիմաստասիրողքն, սնոտի շանց նմանեցուցանելով վարելոց հաջմամբ. և զայլս իսկ անհմտագոյնս ասել. բայց այժմիկ, որպէս ասացաւ, զամենայն ներհակն ունի։

Կդիկիաւ։ Ո՛րպէս։

Պղատուն։ Ոչ երբեք հաստատապէս աստուածապաշտ ՚ի մահկանացու ՚ի մարդկանէ ոչ և միոյ ուրուք, որ ոչ զսացեալս այժմիկ զայսոսիկ երկուս ընկալցի։ հոգի իսկ իբրու է ամենեցուն երիցագոյն՝ որչափ լինելու(թեան հաղորդեալ են, և անմահ իսկ և իշխան ամենայն մարմնոյ. և ՚ի վերայ այսոցիկ՝ զայժմիկ ասացեալս բազում անգամ զառ աստեղացլն էակացն, և զայնոքիկ որ նախ սոցունց հարկաւոր ուսմունքն են հասցէ, զայնոքիկ որ ըստ երաժշտականին են սոցունց հաղորդու(թիւն տեսանելով, ՚ի միասին վարեացի առ սովորու(թեանց խոկմունան, և յօրինականն շարայարմարելով. և որչափ բան ունիցի սոցունց հնարաւոր իցէ հատուցանել զբանն։ Եւ որչափ ոչ իսկ՝ այնոքիկ որ զսոսա իբրու են իսկ առ ատենական առաքինու(թիւնս գրե(թէ ստանալով, իշխան իսկ ոչ երբեք լինիցի բաւական բոլոր քաղաքին, այլ պաշտօնեայ արդեւք այլոց իշխանաց։ Տեսանել արդ պարտ է, ո՞վ Կլինիա և

Մեգիլէ, ըստ ամենայն ասացեալ օրինացս՝ որչափ և պատմեցաք, թէ և զայս ինչ բերիցուք իբրու պահապան լինելով ըստ օրինացն 'ի սակս փրկու թեան՝ զիշխանացն 'ի գիշերի ժողովն խրատու, որչափ պատմեցաք թէ և հաղորդ եղեալ կամ որպէս ունիմք:

Կդիկիաւս. Այլ, ի՞նչ եղբայր և սիրելի և ընկեր, որպէս ոչ բերիցուք, թէ և սուղ ինչ երբեք կառասցուք:

Պդաւոռն. Եւ սակայն առ այսպիսի ինչ ամենեքեան հանդիսասցուք: Քանզի պաշտպան ձեզ և ես իսկ թերևս յօժարութեամբ լինիցիմ, և առ ինչ զայս գտից արդեւք վասն առ այսպիսիսս փութապէս մանաւանդ եղեալ ինձ հմուտութեանս և խընդրուածոցս:

Կդիկիաւս. Այլ, ի՞նչ սիրելի, քան զամենայն իւրիմա. նաւանդ այսուիկ գնալ մեզ պարտ է՝ ըստ որում և աստուած գրեթէ ածէ զմեզ. բայց զինչ մեզ յեղանակս լինելով լինիցի արդեւք, զայս ինչ արդ այժմիկ ասասցուք և քննեսցուք:

Պդաւոռն. Ոչ ևս օրէնս, ի՞նչ Մեգիլէ և Կլինիա, յաղաքս այսպիսեացս հնար է օրինադրել՝ նախ քան եթէ զարդարեսցի, և յայնժամ՝ որոց տեսարբ տոցա պարտ է լինել, յաղաքս այնոցիկ օրինադրել արժան է: Արդ յոյն ինչ որ զայսպիսիսս կազմէ ուսումն՝ հանդերձ 'ի միասին բազում հաւաքմամբ լինիցի, թերևս թէ ուղղապէս լինիցի:

Կդիկիաւս. Ո՞րպէս, և զի՞ զայս ինչ ասել ասասցուք:

Պդաւոռն. Նախ իսկ ընտրել մեզ պարտ է զժողովն յայնցանէ՝ որչափ պատշաճաւորք ըստ պահպանութեանն բնութիւնն իցեն հասակօք իսկ և ուսմանց զօրութեամբք և յեղանակաց բարութ և սովորութեամբք: Եւ յետ այսորիկ՝ զոր և ինչ պարտ է ուսանել, ոչ գտանել դիւրին է, և ոչ այլոյ ուրուք գտողի լինելակերտ: Եւ առ այսոցիկ ժամանակս առ որս և որովք պարտ է զիրաքանչիւրս ընկալուլ, զայսոսիկ գրովք ասել մնտի է. քանզի ոչ այնոցիկ որ

ուսանին յայտնի լինիցին արդեւք, զի առժամայն ուսանին՝ նախ քան զներքոյ հոգւոյն իւրաքանչիւրում ուսմանն մակացութիւն լինել։ Այսպէս արդ զայսոսիկ ամենայն անձառելիս, վասն ոչ ինչ յառաջագոյն ասացեալ յայտնել ինչ ասացելոցս։

Կդիկնիւս։ Զինչ արդ պարտ է առնել՝ ունելով այսոցիկ այսպէս, ո՛վ սիրելի։

Պդատռն։ Ասացեալն, ո՛վ սիրելիք, հասարակաբար 'ի միջի մերում թուի կալ։ Եւ եթէ յաղաքս քաղաքավարութեան ամենայնի տաքնապել կամիմք, կամ երկի վեց ասեն և կամ երիս քուէս արկանելով, զայսոսիկ առնելի է մեզ։ Բայց ես հանդերձ ձեւք տաքնապեցայց՝ ասել իսկ և պատմել զթուեցեալսն ինձ յաղաքս խրատու և սննդեան՝ այժմիկ բանիւքս շարժեցելոյն։ Արդ տաքնապ իսկ ոչ փոքր և ոչ առ 'ի յայլոց ումանց բերելի իցէ արդեւք։ Այլ քեզ, ո՛վ Լլինիա, փոյթ առնել հրամայեմ, զի դու զմաքնեւտացւոց քաղաքն, և կամ որում աստուած՝ մականուն զսա արասցէ՝ կազմելով զսա ուղղապէս, առցես զմեծ գովասանութիւնն կամ արիագոյն գոլ թուելովն այնոցիկ՝ որ յետոյ լինելոցն են՝ ոչ երբեք ձողոպրիցիս։ Եթէ մեզ սակայն այսպիսի աստուածային ժողովն լինիցի, ո՛վ սիրելի ընկերք, աւանդել պարտ է սմա զքաղաքն. և երկբայութիւն ոչ գոյ ոչ և միոյ ուրուք յայնցանէ՝ որ այժմիկ օտարագոյն՝ յայսցանէ՝ իբրու ասելի տաղս, օրինադրելոց են։ Բայց զրէ թէ իցէ ճշմարտապէս՝ զարթնուութեան անուրջ գկատարեալ ոչ փոքումք յառաջագոյն երազի իբրու բանիւս 'ի վերայ հասաք, գլխոյ և մտաց հաղորդութեան պատկեր ինչ 'ի միասին խառնելով։ Եթէ արքն մեզ ստուգապէս 'ի միասին խառնեսցին և պատշաճաբար խրատեսցեն, և խրատեալք իսկ 'ի ծայրաքաղաքին վայրին բնակելով պահապանք կատարեսցեն, որպիսի մեք ոչ եմք տեսեալ՝ յառաջագոյն կենցաղումն, ըստ առաքինութեան փրկութիւն լինելով։

1 Թորինակին՝ առաքագոյն. ուղղեցաք ըստ բնագրին։

Մնգիրու. Ո՛վ սիրելի Կլինիա, յամենայնի այժմիկ առ 'ի մէնջ ասացելոցդ կամ զքաղաքն թողացուցանել պարտ է 'ի բնակութենէ, և կամ զօտարրս՝ ոչ պարտ է թողուլ. այլ ամենայն աղաչանօք և հնարօք հաղորդ առնել պարտ է առ 'ի քաղաքիս բնակութիւն:

Կդիւնիա. Ճմարտապէս ասես, ո՛վ Մեգիլէ. և ես իսկ արարից զայսօսիկ այսպէս, և առցես զդա հանդերձ քե:

Մնգիրու. Հանդերձ ինե իսկ առից:

1 Այսինքն՝ զթանային զՊղատոն:

ՊՂԱՏՈՒՒ

Ի ՄԻՆՈՎՍ ԵՒ ՅԱՂԱԳՍ ՕՐԻՆԻ

ՏՐԱՄԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆՍ ԴԷՄՔՆ՝ ՍՈԿՐԱՏԷՍ Է ԵՒ ԱՅՈՒ ՈՄՆ ԱՆԱՆՈՒՆ՝

Հարցումն. Օրէն մեզ զինչ է:

Պատասխանի. Զորպիսի և հարցցես զօրինացն:

Հ. Եւ զինչ է որով զանազանի օրէն յօրինէ, ըստ այսուիկ ըստ որում օրէն գոյ: Եւ դիտեա որով հանդիպիմ քեզ հարցանելով: Զի այսպէս հարցանեմ. իբրու թէ հարցանեմ թէ զինչ է ոսկի, Եւ դարձեալ նոյնպէս վերստին հարցանելիւր թէ զորպիսի ոսկոյ ասեմ. Թուի ինձ, ոչ եթէ ուղղապէս հարցանելիւր. քանզի ոչ երբեք զանազանի ոսկի յոսկոյ, ոչ քար ՚ի քարէ՝ ըստ քար իսկ գոլոյն և ըստ ոսկի. այսպէս և ոչ օրէն յօրինէ ոչ ուրուք իւրք տարբերի, այլ ամենեքեան նոյնպէս են. քանզի օրէն իւրաքանչիւր՝ ՚ի սոցանէ է նմանապէս. ոչ ոմն յաւէտ և ոմն նուազ: Եւ ամենայն որ հարցանեմս իսկ այս է՝ եթէ զինչ է օրէն: Արդ եթէ հուպ է ՚ի քեզ՝ ասա:

Պ. Եւ այլ զինչ օրէն արդեւք իցէ, ո՛վ Սոկրատէս, թէ ոչ օրինեալքն:

Հ. Թէ և՛ ասացուած թուի քեզ գոլ ասացեալքն, և տեսու թիւն՝ տեսեալքն, և լուր՝ լուեալքն. կամ այլ ասացուածն, և այլ ասացեալքն, և այլ ինչ լուրն և այլ ինչ լուեալքն, և այլ ինչ արդեւք օրէնն, և այլ ինչ օրինեալն. այսպէս, թէ որպէս քեզ թուի:

Պ. Ա՛յլ ինչ այժմ ինձ երևեցաւ:

Հ. Ո՛չ արդեւք օրէն է օրինեալն:

Պ. Ոչ ինձ թուի:

Հ. Զի՞նչ արդեւք իցէ օրէնն. խնդրեցաք զայս այսպէս. եթէ որ զմեզ զայժմ արդ ասացեալքս հարցանէր: Քանզի տեսութեամբ ասէք զտեսանելիսն տեսանել, որպիսի ինչ ելով տեսութեանն՝ տեսանի. տայա՞ք արդեւք պատասխանիսմա թէ զգայութեամբս 'ի ձեռն ունկանց յայտնէ մեզ զձայնքն: Այսպէս այսուհետեւ եթէ հարցցէ զմեզ, քանզի օրէն օրինեալքն թուեցան որպիսի ելով օրինին, սա օրինի որպէս զգայութեամբ ոմամբ և եթէ յայտարարութեամբ, որպէս և ուսեալքն ուսանին յայտարարութեամբ մակացութեանն, և կամ գիւտիւ ոմամբ որպէս և գտեալքն գտանին, որպէս այն իսկ որ ողջութեանն են պատճառ և կամ հիւանդութեան՝ բժշկականաւն, և զոր աստուածքն տրամախոհին՝ իբրու ասեն դիւթքն, դիւթականաւ. զի արհեստքն մեզ՝ գիւտ է իրողութեանց: Արդ է՞ այսպէս:

Պ. Յոյժ իսկ:

Հ. Եւ զի՞նչ արդեւք կարծեմք սոցունց յաւէտագոյն գոլ զօրէնն. աւանդութիւնքս այսք և վրձիւքս:

Պ. Ինձ իսկ թուի. քանզի այլ զի՞նչ արդեւք ասիցէ որ զօրէնն գոլ, վասն որոյ տագնապի, զոր դուդ հարցանես՝ ամենայն օրէնդ աւանդութիւն գոլ քաղաքի:

Հ. Որպէս թուի ինձ, քաղաքական կարծիս ասել զօրէնն:

Պ. Ես իսկ:

Հ. Եւ թերեւ բարեւք ասես. բայց սակայն այսպէս վեհագոյն գիտասցուք: Ասեն զոմանք իմաստունք:

Պ. Այո՛:

Հ. Զի և արդարքն արդարութեամբ արդարք:

Պ. Յոյժ իսկ:

Հ. Ո՛չ ապաքէն և օրինագէտքն՝ օրինին օրինագէտք:

Պ. Այո:

Հ. Եւ անօրէնքն՝ անօրէնութեամբ անօրէնք:

Պ. Այո:

Հ. Եւ օրինաւորքն արդար:

Պ. Այո:

Հ. Եւ անօրէնքն ապիրատք:

Պ. Այո, ապիրատք:

Հ. Ո՛չ ապաքէն գեղեցկագոյն է արդարութիւնն:

Պ. Այդպէս:

Հ. Եւ գարշելի իսկ ապիրատութիւնն և անիրաւութիւնն:

Պ. Այո:

Հ. Եւ ոմն կեցուցանէ զքաղաք, և զայլս ամենայն. և միւսն կորուսանէ և դրդուէ:

Պ. Այո:

Հ. Իբրու յաղագս ումեմն գեղեցկագունի ելոյ՝ պարտ է յաղագս օրինի տրամաբանել, և իբրու զբարի ինչ խնդրել զսա:

Պ. Ո՞րպէս ոչ:

Հ. Ո՛չ ապաքէն աւանդութիւն ասացաք գող քաղաքի զօրէնն:

Պ. Ասացաք իսկ:

Հ. Եւ զի արդեւք. ո՛չ են ոմանք քաղցր աւանդութիւնք, և ոմանք չարք:

Պ. Են իսկ արդ:

Հ. Եւ օրէն իսկ չար ո՛չ գոյր:

Պ. Ոչ իսկ:

Հ. Ո՛չ ապաքէն ուղղապէս ասի տալ պատասխանի այսպէս պարզաբար թէ օրէնք՝ է աւանդութիւն քաղաքի:

Պ. Ոչ ինձ իսկ թուի:

Հ. Ո՛չ արդեւք յարմարի չար աւանդութիւնն օրէն գոլ:

Պ. Ոչ իսկ:

Հ. Այլ սակայն թուեցեալ ոմն և ինձ ինքեան երևի գող օրէն. բայց քանզի ոչ չար թուեցեալն՝ իցէ օրէն:

Պ. Այո:

Հ. Եւ քաղցր կարծիս զի՛նչ է. ոչ ճշմարիտ:

Պ. Այո:

Հ. Ո՛չ ապաքէն ճշմարիտ կարծիսն է հակին գիւտ:

Պ. Է իսկ:

Հ. Ապա օրէնքն ուրեմն կամի հակին գոլ գտող:

Պ. Ո՛րպէս արդեւք, ով Սոկրատէս, եթէ օրէնն՝ հակին գտող է, ոչ միշտ նոքումք օրինօքն վարիմք, յաղագս նոցունց եթէ հակքն մեզ գտեալ են:

Հ. Ախորժէ իսկ օրէնն ոչ գոլ նուազ հակին գիւտ. իսկ այնոքիկ որ ոչ նոքօք միշտ օրինօքն վարին մարդիկ, որպէս թուի մեզ, ոչ կարեն միշտ գտանել զոր կամի օրէնն՝ այսինքն զհակն: Քանզի բեր տեսցուք, եթէ ապաքէն աստուստ մեզ լինիցի յայտ. նոքօք օրինօք հանապազ վարէաք մեք, եթէ այլովք այլ երբեք: Եւ եթէ ամենեքեան նոքօք եթէ այլովք այլ ոմամք:

Պ. Այլ այս, ով Սոկրատէս, ոչ է դիւրածան, զի ոչ նոյնք իսկ միշտ նոյն օրինօքն վարէին. այլ այլք՝ այլովք: Քանզի աւասիկ մեզ իսկ ոչ է օրէն զմարդիկ զոհել, այլ ամենեւին անսուրբ. բայց կարքեղոնացիք զոհեն իբրու սուրբ իւրեանց և օրինաւոր և զայտոսիկ, ոմանք՝ ի նոցանէ և զորդիքն իւրեանց Կռոնոսի, իբրու թերեւ և դու լուեալ իսկ ես: Եւ ոչ եթէ միայն բարբարոս արք, քան զմերս այլօք օրինօք վարին, այլ այնոքիկ որ ՚ի լիկիա են, և ծընունդքն Աթամանտոսի առաքինոյն այնմիկ առն՝ որ պիսի՛ զոհք զոհեն ելլենացիք գոլով: Որպէս և զմեզ ինքեանս գիտես և դու ուրուք լսելով, որովք օրինօք վարէաք քսն զայժմս, առ մեռեալս զոհք զենլով՝ յառաջ քան զարտաքս կրելն զմեռեալս. և զայս ոմանս որով սովորութիւն է կանանց ՚ի պէսպէսս առնել ենթադրութիւնս ճայնիւք, եռացմամբ անօթից. և որ հեռագոյնքն էին տակաւին և յառաջագոյնքն՝ անդ իսկ ՚ի ներքոյ տանն թաղէին զմեռեալսն: Բայց մեք յայսցանէ ոչ ինչ գործեմք. իբրու ոչ մեք մեզ ինքեանց միշտ նոքօք օրինօքն օրինիմք, և ոչ միմեանց այլ մարդիկ:

Հ. Ո՞չ ապա այսուհետեւ սքանչելի է, ո՞վ վեհագոյնդ, եթէ դու իսկ ուղղապէս ասես. սակայն այս յինէն զանխեալ էր: Այլ մինչև արդեւք դու ըստ ինքեան ասես երկար բանի. զթուեցեալդ քեզ և դարձեալ ես, գուցէ ոչ 'ի միասին անկեալ պատահիմք ոչ և միով իւրիք. բայց եթէ հաղորդաբար դիցի առաջի խորհուրդն՝ թերևս խոստասցուք և մեք հանդերձ ձեւք: Արդ եթէ ախորժիցես իսկ, հարցանելով ինչ առ յինէն, հաղորդաբար ինե դիտեա, և եթէ ախորժես՝ պատասխանի տալով:

Պ. Բայց կամիմ, ո՞վ Սոկրատէս, տալ քեզ պատասխանի, զոր ինչ և հարցցես արդեւք:

Հ. Բեր արդ, դու որպէս օրինես. զարդարն իրաւ գոլ, և զանիրաւն արդար, եթէ զարդարն արդար, և զանիրաւն անիրաւ՝:

Հ. Ո՞չ ապաքէն և 'ի Պարսք:

Պ. Այդպէս է:

Հ. Միշտ ուրուք արդեւք:

Պ. Միշտ:

Հ. Եւ որպէս. յոլովն ձգեալ ծանրագոյն օրինի աստանօր և սակաւն թեթեւագոյն, եթէ ներհակապէս:

Պ. Ոչ. այլ որ յաճախէ ձգմամբն, ծանր թուի աստանօր, և սակաւն թեթեւագոյն:

Հ. Ո՞չ ապաքէն և 'ի Կարբեդոն և 'ի Լիւկիա:

Պ. Այո:

Հ. Իսկ արդ բարիքն, որպէս թուի ինձ, բարիք են թուեցեալ՝ յամենայն տեղ, և գարշելիքն գարշելիք, և ոչ գարշելիքն՝ բարիք, և ոչ բարիքն՝ գարշելիք:

Պ. Այդպէս:

Հ. Ապաքէն իբրու ընդհանրապէս ասելի է, էական օրէն գոլ, և ոչ՝ ոչէական, և առ մեզ և առ այլոց ամենեցուն:

1 Տող մի պակասեալ աստէն 'ի մերում օրինակի, պատասխանին Միշտովայ՝ այսպէս. Ես զարդարն՝ արդար համարիմ, և զանիրաւն անիրաւ:

Պ. Թուի ինձ իսկ:

Հ. Ապա ուրեմն որ 'ի յէական մեղանչի՝ յօրինաւորն մեղանչի:

Պ. Այսպէս, իմ Սոկրատէս, որպէս դուք տես, և երեին այդպիկ օրինաւոր մեզ միշտ և այլոց: Այլ յորժամ զմտաւ ածեմ եթէ ոչ դադարեմք 'ի վեր և 'ի խոնարհ փոխելով զօրէնքն, ոչ կարեմ հաւանել:

Հ. Զի թերևս ոչ իմանառ զայսօրիկ փոխաբերելով եթէ նոյնք են. այլ աստանօր առ իո նայեաց 'ի սոսա. արդեւք հանդիպեալ ես շարագրութեան յաղագս ողջութեան վաստակելոց:

Պ. Ես իսկ:

Հ. Գիտեմ արդ թէ որոյ արհեստի է այնմիկ շարագրութիւն:

Պ. Գիտեմ զի բժշկականի է:

Հ. Ո՛չ ապաքէն բժիշկք կոչես զայնօրիկ որ մակացողքն են յաղագս այսօրիկ:

Պ. Ասեմ:

Հ. Ո՛րպէս արդ. մակացողքն զնոյնն յաղագս նոցունց օրինեն, եթէ այլք այլ ինչ:

Պ. Թուի ինձ եթէ զնոյնքն:

Հ. Ո՛րպէս. ելլենացիքն միայն ելլենացւոցն, թէ և բարբարոսք ինքեանց և ելլենացւոց, յաղագս որոց արդեւք գիտիցեն զնոյնն և օրինիցեն:

Պ. Այսօրիկ արդեւք բազում հարկ է զի գիտողքն իւրեանց, սոցունց օրինակից լինիցին, և ելլենացւոց և բարբարոսաց:

Հ. Բարեւք ետուր պատասխանի. ո՛չ ապաքէն և միշտ:

Պ. Այո և միշտ:

Հ. Ո՛չ ապաքէն և բժիշկք շարագրեն յաղագս ողջութեան՝ զոր ինչ թուի նոցա գու:

Պ. Այո:

Հ. Ապա ուրեմն բժշկական իրք և բժշկական օրէնք՝ այսպիսի շարագրութիւնս է բժշկացն:

Պ. Բժշկականք իսկ:

Հ. Երկրագործական¹ արդեւք շարագրութիւնքն օրէնք են:

Պ. Այո:

Հ. Որոց են արդ յաղագս պարտիզագործութեան շարագրութիւնքն և օրինակքն:

Պ. Պարտիզապանաց:

Հ. Ապա ուրեմն պարտիզական օրէնք են այսպիսիքս:

Պ. Այո:

Հ. Այնոցիկ որ մակացողք են՝ պարտիզաց իշխեն:

Պ. Եւ որպէս ոչ:

Հ. Եւ մակացողք են պարտիզականքն:

Պ. Այո:

Հ. Իսկ որոց են յաղագս թռչակի կազմութեանցն շարագրութիւնք և օրինականքն:

Պ. Խոհակերացն:

Հ. Խոհակերական արդեւք օրէնք են:

Պ. Խոհակերականք:

Հ. Այնոցիկ, որպէս թուի, մակացողքն են թռչակի կազմութեան իշխել:

Պ. Այո:

Հ. Եւ մակացողք են²:

Հ. Իցեն արդ. և որոց իսկ այն որ յաղագս քաղաքի մատակարարութեանն շարագրութիւնքն և օրինականքն, ոչ արդեւք այնոցիկ որ մակացողքն են քաղաքի իշխել:

Պ. Թուի ինձ իսկ:

Հ. Եւ գիտե՛ն այլ ոմանք զայս ինչ, եթէ միայն քաղաքականքն և թագաւորականքն:

Պ. Սղբա իսկ արդ:

Հ. Ապա ուրեմն այսոցիկ շարագրութիւնքն են՝ զոր մարդիկք օրէնք կոչեն՝ ի թագաւորաց և ի բարի արանց շարագրեալք:

1 Յայն՝ γεωμετροί, որ է երկրաչափական. զի երկրագործականն γεωργικοί ասի ՚ի հելլենացիքն:

2 Եւ աստէն պակասի ՚ի մերում օրինակի պատասխանին Մինովայ՝ այսպէս. Այո, մակացողք:

Պ. Ճշմարտապէս ասես:

Հ. Արդ մակացողքն այլ ինչ իսկ այլ երբեք չա-
րագրիցեն յաղագս նոցունց:

Պ. Ոչ:

Հ. Եւ ոչ փոխադրիցեն երբեք յաղագս նոցունց
այլ և այլ օրինական բանք:

Պ. Ոչ իսկ:

Հ. Ապա եթէ տեսանեմք զոմանս ուրուք զայս
ինչ առնելով, որպէս ասիցեմք. մակացողք գոլ եթէ
անմակացողք զայնոսիկ որ զայս ինչ գործեն:

Պ. Անմակացողք:

Հ. Ո՛չ ապաքէն զայն իսկ որ ուղիւղն իցէ՝ օրի-
նական զսա ասասցուք իւրաքանչիւր ոք գոլ, կամ
զբժշկական կամ զխոհական, կամ զպարտիզա-
պանականն:

Պ. Այո:

Հ. Եւ զայն արդեւք որ ոչն է ուղիւղ, ասեմք
տակաւին ոչ գոլ օրէն:

Պ. Ոչ ևս:

Հ. Առանց օրինի ապա ուրեմն լինի:

Պ. Հարկ է:

Հ. Ո՛չ ապաքէն և ՚ի շարագրութիւնքն որ յա-
ղագս արդարոցն և ապիրատացն, և ամենեւին յա-
ղագս զարդարման քաղաքի և յաղագս թէ որպէս
պարտ է մատակարարել զքաղաք, այն իսկ որ ուղիւղն
է, օրէն է թագաւորական. և որ ոչն է ուղիւղ՝ ոչ.
որ և թուի օրէն գոլ՝ այնոցիկ որ ոչ գիտեն, քան-
զի է անօրէն:

Պ. Այո:

Հ. Ուղղապէս ապա ուրեմն խոստովանեցաք՝ օրէն
գոլ զգիւտն էակին:

Պ. Երեւի:

Հ. Տակաւին և զայս ինչ ՚ի սմա տրամադրեսցուք:
Ո՛վ է մակացող առ երկրաւ՝ բաշխել զսերմանիսն:

Պ. Երկրագործն:

Հ. Եւ սա իսկ զարժանի սերմանիսն բաշխէ իւ-
րաքանչիւրում երկրի:

Պ. Այո:

Հ. Ապա ուրեմն երկրագործն՝ որ սոցունց բաշխէ

բարի, և սորա օրէնքն և բաշխմունքն առ սոքօք՝ ուղիւղք են:

Պ. Այո:

Հ. Եւ ո՞վ է տրոհիցն առ երգքն բարի բաշխողն, զարժանիսն բաշխելով, և որոյ են օրէնք ուղիւղք:

Պ. Փողահարին և փանտեռնահարին:

Հ. Ուրեմն ապա օրինականագոյն 'ի սոցունց այն է՝ որ փողահարագոյն է:

Պ. Այո:

Հ. Եւ ո՞վ զկերակուրքն առ մարդկան մարմինքն բաշխել արիագոյն է. ոչ այն իսկ որ ըստ որում արժանին է բաշխէ:

Պ. Այո:

Հ. Սորա արդ բաշխմունքն և օրէնքն վեհագոյն, և այն որ յաղագս այսոցիկ օրինականագոյնն է, և արիագոյն բաշխող:

Պ. Յոյժ իսկ:

Հ. Ո՞վ է սա:

Պ. Դաստիարակ:

Հ. Սա իսկ զմարդկային երամն մարմնոյն բաշխել՝ քաջագոյն էր:

Պ. Այո:

Հ. Եւ ո՞վ զօղեսարացն երամն արածել կարող է, և զինչ է անուն սորա:

Պ. Հովիւ:

Հ. Ապա ուրեմն Հովուին օրէնքն ողեսարացն՝ արիագոյնք են:

Պ. Այո:

Հ. Եւ անդիորդւոցն՝ արջառոցն:

Պ. Այո:

Հ. Եւ որոյ արդ օրէնքն արիագոյնք են անձանց մարդկան. ոչ [Թագաւորին, արդ ասա:

Պ. Ասեմ զնոյնդ:

Հ. Բարիոք այսուհետեւ ասես: Ունիցիս իսկ արդեւք ասել [Եւ ո՞վ 'ի նախնեացն եղև օրինադիր փողահարականացն. [Թերևս ոչ իմանաս, այլ [Եւ Խնորժես՝ յիշեցուցից ես:

Պ. Յոյժ իսկ:

Հ. Մարտիաս արդեւք ասի, և 'ի մանկականն իւր Ուխմպոս փռիւգացին:

Պ. Ճշմարտապէս ասես:

Հ. Սոցունց արդեւք և հարուածքն փողոյն աստուածայինք են, և միայն շարժեն. և երևեցուցանեն զայնոքիկ որ պիտանացուքն են յաստուածոցն, և տակաւին և այժմ սոքա են իբրու աստուածայինք:

Պ. Են այդոքիկ:

Հ. Եւ ո՞վ ասի 'ի նախնի թագաւորացն եղեալ բարի օրէնսդիր, որոյ տակաւին և այժմ օրինադրու թիւնքն կան և մնան՝ իբրու աստուածային գուլ:

Պ. Ոչ զմտաւ ածեմ:

Հ. Ո՛չ գիտես թէ ո՞ր ոմանք հնագոյն օրինօք վարին 'ի հեյլենացւոցն:

Պ. Ուրեմն զլակեդմոնացիքն ասես, և զլիւկիւրգոս զօրինադիրն:

Հ. Բայց այսոցիկ թերևս ոչ են տակաւին ամս երեքհարիւրս, և կամ սոցունց սակաւ ինչ յորովագոյն: Այլ այսոցիկ օրինացս վեհագոյնքն՝ թէ ուստի եկին նախ գիտես:

Պ. Ասեն իսկ թէ նախ 'ի Կրետէոյ:

Հ. Ո՛չ ապաքէն սոքա նախնեօք օրինօք վարին հեյլենացւոցն:

Պ. Այո:

Հ. Գիտես արդ թէ ո՞վ ոմանք սոցունց բանի թագաւորք էին, Մինովս և Ռադամանթիւս՝ Արամազդայ և Լւրոպէ մանկունքն, որոց այս իսկ օրէնքս են:

Պ. ԶՌադամանթիւսէ իսկ ասեն, ո՞վ Սոկրատէս, թէ այր արդար էր. և զՄինովսէ թէ վայրենի ոմն և դժուարին և ապիրատ:

Հ. Ատտիկեցի և ողբերգական առասպել ասես, ո՞վ վեհագոյն:

Պ. Լւ զիմօրդ. ո՞չ այսոքիկ ասին յաղաքս Մինովսի:

Հ. Ո՛չ ապաքէն 'ի Հոմերոնէ և յԵսիողոսէ, որք մանաւանդ. հաւանականագոյնք են ամենեցուն ողբարացն, զորոց գու լսելով՝ զայս ասես:

Պ. Սակայն և զինչ սոքա յաղաքս Մինովսի ասեն:

Հ. Ես արդեւք քեզ ասացից, զի ոչ արդեւք և դու ամբարշտիցիս, որպէս և բազումք. քանզի ոչ գոյ որ ինչ սոցունց ամբարշտագոյն է, և ոչ գոյ իր յորմէ պարտ է յաւէտագոյն խորշի, եթէ յաստուածքն բանիւ և գործել մեղանչել: Եւ երկրորդ՝ աստուածային մարդիկ, այլ յոյժ բազում պարտ է միշտ առնել նախախնամութիւն, յորժամ հանդերձեալ իցես զայն ոմն պարսաւել կամ գովել, գուցէ ոչ ասիցես ուղղապէս: Ի սակս այսորիկ պարտ է իմանալ և ճանաչել զարք բարիք և զչարք. քանզի ատէ աստուած զայնոսիկ որ պարսաւիցէ զնմանին սորա, և կամ գովիցէ զհակառակեալն ընդ սմա, և է սա այն որ բարին է. զի մի կարծիցես զբարինս իսկ սըրբազան գոլոյ, և զծառք և զհաւք և զօձք, և ըզմարդիկ ոչ: Այլ ամենեցուն այսոցիկ սրբազանագոյն է մարդ՝ որ բարին է, և անմաքրագոյն՝ որ չարն է: Իսկ արդ և յաղաքս Մինոսի՝ իբրու զսա Հոմերոս և Եսիոդոս ներբողեն՝ ի սակս այնմիկ ասա, զի մի մարդ գոլով՝ ի մարդոյ՝ ի դիւցազին որդի Արամազդայ բանիւ մեղանչես: Զի Հոմերոս՝ յաղաքըս Կրէտաի ասելով թէ բազում մարդիկ են սմա և իննսուն քաղաք, « աստանօր, ասէ, Կնոսոս՝ մեծ քաղաք, յորում Մինովս իննամեայ թագաւորէր Արամազդայ մեծին ու՛ Սրիստէէ՝ »: Արդ այս Հոմերոսիներբողեան՝ ի Մինովս՝ սղիւք ասացեալ, որպիսի յոչ և մի ի դիւցազինսն է արարեալ Հոմերոս. քանզի թէ Արամազդ ճարտասան է, և արհեստս այս է ամենագեղեցիկ, բազում և այլ ուրուք յայտնի: Սակայն աստանօր ասէ զՄինովս զուգաւորիլ իննամեայ ժամանակաւ ընդ Արամազդայ բանիւք, և ուսանիլ խրատելով իբրու ճարտասանի ելոյր՝ Արամազդայ՝ Եւ արդ զի որում զայս պատիւս ետ Հոմերոս ի դիւցազանցն, իբրու առ ի յԱրամազդայ խրատիլ, ոչ գոյ այլ՝ բաց ի Մինովսայ, այս է գովասանութիւն սքանչելի: Եւ Ոգիւսեւս ի Նեկուայ.

1 Այսպէս ի մերում թարգմանութեան, որպէս և ի ստորեւ, վրիպական իմացուածով յոյն բառին ὁμοιωτης: ՅՈգիսական քերթուածոց Հոմերի են տողքս:

քրն¹ ասէ՝ դատելով, ոսկի նշանակ ունել, քերդելով զՄինովս, և ոչ զՌադամանթիւս: Բայց զՌադամանթիւս ոչ աստանօր դատելով քերդեաց, և ոչ միաբանեալ ընդ Արամազդայ ոչ ուրուք. վասն այսոցիկ ասեմ և զՄինովս ամենեցուն յաւէտագոյն առ ՚ի Հոմերոնէ ներքողիլ. քանզի Արամազդայ մանուկ գոլ, և ՚ի ձեռն սորա խրատին, ոչ ունի գերազանցութիւն գովասանութեան: Զի զայս իսկ տաղըս նշանակէ, թէ իննամեայ թագաւորէր Արամազդայ մեծին Արիստէս զուգակից Արամազդայ գոլ զՄինովս: Քանզի իմ արքն բանք են և իմ Արիստէս, զուգակից է բանիւք, ուսանէր արդ ՚ի ձեռն իննամեայ յԱրամազդայ յայրն Մինովս, զոմանս ուսանելով, և զոմանս ապացուցանելով, զայն իսկ որ յառաջին իննամեայ ժամանակին ուսեալ էր առ ՚ի յԱրամազդայ: Եւ են ոմանք՝ որոց թուի թէ իմ Արիստէսն ըմպակից և խաղակից նշանակի գոլ Արամազդայ:

Այլ այսուիկ արդեւք արուեստիւ վարիցի որ, զի ոչ ինչ ասեն՝ այն որ այսպէս կարծեն. քանզի բազում մարդկան գոլով ելլենացւոց և բարբարոսաց ողջոյն² այլ ոմանք՝ ՚ի միասին յըմպելոյ ՚ի բաց կացեալք, և յայսպիսի խաղալեացս՝ առ որոց պինին է: Այլ կրետացիքն, և երկրորդ լակեդոմոնացիքն առ ՚ի կրետացւոցն ուսեալք. և ՚ի Կրիտէ³ մին սա է յայլոց օրինացն զորս եդ Մինովս, ոչ ըմպակից լինելուն միմեանց ՚ի հարբեցութեանն: Եւ յայտ է թէ զոր կարծէր բարի գոլ, զայնոքիկ եդ օրինական իւրոց քաղաքացւոցն. քանզի ոչ ուրուք, իբրու այր ոմն յոռին՝ Մինովս, զայլ ինչ կարծէր, և գործէր զայլ ինչ քան զայն որ կարծէր: Վասն որոյ իսկ և զօրէնս զայսոսիկ եդ իւրոց քաղաքացւոցն. ՚ի ձեռն որոց Կրետէ զամենայն ժամանակս իւր բարեբաստի, և լակեդոմոն՝ յորում հետէ սկսաւ այսոքիւք

¹ Թոյնն՝ εὐ νεκεία

² Թօրինակին ու գոյն. ուղղեցաք ըստ յունին:

³ Թօրինակին՝ քրէ... ուղղեցաք ըստ բնագրին:

աստուածախնովքս վարիլ: Իսկ Ռադամանթիւս, բարի այր, իսկ քանզի խրատեալ էր առ 'ի Մինովսայ, և խրատեալ էր իսկ՝ ոչ զբոլոր զթագաւորական արհեստն, այլ զայն որ պաշտօն տայր թագաւորականին՝ որչափ վերակացու լինել 'ի դատաւորականն, ուստի և դատաւոր բարի ասացաւ գոյ: Քանզի օրինապահով սովաւ վարէր Մինովս ըստ քաղաքին այնմիկ որ էր Կնոսոս. իսկ 'ի միւսում քաղաքին՝ որ էր Կրետէ, Տալոսով. քանզի Տալովս երից անգամ յամին շրջէր ընդ գեւղսն՝ պահելով զօրէնսն 'ի սոսա, 'ի պինծի վճիռն ունելով գրեալ զօրէնս, ուստի և պինծի կոչեցաւ: Ասէ իսկ Եսիողոս՝ եղբայրատեսակք սոցունց Մինովս. քանզի յիշեալ զանուն սորա ասէ, « որ թագաւորականագոյն եղև մահկանացու թագաւորաց, և զյոլովից զվերին զդասն ընկալաւ արանց գովելեաց, կենդանի՝ ունելով նշանակ, որով և քաղաքաց թագաւորէր ». և սա ասէ զԱրամազդայ նշանակն ոչ այլ ինչ, քան եթէ զխրատն զԱրամազդայ, ըստ որում ուղղէր զԿրետէ:

Պ. Վասն էր արդ երբեք, ի՞նչ Սոկրատէս, այսպիսի համբաւս իմանիր զՄինովսէ, իբրու անխրատի ուրուք և չարի գոլով:

Հ. Վասն որոյ և դու, ի՞նչ լաւագոյն, եթէ ողջախոհ իցես՝ խորշիցիս, և այլ ամենայն այր՝ որոյ հանդերձեալ է ընտրեալ գոյ, ոչ երբեք թշնամենեալ ընդ առն քերթողականի ոչ և միոյ. քանզի քերթողքն՝ մեծ զօրութիւն ունին առ կարծիսն առ որպիսի արդեւք ինչ արասցեն 'ի մարդիկ, կամ բարեբանելով կամ ստորոգելով: Որով արդեւք և սխալեցաւ Մինովս, պատերազմել ընդ այսմիկ քաղաքիս, յորում և այլ բազում իմաստութիւն գոյ, և քերթողք պէսպէսք այս իսկ քերթուածոյ և ողբերգութեան: Եւ ողբերգութիւն է նախնի աստանօր, ոչ իբրու կարծեն 'ի Թեսպիդոսէ 'ի բաց սկսեալ և ոչ 'ի Փուինիքոսէ: Այլ եթէ կամիցիս զմտաւածել՝ յոյժ նախնի զսա գտցես, գոլով գիւտ այս.

միկ քաղաքի: Եւ է իսկ բերթուածոյս հրապարակի հրճուականագոյն և սփոփականագոյն ինչ՝ ողբերգութիւնս. յորում արդեւք և երկար անկեալ առ մեզ զՄինովս պատուհասեմք, փոխանակ այնոցիկ՝ հարկեաց զմեզ վճարել զմաքսն զայնոսիկ: Զայս ինչ արդմեղաւ Մինովս թշնամեցեալ ընդ մեզ, ուստի է արդիրս՝ զոր դուդ հարցանես. վասն որոյ և եղև թուեցեալ չարագոյն: Ապ'եթէ ոչ էր այս, յոյժ իսկ բարի էր և օրինական, զոր և յառաջագոյն ասեալք օրինադիր գոլ բարի. և մեծագոյն նշան այս է, զի անշարժք են սորա օրէնքն, իբրու յաղագս քաղաքի բնակութեան հապէս գտեալ և քաջ զճմարտութիւնն:

Պ. Թուիս ինձ, ով Սոկրատէս, վայելագոյն ասացեալ զբանդ:

Հ. Ո՛չ ապաքէն, եթէ զճմարտապէս ասեմ, թըւին քեզ նախնագունիւք՝ կրեաացիքն Մինովսայ և Ռադամանթիւսի քաղաքացիքն օրինիւք վարեալք:

Պ. Երևի:

Հ. Սոքա ուրեմն նախնեացն արիագոյն օրինադիրք եղեն՝ արածողք և հովիւք արանց. որպէս և Հոմերոս ասէ, հովիւ ժողովրդոց գոլ զբարի զօրաւ վարն:

Պ. Յոյժ իսկ:

Հ. Բեր արդեւք՝ առ 'ի սիրելոյն Արամաղդայ՝ եթէ ոք հարցցէ զմեզ որ մարմնոյ բարի օրինադիրն է և բաշխողն, զինչ են այսոցիկ զոր բաշխելով առ մարմինն վեհագոյն զսա գործիցեն, ասասցո՛ւք արդ բարեւք և սղիւք տալով պատասխանի, եթէ մոռնող և վաստակք՝ ոմամբն աճեցուցանելով, և միւսիւք կրթելով, և բազկացուցանելով զնոյն մարմինս:

Պ. Այսպէս իսկ:

Հ. Ապ'եթէ յետ այսորիկ հարցցէ զմեզ թէ զինչ երբեք իցեն այն իսկ, զոր բարի օրինադիրն և բաշխողն՝ բաշխելով առ հոգին, վեհագոյն զսա գործիցէ, զինչ արդեւք պատասխանի տալով ոչ ամալիցեմք՝ վասն մեր նոցունց և վասն հասակաց մերոց:

Պ. Այն համար տակաւին զայս ասել:

Հ. Իսկ արդ գարշելի զհոգւոյ մերոյ յորում երկաքանչիւրքն երեւին սովաւ՝ ոչ գիտել, այսինքն է յորում են բարիքն և յոռիքն, և զսարմնոյ իսկ և զայլոցն քննել:

Հ. Եւ քաղցր կարծիս զի՛նչ է. ոչ ճշմարիտ:

Պ. Այո:

Հ. Ո՛չ ապաքէն ճշմարիտ կարծիսն է էական գիւտ:

Պ. Է իսկ:

Հ. Ապա օրէնքն ուրեմն կամի էական գոլ գտող:

Պ. Ո՛րպէս արդեւք, զի Սոկրատէս, եթէ օրէնն՝ էական գտող է, ոչ միշտ նոքումք օրինօքն վարիմք, յաղագս նոցունց եթէ էական մեզ գտեալ են:

Հ. Ախորժէ իսկ օրէնն ոչ գոլ նուազ էական գիւտ. իսկ այնոքիկ որ ոչ նոքօք միշտ օրինօքն վարին մարդիկ, որպէս Թուրի մեզ, ոչ կարեն միշտ գտանել զոր կամի օրէնն՝ այսինքն զէական: Քանզի բեր տես. ցուք, եթէ ապաքէն աստուստ մեզ լինիցի յայտ. նոքօք օրինօք հանապազ վարէաք մեք, եթէ այլովք այլ երբեք: Եւ եթէ ամենեքեան նոքօք եթէ այլովք այլ ոմամք:

Պ. Այլ այս, զի Սոկրատէս, ոչ է դիւրածան, զի ոչ նոյնք իսկ միշտ նոյն օրինօքն վարէին. այլ այլք՝ այլովք: Քանզի աւասիկ մեզ իսկ ոչ է օրէն զմարդիկ զօհել, այլ ամենեին անսուրբ. բայց կարքեղոնացիք զօհեն իբրու սուրբ իւրեանց և օրինաւոր և զայսոսիկ, ոմանք՝ ի նոցանէ և զորդիքն իւրեանց կռնոսի, իբրու Թերես և դու լուեալ իսկ ես: Եւ ոչ եթէ միայն բարբարոս արք, քան զմերս այլօք օրինօք վարին, այլ այնոքիկ որ ի լիկիա են, և ծընունդն Աթամանտոսի առաքինոյն այնմիկ առն՝ որ պիտի զօհք զօհեն ելլենացիք գոլով: Որպէս և զմեզ ինքեանս գիտես և դու ուրուք լսելով, որովք օրինօք վարէաք քսն զայժմս, առ մեռեալս զօհք զեն, լով՝ յառաջ քան զարտաքս կրելն զմեռեալս. և զայլ ոմանս որով սովորութիւն է կանանց ի պէսպէսս առնել ենթադրութիւնս ձայնիւք, եռացմամբ անօթից. և որ հեռագոյնքն էին տակաւին և յառաջագոյնքն՝ անդ իսկ ի ներքոյ տանն Թաղէին զմեռեալսն: Բայց մեք յայսցանէ ոչ ինչ գործեմք. իբրու ոչ մեք մեզ ինքեանց միշտ նոքօք օրինօքն օրինիմք, և ոչ միմեանց այլ մարդիկ:

Հ. Ո՛չ ապա այսուհետև սքանչելի է, ո՛վ վեհա-
գոյնդ, եթէ դու իսկ ուղղապէս ասես. սակայն այս
յինէն զանխելալ էր: Այլ մինչև արդեւք դու ըստ
ինքեան ասես երկար բանի. զթուեցեալդ քեզ և
դարձեալ ես, գուցէ ոչ 'ի միասին անկեալ պատա-
հիմք ոչ և միով իւրիք. բայց եթէ հաղորդաբար դի-
ցի առաջի խորհուրդն՝ թերևս խոստացուք և մեք
հանդերձ ձեւք: Արդ եթէ ախորժիցես իսկ, հար-
ցանելով ինչ առ յինէն, հաղորդաբար ինև դիտեա,
և եթէ ախորժես՝ պատասխանի տալով:

Պ. Բայց կամիմ, ո՛վ Սոկրատէս, տալ քեզ պատաս-
խանի, զոր ինչ և հարցցես արդեւք:

Հ. Բեր արդ, դու որպէս օրինես. զարդարն
իրան գոլ, և զանիրաւն արդար, եթէ զարդարն ար-
դար, և զանիրաւն անիրաւ:

Հ. Ո՛չ ապաքէն և 'ի Պարսք:

Պ. Այդպէս է:

Հ. Միշտ ուրուք արդեւք:

Պ. Միշտ:

Հ. Եւ որպէս. յորովն ձգեալ ծանրագոյն օրինի
աստանօր և սակաւն թեթևագոյն, եթէ ներհա-
կապէս:

Պ. Ոչ. այլ որ յաճախէ ձգմամբն, ծանր թուի
աստանօր, և սակաւն թեթևագոյն:

Հ. Ո՛չ ապաքէն և 'ի Կարբեդոն և 'ի Լիւկիա:

Պ. Այո:

Հ. Իսկ արդ բարիքն, որպէս թուի ինձ, բարիք
են թուեցեալ յամենայն տեղ, և գարշելիքն գար-
շելիք, և ոչ գարշելիքն՝ բարիք, և ոչ բարիքն՝ գար-
շելիք:

Պ. Այդպէս:

Հ. Ապաքէն իբրու ընդհանրապէս ասելի է, էակ-
քըն օրէն գոլ, և ոչ՝ ոչէակքն, և առ մեզ և առ
այլոց ամենեցուն:

1 Տող մի պակասէ աստէն 'ի մերում օրինակի, պատասխանին Մի-
նովայ՝ այսպէս. Իս զարդարն՝ արդար համարիմ, և զանիրաւն անիրաւ

Պ. Թուի ինձ իսկ:

Հ. Ապա ուրեմն որ 'ի յէական մեղանչի՝ յօրինաւորն մեղանչի:

Պ. Այսպէս, իմ Սոկրատէս, որպէս դուդ ասես, և երևին այդպիկ օրինաւոր մեզ միշտ և այլոց: Այլ յորժամ զմտաւ ածեմ եթէ ոչ դադարեմք 'ի վեր և 'ի խոնարհ փոխելով զօրէնքն, ոչ կարեմ հաւանել:

Հ. Զի թերևս ոչ իմանաս զայսոքիկ փոխաբերելով եթէ նոյնք են. այլ աստանօր առ իս նայեաց 'ի սոսա. արդեւք հանդիպեալ ես շարագրութեան յաղագս ողջութեան վաստակելոց:

Պ. Ես իսկ:

Հ. Գիտես արդ թէ որոյ արհեստի է այնմիկ շարագրութիւն:

Պ. Գիտեմ զի բժշկականի է:

Հ. Ո՛չ ապաքէն բժիշկք կոչես զայնոքիկ որ մականցողքն են յաղագս այսորիկ:

Պ. Ասեմ:

Հ. Ո՛րպէս արդ. մականցողքն զնոյնն յաղագս նոցունց օրինեն, եթէ այլք այլ ինչ:

Պ. Թուի ինձ եթէ զնոյնքն:

Հ. Ո՛րպէս. ելլենացիքն միայն ելլենացւոցն, թէ և բարբարոսք ինքեանց և ելլենացւոց, յաղագս որոց արդեւք գիտիցեն զնոյնն և օրինիցեն:

Պ. Այսոքիկ արդեւք բազում հարկ է զի գիտողքն իւրեանց, սոցունց օրինակից լինիցին, և ելլենացւոց և բարբարոսաց:

Հ. Բարեւք ետուր պատասխանի. ո՛չ ապաքէն և միշտ:

Պ. Այո և միշտ:

Հ. Ո՛չ ապաքէն և բժիշկք շարագրեն յաղագս ողջութեան՝ զոր ինչ թուի նոցա գոլ:

Պ. Այո:

Հ. Ապա ուրեմն բժշկական իրք և բժշկական օրէնք՝ այսպիսի շարագրութիւնս է բժշկացն:

Պ. Բժշկականք իսկ:
Հ. Երկրագործական¹ արդեւք շարագրութիւնքն
օրէնք են:

Պ. Այո:

Հ. Որո՞ց են արդ յաղագս պարտիզագործութեան
շարագրութիւնքն և օրինակքն:

Պ. Պարտիզապանաց:

Հ. Ապա ուրեմն պարտիզական օրէնք են այսպիսիքս:

Պ. Այո:

Հ. Այնոցիկ որ մակացողք են՝ պարտիզաց իշխեն:

Պ. Եւ որպէս ոչ:

Հ. Եւ մակացողք են պարտիզականքն:

Պ. Այո:

Հ. Իսկ որո՞ց են յաղագս թռչակի կազմութեանցն
շարագրութիւնք և օրինականքն:

Պ. Խոհակերացն:

Հ. Խոհակերական արդեւք օրէնք են:

Պ. Խոհակերականք:

Հ. Այնոցիկ, որպէս թուի, մակացողքն են թու-
լակի կազմութեան իշխել:

Պ. Այո:

Հ. Եւ մակացողք են²:

Հ. Իցեն արդ. և որոց իսկ այն որ յաղագս քա-
ղաքի մատակարարութեանն շարագրութիւնքն և
օրինականքն, ոչ արդեւք այնոցիկ որ մակացողքն են
քաղաքի իշխել:

Պ. Թուի ինձ իսկ:

Հ. Եւ գիտե՞ն այլ ոմանք զայս ինչ, եթէ միայն
քաղաքականքն և թագաւորականքն:

Պ. Սոքա իսկ արդ:

Հ. Ապա ուրեմն այսօրիկ շարագրութիւնքն են՝
զոր մարդիկք օրէնք կոչեն՝ ի թագաւորաց և ի թա-
րի արանց շարագրեալք:

¹ Յոյն՝ γεωμετροί, որ է երկրաչափական. զի երկրագործա-
կանն γεωργικο՝ ասի ՚ի հելլենացիին:

² Եւ աստէն պականի ՚ի մերում օրինակի պատասխանին Մինո-
վայ՝ այսպէս. Այո, մակացողք:

Պ. Զջմարտապէս ասես:

Հ. Արդ մակացողքն այլ ինչ իսկ այլ երբեք չարագրիցեն յաղագս նոցունց:

Պ. Ոչ:

Հ. Եւ ոչ փոխադրիցեն երբեք յաղագս նոցունց այլ և այլ օրինական բանք:

Պ. Ոչ իսկ:

Հ. Ապա եթէ տեսանեմք զոմանս ուրուք զայս ինչ առնելով, որպէս ասիցեմք. մակացողք գոլ եթէ անմակացողք զայնոսիկ որ զայս ինչ գործեն:

Պ. Անմակացողք:

Հ. Ո՛չ ապաքէն զայն իսկ որ ուղիւղն իցէ՝ օրինական զսա ասացուք իւրաքանչիւր ոք գոլ, կամ զբժշկական կամ զխոհական, կամ զպարտիզականականն:

Պ. Այո:

Հ. Եւ զայն արդեւք որ ոչն է ուղիւղ, ասեմք տակաւին ոչ գոլ օրէն:

Պ. Ոչ ևս:

Հ. Առանց օրինի ապա ուրեմն լինի:

Պ. Հարկ է:

Հ. Ո՛չ ապաքէն և 'ի շարագրութիւնքն որ յաղագս արդարոցն և ապիրատացն, և ամենևին յաղագս զարդարման քաղաքի և յաղագս թէ որպէս պարտ է մատակարարել զքաղաք, այն իսկ որ ուղիւղն է, օրէն է թագաւորական. և որ ոչն է ուղիւղ՝ ոչ. որ և թուի օրէն գոլ՝ այնոցիկ որ ոչ գիտեն, քան զի է անօրէն:

Պ. Այո:

Հ. Ուղղապէս ապա ուրեմն խոստովանեցաք՝ օրէն գոլ զգիւտն էակին:

Պ. Երևի:

Հ. Տակաւին և զայս ինչ 'ի սմա տրամադրեսցուք: Ո՛վ է մակացող առ երկրաւ՝ բաշխել զսերմանիսն:

Պ. Երկրագործն:

Հ. Եւ սա իսկ զարժանի սերմանիսն բաշխէ իւրաքանչիւրում երկրի:

Պ. Այո:

Հ. Ապա ուրեմն երկրագործն՝ որ սոցունց բաշխէ

բարի, և սորա օրէնքն և բաշխմունքն առ սորօք՝ ուղիւղք են:

Պ. Այո:

Հ. Եւ ո՞վ է տրոհիցն առ երգքն բարի բաշխողն, զարժանիսն բաշխելով, և որոյ են օրէնք ուղիւղք:

Պ. Փողաճարին և փանտեռնաճարին:

Հ. Ուրեմն ապա օրինականագոյն 'ի սոցունց այն է՝ որ փողաճարագոյն է:

Պ. Այո:

Հ. Եւ ո՞վ զկերակուրն առ մարդկան մարմինն բաշխել արիագոյն է. ոչ այն իսկ որ ըստ որում արժանին է բաշխէ:

Պ. Այո:

Հ. Սորա արդ բաշխմունքն և օրէնքն վեճագոյն, և այն որ յաղագս այսոցիկ օրինականագոյնն է, և արիագոյն բաշխող:

Պ. Յոյժ իսկ:

Հ. Ո՞վ է սա:

Պ. Դաստիարակ:

Հ. Սա իսկ զմարդկային երամն մարմնոյն բաշխել՝ քաջագոյն էր:

Պ. Այո:

Հ. Եւ ո՞վ զոչխարացն երամն արածել կարող է, և զինչ է անուն սորա:

Պ. Հովիւ:

Հ. Ապա ուրեմն հովուին օրէնքն ոչխարացն՝ արիագոյնք են:

Պ. Այո:

Հ. Եւ անդիորդւոցն՝ արջառոցն:

Պ. Այո:

Հ. Եւ որոյ արդ օրէնքն արիագոյնք են անձանց մարդկան. ոչ թագաւորին, արդ ասա:

Պ. Այեմ զնոյնդ:

Հ. Բարիոք այսուհետեւ ասես: Անխցիս իսկ արդեւք ասել թէ ո՞վ 'ի նախնեացն եղև օրինադիր փողաճարականացն. թերևս ոչ իմանաս, այլ թէ ախորժես՝ յիշեցուցից ես:

Պ. Յոյժ իսկ:

Հ. Մարտիաս արդեւք ասի, և 'ի մանկականսն իւր Ոլիմպոս փռիւգացին:

Պ. Ճշմարտապէս ասես:

Հ. Սոցունց արդեւք և հարուածքն փողոյն աստուածայինք են, և միայն շարժեն. և երևեցուցանեն զայնոքիկ որ պիտանացուքն են յաստուածոցն, և տակաւին և այժմ սոքա են իբրու աստուածայինք:

Պ. Են այդոքիկ:

Հ. Եւ ո՞վ ասի 'ի նախնի թաքաւորացն եղեալ բարի օրէնսդիր, որոյ տակաւին և այժմ օրինադրութիւնքն կան և մնան՝ իբրու աստուածային գուլ:

Պ. Ոչ զմտաւ ածեմ:

Հ. Ո՛չ գիտես թէ ո՞չ ոմանք հնագոյն օրինօք վարին 'ի հելլենացւոցն:

Պ. Ուրեմն զլակեդմոնացիքն ասես, և զլիւկիւրգոս զօրինադիրն:

Հ. Բայց այսոցիկ թերեւս ոչ են տակաւին ամս երեքհարիւրս, և կամ սոցունց սակաւ ինչ յորովագոյն: Այլ այսոցիկ օրինացս վեհագոյնքն՝ թէ ուստի եկին նախ գիտես:

Պ. Ասեն իսկ թէ նախ 'ի Կրետէոյ:

Հ. Ո՛չ ապաքէն սոքա նախնեօք օրինօք վարին հելլենացւոցն:

Պ. Այո:

Հ. Գիտես արդ թէ ո՞վ ոմանք սոցունց բանի թաքաւորք էին, Մինովս և Ռադամանթիւս՝ Արամազդայ և Լւրոպէ մանկունքն, որոց այս իսկ օրէնքս են:

Պ. ԶՌադամանթիւսէ իսկ ասեն, ո՞վ Սոկրատէս, թէ այր արդար էր. և զՄինովսէ թէ վայրենի ոմն և դժուարին և ապիրատ:

Հ. Ատտիկեցի և ողբերգական առասպել ասես, ո՞վ վեհագոյն:

Պ. Եւ զիմրդ. ո՞չ այսոքիկ ասին յաղաքս Մինովսի:

Հ. Ո՛չ ապաքէն 'ի Հոմերոնէ և յԵսիողոսէ, որք մանաւանդ. հաւանականագոյնք են ամենեցուն ողբարարցն, զորոց դու լսելով՝ զայս ասես:

Պ. Սակայն և զինչ սոքա յաղաքս Մինովսի ասեն:

Հ. Ես արդեւք քեզ ասացից, զի ոչ արդեւք և դու ամբարշտիցիս, որպէս և բազումք. քանզի ոչ գոյ որ ինչ սոցունց ամբարշտագոյն է, և ոչ գոյ իր յորմէ պարտ է յաւէտագոյն խորշիլ, եթէ յաստուածքն բանիւ և գործել մեղանչել. Եւ երկրորդ՝ աստուածային մարդիկ, այլ յոյժ բազում պարտ է միշտ առնել նախախնամութիւն, յորժամ հանդերձեալ իցես զայն ոմն պարսաւել կամ գովել, գուցէ ոչ ասիցես ուղղապէս, ի սակս այսորիկ պարտ է իմանալ և ճանաչել զարք բարիք և զչարք. քանզի ատէ աստուած զայնոսիկ որ պարսաւիցէ զնմանին սորա, և կամ գովիցէ զհակառակեալն ընդ սմա, և է սա այն որ բարին է. զի մի կարծիցես զբարինս իսկ սըրբազան գոլոյ, և զԾառք և զհաւք և զօձք, և ըզմարդիկ ոչ. Այլ ամենեցուն այսոցիկ սրբազանագոյն է մարդ՝ որ բարին է, և անմաքրագոյն՝ որ չարն է. իսկ արդ և յաղագս Մինոսի՝ իբրու զսա Հոմերոս և Եսիողոս ներբողեն ՚ի սակս այնմիկ ասա, զի մի մարդ գովով ՚ի մարդոյ՝ ՚ի դիւցազինն որդի Արամազդայ բանիւ մեղանչես. Զի Հոմերոս՝ յաղագրս Կրէտաի ասելով թէ բազում մարդիկ են սմա և իննսուն քաղաք, « աստանօր, ասէ, Կնոսոս՝ մեծ քաղաք, յորում Մինովս իննամեայ թագաւորէր Արամազդայ մեծին ո՛վ Արիստէէ՝ »։ Արդ այս Հոմերոսիներբողեան ՚ի Մինովս՝ սղիւք ասացեալ, որպիսի յոչ և մի ՚ի դիւցազինսն է արարեալ Հոմերոս. քանզի թէ Արամազդ ճարտասան է, և արհեստս այս է ամենագեղեցիկ, բազում և այլ ուրուք յայտնի. Սակայն աստանօր ասէ զՄինովս զուգաւորիլ իննամեայ ժամանակաւ ընդ Արամազդայ բանիւք, և ուսանիլ խրատելով իբրու ճարտասանի ելոյր՝ Արամազդայ. Եւ արդ զի որում զայս պատիւս ետ Հոմերոս ՚ի դիւցազանցն, իբրու առ ՚ի յԱրամազդայ խրատիլ, ոչ գոյ այլ՝ բաց ՚ի Մինովսայ, այս է գովասանութիւն սքանչելի. Եւ Ոգիւսեւս ՚ի Նեկուայ.

1 Այսպէս ՚ի մերում թարգմանութեան, որպէս և ՚ի ստորեւ, վրիպական իմացուածով յոյն բառին ὁμοιωτης: ՅՈգիսական քերթուածոց Հոմերի են տողքս:

քըն՝ ասէ՝ դատելով, ոսկի նշանակ ունել, քերդելով զՄինովս, և ոչ զՌադամանթիւս: Բայց զՌադամանթիւս ոչ աստանօր դատելով քերդեաց, և ոչ միաբանեալ ընդ Արամազդայ ոչ ուրուք. վասն այսոցիկ ասեմ և զՄինովս ամենեցուն յաւէտագոյն առ ՚ի Հոմերոնէ ներքողիլ. քանզի Արամազդայ մանուկ գոլ, և ՚ի ձեռն սորա խրատին, ոչ ունի գերազանցութիւն գովասանութեան: Զի զայս իսկ տաղլս նշանակէ, թէ իննամեայ թագաւորէր Արամազդայ մեծին Արիստէս զուգակից Արամազդայ գոլ զՄինովս: Քանզի ի՞նչ արքն բանք են և ի՞նչ Արիստէս, զուգակից է բանիւք, ուսանէր արդ ՚ի ձեռն իննամեայ յԱրամազդայ յայրն Մինովս, զոմանս ուսանելով, և զոմանս ապացուցանելով, զայն իսկ որ յառաջին իննամեայ ժամանակին ուսեալ էր առ ՚ի յԱրամազդայ: Եւ են ոմանք՝ որոց թուի թէ ի՞նչ Արիստէսն ըմպակից և խաղակից նշանակի գոլ Արամազդայ:

Այլ այսուիկ արդեւք արուեստիւ վարիցի ոք, զի ոչ ինչ ասեն՝ այն որ այսպէս կարծեն. քանզի բազում մարդկան գոլով ելլենացւոց և բարբարոսաց ողջոյն՝¹ այլ ոմանք՝ ՚ի միասին յըմպելոյ ՚ի բաց կացեալք, և յայսպիսի խաղալեացս՝ առ որոց գինին է: Այլ կրետացիքն, և երկրորդ լակեդոմոնացիքն առ ՚ի կրետացւոցն ուսեալք. և ՚ի Արիտէ՝² մին սա է յայլոց օրինացն զորս եդ Մինովս, ոչ ըմպակից լինելն միմեանց ՚ի հարբեցութեանն: Եւ յայտ է թէ զոր կարծէր բարի գոլ, զայնոքիկ եդ օրինական իւրոց քաղաքացւոցն. քանզի ոչ ուրուք, իբրու այր ոմն յուին՝ Մինովս, զայլ ինչ կարծէր, և գործէր զայլ ինչ քան զայն որ կարծէր: Վասն որոյ իսկ և զօրէնս զայսոսիկ եդ իւրոց քաղաքացւոցն. ՚ի ձեռն որոց կրետէ զամենայն ժամանակս իւր բարեբաստի, և լակեդոմոն՝ յորում հետէ սկսաւ այսոքիւք

1 Յոյնն՝ εν νεκρο

2 Յօրինակին ու գոյն. ուղղեցաք ըստ յունին:

3 Յօրինակին՝ արե... ուղղեցաք ըստ բնագրին:

աստուածայնութիւնը վարիլ: Իսկ Ռադամանթիւս, բարի այր, իսկ քանզի խրատեալ էր առ ՚ի Մինովսայ, և խրատեալ էր իսկ՝ ոչ զբոլոր զԹագաւորական արհեստն, այլ զայն որ պաշտօն տայր Թագաւորականին՝ որչափ վերակացու լինել ՚ի դատաւորականն, ուստի և դատաւոր բարի ասացաւ գոյ՝ Քանզի օրինապահով սովաւ վարէր Մինովս ըստ քաղաքին այնմիկ որ էր Կնոսոս. իսկ ՚ի միւսում քաղաքին՝ որ էր Կրետէ, Տալոսով. քանզի Տալովս երից անգամ յամին շրջէր ընդ գեւղսն՝ պահելով զօրէնսն ՚ի սոսա, ՚ի պղնծի վճիռն ունելով գրեալ զօրէնս, ուստի և պղնծի կոչեցաւ: Ասէ իսկ Եսիողոս՝ եղբայրատեսակք սոցունց Մինովս. քանզի յիշեալ զանունն սորա ասէ, « որ Թագաւորականագոյն եղև մահկանացու Թագաւորաց, և զյոլովից զվերին զդասն ընկալաւ արանց գովելեաց, կենդանի՝ ունելով նշանակ, որով և քաղաքաց Թագաւորէր ». և սա ասէ զԱրամազդայ նշանակն ոչ այլ ինչ, քան եթէ զխրատն զԱրամազդայ, ըստ որում ուղղէր զԿրետէ:

Պ. Վասն էր արդ երբեք, ով Սոկրատես, այսպիսի համբաւս իմանիր զՄինովսէ, իբրու անխրատի ուրուք և չարի գոլով:

Հ. Վասն որոյ և դու, ով լաւագոյն, եթէ ողջախոհ իցես՝ խորշիցիս, և այլ ամենայն այր՝ որոյ հանդերձեալ է ընտրեալ գոլ, ոչ երբեք Թնամենեալ ընդ առն քերթողականի ոչ և միոյ. քանզի քերթողքն՝ մեծ զօրութիւն ունին առ կարծիսն առ որպիսի արդեւք ինչ արասցեն ՚ի մարդիկ, կամ բերեանելով կամ ստորոգելով: Որով արդեւք և սխալեցաւ Մինովս, պատերազմել ընդ այսմիկ քաղաքիս, յորում և այլ բազում իմաստութիւն գոյ. և քերթողք պէսպէսք այս իսկ քերթուածոյ և ողբերգութեան: Եւ ողբերգութիւն է նախնի աստանօր, ոչ իբրու կարծեն ՚ի Թեսպիդոսէ ՚ի բաց սկսեալ և ոչ ՚ի Փուլինիբոսէ: Այլ եթէ կամիցիս զմտաւ ածել՝ յոյժ նախնի զսա գտցես, գոլով գիւտ այս.

միկ քաղաքի: Եւ է իսկ բերթուածոյս հրապարակի հրճուականագոյն և սփոփականագոյն ինչ՝ ողբերգութիւնս. յորում արդեւ և երկար անկեալ առ մեզ զՄինուս պատուհասեմք, փոխանակ այնոցիկ՝ հարկեաց զմեզ վճարել զմաքսն զայնոսիկ: Զայս ինչ արդմեղաւ Մինուս թշնամեցեալ ընդ մեզ, ուստի է արդիրս՝ զոր դուդ հարցանես. վասն որոյ և եղև թուեցեալ չարագոյն: Ապ'եթ է ոչ էր այս, յոյժ իսկ բարի էր և օրինական, զոր և յառաջագոյն ասեաք օրինադիր գոլ բարի, և մեծագոյն նշան այս է, զի անշարժ են սորա օրէնքն, իբրու յաղագս քաղաքի բնակութեան էապէս գտեալ և քաջ զճմարտութիւնն:

Պ. Թուիս ինձ, ո՞վ Սոկրատէս, վայելչագոյն ասացեալ զբանդ:

Հ. Ոչ ապաքէն, եթէ զճմարտապէս ասեմ, թբւին քեզ նախնագունիւք՝ կրետացիքն Մինուսայ և Ռադամանթիւսի քաղաքացիքն օրինիւք վարեալք:

Պ. Երևի:

Հ. Սոքա ուրեմն նախնեացն արիագոյն օրինադիրք եղեն՝ արածողք և հովիւք արանց. որպէս և Հոմերոս ասէ, հովիւ ժողովրդոց գոլ զբարի զօրաւ վարն:

Պ. Յոյժ իսկ:

Հ. Բեր արդեւք՝ առ 'ի սիրելոյն Արամաղդայ՝ եթէ ոք հարցցէ զմեզ ո՞ր մարմնոյ բարի օրինադիրն է և բաշխողն, զի՞նչ են այսոցիկ զոր բաշխելով առ մարմինն վեհագոյն զսա գործիցեն, ասասցուք արդ բարեւք և սղիւք տալով պատասխանի, եթէ սնունդ և վաստակք՝ ոմամբն աճեցուցանելով, և միւսիւք կրթելով, և բաղկացուցանելով զնոյն մարմինս:

Պ. Այսպէս իսկ:

Հ. Ապ'եթ է յետ այսորիկ հարցցէ զմեզ թէ զի՞նչ երբեք իցեն այն իսկ, զոր բարի օրինադիրն և բաշխողն՝ բաշխելով առ հոգին, վեհագոյն զսա գործիցէ, զի՞նչ արդեւք պատասխանի տալով ոչ ամաչիցեմք՝ վասն մեր նոցունց և վասն հասակաց մերոց:

Պ. Այ ունիմ տակաւին զայս ասել:

Հ. Իսկ արդ գարշելի զհոգւոյ մերոյ յորում երկաքանչիւրքն երեւին սովաւ՝ ոչ գիտել, այսինքն է յորում են բարիքն և յոռիքն, և զմարմնոյ իսկ և զայլոցն քննել:

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

CANCELLED

JAN 4 - 1983
73714
DEC 5 1982

OL 45501.68

Widener Library

006842119

3 2044 091 701 243